

Holy Bible

Aionian Edition®

فارسی

Open Persian Contemporary Bible

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

فارسی

Open Persian Contemporary Bible
New Testament

CC Attribution ShareAlike 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 7/13/2024

Source copyright: CC Attribution ShareAlike 4.0

Biblica, Inc., 1995, 2005, 2018, 2022

Original work available for free at www.biblica.com and open.bible

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

مقدمه

فارسی at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

فارسی at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

جدول محتوا

عهد جدید

1	متی
28	مرقس
45	لوقا
74	یوحنا
96	اعمال رسولان
124	رومیان
138	اول قرن‌تین
152	دوم قرن‌تین
161	غلاطیان
166	افنسیان
171	فیلیپیان
175	کولسیان
178	اول تسالونیکیان
181	دوم تسالونیکیان
183	اول تیموتائوس
187	دوم تیموتائوس
190	تیتوس
192	فلیمون
193	عبرانیان
203	یعقوب
207	اول پطرس
211	دوم پطرس
214	اول یوحنا
218	دوم یوحنا
219	سوم یوحنا
220	یهودا
222	مکاشفه

ضمیمه

راهنمای خوانندگان

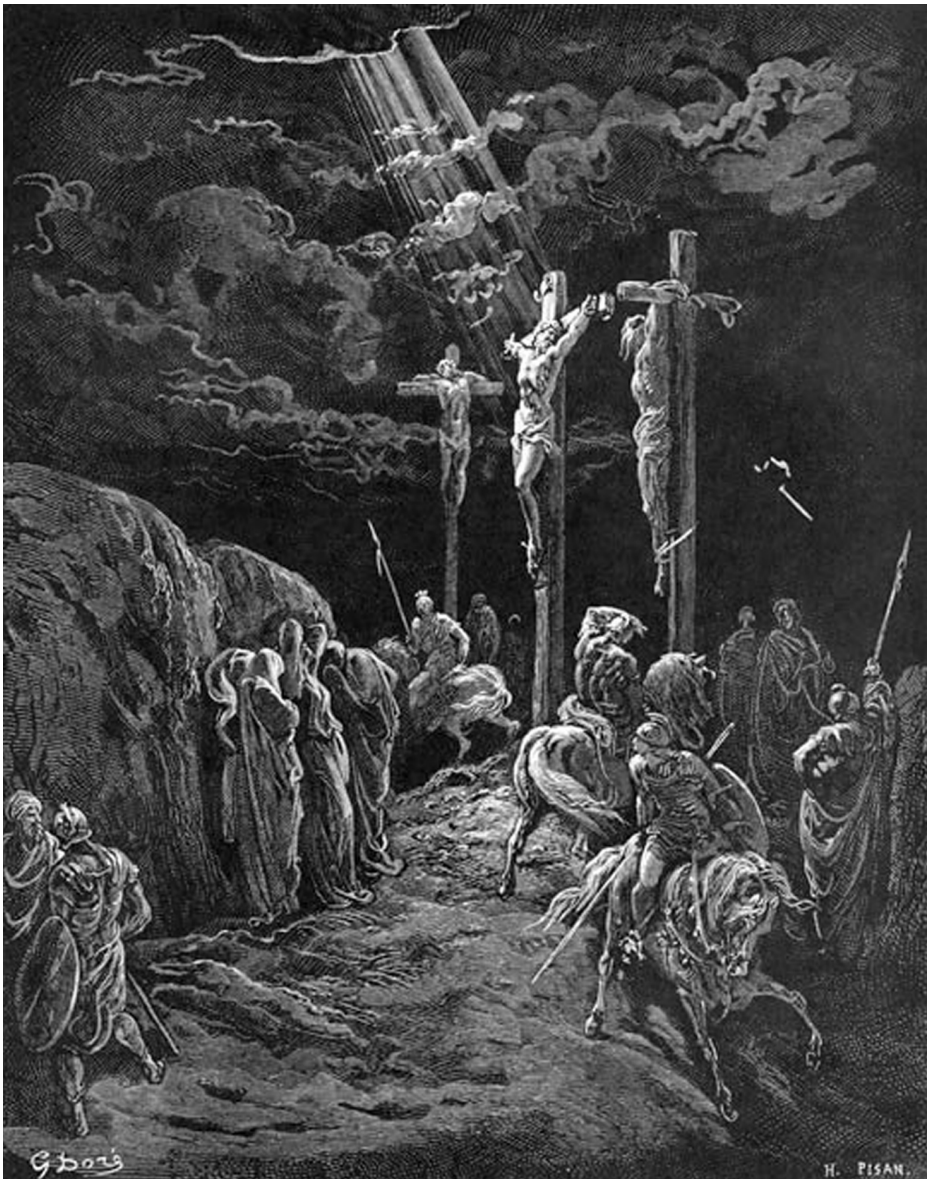
واژه نامه

نقشه ها

سرنوشت

Doré تصاویر

عهد جديد

در چنین وضعی، عیسی فرمود: «ای پدر، اینها را ببخش، زیرا که نمی‌دانند چه می‌کنند.» سربازان رومی لباسهای عیسی را به حکم قرعه میان خود

تقسیم کردند.

لوقا 23:34

فرشته خداوند عمل کرد و مریم را به خانه‌اش آورد تا همسر او باشد؛
25 اما با او همبستر نشد تا او پسرش را به دنیا آورد؛ و یوسف او را
 این است شرحه‌نامه عیسی مسیح، پسر داوود، پسر ابراهیم. «عیسی» نام نهاد.

2 ابراهیم پدر اسحاق بود، و اسحاق پدر یعقوب، و یعقوب پدر یهوذا و برادران او. **3** یهوذا پدر فارص و زارح بود (مادرشان تamar نام داشت)، فارص پدر حصرون بود، و حصرون پدر رام. **4** رام پدر عمیناداب، عمیناداب پدر نحشون، و نحشون پدر سلمون بود. **5** سلمون پدر بوعل بود (که مادرش راحاب بود)، بوعل پدر عوبید (که مادرش روت نام داشت)، و عوبید پدر یسی بود. **6** یسی پدر داوود پادشاه بود و داوود پدر سلیمان (که مادرش قبل از او ریا بود). **7** سلیمان پدر رحبعام بود، و رحبعام پدر ابیا، و ابیا پدر آسا بود. **8** آسا پدر یهوشافاط بود، یهوشافاط پدر یورام، و یورام پدر عزریا پدر یوتام، یوتام پدر آحاز، و آحاز پدر حزقیال بود. **10** حزقیال پدر منسی، منسی پدر آمون، و آمون پدر یوشیا بود. **11** یوشیا پدر یکنیا و برادران او بود که در زمان تبعید بنی اسرائیل به بابل، به دنیا آمدند. **12** بعد از تبعید به بابل: یکنیا پدر سالتی‌ئیل و سالتی‌ئیل پدر زروبابل بود. **13** زروبابل پدر آبی‌هود بود، آبی‌هود پدر ایلیاقیم، و ایلیاقیم پدر عازور. **14** عازور پدر صادوق، صادوق پدر یاکین، و یاکین پدر ایلی‌هود بود. **15** ایلی‌هود پدر اعازار، اعازار پدر متان، و متان پدر یعقوب بود. **16** یعقوب پدر یوسف، و یوسف نیز شوهر مریم بود. از مریم، عیسی، که لقبش مسیح بود، به دنیا آمد. **17** به این ترتیب، همه آنانگی که نامشان در بالا برده شد، از ابراهیم تا داوود، چهارده نسل، و از داوود تا زمان تبعید یهودیان به بابل، چهارده نسل، و از زمان تبعید تا زمان مسیح نیز چهارده نسل بودند. **18** واقعه ولادت عیسی، آن مسیح موعود، چنین بود: مریم، مادر عیسی، نامزد یوسف بود. اما پیش از آنکه ازدواج کنند، معلوم شد که مریم به واسطه روح‌القدس آبلین شده است. **19** یوسف، شوهر او، مرد نیک و خداشناسی بود و نمی‌خواست او را در نظر همگان رسوا سازد، پس تصمیم گرفت بی‌سر و صدا از او جدا شود. **20** او غرق در چنین افکاری بود که فرشته‌ای از جانب خداوند در خواب بر او ظاهر شد و به او گفت: «یوسف، ای پسر داوود، از ازدواج با مریم هراسان مباش، زیرا کودکی که در رحم اوست از روح‌القدس است. **21** او پسری به دنیا خواهد آورد، و تو باید نامش را عیسی بگذاری، چرا که او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد بخشید.» **22** تمام اینها اتفاق افتاد تا آنچه خداوند به واسطه نبی خود فرموده بود، جامه عمل بیوشد که: **23** «دختری باکره آبلین شده، پسری به دنیا خواهد آورد، و او را عمانوئیل خواهند خواند.» (عمانوئیل به زبان عبری به معنی «خدا با ما» است). **24** چون یوسف بیدار شد، طبق دستور

و کوچکتر را، مطابق زمانی که از مُغان تحقیق کرده بود، به قتل خواهد سوزاند.» **13** در آن زمان، عیسی از دیار جلیل به سوی رود برسانند. **17** اینچنین، آنچه از زبان ارمیای نبی گفته شده بود، جامهٔ اردن به راه افتاد تا در آنجا از یحیی تعمید گیرد. **14** ولی یحیی سعی عمل پوشید: **18** «صدای زاری و ماتم از رامه به گوش می‌رسد. کرد مانع او شود، و گفت: «این منم که باید از تو تعمید بگیرم. چرا راحیل برای فرزندانش گریه می‌کند و نمی‌خواهد تسلی‌اش بدهند، چرا تو نزد من می‌آیی؟» **15** اما عیسی گفت: «لازم است این کار انجام که آنها دیگر نیستند.» **19** پس از مرگ هیروдіس، فرشتهٔ خداوند در بشود، زیرا باید هرآنچه را که ارادهٔ خداست انجام دهیم.» پس یحیی مصر در خواب بر یوسف ظاهر شد و به او گفت: **20** «برخیز و راضی شد که او را تعمید دهد. **16** پس از تعمید، در همان لحظه کودک و مادرش را بردار و به سرزمین اسرائیل بازگرد، زیرا کسانی که عیسی از آب بیرون می‌آمد، آسمان باز شد و یحیی روح خدا را قصد قتل کودک را داشتند، مرده‌اند.» **21** پس یوسف برخاست و دید که به شکل کبوتری پایین آمد و بر عیسی قرار گرفت. **17** آنگاه کودک و مادر او را برداشته، به سرزمین اسرائیل بازگشت. **22** اما ندایی از آسمان در رسید که «این است پسر عزیز من، که از او چون شید که پسر آرکلائوس پسر هیروдіس، به جای پدرش در یهودیه خشنودم.»

سلطنت می‌کند، ترسید به آنجا برود؛ و پس از آنکه در خواب به او هشدار داده شد، راه دیار جلیل را در پیش گرفت **23** و در شهر ناصره ساکن شد. به این ترتیب، آنچه به زبان انبیا گفته شده بود، جامهٔ عمل پوشید که: «او ناصری خوانده خواهد شد.»

3 در آن روزها، یحییای تعمیددهنده ظهور کرد. او در بیابان آنگاه روح خدا عیسی را به بیابان برد تا در آنجا ابلیس او را وسوسه و آزمایش کند. **2** او پس از آنکه چهل شبانه روز را در روزه به سر برد، بسیار گرسنه شد. **3** در این حال، آن وسوسه‌کننده به سراغ او آمد و گفت: «اگر پسر خدا هستی، به این سنگها بگو تا نان شوند.» **4** اما عیسی به او فرمود: «نوشته شده که: "انسان تنها به نان زنده نیست، بلکه به هر کلامی که از دهان خدا صادر می‌شود."» **5** سپس ابلیس او را به اورشلیم، آن شهر مقدس برد و بر روی بام معبد قرار داد، **6** و گفت: «اگر پسر خدایی، خود را از اینجا به پایین پرت کن، چون نوشته شده است: "به فرشتگان خود فرمان خواهد داد و آنها تو را بر دستهای خود بلند خواهند کرد تا حتی پایت هم به سنگی نخورد."» **7** عیسی پاسخ داد: «بله، ولی این نیز نوشته شده که: "خداوند، خدای خود را آزمایش نکن."» **8** سپس ابلیس او را به قلعهٔ کوهی بسیار بلند برد و تمام ممالک جهان، و شکوه و جلال آنها را به او نشان داد، **9** و گفت: «اگر زانو بزنی و مرا پرستش کنی، همهٔ اینها را به تو خواهم بخشید.» **10** عیسی به او گفت: «دور شو از من، ای شیطان! زیرا در کتب مقدس آمده: "خداوند، خدای خود را پرست و تنها او را عبادت کن."» **11** آنگاه ابلیس از او دور شد و فرشتگان آمدند و از وی مراقبت کردند. **12** وقتی عیسی از دستگیری یحیی آگاهی یافت، اکنون تیشه بر ریشهٔ درختان گذاشته شده است. هر درختی که ثمرهٔ نیکو نیاورد، بریده شده، در آتش افکنده خواهد شد. **11** من آتانی را که از گناهانشان توبه می‌کنند با آب تعمید می‌دهم، اما شخص دیگری خواهد آمد که مقامش بسیار برتر از من است، آنقدر که من شایسته نیستم کفشهایش را پیش پایش بگذارم. او شما را با روح‌القدس و آتش تعمید خواهد داد. **12** او آماده است تا با چارشاخ خود، کاه را از گندم جدا سازد. سپس خرمنگاه خود را پاک ساخته، گندم را در انبار جمع خواهد کرد، اما کاه را در آتشی خاموش‌نشدنی

عیسی به اعلام پیغام خدا شروع کرد که: «از گناهان خود توبه کنید، 13 «شما نمک جهان هستید. اما اگر نمک طعم و خاصیتش را از زیر ملکوت آسمان نزدیک شده است.» 18 روزی عیسی در کناره دست بدهد، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را به آن بازگرداند؟ دریاچه جلیل قدم می‌زد که دو برادر را دید به نامهای شمعون، ملقب دیگر به درد هیچ کاری نخواهد خورد، جز اینکه بیرون انداخته شود و به پطرس، و برادرش آندریاس که تور به دریا می‌انداختند، زیرا شغل هر مردم آن را پایمال کنند. 14 «شما نور جهانید، همچون شهری که دو ماهیگیری بود. 19 عیسی ایشان را فرا خوانده، گفت: «به دنبال بر تپهای بنا شده و نمی‌توان آن را از دیده‌ها پنهان ساخت. 15 من بیاید و من به شما نشان خواهم داد که چگونه انسان‌ها را برای همچنین چراغ را روشن نمی‌کنند تا آن را زیر کاسه‌ای بگذارند، خدا صید کنید.» 20 ایشان نیز بی‌درنگ توره‌های خود را بر زمین بلکه آن را روی چراغدان می‌گذارند تا به همه کسانی که در خانه گذاشتند و به دنبال او به راه افتادند. 21 قدری جلوتر از آنجا، دو هستند، روشنایی بخشند. 16 به همین شکل، بگذارید کارهای برادر دیگر یعنی یعقوب و یوحنا را دید که با پدرشان زیدی در قایق نیک شما مانند نور بر مردم بناید، تا آنها این کارها را ببینند و پدر نشسته بودند و توره‌های خود را تعمیر می‌کردند. او ایشان را نیز دعوت آسمانی‌تان را ستایش کنند. 17 «گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات کرد تا به دنبالش بروند. 22 ایشان بی‌درنگ، قایق و پدر خود را رها موسی و نوشته‌های انبیای گذشته را منسوخ و باطل سازم، بلکه آمده‌ام کرده، به دنبال او به راه افتادند. 23 عیسی در سرتاسر دیار جلیل تا آنها را به انجام رسانم. 18 برآستی به شما می‌گویم که آسمان می‌گشت و در کنیسه‌ها تعلیم می‌داد و مؤده ملکوت خدا را اعلام و زمین از میان نخواهد رفت، مگر زمانی که تمامی تورات، حتی می‌کرد و هر نوع مرض و بیماری را شفا می‌بخشید. 24 شهرت او در کوچکترین جزء آن، یک به یک عملی شده باشد. 19 پس اگر سراسر سوریه پیچید، و مردم همه بیماران را که به انواع مرضها و کسی کوچکترین حکم را نادیده بگیرد و به دیگران نیز تعلیم دهد که دردها دچار بودند، و نیز دیزدگان، افراد دچار صرع و معلولان را نزد چنین کنند، او در ملکوت آسمان کوچکترین خواننده خواهد شد. اما عیسی می‌آوردند و او ایشان را شفا می‌بخشید. 25 او به هر جا که هر که از احکام خدا اطاعت نماید و آنها را تعلیم دهد، در ملکوت قدم می‌گذاشت، انبوه جمعیت از دیار جلیل، منطقه دکاپولیس، شهر آسمان بزرگ خوانده خواهد شد. 20 «این هشدار را نیز به شما اورشلیم و سرتاسر دیار یهودیه، و از شرق رود اردن، به دنبالش به راه می‌دهم: تا دینداری شما برتر از دینداری علمای دین یهود و فریسان نباشد، هرگز وارد ملکوت آسمان نخواهید شد. 21 «شنیده‌اید که

5 روزی عیسی جماعت زیادی را دید که جمع شده‌اند. پس به بالای کوهی برآمد و نشست، و شاگردانش نیز دور او جمع شدند. 2 آنگاه شروع کرد به تعلیم دادن ایشان و فرمود: 3 «خوشا به حال فقیران که به خدا محتاجند، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. 4 «خوشا به حال ماتم‌زدگان، زیرا ایشان تسلی خواهند یافت. 5 «خوشا به حال آنان که فروتن هستند، زیرا ایشان وارث زمین خواهند گشت. 6 «خوشا به حال آنان که گرسنه و تشنه عدل و انصاف هستند، زیرا سیر خواهند شد. 7 «خوشا به حال آنان که بر دیگران رحم می‌کنند، زیرا بر ایشان رحم خواهد شد. 8 «خوشا به حال پاکدلان، زیرا خدا را خواهند دید. 9 «خوشا به حال آنان که برای برقراری صلح در میان مردم کوشش می‌کنند، زیرا ایشان فرزندان خدا نامیده خواهند شد. 10 «خوشا به حال آنان که در راه عدالت آزار می‌بینند، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. 11 «خوشا به حال شما، وقتی که مردم به خاطر من شما را مسخره کنند و به شما جفا رسانند و درباره شما دروغ بگویند و هر نوع سخن بدی در مورد شما بر زبان بیاورند. 12 شاد و خوشحال باشید، زیرا در آسمان پاداشی بزرگ در انتظار شماست. بدانید که با انبیای قدیم نیز چنین کردند.

شود. (Geenna g1067) 30 و اگر دست راست باعث لغزش تو می‌شود، آن را قطع کن و دور بینداز، زیرا بهتر است بخشی از بدنت را از دست بدهی، تا اینکه تمام وجودت به دوزخ انداخته شود.

(Geenna g1067) 31 «همچنین گفته شده که "هر که زن خود را طلاق دهد، باید به او طلاقنامه‌ای بدهد." 32 اما من به شما می‌گویم، هر که زن خود را به هر علّی جز خیانت، طلاق دهد، باعث می‌شود آن زن مرتکب زنا گردد. و هر که با زنی ازدواج کند که طلاق داده شده، او نیز مرتکب زنا می‌شود. 33 «باز شنیده‌اید که به نیاکان ما گفته شده: "سوگند دروغ مخور و هرگاه به نام خدا قسم یاد کنی، به آن وفا کن." 34 اما من می‌گویم: هیچگاه قسم نخورید، نه به آسمان که تخت خداست، 35 و نه به زمین که پای‌انداز اوست، و نه به اورشلیم که شهر آن پادشاه بزرگ است؛ که به هیچ‌یک از اینها سوگند یاد نکنید. 36 به سر خود نیز سوگند مخور، زیرا قادر نیستی مویی را سفید یا سیاه کنی. 37 تنها چیزی که باید بگویی، فقط "بله" یا "نه" است. هر سخنی فراتر از این، شیطانی است. 38 «شنیده‌اید که گفته شده مجازات شخص خطاکار باید با آسیبی که رسانده، متناسب باشد، یعنی "چشم به عوض چشم، و دندان به عوض دندان". 39 اما من می‌گویم که در برابر شخص شریر مقاومت نکنید! اگر کسی به طرف راست صورت سبلی بزند، طرف دیگر را نیز به سوی او بگردان. 40 اگر کسی تو را به دادگاه بکشاند تا قیامت را از تو بگیرد، عباى خود را نیز به او ببخش. 41 اگر یک سرباز رومی به تو دستور دهد که باری را به مسافت یک میل برایش حمل کنی، تو دو میل حمل کن. 42 اگر کسی از تو چیزی بخواهد، به او بده؛ و اگر از تو قرض بخواهد، او را دست خالی روانه نکن. 43 «شنیده‌اید که می‌گویند: "همسایه‌ات را دوست مدار" و با دشمنت دشمنی کن. 44 اما من می‌گویم که دشمنان خود را دوست بدارید، و برای آنان که به شما حفا می‌رسانند، دعاى خیر کنید. 45 اگر گناهان دیگران را نبخشید، پدرتان نیز گناهان شما را نخواهد اگر چنین کنید، همچون فرزندان حقیقی پدر آسمانی خود عمل بخشید. 16 «وقتی روزه می‌گیرید، مانند ریاکاران تظاهر نکنید، زیرا کرده‌اید. زیرا او آفتاب خود را هم بر بدن و هم بر نیکان می‌تاباند و می‌کوشند صورت و قیافه خود را پریشان و نامرتب نشان دهند تا مردم باران خود را نیز هم بر عادلان و هم بر بدکاران می‌بارند. 46 اگر آنها را به خاطر روزه‌داری‌شان تحسین کنند. براسی به شما می‌گویم فقط کسانی را دوست بدارید که شما را دوست می‌دارند، چه پاداشی که ایشانشان پاداش خود را به تمامی دریافت کرده‌اند. 17 اما تو وقتی برای این کار دریافت خواهید کرد؟ حتی باجگیران فاسد نیز چنین روزه می‌گیری، سر و صورت خود را تمیز و مرتب کن، 18 تا کسی می‌کند. 47 اگر فقط با دوستان خود مهربانی کنی، چه فرقی با دیگران دارید؟ حتی بت‌پرستان نیز چنین می‌کنند. 48 پس شما باید کامل باشید، همان‌گونه که پدر آسمانی شما کامل است.

6 «مراقب باشید که اعمال نیک خود را پیش مردم به جا نیایرید، خود را در آسمان ذخیره کنید، جایی که بید و زنگ نمی‌توانند به آن به این قصد که شما را ببینند و تحسین کنند، زیرا در این صورت نزد

آسیب می‌رسانند، و دزدان نقب می‌زنند و آن را می‌دزدند. 20 گنج خود را در آسمان ذخیره کنید، جایی که بید و زنگ نمی‌توانند به آن آسیب رسانند، و دزدان نیز نقب نمی‌زنند و آن را نمی‌دزدند. 21

گنج تو هر جا باشد، دلت نیز همان جا خواهد بود. 22 «چشم تو 6» آنچه مقدّس است به سگها ندهید، و مروریهای خود را جلوی چراغی است که روشنائی بدن را تأمین می‌کند. اگر چشمت سالم خوکها نیندازید، زیرا آنها مروریها را لگدمال می‌کنند و برگشته، به باشد، تمام وجودت نیز سرشار از روشنائی خواهد بود. 23 اما اگر شما حمله‌ور می‌شوند. 7 «درخواست کنبد تا به شما داده شود؛ چشمت بیمار باشد، تمام وجودت در تاریکی غوطه‌ور خواهد بود. بجوید تا پیدا کنید؛ بگویند تا در به روی شما باز شود. 8 زیرا هر پس اگر آن روشنائی که گمان می‌بری در پوست، در واقع تاریکی که درخواست کنبد، به دست خواهد آورد، و هر که بجوید، پیدا باشد، چه تاریکی عمیقی خواهد بود! 24 «هیچ کس نمی‌تواند به دو خواهد کرد، و هر که بگوید، در به رویش باز خواهد شد. 9 کدام ارباب خدمت کنبد، زیرا یا از یکی نفرت خواهد داشت و به دیگری یک از شما اگر فرزندش از او نان بخواد، به او سنگ می‌دهد؟ مهر خواهد ورزید، و یا سرسپرده یکی خواهد بود و دیگری را خوار 10 یا اگر ماهی بخواد، به او مار می‌دهد؟ 11 پس اگر شما، خواهد شمرد. همچنین نمی‌توانید هم بنده خدا باشید و هم بنده اشخاص گناهکار، می‌دانید که باید چیزهای خوب را به فرزندانتان پول. 25 «پس نصیحت من این است که نگران زندگی روزمره خود بدهید، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما به کسانی که از او درخواست نباشید، که آیا به اندازه کافی خوراک و نوشیدنی و پوشاک دارید یا کنبد که انتظار دارید با شما رفتار کنبد. این است اصل تورات و پزندگان نگاه کنبد؛ نه می‌کارند، نه درو می‌کنند، و نه در انبارها کتب انبیا. 13 «تنها با عبور از در تنگ می‌توانید به ملکوت خدا ذخیره می‌کنند، زیرا پدر آسمانی شما روزی آنها را می‌رساند. آیا شما دست یابید. راهی که به سوی هلاکت می‌رود بسیار عریض است و با ارزشتر از آنها نیستید؟ 27 آیا همه نگرانی‌هایتان می‌تواند یک لحظه دروازه‌اش بسیار وسیع، و کسانی که آن را انتخاب می‌کنند، بسایزند. به عمرتان بیفزاید؟ 28 «چرا نگران لباس و پوشاک خود هستید؟ به 14 اما دری که به روی حیات جاودان گشوده می‌شود، بسیار تنگ گلهای صحرائی نگاه کنبد که چگونه رشد و نمو می‌کنند. آنها نه است و راهش نیز باریک، و تنها عده کمی به آن راه می‌یابند. 15 کار می‌کنند و نه برای خود لباس می‌دوزند. 29 با این حال به شما «مراقب پیامبران دروغین باشید، آنها که در لباس میشی بی‌آزار نزد شما می‌گویم که سلیمان نیز با تمام قرّ و شکوه خود، هرگز لباسی به می‌آیند، اما در واقع گرگهای درنده می‌باشند. 16 ایشان را می‌توانید زیبایی آنها بر تن نکرد. 30 پس اگر خدا به فکر گلهای صحراست از میوه‌هایشان بشناسید، یعنی از شیوه عملکردشان. آیا انگور را از بوته که امروز هستند و فردا در تنور انداخته می‌شوند، چقدر بیشتر، ای کم‌ایمانان، به فکر شماست. 31 «پس نگران این چیزها نباشید و می‌دهد و درخت بد، میوه بد. 18 درخت خوب نمی‌تواند میوه بد نگوید چه بخوریم یا چه بنوشیم یا چه بیوشیم. 32 زیرا بی‌ایمانان بدهد؛ درخت بد نیز نمی‌تواند میوه خوب بدهد. 19 پس هر درختی برای این چیزها غصه می‌خورند، اما پدر آسمانی شما از قبل می‌داند که میوه بد بدهد، بریده شده، در آتش انداخته می‌شود. 20 بله، به اینها نیاز دارید. 33 پس شما اول از همه به دنبال ملکوت و عدالت خدا باشید، و او همه نیازهای شما را برآورده خواهد ساخت. 34 را از اعمالشان بشناسید. 21 «گمان مبرید هر که مرا "خداوند!" «پس نگران فردا نباشید، زیرا فردا نگرانی‌های خود را به همراه دارد. خداوند! "صدا کنبد، وارد ملکوت آسمان خواهد شد. فقط آسانی وارد خواهند شد که اراده پدر آسمانی مرا در عمل به‌جا آورند. 22 در روز داوری، بسیاری به من خواهند گفت: "خداوند! خداوند! ما به نام تو نبوت کرده، پیام تو را به مردم رساندیم، و با ذکر نام تو، ارواح پلید را اخراج کردیم، و معجزات بسیاری به نام تو انجام دادیم." 23 اما من با صراحت پاسخ خواهم داد: "هرگز شما را نشناختم. از من دور شوید، ای بدکاران." 24 «هر که به تعالیم من گوش فرا می‌دهد و به آنها عمل می‌کند، شخصی داناست. او مانند کسی است که خانه‌اش را بر صخره‌ای محکم بنا کرد. 25 هر چه باران بارید و سیل آمد، و باد و توفان بر آن خانه وزید، خراب نشد، زیرا روی صخره بنا شده بود. 26 اما هر که تعالیم مرا بشنود و از آنها اطاعت نکند، نادان است. او مانند کسی است که خانه‌اش را بر شن و ماسه بنا

7 «در مورد دیگران قضاوت نکنید، تا خودتان مورد قضاوت قرار نگیرید. 2 زیرا هر طور که دیگران را مورد قضاوت قرار دهید و برایشان رأی صادر کنید، همان‌گونه نیز در مورد شما قضاوت خواهد شد. و با همان معیاری که دیگران را قضاوت کنید، خود نیز مورد قضاوت قرار خواهید گرفت. 3 چرا پیر کاه را در چشم برادرت می‌بینی، اما تیر چوب را در چشم خود نمی‌بینی؟ 4 چگونه جرأت می‌کنی به برادرت بگویی: "بگذار پیر کاه را از چشمت درآورم"، حال آنکه خودت تیر چوبی در چشم داری؟ 5 ای ریاکار، نخست چوب را از چشم خود درآور، آنگاه می‌توانی بهتر ببینی تا پیر کاه را از چشم برادرت درآوری.

کرد. **27** وقتی باران و سیل آمد و باد و توفان بر آن خانه وزید، چنان را شفا بخشید. **17** به این شکل، کلام خدا توسط اشعای نبی خراب شد که اثری از آن باقی نماند.» **28** وقتی عیسی بیان این امور به حقیقت پیوست که گفته بود: «او ضعف‌های ما را برداشت و را به پایان رساند، جماعت از تعلیم او شگفت‌زده شدند، **29** زیرا با نزد او گرد می‌آیند، به شاگردانش فرمود: «به آن طرف دریاچه برویم.» قدرت و اقتدار به ایشان تعلیم می‌داد، نه مانند علمای دین یهود.

8 هنگامی که عیسی از بالای تپه به پایین می‌آمد، بسیاری به دنبال او به راه افتادند. **2** ناگهان مردی جذامی به او نزدیک شد و در مقابل او زانو زد و گفت: «ای سرورم، اگر بخواهی، می‌توانی مرا شفا داده، پاک سازی.» **3** عیسی دست خود را دراز کرد و بر او گذاشت و فرمود: «البته که می‌خواهم؛ شفا یاب!» در همان لحظه، جذام او از بین رفت! **4** آنگاه عیسی به او فرمود: «مواظب باش که در این باره چیزی به کسی نگوئی؛ بلکه نزد کاهن برو تا تو را معاینه کند، و آن هدیه‌ای را هم که موسی برای جذامی‌های شفا یافته تعیین کرده، با خودت ببر تا به همه ثابت شود که شفا یافته‌ای.» **5** وقتی عیسی وارد شهر کفرناحوم شد، یک افسر رومی نزدش آمد و خواهش‌کنان به او گفت: **6** «سرور من، خدمتکار جوانم فلج شده، در بستر افتاده، و از درد به خود می‌پیچد.» **7** عیسی به او گفت: «من می‌آیم و او را شفا می‌دهم.» **8** اما افسر در پاسخ عرض کرد: «سرورم، من شایسته نیستم که به خانه من بیایی. از همین جا فقط سختی بگو که خدمتکارم شفا خواهد یافت. **9** من این را می‌دانم، چون من از افسران مافوق فرمان می‌گیرم، و خودم هم سربازانی زیر فرمان خود دارم. کافی است به یکی بگویم "برو"، می‌رود، یا به دیگری بگویم "بیا"، می‌آید؛ یا اگر به غلامم بگویم "فلان کار را بکن"، انجام می‌دهد.» **10** عیسی با شنیدن این سخن، حیرت کرد! سپس رو به کسانی که به دنبالش می‌آمدند کرد و گفت: «براستی به شما می‌گویم که چنین ایمانی حتی در اسرائیل هم ندیده‌ام. **11** این را به شما بگویم که بسیاری از سرتاسر جهان، از شرق و غرب آمده، با ابراهیم و اسحاق و یعقوب، در ضیافت ملکوت آسمان هم‌نشین خواهند شد؛ **12** اما بسیاری از یهودیان، که ملکوت برای آنان مهیا شده بود، به تاریکی بیرونی افکنده خواهند شد، به جایی که در آن گریه و ساییدن دندان بر دندان خواهد بود.» **13** سپس رو به افسر رومی کرد و گفت: «به خانۀات برگرد. مطابق ایمانت انجام شد.» خدمتکار جوان او در همان لحظه شفا یافته بود! **14** هنگامی که عیسی به خانۀ پطرس رسید، دید که مادر زن او تب کرده و در رختخواب است. **15** اما وقتی عیسی دست او را لمس کرد تبش قطع شد. پس او برخاست و سرگرم پذیرایی از عیسی شد. **16** هنگام غروب، مردم عدۀ زیادی از دیوزدگان را نزد عیسی آوردند، و او فقط با گفتن یک کلمه، ارواح پلید را از وجود آنان اخراج کرد و همه بیماران

9 پس عیسی سوار قایق شد و به شهر خود، که در آن طرف دریاچه بود، بازگشت. **2** آنگاه مرد مفلوجی را که روی تشکی دراز کشیده بود، نزد او آوردند. عیسی وقتی ایمان ایشان را دید، به آن مرد

مفلوح گفت: «فرزندم، ناامید نباش! گناهانت بخشیده شد!» **3** درست در همین وقت، زنی که دوازده سال از خونریزی دائمی رنج بعضی از علمای دین کم در آنجا حضور داشتند، با خود گفتند: می‌برد، از پشت سر عیسی خود را به او رساند و به گوشهٔ ردای او «کمتر می‌گوید! آیا او فکر می‌کند خداست؟» **4** عیسی که از افکار دست زد، **21** چون با خود فکر کرده بود: «اگر فقط به ردایش ایشان آگاه بود، از آنها پرسید: «چرا چنین افکار پلیدی به دل خود دست بزنم، شفا خواهم یافت.» **22** عیسی برگشت و چون او را راه می‌دهید؟ **5** گفتن کدام یک آسانتر است؟ اینکه بگویم «گناهانت دید، گفت: «دخترم، ناامید نباش! ایمانت تو را شفا داده است!» آن آموخته شد، یا اینکه بگویم «برخیز و راه برو»؟ **6** پس اکنون به زن در همان لحظه شفا یافت. **23** وقتی عیسی به خانهٔ سرپرست شما ثابت می‌کنم که پسر انسان، در این دنیا، اقتدار آموزش گناهان کنیسه رسید، با جماعتی پریها و روبرو شد و صدای موسیقی عزا را را دارد.» آنگاه رو به مرد افلیح کرد و گفت: «برخیز و بسترت را شنید. **24** پس فرمود: «بیرون بروید. این دختر نمرده؛ فقط خوابیده جمع کن و به خانه برو!» **7** آن مرد از جا پرید و به خانه رفت! است!» اما آنها به او خندیدند! **25** سرانجام وقتی مردم را بیرون رفتی جمعیت این را دیدند، ترس وجودشان را فرا گرفت. ایشان **8** وقتی جمعیت این را دیدند، ترس وجودشان را فرا گرفت. ایشان خدا را شکر کردند که چنین قدرتی به انسان بخشیده است. **9** خود برخاست. **26** خبر این معجزه در سراسر آن نواحی پیچید. **27** عیسی بر سر راه خود، به یک باجگیر برخورد به نام متی، که در وقتی عیسی از خانهٔ آن دختر بیرون آمد، دو مرد نابینا به دنبال او جایگاه باجگیری نشسته بود. عیسی به او فرمود: «بیا و از من پیروی افاده، فریاد می‌زند: «ای پسر داوود پادشاه، بر ما رحم کن.» **28** کن!» او بلافاصله به دنبال عیسی راه افتاد. **10** روزی عیسی و آنان با عیسی وارد خانه‌ای شدند که در آن اقامت داشت. عیسی از شاگردانش در ضیافتی در خانهٔ متی، بر سر سفره نشسته بودند. ایشان پرسید: «آیا ایمان دارید که می‌توانم چشمان شما را باز کنم؟» بسیاری از باجگیران و اشخاص بدنام شهر نیز میهمان متی بودند. گفتند: «بله، ای سرور، ایمان داریم.» **29** پس او دست بر چشمان **11** فریسیان وقتی این را دیدند، از شاگردان عیسی پرسیدند: «چرا ایشان گذاشت و فرمود: «مطابق ایمانتان برایتان انجام شود!» **30** استاد شما با این اشخاص پست غذا می‌خورد؟» **12** عیسی وقتی ناگهان چشمان ایشان باز شد و توانستند ببینند! عیسی با تأکید به این را شنید، فرمود: «بیماران نیاز به پزشک دارند، نه تندرستان!» ایشان فرمود: «در این مورد به کسی چیزی نگوئید.» **31** اما ایشان **13** سپس افزود: «بروید و کمی در مورد این کلام تفکر کنید که بیرون رفتند و شهرت او را در سرتاسر آن منطقه پخش کردند. **32** می‌فرماید: «من از شما انتظار دارم رحم داشته باشید، نه اینکه قربانی وقتی عیسی و شاگردانش از آنجا خارج می‌شدند، مردی دویزه را که تقدیم کنید.» زیرا من آمده‌ام تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم، نه نمی‌توانست سخن بگویند، نزد او آوردند. **33** پس وقتی عیسی آن آثانی را که خود را عادل می‌پندارند!» **14** روزی شاگردان یحیی نزد عیسی آمده، از او پرسیدند: «چرا ما و فریسیان روزه می‌گیریم، اما جماعت غرق حیرت شدند و گفتند: «در اسرائیل هرگز چنین چیزی شاگردان تو روزه نمی‌گیرند؟» **15** عیسی در پاسخ فرمود: «آیا ممکن دیده نشده است.» **34** اما فریسیان گفتند: «او ارواح پلید را به است میهمانان جشن عروسی تا زمانی که داماد با ایشان است، قدرت رئیس ارواح پلید، بیرون می‌راند.» **35** در آن زمان، عیسی به عزاداری کند؟ اما روزی خواهد آمد که داماد از ایشان گرفته خواهد تمام شهرها و دهات آن منطقه گشته، در کنیسه‌ها تعلیم می‌داد و شد، و در آن زمان، روزه خواهند گرفت. **16** «هیچ کس لباس پوسیده مؤده ملکوت خدا را اعلام می‌کرد و هر نوع مرض و بیماری را شفا را، با پارچه‌ای نو که هنوز آب زرتفه، وصله نمی‌کند، زیرا وقتی آن می‌بخشید. **36** وقتی جماعت را دید، دلش به حال آنها سوخت، وصله آب رفت، از آن لباس کهنه جدا می‌گردد، و پارگی آن بدتر زیرا مانند گوسفندانی بی‌شبان، سردرگم و درمانده بودند. **37** پس به می‌شود. **17** همینطور شراب تازه را در مشکهای کهنه نمی‌ریزند، زیرا شاگردانش گفت: «محصول بسیار است، اما کارگر کم. **38** پس، مشکها در اثر فشار شراب نو، پاره می‌شوند، و هم مشکها از بین می‌روند و هم شراب ضایع می‌گردد. شراب تازه را باید در مشکهای کارگران بیشتری بفرستند.»

10 آنگاه عیسی دوازده شاگردش را نزد خود فرا خواند و به ایشان اقتدار داد تا ارواح پلید را بیرون کنند و هر نوع بیماری و مرض را شفا دهند. **2** این است نامهای آن دوازده رسول: شمعون (معروف به پطرس) و آندریاس (برادر پطرس)؛ یعقوب (پسر زبدي) و یوحنا برخاست و به همراه شاگردانش به سوی خانهٔ او به راه افتاد. **20**

(برادر یعقوب) **3** فیلیپ، برتولما، توما، متی (باجگیر معروف)، است که شاگرد مانند استاد خود شود، و غلام نیز مانند اربابش. اگر یعقوب (پسر حلفی)، تَدّای، **4** شمعون (عضو حزب فداییان) و یهودا مرا که سرپرست خانواده هستم، رئیس ارواح پلید نامیدند، اعضای اِسخریوطی (کسی که در آخر به عیسی خیانت کرد). **5** عیسی این خانواده‌ام را با چه نامهای بدتری خواهند خواند. **26** ولی از آنان که دوازده رسول را با این دستورالعمل‌ها به مأموریت فرستاد و به ایشان شما را تهدید می‌کنند نرسید، زیرا زمان آن خواهد رسید که هر آنچه فرمود: «نزد غیریهودیان و سامریان نروید، **6** بلکه فقط نزد قوم اسرائیل پنهان است، آشکار شود، و همگان از آنچه مخفی است، آگاه بروید که گوسفندان گمشده خدا هستند. **7** بروید و به ایشان اعلام کنید که ملکوت آسمان نزدیک است. **8** بیماران را شفا دهید، مردگان را زنده کنید، جذامی‌ها را شفا بخشید، و ارواح پلید را از وجود افراد بیرون کنید. مفت دریافت کرده‌اید، مفت هم بدهید. فقط جسمتان را بکشند، اما نمی‌توانند به روحتان آسیبی برسانند. **9** در کمربندهایتان، سکه‌های طلا یا نقره یا مس با خود نبرید، فقط از خدا بترسید که قادر است هم بدن و هم روح شما را در **10** حتی کوله‌بار و کفش و لباس اضافی و چوبدستی نیز برندارد. جهنم هلاک کند. **(Geenna g1067)** **29** قیمت دو گنجشک بگذارید مردم از شما پذیرایی کنند، زیرا کارگر مستحق مزد خویش است. **11** هرگاه وارد شهر یا دهکده‌ای می‌شوید، شخص شایسته‌ای پدر شما بر زمین نمی‌افتد. **30** حتی موهای سر شما نیز شمارش را بجویید، و تا هنگام ترک آن محل، در خانه‌اش بمانید. **12** وقتی وارد خانه‌ای می‌شوید، برای آن خیر و برکت بطلبید. **13** اگر معلوم گنجشک است. **32** «هر که نزد مردم مرا اقرار کند، من نیز او را در شود که آن خانه شایسته است، خیر و برکتی که برای آن طلبیدید، حضور پدر آسمانی خود اقرار خواهم کرد. **33** اما هر که مرا نزد مردم بر آن قرار خواهد گرفت. اگر شایسته نباشد، برکت به خودتان باز خواهد گشت. **14** اگر اهل خانه‌ای یا شهری به شما اجازه ورود ندادند، و یا به سخنانتان گوش نسپردند، گرد و خاک آنجا را به هنگام ترک محل، از پاهایتان بپاشید. **15** براستی به شما می‌گویم پدرش، دختر را علیه مادرش، و عروس را علیه مادرشوهرش برانگیزم. که در روز داوری، وضع شهرهای فاسد سُدموم و غموره بهتر از وضع چنین شهری خواهد بود. **16** «من شما را همچون گوسفندان به میان گرگها می‌فرستم. پس مانند مار، هوشیار باشید و مثل کبوتر، بی‌آزار. **17** اما مراقب باشید، زیرا مردم شما را گرفته، به محاکم خواهند سپرد، و در کنیسه‌ها شلاق خواهند زد. **18** بله، به خاطر من شما را برای محاکمه نزد والیان و پادشاهان خواهند برد. اما این فرصتی خواهد بود تا درباره من به فرمانروایان و غیریهودیان شهادت دهید. **19** «وقتی شما را بازداشت می‌کنند، نگران نباشید که چگونه پاسخ دهید یا چه بگویید، زیرا کلمات مناسب به‌موقع به شما عطا خواهد شد. **20** زیرا این شما نیستید که سخن خواهید گفت، بلکه روح پدر شماست که از طریق شما سخن خواهد گفت. **21** «برادر، برادر خواهد کرد، و هر که شخص صالحی را به خاطر صالح بودنش خود را و پدر، فرزندش را تسلیم مرگ خواهد کرد. فرزندان بر ضد والدین خود برخاسته، سبب قتل آنان خواهند شد. **22** همه مردم به خاطر من از شما متفر خواهند شد. اما هر که تا به آخر، زحمات را تحمل کند، نجات خواهد یافت. **23** «هرگاه شما را در شهری آزار رسانند، به شهری دیگر بگریزید. براستی به شما می‌گویم که پیش از آنکه بتوانید به تمام شهرهای اسرائیل بروید، پسر انسان خواهد آمد. **24** شاگرد از استاد خود و غلام از اربابش والاتر نیستند. **25** کافی

مسیح را شنید، شاگردان خود را نزد او فرستاد تا از او بپرسند: **3** «آیا شما می‌گویم که در روز داوری، وضع صور و صیدون بهتر از وضع تو همان مسیح موعود هستی، یا باید منتظر کس دیگری باشیم؟» **4** شما خواهد بود. **23** و تو ای کفرناحوم، آیا به آسمان بالا خواهی عیسی در جواب ایشان فرمود: «نزد یحیی بازگردید و آنچه شنیدید و دیدید، برای او بیان کنید که **5** چگونه نابینایان بینا می‌شوند، لنگان راه می‌روند، جذامی‌ها شفا می‌یابند، ناشنویان شنوا می‌گردند، مرده‌ها زنده می‌شوند و به فقیران بشارت داده می‌شود. **6** و به او بگویید: خوشا به حال کسی که به سبب من نلغزد.» **7** وقتی شاگردان یحیی می‌رفتند، عیسی شروع کرد به سخن گفتن با جماعت دربارهٔ او و فرمود: «برای دیدن چگونه مردی به بیابان رفته بودید؟ آیا مردی سست چون نی، که از هر بادی به لرزه در می‌آید؟ **8** یا انتظار داشتید مردی را ببینید با لباسهای نفیس؟ نه، آنان که لباسهای نفیس بر تن دارند، در قصرهای پادشاهان زندگی می‌کنند. **9** آیا رفته بودید پیامبری را ببینید؟ بله، به شما می‌گویم که یحیی از یک پیامبر نیز برتر است. **10** یحیی همان کسی است که در کتب مقدس درباره‌اش نوشته شده: «من پیام‌آور خود را پیشاپیش تو می‌فرستم، و او راه را پیش رویت آماده خواهد ساخت.» **11** «براستی به شما می‌گویم که از میان تمامی انسانهایی که تا به حال زیسته‌اند، کسی بزرگتر از یحیی تعمیددهنده نیست؛ با این حال، کوچکترین فرد در ملکوت آسمان سبک.»

12 بزرگتر از اوست. **12** و از زمان شروع رسالت یحیی تا کنون، ملکوت آسمان با قدرت و شدت رو به گسترش است، و زورمندان به آن حمله‌ور می‌شوند. **13** زیرا همهٔ انبیا و تورات تا زمان یحیی نبوت می‌کردند. **14** و اگر حاضرید آنچه را که می‌گویم بپذیرید، او همان ایلیای نبی است که طبق گفتهٔ انبیا، می‌بایست بیاید. **15** هر که گوش شنوا دارد، بشنود. **16** «این نسل را به چه می‌توانم تشبیه کنم؟ مانند کودکانی هستند که در کوچه و بازار بازی می‌کنند، و از دوستان خود شکایت کرده، می‌گویند: **17** «برایان آهنگ عروسی نواختیم، نرقصید؛ آهنگ عزا نواختیم، گریه نکردید.» **18** چون یحیی که وقت خود را صرف خوردن و نوشیدن نمی‌کرد، می‌گوید: «دیوذه است.» **19** اما پسر انسان که در ضیافت‌ها شرکت می‌کند و می‌خورد و می‌نوشد، می‌گوید: «پرخور و میگسار است و همنشین باجگیران و گناهکاران!» اما درست بودن حکمت را از نتایج و ثمراتش می‌توان ثابت کرد.» **20** آنگاه عیسی به سرزنش شهرهایی پرداخت که اکثر معجزات خود را در آنها به‌عمل آورده بود، اما آنها از گناهان خود توبه نکرده و به سوی خدا بازگشت نکرده بودند. **21** «وای بر تو ای خورزین، و وای بر تو ای بیت‌صیدا! زیرا اگر معجزاتی که در شما انجام دادم، در شهرهای فاسد صور و صیدون انجام داده بودم، اهالی آنها مدت‌ها قبل، از گناهانشان توبه می‌کردند، و پلاس‌پوش و خاکسترنشین می‌شدند تا پشیمانی خود را نشان دهند. **22** اما به

البته آنها قصد داشتند از پاسخ او بپانه‌ای بیابند تا بر او اتهام وارد نباشد، بر ضد من است، و هر که با من کار نکند، در واقع علیه من سازند. **11** عیسی در پاسخ فرمود: «اگر یکی از شما گوسفندی کار می‌کند. **31**» پس به شما می‌گویم، هر نوع گناه و هر کفری داشته باشد که در روز شتات در گودالی بیفتد، آیا برای بیرون آوردن قابل بخشایش است - به‌جز کفر به روح‌القدس که هرگز آموخته شده، آن، کاری انجام نخواهد داد؟ **12** اما ارزش انسان چقدر بیشتر از نخواید شد. **32** هر سخنی که بر ضد پسر انسان گفته شود، قابل گوسفند است! پس طبق شریعت انجام کار نیک در روز شتات روا بخشایش است، اما هر که بر ضد روح‌القدس سخن گوید، هرگز است! **13** آنگاه به آن مرد گفت: «دست را دراز کن!» و وقتی آموخته نخواهد شد، نه در این دنیا، و نه در دنیای بعد. **(aiōn)** چنین کرد، آن دستش نیز مانند دست دیگرش سالم شد. **14** پس از **g165 33** «درخت را از میوه‌اش می‌توان شناخت. اگر درخت خوب آن فریسی‌ها بیرون رفتند و جلسه تشکیل دادند تا برای قتل او توطئه باشد، میوه‌اش نیز خوب خواهد بود. و اگر درخت بد باشد، میوه‌اش بچینند. **15** اما عیسی که از توطئه آنان آگاه بود، آن ناحیه را ترک هم بد خواهد بود. **34** ای افعی‌زاده‌ها! شما که باطن‌تان اینقدر گفت، و عده زیادی به دنبال او روانه شدند. او تمام بیماران ایشان را شفا بخشید، اما با تأکید از آنها خواست تا به دیگران نگویند که او کیست. **17** و به این ترتیب، پیشگویی اشعای نبی درباره او به انجام رسید، که می‌فرماید: **18** «این است خدمتگزار من، که او را شیر از خزانه دل بدش، چیزهای شیرانه. **36** این را نیز به شما برگزیده‌ام. او محبوب من است و مایه خشنودی من. روح خود را بر می‌گویم که انسان برای هر سخن بوج که بر زبان می‌راند، باید در روز او خواهم نهاد، و او عدل و انصاف را به قومها اعلان خواهد کرد. داوری به خدا حساب پس بدهد. **37** پس گفته‌هایتان یا شما را تیره **19** او نخواهد جنگید و فریاد نخواهد زد و صدایش را در کوی و برزن خواهند کرد، یا محکوم. **38** روزی برخی از علمای دین و عده‌ای بلند نخواهد کرد. **20** نی خردشده را نخواهد شکست، و شعله از فریسی‌ها نزد عیسی آمدند و گفتند: «استاد، می‌خواهیم آیتی به ما شمعی را که سوسو می‌زند، خاموش نخواهد کرد. او سرانجام عدل و نشان بدهی تا اقتدار خود را ثابت کنی. **39** اما عیسی پاسخ داد و انصاف را به پیروزی خواهد رساند. **21** و نامش مایه امید همه قومها فرمود: «نسل شیر و زناکار آیتی می‌طلب! اما تنها آیتی که به ایشان خواهد بود. **22** سپس، مرد دیروزدهی را نزدش آوردند که هم کور بود می‌دهم، آیت یونس نبی است. **40** زیرا همان‌طور که یونس سه روز و هم لال. عیسی او را شفا بخشید، به‌طوری که توانست هم حرف سه شب در شکم آن ماهی بزرگ ماند، پسر انسان نیز سه روز و سه یزد و هم ببیند. **23** مردم همه تعجب کردند و گفتند: «آیا ممکن شب در دل زمین خواهد ماند. **41** در روز داوری، مردم نینوا بر ضد است که عیسی، همان پسر داوود و مسیح موعود باشد؟» **24** اما این نسل به پا خاسته، آن را محکوم خواهند ساخت، زیرا ایشان وقتی خیر این معجزه به گوش فریسیان رسید، گفتند: «او ارواح پلید را با شنیدن موعظه یونس توبه کردند. و اکنون کسی بزرگتر از یونس به قدرت شیطان، رئیس ارواح پلید، بیرون می‌راند. **25** عیسی از در اینجا هست، اما حاضر نیستید توبه کنید. **42** در روز داوری، افکار ایشان آگاهی یافت و فرمود: «هر مملکتی که دچار جنگ ملکه سبا برخواید خاست و مردم این دوره و زمانه را محکوم خواهد داخلی شود، نابودیش حتمی است. شهر یا خانه‌ای نیز که در آن ساخت، زیرا او با زحمت فراوان، راهی دراز را پیمود تا بتواند سخنان در اثر دشمنی‌ها تفرقه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد پاشید. **26** حکیمانۀ سلیمان را بشنود. اما شخصی برتر از سلیمان در اینجاست، حال اگر شیطان بخواید شیطان را بیرون کند، به این معنی است که اما چه کم هستند کسانی که به او گوش می‌دهند. **43** «وقتی یک تجزیه شده و با خودش می‌جنگد. پس چگونه حکومتش پایدار خواهد ماند؟ **27** و اگر قدرت من از شیطان است، تکلیف مریدان شما چه برای استراحت بیاید، اما نمی‌یابد. **44** پس می‌گوید: "به شخصی خواهد شد، زیرا ایشان نیز ارواح پلید اخراج می‌کنند؟ از این رو، که از او درآمدم، باز می‌گردم، پس باز می‌گردد و می‌بیند که خانه ایشان شما را به خاطر حرفی که زدید، محکوم خواهند ساخت! **28** قبلی‌اش خالی، جاروشده و مرتب است. **45** سپس هفت روح دیگر اما اگر من به‌وسیله روح خدا، ارواح پلید را بیرون می‌کنم، پس بدانید پیدا می‌کند که از خودش هم پلیدتر هستند، و وارد آن شخص شده، که ملکوت خدا به میان شما آمده است. **29** و نیز چگونه امکان در آنجا زندگی می‌کنند. به این ترتیب، وضع آن شخص بدتر از قبل دارد شخص به خانه مردی مانند شیطان داخل شود و اموال او را می‌شود. تجربه این نسل شیر نیز چنین خواهد بود. **46** در همان غارت کند؟ فقط شخصی نیرومندتر از او می‌تواند چنین کند، کسی حال که عیسی با جماعت سخن می‌گفت، مادر و برادرانش بیرون که بتواند او را ببندد و بعد خانه‌اش را غارت کند. **30** «هر که با من ایستاده بودند و می‌خواستند با او صحبت کنند. **47** پس شخصی

به او گفت: «مادر و برادرانت بیرون ایستاده‌اند و می‌خواهند با تو اما نشنیدند!» **18** «و حال، به معنی مثل کشاورز گوش کنید: **19** صحبت کنند.» **48** عیسی در پاسخ فرمود: «مادر من کیست؟ گذرگاه کشتزار که بذرها بر آن افتاد، به کسی اشاره می‌کند که کلام برادرانم چه کسانی هستند؟» **49** سپس به شاگردانش اشاره کرد و مربوط به ملکوت را می‌شنود، اما آن را درک نمی‌کند. پس شیطان گفت: «اینها هستند مادر و برادران من. **50** هر که اراده پدر آسمانی سر می‌رسد و بذرهایی را که در دل او کاشته شده بود، می‌رباید. این همان بذری است که در گذرگاه کاشته شده بود. **20** «خاکی

13 همان روز، عیسی از خانه خارج شد و در کنار دریاچه نشست. **2** چیزی نگذشت که گروه بزرگی دور او جمع شدند. او نیز سوار قایق شد و نشست، و در حالی که همه در ساحل ایستاده بودند، به تعلیم ایشان پرداخت. **3** او مطالب بسیاری به شکل مثل برای ایشان بیان کرد، مانند این مثل: «روزی کشاورزی رفت تا در مزرعه‌اش بذر بکارد. **4** هنگامی که بذر می‌پاشید، مقداری از بذرها در جاده افتاد و پرنده‌ها آمده، آنها را از آن زمین خشک برداشتند و خوردند. **5** بعضی روی خاکی افتادند که زیره زمین سنگلاخ بود. بذرها روی آن خاک کم‌عمق، خیلی زود سبز شدند. **6** ولی وقتی خورشید برآمد، همه سوختند و از بین رفتند، چون ریشه عمیقی نداشتند. **7** بعضی دیگر از بذرها لابلای خاراها افتاد، و خاراها رشد کرده، آن گیاهان ظرفی را خفه کردند. **8** اما مقداری از بذرها در زمین خوب افتاد و محصول به بار آورد، محصولی صد یا شصت یا سی برابر آنچه کاشته شده بود. **9** هر که گوش شنود، بشنود!» **10** شاگردان عیسی نزد او آمدند و پرسیدند: «چرا وقتی با مردم سخن می‌گوییم، از مثل استفاده می‌کنی؟» **11** عیسی در پاسخ فرمود: «زیرا قدرت درک اسرار ملکوت آسمان به شما عطا شده، اما نه به دیگران. **12** چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. **13** به همین دلیل است که از این مثلها استفاده می‌کنم، زیرا نگاه می‌کنند، اما نمی‌بینند و گوش می‌دهند، اما نمی‌شنوند و درک نمی‌کنند. **14** این امر به نبوت اشعای نبی جامه عمل می‌پوشاند که می‌فرماید: «وقتی آنچه را که می‌گویم، بشنوید، چیزی نخواهید فهمید. وقتی آنچه را که انجام می‌دهم، ببینید، آن را درک نخواهید کرد. **15** زیرا دل این مردمان سخت شده، و گوشه‌ایشان قادر به شنیدن نیست، و چشمان خود را بسته‌اند، به گونه‌ای که چشمانشان نمی‌تواند ببیند، و گوشه‌ایشان قادر به شنیدن نیستند، و دلشان نمی‌تواند درک کند، و نمی‌تواند نزد من بازگردند تا شفایشان بخشم.» **16** «اما خوشا به حال شما که چشمانتان می‌بیند و گوشه‌ایتان می‌شنوند. **17** براستی به شما می‌گویم که بسیاری از انبیا و عادلان مشتاق بودند آنچه را که شما می‌بینید، ببینند، اما ندیدند؛ و آنچه را که می‌شنوید، بشنوند،

«می‌خواهم با مثلها سخن گویم. می‌خواهم اسراری را بیان کنم که از زمان آفرینش جهان تا حال، پوشیده مانده است.» **36** آنگاه عیسی جماعت را ترک گفت و به خانه رفت. پس شاگردانش نزد او آمده، گفتند: «خواهش می‌کنیم مَثَلِ گندم و علف هرز را برای ما شرح بده.» **37** عیسی پاسخ داد: «پسر انسان همان کسی است که بذر خوب می‌کارد. **38** مزرعه نیز این جهان است و بذرهای خوب مردمان ملکوت هستند، و علفهای هرز نیز پیروان آن شریر هستند.

14 وقتی هیروдіس، فرمانروای جلیل، دربارهٔ عیسی شنید، به مشاوران خود گفت: «بی‌شک، این همان یحیی تعمیددهنده است که زنده شده، و به همین دلیل است که می‌تواند چنین معجزاتی انجام دهد.» **3** زیرا هیروдіس، به خاطر هیروдіا، که زن برادرش فیلیپ بود، یحیی را گرفته و در زندان به زنجیر کشیده بود، **4** به این علت که یحیی به هیروдіس می‌گفت: «ازدواج با زن برادرت برخلاف شریعت است.» **5** هیروдіس نیز قصد داشت یحیی را بکشد، اما از شورش مردم می‌ترسید، چون او را نبی می‌دانستند. **6** اما در جشن ولادت هیروдіس، دختر هیروдіا رقصی اجرا کرد که بسیار باعث شادی هیروдіس شد، **7** به طوری که برای او قسم خورد که هر چه بخواهد، به او بدهد. **8** دختر هیروдіا نیز به تحریک مادرش، گفت: «سر یحیی تعمیددهنده را در همین جا روی یک طبق به من بده.» **9** پادشاه از گفتهٔ خود پشیمان شد، اما چون در حضور میهمانانش قسم خورده بود، دستور داد درخواست او را به‌جا آورند. **10** پس در زندان، سر یحیی را از تن جدا کرده، **11** در یک طبق آوردند و تقدیم دختر کردند، دختر نیز آن را نزد مادرش برد. **12** آنگاه شاگردان یحیی آمدند و بدن او را برده، به خاک سپردند. سپس نزد عیسی رفته، جریان را به او اطلاع دادند. **13** وقتی عیسی از این امر آگاهی یافت، سوار قایقی شد و به جای دورافتاده‌ای رفت تا تنها باشد. اما مردم که مطلع شدند عیسی به کدام سمت می‌رود، از شهرهای بسیار با پای پیاده به آن سو روانه شدند. **14** وقتی عیسی از قایق پیاده شد، جمعیتی انبوه را دید، و دلش به حال ایشان سوخت و بیماری را که در میان جمعیت بودند، شفا بخشید. **15** نزدیک غروب، شاگردان نزد او آمدند و گفتند: «در این جای دور افتاده، چیزی برای خوردن پیدا نمی‌شود. هوا نیز رو به تاریکی می‌رود. پس به مردم بگو به دهات اطراف بروند و برای خود خوراک تهیه کنند.» **16** اما عیسی فرمود: «لازم نیست بروند. خودتان به ایشان خوراک دهید.» **17** پاسخ دادند: «ما به‌جز پنج نان و دو ماهی، چیز دیگری نداریم!» **18** عیسی فرمود: «آنها را نزد من بیاورید!» **19** سپس به مردم گفت که بر روی سبزه‌ها بنشینند. آنگاه پنج نان و دو ماهی را برداشت و به سوی آسمان نگاه کرده، برکت داد. سپس نانها را تکه‌تکه کرد و به

مردمان ملکوت است، و در آن زمان، انسانهای نیک در ملکوت پدر خود، همچون خورشید خواهند درخشید. هر که گوش شنوا دارد، بشنود!» **44** «ملکوت آسمان مانند گنجی است که مردی در یک مزرعه پیدا کرد و دوباره آن را زیر خاک پنهان ساخت و از ذوق آن رفت و هر چه داشت فروخت تا پول کافی به دست آورد و آن مزرعه را بخرد و صاحب آن گنج شود.» **45** «و باز، ملکوت آسمان مانند تاجری است که در جستجوی مرواریدهای نفیس بود. **46** سرانجام وقتی مروارید گرانبهائی یافت، رفت و هر چه داشت فروخت تا آن را بخرد.» **47** «باز ملکوت آسمان مانند یک تور ماهیگیری است که به آب انداخته شد و همه گونه ماهی در آن گرفتار شدند. **48** وقتی تور پُر شد، آن را به ساحل کشیدند. سپس نشستند، و ماهی‌های خوب را در سبدها گرد آوردند، اما ماهی‌های بد را دور انداختند. **49** در آخر دنیا نیز همین‌طور خواهد شد. فرشتگان آمده، بدکاران را از دستکاران جدا خواهند کرد **(aiōn g165)** **50** و آنها را در داخل کورهٔ آتش خواهند انداخت، جایی که در آن گریه و فشار دندان بر دندان خواهد بود. **51** آیا همهٔ اینها را درک می‌کنید؟» شاگردانش جواب دادند: «بله!» **52** سپس افزود: «هر عالم دینی که اکنون شاگرد ملکوت آسمان شده، مانند صاحب‌خانه‌ای است که از خزانهٔ خود گنج‌هایی نو و کهنه بیرون می‌آورد.» **53** عیسی پس از بیان این حکایت‌ها، آن ناحیه را ترک گفت، **54** و به شهر ناصره، محل زندگی خود بازگشت. وقتی در کنیسه به تعلیم دادن مردم پرداخت، ایشان در حیرت افتادند و گفتند: «این حکمت و قدرت برای معجزه کردن را از کجا کسب کرده است؟» **55** سپس تمسخرکنان گفتند: «مگر او همان پسر نجار نیست؟ ما که مادرش، مریم را می‌شناسیم،

شاگردانش داد تا به مردم بدهند. 20 همه خوردند و سیر شدند و نمی‌توانم به شما کمک کنم، چون آنچه می‌بایست به شما بدهم، در شاگردان از خُرده‌های باقی‌مانده، دوازده سید پر برداشتند. 21 تعداد راه خدا صدقه داده‌ام.» 6 پس شما با این قانونی که وضع کرده‌اید، کسانی که در آن روز غذا دریافت کردند، به‌جز زنان و کودکان، به آنها می‌گویید دیگر واجب نیست پدر و مادر خود را احترام کنید. حدود پنج هزار مرد بود. 22 بلافاصله پس از آن، عیسی با اصرار، از این‌چنین شما برای حفظ سَنّت خود، کلام خدا را زیر پا می‌گذارید. شاگردانش خواست تا سوار قایق شوند و به آن طرف دریاچه بروند، و 7 ای ریاکاران، اشعیاى نبی در وصف شما چه خوب گفته که 8 خودش مردم را مرخص کرد. 23 پس از آن، به تنهایی به کوه رفت تا «این قوم با زبان خود مرا تکریم می‌کنند، اما دلشان از من دور است. دعا کند. شب فرا رسید و او هنوز در آنجا تنها بود. 24 در این 9 عبادت آنان باطل است زیرا رسوم بشری را به جای احکام الهی به هنگام، شاگردان که از ساحل خیلی دور شده بودند، در دریاچه مردم تعلیم می‌دهند.» 10 سپس، عیسی مردم را نزد خود خواند و گرفتار امواج شدند، زیرا باد تندى می‌وزید و ایشان با امواج دست و فرمود: «خوب گوش دهید و سعی کنید بفهمید. 11 آنچه که به پنجه نرم می‌کردند. 25 اما نزدیک ساعت سه صبح، عیسی در دهان فرو می‌رود، آن چیزی نیست که شخص را نجس می‌سازد، بلکه حالی که روی آب راه می‌رفت، به آنها نزدیک شد. 26 ایشان وقتی آنچه از دهان او بیرون می‌آید، همان است که او را نجس می‌سازد.» او را در حال راه رفتن روی آب دیدند، وحشت‌زده شدند و از ترس، 12 در این موقع شاگردانش نزد او آمدند و گفتند: «فریسی‌ها از فریاد برآوردند که «این شَبیح است.» 27 اما عیسی بی‌درنگ ایشان را گفته‌های شما ناراحت شده‌اند.» 13 عیسی جواب داد: «هر نهالی صدا زده، گفت: «قوی باشید! ترسید! منم!» 28 پطرس در جواب که پدر آسمانی من نکاشته باشد، از ریشه کنده خواهد شد. 14 گفت: «سرورم، اگر خودت هستی، بگو تا من هم روی آب راه بروم پس، با آنان کاری نداشته باشید. ایشان کورهایی هستند که عصاکش و نزدت بیایم.» 29 عیسی فرمود: «بسیار خوب، بیا!» پطرس از کوره‌های دیگر شده‌اند، و اگر یکی در چاه بیفتد، دیگری را هم به قایق بیرون آمد و روی آب راه افتاده، به طرف عیسی رفت. 30 اما دنبال خود می‌کشد.» 15 آنگاه پطرس از عیسی خواست تا توضیح وقتی به اطراف نگاه کرد و باد را دید، به وحشت افتاد و شروع کرد به فرو رفتن در آب. پس فریاد زد: «سرورم، نجاتم ده!» 31 نشود. 16 عیسی گفت: «آیا شما نیز هنوز درک نمی‌کنید؟! 17 آیا عیسی بلافاصله دست خود را دراز کرد و او را گرفت و فرمود: «ای متوجه نیستید که آنچه انسان می‌خورد، وارد معده‌اش شده، و بعد از کم‌ایمان، چرا شک کردی؟» 32 وقتی سوار قایق شدند، باد از وزیدن بازایستاد. 33 سپس آنانی که در قایق بودند، او را پرستش کرده، و گوینده را نجس می‌سازد. 19 زیرا از درون دل است که این حیرت‌زده گفتند: «واقعاً که تو پسر خدا هستی.» 34 وقتی به آن قبیل چیزها: فکرهای پلید، آدمکشی، زنا و روابط نامشروع، زد، سوزی دریاچه رسیدند، در ساحل جنیسارت از قایق پیاده شدند. 35 شهادت دروغ و تهمت. 20 بله، این چیزها هستند که انسان را چون مردم عیسی را شناختند، خبر ورودش را به‌سرعت در تمام منطقه پخش کردند، و دیری نگذشت که مردم بیماران خود را آوردند تا شفا یابند. 36 آنها به او التماس می‌کردند تا به بیماران اجازه دهد فقط به لبهٔ ردیاش دست بزنند؛ و هر که به او دست می‌زد، شفا می‌یافت. من، ای پسر داوود، به من رحم کنید! دختر من سخت گرفتار روحی پلید شده است. روح یک لحظه او را راحت نمی‌گذارد.» 23

15

در این هنگام عده‌ای از فریسی‌ها و علمای دین از اورشلیم آمدند تا با عیسی بحث کنند. آنها پرسیدند: 2 «چرا شاگردان تو آداب و رسومى را که از اجداد ما به ما رسیده است، نادیده می‌گیرند و پیش از خوردن غذا، دستهایشان را نمی‌شویند؟» 3 عیسی جواب داد: «چرا خود شما برای اینکه آداب و رسوم گذشته خود را حفظ کنید، احکام خدا را زیر پا می‌گذارید؟ 4 یکی از احکام خدا این است که «پدر و مادر خود را گرامی بدار» و نیز «هر که به پدر و مادر خود ناسزا بگوید، باید کشته شود.» 5 اما شما می‌گویید که هیچ اشکالی ندارد اگر کسی به پدر و مادر خود بگوید: «ببخشید، سرورم، حق با شماست؛ ولی سگها هم از خرده‌های نانی که از سفرهٔ

صاحبشان می‌ریزد می‌خورند.» **28** عیسی به او فرمود: «ای زن، چه گفتگو می‌کنند. پس گفت: «ای کم‌ایمانان، چرا در این باره ایمان تو عظیم است. برو که آرزویت برآورده شد.» همان لحظه دختر بحث می‌کنید که نان ندارید؟ **9** آیا هنوز هم نمی‌فهمید؟ آیا به او شفا یافت. **29** عیسی از آنجا به راه افتاد و به کناره دریای جلیل یاد نداشتید؟ **30** آنگاه مردم دسته‌دسته آمده، لنگان و کوران و افراد زمینگیر و لال و سایر بیماران سیر کردم؟ چند زنیل از خُرده‌ها جمع کردید؟ **11** پس چرا درک را نزد او آوردند و او همه ایشان را شفا بخشید. **31** کسانی که در نمی‌کنید که من درباره نان سخن نمی‌گویم؟ باز هم می‌گویم: از عمرشان یک کلمه حرف زده بودند با هیجان سخن می‌گفتند؛ لنگان خمیرمایه فریسی‌ها و صدوقی‌ها خود را دور نگاه دارید.» **12** بالاخره راه می‌رفتند؛ کسانی که زمینگیر بودند جست و خیز می‌کردند؛ و شاگردان فهمیدند که منظور عیسی از «خمیرمایه»، همانا تعلیمات آنانی که کور بودند با شگفتی به اطراف نگاه می‌کردند! مردم حیرت فریسی‌ها و صدوقی‌ها است. **13** وقتی عیسی به قیصریه فیلیپی رسید، کرده بودند و خدای اسرائیل را سپاس می‌گفتند. **32** در این هنگام، از شاگردانش پرسید: «مردم پسر انسان را که می‌دانند؟» **14** جواب عیسی شاگردان خود را فرا خواند و به ایشان فرمود: «دل‌م به حال این مردم می‌سوزد، الان سه روز است که با من هستند و دیگر چیزی می‌گویند ایلیا، یا ارمیا و یا یکی دیگر از پیامبران است که دوباره ظهور برایشان نمانده تا بخورند. نمی‌خواهم آنها را گرسنه به خانه‌هایشان کرده است.» **15** سپس پرسید: «شما چه می‌گویید؟ به نظر شما بازگردانم، چون ممکن است در راه ضعف کنند.» **33** شاگردانش من که هستم؟» **16** شمعون پطرس جواب داد: «تویی مسیح، پسر جواب دادند: «در این بیابان از کجا می‌توانیم برای سیر کردن این همه مردم نان تهیه کنیم؟» **34** عیسی پرسید: «چقدر نان دارید؟» حال تو! زیرا تو این حقیقت را از انسان نیاموختی، بلکه پدر آسمانی جواب دادند: «هفت نان و چند ماهی کوچک!» **35** پس به مردم من این را بر تو آشکار ساخته است. **18** و من نیز می‌گویم که تویی فرمود تا بر زمین بنشینند. **36** سپس هفت نان و چند ماهی را گرفت پطرس، یعنی «صخره»، و من بر روی این صخره، کلیسای خود را بنا و خدا را شکر نمود و تکه‌تکه کرده، به شاگردانش داد. ایشان نیز می‌کنم، و قدرتهای جهنم هرگز قادر به نابودی آن نخواهند بود. نانها را به مردم دادند. **37** همه خوردند و سیر شدند. سپس شاگردان هفت زنیل پر از خرده‌های باقی مانده برداشتند. **38** تعداد کسانی که خوراک خوردند، غیر از زنها و بچه‌ها، چهار هزار مرد بود. **39** بگشایی، در آسمان نیز گشوده خواهد شد.» **20** آنگاه به شاگردانش آنگاه عیسی مردم را مرخص کرد، ولی خودش سوار قایق شده، به دستور اکید داد که به کسی نگویند که او مسیح است. **21** از آن ناحیه مجدل رفت.

16 روزی فریسی‌ها و صدوقی‌ها که سران مذهبی و سیاسی قوم بودند، آمدند تا عیسی را بیازمایند. به این منظور از او خواستند آیتی آسمانی به ایشان نشان دهد تا اقتدار خود را ثابت کند. **2** او جواب داد: «شما خوب می‌توانید وضع هوا را پیش‌بینی کنید. اگر عصر، آسمان سرخ باشد، می‌گویید فردا هوا خوب خواهد بود؛ **3** و اگر صبح، آسمان سرخ باشد، می‌گویید که باران خواهد بارید. شما که نشانه‌های آسمان را تعبیر می‌کنید، چطور نمی‌توانید نشانه‌های زمانها را تعبیر نمایید! **4** نسل شیر و زناکار آیتی می‌طلب! اما تنها آیتی که به ایشان می‌دهم، آیت یونس نبی است.» این را گفت و از ایشان جدا شد. **5** وقتی به آن سوی دریا رسیدند، شاگردان متوجه شدند که فراموش کرده‌اند با خود نان بردارند. **6** عیسی به ایشان فرمود: «مواظب باشید و از خمیرمایه فریسی‌ها و صدوقی‌ها خود را دور نگه دارید.» **7** پس شاگردان با یکدیگر به بحث پرداختند که چطور فراموش کردند نان بردارند. **8** عیسی پی برد که با یکدیگر درباره

خواهد کرد. 28 یقین بدانید که در اینجا کسانی ایستاده‌اند که تا آنجا منتقل شو!« و منتقل خواهد شد. برای کسی که ایمان داشته پسر انسان را ببینند که در ملکوت خود می‌آید، نخواهند مرد.»

بدن خارج نمی‌شود مگر با دعا و روزه.» 22 در همان روزها که در جلیل به سر می‌بردند، عیسی به ایشان گفت: «پسر انسان را به دست مردم تسلیم خواهند کرد. 23 آنها او را خواهند کشت، اما روز سوم زنده خواهد شد.» شاگردان با شنیدن این سخن بسیار اندوهگین شدند. 24 وقتی به کفرناحوم رسیدند، مأموران اخذ مالیات معبد پیش پطرس آمده، از او پرسیدند: «آیا استادان مالیات معبد را نمی‌پردازد؟» 25 پطرس جواب داد: «البته که می‌پردازد!» سپس وارد خانه شد تا موضوع را به عیسی بگوید. ولی پیش از آنکه سخنی بگوید، عیسی از او پرسید: «پطرس، چه فکر می‌کنی؟ آیا پادشاهان جهان از اتباع خود باج و خراج می‌گیرند، یا از بیگانگانی که اسیر شده‌اند؟» 26 پطرس جواب داد: «از بیگانگان.» عیسی فرمود: «خوب، پس اتباع از پرداخت باج و خراج معافند! 27 ولی به هر حال، برای اینکه ایشان را نرنجانیم، به ساحل برو و قلابی به آب بینداز و اولین ماهی‌ای که گرفتی، دهانش را باز کن؛ سکه‌ای در آن پیدا می‌کنی که برای مالیات ما دو نفر کافی است. آن را به ایشان بده.»

زمانی که پسر انسان پس از مرگ زنده شود.» 10 شاگردانش از او پرسیدند: «چرا علمای دین یهود اصرار دارند که قبل از ظهور مسیح، ایلیای نبی باید دوباره ظهور کند؟» 11 عیسی جواب داد: «البته که اول ایلیا می‌آید تا همه چیز را آماده کند. 12 اما من به شما می‌گویم که ایلیا آمده است ولی کسی او را نشناخت و با او بسیار بدرفتاری کردند. همچنین پسر انسان نیز از دست آنها آزار خواهد دید.» 13 آنگاه شاگردانش فهمیدند که عیسی دربارهٔ یحیای تعمیددهنده سخن می‌گوید. 14 وقتی از کوه پایین آمدند، با جمعیت بزرگی روبرو شدند. از آن میان، مردی آمده، در مقابل عیسی زانو زد و گفت: «سرورم، به پسرم رحم کنید؛ او صرع دارد و حمله‌های سخت به او دست می‌دهد، به طوری که خود را در آب و آتش می‌اندازد. 16 من او را نزد شاگردان شما آوردم، ولی ایشان نتوانستند او را شفا دهند.» 17 عیسی جواب داد: «ای مردم بی‌ایمان و نامطمئن! تا کی رفتار شما را تحمل کنم؟ او را نزد من بیاورید.» 18 آنگاه عیسی به روح ناپاکی که در آن پسر بود، نهیب زد و آن روح از پسر بیرون آمد و از آن لحظه، او شفا یافت. 19 سپس شاگردان در خلوت از عیسی پرسیدند: «چرا ما نتوانستیم روح پلید را از وجود پسر بیرون کنیم؟» 20 عیسی گفت: «از آن جهت که ایمان کم است. برآستی به شما می‌گویم اگر ایمانی به کوچکی دانه خردل نیز داشته باشید، می‌توانید به این کوه بگویید: از اینجا به

17

شش روز بعد، عیسی پطرس و یعقوب و برادر او یوحنا را برداشت و آنان را بر فراز کوهی بلند، به خلوت برد. 2 در آنجا، ظاهر عیسی در مقابل چشمان ایشان دگرگون شد، به طوری که چهره‌اش چون خورشید درخشان گردید، و لباسش همچون نور، سفید شد. 3 ناگاه موسی و ایلیا ظاهر شدند و با عیسی به گفتگو پرداختند. 4 پطرس شگفت‌زده گفت: «سرورم، چه خوب است که ما اینجا هستیم. اگر بخواهی، سه سایبان می‌سازم، یکی برای تو، یکی برای موسی، و یکی دیگر برای ایلیا.» 5 هنوز سخن پطرس تمام نشده بود که ابری درخشان بر ایشان سایه افکند و ندایی از آن در رسید که: «این است پسر عزیز من که از او بسیار خشنودم؛ به او گوش فرا دهید.» 6 با شنیدن این ندا، شاگردان بر زمین افتاده، از ترس لرزیدند. 7 عیسی نزدیک شد و دست بر ایشان گذاشت و فرمود: «برخیزید، نترسید!» 8 هنگامی که آنان چشمان خود را باز کردند، جز عیسی کسی را ندیدند. 9 هنگامی که از کوه پایین می‌آمدند، عیسی به ایشان فرمود: «دربارهٔ آنچه دیدید به کسی چیزی نگویید تا

18

همان موقع، شاگردان نزد عیسی آمده، پرسیدند: «چه کسی در ملکوت آسمان از همه بزرگتر است.» 2 عیسی بچهٔ کوچکی را صدا زد و او را به میان شاگردان آورد، 3 و گفت: «تا دگرگون نشوید و مانند کودکان نگردید، هرگز نخواهید توانست وارد ملکوت آسمان گردید. 4 پس، هر که خود را مانند این کودک فروتن سازد، در ملکوت آسمان بزرگترین خواهد بود؛ 5 و هر که به خاطر من چنین کودک را بپذیرد، در واقع مرا پذیرفته است. 6 ولی اگر کسی باعث شود یکی از این کودکان که به من ایمان دارند، ایمانش را از دست بدهد، برای او بهتر است که یک سنگ بزرگ دور گردنش آویخته و به دریا انداخته شود. 7 «وای به حال این دنیا که باعث می‌شود مردم ایمانشان را از دست بدهند! البته وسوسهٔ گناه همیشه وجود دارد، ولی وای به حال کسی که مردم را وسوسه کند. 8 اگر دستم یا پایت باعث لغزش تو می‌شود، آن را قطع کن و دور انداز، زیرا بهتر است با یک دست و یک پا وارد حیات شوی، تا اینکه با دو دست و دو پا به آتش ابدی انداخته شوی. (aiōnios g166) 9 و اگر چشمت باعث لغزش تو می‌گردد، آن را از حدقه درآور و دور انداز، زیرا بهتر است با یک چشم وارد حیات جاوید شوی تا اینکه با دو چشم در آتش دوزخ انداخته شوی. (Geenna g1067) 10 «هیچگاه این بچه‌های کوچک را تحقیر نکنید، چون آنها در آسمان فرشتگانی دارند

که همیشه در پیشگاه پدر آسمانی من حاضر می‌شوند. **11** زیرا پسر انسان آمده تا گمشده را نجات بخشد. **12** «اگر مردی صد گوسفند داشته باشد، و یکی از آنها از گله دور بیفتد و گم شود، آن مرد چه می‌کند؟ آیا آن نود و نه گوسفند دیگر را در کوهسار رها نمی‌کند تا به دنبال گوسفند گمشده‌اش برود؟ **13** بله، او می‌رود و وقتی آن را پیدا کرد، برای آن یک گوسفند بیشتر شاد می‌شود تا برای آن نود و نه گوسفندی که جانشان در خطر نبوده است. **14** به همین ترتیب، خواست پدر آسمانی شما این نیست که حتی یکی از این کودکان از دست برود و هلاک گردد. **15** «اگر برادری به تو بدی

کند، برو و خصوصی با او گفتگو کن و او را متوجه خطایش بساز. اگر سخن تو را گوش گرفت و به تقصیرش اعتراف کرد، برادری را باز یافته‌ای. **16** ولی اگر قبول نکرد، این بار با دو یا سه شاهد پیش او برو تا این اشخاص شاهد سخنان تو باشند. **17** ولی اگر باز هم به گفته‌های شما گوش نداد، آنگاه موضوع را با کلیسا در میان بگذار؛ و اگر کلیسا به تو حق بدهد و آن برادر باز هم زیر بار نرود، آنگاه کلیسا باید با او همچون یک بیگانه یا باجگیر فاسد رفتار کند. **18** مطمئن باشید که آنچه بر زمین ببندید، در آسمان نیز بسته خواهد شد، و آنچه بر زمین بکشایید، در آسمان نیز گشوده خواهد شد. «این را نیز به شما می‌گویم که اگر دو نفر از شما اینجا بر روی زمین درباره چیزی که از خدا می‌خواهید با هم یکدل باشید، پدر آسمانی من آن را به شما خواهد داد. **20** چون هر جا که دو یا سه نفر به نام من جمع شوند، من آنجا در میان آنها حاضرم.» **21** در این هنگام پطرس پیش آمد و پرسید: «سرور من، برادری را که به من بدی می‌کند، تا چند مرتبه باید ببخشم؟ آیا هفت بار؟» **22** عیسی جواب داد: «نه، هفتاد مرتبه هفت بار.» **23** آنگاه افزود: «وقایع ملکوت آسمان مانند ماجرای آن پادشاهی است که تصمیم گرفت حسابهای خود را تسویه کند. **24** در جریان این کار، یکی از بدهکاران را به دربار آوردند که مبلغ هنگفتی به پادشاه بدهکار بود. **25** اما چون پول نداشت قرضش را بپردازد، پادشاه دستور داد در مقابل قرضش، او را با زن و فرزندان و تمام دارایی‌اش بفروشد. **26** ولی آن مرد بر پاهای پادشاه افتاد و التماس کرد و گفت: «ای پادشاه استدعا دارم به من مهلت بدهید تا همه قرضم را تا به آخر تقدیم کنم.» **27** پادشاه دلش به حال او سوخت و او را آزاد کرد و قرضش را بخشید. **28** ولی وقتی این بدهکار از دربار پادشاه بیرون آمد، فوری به سراغ همکارش رفت که فقط صد دینار از او طلب داشت. پس گلوی او را فشرده و گفت: «زود باش، بدهی‌ات را بپرداز!» **29** بدهکار بر پاهای او افتاد و التماس کرد: «خواهش می‌کنم مهلتی به من بده تا تمام بدهی‌ات را بپردازم.» **30** اما طلبکار راضی نشد و او را به زندان انداخت تا

19 چون عیسی سخنان خود را به پایان رساند، جلیل را ترک کرد و به ناحیه‌ای از یهودیه در آن سوی رود اردن رفت. **2** جمعیت انبوهی نیز به دنبال او به راه افتادند و در آنجا عیسی بیماران ایشان را شفا بخشید. **3** آنگاه بعضی از فریسیان پیش آمدند تا با بحث و گفتگو، او را غافلگیر کنند. پس به عیسی گفتند: «آیا مرد اجازه دارد زن خود را به هر علتی طلاق دهد؟» **4** عیسی جواب داد: «مگر در کتب مقدس نخوانده‌اید که در آغاز خلقت، خالق جهان» ایشان را مرد و زن آفرید،» **5** و فرمود: «به این سبب است که مرد از پدر و مادر خود جدا می‌شود و به زن خود می‌پیوندد، و آن دو یک تن می‌شوند.» **6** بنابراین، از آن پس دیگر دو تن نیستند بلکه یک تن. پس آنچه را خدا پیوست، انسان جدا نکند.» **7** پرسیدند: «اگر چنین است، چرا موسی فرموده که مرد می‌تواند به زن خود طلاقنامه داده، او را رها کند؟» **8** عیسی جواب داد: «موسی به علت سنگدلی شما اجازه داد که زن خود را طلاق دهد، اما این خواست خدا در آغاز خلقت نبود. **9** و من به شما می‌گویم، هر که زن خود را به هر علتی جز خیانت طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج کند، زنکار محسوب می‌شود.» **10** شاگردان عیسی به او گفتند: «با این حساب، ازدواج نکردن بهتر است!» **11** عیسی فرمود: «همه نمی‌توانند این گفته را بپذیرند، مگر کسانی که خدا توانایی‌اش را به آنان داده باشد. **12** بعضی به علت نقص مادرزادی قادر به ازدواج نیستند؛ بعضی را نیز مردم ناقص کرده‌اند و نمی‌توانند ازدواج کنند؛ و بعضی نیز به خاطر ملکوت آسمان ازدواج نمی‌کنند. هر که قدرت اجرای این اصل ازدواج را دارد، بگذارید آن را بپذیرد.» **13** مردم کودکان خود را نزد عیسی آوردند تا او دست بر سر آنها بگذارد و دعا کند. ولی شاگردان، آنها را سرزنش کردند. **14** عیسی فرمود: «بگذارید کودکان نزد من بیایند و مانع ایشان نشوید. زیرا ملکوت آسمان مال کسانی است که مانند این کودکان هستند.» **15** سپس دست بر سر ایشان گذاشت و آنان را برکت داد، از آنجا رفت. **16**

در همان روزها، شخصی نزد عیسی آمد و پرسید: «استاد، من چه و چنین کرد. 6» ساعت پنج بعد از ظهر، بار دیگر رفت و چند نفر دیگر را پیدا کرد که بیکار ایستاده بودند و پرسید: «چرا تمام روز (g166) عیسی گفت: «چرا از من درباره کار نیکو می‌پرسی؟ اینجا بیکار مانده‌اید؟ 7» جواب دادند: هیچ‌کس به ما کار نداد. فقط یک نفر هست که نیکوست. ولی در جوابت باید بگویم که «به ایشان گفت: بروید به باغ من و کار کنید. 8» غروب آن روز، اگر احکام خدا را نگاه داری، زندگی جاوید خواهی داشت. 18» صاحب باغ به سرکارگر خود گفت که کارگرها را فرا بخواند و از پرسید: «کدام یک از احکام را؟» عیسی جواب داد: «قتل نکن، زنا آخرین تا اولین نفر، مزدشان را بپردازد. 9» به کسانی که ساعت پنج به نکت، دزدی نکن، شهادت دروغ نده، 19 پدر و مادر خود را گرمی کار مشغول شده بودند، مزد یک روز تمام را داد. 10 در آخر، نوبت بدار، و همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار. 20 مرد کارگرانی شد که اول از همه به کار مشغول شده بودند؛ ایشان انتظار جواب داد: «همه این احکام را انجام داده‌ام. حالا دیگر چه باید داشتند بیشتر از دیگران مزد بگیرند. ولی به آنان نیز همان مقدار بکنم؟» 21 عیسی به او گفت: «اگر می‌خواهی این راه را به کمال داده شد. 11 وقتی آنها مردشان را گرفتند به صاحب باغ شکایت برسانی، برو و هر چه داری بفروش و پولش را به فقرا بده تا گنج تو در کرده، گفتند: 12» به اینها که فقط یک ساعت کار کرده‌اند، به آسمان باشد نه بر زمین! آنگاه بیا و مرا پیروی کن!» 22 ولی وقتی اندازه ما داده‌اید که تمام روز زیر آفتاب سوزان جان کنده‌ایم؟» 13 مرد جوان این را شنید، اندوهگین از آنجا رفت، زیرا ثروت زیادی «مالک باغ رو به یکی از ایشان کرده، گفت: ای رفیق، من که به داشت. 23 آنگاه عیسی به شاگردانش گفت: «این را بدانید که تو ظلمی نکردم. مگر تو قبول نکردی با مزد یک روز کار کنی؟ 14» برای ثروتمندان ورود به ملکوت آسمان بسیار سخت است. 24 باز پس مزد خود را بگیر و برو. دلم می‌خواهد به این آخری به همان به شما می‌گویم، گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از وارد اندازه مزد بدهم که به تو دادم. 15 آیا من حق ندارم هر طور که دلم شدن شخص ثروتمند به ملکوت خدا!» 25 شاگردان از این سخن می‌خواهند پولم را خرج کنم؟ آیا این درست است که تو از سخاوت شگفت‌زده شده، پرسیدند: «پس چه کسی در این دنیا می‌تواند من دلخور شوی؟ 16» پس کسانی که اکنون آخرند، اول خواهند نجات پیدا کنند؟» 26 عیسی نگاهی به ایشان انداخت و فرمود: «از شد و کسانی که اولند، آخر.» 17 در راه اورشلیم، عیسی دوازده نظر انسان این کار غیرممکن است، ولی برای خدا همه چیز ممکن شاعر خود را به کناری کشید و به ایشان گفت: 18 «اکنون به است.» 27 پطرس گفت: «ما که از همه چیز دست کشیده‌ایم تا از اورشلیم می‌رویم، و در آنجا پسر انسان را به کاهنان اعظم و علمای تو پیروی کنیم، چه سودی عاید ما می‌شود؟» 28 عیسی جواب داد: «وقتی من در آن دنیای جدید بر تخت سلطنت بنشینم، شما شاگردان من نیز بر دوازده تخت بنشینید، دوازده قبیله اسرائیل را داوری خواهید نمود. 29 هر که به خاطر من از برادر و خواهر، پدر و مادر و فرزند، خانه و زمین چشم پوشد، صد چندان بیشتر خواهد یافت و زندگی جاوید را نیز به دست خواهد آورد. (aiōnios g166) 30 ولی بسیاری که اکنون اول هستند، آخر خواهند شد و کسانی که آخرند، اول.»

20

«زیرا ملکوت آسمان را می‌توان به ماجرای صاحب باغی تشبیه کرد که صبح زود بیرون رفت تا برای باغ خود چند کارگر بگیرد. 2 او با کارگرها قرار گذاشت که به هر یک، مزد یک روز کامل را بپردازد؛ سپس همه را به سر کارشان فرستاد. 3» ساعتی بعد، بار دیگر بیرون رفت و کارگرانی را در میدان دید که بیکار ایستاده‌اند. 4 پس، آنان را نیز به باغ خود فرستاد و گفت که هر چه حقتشان باشد، غروب به ایشان خواهد داد. 5 پس آنها نیز مشغول کار شدند. باز نزدیک ظهر، و نیز ساعت سه بعد از ظهر بیرون رفت

زیردستان خود دستور می‌دهند. **26** ولی در میان شما نباید چنین و میزهای صرافان و بساط کبوترفروشان را واژگون کرد. **13** عیسی باشد. بلکه برعکس، هر که می‌خواهد در میان شما بزرگ باشد، باید به ایشان گفت: «کتب مقدّس می‌فرماید که "خانه من خانه دعا خدمتگزار همه باشد؛ **27** و هر که می‌خواهد در بین شما اول باشد، خوانده خواهد شد"، اما شما آن را لانه دزدان ساخته‌اید.» **14** در باید غلام شما باشد. **28** چون پسر انسان نیز نیامده تا کسی به او همان حال، ناینایان و افلیحان نزد او به معبد آمدند و او همه را شفا خدمت کند، بلکه آمده است تا به دیگران کمک کند و جانش را در داد. **15** کاهنان اعظم و علمای دین نیز این معجزات را می‌دیدند، راه آزادی دیگران فدا سازد.» **29** وقتی عیسی و شاگردانش از شهر و می‌شنیدند که کودکان فریاد زده، می‌گویند: «خوش آمدی، ای اریحا خارج می‌شدند، عدّه زیادی به دنبال او به راه افتادند. **30** در پسر داوود پادشاه!» **16** از این رو به خشم آمده، به عیسی گفتند: همین هنگام، دو کور که کنار جاده نشسته بودند، چون شنیدند «نمی‌شنوی این بچه‌ها چه می‌گویند؟» عیسی جواب داد: «چرا، که عیسی از آنجا می‌گذرد، صدای خود را بلند کرده، فریاد زدند: می‌شنوم! مگر شما هرگز کتب مقدّس را نخوانده‌اید؟ در آنجا نوشته شده که "کودکان و شیرخوارگان، زبان به ستایش تو می‌گشایند!"» سرشان فریاد زدند: «ساکت شوید!» اما آنان صدای خود را بلندتر می‌کردند که: «ای سرور ما، ای پسر داوود، بر ما رحم کن!» **31** جمعیت بر سرشان فریاد زدند: «ساکت شوید!» اما آنان صدای خود را بلندتر می‌کردند که: «ای سرور ما، ای پسر داوود، بر ما رحم کن!» **32** سر برد. **18** صبح روز بعد، وقتی عیسی به اورشلیم بازمی‌گشت، سرانجام وقتی عیسی به آنجا رسید، ایستاد و از ایشان پرسید: «چه می‌خواهید برایتان بکنم؟» **33** جواب دادند: «سرور ما، می‌خواهیم چشم‌مان باز شود!» **34** عیسی دلش به حال ایشان سوخت و دست بر چشم‌انشان گذاشت. بی‌درنگ بینایی خود را بازیافتند و از حیرت‌زده شده بودند، گفتند: «چه زود درخت انجیر خشک شد!»

21 هنگامی که به حوالی اورشلیم، به نزدیکی بیت‌فاجی واقع در کوه زیتون رسیدند، عیسی دو نفر از شاگردان خود را جلوتر فرستاد و فرمود: «به دهکده‌ای که در مقابل شماست بروید. هنگامی که وارد شدید، الاغی را با کوزه‌اش خواهید دید که بسته‌اند. آنها را باز کنید و نزد من بیاورید. **3** اگر کسی پرسید که چه می‌کنید، بگویید: "خداوند لاژمان دارد،" و او بی‌درنگ اجازه خواهد داد آنها را بیاورید.» **4** با این کار، پیشگویی یکی از انبیا در گذشته جامه عمل پوشید که گفته بود: **5** «به اورشلیم بگویید: "پادشاهت نزد تو می‌آید. او فروتن است و سوار بر الاغ، بر کوزه الاغ."» **6** آن دو شاگرد رفتند و هر چه عیسی گفته بود، انجام دادند. **7** ایشان الاغ و کوزه‌اش را آوردند و لباسهای خود را بر پشت آنها انداختند و عیسی سوار شد. **8** از میان جمعیت، عدّه زیادی ردهای خود را در مقابل او، روی جاده پهن می‌کردند و عده‌ای هم شاخه‌های درختان را بریده، جلو او روی جاده پهن می‌کردند. **9** مردم از جلو و از پشت سر حرکت می‌کردند و فریاد می‌زدند: «هوشیاعانا بر پسر داوود! مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید. هوشیاعانا در عرش برین!» **10** وقتی او وارد اورشلیم شد، تمام شهر به هیجان آمد. مردم می‌پرسیدند: «این مرد کیست؟» **11** جواب می‌شنیدند: «او عیسیای پیامبر است از ناصره جلیل.» **12** آنگاه عیسی به داخل معبد رفت و کسانی را که در آنجا خرید و فروش می‌کردند، بیرون راند

دستور پدر را اطاعت کرده است؟» جواب دادند: «البته پسر بزرگتر.» بریده‌ام و همه چیز آماده است! 5 «ولی مهمانان با بی‌اعتنایی، آنگاه عیسی منظورش را از این حکایت بیان فرمود: «مطمئن باشید پوزخندی زدن و هر یک به سر کار خود رفتند، یکی به مزرعاش و باجگیران فاسد و فاحشه‌ها زودتر از شما وارد ملکوت خدا خواهند دیگری به محل کسب خود! 6 حتی بعضی، فرستاده‌های پادشاه را شد، 32 زیرا یحیی شما را به توبه و بازگشت به سوی خدا دعوت زدند و چند نفرشان را نیز کشتند. 7 «وقتی خبر به گوش پادشاه کرد، اما شما به دعوتش توجهی نکردید، در حالی که بسیاری از رسید، به خشم آمد و فوری سپاهی فرستاده، همه آنان را کشت و باجگیران و فاحشه‌ها به سخنان او ایمان آوردند. حتی با دیدن این شهرشان را به آتش کشید. 8 سپس به افراد خود گفت: "جشن موضوع، باز هم شما توبه نکردید و ایمان نیاوردید. 33 «به مثل عروسی سرجای خود باقی است، اما مهمانانی که من دعوت کرده دیگری گوش کنید: صاحب ملکی تاکستانی درست کرد، دور تا دور بودم، لیاقت آن را نداشتند. 9 حال، به کوچه و بازار بروید و هر که آن را دیوار کشید، حوضی برای له کردن انگور ساخت، و یک برج را دیدید به عروسی دعوت کنید. 10 «پس ایشان رفته، هر که را هم برای دیده‌بانی احداث کرد و باغ را به چند باغبان اجاره داد، و یافتند، خوب و بد، با خود آوردند، به طوری که تالار عروسی از خود به سفر رفت. 34 در فصل انگورچینی، خدمتکارانش را فرستاد مهمانان پر شد. 11 ولی وقتی پادشاه وارد شد تا به مهمانان خوش آمد تا سهم خود را از محصول باغ بگیرد. 35 ولی باغبانان ایشان را گوید، متوجه شد یکی از آنان لباس مخصوص عروسی را که برایش گرفته، یکی را زدند، یکی را کشتند و دیگری را سنگسار کردند. آماده کرده بودند، به تن ندارند. 12 «پادشاه از او پرسید: "ای دوست، 36 صاحب باغ خدمتکاران بیشتری فرستاد تا سهم خود را بگیرد؛ چرا بدون لباس عروسی به اینجا آمدی؟" ولی او جوابی نداشت بدهد. ولی نتیجه همان بود. 37 سرانجام پسر خود را فرستاد، با این تصور 13 «پس پادشاه دستور داد: دست و پایش را ببندید و بیرون در که به او احترام خواهند گذاشت. 38 ولی وقتی باغبانها چشمشان به تاریکی رهایش کنید تا در آنجا گریه و زاری کند. 14 «پس ملاحظه پسر مالک افتاد، به یکدیگر گفتند: "او وارث است؛ پس بیایید او را می‌کنید که دعوت‌شدگان بسیاریند، اما برگزیدگان کم!" 15 فریسیان بکشیم تا باغ مال ما شود. 39 پس او را از باغ بیرون کشیدند و با هم مشورت کردند تا راهی بیابند که عیسی را به هنگام بحث به کشتند. 40 «حالا به نظر شما وقتی صاحب باغ برگردد، با باغبانها دام بیندازند و مدرکی از سخنانش علیه او به دست آورند و دستگیرش چه خواهد کرد؟» 41 سران قوم جواب دادند: «حتماً انتقام شدیدی کنند. 16 پس تصمیم گرفتند چند نفر از شاگردان خود را با عده‌ای از آنان خواهد گرفت و باغ را به باغبانهای اجاره خواهد داد تا بتوانند از هیرودیان نزد عیسی بفرستند و این سؤال را از او بکنند: «استاد، سهم خود را به موقع از ایشان بگیرد.» 42 آنگاه عیسی از ایشان می‌دانیم مردی صادق هستی و راه خدا را به درستی تعلیم می‌دهی و از پرسید: «آیا تا به حال در کتب مقدس نخوانده‌اید که: "سنگی که کسی ترسی نداری، زیرا تحت تأثیر ظاهر و مقام افراد قرار نمی‌گیری. معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان شده است. این کار 17 حال به ما بگو آیا باید به دولت روم خراج داد یا خیر؟» 18 خداوند است و در نظر ما عجیب می‌نماید؟» 43 «منظورم این است عیسی که می‌دانست آنها چه نقشه‌ای در سر دارند، جواب داد: که ملکوت خدا از شما گرفته و به قومی داده خواهد شد که میوه آن «ای ریاکاران، با این سؤالها می‌خواهید مرا غافلگیر کنید؟ 19 یکی از را بدهند. 44 اگر کسی روی این سنگ بیفتد، تکه‌تکه خواهد شد؛ سکه‌هایی را که با آن خراج می‌دهید، به من نشان دهید.» به او و اگر این سنگ بر روی کسی بیفتد، او را له خواهد کرد.» 45 وقتی کاهنان اعظم و فریسیان متوجه شدند که عیسی درباره آنان سخن می‌گوید و منظورش از باغبانهای ظالم در این مثل، خود آنهاست، تصمیم گرفتند او را بکشند، اما از مردم ترسیدند چون همه عیسی را پیامبر می‌دانستند.

22

عیسی برای تشریح ملکوت آسمان، حکایت دیگری بیان کرده، گفت: «پادشاهی برای عروسی پسرش جشن مفصلی ترتیب داد 3 و عده بسیاری را نیز به این جشن دعوت کرد. وقتی همه چیز آماده شد، خدمتکاران خود را به دنبال دعوت‌شدگان فرستاد تا آنان را به جشن بیاورند. اما هیچ‌کس نیامد! 4 پس بار دیگر افرادی فرستاد تا بگویند: "عجله کنید! به عروسی بیایید! زیرا گاوهای پرورای خود را سر

27 در آخر، آن زن نیز مرد. 28 حال در روز قیامت، آن زن، همسر کنیسه‌ها بهترین جا را داشته باشند، 7 و به هنگام عبور از کوچه کدام یک از این برادران خواهد بود؟ چون او در واقع زن همه ایشان و بازار مردم به ایشان تعظیم کنند و آنان را «استاد» خطاب کنند. بوده است. 29 عیسی جواب داد: «شما چقدر گمراهید، زیرا نه از 8 اما شما چنین القایی را از مردم نپذیرید، چون شما یک استاد کلام خدا چیزی می‌دانید نه از قدرت خدا. 30 زیرا در روز قیامت، دارید و همه شما با هم برابر و برادرید. 9 همچنین، هیچ‌کس را انسانها دیگر ازدواج نمی‌کنند بلکه مثل فرشتگان آسمان خواهند بر روی زمین «پدر» نگویند، چون شما یک «پدر آسمانی» دارید که بود. 31 اما درباره روز قیامت، مگر در کتب مقدس نخوانده‌اید خداست. 10 و نگذارید کسی شما را «استاد» بخواند، چون یک که خدا می‌فرماید: 32 من هستم خدای ابراهیم، خدای اسحاق استاد دارید که مسیح است. 11 «هر چه بیشتر به دیگران خدمت و خدای یعقوب؟ پس خدا، خدای مردگان نیست، بلکه خدای کنید، بزرگتر خواهید بود، زیرا بزرگی در خدمت کردن است. 12 زندگان می‌باشد.» 33 مردم وقتی جواب عیسی را شنیدند از تعلیم زیرا هر که بکوشد خود را بزرگ جلوه دهد، خوار خواهد شد، اما او در شگفت شدند. 34 اما فریسیان وقتی شنیدند که عیسی چه کسی که خود را فروتن سازد، سربلند خواهد گردید. 13 «وای به جواب زندان‌شکنی به صدوقیان داده است، تصمیم گرفتند خودشان حال شما، ای علمای دین و فریسیان! چقدر ریاکارید! نه می‌گذارید او را در بحث گرفتار سازند. 35 از این رو، یکی از فریسی‌ها که فقیه دیگران به ملکوت آسمان وارد شوند و نه خود وارد می‌شود. 14 بود، پرسید: 36 «استاد، در میان دستورهای مذهبی کدام یک از «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما وقتی دعاها را همه بزرگتر است؟» 37 عیسی جواب داد: «خداوند، خدای خود را طولانی می‌کنید و تظاهر به دینداری می‌نمایید، تمام هوش و حواستان با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی فکر خود دوست بدار. 38 به این است که چگونه اموال بیوه‌زنان را تصاحب کنید. از این رو این اولین و مهمترین دستور خداست. 39 دومین دستور مهم نیز مانند مجازات شما بسیار شدید خواهد بود. 15 وای به حال شما ای اولی است: همسایه‌ها را همچون جان خویش دوست بدار. 40 تمام علمای دین و فریسیان! شما همه جا را زیر پا می‌گذارید تا کسی را احکام خدا و گفتار انبیا در این دو حکم خلاصه می‌شود و اگر شما این دو را انجام دهید، در واقع همه را انجام داده‌اید.» 41 در همان حال که فریسیان دور عیسی را گرفته بودند، از ایشان پرسید: 42 حال شما ای عصاکش‌های کور! زیرا می‌گویید: «اشکالی ندارد کسی «درباره مسیح چه فکر می‌کنید؟ او پسر کیست؟» جواب دادند: به معبد قسم بخورد چون می‌تواند قسمش را بشکند؛ ولی کسی که «پسر داوود پیغمبر.» 43 عیسی پرسید: «پس چرا داوود با الهام به ظرفهای طلائی که در معبد هست، قسم بخورد باید آن را حتماً وفا خدا، مسیح را خداوند می‌خواند؟ زیرا می‌گوید: 44 «خداوند به کند.» 17 ای نادانان! ای ناینیان! کدام مهمتر است، طلا یا معبد خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا دشمنانت را به که طلا را تقدیس می‌کنند؟ 18 «همچنین می‌گویید: «قسم به مذبح زیر پایت بیفکتم.» 45 اگر داوود مسیح را «خداوند من» می‌خواند، را می‌شود شکست، ولی قسم به هدیه روی مذبح را باید حتماً وفا چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟» 46 ایشان جوابی نداشتند بدهند؛ و پس از آن دیگر کسی جرأت نکرد سؤالی از او بپرسد.

23 آنگاه عیسی خطاب به مردم و شاگردانش فرمود: 2 «علمای دین و فریسیان مفسران شریعت موسی هستند. 3 پس آنچه به شما تعلیم می‌دهند، به‌جا آورید، اما هیچگاه از اعمالشان سرمشق نگیرید، زیرا هرگز به تعالیمی که می‌دهند، خودشان عمل نمی‌کنند. 4 ایشان تکالیف دینی بسیار سنگینی بر دوش مردم می‌گذارند، اما هرگز حاضر نیستند حتی انگشتی برای کمک به ایشان تکان دهند. 5 «هر کاری می‌کنند، برای تظاهر است. دعاها و آیه‌های کتب مقدس را می‌نویسند و به بازویشان می‌بندند، و دامن ردهایشان را بلندتر می‌دوزند تا جلب توجه کنند و مردم آنان را دیندار بدانند. 6 چقدر دوست دارند که در ضیافتها بر صدر مجلس بنشینند، و در

چون شما بیرون کاسه و بشقاب را آفتدر تمیز می‌کنید تا بدرخشند، خیر جنگها به گوشتان خواهد رسید. اما پریشان نشوید زیرا جنگها ولی درون آنها از طمع و ناپرهیزی پر است. **26** ای فریسی‌های کور، اتفاق خواهند افتاد، اما به این زودی دنیا به آخر نخواهد رسید. اول درون کاسه و بشقاب را تمیز کنید که بیرونشان هم پاک خواهد شد. **27** «وای به حال شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما مانند قبرهای سفید شده‌ای هستید که ظاهری زیبا دارند اما داخل آنها پر است از استخوانهای مردگان و کتافات! **28** شما می‌کوشید خود را دیندار جلوه دهید، ولی در زیر آن عباى مقدّستان، دل‌هایی دارید پر من از شما نفرت خواهند داشت. **10** بسیاری از ایمان خود برخوانند از ریا و گناه. **29** «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! گشت و یکدیگر را تسلیم کرده، از هم متفرّغ خواهند شد. **11** شما برای پیامبران مقبره می‌سازید و آرامگاه مقدّسین را زینت می‌دهید بسیاری برخاسته، خود را نبی معرفی خواهند کرد و عدّه زیادی را **30** و می‌گویند: "اگر ما به جای اجدادمان بودیم، در کشتن پیامبران گمراه خواهند نمود. **12** گناه آفتدر گسترش پیدا خواهد کرد که با آنها شریک نمی‌شدیم." **31** «اما با این گفته، به زبان خود اعلام می‌دارید که فرزندان قاتلان انبیا هستید. **32** شما قدم به قدم از آنان پیروی می‌کنید؛ شما در اعمال بد، از ایشان پیشی گرفته‌اید. **33** ای مارهای خوش خط و خال! چگونه می‌توانید از مجازات جهنم جان به در ببرید؟ **(Geenna g1067)** **34** «من، انبیا و مردان حکیم و علما را به سوی شما می‌فرستم، و شما بعضی را به دار خواهید کشید و بعضی را در کنیسه‌های خود زیر ضربه‌های شلاق گرفته، شهر به شهر روی پشت بام می‌باشند، به هنگام فرار حتی برای برداشتن چیزی آواره خواهید کرد. **35** پس خون مردم بی‌گناهی که بر زمین ریخته شده است، به گردن شما خواهد بود، از خون هابیل معصوم گرفته تا خون زکریا پسر برخیا که او را در داخل معبد، بین محرابگاه و مدیج، زمان آبتسن باشند یا کودک شیرخوار داشته باشند. **20** دعا کنید که کشتید. **36** براستی به شما می‌گویم که این نسل تاوان همه اینها را فرار شما در زمستان یا در روز شَبات که دروازه‌های شهر بسته است، پس خواهد داد. **37** «ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای قاتل انبیا و نباشد. **21** چون در آن روزها مردم به چنان مصیبتی دچار خواهند سنگسارکننده فرستادگان خدا! چند بار خواستم فرزندان تو را جمع کنم همان‌طور که مرغ جوجه‌های خود را زیر بال خود می‌گیرد، اما تو نخوستی. **38** پس اکنون خانه‌ات ویران خواهد ماند. **39** زیرا به شما می‌گویم که دیگر مرا نخواهید دید تا زمانی که بگویند "مبارک است بگویند، "ببین، مسیح اینجا است!" یا "ببین، آنجاست!" باور نکنید. **24** آن که به نام خداوند می‌آید.»

24

هنگامی که عیسی از معبد خارج می‌شد، شاگردانش آمده، خواستند او را به دیدن ساختمانهای معبد ببرند. **2** اما عیسی به ایشان گفت: «این ساختمانها را می‌بینید؟ براستی به شما می‌گویم که سنگی بر سنگی دیگر باقی نخواهد ماند، بلکه همه زیر و رو خواهند شد.» **3** ساعاتی بعد، وقتی او در دامنه کوه زیتون نشست بود، شاگردانش آمده، از او پرسیدند: «به ما بگو این وقایع در چه زمانی روی خواهند داد؟ نشانه بازگشت تو و آخر دنیا چیست؟» **(aiōn g165)** **4** عیسی به ایشان گفت: «مواظب باشید کسی شما را گمراه نکند. **5** زیرا بسیاری به نام من آمده، خواهند گفت، "من مسیح هستم" و عدّه زیادی را گمراه خواهند کرد. **6** از دور و نزدیک چون از این مسیح‌ها و پیامبرهای دروغین زیاد خواهند آمد و حتی معجزات حیرت‌انگیز نیز خواهند کرد، به طوری که اگر ممکن بود حتی برگزیدگان خدا را هم گمراه می‌کردند. **25** ببینید، من اینها را از پیش به شما گفتم. **26** «پس اگر بیابند و به شما بگویند که مسیح در بیابان دوباره ظهور کرده، به سخنشان اهمیت ندهید؛ و اگر بگویند نزد ما مخفی شده، باور نکنید. **27** زیرا همان‌طور که صاعقه در یک لحظه از شرق تا غرب را روشن می‌سازد، آمدن پسر انسان نیز چنین خواهد بود. **28** جایی که لاشه باشد، لاشخورها در آنجا جمع خواهند شد! **29** «بلافاصله، پس از آن مصیبتها، خورشید تیره و تار شده، ماه دیگر نور نخواهد داد. ستارگان فرو خواهند ریخت و نیروهایی که زمین را نگاه داشته‌اند، به لرزه در خواهند آمد. **30** «و

سرانجام نشانه آمدن پسر انسان در آسمان ظاهر خواهد شد. آنگاه مردم در سراسر جهان عزا خواهند گرفت و پسر انسان را خواهند دید که بر ابرهای آسمان، با قدرت و شکوه عظیم می‌آید. 31 او فرشتگان خود را با صدای بلند شبیور خواهد فرستاد تا برگزیدگان خود را از گوشه و کنار زمین و آسمان جمع کنند. 32 «حال از درخت انجیر درس بگیری. هر وقت شاخه‌های آن جوانه می‌زند و برگ می‌آورد، می‌فهمید تابستان نزدیک است. 33 همین‌طور نیز وقتی تمام این نشانه‌ها را ببینید، بدانید که پایان کار بسیار نزدیک شده است. 34 «براستی به شما می‌گویم که تا این چیزها اتفاق نیفتد، این نسل از میان نخواهد رفت. 35 «آسمان و زمین از بین خواهند رفت، اما کلام من هرگز زایل نخواهد شد. 36 اما هیچ‌کس نمی‌داند در چه روز و ساعتی دنیا به آخر خواهد رسید، حتی فرشتگان هم نمی‌دانند، پسر خدا نیز از آن بی‌خبر است. فقط پدرم خدا آن را می‌داند. 37 زمان ظهور پسر انسان مانند روزگار نوح خواهد بود. 38 در روزهای پیش از توفان، قبل از اینکه نوح وارد کشتی شود، مردم سرگرم عیش و نوش و میهمانی و عروسی بودند. 39 در آن وقت کسی باور نمی‌کرد که واقعا توفانی در کار باشد، تا آن که توفان آمد و همه آنان را با خود برد. آمدن پسر انسان نیز چنین خواهد بود. 40 آنگاه از دو مرد که در مزرعه با هم کار می‌کنند، یکی برده خواهد شد و دیگری خواهد ماند؛ 41 دو زن که در کنار هم سرگرم آرد کردن گندم باشند، یکی برده خواهد شد و دیگری خواهد ماند. 42 پس شما هم آماده باشید چون نمی‌دانید خداوند شما چه روزی باز می‌گردد. 43 «اگر صاحب خانه می‌دانست که دزد در چه ساعتی می‌آید، بیدار می‌ماند و نمی‌گذاشت دزد وارد خانه‌اش شود. 44 پس شما نیز آماده باشید، زیرا پسر انسان هنگامی باز خواهد گشت که کمتر انتظارش را دارید. 45 «خدمتگذار وفادار و دانا کسی است که اربابش بتواند او را به سرپرستی سایر خدمتگزاران خانه‌اش بگمارد تا خوراک آنان را به‌موقع بدهد. 46 خوشا به حال چنین خدمتگزاری که وقتی اربابش باز می‌گردد، او را در حال انجام وظیفه ببیند. 47 یقین بدانید که او را ناظر تمام دارایی خود خواهد ساخت. 48 «ولی اگر آن خدمتگذار شریر باشد و با خود فکر کند که «اربابم به این زودی نمی‌آید،» 49 و به آزار همکارانش بپردازد و مشغول عیاشی با میگساران شود، 50 آنگاه در روزی که انتظارش را ندارد، اربابش باز خواهد گشت 51 و او را به سختی تنبیه کرده، به سرنوشته ریاکاران دچار خواهد ساخت و به جایی خواهد انداخت که گریه و ناله و فشار دندان بر دندان باشد.

«در آن زمان، ملکوت آسمان شبیه ده نذیمه خواهد بود که چراغهای خود را روشن کردند تا به استقبال داماد بروند. 2 پنج تن از این نذیمه‌ها دانا و پنج تن دیگر نادان بودند. 3 نذیمه‌های نادان چراغهای خود را برداشتند، اما روغن با خود نبردند. 4 ولی نذیمه‌های دانا با چراغهای خود ظرفهای پر از روغن نیز بردند. 5 چون آمدن داماد به طول انجامید، نذیمه‌ها به خواب رفتند. 6 اما در نیمه‌های شب، صدایی به گوش رسید که: «داماد می‌آید! برخیزید و تمام این نشانه‌ها را ببینید، بدانید که پایان کار بسیار نزدیک شده است. 7 همه نذیمه‌ها بیدار شدند و چراغهای خود را آماده کردند. 8 پنج دختری که روغن کافی نیاورده بودند، چون چراغهایشان در حال خاموش شدن بود، از پنج دختر دیگر روغن خواستند. 9 ولی ایشان جواب دادند: «اگر از روغن خود به شما بدهیم، برای خودمان کفایت نخواهد کرد. بهتر است بروید و از فروشندگان برای خودتان روغن بخرید.» 10 ولی وقتی آنان برای خرید روغن رفته بودند، داماد از راه رسید و کسانی که آماده بودند، با او به جشن عروسی داخل شدند و در بسته شد. 11 کمی بعد، آن پنج دختر دیگر رسیدند و از پشت در فریاد زدند: «سرور ما، سرور ما، در را باز کنید!» 12 اما او جواب داد: «براستی به شما می‌گویم، من شما را نمی‌شناسم!» 13 پس بیدار باشید چون نمی‌دانید در چه روز و ساعتی باز می‌گردم. 14 «ملکوت آسمان را می‌توان با این حکایت نیز تشریح کرد: مردی عزم سفر داشت. پس خدمتگزاران خود را فراخواند و به آنان سرمایه‌ای داد تا در غیاب او، آن را به کار بیندازند. 15 به هر کدام به اندازه توانایی‌اش داد: به اولی پنج کیسه طلا، به دومی دو کیسه طلا و به سومی یک کیسه طلا. سپس عازم سفر شد. 16 اولی که پنج کیسه طلا گرفته بود، بی‌درنگ مشغول خرید و فروش شد و طولی نکشید که پنج کیسه طلای دیگر هم به دارایی او اضافه شد. 17 دومی هم که دو کیسه طلا داشت، همین کار را کرد و دو کیسه طلای دیگر نیز سود برد. 18 ولی سومی که یک کیسه طلا داشت، زمین را کند و پولش را زیر سنگ مخفی کرد. 19 «پس از مدتی طولانی، ارباب از سفر برگشت و خدمتگزاران خود را برای تسویه حساب فراخواند. 20 شخصی که پنج کیسه طلا گرفته بود، پنج کیسه دیگر نیز تحویل داد و گفت: «ای سرور، به من پنج کیسه دادی، این هم پنج کیسه دیگر که سود کرده‌ام.» 21 ارباب به او گفت: «آفرین، ای خادم نیک و امین! حال که در امور کوچک امین و درستکار بودی، مسئولیتهای بیشتری به تو خواهم سپرد. بیا و در شادی من شریک شو!» 22 «پس آن که دو کیسه گرفته بود جلو آمد و گفت: «به من دو کیسه طلا دادی، این هم دو کیسه دیگر که سود کرده‌ام.» 23 «ارباب به او گفت: «آفرین، ای خادم نیک و امین! حال که در امور کوچک امین و درستکار بودی،

مستولیتهای بیشتری به تو خواهم سپرد. بیا و در شادی من شریک شو!» **24** «آنگاه خدمتگزاری که یک کیسه طلا گرفته بود، جلو آمد و گفت: «سرور، می‌دانستم که آنقدر مرد سختگیری هستی که از زمینیه که چیزی در آن نداشتی، محصول درو می‌کنی، و از زمینی که بذر در آن نپاشیده‌ای محصول جمع می‌کنی. **25** پس، از ترس من پولت را زیر سنگ مخفی کردم تا مبادا از دست برود. بفرما، این هم پول تو!» **26** «اما ارباب جواب داد: «ای خادم بدکار و تنبل! تو که می‌دانستی من آنقدر سختگیرم که از زمینی که چیزی در آن نداشتی، محصول درو می‌کنم، و از زمینی که بذر در آن نپاشیده‌ام محصول جمع می‌کنم، **27** پس چرا پولم را به صرافان ندادی تا وقتی از سفر برمی‌گردم سودش را بگیرم؟» **28** سپس اضافه کرد: «پول این مرد را بگیرد و به آن شخصی بدهد که ده کیسه طلا دارد. **29** چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. **30** حالا این خدمتگزار را که به درد هیچ کاری نمی‌خورد، بگیرد و در تاریکی بیندازد، تا در آنجا از شدت گریه، دندانهایش را بر هم بفشارد.» **31** «هنگامی که من، مسیح موعود، باشکوه و جلال خود و همراه با تمام فرشتگانم بیایم، آنگاه بر تخت باشکوه خود خواهم نشست. **32** سپس تمام قومهای روی زمین در مقابل من خواهند ایستاد و من ایشان را از هم جدا خواهم کرد، همان‌طور که یک چوپان، گوسفندان را از بزها جدا می‌کند؛ **33** گوسفندها را در طرف راستم قرار می‌دهم و بزها را در طرف چپم. **34** «آنگاه به عنوان پادشاه، به کسانی که در طرف راست منند خواهم گفت: «بیایید ای عزیزان پدرم! بیایید تا شما را در برکات ملکوت خدا سهیم گردانم، برکاتی که از آغاز آفرینش دنیا برای شما آماده شده بود. **35** زیرا وقتی من گرسنه بودم، شما به من خوراک دادید؛ تشنه بودم، به من آب دادید؛ غریب بودم، به من جا دادید؛ **36** برهنه بودم، به من لباس دادید؛ بیمار و زندانی بودم، به عیادت آمدید.» **37** «نیکوکاران در پاسخ خواهند گفت: «خدایاندا، کی گرسنه بودی تا به شما خوراک بدهیم؟ کی تشنه بودی تا به شما آب بدهیم؟ **38** کی غریب بودی تا شما را به منزل ببریم یا برهنه بودی تا لباس بپوشانیم؟ **39** کی بیمار یا زندانی بودی تا به ملاقات شما بیایم؟» **40** «آنگاه به ایشان خواهم گفت: «وقتی این خدمتگزاران را به کوچکترین برادران من می‌کردید، در واقع به من می‌نمودید.» **41** «سپس به کسانی که در طرف چپ من قرار دارند، خواهم گفت: «ای لعنت شدگان از اینجا بروید و به آتش ابدی داخل شوید که برای ابلیس و فرشتگان او آماده شده است. **42** (aiōnios q166) زیرا گرسنه بودم و شما به من خوراک ندادید؛

26

چون عیسی همه این سخنان را به پایان رساند، به شاگردانش گفت: **2** «همان‌طور که می‌دانید، دو روز دیگر عید پَسَح آغاز می‌شود. در این عید مرا دستگیر کرده، بر صلیب خواهند کشت.» **3** در این هنگام، کاهنان اعظم و مشایخ قوم در خانه قیافا، کاهن اعظم، گرد آمدند، **4** و با یکدیگر مشورت کردند که با چه حيله‌ای عیسی را دستگیر کرده، بکشند؛ **5** ولی تصمیم گرفتند این کار را به هنگام عید نکنند تا آشوبی به راه نیفتد. **6** در آن هنگام عیسی در بیت‌عنیا در خانه شمعون جذامی بود. **7** سر سفره، زنی با یک شیشه عطر گرانها وارد شد و عطر را بر سر عیسی ریخت. **8** شاگردانش وقتی این را دیدند، اوقاتشان تلخ شد و گفتند: **9** «حیف از این عطر که تلف شد. می‌شد آن را به سیصد سکه نقره بفروشیم و پولش را به فقرا بدهیم.» **10** عیسی که می‌دانست به یکدیگر چه می‌گویند، گفت: «چرا این زن را آزار می‌دهید؟ او کار نیکویی در حق من کرده است. **11** فقرا را همیشه با خود دارد، ولی مرا همیشه با خود نخواهید داشت. **12** این زن در واقع با ریختن این عطر روی من، بدن مرا برای دفن آماده کرد. **13** براستی به شما می‌گویم، در هر نقطه جهان که انجیل موعظه شود، خدمتی نیز که این زن به من کرد، ذکر خواهد شد.» **14** آنگاه یهودای استخریوطی که یکی از دوازده شاگرد بود، نزد کاهنان اعظم رفت **15** و گفت: «چقدر به من می‌دهید تا عیسی را به شما تسلیم کنم؟» آنان سی سکه نقره به او دادند. **16** از آن هنگام، او به دنبال فرصت مناسبی بود تا عیسی را به ایشان تسلیم کند. **17** روز اول عید فطیر فرا رسید. شاگردان عیسی نزد او آمده، پرسیدند: «کجا می‌خواهی برایت تدارک ببینیم تا شام پَسَح را بخوریم؟» **18** او در جواب گفت که به شهر نزد فلان شخص رفته، بگویند: «استاد ما می‌گوید: «وقت من فرا رسیده است. می‌خواهم با شاگردانم در منزل شما شام پَسَح را بخوریم.» **19** شاگردان طبق گفته عیسی عمل کرده، شام پَسَح را در آنجا تدارک دیدند. **20** شب، عیسی با دوازده شاگرد خود بر سر سفره نشست. **21** هنگام خوردن شام او به ایشان گفت: «براستی به شما می‌گویم که یکی از شما به من خیانت خواهد کرد.» **22** همه از این سخن

غمگین شدند و یکی پس از دیگری از او پرسیدند: «سرورم، من که و چنین دعا کرد:» پدر، اگر ممکن نیست این جام از مقابل من آن شخص نیستم؟» **23** او در پاسخ فرمود: «آن که دستش را با برداشته شود، پس آن را می نوشم. آنچه خواست توست بشود.» **43** دست من به سوی بشقاب دراز کرد، همان کسی است که به من وقتی بازگشت، دید که هنوز در خوابند، چون نمی توانستند پلکهایشان خیانت می کند. **24** پسر انسان باید بمیرد، همانطور که در کتب را باز نگاه دارند. **44** پس برای بار سوم رفت و همان دعا را کرد. مقدس درباره نوشته شده است. اما وای به حال آنکه او را تسلیم **45** سپس، نزد شاگردان بازگشت و گفت: «آیا هنوز در خوابید و دشمن می کند. برای او بهتر می بود که هرگز به دنیا نمی آمد.» **25** استراحت می کنید؟ اکنون زمان مقرر فرا رسیده است و پسر انسان در یهودا نیز که بعد به او خیانت کرد، از او پرسید: «استاد، آیا آن جنگ بدکاران گرفتار می شود. **46** برخیزید، باید برویم. نگاه کنید، شخص منم؟» عیسی جواب داد: «بله، خودت گفتی!» **26** وقتی این هم تسلیم کننده من! **47** سخن عیسی هنوز به پایان نرسیده بود شام می خوردند، عیسی نان را برداشت و شکر نمود؛ سپس آن را که یهودا، از راه رسید. همراه او عده ای با شمشیر و چوب و چماق تکه تکه کرد و به شاگردان داد و فرمود: «بگیرید بخورید، این بدن من نیز آمده بودند. آنان از سوی کاهنان اعظم و مشایخ قوم فرستاده شده است.» **27** پس از آن، جام شراب را برداشت، شکر کرد و به ایشان **48** تسلیم کننده او یهودا، به همراهان خود گفته بود: «هر که داده، گفت: «هر یک از شما از این جام بنوشید. **28** این خون من را ببوسم، همان است؛ او را بگیرید.» **49** پس یهودا مستقیم به سوی است که با آن، پیمان جدید میان خدا و قومش را مهر می کنم. خون عیسی رفت و گفت: «سلام استاد!» و او را بوسید. **50** عیسی من برای آموزش گناهان بسیاری ریخته می شود. **29** به شما می گویم گفت: «دوست من، کار خود را انجام بده!» پس آن عده جلو رفتند که من دیگر از این محصول انگور نخواهم نوشید تا روزی که آن را با و عیسی را گرفتند. **51** در این لحظه یکی از همراهان عیسی شمشیر شما در ملکوت پدرم، تازه بنوشم.» **30** سپس سرودی خواندند و به خود را کشید و با یک زیره، گوش غلام کاهن اعظم را برید. **52** سوی کوه زیتون به راه افتادند. **31** آنگاه عیسی به ایشان فرمود: عیسی به او فرمود: «شمشیرت را غلاف کن. هر که شمشیر بکشد،» امشب همه شما مرا تنها می گذارید. چون در کتب مقدس نوشته با شمشیر نیز کشته خواهد شد. **53** مگر نمی دانی که می توانم شده که خدا چوپان را می زند و گوسفندان گله پراکنده می شوند. **32** از پدرم درخواست کنم تا هزاران فرشته به کمک من بفرستد؟ **54** اما پس از زنده شدنم، به جلیل خواهم رفت و شما را در آنجا خواهم ولی اگر چنین کنم، چگونه پیشگویی های کتب مقدس جامه عمل دید.» **33** پطرس گفت: «اگر حتی همه تو را تنها بگذارند، من از خواهند پوشید که می فرمایند چنین وقایعی باید رخ دهند؟» **55** آنگاه کنارت دور نخواهم شد.» **34** عیسی به او گفت: «باور کن که رو به آن عده کرد و گفت: «مگر من دزد فراری هستم که با چوب و همین امشب، پیش از بانگ خروس، تو سه بار مرا انکار کرده، چماق و شمشیر به سراغم آمده ای؟ من هر روز در برابر چشمانتان در خواهی گفت که مرا نمی شناسی!» **35** ولی پطرس گفت: «حتی اگر معبد بودم و به مردم تعلیم می دادم؛ چرا در آنجا مرا نگرفتید؟ **56** لازم باشد، با تو خواهم مرد، ولی هرگز تو را انکار نخواهم کرد!» بقیه با او فرمودند: «مگر من دزد فراری هستم که با چوب و شاگردان نیز چنین گفتند. **36** پس عیسی با شاگردان خود به یک مقدس پیشگویی کرده اند.» در این گیرودار، تمام شاگردان، او را تنها باغ زیتون رسیدند، که به باغ جتسیمانی معروف بود. او به ایشان گذاشته، فرار کردند. **57** پس آن گروه، عیسی را به خانه قیافا، گفت: «شما اینجا بنشینید تا من کمی دورتر رفته، دعا کنم.» **37** کاهن اعظم بردند. در آنجا تمام علمای دین و مشایخ یهود جمع سپس پطرس و دو پسر زبیدی یعنی یعقوب و یوحنا را نیز با خود برد و بودند. **58** در ضمن، پطرس هم از دور به دنبال عیسی رفت تا در حالی که اندوه و اضطراب وجود او را فرا گرفته بود، **38** به ایشان وارد حیاط خانه کاهن اعظم شد و کنار سربازان نشست تا ببیند بر گفت: «از شدت حزن و اندوه، در آستانه مرگ هستم. شما همین جا سر عیسی چه می آید. **59** کاهنان اعظم، و در واقع، تمام اعضای بمانید و با من بیدار باشید.» **39** سپس کمی دورتر رفت و بر زمین شورای عالی یهود جمع شده بودند و به دنبال شاهدانی می گشتند که افتاد و چنین دعا کرد: «پدر، اگر ممکن است، این جام رنج و به دروغ به عیسی تهمت بزنند، تا بتوانند به مرگ محکومش کنند. عذاب را از مقابل من بردار؛ اما نه به خواهش من، بلکه به خواست **60** ولی با این که چند نفر را یافتند و آنان نیز شهادت دروغ دادند، تو.» **40** آنگاه نزد آن سه شاگرد برگشت و دید که در خوابند. پس ولی سخنان ایشان با هم یکی نبود. سرانجام دو نفر را پیدا کردند که به پطرس گفت: «توانستید حتی یک ساعت با من بیدار بمانید؟ **61** می گفتند: «این مرد می گفت من می توانم معبد را خراب کنم، و **41** بیدار بمانید و دعا کنید تا سوسه بر شما غلبه نکند. روح تمایل آن را ظرف سه روز باز بنا نمایم.» **62** آنگاه کاهن اعظم برخاست و دارد، اما جسم ضعیف است.» **42** باز ایشان را گذاشت و رفت به عیسی گفت: «خوب، چه می گویی؟ آیا آنچه می گویند صحت

دارد؟» **63** ولی عیسی خاموش ماند. کاهن اعظم به او گفت: «به همین، دلیل آن قیصرستان تا به امروز نیز به «زمین خون» معروف است. نام خدای زنده از تو می‌خواهم جواب بدهی. آیا تو مسیح، پسر خدا **9** این واقعه، پیشگویی ارمیای نبی را به انجام رساند که فرموده بود: هستی یا نه؟» **64** عیسی جواب داد: «تو خودت می‌گویی! و من «آنها سی سکه نقره یعنی قیمتی را که مردم اسرائیل برای او تعیین هم به شما می‌گویم که از این پس پسر انسان را خواهید دید که به کرده بودند برداشتند، **10** و از کوزه‌گرها زمینی خریدند، همان‌گونه که دست راست خدا نشسته، بر ابرهای آسمان می‌آید.» **65** آنگاه خداوند به من فرموده بود.» **11** در این هنگام، عیسی را به حضور کاهن اعظم یقه لباس خود را درید و فریاد زد: «کفر گفت! دیگر چه پیلاتس، فرماندار رومی آوردند. فرماندار از او پرسید: «آیا تو پادشاه نیاز به شاهد داریم؟ خودتان شنیدید که کفر گفت. **66** چه رأی یهود هستی؟» عیسی جواب داد: «همین‌طور است که می‌گوی.» «می‌دهید؟» همه فریاد زدند: «باید بمیرد!» **67** آنگاه به صورتش آب **12** آنگاه کاهنان اعظم و سران قوم یهود اتهاماتی بر او وارد ساختند، دهان انداخته، او را زدند. بعضی نیز به او سیلی زده، **68** با ریشخند **13** پس پیلاتس به او گفت: «نمی‌شنوی می‌گفتند: «ای مسیح، نبوت کن! بگو ببینم چه کسی تو را زد؟» چه می‌گویند؟» **14** اما عیسی همچنان خاموش بود، به طوری که **69** اما پطرس هنوز بیرون خانه، در حیاط نشسته بود که یکی از کنیزان کاهن اعظم نزد او آمد و گفت: «به گمانم تو نیز با عیسی این بود که هر سال در عید پِسح، یک زندانی را به خواست مردم آزاد جلیلی بودی!» **70** ولی پطرس در حضور همه منکر شد و گفت: «کند. **16** در آن سال، زندانی مشهوری به اسم باراباس در زندان بود. «نمی‌دانم چه می‌گوی!» **71** اندکی بعد، در کنار در، کنیز دیگری به او برخورد و به آثانی که در آنجا بودند گفت: «این مرد نیز با عیسی ناصری بود.» **72** پطرس دوباره انکار کرد، و حتی این بار یا عیسی را که مسیح شمامست؟» **18** چون خوب می‌دانست که قسم خورده، گفت: «من اصلاً این مرد را نمی‌شناسم.» **73** ولی سران قوم از روی حسادت عیسی را دستگیر کرده‌اند. **19** در همان کمی بعد، کسانی که آنجا ایستاده بودند پیش پطرس آمده، به او هنگامی که پیلاتس جلسه دادگاه را اداره می‌کرد، همسرش برای او گفتند: «تو حتماً یکی از شاگردان او هستی، چون لهجه‌ات جلیلی پیغامی فرستاده، گفت: «با این مرد بی‌گناه کاری نداشته باش، چون است!» **74** پطرس این بار به لعنت کردن و قسم خوردن شروع کرد و دیشب به خاطر او خواهی‌های وحشتناکی دیده‌ام.» **20** کاهنان اعظم و گفت: «من اصلاً این مرد را نمی‌شناسم.» درست در همین هنگام مقامات قوم یهود از این فرصت استفاده کردند و مردم را واداشتند که خروس بانگ زد، **75** و پطرس گفته عیسی را به یاد آورد که گفته از پیلاتس آزادی باراباس و اعدام عیسی را بخواهند. **21** پس فرماندار بود: «پیش از بانگ خروس، تو سه بار مرا انکار خواهی کرد.» پس بیرون رفت و به تلخی گریست.

27

چون صبح شد، کاهنان اعظم و مشایخ، با یکدیگر مشورت کردند تا راهی بیابند که عیسی را بکشند. **2** پس او را دست بسته به پیلاتس، فرماندار رومی، تحویل دادند. **3** اما یهودا، تسلیم‌کننده او، وقتی دید که عیسی به مرگ محکوم شده است، از کار خود پشیمان شد و سی سکه نقره‌ای را که گرفته بود، نزد کاهنان اعظم و سران قوم آورد تا به ایشان بازگرداند. **4** او به آنان گفت: «من گناه کرده‌ام چون باعث محکومیت مرد بی‌گناهی شده‌ام.» آنان جواب دادند: «به ما چه؟ خودت خواستی!» **5** پس او سکه‌ها را در معبد ریخت و بیرون رفت و خود را با طناب خفه کرد. **6** کاهنان اعظم سکه‌ها را از روی زمین جمع کردند و گفتند: «ریختن این سکه‌ها در خزانه معبد حرام است، زیرا خوبهاست.» **7** بنابراین، پس از بحث و مشورت، قرار بر این شد که با آن پول قطعه زمینی را بخرند که کوزه‌گرها از خاکش استفاده می‌کردند، و از آن زمین به عنوان قبرستان بیگانگانی استفاده کنند که در اورشلیم فوت می‌شدند. **8**

پس از آن، به صورتش آب دهان انداختند و چوب را از دستش گرفته، دنبال او از جلیل آمده بودند، در آنجا حضور داشتند و از دور ناظر بر سرش زدند. **31** پس از اینکه از مسخره کردن او خسته شدند، واقعاً بودند. **56** در بین ایشان مریم مجدلیه، مریم مادر یعقوب و شبنل را از دوشش برداشته، لباس خودش را به او پوشانیدند، و او را بردند تا مصلوبش کنند. **32** در راه، به مردی برخوردند از اهالی قیروان **57** هنگام غروب، مردی ثروتمند به نام یوسف که اهل رامه و یکی از که نامش شمعون بود. او را وادار کردند صلیب عیسی را بر دوش پیروان عیسی بود، **58** به حضور پیلاتس رفت و از او جسد عیسی را بگیرد و ببرد. **33** وقتی به محلی به نام جُلجُتا که به معنی جَمجمه درخواست کرد. پیلاتس دستور داد جسد را در اختیار او قرار دهند. است، رسیدند، **34** سربازان او به شرابی مخلوط به زرداب دادند؛ اما وقتی آن را چشید، نخواست بنوشد. **35** سربازان، پس از مصلوب که به تازگی برای خود در صخره تراشیده بود، جای داد. سپس سنگی کردن او، بر سر تقسیم لباسهایش فرعه انداختند. **36** سپس همان جا بزرگ در مقابل قبر قرار داد و رفت. **61** مریم مجدلیه و آن مریم دیگر در اطراف صلیب به تماشای جان دادن او نشستند. **37** تقصیرنامه او را نیز بالای سرش بر صلیب نصب کردند: «این است عیسی، پادشاه روز پَسَح، کاهنان اعظم و فریسیان نزد پیلاتس رفتند. **63** و گفتند: «یهود.» **38** دو شورشی را نیز با او به صلیب کشیدند، یکی در سمت راست و دیگری در سمت چپ او. **39** کسانی که از آنجا رد می شدند، سرهای خود را تکان داده، ریشخندکنان **40** می گفتند: «تا سه روز زیر نظر داشته باشند، تا شاگردانش نتوانند بیایند و جسد خود را بگیرند.» **41** کاهنان اعظم و علمای دین و مشایخ نیز او را مسخره کرده، می گفتند: **42** «دیگران را نجات می داد اما نمی تواند خودش را نجات دهد! اگر پادشاه اسرائیل است همین الان از صلیب پایین بیاید گماشتند تا کسی به قبر نزدیک نشود.

تا به او ایمان بیاوریم؟ **43** او به خدا توکل کرد، پس اگر خدا دوستش دارد، بگذار نجاتش دهد، زیرا ادعا می کرد که پسر خداست!» **44** حتی آن دو شورشی نیز که با او مصلوب شده بودند، به او دشنام می دادند. **45** آن روز، از ظهر تا ساعت سه بعد از ظهر، تاریکی تمام آن سرزمین را فراگرفت. **46** نزدیک به ساعت سه، عیسی با صدای بلند فریاد زد: «ایلی، ایلی، لَمَّا سَقَتَنی»، یعنی «خدای من، خدای من، چرا مرا واگذاشتی؟» **47** بعضی که آنجا ایستاده بودند، تصور کردند که ایلیا نبی را صدا می زند. **48** یکی از آنان دوید و اسفنجی از شراب ترشیده را بر سر یک چوب گذاشت و نزدیک دهان او برد تا بنوشد. **49** ولی دیگران گفتند: «کاری نداشته باش! بگذار ببینیم آیا ایلیا می آید او را نجات دهد یا نه؟» **50** آنگاه عیسی فریاد بلند دیگری برآورد و روح خود را تسلیم کرد. **51** در آن لحظه، ناگهان پرده معبد از بالا تا پایین دو پاره شد و چنان زمین لرزای رخ داد که سنگها شکافته، **52** و قبرها باز شدند و بسیاری از مقدسین خدا که مرده بودند، زنده شدند؛ **53** پس از زنده شدن عیسی، از قبرستان به اورشلیم رفتند و بسیاری ایشان را دیدند. **54** آن افسر رومی و سربازانش که وظیفه نگهبانی از عیسی را بر عهده داشتند، از این زمین لرزه و رویدادها وحشت کردند و گفتند: «براستی این مرد پسر خدا بود.» **55** عده ای از زنان که عیسی را خدمت می کردند و به

28

بعد از شبّات، صبح زود روز یکشنبه، مریم مجدلیه و آن مریم دیگر به سر قبر رفتند. **2** ناگهان زمین لرزای شدید رخ داد، زیرا یکی از فرشتگان خداوند از آسمان پایین آمده، به سوی مقبره رفت و سنگ دهانه آن را به کناری غلتاند و بر آن نشست. **3** صورت فرشته می درخشید و لباسش مثل برف سفید بود. **4** نگهبانان با دیدن او به شدت ترسیده، لرزان شدند و همچون مرده، بی حرکت بر زمین افتادند. **5** فرشته به زنان گفت: «نترسید! می دانم به دنبال عیسی مصلوب می گردید؛ **6** او اینجا نیست! همان طور که خودش گفته بود، زنده شده است. بیایید و جایی که جسد او را گذاشته بودند، به چشم خود ببینید. **7** و اکنون شتابان رفته، به شاگردانش بگویید که او زنده شده است و به جلیل می رود تا ایشان را در آنجا ببیند. فراموش نکنید این پیام را به آنان برسانید.» **8** زنان با ترسی آمیخته با شادی بسیار از قبر خارج شدند و شتابان به سراغ شاگردان رفتند تا پیغام فرشته را به ایشان بدهند. **9** در همان حال که می دیدند، ناگهان عیسی را در مقابل خود دیدند! او گفت: «سلام!» زنها به پاهای او افتادند و او را پرستش کردند. **10** عیسی به ایشان فرمود: «نترسید! بروید و به برادران من بگویید که هر چه زودتر به جلیل بروند تا مرا در آنجا ببینند.» **11** زنان هنوز به شهر نرسیده بودند، که

چند نگهبان از سر قبر، خود را به شهر رساندند و به کاهنان اعظم جریان را گفتند. **12** آنها نیز پس از دیدار و مشورت با مشایخ، پول زیادی به نگهبانان داده، **13** گفتند: «بگویید، "شاگردان عیسی شبانه آمدند و وقتی ما در خواب بودیم، جسد او را دزدیدند."» **14** اگر این موضوع به گوش فرماندار برسد، ما جوایش را خواهیم داد تا مشکلی برای شما ایجاد نشود.» **15** نگهبانان رشوه را گرفتند و خیر دروغ را شایع کردند، به طوری که هنوز هم که هنوز است، یهودیان این قصه را باور می‌کنند. **16** پس یازده شاگرد عیسی به جلیل رفتند و بر کوهی که عیسی گفته بود، جمع شدند. **17** وقتی عیسی را در آنجا دیدند، او را پرستش کردند، ولی بعضی از ایشان شک داشتند که او همان عیسی باشد. **18** آنگاه عیسی جلو آمد و به ایشان فرمود: «تمام اختیارات در آسمان و زمین به من داده شده است. **19** پس بروید و تمام قومها را شاگرد من سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر و روح‌القدس تعمید دهید؛ **20** و به ایشان تعلیم دهید که تمام دستورهایی را که به شما داده‌ام، اطاعت کنند. مطمئن باشید هر جا که بروید، حتی اگر دورترین نقطه دنیا باشد، من همیشه همراه شما هستم.» (aiōn g165)

بی‌درنگ پدر خود زبیدی را با کارگران گذاشتند و به دنبال او به راه افتادند. **21** سپس همگی وارد شهر کَفَرناحوم شدند، و صبح روز آغاز انجیل عیسی مسیح، پسر خدا: **2** همان‌گونه که در سبّات به کنیسه رفتند. در آنجا عیسی پیغام خدا را برای مردم بیان کتاب اشعیاى نبی نوشته شده: «من پیام‌آور خود را پیشاپیش تو فرمود. **22** مردم از تعلیم او شگفت‌زده شدند، زیرا با قدرت و اقتدار می‌فرستم، و او راحت را آماده خواهد ساخت. **3** او صدایی است که به ایشان تعلیم می‌داد، نه مانند علمای دین. **23** در آن کنیسه مردی در بیابان بانگ بر می‌آورد و می‌گوید: "راه را برای آمدن خداوند آماده بود که روح پلید داشت. او با دیدن عیسی ناگهان فریاد برآورد: **24** کنید! جاده را برای او هموار سازید!"» **4** این شخص همان یحیی «ای عیسیا ناصری، چرا ما را آسوده نمی‌گذاری؟ آیا آمده‌ای ما را تعمیددهنده بود که در بیابان ظاهر شده، به مردم موعظه می‌کرد هلاک سازی؟ تو را می‌شناسم. تو قَدّوس خدا هستی!» **25** عیسی که تعمید بگیرند تا نشان دهند که از گناهانشان دست کشیده‌اند به آن روح پلید اجازه نداد بیش از این چیزی بگوید، و به او دستور و به سوی خدا بازگشته‌اند تا گناهانشان آرمیده شود. **5** مردم از داده، گفت: «ساکت باش! از این مرد بیرون بیا!» **26** همان دم، اورشلیم و از تمام سرزمین یهودیه به آن بیابان می‌شتافتند تا سخنان روح پلید او را به زمین زد، نعره‌ای برآورد و از جسم او خارج شد. او را بشنوند. آنان به اعمال و رفتار بد خود اعتراف می‌کردند و از **27** حیرت همه حاضرین را فرو گرفت؛ ایشان با هیجان به یکدیگر یحیی در رود اردن تعمید می‌گرفتند. **6** لباس یحیی از پشم شتر و می‌گفتند: «این دیگر چه نوع تعلیم جدیدی است؟ کلام او به قدری کمربند او از چرم و خوراکش نیز ملخ و عسل صحرائی بود. **7** او به قدرت دارد که حتی ارواح پلید نیز از او فرمان می‌برند!» **28** طولی مردم چنین می‌گفت: «به‌زودی شخصی خواهد آمد که از من خیلی نکشید که خیر کارهای عیسی در سراسر ایالت جلیل پیچید. **29** بزرگتر است، به طوری که من حتی شایسته نیستم که خم شده بند عیسی از کنیسه بیرون آمد، و بی‌درنگ به اتفاق یعقوب و یوحنا به کفشهایش را باز کنم. **8** من شما را با آب تعمید می‌دهم، ولی او خانه شمعون و آندریاس رفت. **30** وقتی به خانه رسیدند، دیدند که شما را به روح‌القدس تعمید خواهد داد.» **9** یکی از همان روزها، مادر زن شمعون تب کرده و خوابیده است؛ فوری به عیسی خبر عیسی از شهر ناصره، واقع در ایالت جلیل، نزد یحیی رفت و از او در دادند. **31** عیسی به بالین او رفت، دستش را گرفت و او را برخیزاند. رود اردن تعمید گرفت. **10** هنگامی که عیسی از آب بیرون می‌آمد، همان لحظه تیش قطع شد و برخاست و مشغول پذیرایی گردید. **32** دید که آسمان باز شد و روح‌القدس به شکل کبوتری فرود آمد و بر شامگاهان، پس از غروب آفتاب، مردم بیماران و دیوزدگان را نزد او قرار گرفت، **11** و ندایی از آسمان در رسید و گفت: «تو پسر عیسی آوردند. **33** تمام اهالی شهر نیز برای تماشا جلوی در خانه عزیز من هستی که از تو بسیار خوشنودم.» **12** بلافاصله پس از این جمع شده بودند. **34** عیسی بسیاری را که به بیمارهای گوناگون رویداد، روح خدا، عیسی را به بیابان برد. **13** او در آنجا چهل روز دچار بودند، شفا بخشید و روحهای پلید بسیاری را از دیوزدگان تنها ماند. فقط حیوانات وحشی با او بودند. در این مدت شیطان او بیرون کرد، اما به روحهای پلید اجازه نداد چیزی بگویند زیرا او را وسوسه می‌کرد، اما فرشتگان از او مراقبت می‌نمودند. **14** مدتی می‌شناختند. **35** صبح روز بعد، وقتی هنوز هوا تاریک بود، عیسی بعد، پس از آنکه یحیی به دستور هیروдіس پادشاه، زندانی شد، برخاست و تنها به جای خلوتی رفت تا در آنجا دعا کند. **36** کمی عیسی به جلیل آمد تا پیام خدا را به مردم برساند. **15** او فرمود: بعد شمعون با سایرین به جستجوی او رفتند. **37** وقتی او را یافتند، «زمان موعود فرا رسیده است و ملکوت خدا نزدیک شده است. پس، گفتند: «همه به دنبال شما می‌گردند.» **38** ولی عیسی در جواب از گناهان خود توبه کنید و به این خبر خوش ایمان بیاورید.» **16** ایشان فرمود: «باید به شهرهای دیگر هم بروم، تا به اهالی آنجا نیز روزی عیسی در کنارۀ دریاچه جلیل قدم می‌زد که شمعون و برادرش پیغام را برسانم، چون به خاطر همین آمده‌ام.» **39** پس در تمام آندریاس را دید که تور به دریا می‌انداختند، زیرا شغل هر دو ماهیگیری ایالت جلیل سفر کرد و در کنیسه‌ها به تعلیم و راهنمایی مردم پرداخت بود. **17** عیسی ایشان را فرا خوانده، گفت: «به دنبال من بیاید و ارواح پلید را از دیوانه‌ها بیرون کرد. **40** روزی یک جذامی آمده، من به شما نشان خواهم داد که چگونه انسان‌ها را برای خدا صید نزد عیسی زانو زد و التماس‌کنان گفت: «اگر بخواهی، می‌توانی مرا کنید.» **18** ایشان نیز بی‌درنگ توره‌ای خود را بر زمین گذاشتند و به شفا بیخشی و پاک سازی.» **41** عیسی دلش برای او سوخت، پس دنبال او به راه افتادند. **19** قدری جلوتر از آنجا، یعقوب و یوحنا، دست بر او گذاشته، فرمود: «البته که می‌خواهم؛ شفا بیاب!» **42** پسران زبیدی را دید که در قایق، توره‌ای ماهیگیری خود را تعمیر همان لحظه جذام او برطرف شد و شفا یافت. **43** هنگامی که می‌کردند. **20** ایشان را نیز دعوت کرد تا پیروی‌اش کنند، و ایشان عیسی او را مرخص می‌نمود، با تأکید زیاد به او فرمود: **44** «مواظب

باش که در این باره چیزی به کسی نگویی؛ بلکه نزد کاهن برو تا تو که با باجگیران و سایر گناهکاران سر یک سفره نشسته است، به را معاینه کند. آنچه را هم که موسی برای جذامی‌های شفا یافته تعیین کرده، با خودت ببر تا به همه ثابت شود که شفا یافته‌ای.» **45** **17** وقتی عیسی سخن آنان را شنید به ایشان فرمود: «بیماران نیاز به اما او همان‌طور که می‌رفت، فریاد می‌زد که شفا یافته است. در پزشک دارند، نه تندرستان! من آمده‌ام تا گناهکاران را به توبه دعوت نتیجه، مردم دور عیسی جمع شدند، به طوری که از آن به بعد دیگر نتوانست آزادانه وارد شهری شود. او مجبور بود پس از آن در جاهای دورافتاده بیرون شهر بماند، ولی مردم از همه جا نزد او می‌شتافتند.

2 پس از چند روز، عیسی به کفرناحوم بازگشت و مردم خبردار شدند که او در خانه است. **2** پس طولی نکشید که خانه از مردم پر شد، به طوری که حتی بیرون خانه نیز جای ایستادن نبود. در آن حال، او پیام خدا را برای مردم بیان می‌کرد. **3** در همین هنگام، چهار نفر آمدند و مرد مفلوجی را بر تختی آوردند. **4** ولی نتوانستند خود را از لابلای جمعیت به عیسی برسانند. پس به پشت بام رفتند و قسمتی از سقف بالای سر عیسی را برداشتند و مفلوج را با تُشککش در مقابل پاهای او به پایین فرستادند. **5** وقتی عیسی دید که چقدر ایمانشان به او قوی است، به آن افلیح فرمود: «فرزندم، گناهانت بخشیده شد!» **6** بعضی از علمای دین که در آنجا نشسته بودند، با خود فکر کردند: **7** «مگر او خداست که چنین چیزی می‌گوید؟ این کفر است! غیر از خدا چه کسی می‌تواند گناهان انسان را ببخشد.» **8** عیسی همان لحظه فهمید که چه فکر می‌کنند، پس رو به ایشان کرده، فرمود: «چرا در دل خود چنین می‌اندیشید؟ **9** گفتن کدام یک به این مفلوج آسانتر است، اینکه بگویم "گناهانت آمرزیده شد،" یا اینکه بگویم "برخیز و تشک خود را بردار و راه برو؟" **10** پس اکنون به شما ثابت می‌کنم که پسر انسان در این دنیا، اقتدار آموزش گناهان را دارد.» آنگاه رو به مرد افلیح کرد و گفت: **11** «برخیز و بسترت را جمع کن و به خانه برو!» **12** افلیح از جا پرید و بلافاصله بستر خود را جمع کرد و در مقابل چشم‌های حیرت‌زده مردم، از آن خانه خارج شد. همه خدا را شکر می‌کردند و به یکدیگر می‌گفتند: «تا به حال چنین چیزی ندیده بودیم!» **13** عیسی بار دیگر به ساحل دریا رفت و مردم دور او حلقه زدند. عیسی نیز ایشان را تعلیم می‌داد. **14** سپس هنگامی که می‌رفت، لاوی پسر حلفی را دید؛ او مأمور جمع‌آوری باج و خراج بود و در محل کارش نشسته بود. عیسی به او فرمود: «بیا و از من پیروی کن.» لاوی نیز بلافاصله به دنبال عیسی به راه افتاد. **15** روزی عیسی و شاگردانش در ضیافتی در خانه لاوی، بر سر سفره نشسته بودند. بسیاری از باجگیران و اشخاص بدنام شهر نیز میهمان او بودند. (در میان پیروان عیسی، تعداد این گونه اشخاص زیاد بود.) **16** اما بعضی از علمای دین که فریسی بودند، وقتی عیسی را دیدند

3 در کفرناحوم عیسی بار دیگر به کنیسه رفت و در آنجا مردی را دید که دستش از کار افتاده بود. **2** آن روز شَبات بود؛ به همین دلیل مخالفتش او را زیر نظر داشتند تا اگر آن مرد را در آن روز شفا بخشند، این موضوع را بهانه‌ای قرار دهند و او را متهم کنند که در شَبات کار می‌کند. **3** عیسی به آن مرد فرمود: «بیا اینجا بایست تا همه بتوانند تو را ببینند!» **4** سپس رو به مخالفتش کرد و فرمود: «سؤالی از شما دارم: آیا طبق شریعت در روز شَبات باید نیکی کرد یا بدی؟ باید جان انسان را نجات داد یا آن را هلاک کرد؟» هیچ‌کس حرفی نزد. **5**

عیسی نگاهی خشمگین بر کسانی که اطرافش بودند انداخت و از **27** در ضمن، چگونگی امکان دارد شخص به خانه مردی قوی سنگدلی آنان سخت آزرده‌خاطر شده، به آن مرد فرمود: «دست را مانند شیطان داخل شود و اموال او را غارت کند؟ فقط شخصی دراز کن!» مرد دستش را دراز کرد و دستش سالم شد. **6** فریسیان نیرومندتر از او می‌تواند چنین کند، کسی که بتواند او را ببندد و بعد بلافاصله از کیسه خارج شدند و نزد افراد حزب «هیرودیان» رفتند و خانه‌اش را غارت کند. **28** عین حقیقت را به شما می‌گویم که هر با یکدیگر مشورت کردند تا راهی بیابند که عیسی را بکشند. **7** در گناه و کفری قابل بخشش است، **29** اما هر که به روح‌القدس کفر این هنگام، عیسی به همراه پیروانش به سوی ساحل دریاچه رفت و گروهی بسیار از اهالی جلیل نیز در پی او روانه شدند. **8** همچنین خواهد ماند. «**aiōn g165, aiōnios g166**» **30** عیسی این را به حتی از صور و صیدون به دنبالش روانه شدند، زیرا خیر معجزات او را روح‌القدس بدانند، می‌گفتند که او به قدرت شیطان معجزه می‌کند. شنیده بودند. **9** جمعیت به قدری زیاد بود که به شاگردانش فرمود قایقی برایش آماده نگاه دارند تا مردم بر او ازدحام نکنند، **10** زیرا آن فرستادند تا او را خیر کند. **32** در حالی که عیسی در میان عده‌ای روز، بسیاری را شفا می‌بخشید، به طوری که تمام بیماران به سوی او نشسته بود، به او پیغام داده، گفتند: «مادر و برادرانت بیرون منتظر هجوم می‌آوردند تا به او دست بزنند و شفا بیابند. **11** کسانی نیز که گرفتار ارواح پلید بودند، وقتی چشمشان به او می‌افتاد، در مقابلش به خاک می‌افتادند و فریاد برآورده، می‌گفتند: «تو پسر خدا هستی!» **12** ولی عیسی با تأکید زیاد، به آنها می‌فرمود که نزد مردم او را شهرت ندهند. **13** سپس عیسی به کوهی برآمد و از آنانی که منظور نظرش بودند، دعوت کرد تا نزد او بیایند. **14** سپس، از میانشان دوازده نفر را برگزید و ایشان را رسول نامید، تا همراه او باشند و ایشان را بفرستد که پیام خدا را به گوش مردم برسانند، **15** و این اقتدار را داشته باشند که ارواح پلید را بیرون برانند. **16** آن دوازده نفر که تعیین کرد اینان هستند: شمعون (که عیسی او را «پطرس» لقب داد)؛ **17** یعقوب و یوحنا (که پسران زبدي بودند و عیسی آنان را «پسران رعده» لقب داد)؛ **18** آندریاس، فیلیپ، برتولما، متی، توما، یعقوب (پسر حلفی)، تَدَّای، شمعون (عضو حزب فداييان)؛ **19** و یهودای اسخریوطی (همان که بعداً به عیسی خیانت کرد). **20** وقتی عیسی به خانه‌ای که محل اقامتش بود بازگشت، باز عده‌ی زیادی جمع شدند، به طوری که حتی فرصت غذا خوردن نیز پیدا نکردند. **21** نزدیکانش با شنیدن این خبر آمدند تا او را به خانه‌اش ببرند، زیرا فکر می‌کردند عقلش را از دست داده است. **22** عده‌ای از علمای دین نیز که از اورشلیم آمده بودند، می‌گفتند: «شیطان به جلدش رفته! او ارواح پلید را به قدرت رئیس ارواح پلید بیرون می‌راند.» **23** عیسی ایشان را نزد خود فراخواند و مَثَلها زده، از ایشان پرسید: «چگونه ممکن است شیطان خودش را بیرون براند؟ **24** مملکتی که دچار جنگ داخلی شود، نابودی‌اش حتمی است. **25** همچنین، خانه‌ای نیز که در آن در اثر دشمنی‌ها تفرقه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد پاشید. **26** و اگر شیطان بر ضد خودش تجزیه شده، با خودش می‌جنگید، قادر به انجام هیچ کاری نمی‌شد و تا به حال نابود شده

گفت: «اگر منظور این مثل را درک نکردید، مثل‌های دیگر را که خدا را تا آنجا که مردم می‌توانستند بفهمند، به صورت داستان و با خواهم گفت، چگونه خواهید فهمید؟ 14 منظور از کشاورز کسی مثل‌های بسیار برای ایشان بیان می‌کرد. 34 در واقع عیسی همیشه به است که پیام خدا را مانند بذر در دل مردم می‌کارد. 15 آن جاده صورت داستان و مثل به مردم تعلیم می‌داد. ولی وقتی با شاگردانش خشک که بعضی بذرها بر آن افتاد، بیانگر کسانی است که پیام خدا تنها می‌شد، معنی تمام آنها را برای ایشان شرح می‌داد. 35 غروب را می‌شنوند، ولی چون قلبشان سخت است، شیطان می‌آید و آنچه را آن روز، عیسی به شاگردانش فرمود: «به آن طرف دریاچه برویم.» 36 که کاشته شده است می‌رباید. 16 خاکی که زیرش سنگ بود، پس آن عده‌ای را که در ساحل گرد آمده بودند، روانه کردند و با بیانگر کسانی است که پیام خدا را می‌شنوند و بی‌درنگ آن را با همان قایقی که عیسی در آن نشسته بود، به راه افتادند. البته عده‌ای شادی می‌پذیرند. 17 اما چون ریشه ندارند، زیاد دوام نمی‌آورند. اینها نیز با قایقهای دیگر همراهشان رفتند. 37 چیزی نگذشت که توفانی گرچه اول خوب پیش می‌روند ولی همین که به خاطر کلام آزار و شدید درگرفت. امواج سهمگین، قایق را آنچنان در هم می‌کوبید که اذیتی بینند، فوری ایمان خود را از دست می‌دهند. 18 زمینی که نزدیک بود از آب پر شده، غرق شود. 38 اما عیسی در انتهای از خارها پوشیده شده بود، حالت کسی را نشان می‌دهد که کلام قایق آسوده‌خاطر، سر را بر بالشی گذاشته و خوابیده بود. شاگردان را می‌شنود، 19 اما نگرانی‌های زندگی، زرق و برق ثروت و هوس چیزهای دیگر در او رسوخ کرده، کلام خدا را در او خفه می‌کنند، و هیچ ثمری به بار نمی‌آید. (aiōn q165) 20 و اما زمین خوب بیانگر کسانی است که کلام خدا را می‌پذیرند و محصولی به بار می‌آورند آرامشی کامل پدید آمد. 40 عیسی به شاگردانش فرمود: «چرا اینقدر که سی، یا شصت یا صد برابر آن چیزی است که کاشته شده بود.» ترسیده بودید؟ آیا هنوز هم به من اعتماد ندارید؟» 41 ایشان در حالی 21 سپس از ایشان پرسید: «چراغی را که روشن می‌کنند، آیا زیر کاسه یا تخت می‌گذارند؟ نه، بلکه آن را روی پایه می‌گذارند تا نورش کیست که حتی باد و دریا هم از او فرمان می‌برند!»

5 بر همه بتابد. 22 همین‌طور نیز هر چه پوشیده است روزی عیان خواهد شد، و هر چه مخفی است ظاهر خواهد شد. 23 هر که گوش بشنود، 24 سپس ادامه داد: «به آنچه می‌شنوید، خوب توجه کنید! زیرا هر چه دقیقتر گوش کنید، درک بیشتری به شما عطا خواهد شد، و بیشتر نیز دریافت خواهید کرد. 25 چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. 26 «حال، داستان دیگری تعریف می‌کنم تا بدانید ملکوت خدا چگونه است: کشاورزی در مزرعه‌اش بذر پاشید و رفت. 27 روزها گذشت و کم‌کم بذر سبز شد و رشد کرد بدون آنکه کشاورز بداند چگونه این امر اتفاق افتاد. 28 زیرا زمین بدون کمک کسی، خودش بذر را به ثمر می‌آورد. یعنی اول ساقه بالا می‌آید، بعد خوشه درست می‌شود، و بعد از آن دانه کامل در خوشه پدید می‌آید. 29 و وقتی به ثمر رسید، کشاورز داس را برمی‌دارد تا محصول را درو کند.» 30 سپس گفت: «چطور می‌توانم ملکوت خدا را برای شما تشریح کنم؟ با چه مثلی آن را برایتان شرح دهم؟ 31 مانند دانه خردل است که گرچه یکی از کوچکترین دانه‌هاست که در زمین می‌کارند، 32 ولی وقتی کاشته شد، از همه گیاهان بزرگتر می‌شود و شاخه‌های بلند می‌آورد، به طوری که پرندگان می‌توانند زیر سایه‌اش آشیانه بسازند.» 33 او پیام

آمدند و به درون خوکها رفتند و تمام آن گله که تعداد آن حدود دو به تو دست زد؟» **32** ولی عیسی همچنان به اطراف نگاه می‌کرد تا هزار خوک بود، از سرایشی تپه به دریاچه ریختند و خفه شدند. کسی را که به لباسش دست زده بود، پیدا کند. **33** آن زن که **14** خوک‌چرانها فرار کرده، این واقعه را در شهر و روستا به مردم می‌دانست چه اتفاقی برایش افتاده، با ترس و لرز پیش آمد و در مقابل خیر دادند، و جماعت نیز با عجله آمدند تا اتفاقی را که افتاده بود پاهای عیسی به زمین افتاد و گفت که چه کرده است. **34** عیسی ببینند. **15** طولی نکشید که عده زیادی دور عیسی جمع شدند و به او گفت: «دخترم، ایمانت تو را شفا داده! به سلامت برو و از وقتی دیدند آن دیوزه که پیش از آن گرفتار یک لژیون روح پلید بود، این بلا آزاد باش!» **35** عیسی هنوز با آن زن سخن می‌گفت که اکنون لباس پوشیده و عاقل در آنجا نشسته است، ترسیدند. **16** عده‌ای از خانه یایروس آمدند و به او خبر داده، گفتند: «دخترت کسانی که ماجرا را به چشم خود دیده بودند، آنچه بر مرد دیوزه و مرد. دیگر چرا به استاد زحمت می‌دهی؟» **36** وقتی عیسی این را خوکها اتفاق افتاده بود، برای مردم تعریف کردند. **17** به طوری که شنید، به یایروس گفت: «ترس! فقط ایمان داشته باش!» **37** این چیزی نگذشت که جمعیت بزرگی جمع شدند و از عیسی خواهش را گفت و اجازه نداد غیر از پطرس، یعقوب و یوحنا کسی دیگر کردند که از سرزمینشان برود و دیگر کاری به کارشان نداشته باشد. همراهش به خانه یایروس برود. **38** وقتی به خانه یایروس رسیدند، **18** وقتی عیسی سوار قایق می‌شد، مردی که قبلاً دیوزه بود به او دیدند عده‌ای پریشانحال، با صدای بلند شیون و زاری می‌کنند. **39** التماس کرد تا او را نیز همراه خود ببرد. **19** ولی عیسی اجازه نداد و عیسی داخل شد و به ایشان فرمود: «چرا گریه و زاری راه انداخته‌اید؟ گفت: «به خانه‌ات برگرد و به اقوام و آشنایانت بگو که خدا برای تو دختر نمرده، فقط خوابیده است.» **40** اما آنها به او خندیدند؛ ولی چه کرده و چگونه لطف او شامل حال تو شده است.» **20** او عیسی همه را بیرون کرد و با پدر و مادر و آن سه شاگرد، وارد اتاقی نیز روانه شد و در تمام سرزمین دکاپولیس برای همه بازگو می‌کرد شد که دختر در آن آرامیده بود. **41** عیسی دستش را گرفت و فرمود: که عیسی چه کار بزرگی برایش انجام داده، و همه از شنیدن آن «تالیئا، کوم!»، یعنی «ای دختر کوچک، به تو می‌گویم برخیز!» **42** مبهوت می‌شدند. **21** عیسی سوار قایق شد و به آن سوی دریاچه آن دختر که دوازده سال بیشتر نداشت، فوری برخاست و شروع به رفت. وقتی به ساحل رسید، عده زیادی نزدش گرد آمدند. **22** در راه رفتن کرد. پدر و مادرش با دیدن این معجزه، غرق در حیرت و این هنگام مردی به نام یایروس که سرپرست کنیسه یهودیان آن شهر شگفتی شدند. **43** عیسی با تأکید بسیار به ایشان فرمود که ماجرا را بود، خود را به عیسی رساند و در مقابل پاهای او به خاک افتاد. به کسی نگویند، و گفت به دختر غذا دهند.

23 او التماس‌کنان گفت: «دختر کوچکم در حال مرگ است؛ از **6** آنگاه عیسی از آن دیار روانه شد و همراه شاگردانش به ناصره، شما خواهش می‌کنم بیایید و دستتان را بر او بگذارید تا شفا یابد و نمیرد.» **24** عیسی با او به راه افتاد. در همان حال، عده بیشماری نیز به دنبالش روانه شدند. تعداد افراد به قدری زیاد بود که از هر طرف بر او فشار می‌آوردند. **25** در میان آن جمعیت، زنی بود که مدت دوازده سال خونریزی داشت. **26** با اینکه برای معالجه، به پزشکان بسیاری مراجعه کرده بود و برای این کار تمام دارایی‌اش را نیز از دست داده بود، ولی بهبود نیافته بود، بلکه برعکس رفته رفته بدتر هم شده بود. **27** ولی او شنیده بود که عیسی بیماران را شفا می‌بخشد. به همین دلیل، خود را از میان مردم به پشت سر عیسی رساند و به ردای او دست زد، **28** چون با خود فکر کرده بود: «اگر فقط به ردایش دست بزنم، شفا خواهم یافت.» **29** پس همین کار را کرد و فوری خونریزی‌اش قطع شد و خود نیز متوجه شد که شفا یافته است. **30** عیسی نیز همان لحظه درک کرد که از او نیروی شفا بخشی صادر شد. پس به اطراف نگاهی کرد و پرسید: «چه کسی به لباس من دست زد؟» **31** شاگردانش با تعجب به او گفتند: «می‌بینی که از همه طرف به تو فشار می‌آورد، و می‌پرسی چه کسی

چونبستی چیزی همراه خود نبرید. نه خوراک، نه کوله‌بار، نه پول در در حضور میهمانان قسم خورده بود، نتوانست درخواست او را رد کمربند خود، 9 و نه حتی کفش و لباس اضافی. 10 به هر خانه‌ای کند. 27 یکی از جلاان را به زندان فرستاد تا سر یحیی را از تن که وارد شدید، تا هنگام ترک آن محل، در آن خانه بمانید. 11 اگر جدا کند و برایش بیاورد. 28 جلاان نیز به زندان رفت و سر یحیی را در جایی شما را نپذیرفتند و حاضر نبودند به سخنانتان گوش دهند، از برید و آن را در یک سینی برای دختر آورد. او نیز سر بریده را نزد آنجا بیرون بروید و گرد و خاکی را که از آن ده بر پاهایتان نشسته مادرش برد. 29 هنگامی که شاگردان یحیی از ماجرا باخبر شدند، است پاک کنید، تا نشان دهید که آنان چه فرصتی را از دست آمدند و بدن او را برده، به خاک سپردند. 30 پس از مدتی، رسولان داده‌اند. 12 پس ایشان رفته، همه مردم را به توبه از گناهان دعوت نزد عیسی برگشتند و او را از کارهایی که کرده و تعالیمی که داده کردند. 13 ایشان روحهای پلید زیادی را بیرون کردند و بیماران بودند آگاه ساختند. 31 عیسی به ایشان گفت: «بیاید از غوغای بسیاری را با روغن تدهین کرده، شفا دادند. 14 طولی نکشید که جمعیت کمی دور شوم و استراحت کنیم.» رفت و آمد مردم آنقدر خبر کارهای عیسی به گوش هیروودیس پادشاه رسید زیرا همه جا زیاد بود که حتی فرصت نمی‌کردند چیزی بخورند. 32 پس سوار گفتگو درباره معجزات او بود. بعضی می‌گفتند: «بی‌شک، این همان قایقی شدنتا به جای خلوتی بروند. 33 وقتی مردم دیدند که ایشان یحیی‌ای تعمیم‌دهنده است که زنده شده، و به همین دلیل است که می‌روند، در کنار دریا آنقدر دویدند تا به مقصد ایشان رسیدند و پیش می‌تواند چنین معجزاتی انجام دهد.» 15 عده‌ای نیز بر این گمان از آنکه عیسی و شاگردانش از قایق پیاده شوند، در آن محل حاضر بودند که او همان ایلیای نبی است که ظهور کرده است. دیگران بودند. 34 وقتی عیسی از قایق پیاده شد، جمعیتی انبوه را دید، و نیز می‌گفتند که او پیامبری است مانند پیامبران بزرگ گذشته. 16 دلش به حال ایشان سوخت، زیرا مانند گوسفندانی بی‌شبان بودند، اما هیروودیس می‌گفت: «نه، این باید همان یحیی باشد که من پس چیزهای بسیاری به ایشان آموخت. 35 نزدیک غروب، شاگردان سرش را از تن جدا کردم، و حالا دوباره زنده شده است.» 17 نزد او آمدند و گفتند: «در این جای دور افتاده، چیزی برای خوردن ماجرا از این قرار بود که هیروودیس سربازانی فرستاده، یحیی را دستگیر پیدا نمی‌شود. هوا نیز رو به تاریکی می‌رود. 36 پس به مردم بگو به کرده و به زندان انداخته بود، به خاطر هیروودیا که زن فیلیپ، برادر دهات و مزرعه‌های اطراف بروند و برای خود خوراک تهیه کنند.» هیروودیس بود، و حالا هیروودیس او را به زنی گرفته بود. 18 یحیی به 37 ولی عیسی فرمود: «شما خودتان به ایشان خوراک بدهید.» هیروودیس گفته بود: «ازدواج تو با هیروودیا، همسر برادرت فیلیپ، پرسیدند: «با دست خالی؟ ما دوپست دینار لازم داریم تا بتوانیم غذا کار درستی نیست.» 19 هیروودیا از یحیی کینه به دل داشت و بخیرم و آنها را سر کنیم!» 38 عیسی فرمود: «بروید ببینید چقدر نان می‌خواست او را بکشد، اما این کار بدون اجازه هیروودیس ممکن داریم.» پس از پرس و جو، آمدند و گفتند که پنج نان و دو ماهی نبود. 20 هیروودیس به یحیی احترام می‌گذاشت چون می‌دانست دارند. 39 آنگاه عیسی به شاگردانش فرمود تا مردم را دسته‌دسته بر که او مرد نیک و مقدّسی است؛ بنابراین، از او حمایت می‌کرد و سبزه‌ها بنشانند. 40 طولی نکشید که مردم در گروه‌های پنجاه نفری هرگاه با یحیی گفتگو می‌نمود، وجدانش ناراحت می‌شد. با این و صد نفری، بر زمین نشستند. 41 عیسی آن پنج نان و دو ماهی را حال دوست می‌داشت سخنان او را بشنود. 21 اما سرانجام فرصت برداشت و به سوی آسمان نگاه کرده، برکت داد. سپس نانها را مناسبی برای هیروودیا پیش آمد. به این ترتیب که هیروودیس در روز تولد تکه‌تکه کرد و به شاگردانش داد تا پیش مردم بگذارند؛ دو ماهی را نیز خود، ضیافتی ترتیب داد و همه درباریان و فرماندهان و بزرگان ایالت بین همه تقسیم کرد. 42 همه خوردند و سیر شدند 43 و شاگردان جلیل را دعوت کرد. 22 آنگاه دختر هیروودیا وارد مجلس شد و از خُده‌های نان و ماهی، دوازده سبذ پر برداشتند. 44 جمعاً پنج هزار رقصید و هیروودیس و میهمانانش را شاد کرد. پس هیروودیس پادشاه مرد با خانواده‌هایشان نان خوردند. 45 بلافاصله پس از آن، عیسی با برای او قسم خورد و گفت: «هر چه می‌خواهی بگو تا به تو بدهم.» اصرار، از شاگردانش خواست تا سوار قایق شوند و به بیت صیدا در 23 و نیز سوگند خورده گفت: «هر چه از من بخواهی، حتی نصف آن طرف دریاچه بروند، و خودش مردم را مرخص کرد. 46 پس مملکت را، به تو خواهم داد.» 24 دختری بی‌درنگ نزد مادرش رفت تا عیسی مردم را مرخص فرمود و خودش به کوه رفت تا دعا کند. 47 به با او مشورت کند. مادرش نیز به او گفت: «سر یحیی را درخواست هنگام غروب، قایق شاگردان و وسط دریاچه رسیده بود و عیسی هنوز کن!» 25 دختر با عجله برگشت و درخواستش را به پادشاه گفت: در تنهایی مشغول دعا بود. 48 در این هنگام، او دید که ایشان «از تو می‌خواهم سر یحیی‌ای تعمیم‌دهنده را همین الان در یک طَبَق به در زحمت افاده‌اند، زیرا یاد تندی می‌وزید. اما نزدیک ساعت سه من بدهی.» 26 پادشاه از گفته خود سخت پشیمان شد، اما چون صبح، عیسی در حالی که روی آب راه می‌رفت، به آنها نزدیک

شد و می‌خواست از ایشان بگذرد **49** که شاگردان او را در حال
 راه رفتن روی آب دیدند، و به گمان اینکه روحی می‌بینند، از ترس
 فریاد زدند، **50** چون همه او را می‌دیدند و مضطرب شده بودند.
 ولی عیسی بی‌درنگ با ایشان صحبت کرده، گفت: «قوی باشید!
 نترسید! منم!» **51** آنگاه سوار قایق شد و باد از وزیدن بازایستاد.
 شاگردان سخت حیرت‌زده شده بودند. **52** چون هنوز به اهمیت
 معجزه ناهای پی نبرده بودند و دلشان سخت شده بود. **53** وقتی به آن
 سوی دریاچه رسیدند، در ساحل جنسارت از قایق پیاده شدند و در
 آنجا لنگر انداختند. **54** از قایق که بیرون آمدند، مردم فوری او را
 شناختند **55** و در سراسر آن ناحیه خبر ورود او را پخش کردند. طوبی
 نکشید که از هر طرف بیماران را روی تختها نزد او آوردند. **56**
 عیسی هر جا قدم می‌گذاشت، چه در دهات و چه در شهرها و
 چه در مزرعه‌ها، مردم بیماران را بر سر راه او می‌گذاشتند و التماس
 می‌کردند که لاف‌لاقی اجازه دهد به لبه دریا دست بزنند؛ و هر که به
 او دست می‌زد، شفا می‌یافت.

7

روزی چند نفر از فریسیان و علمای دین یهود از اورشلیم آمدند
 تا با عیسی ملاقات کنند. **2** وقتی آنها دیدند که بعضی از شاگردان
 او با دستهای نجس، یعنی ناشسته، غذا می‌خورند، آنان را سرزنش
 کردند. **3** زیرا یهودیان، بخصوص فرقه فریسیان، تا دستها را تا آرنج
 نشویند، هرگز دست به غذا نمی‌زنند. این یکی از سنتهای ایشان
 است. **4** از این رو، هر بار که از بازار به خانه می‌آیند، پیش از غذا
 همیشه باید به این ترتیب شستشو کنند. این فقط یک نمونه از قوانین
 و مقررات بسیاری است که طی سالیان دراز به‌جا آورده‌اند و هنوز هم
 به آن سخت پایبند می‌باشند. نمونه دیگر، شستن پیه‌ها، دیگها و
 کاسه‌هاست. **5** پس فریسیان و علمای دین از عیسی پرسیدند: «چرا
 شاگردان این سنت قدیمی ما را رعایت نمی‌کنند و پیش از غذا،
 دستهای خود را نمی‌شویند؟ آنها با دستهای نجس غذا می‌خورند.» **6**
 عیسی در پاسخ ایشان فرمود: «ای ریاکاران، اشعای نبی در وصف
 شما چه خوب گفته که "این قوم با زبان خود مرا تکریم می‌کنند، اما
 دلشان از من دور است. عبادت آنان باطل است زیرا رسوم بشری را به
 جای احکام الهی به مردم تعلیم می‌دهند." **8** چون شما دستورهای
 مهم خدا را کنار گذاشته‌اید و آداب و رسوم خود را جانشین آن
 ساخته‌اید. **9** حتی حاضرید احکام خدا را زیر پا بگذارید تا آداب و
 رسوم خودتان را حفظ کنید. **10** برای مثال، موسی از طرف خدا این
 دستور را به شما داد که "پدر و مادر خود را گرامی بدار،" و نیز "هر
 که به پدر و مادر خود ناسزا بگوید، باید کشته شود." **11** اما
 شما می‌گویید که هیچ اشکالی ندارد اگر کسی به پدر و مادر خود
 رفت و از راه دکاپولیس به طرف دریاچه جلیل بازگشت. **32** در

آنجا مردی را پیش او آوردند که کر بود و در ضمن لکنت زبان هم پس شاگردان در این باره که نان با خود نیاورده‌اند شروع به بحث با داشت. آنان التماس کردند تا عیسی دستهایش را بر سر او بگذارد یکدیگر کردند. **17** عیسی بی برد که با یکدیگر درباره چه گفتگو و او را شفا دهد. **33** عیسی او را از میان جمعیت به گوشه‌ای می‌کشد. پس گفت: «چرا در این باره بحث می‌کنید که نان ندارید؟ برد و انگشتانش را در گوش او گذاشت و آب دهان انداخت و به آیه هنوز هم نمی‌بینید و نمی‌فهمید؟ آیا دلتان آنقدر سخت است که زبان مرد مالید. **34** سپس به سوی آسمان نگاه کرد و آهی کشید و نمی‌توانید درک کنید؟ **18** شما که چشم دارید، پس چرا نمی‌بینید؟ گفت: «باز شو!» **35** بلافاصله آن مرد شفا یافت و توانست به چرا گوشه‌ایان را باز نمی‌کنید تا بشنوید؟ **19** آیا فراموش کردید چطور خوبی بشنود و صحبت کند. **36** عیسی به مردم فرمود که به کسی پنج هزار نفر را با پنج نان سیر کردم؟ چند سید پر از باقیمانده‌ها چیزی نگویند. اما هر قدر بیشتر ایشان را قدغن می‌کرد، بیشتر خبر برداشتید؟ جواب دادند: «دوازده سید.» **20** گفت: «وقتی با هفت را بخش می‌کردند، **37** چون این معجزه تأثیر عمیقی بر آنها گذاشته نان، چهار هزار نفر را سیر کردم، چند زنبیل از خرده‌ها جمع کردید؟» بود. ایشان به یکدیگر می‌گفتند: «کارهای این مرد چه عالی است. **22** هنگامی که به بیت‌صیدا رسیدند، مرد کوری را نزد او آوردند و از حتی کر و لال را نیز شفا می‌بخشد.»

8 در یکی از همان روزها، بار دیگر جمعیتی انبوه نزد او جمع شدند و باز خوراکیشان تمام شد. عیسی شاگردان خود را فرا خواند و به ایشان فرمود: **2** «دل‌م به حال این مردم می‌سوزد، الان سه روز است که با من هستند و دیگر چیزی برایشان نمانده تا بخورند. **3** اگر ایشان را گرسنه به خانه‌هایشان بفرستم، مطمئناً در راه ضعف خواهند کرد، چون بعضی از ایشان از راه دور آمده‌اند.» **4** شاگردانش با تعجب گفتند: «در این بیابان از کجا می‌توانیم برای سیر کردن آنها نان تهیه کنیم؟» **5** عیسی پرسید: «چقدر نان دارید؟» جواب دادند: «هفت نان.» **6** پس به مردم فرمود تا بر زمین بنشینند. سپس هفت نان را گرفت و خدا را شکر نمود و تکه‌تکه کرده، به شاگردانش داد. ایشان نیز نانها را به مردم دادند. **7** چند ماهی کوچک نیز پیدا کردند. ماهی‌ها را نیز برکت داد و به شاگردانش فرمود تا بین مردم تقسیم کنند. **8** مردم همه خوردند و سیر شدند. سپس شاگردان هفت زنبیل پر از خرده‌های باقی‌مانده برداشتند. **9** تعداد افراد در آنجا حدود چهار هزار نفر بود. سپس عیسی جماعت را مرخص کرد، **10** و بلافاصله همراه شاگردانش سوار قایق شد و به ناحیه دلمانوته رفت. **11** وقتی فریسیان از آمدن عیسی باخبر شدند، گرد آمدند تا با او به بحث و مجادله بپردازند. آنها برای آزمایش او، آیتی آسمانی از او خواستند تا اقتدار خود را ثابت کند. **12** عیسی آهی از دل برآورد و گفت: «چرا این نسل دائم در پی آیت هستند؟ براستی به شما می‌گویم، هیچ آیتی به آنها نخواهم داد!» **13** پس ایشان را ترک گفت و سوار قایق شد و به آن طرف دریاچه رفت. **14** ولی شاگردان قبل از حرکت، فراموش کردند به اندازه کافی با خود نان بردارند و در قایق فقط یک نان داشتند. **15** در همان حال که در دریاچه پیش می‌رفتند، عیسی به ایشان هشدار داد و گفت: «مواظب باشید و از خمیرمایه فریسی‌ها و خمیرمایه هیرودیس خود را دور نگه دارید.» **16**

خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من و به خاطر انجیل از دست بدهد، آن را نجات خواهد داد. **36** «چه فایده که انسان تمام دنیا را ببرد، اما جانش را از دست بدهد؟ **37** مگر چیزی با ارزشتر از اسیر یک روح پلید است. **18** هرگاه روح پلید پسر را می‌گیرد، جان او پیدا می‌شود؟ **38** و اگر کسی در این روزگار فاسد و پر از گناه از من و از سخنان من عار داشته باشد، پسر انسان نیز هنگامی که در جلال پدر خود، با فرشتگان مقدس بازرگردد، از او عار خواهد داشت.»

9 عیسی به شاگردان خود فرمود: «یقین بدانید که در اینجا کسانی ایستاده‌اند که تا آمدن قدرتمند ملکوت خدا را نبینند، نخواهند مرد.» **2** شش روز بعد، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را برداشت و آنان را بر فراز کوهی بلند، به خلوت برد. در آنجا، ظاهر عیسی در مقابل چشمان ایشان دگرگون شد **3** و لباسش درخشان و بسیار سفید شد، چنانکه هیچ‌کس بر روی زمین نمی‌تواند لباسی را آنقدر سفید بشنود. **4** آنگاه ایلیا و موسی ظاهر شدند و با عیسی به گفتگو پرداختند. **5** پطرس شگفت‌زده گفت: «استاد، چه خوب است ما اینجا هستیم! بگذار سه سایبان بسازیم، یکی برای تو، یکی برای موسی، و یکی دیگر هم برای ایلیا.» **6** پطرس این حرف را زد تا چیزی گفته باشد، چون نمی‌دانست چه بگوید و همه از ترس می‌لرزیدند. **7** اما در همان حال، ابری بالای سرشان سایه افکند و ندایی از آن در رسید که «این است پسر عزیز من؛ به او گوش فرا دهید.» **8** ایشان بلافاصله به اطراف نگاه کردند، ولی جز عیسی کسی را ندیدند. **9** هنگامی که از کوه پایین می‌آمدند، عیسی به ایشان دستور داد تا درباره آنچه دیده‌اند به کسی چیزی نگویند تا زمانی که پسر انسان پس از مرگ زنده شود. **10** آنان نیز اطاعت نمودند، ولی اغلب درباره آن ماجرا با یکدیگر گفتگو می‌کردند و در این فکر بودند که منظور عیسی از «زنده شدن» چه بوده است. **11** سپس از عیسی پرسیدند: «چرا علمای دین یهود اصرار دارند که قبل از ظهور مسیح، ایلیای نبی باید دوباره ظهور کند؟» **12** عیسی پاسخ داد: «البته که اول ایلیا می‌آید تا همه چیز را آماده کند. ولی در مورد پسر انسان، در کتب مقدس چه نوشته شده است؟ نوشته شده که او عذاب خواهد کشید، و با خفت و خواری با او رفتار خواهند کرد. **13** اما من به شما می‌گویم، همان‌طور که نوشته شده، ایلیا آمده است، و با او بسیار بدرفتاری کردند.» **14** وقتی نزد بقیه شاگردان رسیدند، دیدند عده زیادی دور آنها جمع شده‌اند و چند تن از علمای دین نیز با ایشان بحث و گفتگو می‌کنند. **15** جماعت به‌مجرد اینکه عیسی را دیدند، غرق در حیرت شدند، و شتابان دویدند تا او را تحیت گویند. **16** عیسی پرسید: «درباره چه

است. «38 یوحنا، به او گفت: «استاد، مردی را دیدیم که به نام تو جدا نکند.» 10 بعداً وقتی عیسی در خانه تنها بود، شاگردانش بار ارواح پلید را از مردم بیرون می‌کرد؛ ولی ما به او گفتیم که این کار را دیگر سر صحبت را درباره همین موضوع باز کردند. 11 عیسی به نکند چون از گروه ما نبود.» 39 عیسی فرمود: «مانع او نشوید، چون ایشان فرمود: «هر که زن خود را طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج کند، کسی که به اسم من معجزه‌ای می‌کند، مخالف من نیست. 40 کند، نسبت به زن خود مرتکب زنا شده است. 12 همچنین اگر زنی کسی که بر ضد ما نیست، با ما است. 41 اگر کسی به شما حتی از شوهرش جدا شود و با مرد دیگری ازدواج کند، او نیز مرتکب زنا یک لیوان آب بدهد، فقط به خاطر اینکه به مسیح تعلق دارید، بدون شده است.» 13 مردم کودکان خود را نزد عیسی آوردند تا بر سر شک بی‌پاداش نخواهد ماند. 42 ولی اگر کسی باعث شود یکی از این کودکان که به من ایمان دارند، ایمانش را از دست بدهد، این کار سرزنش کردند. 14 ولی وقتی عیسی رفتار شاگردان را دید، برای او بهتر است که یک سنگ بزرگ دور گردنش آویخته و به دریا انداخته شود. 43 «اگر دستت باعث لغزش تو می‌شود، آن را قطع کن، زیرا بهتر است با یک دست به حیات وارد شوی، تا اینکه با دو دست به دوزخ بروی، جایی که آتش آن هرگز خاموش نمی‌شود. را مانند یک کودک نپذیرد، هرگز به آن داخل نخواهد شد.» 16 (Geenna g1067) 44 جایی که کرم آنها نمی‌میرد و آتش خاموشی نمی‌پذیرد. 45 و اگر پایت باعث لغزش تو می‌شود، آن را قطع کن و دور انداز، زیرا بهتر است با یک پا به حیات وارد شوی، تا اینکه با دو پا به دوزخ انداخته شوی. (Geenna g1067) 46 جایی که کرم آنها نمی‌میرد و آتش خاموشی نمی‌پذیرد. 47 «اگر چشمت باعث لغزش تو می‌گردد، آن را از حدقه درآور، زیرا بهتر است با یک چشم وارد ملکوت خدا شوی تا اینکه با دو چشم به دوزخ انداخته شوی. (Geenna g1067) 48 جایی که کرمهای بدن خوار هرگز نمی‌میرند و آتش، هیچگاه خاموش نمی‌شود. 49 «زیرا هر کس با آتش نمکین و انجام داده‌ام.» 21 عیسی نگاهی گرم و پر محبت به او کرد و آزموده خواهد شد. 50 «نمک خوب است، اما اگر طعم و خاصیتش از دست بدهد، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را به آن برگرداند؟ پولش را به فقرا بده تا گنج تو در آسمان باشد نه بر زمین! آنگاه بیا و پس شما نیز در میان خود خاصیت نمک را داشته باشید و با هم در زیرا ثروت زیادی داشت. 23 عیسی لحظه‌ای به اطراف نگاه کرد صلح و صفا زندگی کنید.»

10 عیسی از کفرناحوم به طرف سرزمین یهودیه و قسمت شرقی رود اردن رفت. باز عده زیادی در آنجا نزد او گرد آمدند و او نیز طبق عادت خود، به تعلیم ایشان پرداخت. 2 آنگاه بعضی از فریسیان پیش آمدند تا با بحث و گفتگو، او را غافلگیر کنند. پس به عیسی گفتند: «آیا مرد اجازه دارد زن خود را طلاق دهد؟» 3 عیسی نیز از ایشان پرسید: «موسی در مورد طلاق چه دستوری داده است؟» 4 جواب دادند: «موسی اجازه داده که مرد طلاقنامه‌ای بنویسد و زن خود را رها کند.» 5 عیسی فرمود: «موسی به علت سنگدلی شما این حکم را صادر کرد. 6 اما در ابتدای آفرینش، خدا! ایشان را مرد و زن آفرید. 7 و» به این سبب است که مرد از پدر و مادر خود جدا می‌شود و به زن خود می‌پیوندد، 8 و آن دو یک تن می‌شوند. بنابراین، از آن پس دیگر دو تن نیستند بلکه یک تن. 9 پس آنچه را خدا پیوست، انسان و

فرزند و زمین خواهد داد، همراه با رنج و زحمت. و در عالم آینده نیز زندگی جاوید نصیب او خواهد شد. (aiōn g165, aiōnios) داوود، به من رحم کن!» 49 وقتی سر و صدای او به گوش عیسی رسید، همان جا ایستاد و فرمود: «بگویند اینجا بیاید.» پس مردم کسانی که آخزند، اول.» 32 پس ایشان به سوی اورشلیم به راه افتادند. عیسی جلو می‌رفت و شاگردان به دنبال او. ناگهان ترس و می‌خواند. «50 بارتیمائوس ردای کهنه خود را کناری انداخت و حیرت سراسر وجود شاگردان را فرا گرفت. عیسی دوازده شاگرد را از جا پرید و پیش عیسی آمد. 51 عیسی پرسید: «چه می‌خواهی به کناری کشید و یکبار دیگر به ایشان گفت که در اورشلیم چه سرنوشتی در انتظار اوست. او فرمود: 33 «اکنون به اورشلیم می‌روم، و در آنجا پسر انسان را به کاهنان اعظم و علمای دین خواهند سپرد. خود را بازیافت و از بی عیسی در راه روانه شد.

11 هنگامی که به حوالی اورشلیم، به نزدیکی بیت‌فاجی و بیت‌عنیا واقع در کوه زیتون رسیدند، عیسی دو نفر از شاگردان خود را جلوتر فرستاد 2 و به ایشان فرمود: «به دهکده‌ای که در مقابل شماست بروید. هنگامی که وارد شدید، کوزه‌های را خواهید دید که بسته‌اند. تا به حال کسی بر آن سوار نشده است. آن را باز کنید و به اینجا بیاورید. 3 و اگر کسی پرسید: «چه می‌کنید؟» بگویید: «خداوند لازمش دارد و بی‌درنگ آن را پس خواهد فرستاد.» 4 آن دو شاگرد رفتند و کوزه‌ها را یافتند که در کوچه‌ای، کنار در خانه‌ای بسته شده بود. وقتی کره را باز می‌کردند، 5 عده‌ای که در آن نزدیکی ایستاده بودند، پرسیدند: «چه می‌کنید؟ چرا کره را باز می‌کنید؟» 6 پس آنچه عیسی فرموده بود، گفتند. آنان نیز اجازه دادند که کره را ببرند. 7 کوزه را نزد عیسی آوردند و شاگردان ردهای خود را بر پشت آن انداختند تا او سوار شود. 8 عده زیادی از مردم نیز ردهای خود را در مقابل او، روی جاده پهن می‌کردند و عده‌ای نیز شاخه‌هایی را که در مزارع بریده بودند، جلوی او روی جاده پهن می‌کردند. 9 مردم از هر سو او را احاطه کرده بودند و فریاد برمی‌آوردند: «هوشیاعانا!» «مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید!» 10 «مبارک است سلطنت پدر ما داوود که فرا می‌رسد!» «هوشیاعانا در عرش برین!» 11 به این ترتیب، عیسی وارد اورشلیم شد و به معبد رفت. او با دقت همه چیز را زیر نظر گرفت و بیرون آمد. هنگام غروب، شهر را ترک گفت و همراه دوازده شاگرد خود به بیت‌عنیا رفت. 12 صبح روز بعد، هنگامی که از بیت‌عنیا برمی‌گشتند، عیسی گرسنه شد. 13 کمی دورتر درخت انجیری دید که برگ داشت؛ پس به طرف آن رفت تا شاید انجیری پیدا کند. اما جز برگ چیز دیگری بر درخت نیافت، چون هنوز فصل میوه نرسیده بود. 14 عیسی به درخت فرمود: «باشد که دیگر هرگز کسی از تو میوه نخورد!» و شاگردانش این را شنیدند. (aiōn g165) 15 هنگامی که بار دیگر وارد اورشلیم شدند، عیسی به معبد رفت و آتانی را که در آنجا مشغول خرید و فروش بودند،

بیرون راند و بساط صرافان و کیوترفروشان را واژگون ساخت، 16 و خود به سفر رفت. 2 در فصل انگورچینی، خدمتکارش را فرستاد تا نگذاشت کسی با کالایی وارد محوطه معبد شود. 17 سپس به مردم سهم خود را از محصول باغ بگیرد. 3 ولی باغبانها او را گرفته، زند گفت: «در کتب مقدس نوشته شده که "خانه من خانه دعا برای همه و دست خالی برگردانند. 4 «صاحب باغ یک نفر دیگر را فرستاد؛ قوما خوانده خواهد شد»، اما شما آن را لانه دزدان ساخته‌اید.» 18 این بار به او دشنام دادند و او را زند و سرش را نیز شکستند. 5 نفر هنگامی که کاهنان اعظم و علمای دین از کار عیسی باخبر شدند، بعدی را نیز کشتند. دیگران را هم یا زند یا کشتند. 6 تا اینکه فقط در پی فرصت برای کشتن او برآمدند. اما از او می‌ترسیدند، زیرا همه یک نفر برای صاحب تاکستان باقی ماند، یعنی تنها پسرش. آخر او از تعالیم او شگفت‌زده بودند. 19 عصر آن روز، مانند روزهای دیگر را فرستاد، با این تصور که به او احترام خواهند گذاشت. 7 «ولی از شهر بیرون رفتند. 20 صبح روز بعد، وقتی به اورشلیم بازمی‌گشتند، باغبانها به یکدیگر گفتند: "او وارث است؛ پس بیاید او را بکشیم تا شاگردان درخت انجیر را دیدند که از ریشه خشک شده است. 21 باغ مال ما شود." 8 پس او را گرفتند و کشتند و جنازه‌اش را از باغ پطرس به خاطر آورد که عیسی روز قبل، درخت را نفرین کرده بود. بیرون انداختند. 9 «حال به نظر شما، صاحب باغ چه خواهد کرد؟ پس با تعجب گفت: «استاد نگاه کنید! درخت انجیری که نفرین او خواهد آمد و همه باغبانها را خواهد کشت و باغ را به دیگران کردید، خشک شده است!» 22 عیسی گفت: «به خدا ایمان اجاره خواهد داد. 10 مگر در کتب مقدس نخوانده‌اید که: "سنگی داشته باشید. 23 برآستی به شما می‌گویم: اگر کسی به این کوه که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان شده است. 11 این بگوید، "از جا کنده شو و به دریا افکنده شو"، و در دل خود شک کار خداوند است و در نظر ما عجیب می‌نماید.» 12 سران قوم نکند، بلکه ایمان داشته باشد که آنچه می‌گوید روی خواهد داد، یهود خواستند همان جا او را بگیرند، چون فهمیدند که منظور عیسی برای او انجام خواهد شد. 24 خوب گوش کنید: هر چه در دعا از باغبانهای ظالم، اشاره به ایشان می‌باشد. اما از مردم ترسیدند، پس بخواهید، ایمان داشته باشید که آن را یافته‌اید، و از آن شما خواهد او را به حال خود گذاشتند و رفتند. 13 اما بعداً، چند تن از فریسیان بود. 25 «ولی وقتی دعا می‌کنید، اگر نسبت به کسی کینه‌ای در و هیرودیان را به عنوان جاسوس فرستادند تا از گفته‌های عیسی دلیلی دل دارید، او را ببخشید، تا پدر آسمانی شما نیز گناهان شما را ببیند و بازداشتش کنند. 14 پس جاسوسان آمدند و گفتند: «استاد، ببخشید. 26 اما اگر شما نبخشید، پدر آسمانی شما نیز گناهان شما می‌دانیم مردی صادق هستی، و از کسی ترس نداری زیرا تحت تأثیر را نخواهد بخشید.» 27 آنها بار دیگر وارد اورشلیم شدند. به محض ظاهر و مقام افراد قرار نمی‌گیری، بلکه راه خدا را به درستی تعلیم اینکه عیسی قدم به معبد گذاشت، کاهنان اعظم و علمای دین می‌دهی. آیا باید به دولت روم خراج داد یا نه؟» 15 عیسی متوجه و مشایخ دور او را گرفتند 28 و پرسیدند: «با چه اختیاری همه نیرنگ ایشان شد و فرمود: «چرا می‌خواهید مرا آزمایش کنید. سکای این کارها را انجام می‌دهی؟ چه کسی حق انجام آنها را به تو داده به من نشان دهید تا بگویم.» 16 وقتی سکه را به او دادند، پرسید: است؟» 29 عیسی فرمود: «من به شرطی جواب شما را می‌دهم که «نقش و اسم چه کسی روی این سکه است؟» جواب دادند: «قیصر اول به سؤال من جواب دهید. 30 آیا اقتدار یحیی برای تمعید دادن روم.» 17 فرمود: «مال قیصر را به قیصر بدهید، و مال خدا را به مردم از آسمان بود یا از انسان؟ جواب مرا بدهید.» 31 ایشان درباره خدا! «جواب عیسی ایشان را حیران کرد. 18 سپس عده‌ای از این موضوع با یکدیگر مشورت کرده، گفتند: «اگر بگویم از سوی صدوقی‌ها که منکر قیامت هستند، نزد او آمدند و پرسیدند: 19 خدا فرستاده شده بود، خود را به دام انداخته‌ایم، زیرا خواهد پرسید: «استاد، در تورات موسی آمده است که اگر مردی بی‌اولاد فوت شود، پس چرا به او ایمان نیارید؟» 32 و اگر بگویم از انسان بود، ممکن است مردم علیه ما قیام کنند.» زیرا همه مردم یحیی را پیامبری راستین نسلی باقی بگذارد. 20 حال، هفت برادر بودند؛ اولی زنی گرفت و می‌دانستند. 33 سرانجام گفتند: «ما نمی‌دانیم!» عیسی فرمود: بی‌اولاد مُرد. 21 پس دومی همسر او را به زنی گرفت، ولی او هم بی‌فرزند مرد. سومی هم او را به زنی گرفت و بی‌اولاد فوت کرد. 22 «پس در این صورت من هم به سؤال شما جواب نمی‌دهم.»

12 عیسی برای تعلیم مردم، حکایات و مثل‌های بسیاری بیان می‌کرد. او یکبار فرمود: «شخصی تاکستانی درست کرد و دور آن دیواری کشید. در آن حوضچه‌ای نیز برای گرفتن آب انگور کند و یک برج دیدبانی نیز بنا کرد. سپس باغ را به چند باغبان اجاره داد و

قیامت، انسانها دیگر ازدواج نمی‌کنند بلکه مثل فرشتگان آسمان می‌نگریست. بعضی که ثروتمند بودند، مبلغ زیادی تقدیم می‌کردند. خواهند بود. **26** «اما دربارهٔ زنده شدن مردگان، مگر سرگذشت **42** در آن میان، بیوه‌زن فقیری آمد و دو سکهٔ نازچ در صندوق موسی و بوتهٔ سوزان را در کتاب تورات نخوانده‌اید؟ در آنجا خدا به انداخت. **43** عیسی شاگردان خود را فرا خواند و به ایشان فرمود: موسی فرمود: من هستم خدای ابراهیم، خدای اسحاق و خدای یعقوب. **27** پس خدا، خدای مردگان نیست، بلکه خدای زندگان ثروتمندان هدیه کردند، بیشتر بود. **44** چون آنها قسمت کوچکی از می‌باشد. حال می‌بینید چقدر در اشتباهید!» **28** یکی از علمای دین آنچه را که احتیاج نداشتند دادند، ولی این زن فقیر هر چه داشت، که در آنجا ایستاده بود و به گفت و گوی ایشان گوش می‌داد، وقتی

13 دید عیسی چه جواب دندان‌شکنی به آنان داد، پرسید: «از تمام احکام خدا، کدام یک از همه مهمتر است؟» **29** عیسی پاسخ داد: «مهمترین حکم این است: "بشنو، ای اسرائیل، خداوند خدای ما، خداوند یکتاست. **30** خداوند، خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی فکر و با تمامی قوت خود دوست بدار. **31** «و دومین حکم مهم این است: "همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار. **32** «هیچ دستوری مهمتر از این دو نیست. **32** عالیم مذهبی در جواب عیسی گفت: «استاد، کاملاً درست فرمودید. فقط یک خدا وجود دارد و غیر از او خدای دیگری نیست. **33** و من قبول دارم که دوست داشتن خدا با تمامی دل و با تمامی عقل و با تمامی قوت خود و دوست داشتن همسایه همچون جان خویش مهمتر از همهٔ هدایا و قربانیهاست. **34** عیسی که دید این شخص متوجهٔ حقیقت شده است، فرمود: «تو از ملکوت خدا دور نیستی. **35** پس از آن دیگر کسی جرأت نکرد سؤالی از او بپرسد. **35** یک روز که عیسی در معبد به مردم تعلیم می‌داد، پرسید: «چرا علمای دین می‌گویند که مسیح موعود، پسر داوود است؟ **36** در حالی که داوود خودش، وقتی از روح خدا به او الهام شد، چنین گفت: "خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا دشمنانم را به زیر پایت بیفکنم. **37** اگر داوود خودش، مسیح را "خداوند من" می‌خواند، چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟» مردم از این گونه سؤالات بسیار لذت می‌بردند و با شور و علاقهٔ فراوان به سخنان او گوش می‌دادند. **38** باز خطاب به مردم فرمود: «از این علمای مظاهر دینی دوری کنید که دوست دارند با قباهای بلند، خودنمایی کنند و به هنگام عبور از کوچه و بازار، مردم به ایشان تعظیم کنند؛ **39** و چقدر دوست دارند که در کنیسه‌ها بهترین جا را داشته باشند و در ضیافت‌ها بر صدر مجلس بنشینند. **40** اما حتی وقتی دعا‌های طولانی می‌کنند و تظاهر به دینداری می‌نمایند، تمام هوش و حواسشان به این است که چگونه اموال بیوه‌زنان را تصاحب کنند. از این رو مجازات آنان بسیار شدید خواهد بود.» **41** سپس عیسی به مکانی از معبد رفت که در آنجا صندوق اعانات قرار داشت. او به مردمی که پول خود را در صندوق می‌انداختند،

بام می‌باشند، به هنگام فرار حتی برای برداشتن چیزی داخل خانه نروند؛ **16** و همین‌طور کسانی که در مزرعه هستند، برای برداشتن لباس به خانه برنگردند. **17** «وای به حال زنایی که در آن زمان آبتن باشند یا کودک شیرخوار داشته باشند. **18** دعا کنید که فرار شما در زمستان نباشد. **19** چون در آن روزها مردم به چنان مصیبتی دچار خواهند شد که از آغاز جهانی که خدا آفرید تا به حال روی نداده است و هرگز نیز روی نخواهد داد. **20** و اگر خداوند آن روزهای سخت را کوتاه نمی‌کرد، هیچ انسانی جان به در نمی‌برد؛ اما محض خاطر برگزیدگانش آن روزها را کوتاه کرده است. **21** «در آن روزها اگر کسی به شما بگوید، "ببین، مسیح اینجا است!" یا "ببین، آنجاست!" باور نکنید. **22** چون از این مسیح‌ها و پیامبرهای دروغین زیاد خواهند آمد و حتی معجزات نیز خواهند کرد، به طوری که اگر ممکن بود حتی برگزیدگان خدا را هم گمراه می‌کردند. **23** پس مراقب خود باشید. من اینها را از پیش به شما گفتم. **24** «اما در آن روزها، پس از آن مصیبتها، خورشید تیره و تار شده، ماه دیگر نور نخواهد داد. **25** ستارگان فرو خواهند ریخت و نیروهایی که زمین را نگاه داشته‌اند، به لرزه در خواهند آمد. **26** «آنگاه تمام مردم، پسر انسان را خواهند دید که در ابرها با قدرت و شکوه عظیم می‌آید. **27** او فرشتگان خود را خواهد فرستاد تا برگزیدگان خود را از گوشه و کنار زمین و آسمان جمع کنند. **28** «حال از درخت انجیر درس بگیرید. هر وقت شاخه‌های آن جوانه می‌زند و برگ می‌آورد، می‌فهمید تابستان نزدیک است. **29** همین‌طور نیز وقتی تمام این نشانه‌ها را ببینید، بدانید که پایان کار بسیار نزدیک شده است. **30** «براستی به شما می‌گویم که تا این چیزها اتفاق نیفتد، این نسل از میان نخواهد رفت. **31** آسمان و زمین از بین خواهند رفت، اما کلام من هرگز زایل نخواهد شد. **32** «اما هیچ‌کس نمی‌داند در چه روز و ساعتی دنیا به آخر خواهد رسید، حتی فرشتگان هم نمی‌دانند، پسر خدا نیز از آن بی‌خبر است. فقط پدرم خدا آن را می‌داند. **33** پس بیدار و آماده باشید، چون نمی‌دانید آن لحظه کی فرا می‌رسد. **34** «بازگشت من مانند بازگشت مردی است که به سرزمین دیگری به سفر رفته است، و برای هر یک از خدمتگزاران خود وظیفه خاصی معین کرده و به دربان نیز فرموده تا منتظر بازگشت او باشد. **35** «پس شما هم آماده باشید چون نمی‌دانید صاحب خانه چه روزی باز می‌گردد: سر شب، نیمه شب، سحر یا صبح. مواظب باشید که وقتی می‌آیم، در خواب غفلت نباشید. باز هم می‌گویم چشم به راه من باشید. این است پیام من به شما و به همه.»

14 دو روز به عید پَسَح مانده بود. در ایام این عید، یهودیان فقط نان فطیر می‌خوردند. کاهنان اعظم و علمای دین هنوز در پی فرصت می‌گشتند تا عیسی را بی‌سر و صدا دستگیر کنند و بکشند. **2** ولی می‌گفتند: «در روزهای عید نمی‌توان این کار را کرد مبادا مردم سر به شورش بگذارند.» **3** در این هنگام، عیسی در بیت‌عنیا در خانه شمعون جدایی میهمان بود. وقت شام، زنی با یک شیشه عطر گرانبها از سُئُل خالص وارد شد و شیشه را باز کرد و عطر را بر سر عیسی ریخت. **4** بعضی از حضار از این عمل ناراحت شده، به یکدیگر گفتند: «افسوس! چرا عطر به این گرانی به هدر رفت؟ **5** می‌شد آن را به سیصد سکه نقره بفروشیم و پولش را به فقرا بدهیم.» به این ترتیب، آن زن را سخت سرزنش کردند. **6** ولی عیسی گفت: «کاری به کار او نداشته باشید! چرا او را آزار می‌دهید؟ او کار نیکویی در حق من کرده است. **7** فقرا همیشه دور و بر شما هستند، هرگاه بخواهید می‌توانید کمکشان کنید. ولی من مدت زیادی با شما نخواهم بود. **8** این زن هر چه از دستش برمی‌آید، انجام داد. در واقع بدن مرا پیشاپیش برای دفن، تدهین کرد. **9** براستی به شما می‌گویم، در هر نقطه جهان که انجیل موعظه شود، خدمتی نیز که این زن به من کرد، ذکر خواهد شد.» **10** آنگاه یهودای اسخریوطی که یکی از دوازده شاگرد بود، نزد کاهنان اعظم رفت تا عیسی را به ایشان تسلیم کند. **11** کاهنان وقتی دانستند به چه منظور آمده است، بسیار شاد شدند و به او وعده پول دادند. او نیز در پی فرصت می‌گشت تا عیسی را به ایشان تسلیم کند. **12** در روز اول عید فطیر که در آن بره پَسَح را قربانی می‌کردند، شاگردان عیسی پرسیدند: «کجا می‌خواهی برایت تدارک ببینیم تا شام پَسَح را بخوری؟» **13** عیسی دو نفر از ایشان را به اورشلیم فرستاد تا شام را حاضر کنند و گفت: «وقتی داخل شهر شوید، مردی با کوزه‌ای آب در دست به شما بر می‌خورد. به دنبال او بروید. **14** به هر خانه‌ای که داخل شد، به صاحب آن خانه بگویید، "استادمان ما را فرستاده است تا اتاقی را که برای ما حاضر کرده‌ای تا امشب شام پَسَح را بخوریم، به ما نشان دهی." **15** او شما را به بالاخانه، به یک اتاق بزرگ و مفروش و آماده خواهد برد. شام را همان‌جا تدارک ببینید.» **16** پس آن دو شاگرد به شهر رفتند و همه چیز را همان‌طور که عیسی گفته بود یافتند و شام پَسَح را در آنجا تدارک دیدند. **17** هنگام شب، عیسی و بقیه شاگردان رسیدند. نیمه شب، سحر یا صبح. مواظب باشید که وقتی می‌آیم، در خواب غفلت نباشید. باز هم می‌گویم چشم به راه من باشید. این است پیام من به شما و به همه.»

20 عیسی جواب داد: «یکی از شما دوازده نفر است، همان که نان

خود را با من در این کاسه فرو می‌برد. 21 پسر انسان باید بمیرد، و پسر انسان در جنگ بدکاران گرفتار می‌شود. 42 برخیزید، باید همان‌طور که در کتب مقدس درباره او نوشته شده است. اما وای به برویم. نگاه کنید، این هم تسلیم کننده من!» 43 سخن عیسی هنوز حال آنکه او را تسلیم دشمن می‌کند. برای او بهتر می‌بود که هرگز به به پایان نرسیده بود که یهودا، یکی از دوازده شاگرد عیسی، از راه دنیا نمی‌آمد. 22 وقتی شام می‌خوردند، عیسی نان را برداشت و رسید؛ عده‌ای بسیار نیز با شمشیر و چوب و چماق او را همراهی شکر نمود؛ سپس آن را تکه‌تکه کرد و به شاگردان داد و فرمود: می‌کردند. آنان از طرف کاهنان اعظم و سران قوم یهود آمده بودند. «بگیرید، این بدن من است.» 23 پس از آن جام شراب را برداشت، 44 تسلیم کننده او یهودا، به همراهان خود گفته بود: «هر که را شکر کرد و به ایشان داد و همه از آن نوشیدند. 24 آنگاه به ایشان بیوسم، همان است؛ او را بگیرید.» 45 پس به محض اینکه یهودا فرمود: «این خون من است که با آن، پیمان جدید میان خدا و قومش رسید، نزد عیسی رفت و گفت: «استاد!» او را بوسید. 46 آنان نیز را مهر می‌کنم. خون من در راه بسیاری ریخته می‌شود. 25 براستی به عیسی را گرفتند و محکم بستند تا ببرند. 47 ولی یکی از آنان که شما می‌گوییم که دیگر از این محصول انگور نخواهم نوشید تا روزی همراه عیسی بود، شمشیر خود را کشید و با یک ضربه، گوش غلام که آن را در ملکوت خدا، تازه بنوشم.» 26 سپس سرودی خواندند و کاهن اعظم را برید. 48 عیسی گفت: «مگر من دزد فراری هستم که به سوی کوه زیتون به راه افتادند. 27 آنگاه عیسی به ایشان فرمود: با چوب و چماق و شمشیر به سراغم آمده‌اید؟ 49 چرا در معبد مرا «همه شما مرا تنها می‌گذارید. چون در کتب مقدس نوشته شده که نگرفتید؟ من که هر روز در آنجا بودم و تعلیم می‌دادم. ولی لازم است خدا چوپان را می‌زند و گوسفندان پراکنده می‌شوند. 28 اما پس از تمام اینها اتفاق بیفتد تا پیشگویی کلام خدا جامه عمل بپوشد.» 50 زنده شدم، به جلیل خواهم رفت و شما را در آنجا خواهم دید.» 29 در این گیرودار، تمام شاگردان او را تنها گذاشته، فرار کردند. 51 بطرس گفت: «حتی اگر همه تو را تنها بگذارند، من از کنارت دور جوانی نیز از پشت سرشان می‌آید که فقط پارچه‌ای بر خود انداخته نخواهم شد.» 30 عیسی به او گفت: «باور کن که همین امشب، بود. چون کوشیدند او را بگیرند، 52 پارچه را در دست آنها رها کرد پیش از آنکه خروس دو بار بانگ بزند، تو سه بار مرا انکار کرده، و غریبان پا به فرار گذاشت. 53 پس عیسی را به خانه کاهن اعظم خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی!» 31 ولی بطرس گفت: «حتی اگر بی‌درنگ، تمام کاهنان اعظم و مشایخ و علمای دین در آنجا لازم باشد، با تو خواهم مرد، ولی هرگز تو را انکار نخواهم کرد!» بقیه جمع شدند. 54 بطرس نیز از دور به دنبال عیسی می‌آمد تا وارد خانه شاگردان نیز چنین گفتند. 32 سپس به یک باغ زیتون رسیدند، که کاهن اعظم شد و میان سربازان، کنار آتش نشست. 55 در داخل به باغ جنسیمانی معروف بود. عیسی به شاگردان خود گفت: «شما خانه، کاهنان اعظم و اعضای شورای عالی یهود سعی می‌کردند علیه اینجا بنشینید تا من بروم دعا کنم.» 33 او بطرس، یعقوب و یوحنا را نیز با خود برد. در حالی که پریشانی و اضطراب وجود او را فرا گرفته موفق نشدند مدرکی علیه او بیابند. 56 چند نفر نیز شهادت دروغ بود، 34 به ایشان گفت: «از شدت حزن و اندوه، در آستانه مرگ دادند ولی گفته‌هایشان با هم یکسان نبود. 57 سرانجام، بعضی هستم. شما همین‌جا بمانید و با من بیدار باشید.» 35 سپس کمی برخاسته، به دروغ علیه او شهادت داده، گفتند: 58 «ما شنیدیم که دورتر رفت و بر زمین افتاده، دعا کرد که اگر ممکن باشد از رنج و می‌گفت من این معبد را که با دست انسان ساخته شده است، غذایی که برایش مقدر است، دور بماند. 36 او دعا کرده، گفت: خراب می‌کنم و بدون کمک دست انسان، در عرض سه روز، معبدی «آیا، ای پدر، هر کاری نزد تو امکان‌پذیر است. پس این جام رنج و دیگر می‌سازم.» 59 ولی این تهمت نیز به جایی نرسید. 60 آنگاه عذاب را از مقابل من بردار. اما خواست تو را می‌خواهم، نه خواست کاهن اعظم در حضور شورای عالی برخاست و از عیسی پرسید: خود را.» 37 آنگاه نزد آن سه شاگرد برگشت و دید که در خوابند. «خوب، چه می‌گویی؟ آیا آنچه می‌گویند صحت دارد؟» 61 عیسی پس به بطرس گفت: «شمعون! خوابی؟ نتوانستی حتی یک ساعت با خاموش ماندن و پاسخی نداد. پس کاهن اعظم پرسید: «آیا تو مسیح، من بیدار بمانی؟» 38 بیدار بمانید و دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه پسر خدای مبارک هستی؟» 62 عیسی گفت: «هستم، و پسر نکند. روح تمایل دارد، اما جسم ضعیف است.» 39 باز رفت و انسان را خواهید دید که به دست راست خدا نشست، بر ابرهای همان دعا را کرد. 40 وقتی بازگشت، دید که هنوز در خوابند، آسمان می‌آید.» 63 کاهن اعظم یقه لباس خود را درید و فریاد زد: چون نمی‌توانستند پلکهایشان را باز نگاه دارند و نمی‌دانستند چه «دیگر چه نیاز به شاهد داریم؟» 64 خودتان شنیدید که کفر گفت. بگویند. 41 وقتی برای بار سوم برگشت، گفت: «آیا هنوز در خوابید؟» همگی فتوا دادند که باید بمیرد. 65 آنگاه برخی و استراحت می‌کنید؟ بس است! اکنون زمان مقرر فرا رسیده است از آنها بر صورتش آب دهان می‌انداختند و چشمانش را می‌بستند و

به صورتش سیلی می‌زدند و با ریشخند می‌گفتند: «نبوت کن!» فرمانداری بردند و تمام سربازان را جمع کردند. 17 سپس ردایی نگهبانان نیز به‌هنگام بردنش، او را می‌زدند. 66 اما پطرس هنوز ارغوانی به او پوشاندند و تاجی از خار ساخته، بر سر او گذاشتند. پایین، در حیاط بود. در آن حال، یکی از کنیزان کاهن اعظم نیز به 18 آنها در مقابل او تعظیم کرده، می‌گفتند: «درود بر پادشاه یهود!» آنجا آمد 67 و او را دید که کنار آتش خود را گرم می‌کند؛ پس به او 19 سپس با چوب بر سرش می‌زدند و بر او آب دهان می‌انداختند و خیره شد و گفت: «مثل اینکه تو هم با عیسی ناصری بودی!» 68 جلوی او زانو زده، با ریشخند او را سجده می‌کردند. 20 پس از پطرس انکار کرد و گفت: «نمی‌دانم چه می‌گوی!» و به گوشه دیگر حیاط رفت. همان وقت خروس بانگ زد. 69 آن کنیز دوباره پطرس را لباس خودش را به او پوشانیدند، و او را بردند تا مصلوبش کنند. 21 دید و به دیگران گفت: «او را می‌بینید؟ او هم یکی از آنهاست!» در راه به رهگذری برخوردند که از صحرا به شهر بازمی‌گشت. نام او 70 باز پطرس انکار کرد. کمی بعد، دیگران که دور آتش بودند، به او گفتند: «تو باید یکی از آنها باشی، چون لهجه‌ات جلیلی است!» او گفتند: «تو باید یکی از آنها باشی، چون لهجه‌ات جلیلی است!» 71 پطرس لعنت کرد و قسم خورد که من او را نمی‌شناسم. 72 بار به محلی بردند به نام جُلجُنا، که به معنی جمجمه است. 23 دوم خروس بانگ زد و پطرس گفته عیسی را به یاد آورد که به او گفته ایشان به او شرابی مخلوط با مُر دادند تا نباشد، اما او نپذیرفت. بود: «پیش از آنکه خروس دو بار بانگ بزند، تو سه بار مرا انکار 24 آنگاه او را بر صلیب می‌خکوب کردند و برای تقسیم جامه‌هایش فرعه خواهی کرد.» پس سخت اندوهگین شد و گریست.

15

صبح زود، کاهنان اعظم، مشایخ و علمای دین، یعنی تمام اعضای شورای عالی، پس از مشورت و تصمیم‌گیری، عیسی را دست بسته، به پیلاتس، فرماندار رومی، تحویل دادند. 2 پیلاتس از عیسی پرسید: «تو پادشاه یهود هستی؟» عیسی جواب داد: «بلی، چنین است که می‌گوی.» 3 کاهنان اعظم، اتهامات بسیاری علیه عیسی وارد می‌کردند. 4 پس پیلاتس باز از او پرسید: «چرا هیچ نمی‌گویی؟ بین چه تهمت‌هایی به تو می‌زنند.» 5 ولی عیسی باز هیچ نگفت، به طوری که پیلاتس تعجب کرد. 6 و رسم فرماندار این بود که هر سال در عید پَسِخ، یک زندانی را به خواست مردم آزاد کند. 7 یکی از زندانیان در آن سال باراباس بود که با یاعیان دیگر در شورش در شهر، مرتکب قتل شده بود. 8 از این رو، عده‌ای از جمعیت نزد پیلاتس رفته، خواهش کردند مانند هر سال یک زندانی را برایشان آزاد سازد. 9 پیلاتس پرسید: «آیا می‌خواهید پادشاه یهود را برایتان آزاد کنم؟» 10 زیرا او فهمیده بود که کاهنان اعظم از روی حسادت عیسی را دستگیر کرده‌اند. 11 ولی کاهنان اعظم مردم را تحریک کردند تا به عوض عیسی، آزادی باراباس را بخواهند. 12 پیلاتس پرسید: «اگر باراباس را آزاد کنم، با این شخص که می‌گویید پادشاه یهود است، چه کنم؟» 13 فریاد زدند: «مصلوبش کن!» 14 پیلاتس پرسید: «چرا؟ مگر چه گناهی کرده است؟» ولی باز فریاد زدند: «مصلوبش کن!» 15 پیلاتس که از شورش مردم بیمناک بود، و در ضمن می‌خواست ایشان را راضی نگاه دارد، باراباس را برای ایشان آزاد کرد و دستور داد عیسی را پس از شلاق زدن، ببرند و مصلوب کنند. 16 آنگاه سربازان رومی عیسی را به حیاط کاخ

دور این وقایع را می‌دیدند. در میان ایشان مریم مجدلیه، مریم (مادر) نکرده‌اند. **12** تا اینکه عصر همان روز، عیسی با ظاهری متفاوت خود یعقوب کوچک و یوشا) و سالومه بودند. **41** این زنان هنگامی که را به دو نفر از ایشان نشان داد. آنان از شهر اورشلیم به سوی یکی از عیسی در جلیل بود، او را پیروی و خدمت می‌کردند. بسیاری زنان دهات اطراف می‌رفتند. **13** ایشان شبان به اورشلیم بازگشتند و به دیگر نیز که همراه او به اورشلیم آمده بودند، در آنجا حضور داشتند. دیگران خبر دادند. ولی باز هیچ‌کس حرفشان را باور نکرد. **14** در **42** آن روز، روز تهیه، یعنی روز پیش از شب‌ات بود. نزدیک غروب، آخر عیسی به آن یازده شاگرد، به‌هنگام صرف خوراکی ظاهر شد و **43** شخصی به نام یوسف، اهل رامه، که یکی از اعضای محترم ایشان را به خاطر بی‌ایمانی و ناباوری سماعت‌آلودشان سرزنش کرد، شورای عالی یهود بود و مشتاقانه در انتظار فرا رسیدن ملکوت خدا به زیرا گفته‌های کسانی که او را بعد از رستاخیزش دیده بودند، باور سر می‌یاد، شهادت به خرج داد و نزد پیلاتس رفت و جسد عیسی را نکرده بودند. **15** سپس به ایشان گفت: «حال باید به سراسر دنیا درخواست کرد. **44** پیلاتس که تعجب کرده بود عیسی به این زودی بروید و پیغام انجیل را به مردم برسانید. **16** کسانی که ایمان بیاورند فوت کرده باشد، افسر مسئول را احضار کرد و موضوع را از او جویا و تعمید بگیرند، نجات می‌یابند، اما کسانی که ایمان نیاورند، داوری شد. **45** وقتی آن افسر مرگ عیسی را تأیید کرد، پیلاتس اجازه داد خواهند شد. **17** «کسانی که ایمان می‌آورند، با قدرت من، ارواح یوسف پیکر را ببرد. **46** یوسف نیز مقداری پارچه کتان خرید و جسد پلید را از مردم بیرون خواهند کرد و به زیانهای تازه سخن خواهند را از بالای صلیب پایین آورد و در آن پیچید و در مقبره‌ای که در **18** مارها را برخواهند داشت و در امان خواهند بود، و اگر صخره تراشیده شده بود، قرار داد. سپس سنگی نیز جلوی در مقبره زهر کشنده‌ای نیز بخورند آسیبی نخواهند دید، و دست بر بیماران که شبیه غار بود، غلطانید. **47** مریم مجدلیه و مریم مادر یوشا نیز آنجا خواهند گذاشت و ایشان را شفا خواهند بخشید.» **19** چون خداوند بودند و دیدند جسد عیسی را کجا گذاشتند.

16 عصر روز شب‌ات، در پایان روز استراحت، مریم مجدلیه، سالومه و مریم مادر یعقوب داروهای معطر خریدند تا مطابق رسم یهود، پیکر عیسی را با آن معطر سازند. **2** روز بعد که یکشنبه بود، صبح زود پیش از طلوع آفتاب، رهسپار مقبره شدند. **3** در بین راه از همدیگر می‌پرسیدند: «چه کسی سنگ را برای ما از جلوی مقبره می‌غلطاند؟» **4** اما وقتی به مقبره رسیدند، دیدند که آن سنگ بزرگ از جلوی مقبره به کناری غلطانیده شده است. **5** پس وارد مقبره که شبیه غار بود شدند و دیدند مرد جوانی با جامه سفید در طرف راست قبر نشسته است. زنان مات و مبهوت شدند. **6** ولی فرشته به ایشان گفت: «ترسید. مگر به دنبال عیسی ناصری نمی‌گردید که بر صلیب کشته شد؟ او اینجا نیست. او برخاسته و زنده شده است! نگاه کنید! این هم جایی که پیکرش را گذاشته بودند! **7** اکنون بروید و به شاگردان او و بطرس بگویید که او پیش از شما به جلیل می‌رود تا شما را در آنجا ببیند، درست همان‌طور که پیش از مرگ به شما گفته بود.» **8** زنان هراسان و متحیر، از مقبره بیرون رفتند و گریختند. ایشان چنان ترسان بودند که نتوانستند به کسی چیزی بگویند. **9**

(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)

از میان مردگان برخاست. اولین کسی که او را دید، مریم مجدلیه بود، که عیسی هفت روح پلید را از او بیرون کرده بود. **10** او نیز رفت و به شاگردان عیسی که گریان و پریشان‌حال بودند، خبر داد. **11** اما آنها وقتی شنیدند که عیسی زنده شده و مریم او را دیده است، باور

یارای سخن گفتن نخواهی داشت؛ زیرا آنچه گفتیم، در زمان مقرر واقع خواهد شد.» **21** در این میان، مردم در صحن معبد منتظر زکریا بودند و از اینکه او در بیرون آمدن از جایگاه مقدّس این همه تأخیر می‌کرد، در حیرت بودند. **22** سرانجام وقتی بیرون آمد و نتوانست با کرده‌اند که از طریق شاهدان عینی وقایع و شاگردان اولیه، در دسترس ایشان سخن گوید، از اشارات او بی بردند که در جایگاه مقدّس ما قرار گرفته است. **3** از آنجا که من خود، این مطالب را از آغاز تا پایان، با دقت بررسی و مطالعه کرده‌ام، چنین صلاح دیدم که ماجرا خانه خود بازگشت. **24** طولی نکشید که همسرش الیزابت باردار را به طور کامل و به ترتیب برای شما، عالیجناب تیوفیلوس، بنویسم، شد. او برای مدت پنج ماه گوشه‌نشینی اختیار کرد و می‌گفت: **25** **4** تا از درستی تعلیمی که یافته‌اید، اطمینان حاصل کنید. **5** ماجرا را «سرانجام خداوند بر من نظر لطف انداخت و کاری کرد که دیگر در از کاهنی یهودی آغاز می‌کنم، با نام زکریا، که در زمان هیرودیس، میان مردم شرمگین نباشم!» **26** در ششمین ماه بارداری الیزابت، خدا پادشاه یهودیه، زندگی می‌کرد. او عضو دسته‌ای از کاهنان معبد بود فرشته خود جبرائیل را به ناصره، یکی از شهرهای ایالت جلیل فرستاد، که ایبیا نام داشت. همسرش الیزابت نیز مانند خود او از قبیله کاهنان **27** تا نزد دختری به نام مریم برود. مریم نامزدی داشت به نام یوسف، یهود و از نسل هارون برادر موسی بود. **6** زکریا و الیزابت هر دو در از نسل داوود پادشاه. **28** جبرائیل بر مریم ظاهر شد و گفت: «درد نظر خدا بسیار دستکار بودند و با جان و دل تمام احکام و فرایض بر تو، که بسیار مورد لطف هستی! خداوند با توست!» **29** مریم از خداوند را رعایت می‌کردند. **7** اما آنها فرزندی نداشتند، زیرا الیزابت این سخنان پریشان و متحیر شد، و نمی‌دانست این چه نوع تحیتی نازا بود؛ از این گذشته، هر دو بسیار سالخورده بودند. **8** یکبار که می‌تواند باشد. **30** فرشته به او گفت: «ای مریم، نترس! زیرا خدا بر گروه زکریا در معبد خدمت می‌کرد، و او به انجام وظایف کاهنی خود تو نظر لطف انداخته است!» **31** تو به زودی باردار شده، پسری به دنیا مشغول بود، **9** به حکم قرعه نوبت به او رسید که به جایگاه مقدّس خواهی آورد و نامش را عیسی خواهی نهاد. **32** او بسیار بزرگ خواهد معبد داخل شود و در آنجا بخور بسوزاند. **10** به هنگام سوزاندن بود و پسر خدای متعال نامیده خواهد شد، و خداوند تخت سلطنت بخور، جمعیت انبوهی در صحن معبد مشغول عبادت بودند. **11** جدش، داوود را به او خواهد سپرد، **33** تا برای همیشه بر نسل ناگهان فرشته‌ای بر زکریا ظاهر شد و در طرف راست مذبح بخور یعقوب سلطنت کند، سلطنتی که هرگز پایانی نخواهد داشت!» ایستاد. **12** زکریا از دیدن فرشته مبهوت و هراسان شد. **13** فرشته به او گفت: «ای زکریا، نترس! چون آمده‌ام به تو خبر دهم که خدا امکان دارد؟ دست هیچ مردی هرگز به من نرسیده است!» **35** فرشته دعایت را شنیده است، و همسرت الیزابت برایت پسری به دنیا خواهد داد: «روح‌القدس بر تو خواهد آمد، و قدرت خدای متعال بر تو آورد که نامش را یحیی خواهی گذاشت. **14** این پسر باعث شادی و سایه خواهد افکند. از این رو، آن نوزاد مقدّس بوده، پسر خدا خوانده شود و نامش را یحیی خواهد شد، و بسیاری نیز از تولدش شادی خواهند نمود. **36** بدان که خویشاوند تو، الیزابت نیز شش ماه پیش در **15** زیرا او در نظر خداوند بزرگ خواهد بود. او هرگز نباید شراب و سن پیری باردار شده و به زودی پسری به دنیا خواهد آورد؛ بله، همان مشروبات شکرآورد نباشد، چون حتی پیش از تولد، از روح‌القدس پر کس که همه او را نازا می‌خواندند. **37** زیرا برای خدا هیچ کاری خواهد بود! **16** بسیاری از بنی‌اسرائیل توسط او به سوی خداوند، محال نیست!» **38** مریم گفت: «من خدمتگزار خداوند هستم. هر خدای خود بازگشت خواهند نمود. **17** او خدمت خود را با همان چه درباره من گفתי، همان بشود.» آنگاه فرشته او را ترک گفت. روح و قدرت ایلیای نبی انجام خواهد داد. او پیشاپیش مسیح خواهد آمد تا مردم را برای ظهور او آماده کند و دل پدران را به سوی فرزندان یهودیه رفت، **40** جایی که زکریا زندگی می‌کرد. مریم وارد خانه بازگرداند. او سبب خواهد شد افراد سرکش، حکمت خداترسان را شده، به الیزابت سلام کرد. **41** به محض اینکه صدای سلام مریم به بی‌بیزند.» **18** زکریا به فرشته گفت: «ولی این غیرممکن است، چون گوش الیزابت رسید، آن طفل در رحم او به حرکت درآمد. آنگاه من پیر شده‌ام و همسرم نیز سالخورده است!» **19** فرشته در جواب الیزابت از روح‌القدس پر شد، **42** و با صدای بلند به مریم گفت: گفت: «من جبرائیل هستم که در حضور خدا می‌ایستم و اوست که «تو در میان زنان خجسته‌ای، و فرزندان نیز خجسته است. **43** چه مرا فرستاده تا این خیر خوش را به تو بدهم. **20** اما حال که سخنان افتخار بزرگی است برای من، که مادر خداوندم به دیدنم بیاید! **44** مرا باور نکردی، لال خواهی شد و تا زمانی که کودک به دنیا بیاید وقتی وارد شدی و به من سلام کردی، به محض اینکه صدايت

را شنیدم، بچه از شادی در رَجَم من به حرکت درآمد! 45 خوشا آنانی که از ما نفرت دارند، رهایی بخشد. 72 «او نسبت به نیاکان به حال تو، زیرا ایمان آوردی که هر چه خدا به تو گفته است، به ما، رحیم و مهربان بوده است. بله، او عهد و پیمان مقدس خود را به انجام خواهد رسید!» 46 مریم گفت: «خداوند را با تمام وجود یاد آورده است، 73 همان عهدی را که با سوگند با جدّ ما، ابراهیم ستایش می‌کنم، 47 و روح من، به سبب نجات‌دهنده‌ام خدا، شاد و بست، 74 که ما را از دست دشمنانمان رهایی بخشد تا بتوانیم بدون مسرور است! 48 چون او من ناچیز را مورد عنایت قرار داده است. از ترس و واهمه او را عبادت کنیم 75 و تمام روزهای عمر خود را در این پس، همهٔ نسلها مرا خوشبخت خواهند خواند، 49 زیرا خدای حضور او با پاکی و عدالت بگذرانیم. 76 «و تو ای فرزند من، نبی قادر و قدوس در حق من کارهای بزرگ کرده است. 50 «لطف خدای متعال نامیده خواهی شد، زیرا پیشاپیش خداوند حرکت خواهی و رحمت او، نسل اندر نسل شامل حال آنانی می‌شود که از او کرد تا راه او را آماده نمایی، 77 و قوم او را آگاه سازی که با آموزش می‌ترسند. 51 او دست خود را با قدرت دراز کرده و متکبران را همراه گناهانشان نجات خواهند یافت. 78 اینها، همه به سبب رحمت و نقشه‌هایشان پراکنده ساخته است. 52 سلاطین را از تخت به زیر شفقت بی‌پایان خدای ماست. به‌زودی سپیده صبح از افق آسمان بر کشیده و فروتنان را سربلند کرده است. 53 گرسنگان را با نعمتهای ما طلوع خواهد کرد 79 تا بر کسانانی که در تاریکی و سایهٔ مرگ خود سیر کرده، اما نژومندان را تهی دست روانه نموده است. 54 او ساکن هستند، بتابد و همهٔ ما را به سوی آرامش و صلح و صفا رحمت خود را به یاد آورده، و خادم خویش اسرائیل را یاری داده است. 55 بله، او که وعدهٔ ابدی خود را که به ابراهیم و فرزنداناش داده بود، به یاد آورده است.» (aiōn g165) 56 مریم حدود سه ماه خدمت خود را به‌طور علنی در میان قوم اسرائیل آغاز کند.

نزد الیزابت ماند. سپس به خانه خود بازگشت. 57 سرانجام، انتظار 2 در آن زمان، اوگوستوس، قیصر روم، فرمان داد تا مردم را در تمام سرزمینهای تحت سلطه امپراتوری‌اش سرشماری کنند. 2 این آورد. 58 وقتی که همسایگان و بستگان او از این خبر آگاهی یافتند و دیدند که خداوند چه لطف بزرگی در حق او نموده است، نزد او آمده، در شادی‌اش شریک شدند. 59 چون نوزاد هشت روزه شد، تمام بستگان و دوستانشان برای مراسم ختنه گرد آمدند و قصد داشتند نام پدرش، زکریا را بر او بگذارند. 60 اما الیزابت نپذیرفت و گفت: «نام او یحیی خواهد بود.» 61 گفتند: «اما در خانواده تو، کسی چنین نامی نداشته است.» 62 پس با اشاره، از پدر نوزاد پرسیدند که می‌خواهد نام او را چه بگذارد. 63 زکریا با اشاره، تخته‌ای خواست و در برابر چشمان حیرت‌زده همه نوشت: «نامش یحیی است!» 64 در همان لحظه زبانش باز شد و قدرت سخن گفتن را بازیافت و به شکرگزاری خدا پرداخت. 65 همسایگان با دیدن تمام این وقایع بسیار متعجب شدند، و خبر این ماجرا در سراسر کوهستان یهودیه پخش شد. 66 هر که این خبر را می‌شنید، به فکر فرو می‌رفت و از خود می‌پرسید: «این طفل، در آینده چه خواهد شد؟»، زیرا همه می‌دیدند که او مورد توجه خاص خداوند قرار دارد. 67 آنگاه پدرش زکریا، از روح‌القدس پر شد و نبوت کرده، چنین گفت: 68 «خداوند، خدای اسرائیل را سپاس باد، زیرا به یاری قوم خود شتافته و ایشان را رهایی بخشیده است. 69 او به‌زودی برای ما نجات‌دهنده‌ای قدرتمند از نسل داوود خواهد فرستاد؛ 70 چنانکه از دیرباز، از زبان انبیای مقدس خود وعده می‌داد (aiōn g165) 71 که شخصی را خواهد فرستاد تا ما را از چنگ دشمنانمان و از دست همه

«خدا را در آسمانها جلال باد و بر زمین، در میان مردمی که خدا را رفت!» **36** در معبد زنی می‌زیست به نام آنا، دختر فنوئیل از قبیلهٔ خشنود می‌سازند، آرامش و صفا برقرار باد!» **15** چون فرشتگان به اشیر که بسیار سالخورده بود. او پس از هفت سال زندگی زناشویی، آسمان بازگشتند، چوپانان به یکدیگر گفتند: «بیاید به بیت‌لحم شوهرش را از دست داده بود **37** و تا هشتاد و چهار سالگی همچنان برویم و این واقعهٔ عجیب را که خداوند خیرش را به ما داده است، به بیوه مانده بود. آنا هرگز معبد را ترک نمی‌کرد، بلکه شب و روز، با چشم ببینیم.» **16** پس با شتاب به بیت‌لحم رفتند و مریم و یوسف را روزه و دعا به عبادت مشغول بود. **38** هنگامی که شمعون با یوسف پیدا کردند. آنگاه نوزاد را دیدند که در آخوری خوابیده است. **17** و مریم سخن می‌گفت، آنا نیز وارد شده، خدا را شکر نمود و به تمام چوپانان بی‌درنگ ماجرا را به گوش همه رساندند و سخنانی را که کسانی که چشم به راه ظهور رهایی‌دهندهٔ اورشلیم بودند، دربارهٔ آن فرشته درباره نوزاد گفته بود، بازگو کردند. **18** هر که گفته‌های آنان را می‌شنید، حیرت‌زده می‌شد. **19** اما مریم، تمام این رویدادها را در دل شهر خود ناصره در ایالت جلیل، بازگشتند. **40** در آنجا، عیسی خود نگاه می‌داشت و اغلب دربارهٔ آنها به فکر فرو می‌رفت. **20** رشد کرد و بزرگ شد. او سرشار از حکمت بود و فیض خدا بر او پس چوپانان به صحرا نزد گله‌های خود بازگشتند و به سبب آنچه قرار داشت. **41** والدین عیسی هر سال برای شرکت در مراسم عید مطابق گفتهٔ فرشتگان دیده و شنیده بودند، خدا را سپاس می‌گفتند. پس به اورشلیم می‌رفتند. **42** وقتی عیسی دوازده ساله شد، طبق **21** در روز هشتم تولد نوزاد، در مراسم ختنهٔ او، نامش را عیسی رسم یهود، او را نیز همراه خود بردند. **43** پس از پایان ایام عید، گذاشتند، یعنی همان نامی که فرشته پیش از با‌دار شدن مریم، برای عازم ناصره شدند. اما عیسی بدون اطلاع یوسف و مادرش، در او تعیین کرده بود. **22** روزی که قرار بود والدین عیسی به اورشلیم، به اورشلیم ماند. **44** آنان روز اول متوجهٔ غیبت او نشدند، چون فکر خانهٔ خدا بروند و مطابق شریعت موسی، مراسم طهارت خود را بجا می‌کردند که او در میان همسفرانشان است. اما وقتی شب شد و آوردند، عیسی را نیز به آنجا بردند تا به خداوند وقف کنند؛ **23** زیرا دیدند که عیسی هنوز نزد ایشان نیامده، در میان بستگان و دوستان در شریعت آمده بود که پسر ارشد هر خانواده باید وقف خداوند خود به دنبال او گشتند، **45** اما او را نیافتند. پس مجبور شدند به گردد. **24** پس والدین عیسی برای طهارت خود، قربانی لازم را تقدیم اورشلیم بازگردند و او را جستجو کنند. **46** سرانجام، پس از سه روز کردند، که مطابق شریعت می‌بایست دو قمری یا دو جوجه کبوتر جستجو، او را در صحن معبد یافتند که در میان علمای دین نشسته باشد. **25** در آن زمان مردی صالح، خداترس و پر از روح‌القدس، به بود و به سخنان آنها گوش می‌داد و از آنها سؤال می‌کرد. **47** هر که نام شمعون، در اورشلیم زندگی می‌کرد. او در انتظار بود تا مسیح سخنان او را می‌شنید، از فهم و جوابهای او به حیرت فرو می‌رفت. ظهور کند و اسرائیل را نجات بخشد. **26** روح‌القدس بر او آشکار **48** والدینش وقتی او را دیدند، متحیر شدند! مادرش به او گفت: ساخته بود که تا مسیح موعود را نبیند، چشم از جهان فرو نخواهد «پسرم، چرا با ما چنین کردی؟ من و پدرت، دلواپس بودیم و همه جا بست. **27** آن روز، روح‌القدس او را هدایت کرد که به خانهٔ خدا را به دنبال گشتیم!» **49** عیسی پاسخ داد: «چه نیازی بود به دنبال بروم؟ و هنگامی که یوسف و مریم، عیسی کوچک را آوردند تا بگردید؟ مگر نمی‌دانستید که من باید در خانهٔ پدرم باشم؟» **50** اما مطابق شریعت، به خدا وقف کنند، **28** شمعون، او را در آغوش آنان منظور عیسی را درک نکردند. **51** آنگاه عیسی به همراه یوسف کشید و خدا را ستایش کرد و گفت: **29** «خداوند، اکنون دیگر و مریم به ناصره بازگشت و همواره مطیع ایشان بود. مادرش نیز تمام می‌توانم با خیالی آسوده چشم از جهان فرو بندم، همان‌طور که قول این امور را در خاطر خود نگاه می‌داشت. **52** اما عیسی در حکمت داده بودی. **30** با چشمان خود نجات تو را دیده‌ام، **31** نجاتی که و قامت رشد می‌کرد و مورد پسند خدا و مردم بود.

3 برای همهٔ ملت‌ها آماده کرده‌ای. **32** او همچون نوری بر دیگر قوم‌ها خواهد تابید و مایه سربلندی قوم تو، بنی‌اسرائیل، خواهد شد!» **33** یوسف و مریم مات و مبهور ایستاده بودند و از آنچه درباره عیسی گفته می‌شد، به شگفت آمده بودند. **34** اما شمعون برای ایشان دعای خیر کرد. سپس به مریم، مادر کودک گفت: «این کودک تعیین شده تا باعث افتادن و برخاستن بسیاری از بنی‌اسرائیل شود، و آیتی باشد که بر علیه‌اش سخن بگویند، **35** و بدین طور افکار دل‌های بسیاری آشکار خواهد شد. شمشیری نیز به قلب تو فرو خواهد

بازگشته‌اند تا گناهانشان آرمزیده شود. 4 یحیی همان کسی است شد و بر او قرار گرفت؛ ندایی نیز از آسمان در رسید که می‌گفت: که اشعیای نبی دربارهاش گفته بود: «او صدایی است در بیابان» «تو پسر محبوب من هستی! از تو بسیار خوشنودم!» 23 عیسی حدود که بانگ بر می‌آورد: راه را برای آمدن خداوند آماده کنید! جاده را سی سال داشت که خدمت خود را آغاز کرد. مردم او را پسر یوسف برای او هموار سازید! 5 دره‌ها پر خواهند شد؛ کوهها و تپه‌ها هموار می‌دانستند. پدر یوسف، هالی بود. 24 پدر هالی، متات بود. پدر خواهند گردید! راههای کج راست و جاده‌های نامهور صاف خواهند متات، لاری بود. پدر لاری، ملکی بود. پدر ملکی، ینا بود. پدر ینا، شد. 6 آنگاه همه مردم نجات خدا را خواهند دید.» 7 بسیاری از یوسف بود. 25 پدر یوسف، متاتیا بود. پدر متاتیا، آموس بود. پدر مردم، برای تعمید نزد یحیی می‌آمدند. یکبار او به عده‌ای از ایشان آموس، ناحوم بود. پدر ناحوم، حسلی بود. پدر حسلی، نجی بود. گفت: «ای افعی‌زادگان، چه کسی به شما هشدار داد که از غضب 26 پدر نجی، مائت بود. پدر مائت، متاتیا بود. پدر متاتیا، شمعی آینده خدا بگریزید؟ 8 رفتارشان باید نشان دهد که واقعاً توبه کرده‌اید پدر یوسف، یهوذا بود. پدر یهوذا، یا نه. این فکر را نیز از سرتان بیرون کنید که چون جدتان ابراهیم یوحنا بود. 27 پدر یوحنا، ریسا بود. پدر ریسا، زروبابل بود. پدر است، از غضب خدا در امان خواهید ماند، زیرا خدا می‌تواند از این زروبابل، سالتی‌ئیل بود. پدر سالتی‌ئیل، نیری بود. 28 پدر نیری، سنگهای بیابان برای ابراهیم فرزندان به وجود آورد! 9 اکنون تیشه بر ملکی بود. پدر ملکی، ادی بود. پدر ادی، قوسام بود. پدر قوسام، ریشه درختان گذاشته شده است. هر درختی که ثمره نیکو نیاورد، ایلمودام بود. پدر ایلمودام، عیر بود. 29 پدر عیر، یوسی بود. پدر بریده شده، در آتش افکنده خواهد شد.» 10 از او پرسیدند: «چه یوسی، العازار بود. پدر العازار، یوریم بود. پدر یوریم، متات بود. پدر باید بکنیم؟» 11 جواب داد: «اگر دو پیرهن دارید، یکی را بدهید متات، لاری بود. 30 پدر لاری، شمعون بود. پدر شمعون، یهوذا به کسی که ندارد. اگر خوراک دارید، آن را با گرسنگان قسمت بود. پدر یهوذا، یوسف بود. پدر یوسف، یونان بود. پدر یونان، ایلیاقیم کنید.» 12 حتی باجگیران نیز که به بدنامی معروف بودند، برای 31 پدر ایلیاقیم، ملیا بود. پدر ملیا، مینان بود. پدر مینان، متاتا تعمید نزد او آمدند و پرسیدند: «استاد، ما چه کنیم؟» 13 پاسخ بود. پدر متاتا، ناتان بود. پدر ناتان، داوود بود. 32 پدر داوود، داد: «بیش از آنچه دولت روم تعیین کرده است، از کسی باج و یسی بود. پدر یسی، عوبید بود. پدر عوبید، بوغز بود. پدر بوغز، خراج نگیرید.» 14 عده‌ای از سربازان نیز از او پرسیدند: «ما چه شلمون بود. پدر شلمون، نحشون بود. 33 پدر نحشون، عمیناداب کنیم؟» یحیی جواب داد: «با زور و تهدید از مردم پول نگیرید. بود. پدر عمیناداب، ارام بود. پدر ارام، حصرون بود. پدر حصرون، تهمت ناروا به کسی نزدیک و به حقوقی که می‌گیرید، قانع باشید.» فارص بود. پدر فارص، یهوذا بود. 34 پدر یهوذا، یعقوب بود. پدر 15 در آن روزها، امید مردم به ظهور مسیح موعود قوت گرفته بود یعقوب، اسحاق بود. پدر اسحاق، ابراهیم بود. پدر ابراهیم، تارح بود. و همه از خود می‌پرسیدند که آیا یحیی همان مسیح است یا نه؟ پدر تارح، ناحور بود. 35 پدر ناحور، سروج بود. پدر سروج، رعو 16 یحیی در این باره به مردم گفت: «من شما را با آب تعمید بود. پدر رعو، فلیح بود. پدر فلیح، عابر بود. پدر عابر، صالح بود. می‌دهم. اما بزودی شخصی خواهد آمد که شما را با روح‌القدس 36 پدر صالح، قینان بود. پدر قینان، ارفکشاد بود. پدر ارفکشاد، و آتش تعمید خواهد داد. مقام او بالاتر از من است و من حتی سام بود. پدر سام، نوح بود. پدر نوح، لمک بود. 37 پدر لمک، شایسته نیستم که بند کفشهایش را باز کنم. 17 او آماده است تا با متوشالح بود. پدر متوشالح، خنوخ بود. پدر خنوخ، یارد بود. پدر چارشاخ خود، گاه را از گندم جدا سازد. سپس خرمنگاه خود را یارد، مهلل‌ئیل بود. پدر مهلل‌ئیل، قینان بود. 38 پدر قینان، انوش پاک ساخته، گندم را در انبار جمع خواهد کرد، اما گاه را در آتشی بود. پدر انوش، شیت بود. پدر شیت، آدم بود. پدر آدم، خدا خالق خاموش‌نشندی خواهد سوزاند.» 18 و یحیی با نصایحی اینچنین، او بود.

4 کلام خدا را به مردم اعلام می‌کرد و مژده می‌داد که ملکوت خدا عیسی پر از روح‌القدس، از روز اردن بازگشت و روح خدا او را نزدیک است. 19 اما پس از اینکه یحیی آشکارا هیروودیس آنتیپاس را در بیابان هدایت می‌کرد. 2 در آنجا ابلیس به مدت چهل روز او را به سبب ازدواج با هیروودیا، زن برادر خود، و خطاهای فراوان دیگرش وسوسه می‌کرد. در تمام این مدت، عیسی چیزی نخورد؛ از این رو سوزنش کرد، 20 هیروودیس او را به زندان انداخت و به این ترتیب، در پایان، بسیار گرسنه شد. 3 ابلیس به او گفت: «اگر پسر خدا گناه دیگری بر گناهان بشمار خود افزود. 21 روزی، وقتی همه در هستی، به این سنگ بگو تا نان شود!» 4 عیسی در جواب فرمود: «در کتب مقدس نوشته شده که: "انسان تنها به نان زنده نیست."» حال تعمید گرفتن بودند، عیسی نیز تعمید گرفت. و چون مشغول دعا بود، آسمان گشوده شد، 22 و روح‌القدس به شکل کبوتری نازل

5 سپس ابلیس او را به مکانی بلند برد و در یک آن، تمام ممالک آنان نفرستاد، بلکه او را نزد بیوه‌ی غیریهودی از اهالی صرفه صیدون جهان را به او نشان داد، **6** و گفت: «تمام اختیارات و شکوه اینها فرستاد. **27** یا الیسع نبی را در نظر بگیرید که نعمان سوری را از راه تو خواهم بخشید، زیرا به من داده شده‌اند، و من می‌توانم آنها را جدام شفا داد، در صورتی که در اسرائیل جذامی‌های بسیاری بودند به هر که بخوام واگذار کنم. **7** کافی است مرا پرستش کنی، تا که احتیاج به شفا داشتند.» **28** حضار از این سخنان به خشم همه آنها از آن تو گردند.» **8** عیسی جواب داد: «در کتب مقدس آمدند **29** و برخاسته، او را از شهر بیرون کردند و به سراسیمه‌ی تپدای آمد: «خدای خود را پرست و تنها او را عبادت کن.» که شهرشان بر آن قرار داشت، بردند تا او را از آنجا به پایین بیندازند. **9** آنگاه ابلیس از آنجا او را به اورشلیم برد و بر روی بام معبد قرار داد **30** اما عیسی از میان ایشان گذشت و رفت. **31** پس از آن، عیسی و گفت: «اگر پسر خدایی، خود را از اینجا به پایین پرت کن، **10** به کفرناحوم، یکی از شهرهای ایالت جلیل رفت و در روزهای شنبات چون نوشته شده است: "به فرشتگان خود فرمان خواهد داد تا تو را حفظ کنند. **11** آنها تو را بر دستهای خود بلند خواهند کرد تا حتی شگفت‌زده شدند، زیرا با قدرت و اقتدار سخن می‌گفت. **33** در آن پایت هم به سنگی نخورد.» **12** عیسی پاسخ داد: «بله، ولی کنیسه مردی بود که روح پلید داشت. او با دیدن عیسی فریاد برآورد: این نیز نوشته شده که: "خدای خود را آزمایش نکن."» **34** «ای عیسی ناصری، چرا ما را آسوده نمی‌گذاری؟ آیا آمده‌ای **13** وقتی ابلیس تمام وسوسه‌های خود را به پایان رساند، برای مدتی ما را هلاک سازی؟ تو را می‌شناسم. تو قدوس خدا هستی!» **35** عیسی را رها کرد. **14** آنگاه عیسی، پر از قدرت روح‌القدس، به عیسی اجازه نداد آن روح پلید بیش از این چیزی بگوید و به او دستور جلیل بازگشت. همه جا گفتگو درباره او بود. **15** او به‌طور مرتب در داده، گفت: «ساکت باش! از این مرد بیرون بیا!» روح پلید در برابر کنیسه‌های ایشان تعلیم می‌داد، و همه تحسینش می‌کردند. **16** چشمان بهت‌زده همه، آن مرد را بر زمین انداخت و بی‌آنکه آسیب وقتی به ناصره، شهری که در آن بزرگ شده بود آمد، طبق عادت بیشتری به او برساند، از جسم او خارج شد. **36** مردم حیرت‌زده، از همیشگی‌اش، روز شنبات به کنیسه شهر رفت. در حین مراسم، او یکدیگر می‌پرسیدند: «مگر چه قدرتی در سخنان این مرد هست برخاست تا قسمتی از کلام خدا را برای جماعت بخواند. **17** آنگاه که حتی ارواح پلید نیز از او اطاعت می‌کنند؟» **37** بدین‌گونه خیر طومار اشعای نبی را به او دادند. او طومار را باز کرد و آن قسمت را کارهای عیسی در سراسر آن ناحیه پیچید. **38** سپس عیسی از کنیسه خواند که می‌فرماید: **18** «روح خداوند بر من است، زیرا مرا مسح بیرون آمد و به خانه شمعون رفت. در آنجا مادر زن شمعون، به تب کرده تا به بی‌نویان بشارت دهم. او مرا فرستاده تا به اسیران مؤده شدیدی مبتلا شده بود؛ آنها به عیسی التماس کردند که او را شفا آزادی دهم و بیانی را به نانیان اعلام نامیم و ستمدیدگان را آزاد بخشد. **39** عیسی بر بالین او خم شد و به تب نهیب زد و تیش قطع سازم؛ **19** و بشارت دهم که زمان لطف خداوند فرا رسیده است.» او بی‌درنگ برخاست و مشغول پذیرایی از آنها شد. **40** غروب **20** سپس طومار را پیچید و به خادم کنیسه سپرد و نشست. و در آن روز، مردم تمام افرادی را که مبتلا به بیماریهای گوناگون بودند، نزد آن حال که همه حضار در کنیسه به او چشم دوخته بودند، **21** عیسی آوردند. او نیز بر یکایک آنها دست می‌گذاشت و آنان را به سخن گفتن با ایشان شروع کرد و فرمود: «آیاتی که هم اکنون شفا می‌بخشید. **41** روحهای پلید نیز به فرمان عیسی، فریادکنان از شنیدید، همین امروز جامه عمل پوشید!» **22** همه کسانی که در جسم دیوانگان خارج می‌شدند و می‌گفتند: «تو پسر خدا هستی!» آنجا بودند او را تحسین نمودند. آنها تحت تأثیر سخنان فیض‌بخش او اما او ارواح پلید را ساکت می‌کرد و نمی‌گذاشت چیزی بگویند، قرار گرفته، از یکدیگر می‌پرسیدند: «چگونه چنین چیزی امکان دارد؟» چون می‌دانستند که او مسیح است. **42** فدای آن روز، صبح زود، مگر این شخص، همان پسر یوسف نیست؟» **23** عیسی به ایشان عیسی برای دعا، به محل دورافتاده‌ای رفت. اما مردم در جستجوی او فرمود: «ببی‌شک می‌خواهد این ضرب‌المثل را در حق من بیاورید بودند، وقتی او را یافتند، به او بسیار التماس کردند که همان جا در که "ای طیب، خود را شفا بده!" او به من بگوید: "معجزاتی را که کفرناحوم بماند و از نزد ایشان نرود. **43** عیسی به آنان گفت: «لازم شنیده‌ام در کفرناحوم انجام داده‌ای، در اینجا، در شهر خود نیز انجام است که به شهرهای دیگر نیز بروم و مؤده فرا رسیدن ملکوت خدا را بده!» **24** اما بدانید که هیچ نبی در دیار خود پذیرفته نیست! **25** در به مردم اعلام کنم، زیرا برای همین منظور فرستاده شده‌ام.» **44** پس زمان ایلیای نبی، در اسرائیل سه سال و نیم باران نبارید و قحطی در سراسر آن سرزمین، در کنیسه‌ها، پیغام خدا را به مردم می‌رسانید. سختی پدید آمد. با اینکه در آن زمان، ییوه‌زنان بسیاری در اسرائیل بودند که نیاز به کمک داشتند، **26** خدا ایلیا را به یاری هیچ‌یک از

روزی عیسی در کنار دریاچه جنیسارت ایستاده بود و جمعیت از هر طرف به سوی او هجوم می‌آوردند تا کلام خدا را بشنوند. **2** آنگاه عیسی دو قایق خالی در ساحل دریاچه دید که ماهیگیرها از آنها بیرون آمده بودند و توره‌های خود را پاک می‌کردند. **3** پس سوار یکی از آن قایقها شد و به شمعون که صاحب قایق بود، فرمود که آن را اندکی از ساحل دور نماید تا در آن نشسته، از آنجا مردم را تعلیم دهد. **4** پس از آنکه سخنان خود را به پایان رسانید، به شمعون فرمود: «اکنون قایق را به جای عمیق دریاچه ببر، و تورهایتان را به آب بیندازید تا ماهی فراوان صید کنید!» **5** شمعون در جواب گفت: «استاد، دیشب زحمت بسیار کشیدیم، ولی چیزی صید نکردیم. اما اکنون به دستور تو، یکبار دیگر تورها را خواهم انداخت!» **6** این بار آنقدر ماهی گرفتند که نزدیک بود تورها پاره شوند! **7** بنابراین از همکاران خود در قایق دیگر کمک خواستند. طولی نکشید که هر دو قایق از ماهی پر شد، به طوری که نزدیک بود غرق شوند! **8** وقتی شمعون پطرس به خود آمد و پی برد که چه معجزه‌ای رخ داده است، در مقابل عیسی زانو زد و گفت: «سَرور من، از من دور شو، چون من ناپاکتر از آنم که در حضور تو بایستم.» **9** در اثر صید آن مقدار ماهی، او و همکارانش وحشرزده شده بودند. **10** همکاران او، یعقوب و یوحنا، پسران زبدي نیز همان حال را داشتند. عیسی به پطرس فرمود: «نترس! از این پس، مردم را برای خدا صید خواهی کرد!» **11** وقتی به خشکی رسیدند، بی‌درنگ هر چه داشتند، رها کردند و به دنبال عیسی به راه افتادند. **12** روزی عیسی در یکی از شهرها بود که ناگاه یک جذامی او را دید و پیش پاهایش به خاک افتاد و گفت: «سَرور من، اگر بخوای، می‌توانی مرا شفا داده، پاک سازی.» **13** عیسی دست خود را دراز کرد و بر او گذاشت و فرمود: «البته که می‌خواهم؛ شفا بیاب!» در همان لحظه، جذام او از بین رفت! **14** عیسی به او فرمود: «در این باره به کسی چیزی نگو، بلکه نزد کاهن برو تا تو را معاینه کند. آن قربانی را هم که موسی برای جذامی‌های شفا یافته تعیین کرده، با خودت ببر تا به همه ثابت شود که شفا یافته‌ای.» **15** کارهای عیسی روزبه‌روز بیشتر زینباز مردم می‌شد و همه دسته‌دسته می‌آمدند تا پیغام او را بشنوند و از امراض خود شفا یابند. **16** ولی عیسی بیشتر اوقات برای دعا به نقاط دور افتاده در خارج شهر می‌رفت. **17** روزی عیسی در خانه‌ای مشغول تعلیم مردم بود. عده‌ای از علمای دین و فریسیان نیز از اورشلیم و سایر شهرهای جلیل و یهودیه در آنجا حضور داشتند. در همان حال، عیسی با قدرت خداوند، بیمارانی را شفا می‌بخشید. **18** در آن میان چند نفر آمدند و مرد مفلولجی را روی تشکی به همراه آوردند. آنها کوشیدند که خود را از میان انبوه جمعیت به داخل خانه، نزد عیسی

مشکهای کهنه نمی‌ریزد، چون شراب تازه، مشکها را پاره می‌کند، و صیدون آمده بودند تا سخنان او را بشنوند و از امراض خود شفا آنگاه هم شراب می‌ریزد و هم مشکها از بین می‌روند. **38** شراب تازه یابند. **18** آن کسانی نیز که از ارواح پلید رنج می‌بردند، آمدند و شفا را باید در مشکهای تازه ریخت. **39** اما پس از نوشیدن شراب کهنه، یافتند. **19** مردم همه کوشش می‌کردند خود را به او برسانند، چون به دیگر کسی تمایلی به شراب تازه ندارد، چون می‌گوید که شراب کهنه محض اینکه به او دست می‌زدند، نیرویی از او صادر می‌شد و آنان را شفا می‌بخشید! **20** در این هنگام، عیسی رو به شاگردان خود کرد بهتر است.»

6 در یکی از روزهای شَبَّات، عیسی و شاگردانش از میان کشتزارهای گندم می‌گذشتند و شاگردان خوشه‌های گندم را می‌چیدند، به کف دست می‌مالیدند و پوستش را کنده، می‌خوردند. **2** بعضی از فریسیان که این صحنه را دیدند، به عیسی گفتند: «چرا با خوشه‌چینی در روز شَبَّات، احکام مذهبی را زیر پا می‌گذارید؟» **3** عیسی جواب داد: «مگر در کتب مقدّس نخوانده‌اید که وقتی داوود پادشاه و یارانش گرسنه بودند، چه کردند؟ **4** او وارد معبد شد و با خوردن نان حضور، احکام مذهبی را زیر پا گذاشت، زیرا فقط کاهنان اجازه داشتند از آن نان بخورند. او از این نان به یارانش نیز داد.» **5** سپس عیسی فرمود: «پسر انسان، صاحب اختیار شَبَّات نیز هست!» **6** یک روز دیگر که باز شَبَّات بود، عیسی به کنیسه رفت و به تعلیم پرداخت. از قضا، در آنجا مردی حضور داشت که دست راستش از کار افتاده بود. **7** علمای دینی و فریسی‌ها عیسی را زیر نظر داشتند تا ببینند آیا در آن روز شَبَّات کسی را شفا می‌دهد یا نه، چون دنبال بهانه‌ای بودند تا او را متهم کنند که در شَبَّات کار می‌کند. **8** عیسی که افکار ایشان را درک کرده بود، به آن مرد فرمود: «بیا اینجا بایست تا همه بتوانند تو را ببینند!» او نیز رفت و ایستاد. **9** عیسی به فریسی‌ها و علمای دینی فرمود: «سوئالی از شما دارم: آیا طبق شریعت در روز شَبَّات باید نیکی کرد یا بدی؟ باید جان انسان را نجات داد یا آن را نابود کرد؟» **10** سپس به یک‌یک ایشان نگریست و به آن مرد گفت: «دست را دراز کن!» او نیز اطاعت کرد و دستش سالم شد. **11** دشمنان عیسی از این کار او به خشم آمده، با یکدیگر به گفتگو پرداختند که با او چه کنند. **12** در یکی از آن روزها، عیسی برای دعا به کوهستان رفت و تمام شب را به راز و نیاز با خدا پرداخت. **13** صبح زود، پیروان خود را فرا خواند و از میان آنها، دوازده نفر را برگزید و ایشان را رسول خواند: **14** شمعون (که او را پطرس نامید)، آندریاس (برادر پطرس)، یعقوب، یوحنا، فیلیپ، برتولما، **15** متی، توما، یعقوب (پسر حلفی)، شمعون (معروف به فدایی)، **16** یهوذا (پسر یعقوب)، یهوذا اسخریوطی (کسی که در آخر به عیسی خیانت کرد). **17** سپس همگی از دامنه کوه پایین آمدند و به محلی وسیع و هموار رسیدند. در آنجا تمام پیروانش و گروه بسیاری از مردم، گرد او جمع شدند. این عده از سراسر ایالت یهودیه، اورشلیم و حتی سواحل شمالی صور

آسمانی خود دلسوز باشید. **37** «در مورد دیگران قضاوت نکنید، تا است. **5** زیرا نسبت به یهودیان مهربان بوده و کنیسه‌های نیز برای خودتان مورد قضاوت قرار نگیرید. دیگران را محکوم نکنید، تا خدا نیز ما ساخته است!» **6** عیسی با ایشان رفت. اما پیش از آنکه به شما را محکوم نکند. دیگران را ببخشاید تا خودتان نیز ببخشوده خانه برسند، آن افسر چند نفر از دوستان خود را فرستاد تا به عیسی شوید. **38** بدهید تا به شما داده شود. هدیه‌ای که می‌دهید، به‌طور چنین بگویند: «سرور من، به خود زحمت نده که به خانه من بیایی، کامل به خودتان بخواهد گشت، آن هم با پیمانهای پُر، لبریز، فشرده چون من شایسته چنین افتخاری نیستم. **7** خود را نیز لایق نمی‌دانم و تکان داده شده، که در دامتنان ریخته خواهد شد! زیرا هر پیمانهای که نزد تو بیایم. از همان جا فقط سخنی بگو که خدمتکارم شفا که به‌کار ببری، همان برای شما به‌کار خواهد رفت.» **39** سپس خواهد یافت. **8** من این را می‌دانم، چون من از افسران مافوق فرمان عیسی این مثل را آورد: «آیا کور می‌تواند عصاکش کور دیگر بشود؟ می‌گیرم، و خودم هم سرپازانی زیر فرمان خود دارم. کافی است به آیا اگر یکی در چاه بیفتد، دیگری را هم به دنبال خود نمی‌کشد؟ یکی بگویم "برو"، می‌رود، یا به دیگری بگویم "بیا"، می‌آید، یا اگر **40** شاگرد برتر از استادش نیست، اما شاگردی که به‌طور کامل تربیت شده باشد، مانند استادش خواهد شد. **41** «چرا پیر کاه را در چشم شنیدن این سخن، حیرت کرد! سپس رو به جماعتی که به دنبالش بردارت می‌بینی، اما تیر چوب را در چشم خود نمی‌بینی؟ **42** چگونه می‌آمدند کرد و گفت: «براستی به شما می‌گویم که چنین ایمانی جرأت می‌کند به بردارت بگویی: "برادر، بگذار پیر کاه را از چشمت حتی در اسرائیل هم ندیده‌ام.» **10** وقتی دوستان آن افسر به خانه درآورد، حال آنکه خود تیر چوبی در چشم داری؟ ای ریاکار، بازگشتند، دیدند که آن غلام کاملاً شفا یافته است. **11** چندی بعد، نخست چوب را از چشم خود درآورد، آنگاه می‌توانی بهتر ببینی تا پیر کاه را از چشم بردارت درآورد. **43** «اگر درخت خوب باشد، گروه بزرگی از مردم نیز همراه او بودند. **12** وقتی به دروازه شهر میوه‌اش نیز خوب خواهد بود، و اگر بد باشد، میوه‌اش نیز بد خواهد بود. **44** درخت را از میوه‌اش می‌شناسند. نه بوته خار انجیر می‌دهد و بود، مرده بود. بسیاری از اهالی آن شهر، با آن زن عزاداری می‌کردند. نه بوته تمشک، انگور! **45** شخص نیکو از خزانه دل نیکویش، او سوخت و فرمود: «گریه نکن!» **14** سپس نزدیک تابوت رفت چیزهای نیکو بیرون می‌آورد، و انسان شریر از خزانه دل بدش، چیزهای شریانه. زیرا سخنانی از زبان انسان جاری می‌شود که دلش از آن لبریز است. **46** «چگونه مرا "خداوند!" "خداوند!" می‌خوانید، اما دستورهایم را اطاعت نمی‌کنید؟ **47** هر که نزد من آید و سخنان مرا بشنود و به آنها عمل کند، **48** مانند شخصی است که خانه‌اش را بر بنیاد محکم سنگی می‌سازد. وقتی سیلاب بیاید و به آن خانه فشار بیاورد، پیرجا می‌ماند، زیرا بنیادی محکم دارد. **49** اما کسی که سخنان مرا می‌شنود و اطاعت نمی‌کند، مانند کسی است که خانه‌اش را روی زمین سست بنا می‌کند. هرگاه سیل به آن خانه فشار آورد، فرو می‌ریزد و ویران می‌شود.»

7 هنگامی که عیسی این سخنان را به پایان رسانید، به کفرناحوم بازگشت. **2** در آن شهر، یک افسر رومی، غلامی داشت که برایش خیلی عزیز بود. از قضا آن غلام بیمار شد و به حال مرگ افتاد. **3** وقتی آن افسر درباره عیسی شنید، چند نفر از بزرگان یهود را فرستاد تا از او خواهش کنند که بیاید و غلامش را شفا بخشد. **4** پس آنان با اصرار، به عیسی التماس کردند که همراه ایشان برود و آن غلام را شفا دهد. ایشان گفتند: «این افسر مرد بسیار نیکوکاری است. اگر کسی پیدا شود که لایق لطف تو باشد، همین شخص

می‌ریزد و ویران می‌شود.»

ایشان را فرا خواند **19** و آنها را نزد او فرستاد تا بپرسند: «آیا تو همان مسیح موعود هستی، یا باید منتظر کس دیگری باشیم؟» **20** آن دو شاگرد نزد عیسی رسیدند و گفتند: «یحیای تعمیددهنده ما را نزد تو فرستاده تا از تو بپرسیم؟ آیا تو همان مسیح موعود هستی، یا باید منتظر کس دیگری باشیم؟» **21** در همان لحظه، عیسی بسیاری را از بیمارها و امراض و ارواح پلید شفا داد، و به نابینایان بینایی بخشید. **22** آنگاه به شاگردان یحیی پاسخ داد: «نزد یحیی برگردید و آنچه دیدید و شنیدید، برای او بیان کنید که چگونه نابینایان بینا می‌شوند، لنگان راه می‌روند، جذامی‌ها شفا می‌یابند، ناشنویان شنوا

می گردند، مرده‌ها زنده می‌شوند و به فقیران بشارت داده می‌شود. و گفت: «شخصی از دو نفر طلب داشت، از یکی ۵۰ سکه و از 23 و به او بگوید: خوشا به حال کسی که به سبب من نلغزد.» دیگری ۵۰ سکه. 42 اما هیچ‌یک از آن دو، نمی‌توانست بدهی 24 وقتی فرستادگان یحیی رفتند، عیسی به سخن گفتن درباره او خود را بپردازد. پس آن مرد مهربان هر دو را بخشید و از طلب خود پرداخت و به جماعت گفت: «برای دیدن چگونه مردی به بیابان رفته چشم‌پوشی کرد! حال، به نظر تو کدام یک از آن دو او را بیشتر بودید؟ آیا مردی سست چون نبی، که از هر بادی به لرزه در می‌آید؟ دوست خواهد داشت؟» 43 شمعون جواب داد: «به نظر من، آن که 25 یا انتظار داشتید مردی را ببینید با لباسهای نفیس؟ نه، آنان که بیشتر بدهکار بود.» عیسی فرمود: «درست گفتی!» 44 سپس به آن لباسهای فاخر می‌پوشند و در تجمل زندگی می‌کنند، در قصرهای زن اشاره کرد و به شمعون گفت: «به این زن که اینجا زانو زده پادشاهانند! 26 آیا رفته بودید پیامبری را ببینید؟ بله، به شما می‌گویم است، خوب نگاه کن! وقتی به خانه تو آمدم به خودت زحمت که یحیی از یک پیامبر نیز برتر است. 27 او همان کسی است که ندادی که برای شستشوی پاهایم، آب بیاوری. اما او پاهای مرا با کتب مقدس درباره‌اش می‌فرماید: "من پیام‌آور خود را پیشاپیش تو اشک چشمانش شست و با موهای سرش خشک کرد. 45 به رسم می‌فرستم، و او راه را پیش رویت آماده خواهد ساخت." 28 به شما می‌گویم که از میان تمامی انسانهایی که تا به حال زیسته‌اند، کسی از بوسیدن پاهای من دست نکشیده است. 46 تو غفلت کردی که بزرگتر از یحیی نیست؛ با این حال، کوچکترین فرد در ملکوت خدا به رسم احترام، روغن بر سرم بمالی، ولی او پاهای مرا عطراگین کرده بزرگتر از اوست. 29 «تمام کسانی که پیام یحیی را شنیدند، حتی است. 47 از اینروست که او محبت بیشتری نشان می‌دهد، چون باجگیران، تسلیم خواست خدا گردیده، از دست او تعمیم گرفتند. گناهان بسیاریار آرمزیده شده است. اما هر که کمتر بخشیده شده 30 ولی فریسی‌ها و علمای دین، دعوت خدا را رد کردند و حاضر محبت کمتری نشان می‌دهد.» 48 آنگاه رو به آن زن کرد و نشاندن از او تعمیم بگیرند. 31 «پس مردم این نسل را به چه می‌توانم فرمود: «گناهان تو بخشیده شد!» 49 اشخاصی که بر سر سفره تشبیه کنم؟ درباره آنها چه می‌توانم بگویم؟ 32 مانند کودکانی حضور داشتند، با خود می‌گفتند: «این مرد کیست که گناهان مردم هستند که در کوچه و بازار بازی می‌کنند، و از دوستان خود شکایت را نیز می‌آمرزد؟» 50 عیسی به آن زن فرمود: «ایمانت باعث نجات کرده، می‌گویند: "برایان آهنگ عروسی نواختیم، نرقصیدید؛ آهنگ عزا شده است! برخیز و آسوده‌خاطر برو.»

8 نواختیم، گریه نکردید.» 33 زیرا درباره یحیی تعمیم‌دهنده که وقت خود را صرف نان خوردن و شراب نوشیدن نمی‌کرد، می‌گفتید که دیوذه است! 34 اما پسر انسان که در ضیافت‌ها شرکت می‌کند و می‌خورد و می‌نوشد، می‌گوید: "پرخور و میگسار است و همنشین باجگیران و گناهکاران!" 35 اما درست بودن حکمت را از نتایج زندگی بیرونش می‌توان ثابت کرد.» 36 روزی یکی از فریسیان عیسی را برای صرف غذا به خانه خود دعوت کرد. عیسی نیز دعوت او را پذیرفت و به خانه او رفت. وقتی سر سفره نشستند بودند، 37 زنی بدکاره که شنیده بود عیسی در خانه آن فریسی است، شیشه‌ای نفیس پر از عطر گرانها برداشت، 38 و وارد خانه شد و پشت سر عیسی، نزد پاهایش نشست و شروع به گریستن کرد. قطره‌های اشک او روی پاهای عیسی می‌چکید و او با گیسوانش آنها را پاک می‌کرد. سپس پاهای عیسی را بوسید و روی آنها عطر ریخت. 39 صاحب خانه یعنی آن فریسی، وقتی این وضع را مشاهده نمود و آن زن را شناخت، با خود گفت: «اگر این مرد فرستاده خدا بود، یقیناً متوجه می‌شد که این زن گناهکار و پلید است!» 40 عیسی خیالات دل او را درک کرد و به او گفت: «شمعون، می‌خواهم چیزی به تو بگویم.» شمعون گفت: «بفرما، استاد!» 41 آنگاه عیسی داستانی برای او تعریف کرد

حکایت چیست؟» **10** فرمود: «دانستن اسرار ملکوت خدا به شما چراسیان رسیدند که مقابل منطقه جلیل بود. **27** وقتی عیسی از قایق عطا شده، اما برای تعلیم به دیگران، از مثل استفاده می‌کنم، تا پیاده شد، مردی دیوذه از شهر به سوی او آمد. او نه لباس می‌پوشید آن نوشته کتب مقدس تحقق یابد که می‌فرماید: "نگاه می‌کنند، و نه در خانه می‌ماند بلکه در قبرستانها زندگی می‌کرد. **28** به محض اما نمی‌بیند؛ می‌شنوند، اما نمی‌فهمند. " **11** «معنی حکایت این اینکه عیسی را دید، نعره زد و به پایش افتاد و با صدای بلند گفت: است: پدر، همان کلام خداست. **12** گذرگاه مزرعه که بعضی از «ای عیسی، پسر خدای متعال، با من چه کار داری؟ التماس می‌کنم بذرها در آنجا افتاد، دل سخت کسانی را نشان می‌دهد که کلام مرا عذاب ندهی!» **29** زیرا عیسی به روح پلید دستور می‌داد که از خدا را می‌شنوند، اما بعد ابلیس آمده، کلام را می‌ریاید و می‌برد و وجود آن مرد بیرون بیاید. این روح پلید بارها به آن مرد حمله کرده بود نمی‌گذارد ایمان بیاورند و نجات پیدا کنند، **13** خاکی که زیرش و حتی هنگامی که دست و پایش را با زنجیر می‌بستند، به آسانی سنگ بود، بیانگر کسانی است که پیام خدا را می‌شنوند و آن را با زنجیرها را می‌گسیخت و سر به بیابان می‌گذاشت. او به طور کامل شادی می‌پذیرند، اما چون ریشه ندارند، مدتی ایمان می‌آورند، سپس در چنگال ارواح پلید اسیر بود. **30** عیسی از او پرسید: «نام تو وقتی با وسوسه و روبرو می‌شوند ایمان خود را از دست می‌دهند. **14** چیست؟» جواب داد: «لژیون»، زیرا ارواح پلید بسیاری وارد او شده زمینی که از خارها پوشیده شده، حالت کسانی را نشان می‌دهد که بودند. **31** سپس ارواح پلید به عیسی التماس کردند که آنها را به کلام را می‌شنوند، اما نگرانیها، مادیات و لذات زندگی، کلام خدا **12** (Abyssos g12) **32** از قضا، در آن حوالی یک گله را در آنها خفه کرده، ثمری به بار نمی‌آید. **15** «اما زمین خوب خوک بر تپه‌ای می‌چرید. ارواح پلید به عیسی التماس کردند که بیانگر کسانی است که با قلبی آماده و پذیرا به کلام خدا گوش اجازه دهد داخل خوکها گردند. عیسی اجازه داد. **33** آنگاه ارواح می‌دهند و با جدیت از آن اطاعت می‌کنند تا ثمر به بار آورند. **16** پلید از وجود آن مرد بیرون آمدند و به درون خوکها رفتند. ناگاه تمام «هیچ کس چراغ را روشن نمی‌کند که آن را بیوشاند یا زیر تخت آن گله از سراشیبه تپه به دریاچه ریختند و خفه شدند. **34** وقتی بگذارد! بلکه آن را بر چرغان می‌گذارد تا هر که داخل می‌شود، خوک‌چرانها این را دیدند، فرار کردند و در شهر و روستا ماجرا را برای نورش را ببیند. **17** همین‌طور نیز هر آنچه مخفی است، عیان شود، و مردم بازگفتند. **35** طولی نکشید که مردم دسته‌دسته آمدند تا واقعه را هر آنچه نهفته است، ظاهر شود و همگان از آن آگاه گردند. **18** به چشم خود ببینند. وقتی آن دیوانه را دیدند که لباس پوشیده و پیش پس به آنچه می‌شنوید، دقت کنید. چون کسی که بتواند آنچه را پاهای عیسی عاقل نشسته است، ترسیدند. **36** کسانی که ماجرا را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی به چشم دیده بودند، برای دیگران تعریف می‌کردند که آن دیوذه کسی که کارش را درست انجام ندهد، همان نیز که گمان می‌کند چگونه شفا یافته بود. **37** مردم که از این واقعه دچار وحشت شده دارد، از دست خواهد داد.» **19** یکبار، مادر و برادران عیسی آمدند بودند، از عیسی خواهش کردند که از آنجا برود و دیگر کاری به تا او را ببینند، اما به علت ازدحام جمعیت نتوانستند وارد خانه‌ای کارشان نداشته باشد. پس او سوار قایق شد تا به کناره دیگر دریاچه شوند که در آن تعلیم می‌داد. **20** به عیسی خبر دادند که: «مادر و بازگرد. **38** مردی که ارواح پلید از او بیرون آمده بودند به عیسی برادران بیرون ایستاده‌اند و منتظرند تو را ببینند.» **21** عیسی پاسخ التماس کرد که اجازه دهد همراه او برود. اما عیسی اجازه نداد و به داد: «مادر و برادران من کسانی هستند که پیغام خدا را می‌شنوند و او فرمود: **39** «نزد خانواده‌ات برگرد و بگو که خدا چه کار بزرگی آن را اطاعت می‌کنند.» **22** روزی عیسی به شاگردانش فرمود: «به برایت انجام داده است.» او نیز به شهر رفت و برای همه بازگو نمود آن طرف دریاچه برویم.» پس سوار قایق شدند و رفتند. **23** در بین که عیسی چه معجزه بزرگی در حق او انجام داده است. **40** هنگامی راه، عیسی را خواب در بود. ناگهان توفان سختی درگرفت، طوری که آب قایق را پر کرد و جانشان به خطر افتاد. **24** شاگردان با عجله عیسی را بیدار کردند و فریاد زدند: «استاد، استاد، نزدیک است غرق که سرپرست کنیسه شهر بود، آمد و بر پاهای عیسی افتاد و به او شوم!» عیسی برخاست و بر باد و امواج سهمگین نهیب زد. آنگاه التماس کرد که همراه او به خانه‌اش برود، **42** و دختر دوازده ساله‌اش توفان فروکش کرد و همه جا آرامش پدید آمد. **25** سپس از ایشان را که تنها فرزندش بود و در آستانه مرگ قرار داشت، شفا دهد. پرسید: «ایمانتان کجاست؟» ایشان با ترس و تعجب به یکدیگر عیسی خواهش را را پذیرفت و در میان انبوه جمعیت، با او به راه گفتند: «این کیست که حتی به باد و دریا فرمان می‌دهد و از او افتاد. مردم از هر طرف دور او را گرفته بودند و بر او فشار می‌آوردند. فرمان می‌برند؟» **26** به این ترتیب به آن طرف دریاچه، به سرزمین **43** در میان آن جمعیت، زنی بود که مدت دوازده سال خونریزی

داشت و با اینکه تمام دارایی‌اش را صرف معالجه خود نموده بود شفا می‌بخشیدند. **7** وقتی که هیروдіس حکمران جلیل خیر معجزات نتوانسته بود بهبود یابد. **44** از پشت سر عیسی، خود را به او رساند و به گوشهٔ ردای او دست زد. به محض اینکه دستش به گوشهٔ ردای می‌گفتند که او همان یحیی تعمیددهنده است که زنده شده است. عیسی رسید، خونریزی‌اش قطع شد. **45** عیسی ناگهان برگشت و **8** عده‌ای دیگر نیز می‌گفتند که او همان ایلیا است که ظهور کرده یا پرسید: «چه کسی به من دست زد؟» همه انکار کردند. پطرس یکی از پیامبران گذشته است که زنده شده است. **9** اما هیروдіس گفت: «استاد، می‌بینید که مردم از هر طرف فشار می‌آورند...» **46** می‌گفت: «من خود سر یحیی را از تنش جدا کردم! پس این دیگر اما عیسی فرمود: «یک نفر با قصدی خاص به من دست زد، زیرا کیست که این داستانهای عجیب و غریب را درباره‌اش می‌شنوم؟» و احساس کردم نیروی شفا بخشی از من صادر شد!» **47** آن زن که او می‌کوشید عیسی را ملاقات کند. **10** پس از مدتی، رسولان دید عیسی از همه چیز آگاهی دارد، با ترس و لرز آمد و در برابر او به برگشتند و عیسی را از آنچه انجام داده بودند، آگاه ساختند. آنگاه زانو افتاد. آنگاه در حضور همه بیان کرد که به چه علت به او دست زده و چگونه شفا یافته است. **48** عیسی به او گفت: «دخترم، راه افتاد. **11** اما بسیاری از مردم از مقصد او باخبر شدند و به دنبالش ایمانت تو را شفا داده است. به سلامت برو!» **49** عیسی هنوز راه افتادند. عیسی نیز با خوشرویی ایشان را پذیرفت و باز درباره با آن زن سخن می‌گفت که شخصی از خانهٔ یایروس آمد و به او ملکوت خدا ایشان را تعلیم داد و بیماران را شفا بخشید. **12** نزدیک خبر داده گفت: «دخترت مرد. دیگر به استاد زحمت نده.» **50** غروب، دوازده شاگرد عیسی نزد او آمدند و گفتند: «مردم را مرخص اما وقتی عیسی این را شنید، به یایروس گفت: «ترس! فقط ایمان فرما تا به دهات و مرزهای اطراف بروند و خوراک و سرپناهی بیابند، داشته باش، و دخترت شفا خواهد یافت!» **51** هنگامی که به خانه چون در این بیابان، چیزی برای خوردن پیدا نمی‌شود.» **13** عیسی رسیدند، عیسی اجازه نداد که به غیر از پطرس، یعقوب، یوحنا و پدر و مادر آن دختر، شخص دیگری با او وارد اتاق شود. **52** در آن خانه تعجب گفتند: «چگونه؟ ما حتی برای خودمان، چیزی جز پنج نان و عدهٔ زیادی جمع شده و گریه و زاری می‌کردند. عیسی به ایشان فرمود: «گریه نکنید! دختر نمرده؛ فقط خوابیده است!» **53** همه به او خندیدند، چون می‌دانستند که دختر مرده است. **54** آنگاه عیسی نفر بود. آنگاه عیسی فرمود: «به مردم بگویید که در دسته‌های پنجاه وارد اتاق شد و دست دختر را گرفت و فرمود: «دخترم، برخیز!» نفری، بر روی زمین بنشینند.» **15** شاگردان همه را نشانند. **16** **55** همان لحظه، او زنده شد و فوراً از جا برخاست! عیسی فرمود: «چیزی به او بدهید تا بخورد.» **56** والدین او حیرت کرده بودند، اما عیسی آن پنج نان و دو ماهی را برداشت و به سوی آسمان نگاه کرد، برکت داد. سپس نانها را تکه‌تکه کرد و به شاگردانش داد تا در عیسی به ایشان دستور اکید داد که به کسی نگویند چه اتفاقی افتاده است. **18** یک روز که عیسی به

9 روزی عیسی دوازده شاگرد خود را فرا خواند و به ایشان قدرت و اقتدار داد تا ارواح پلید را از وجود دیوزگان بیرون کنند و بیماران را شفا بخشند. **2** آنگاه ایشان را فرستاد تا فرا رسیدن ملکوت خدا را به مردم اعلام نمایند و بیماران را شفا دهند. **3** پیش از آنکه به راه افتند، عیسی به آنان فرمود: «در این سفر، هیچ چیز با خود نبرید، نه چوبدستی، نه کوله‌بار، نه خوراک، نه پول و نه لباس اضافی. **4** به هر خانه‌ای که وارد شدید، تا هنگام ترک آن محل، در آن خانه بمانید. **5** اگر اهالی شهری به پیغام شما توجهی نکردند، به هنگام ترک آن شهر، حتی گرد و خاک آنجا را نیز از پاهایتان بتکانید تا شهادتی بر ضد آنها باشد.» **6** پس شاگردان، شهر به شهر و آبادی به آبادی می‌گشتند و پیغام انجیل را به مردم می‌رساندند و بیماران را

دست خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من از دست بدهد، عجیب عیسی تعریف می‌کردند، او به شاگردان خود فرمود: **44** «به آن را نجات خواهد داد. **25** چه فایده که انسان تمام دنیا را ببرد، اما آنچه می‌گویم، خوب توجه کنید: پسر انسان را به دست مردم تسلیم جانش را از دست بدهد یا آن را تلف کند؟ **26** «و اگر کسی از شما خواهد کرد.» **45** اما شاگردان منظور او را نفهمیدند، چون ذهنشان من و از سخنان من عار داشته باشد، پسر انسان نیز هنگامی که کور شده بود و می‌ترسیدند در این باره از او سؤال کنند. **46** سپس در جلال خود و جلال پدر، با فرشتگان مقدس بازگردد، از او عار بین شاگردان عیسی این بحث درگرفت که کدام یک از ایشان بزرگتر خواهد داشت. **27** اما یقین بدانید که در اینجا کسانی ایستاده‌اند است! **47** عیسی که متوجه افکار ایشان شده بود، کودکی را نزد که تا ملکوت خدا را نبینند، نخواهند مرد.» **28** حدود هشت روز خود خواند، **48** و به ایشان فرمود: «هر که به خاطر من این کودک پس از این سخنان، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را برداشت و را بپذیرد، مرا بپذیرفته است؛ و هر که مرا بپذیرد، فرستنده مرا بپذیرفته بر فراز کوهی برآمد تا دعا کند. **29** به هنگام دعا، ناگهان چهره است. زیرا در میان شما کسی واقعاً بزرگتر است که از همه کوچکتر عیسی نورانی شد و لباسش از سفیدی، چشم را خیره می‌کرد. **30** باشد.» **49** یوحنا، به او گفت: «استاد، مردی را دیدیم که به نام تو ناگاه، دو مرد، یعنی موسی و ایلیا، ظاهر شدند و با عیسی به گفتگو ارواح پلید را از مردم بیرون می‌کرد؛ ولی ما به او گفتیم که این کار را پرداختند. **31** ظاهر ایشان بس پرشکوه بود. گفتگوی ایشان درباره نکند چون از گروه ما نبود.» **50** عیسی گفت: «مانع او نشوید، خروج عیسی از این جهان بود، امری که قرار بود در اورشلیم اتفاق چون کسی که بر ضد شما نباشد، با شماست.» **51** هنگامی که بیفتند. **32** اما در این هنگام، پطرس و همراهانش به خواب رفته زمان بازگشت عیسی به آسمان نزدیک شد، با عزمی راسخ به سوی بودند. وقتی بیدار شدند، عیسی و آن دو مرد در غرق در نور و جلال اورشلیم به راه افتاد. **52** او چند نفر را جلوتر فرستاد تا در یکی از دیدند. **33** هنگامی که موسی و ایلیا آن محل را ترک می‌گفتند، دهکده‌های سامری‌نشین، محلی برای اقامت ایشان آماده سازند. **53** پطرس که دستی‌چاه بود و نمی‌دانست چه می‌گوید، به عیسی گفت: «اما اهالی آن دهکده، ایشان را نپذیرفتند چون می‌دانستند که عازم «استاد، چه خوب است ما اینجا هستیم! بگذار سه سایبان بسازیم، اورشلیم هستند. (سامریان و یهودیان، دشمنی دیرینه‌ای با یکدیگر برای تو، یکی برای موسی، و یکی دیگر هم برای ایلیا.» **34** سخن داشتند.) **54** وقتی فرستادگان برگشتند و این خبر را آوردند، یعقوب و پطرس هنوز تمام نشده بود که ابری درخشان پدیدار گشت و وقتی بر یوحنا به عیسی گفتند: «استاد، آیا می‌خواهی از خدا درخواست کنیم ایشان سایه انداخت، شاگردان را ترس فرا گرفت. **35** آنگاه از ابر که از آسمان آتش نبرستد و ایشان را از بین ببرد، همان‌گونه که ایلیا ندایی در رسید که «این است پسر من که او را برگزیده‌ام؛ به او نیز کرد؟» **55** اما عیسی ایشان را سرزنش نمود. **56** بنابراین از آنجا گوش فرا دهید!» **36** چون ندا خاتمه یافت، متوجه شدند که عیسی به آبادی دیگری رفتند. **57** در بین راه، شخصی به عیسی گفت: تنهاست. آنان تا مدت‌ها، به کسی درباره این واقعه چیزی نگفتند. «هر جا بروی، از تو پیروی خواهم کرد.» **58** اما عیسی به او گفت: **37** روز بعد، وقتی از تپه پایین می‌آمدند، با جمعیت بزرگی روبرو «روباها برای خود لانه دارند و پرندگان، آشنایه؛ اما پسر انسان جایی شدند. **38** ناگهان مردی از میان جمعیت فریاد زد: «استاد، التماس ندارد که حتی سرش را بر آن بگذارد.» **59** یکبار نیز او کسی را می‌کنم بر پسر، که تنها فرزندم است، نظر لطف ببندازی، **39** دعوت کرد تا پیروی‌اش نماید. آن شخص گفت: «سرورم، اجازه چون یک روح پلید مرتب داخل وجود او می‌شود و او را به فریاد بفرما تا اول به خانه بازگردم و پدرم را دفن کنم.» **60** عیسی به او کشیدن و می‌دارد. این روح پلید او را متشنج می‌کند، به طوری که گفت: «بگذار مردگان، مردگان خود را دفن کنند. وظیفه تو این دهانش کف می‌کند. او همیشه به پسر حمله می‌کند و به سختی او است که بیایی و مزه ملکوت خدا را در همه جا اعلام نمایی.» **61** را رها می‌سازد. **40** از شاگردان درخواست کرد که این روح را شخصی نیز به عیسی گفت: «خداوند، من حاضرم تو را پیروی از وجود پسر بیرون کنند، اما نتوانستند.» **41** عیسی فرمود: «ای کفم. اما بگذار اول بروم و با خانواده‌ام خداحافظی کنم!» **62** عیسی مردم بی‌ایمان و نامطمع! تا کی باید با شما باشم و رفتار شما را به او فرمود: «کسی که آغاز به شخم زدن بکند و بعد، به عقب نگاه تحمل کنم؟ پسر را نزد من بیاور!» **42** در همان هنگام که پسر را کند، لیاقت خدمت در ملکوت خدا را ندارد!»

10 آنگاه، عیسی‌ای خداوند هفتاد نفر دیگر را تعیین کرد و می‌غلتید و دهانش کف می‌کرد. اما عیسی به روح پلید نهیب زد و پسر را شفا بخشید و به پدرش سپرد. **43** مردم همه از قدرت خدا شگفت‌زده شده بودند. در همان حال که همه با حیرت از کارهای

از صاحب محصول درخواست کنید تا برای جمع‌آوری محصول، کودکان‌اند. بله ای پدر، خشنودی تو این بود که به این طریق عمل کارگران بیشتری بفرستد. **3** بروید و فراموش نکنید که من شما را کنی.» **22** سپس به شاگردان خود گفت: «پدرم همه چیز را به همچون برها به میان گرگها می‌فرستم. **4** با خود نه پول بردارید، نه دست من سپرده است. هیچ‌کس براستی پسر را نمی‌شناسد جز پدر، کوله‌بار و نه حتی یک جفت کفش اضافی. در بین راه نیز برای سلام و هیچ‌کس براستی پدر را نمی‌شناسد جز پسر و نیز آثانی که پسر و احوال‌پرسی وقت تلف نکنید. **5** «وارد هر خانه‌ای که شدید، قبل بخواهد او را به ایشان بشناساند.» **23** سپس، در تنهایی به آن دوازده از هر چیز بگویید: برکت بر این خانه باشد. **6** اگر کسی در آنجا شاگرد فرمود: «خوشا به حال شما که این چیزها را می‌بینید! **24** لیاقت برکت را داشته باشد، برکت شامل حالش می‌شود و اگر لیاقت به شما می‌گویم که بسیاری از انبیا و پادشاهان آرزو داشتند آنچه نداشته باشد، برکت به خود شما برمی‌گردد. **7** پس در همان خانه را که شما می‌بینید، ببینند، اما ندیدند؛ و آنچه را که می‌شنوید، بمانید و از خانه به خانه‌ای دیگر نقل مکان نکنید. هر چه به شما بشنوند، اما نشنیدند!» **25** روزی یکی از علمای دین که می‌خواست می‌دهد، بخورید و بنوشید، زیرا کارگر مستحق مزد خویش است! **8** «اعتقادات عیسی را امتحان کند، از او پرسید: «استاد، چه باید بکنم «وقتی وارد شهری شدید و از شما استقبال کردند، هر چه پیش شما تا زندگی جاوید نصیب شود؟» **(aiōnios g166)** **26** عیسی به بگذارند، بخورید، **9** و بیماران آنجا را شفا دهید و به ایشان بگویید: او گفت: «در کتاب تورات، در این باره چه نوشته شده است؟» «ملکوت خدا به شما نزدیک شده است. **10** «اما اگر شهری شما را **27** جواب داد: «نوشته شده که خداوند، خدای خود را با تمامی نپذیرفت، به کوچه‌های آن بروید و بگویید: **11** «ما حتی گرد و دل، با تمامی جان، با تمامی قوت و با تمامی فکر خود دوست خاک شهرتان را که بر پاهای ما نشسته، می‌تکانیم. اما بدانید که بدار. و همسایه‌ات را نیز همچون جان خویش دوست بدار!» **28** ملکوت خدا نزدیک شده است.» **12** به شما می‌گویم که در روز عیسی فرمود: «بسیار خوب، تو نیز چنین کن تا حیات جاودانی داوری وضع شهر فاسد شودم بهتر از وضع چنین شهری خواهد بود. داشته باشی.» **29** اما او چون می‌خواست سؤال خود را موجه و به‌جا **13** «وای بر تو ای خورزین، و وای بر تو ای بیت‌صیدا! زیرا اگر جلوه دهد، باز پرسید: «خوب، همسایه من کیست؟» **30** عیسی در معجزاتی که در شما انجام دادم، در شهرهای فاسد صور و صیدون جواب، داستانی تعریف کرد و فرمود: «یک یهودی از اورشلیم به شهر انجام داده بودم، اهالی آنها مدت‌ها قبل، از گناهانشان توبه می‌کردند، اریحا می‌رفت. در راه به دست راهزنان افتاد. ایشان لباس و پول او را و پلاس‌پوش و خاکستر نشین می‌شدند تا شیمانی خود را نشان دهند. گرفتند و او را کتک زده، نیمه جان کنار جاده انداختند و رفتند. **31** از جاده، در روز داوری، وضع صور و صیدون بهتر از وضع شما از جاده، کاهنی یهودی از آنجا می‌گذشت. وقتی او را کنار جاده خواهد بود. **15** و تو ای کفرناحوم، آیا به آسمان بالا خواهی رفت؟ افتاده دید، راه خود را کج کرد و از سمت دیگر جاده رد شد. **32** هرگز! تو به عالم مردگان پایین خواهی رفت!» **(Hadēs g86)** **16** سپس یکی از خادمان خانه خدا از راه رسید و نگاهی به او کرد. اما سپس به شاگردان خود گفت: «هر که پیام شما را بپذیرد، مرا پذیرفته او نیز راه خود را در پیش گرفت و رفت. **33** «آنگاه یک سامری از راه است، و هر که شما را رد کند، در واقع مرا رد کرده است، و هر که رسید (یهودی‌ها و سامری‌ها، با یکدیگر دشمنی داشتند). وقتی آن مرا رد کند، فرستنده مرا رد کرده است.» **17** پس از مدتی، آن مجروح را دید، دلش به حال او سوخت، **34** نزدیک رفت و کنارش هفتاد شاگرد بازگشتند و با خوشحالی به عیسی خبر داده، گفتند: زخمهایش را شست و مرهم مالید و بست. سپس او را بر «خداوندان، حتی ارواح پلید نیز به نام تو، از ما اطاعت می‌کنند!» الاغ خود سوار کرد و به مهمانخانه‌ای برد و از او مراقبت نمود. **35** **18** عیسی فرمود: «بلی، من شیطان را دیدم که همچون برق، از روز بعد، هنگامی که آنجا را ترک می‌کرد، مقداری پول به صاحب آسمان به زیر افتاد! **19** من به شما اقتدار بخشیده‌ام تا مارها و عقربها مهمانخانه داد و گفت: از این شخص مراقبت کن و اگر بیشتر از این را لگدمال کنید و بر تمام قدرت دشمن چیره شوید؛ و هیچ چیز خرج کنی، وقتی برگشتم، پرداخت خواهم کرد!» **36** «حال، به نظر هرگز به شما آسیب نخواهد رسانید! **20** با وجود این، فقط از این تو کدام یک از این سه نفر، همسایه آن مرد بیچاره بود؟» **37** جواب شادی نکنید که ارواح پلید از شما اطاعت می‌کنند، بلکه از این شاد داد: «آنکه بر او ترجم نمود و کمکش کرد.» عیسی فرمود: «تو نیز باشی که نام شما در آسمان ثبت شده است!» **21** آنگاه دل عیسی برو و چنین کن!» **38** در سر راه خود به اورشلیم، عیسی و شاگردان سرشار از شادی روح خدا گردید و فرمود: «ای پدر، مالک آسمان و به دهی رسیدند. در آنجا زنی به نام مارتا ایشان را به خانه خود زمین، سپاس تو را که این امور را از کسانی که خود را دانا و زیرک دعوت کرد. **39** او خواهری داشت به نام مریم. وقتی عیسی به خانه می‌پندارند، پنهان ساختی و آنها را بر کسانی آشکار فرمودی که مانند ایشان آمد، مریم با خیالی آسوده نشست تا به سخنان او گوش فرا

دهد. **40** اما مارتا که برای پذیرایی از آن همه مهمان، پرنشان شده خواند و فرمود: «هر مللکی که دچار جنگ داخلی شود، نابودی اش و به تکاپو افتاده بود، نزد عیسی آمد و گفت: «سزور من، آیا این دور از انصاف نیست که خواهرم اینجا بنشیند و من به تنهایی همه کارها را انجام دهم؟ لطفاً به او بفرما تا به من کمک کند.» **41** عیسی قدرت داده تا ارواح پلید او را بیرون کند. اما اگر شیطان بر ضد خداوند به او فرمود: «مارتا، تو برای همه چیز خود را ناراحت و خودش تجزیه شده، با خودش می‌جنگد، در این صورت حکومت او مضطرب می‌کني، **42** اما فقط یک چیز اهمیت دارد. مریم همان چگونگی برقرار خواهد ماند؟ **19** و اگر قدرت من از شیطان است، را انتخاب کرده است و من نمی‌خواهم او را از این فیض محروم می‌کنند؟ از این رو، ایشان شما را به خاطر حرفی که زدید، محکوم خواهند ساخت! **20** اما اگر من با قدرت خدا، ارواح پلید را بیرون می‌کنم، پس بدانید که ملکوت خدا به میان شما آمده است. **21** زیرا زمانی که شخصی نیرومند، مانند شیطان، کاملاً مسلح، از کاخ خود محافظت می‌کند، اموالش در امن و امان است، **22** تا زمانی که شخصی نیرومندتر حمله کند و بر او چیره شود، و اسلحه او را بگیرد و اموالش را غارت کند. **23** «هر که با من نباشد، بر ضد من است، و هر که با من کار نکند، در واقع علیه من کار می‌کند. **24** «وقتی یک روح پلید، کسی را ترک می‌کند، به صحراهای بی‌آب می‌رود تا جایی برای استراحت بیابد. اما چون جای مناسبی نمی‌یابد، می‌گوید: "به شخصی که از او درآمد، باز می‌گردم." **25** پس باز می‌گردد و می‌بیند که خانه قبلی‌اش جاروشده و مرتب است. **26** سپس هفت روح دیگر پیدا می‌کند که از خودش هم پلیدتر هستند، و وارد آن شخص شده، در آنجا زندگی می‌کنند. به این ترتیب، وضع آن شخص بدتر از قبل می‌شود.» **27** این سخنان هنوز بر زبان عیسی بود که زنی از میان جمعیت با صدای بلند گفت: «خوشا به حال آن مادری که تو را به دنیا آورد و شیر داد!» **28** عیسی در جواب فرمود: «اما خوشبخت‌تر کسی است که کلام خدا را می‌شنود و به آن عمل می‌کند!» **29** هنگامی که شمار جمعیت فزونی می‌یافت، عیسی فرمود: «مردم این نسل چقدر شیرینند! همواره از من می‌خواهند آبی به ایشان نشان دهم. اما تنها آبی که به ایشان می‌دهم، آیت یونس است. **30** آنچه برای او اتفاق افتاد، نشانه‌ای بود برای مردم نینوا که او را خدا فرستاده است. همچنین آنچه برای پسر انسان اتفاق می‌افتد، آیتی خواهد بود برای این نسل که مرا خدا فرستاده است. **31** در روز دوری، ملکه سبا برخواید خاست و مردم این دوره و زمانه را محکوم خواهد ساخت، زیرا او با زحمت فراوان، راهی دراز را پیمود تا بتواند سخنان حکیمانه سلیمان را بشنود. اما شخصی برتر از سلیمان در اینجاست، اما چه کم هستند کسانی که به او گوش می‌دهند. **32** در روز دوری، مردم نینوا بر ضد این نسل به پا خاسته، آن را محکوم خواهند ساخت، زیرا ایشان با شنیدن موعظه یونس توبه کردند. و اکنون کسی بزرگتر از یونس در اینجا هست، اما حاضر تا اقتدار خود را ثابت کند. **17** عیسی افکار هر یک از ایشان را

11

روزی عیسی مشغول دعا بود. وقتی دعایش تمام شد، یکی از شاگردانش به او گفت: «خداوندا، همان‌طور که یحیی طرز دعا کردن را به شاگردان خود آموخت، تو نیز آن را به ما بیاموز.» **2** عیسی به ایشان گفت که چنین دعا کنند: «ای پدر، نام تو مقدس باد. ملکوت تو بیاید. **3** نان روزانه ما را هر روز به ما عطا فرما. **4** گناهان ما را ببخش، چنانکه ما نیز آنانی را که در حق ما گناه می‌کنند، می‌بخشیم. و نگذار که تسلیم وسوسه شویم.» **5** سپس عیسی تعلیم خود را درباره دعا ادامه داد و فرمود: «فرض کنید دوستی دارید و نیمه‌شب در خانه‌اش را می‌زنید و می‌گویید: "ای رفیق، سه گرده نان به من قرض بده، **6** چون یکی از دوستانم همین الان از سفر نزد آمده و هیچ خوراکی ندارم که به او بدهم." **7** او از داخل خانه جواب می‌دهد که با بچه‌هایش در رختخواب خوابیده است و نمی‌تواند برخیزد و به شما نان دهد. **8** «به شما می‌گویم که حتی اگر به خاطر دوستی از جا بلند نشود و به شما نان ندهد، اما اگر به در زدن ادامه دهید، برخواید خاست و هر چه نیاز دارید، به شما خواهد داد، تا مبادا آبرویش برود. **9** «پس به شما می‌گویم، درخواست کنید تا به شما داده شود؛ بپویید تا پیدا کنید؛ بگویید تا در به روی شما باز شود. **10** زیرا هر که درخواست کند، به دست خواهد آورد، و هر که بپویید، پیدا خواهد کرد، و هر که بگوید، در به رویش باز خواهد شد. **11** «کدام یک از شما پدران، اگر فرزندش از او ماهی بخواهد، به او مار می‌دهد؟ **12** یا اگر تخم مرغ بخواهد، آیا به او عقرب می‌دهید؟ هرگز! **13** «پس اگر شما، اشخاص گناهکار، می‌دانید که باید چیزهای خوب را به فرزندانتان بدهید، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما به کسانی که از او درخواست کنند، روح‌القدس را عطا خواهد کرد.» **14** روزی عیسی، روح پلیدی را از شخصی لال بیرون کرد و زبان آن شخص باز شد. کسانی که این ماجرا را دیدند، بسیار تعجب کردند و به هیجان آمدند. **15** اما بعضی از آن میان گفتند: «او ارواح پلید را به قدرت شیطان، رئیس ارواح پلید، بیرون می‌راند.» **16** عده‌ای دیگر نیز خواستار آیتی آسمانی شدند، تا اقتدار خود را ثابت کند. **17** عیسی افکار هر یک از ایشان را

نستید تویه کنید. **33** «هیچ کس چراغ را روشن نمی‌کند تا پنهانش سازد، بلکه آن را بر چراغان می‌گذارد تا هر که داخل می‌شود نورش را ببیند. **34** چشم تو چراغی است که روشنایی بدنت را تأمین می‌کند. اگر چشمت سالم باشد، تمام وجودت نیز سرشار از روشنایی خواهد بود. اما اگر چشمت ناسالم باشد، وجودت مملو از تاریکی خواهد بود. **35** پس هوشیار باشید، مبادا به جای نور، تاریکی بر وجودتان حکمفرما باشد! **36** اگر باطن شما نورانی بوده، هیچ نقطه تاریکی در آن نباشد، آنگاه سراسر وجودتان درخشان خواهد بود، گویی چراغی پُر نور بر شما می‌تابد.» **37** وقتی عیسی سخنان خود را به پایان رسانید، یکی از فریسی‌ها، او را برای صرف غذا دعوت کرد. عیسی به خانه او رفت و بر سر سفره نشست. **38** اما آن فریسی وقتی دید که عیسی دستپایش را پیش از خوردن نشست، تعجب کرد! **39** خداوند به او فرمود: «شما فریسیان بیرون کاسه و بشقاب را آنقدر تمیز می‌کنید تا بدرخشند، ولی درون شما از کثافت و طمع و خبثت پر است. **40** ای نادانان، آیا همان خدایی که ظاهر را آفرید، باطن را نیز نیافرید؟ **41** پس با کمک به فقیران، باطن خود را پاک سازید، و آنگاه همه چیز برایتان پاک خواهد بود. **42** «وای بر شما ای فریسیان! شما حتی دهیک محصول نعنای و سداب و هرگونه سبزی دیگر را هدی می‌دهید، اما عدالت را نادیده می‌گیرید و از محبت به خدا غافل هستید. شما باید دهیک را بدهید، ولی عدالت و محبت را نیز فراموش نکنید. **43** «وای بر شما ای فریسی‌ها، زیرا دوست دارید که در کنیسه‌ها در بهترین جا بنشینید و هنگام عبور از کوچه و بازار مردم به شما تعظیم کنند. **44** چه عذاب هولناکی در انتظار شماست! شما مانند قبرهایی هستید که در صحرا میان علفها پنهان‌اند، مردم از کنارتان رد می‌شوند بی‌آنکه بدانند چقدر فاسد هستید.» **45** یکی از علمای دین که در آنجا ایستاده بود، به عیسی گفت: «استاد، با این سخنانت به ما نیز توهین کردی!» **46** عیسی فرمود: «و شما ای علمای دین، وای بر شما، زیرا تکالیف دینی بسیار سنگینی بر دوش مردم می‌گذارید، اما هرگز حاضر نیستید حتی انگشتی برای کمک به ایشان تکان دهید. **47** وای بر شما، زیرا شما برای انبیايي که به دست اجدادتان کشته شدند، مقبره می‌سازید. **48** بنابراین، شهادت می‌دهید که کار نیاکانتان مورد تأیید شماست. انبیا را ایشان کشتند، و مقبره‌هایشان را شما بنا می‌کنید. **49** «از همین روست که خدا با حکمتی که دارد درباره شما فرموده است: پیامبران و رسولان نزد شما خواهم فرستاد، اما شما برخی را کشته، و برخی دیگر را آزار خواهید رساند. **50** پس خون همه انبیا که از ابتدای پیدایش جهان تا به حال ریخته شده است، بر گردن این نسل خواهد بود، **51** از خون هابیل گرفته تا خون زکریا که در معبد، میان مذبح و

12 هنگامی که هزاران نفر جمع شده بودند، به طوری که یکدیگر را پایمال می‌کردند، عیسی نخست رو به شاگردان کرد و به ایشان فرمود: «از خمیرمایه فریسی‌ها، یعنی از ریاکاری برحذر باشید! **2** زمان آن خواهد رسید که هر آنچه پنهان است، آشکار شود، و همگان از آنچه مخفی است، آگاه گردند. **3** هر آنچه در تاریکی گفته‌اید، در روشنایی شنیده خواهد شد، و آنچه که در اتاقهای درسته زمزمه کرده‌اید، بر بامها اعلام خواهد شد تا همه بشنوند! **4** «ای دوستان من، از آتانی نترسید که قادرند فقط جسمتان را بکشند، چون بعد از آن نمی‌توانند کاری بکنند! **5** اما به شما خواهم گفت از که بترسید: از خدایی بترسید که هم قدرت دارد بکشد و هم به جهنم بیندازد. بلکه، از او باید ترسید. (Geenna g1067) **6** «قیمت پنج گنجشک چقدر است؟ دو پول سیاه. با وجود این، خدا حتی یکی از آنها را فراموش نمی‌کند! **7** حتی موهای سر شما نیز شمارش شده است. پس نگران نباشید، زیرا ارزش شما بیشتر از هزاران گنجشک است. **8** «به شما می‌گویم، هر که نزد مردم مرا اقرار کند، من نیز که پسر انسان هستم، او را در حضور فرشتگان خدا، اقرار خواهم کرد. **9** اما هر که مرا نزد مردم انکار کند، در حضور فرشتگان خدا انکار خواهد شد. **10** با این حال، هر سخنی که برضد پسر انسان گفته شود، قابل بخشایش است، اما هر که برضد روح‌القدس سخن گوید، هرگز آمرزیده نخواهد شد. **11** «هنگامی که شما را برای محاکمه، به کنیسه‌های یهود و نزد بزرگان و حاکمان می‌برند، نگران نباشید که برای دفاع از خود، چه بگویید، **12** چون روح‌القدس همان لحظه به شما خواهد آموخت که چه بگویید.» **13** در این هنگام، شخصی از میان جمعیت به او گفت: «استاد، به برادرم بفرما که ارث پدرم را با من تقسیم کند!» **14** عیسی در پاسخ فرمود: «ای مرد، چه کسی مرا تعیین کرده که در میان شما قضاوت و حکمیت کنم؟» **15** سپس فرمود: «مراقب باشید! از هر نوع طمع بپرهیزید، زیرا زندگی حقیقی به فراوانی ثروت بستگی ندارد.» **16** سپس این حکایت را برای ایشان بیان کرد: «شخصی ثروتمند از مزرعه خود محصولی فراوان به دست آورد. **17** پس با خود اندیشیده، گفت: "چه باید

بکنم؟ جایی برای انبار کردن محصول خود ندارم.“ 18 سپس به خود بر تن کرده، آنان را بر سر سفره خواهد نشاند و به پذیرایی از ایشان گفت: “دانستم چه کنم. انبارهای خود را خراب کرده، انبارهای خواهد پرداخت. 38 بله، خوشا به حال آن غلامانی که وقتی اربابشان بزرگتری خواهم ساخت، و تمام غلات و اموال خود را در آنها ذخیره می‌آید، بیدار باشند، خواه نیمه‌شب باشد، خواه سپیده دم! 39 اگر خواهم کرد. 19 آنگاه به خود خواهم گفت: ای مرد خوشبخت، تو صاحب خانه می‌دانست که دزد در چه ساعتی می‌آید، نمی‌گذاشت برای چندین سال، محصول فراوان ذخیره کرده‌ای! حالا دیگر آسوده دزد وارد خانه‌اش شود. 40 پس شما نیز آماده باشید، زیرا پسر انسان باش و به عیش و نوش بپرداز و خوش بگذران!“ 20 «اما خدا به هنگامی باز خواهد گشت که کمتر انتظارش را دارید.» 41 پطرس از او فرمود: “ای نادان! همین امشب جاننت را خواهم گرفت. آنگاه عیسی پرسید: «خداندا، آیا این را فقط برای ما می‌گویی یا برای اموالی که اندوخته‌ای، به چه کسی خواهد رسید؟“ 21 «این است همه؟» 42 عیسی خدانود در جواب فرمود: «خدمتگزار وفادار و دانا سرنوشت کسی که در این دنیا مال و ثروت جمع کند، اما رابطه‌ای کسی است که اربابش بتواند او را به سرپرستی سایر خدمتگزاران غنی با خدا نداشته باشد.» 22 آنگاه به شاگردان خود فرمود: «پس خانه‌اش بگمارد تا خوراک آنان را به موقع بدهد. 43 خوشا به حال نصیحت من این است که نگران زندگی روزمره خود نباشید، که آیا به چنین خدمتگزاری که وقتی اربابش باز می‌گردد، او را در حال انجام اندازه کافی خوراک و پوشاک دارید یا نه. 23 زیرا زندگی از خوراک و وظیفه ببیند. 44 یقین بدانید که او را ناظر تمام داری خود خواهد و بدن از پوشاک با ارزشتر است! 24 به کلاغها نگاه کنید؛ نه ساخت. 45 «ولی اگر آن خدمتگزار با خود فکر کند که “اربابم به می‌کارند، نه درو می‌کنند و نه انبار دارند تا خوراک را ذخیره کنند، این زودی نمی‌آید،“ او به آزار همکارانش بپردازد و وقت خود را به عیش زیرا خدا روزی آنها را می‌رساند. اما شما با ارزشتر از پرندگان هستید! و نوش و میگساری بگذرانند، 46 آنگاه در روزی که انتظارش را ندارد، 25 آیا همه نگرانی‌هایتان می‌تواند یک لحظه به عمرتان بیفزاید؟ 26 اربابش باز خواهد گشت و او را به سختی تنبیه کرده، به سرنوشت پس اگر با غصه خوردن، حتی قادر به انجام کوچکترین کار هم خیانتکاران دچار خواهد ساخت. 47 «آن خدمتکاری که وظیفه خود نیستید، پس چرا برای امور بزرگتر نگران و مضطرب می‌شوید؟ 27 «به را بدانند و به آن عمل نکنند، به سختی مجازات خواهد شد. 48 اما گلهای وحشی نگاه کنید که چگونه رشد و نمو می‌کنند. آنها نه کار اگر کسی ندانسته عمل خلافی انجام دهد، کمتر مجازات خواهد می‌کنند و نه برای خود لباس می‌دوزند. با این حال به شما می‌گویم شد. به هر که مسئولیت بزرگتری سپرده شود، بازخواست بیشتری نیز که سلیمان نیز با تمام فرّ و شکوه خود، هرگز لباسی به زیبایی آنها بر از او به عمل خواهد آمد. و نزد هر که امانت بیشتری گذاشته شود، تن نکرد. 28 پس اگر خدا به فکر گلهای وحشی است که امروز از او مطالبه بیشتری نیز خواهد شد. 49 «من آمده‌ام تا بر روی زمین هستند و فردا در تنور انداخته می‌شوند، چقدر بیشتر، ای کم‌ایمانان، آتش داوری بیفرورم، و کاش هر چه زودتر این کار انجام شود! 50 اما به فکر شماست. 29 برای خوراک نیز نگران نباشید که چه بخورید و پیش از آن، باید از تجربیاتی سخت بگذرد، و چقدر در اندوه هستم، چه بنوشید! غصه نخورید، چون خدا روزی شما را می‌رساند. 30 زیرا تا آنها به پایان برسند! 51 «آیا گمان می‌برید که آمده‌ام تا صلح به بی‌ایمانان برای این چیزها غصه می‌خورند، اما پدر آسمانی شما از قبل زمین بیاورم؟ نه! بلکه آمده‌ام تا میان مردم جدایی اندازم. 52 از این می‌داند به اینها نیاز دارید. 31 پس شما به دنبال ملکوت خدا باشید، پس خانواده‌ها از هم خواند پاشید، و نفر به جانب من خواهند بود و او همه نیازهای شما را برآورده خواهد ساخت. 32 «پس ای گله سه نفر بر ضد من. 53 پدر علیه پسر و پسر علیه پدر، مادر علیه کوچک من، تنزیسید! چون رضای خاطر پدر شما در این است که دختر و دختر علیه مادر، مادر شوهر علیه عروس و عروس علیه مادر ملکوت را به شما عطا فرماید. 33 بنابراین، هر چه دارید بفروشید و شوهر. 54 سپس رو به جماعت کرد و فرمود: «وقتی می‌بینید ابرها به فقرا بدهید و گنج خود را در آسمان بیندوزید. در آسمان کیسه‌ها از سوی مغرب می‌آیند، می‌گویند که باران خواهد آمد و همان‌طور نیز هرگز پوسیده نمی‌شوند و به سرقت نمی‌روند و بید آنها را از بین می‌شود. 55 و هنگامی که باد جنوبی می‌وزد، می‌گویند که امروز هوا نمی‌برد. 34 زیرا گنجتان هر جا باشد، دلتان نیز همان جا خواهد گرم خواهد شد، و همان‌گونه نیز می‌شود. 56 ای ریاکاران، شما بود. 35 «همواره لباس بر تن، برای خدمت آماده باشید و چراغدان می‌توانید نشانه‌های هوای زمین و آسمان را تعبیر کنید، اما نمی‌دانید خود را فروزان نگاه دارید! 36 مانند خدمتکارانی باشید که منتظرند چگونه زمان حاضر را تعبیر نمایند! 57 چرا نمی‌خواهید حقیقت را اربابشان از جشن عروسی بازگردد، و حاضرند هر وقت که برسد و در بپذیرید؟ 58 «وقتی کسی از تو شاکی است و تو را به دادگاه می‌برد، بزند، در را به رویش باز کنند. 37 خوشا به حال آن خدمتکارانی که سعی کن پیش از رسیدن به نزد قاضی، با او صلح کنی، مبادا تو را وقتی اربابشان می‌آید، بیدار باشند. یقین بدانید که او خود لباس کار پیش قاضی بکشاند و قاضی تو را به مأمور تحویل دهد و مأمور تو را

به زندان بیفکند. **59** و اگر چنین شود، در زندان خواهی ماند، و تا به چه تشبیه کنم؟ **19** مانند دانه کوچکی خردل است که در باغی دینار آخر را نپرداخته باشی، بیرون نخواهی آمد!»

13

در همین وقت به عیسی اطلاع دادند که پیلاتس، گروهی از زائران جلیلی را در اورشلیم به هنگام تقدیم قربانی در معبد، قتل عام کرده است. **2** عیسی با شنیدن این خبر، فرمود: «آیا تصور می کنید این عده، از سایر مردم جلیل گناهکارتر بودند، که این گونه رنج دیدند و کشته شدند؟ **3** به هیچ وجه! شما نیز اگر از راههای بد خویش باز نگردید و به سوی خدا بازگشت ننمایید، مانند ایشان هلاک خواهید شد! **4** یا آن هجده نفری که برج "سولام" بر روی ایشان فرو ریخت و کشته شدند، آیا از همه ساکنان اورشلیم، گناهکارتر بودند؟ **5** هرگز! شما نیز اگر توبه نکنید، همگی هلاک خواهید شد!» **6** سپس این داستان را بیان فرمود: «شخصی در باغ خود، درخت انجیری کاشته بود. اما هر بار که به آن سر می زد، می دید که میوه ای نیاروده است. **7** سرانجام صبرش به پایان رسید و به باغبان خود گفت: این درخت را بپُر، چون سه سال تمام انتظار کشیده ام و هنوز یک دانه انجیر هم نداده است! نگه داشتنش چه فایده ای دارد؟ زمین را نیز بیهوده اشغال کرده است!» **8** «باغبان جواب داد: باز هم به آن فرصت بدهید! بگذارید یک سال دیگر هم بماند تا از آن به خوبی مواظبت کنم و کود فراوان به آن بدهم. **9** اگر سال آینده میوه داد که چه بهتر؛ اما اگر نداد، آنگاه آن را خواهم برید.» **10** یک روز شَبَّات، عیسی در کنیسه کلام خدا را تعلیم می داد. **11** در آنجا زنی حضور داشت که مدت هجده سال، روحی پلید او را علیل ساخته بود به طوری که پشتش خمیده شده، به هیچ وجه نمی توانست راست بایستد. **12** وقتی عیسی او را دید، به او فرمود: «ای زن، تو از این مرض شفا یافته ای!» **13** سپس بر او دست گذاشت و آن زن بلافاصله شفا یافت و راست ایستاده، شروع به ستایش خداوند نمود! **14** اما سرپرست کنیسه غضبناک شد، چون عیسی آن زن را روز شَبَّات شفا داده بود. پس با خشم به حضار گفت: «در هفته شش روز باید کار کرد. در این شش روز بیایید و شفا بگیرید، اما نه در روز شَبَّات.» **15** اما عیسی خداوند در جواب او فرمود: «ای ریاکار! مگر تو خود روز شَبَّات کار نمی کنی؟ مگر روز شَبَّات، گاو یا الاغت را از آخور باز نمی کنی تا برای آب دادن بیرون بری؟ **16** پس حال چرا از من ایراد می گیری که در روز شَبَّات، این زن را رهایی دادم، زنی که همچون ما از نسل ابراهیم است، و هجده سال در چنگ شیطان اسیر بود؟» **17** با شنیدن این سخن، دشمنان او همه شرمگین شدند، اما مردم از معجزات او غرق شادی گشتند. **18** آنگاه عیسی درباره ملکوت خدا مثالی آورد و فرمود: «ملکوت خدا به چه می ماند؟ آن را

یک روز شَبَات، عیسی در خانه یکی از بزرگان فریسی مفلوجان و شلان و کوران را دعوت کن!»، 22 وقتی این دستور اجرا شد، باز هنوز جای اضافی باقی بود. 23 پس ارباب به خدمتکارش گفت: «حال به شاهراهها و کوره‌راهها برو و هر که را می‌بینی به اصرار بیاور تا خانه من بر شود. 24 چون از آن کسانی که دعوت کرده بودم، هیچ‌یک طعم خوراکی‌هایی را که تدارک دیده‌ام، نخواهند چشید!»، 25 یک بار که جمعیت بزرگی به دنبال عیسی می‌رفتند، او رو به ایشان کرد و گفت: 26 «هر که می‌خواهد پیرو من باشد، باید مرا از پدر و مادر، زن و فرزند، برادر و خواهر و حتی از جان خود نیز بیشتر دوست بدارد. 27 هر که صلیب خود را بر ندارد و از من پیروی نکند، نمی‌تواند شاگرد من باشد. 28 «اما پیش از آنکه در مورد پیروی از من، تصمیمی بگیرید، همه جوانب را خوب بسنجید! اگر کسی در نظر دارد ساختمانی بسازد، ابتدا مخارج آن را برآورد می‌کند تا ببیند آیا از عهده آن برمی‌آید یا نه. 29 مبدا وقتی بنیاد عمارت را گذاشت، سرمایه‌اش تمام شود و نتواند کار را تمام کند! آنگاه همه تمسخرکنان خواهند گفت: 30 این شخص ساختن عمارتی را شروع کرد، اما نتوانست آن را به پایان برساند! 31 «یا فرض کنید پادشاهی می‌خواهد با پادشاه دیگری بجنگد. او ابتدا با مشاورانش مشورت می‌کند تا ببیند که آیا با یک نیروی ده هزار نفری، می‌تواند یک لشکر بیست هزار نفری را شکست بدهد یا نه. 32 اگر دید که قادر به این کار نیست، هنگامی که سپاه دشمن هنوز دور است، نمایندگان را می‌فرستد تا درباره شرایط صلح مذاکره کنند. 33 به همین طریق، کسی که می‌خواهد شاگرد من شود، نخست باید بنشیند و حساب کند که آیا می‌تواند به خاطر من از مال و دارایی خود چشم‌پوشد یا نه. 34 «نمک خوب است، اما اگر طعم تو را اجر خواهد داد، زیرا کسانی را خدمت کردی که نتوانستند و خاصیتش را از دست بدهد، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را به محبتت را جبران کند.» 15 یکی از آنانی که بر سر سفره نشسته بود، چون این سخنان را شنید، گفت: «خوشا به حال کسی که در ضیافت ملکوت خدا شرکت کند!» 16 عیسی در جواب او

این داستان را بیان کرد: «شخصی ضیافت مفصلی ترتیب داد و بسیاری از دعوت کرد. 17 وقتی همه چیز آماده شد، خدمتکار خود را فرستاد تا به دعوت‌شدگان بگوید: «تشریف بیاورید، همه چیز آماده است.» 18 اما هر یک از دعوت‌شدگان به نوعی عذر و بهانه آوردند. یکی گفت که قطعه زمینی خریده است و باید برود آن را ببیند. 19 دیگری گفت که پنج جفت گاو خریده است و باید برود آنها را امتحان کند. 20 یکی دیگر نیز گفت که تازه ازدواج کرده و به همین دلیل نمی‌تواند بیاید. 21 «خدمتکار بازگشت و پاسخ دعوت‌شدگان را به اطلاع ارباب خود رسانید. ارباب به خشم آمد و به او گفت: «فوری به میدانها و کوچه‌های شهر برو و فقیران و

15 بسیاری از باجگیران و سایر مطرودین جامعه، اغلب گرد می‌آمدند تا سخنان عیسی را بشنوند. 2 اما فریسیان و علمای دین از او ایراد گرفتند که چرا با مردمان بدنام و پست، نشست و برخاست می‌کند و بر سر یک سفره می‌نشیند. 3 پس عیسی این مثل را برای ایشان آورد: 4 «اگر یکی از شما، صد گوسفند داشته باشد و یکی از آنها از گله دور بیفتد و گم شود، چه می‌کند؟ آیا آن نود و نه گوسفند را در صحرا نمی‌گذارد و به جستجوی آن گمشده نمی‌رود تا آن را پیدا کند. 5 وقتی آن را یافت با شادی بر دوش می‌گذارد 6 و به خانه می‌آید و دوستان و همسایگان را جمع می‌کند و می‌گوید: «با

من شادی کنید، زیرا گوسفند گمشده خود را پیدا کرده‌ام.» 7 به مزرعه مشغول کار بود. وقتی به خانه بازمی‌گشت، صدای ساز و همین صورت، با توبه یک گناهکار گمراه و بازگشت او به سوی رقص و پایکوبی شنید. 26 پس یکی از خدمتکاران را صدا کرد و خدا، در آسمان شادی بیشتری رخ می‌دهد تا برای نود و نه نفر دیگر برسید: چه خیر است؟ 27 «خدمتکار جواب داد: بردار بازگشته و که گمراه و سرگردان نشده‌اند. 8 «زنی را در نظر بگیرید که ده پدربت چون او را صحیح و سالم باز یافته، گوساله پروری را سر بریده و سکه نقره داشته باشد و یکی را گم کند، آیا چراغ روشن نمی‌کند جشن گرفته است! 28 «برادر بزرگ خشم گرفت و حاضر نشد وارد و با دقت تمام گوشه و کنار خانه را نمی‌گردد و همه جا را جارو خانه شود. تا اینکه پدرش بیرون آمد و به او التماس کرد که به خانه نمی‌کند تا آن را پیدا کند؟ 9 و وقتی آن را پیدا کرد، آیا تمام دوستان بیاید. 29 اما او در جواب گفت: سالهاست که من مثل یک غلام و همسایگان خود را جمع نمی‌کند تا با او شادی کنند؟ 10 به تو خدمت کرده‌ام و حتی یک بار هم از دست‌ورهای سرپیچی همین‌سان، فرشتگان خدا شادی می‌کنند از اینکه یک گناهکار توبه نکرده‌ام. اما در تمام این مدت به من چه دادی؟ حتی یک بزغاله هم کند و به سوی خدا بازگردد.» 11 برای آنکه موضوع بیشتر روشن شود، عیسی این داستان را نیز بیان فرمود: «مردی دو پسر داشت. 12 روزی پسر کوچک به پدرش گفت: پدر، می‌خواهم سهمی که از دارایی تو باید پس از مرگت به من به ارث برسد، از هم اکنون به من بدهی. پس پدر موافقت نمود و دارایی خود را بین دو پسرش تقسیم کرد. 13 «چیزی نگذاشت که پسر کوچکتر، هر چه داشت جمع کرد و به سرزمینی دور دست رفت. در آنجا تمام ثروت خود را در عیاشی‌ها و راههای نادرست بر باد داد. 14 وقتی تمام پولهایش را خرج کرده بود، قحطی شدیدی در آن سرزمین پدید آمد، طوری که او سخت در تنگی قرار گرفت و نزدیک بود از گرسنگی بمیرد. 15 پس به ناچار رفت و به بندگی یکی از اهالی آن منطقه درآمد. او نیز وی را به مزرعه خود فرستاد تا خوکهایش را بچراند. 16 آن پسر به روزی افتاده بود که آرزو می‌کرد بتواند با خوراک خوکها، شکم خود را سیر کند؛ کسی هم به او کمکی نمی‌کرد. 17 «سرانجام روزی به خود آمد و فکر کرد: در خانه پدرم، خدمتکاران نیز خوراک کافی و حتی اضافی دارند، و من اینجا از گرسنگی هلاک می‌شوم! 18 پس بروم خواه خاست و نزد پدر رفته، به او بگویم که ای پدر، من در حق خدا و در حق تو گناه کرده‌ام، 19 و دیگر لیاقت این را ندارم که مرا پسر خود بدانی. خواهش می‌کنم مرا به نوکری خود بپذیر! 20 «پس بی‌درنگ برخاست و به سوی خانه پدر به راه افتاد. اما هنوز از خانه خیلی دور بود که پدرش او را دید و دلش به حال او سوخت و به استقبالش دوید و او را در آغوش گرفت و بوسید. 21 «پسر به او گفت: پدر، من در حق خدا و در حق تو گناه کرده‌ام، و دیگر لیاقت این را ندارم که مرا پسر خود بدانی. 22 «اما پدرش به خدمتکاران گفت: عجله کنید! بهترین جامه را از خانه بیاورید و به او بپوشانید! انگشتری به دستش و کفش به پایش کنید! 23 و گوساله پروری را بیاورید و سر ببرید تا جشن بگیریم و شادی کنیم! 24 چون این پسر من، مرده بود و زنده شد؛ گم شده بود و پیدا شده است! «پس ضیافت مفصلی بر پا کردند. 25 «در این اثنا، پسر بزرگ در

16 عیسی این حکایت را نیز برای شاگردان خود تعریف کرد: «مردی ثروتمند مباحثی داشت که به حساب دارایی‌های او رسیدگی می‌کرد. اما به او خبر رسید که مباحثش اموال او را به هدر می‌دهد. 2 پس او را خواست و به او گفت: شنیده‌ام که اموال مرا حیف و میل می‌کنی! پس هر چه زودتر حساب‌هایت را ببند، چون از کار برکنارت خواهم کرد! 3 «مباحث پیش خود فکر کرد: حالا چه کنم؟ وقتی از این کار برکنار شدم، نه قدرت بیل زدن دارم، و نه غروم اجازه می‌دهد گدایی کنم. 4 فهمیدم چه کنم! باید کاری کنم که وقتی از اینجا می‌روم، دوستان زیادی داشته باشم تا از من نگهداری کنند. 5 «پس هر یک از بدهکاران ارباب خود را فرا خواند و با ایشان گفتگو کرد. از اولی پرسید: چقدر به ارباب من بدهکاری؟ 6 «جواب داد: صد حلب روغن زیتون. «مباحث گفت: درست است. این هم قبضی است که امضا کرده‌ای. پاره‌اش کن و در یک قبض دیگر، بنویس پنجاه حلب! 7 «از دیگری پرسید: تو چقدر بدهکاری؟ «جواب داد: صد خوراک گندم. «به او گفت: قبض خود را بگیر و به جای آن بنویس هشتاد خوراک! 8 «آن مرد ثروتمند، مباحث متقلب را تحسین کرد، زیرا با زیرکی عمل کرده بود! در واقع، مردمان این دنیا در روابط خود با دنیای پیرامون خود، زیرکتر از فرزندان نور هستند. (aiōn g165) 9 به شما می‌گویم که از مال و منال دنیایی خود استفاده کنید تا دوستانی برای خود بیابید. آنگاه وقتی اموال زمینی‌تان از میان رفت، در مسکنهای جاودانی پذیرفته خواهید شد. (aiōnios) 10 «اگر در کارهای کوچک درستکار باشید، در کارهای

بزرگ نیز درستکار خواهید بود؛ و اگر در امور جزئی نادرست باشید، گفت: ای پدرم ابراهیم، پس التماس می‌کنم که او را به خانه پدرم در انجام وظایف بزرگ نیز نادرست خواهید بود. **11** پس اگر در مورد بفرستی، **28** تا پنج برادر مرا از وجود این محل رنج و عذاب آگاه ثروتهای دنیوی، امین و درستکار نبودید، چگونه در خصوص ثروتهای سازد، مبادا آنان نیز پس از مرگ به اینجا بیایند! **29** ابراهیم فرمود: حقیقی در آسمان به شما اعتماد خواهند کرد؟ **12** و اگر در مال موسی و انبیا بارها و بارها ایشان را از این امر آگاه ساخته‌اند. برادرانت دیگران خیانت کنید، چه کسی مال خود شما را به دستتان خواهد می‌توانند به سخنان ایشان توجه کنند. **30** «آن ثروتمند جواب داد: سپرد؟ **13** «هیچ خدمتکاری نمی‌تواند به دو ارباب خدمت کند، زیرا نه، ای پدرم ابراهیم! برادرانم به کلام آنها توجهی نمی‌کنند. اما یا از یکی نفرت خواهد داشت و به دیگری مهر خواهد ورزید، و یا اگر کسی از مردگان نزد ایشان برود، بدون شک از گناهانشان توبه سرسپرده یکی خواهد بود و دیگری را خوار خواهد شمرد. همچنین خواهند کرد. **31** «ابراهیم فرمود: اگر به سخنان موسی و انبیا توجهی نمی‌توانید هم بنده خدا باشید و هم بنده پول.» **14** فریسی‌ها وقتی این سخنان را شنیدند، او را مسخره کردند، زیرا که پولدوست بودند. توجه نخواهند کرد و به راه راست هدایت نخواهند شد.»

15 عیسی به ایشان فرمود: «شما دوست دارید خود را در نظر مردم عادل و درستکار نشان دهید، اما خدا از دل شما باخبر است. آنچه مردم برایش ارزش بسیاری قائل‌اند، در نظر خدا نفرت‌انگیز و ناپسند است. **16** تا پیش از موعظه‌های یحیی، تورات موسی و نوشته‌های انبیا راهنمای شما بودند. اما حال که یحیی مژده فرا رسیدن ملکوت خدا را داده است، مردم می‌کوشند به زور وارد آن گردند. **17** اما این بدان معنی نیست که تورات اعتبار خود را از دست داده باشد. آسانتر است که آسمان و زمین از میان برود تا نقطه‌ای از تورات بیفتد. **18** «هر که زن خود را طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج کند، زنا کرده است، و هر مردی نیز که با زن طلاق داده شده‌ای ازدواج کند، مرتکب زنا شده است.» **19** عیسی فرمود: «مرد ثروتمندی بود که جامه‌های نفیس و گرانبها می‌پوشید و هر روز به عیش و نوش و خوشگذرانی می‌پرداخت. **20** فقیری زخم‌آلود نیز بود، به نام ایلعازر، که او را کنار دروازه خانه آن ثروتمند می‌گذاشتند. **21** ایلعازر آرزو می‌داشت که از پس مانده خوراک او، شکر خود را سیر کند. حتی سگها نیز می‌آمدند و زخمهایش را می‌لیسیدند. **22** «سرانجام آن فقیر مرد و فرشته‌ها او را نزد ابراهیم بردند، جایی که نیکان به سر می‌برند. آن ثروتمند هم مرد و او را دفن کردند، **23** اما روحش به دنیای مردگان رفت. در آنجا، در همان حالی که عذاب می‌کشید، به بالا نگاه کرد و از دور ابراهیم را دید که ایلعازر در کنارش ایستاده است. **(Hadēs 986)** **24** پس فریاد زد: ای پدرم ابراهیم، بر من رحم کن و ایلعازر را به اینجا بفرست تا فقط انگشتش را در آب فرو ببرد و زبانم را خنک سازد، چون در میان این شعله‌ها عذاب می‌کشم! **25** «اما ابراهیم به او گفت: فرزندی، به خاطر بیاور که تو در زندگی، هر چه می‌خواستی، داشتی، اما ایلعازر از همه چیز محروم بود. پس حالا او در آسایش است و تو در عذاب! **26** از این گذشته، شکاف عمیقی ما را از یکدیگر جدا می‌کند، به طوری که نه ساکنین اینجا می‌توانند به آن سو بیایند و نه ساکنین آنجا به این سو. **27** «مرد ثروتمند

17 روزی عیسی به شاگردان خود فرمود: «وسوسه گناه همیشه وجود خواهد داشت، ولی وای به حال کسی که مردم را وسوسه کند. **2** برای او بهتر است که یک سنگ بزرگ دور گردنش آویخته و به دریا انداخته شود تا اینکه باعث لغزش یکی از این کودکان گردد. **3** پس مراقب اعمال و کردار خود باشید! «اگر برادرت گناه کند، او را توبیخ کن؛ و اگر توبه کرد، او را ببخش. **4** حتی اگر روزی هفت مرتبه به تو بدی کند، و هر بار نزد تو بازگردد و اظهار پشیمانی کند، او را ببخش!» **5** رسولان به خداوند گفتند: «ایمان ما را زیاد کن.» **6** عیسی فرمود: «اگر ایمانی به کوچکی دانه خردل نیز داشته باشید، می‌توانید به این درخت توت دستور بدهید که از جایش کنده شده، در دریا کاشته شود، و درخت از دستور شما اطاعت خواهد کرد. **7** «وقتی خدمتکاری از شخم زدن یا گوسفندچرانی به خانه باز می‌گردد، آیا اربابش به او می‌گوید: «تیا، بنشین و غذا بخور.» **8** نه، خواهد گفت: «شام مرا آماده کن و از من پذیرایی نما؛ و منتظر شو تا من بخورم و بنوشم، بعد تو بخور و بنوش.» **9** از خدمتکارش تشکر نیز نمی‌کند، زیرا وظیفه‌اش را انجام می‌دهد. **10** به همین صورت، شما نیز وقتی دستورهای مرا اجرا می‌کنید، انتظار تعریف و تمجید نداشته باشید، چون فقط وظیفه خود را انجام داده‌اید.» **11** عیسی بر سر راه خود به اورشلیم، در مرز بین جبلیل و سامره، **12** وقتی وارد روستایی می‌شد، ناگاه ده جذامی به او برخوردند. جذامی‌ها، از دور ایستاده، **13** فریاد زدند: «ای عیسی، ای استاد، بر ما رحم فرما!» **14** عیسی متوجه آنان شد و فرمود: «نزد کاهنان بروید و خود را به ایشان نشان دهید.» هنگامی که می‌رفتند، آثار جذام از روی بدنشان محو شد. **15** یکی از آنان وقتی دید که شفا یافته است، در حالی که با صدای بلند خدا را شکر می‌کرد، نزد عیسی بازگشت، **16** و در برابر او بر خاک افتاد و برای لطفی که در حقش کرده بود، از وی تشکر نمود. این شخص، یک سامری بود. **17** عیسی فرمود: «مگر

من ده نفر را شفا ندادم؟ پس آن نه نفر دیگر کجا هستند؟ **18** آیا که نه از خدا می‌تسید و نه اعتنایی به مردم می‌کرد. **3** بیوه‌زنی از به‌جز این غریبه، کسی نبود که بازگردد و از خدا تشکر کند؟» **19** اهالی همان شهر، دائماً نزد او می‌آمد و می‌گفت: «در این دعوی پس به آن مرد فرمود: «برخیز و برو! ایمانت تو را شفا داده است!» حقوقی، حق مرا از دشمنم بگیر.» **4** قاضی تا مدتی اعتنایی به **20** روزی بعضی از فریسیان از عیسی پرسیدند: «ملکوت خدا کی شکایت او نکرد. اما سرانجام با خود گفت: با اینکه نه از خدا آغاز خواهد شد؟» عیسی جواب داد: «ملکوت خدا با علامت قابل می‌ترسم و نه توجهی به مردم دارم، **5** اما چون این زن مدام مایه دیدن آغاز نخواهد شد. **21** و نخواهند گفت که در این گوشه یا آن دردرس من می‌شود، پس حشش را خواهیم ستاند، تا دیگر مرا به ستوه گوشه زمین آغاز شده است، زیرا ملکوت خدا در میان شماست.» **نیاورد.** **6** آنگاه عیسی خداوند فرمود: «ببینید این قاضی بی‌انصاف **22** کمی بعد، در این باره به شاگردان خود فرمود: «زمانی می‌رسد چه می‌گوید! **7** اگر چنین شخص بی‌انصافی، راضی شود به داد که آرزو خواهید کرد حتی برای یک روز هم که شده، با شما باشیم، مردم برسند، آیا خدا به داد برگزیدگان خود که شبانه روز به درگاه او اما این آرزو برآورده نخواهد شد. **23** به شما خبر خواهد رسید که من دعا و التماس می‌کنم، نخواهد رسید؟ **8** یقین بدانید که خیلی زود بازگشته‌ام و در فلان جا هستم. اما باور نکنید و به دنبال من نگردید. دعای ایشان را اجابت خواهد فرمود. اما سؤال اینجاست که وقتی **24** زیرا همان‌طور که صاعقه در یک لحظه می‌درخشد و آسمان را از پسر انسان به این دنیا بازگردد، چند نفر را خواهد یافت که ایمان یک کران تا کران دیگر روشن می‌سازد، پسر انسان نیز در روز آمدنش داشته باشند؟» **9** سپس برای کسانی که به پاکی و پرهیزگاری خود چنین خواهد بود. **25** اما پیش از آن، لازم است که زحمات بسیاری می‌بالیدند و سایر مردم را حقیر می‌شمردند، این داستان را تعریف متحمل گردم و توسط این قوم طرد شوم. **26** «زمان ظهور پسر انسان کرد: **10** «دو نفر به معبد رفتند دعا کنند؛ یکی، فریسی مغروری مانند روزگار نوح خواهد بود. **27** مردم سرگرم عیش و نوش و میهمانی بود و دیگری، باجگیری بدنام. **11** فریسی کناری ایستاد و با خود و عروسی بودند تا آن روز که نوح وارد کشتی شد. آنگاه سیل آمد و چنین دعا کرد: ای خدا تو را شکر می‌کنم که من مانند سایر مردم، همه را نابود کرد. **28** «در آن زمان، دنیا مانند زمان لوط خواهد بود خصوصاً مانند این باجگیر، گناهکار نیستم. نه دزدی می‌کنم، نه به که مردم غرق کارهای روزانه‌شان بودند؛ می‌خوردند و می‌نوشیدند؛ کسی ظلم می‌کنم و نه مرتکب زنا می‌شوم. **12** در هفته دو بار روزه خرید و فروش می‌کردند؛ می‌کاشتند و می‌ساختند، **29** تا صبح روزی می‌گیرم و از هر چه که به دست می‌آورم، یک دهم را در راه تو که لوط از شهر سدوم بیرون آمد و آتش و گوگرد از آسمان بارید و می‌دهم. **13** «اما آن باجگیر گناهکار در فاصله‌ای دور ایستاد و به همه چیز را از بین برد. **30** پله، آمدن پسر انسان نیز چنین خواهد هنگام دعا، حتی جرأت نکرد از خجالت سر خود را بلند کند، بلکه بود. **31** «در آن روز، کسی که بر پشت بام خانه باشد برای بردن اموالشان به داخل خانه باز نگردد؛ و کسی که در مزرعه باشد، به خانه باز نگردد. **32** به خاطر بیاورید بر سر زن لوط چه آمد! **33** هر رفت، اما آن فریسی خودپسند، از بخشش و رحمت خدا محروم که بخواید جان خود را حفظ کند، آن را از دست خواهد داد؛ اما ماند. زیرا هر که بکوشد خود را بزرگ جلوه دهد، خوار خواهد شد، هر که جانش را از دست بدهد، آن را حفظ خواهد کرد. **34** در آن اما کسی که خود را فروتن سازد، سر بلند خواهد گردید.» **15** مردم شب، دو نفر که بر یک تخت خوابیده باشند، یکی بیده خواهد شد کودکانش خود را نزد عیسی آوردند تا بر سر ایشان دست بگذارد و دیگری خواهد ماند. **35** دو زن که در کنار هم سرگرم آرد کردن برکتشان دهد. اما شاگردان عیسی وقتی این را دیدند، آنها را سرزنش گندم باشند، یکی برده خواهد شد و دیگری خواهد ماند. **36** دو مرد کردند. **16** اما عیسی کودکان را نزد خود فرا خواند و به شاگردان نیز که در مزرعه کار می‌کنند، یکی برده شده، و دیگری برجای فرمود: «بگذارید کودکان نزد من بیایند و مانع ایشان نشود. زیرا خواهد ماند.» **37** شاگردان از عیسی پرسیدند: «خداوندا، به کجا ملوکوت خدا مال کسانی است که مانند این کودکان هستند. **17** برده خواهد شد؟» عیسی فرمود: «جایی که لاشه باشد، لاشخورها برآستی به شما می‌گویم که هر که ملکوت خدا را مانند یک کودک نپذیرد، هرگز به آن داخل نخواهد شد.» **18** روزی یکی از سران قوم یهود از عیسی پرسید: «ای استاد نیکو، چه باید بکنم تا زندگی جاوید نصیبم شود؟» **(aiōnios q166)** **19** عیسی از او پرسید: «چرا مرا نیکو می‌خوانی؟ هیچ‌کس نیکو نیست، جز خدا! **20** و اما در مورد سؤال؛ خودت که احکام را می‌دانی؛ زنا نکن، قتل

18

روزی عیسی برای شاگردانش مثلی آورد تا نشان دهد که

لازم است همیشه دعا کنند و تا جواب دعای خود را نگرفته‌اند، از دعا کردن باز نایستند. **2** پس چنین فرمود: «در شهری، قاضی‌ای بود

نکن، دزدی نکن، شهادت دروغ نده، و پدر و مادر خود را گرامی را شکر می‌کرد، از پی عیسی به راه افتاد. وقتی مردم این ماجرا را بداد.» **21** آن مرد جواب داد: «همه این احکام را از کودکی انجام دیدند، همگی خدا را ستایش کردند.

19 عیسی وارد اریحا شد و از میان شهر می‌گذشت. **2** در اریحا شخص ثروتمندی زندگی می‌کرد، به نام «زکّی» که رئیس باجگیران بود؛ **3** او می‌خواست ببیند عیسی کیست، اما به سبب ازدحام مردم نمی‌توانست، چون کوتاه‌قد بود. **4** پس جلو دوید و از درخت چناری که در کنار راه بود، بالا رفت تا از آنجا عیسی را ببیند. **5** وقتی عیسی نزدیک درخت رسید، به بالا نگاه کرد و او را به نام صدا زد و فرمود: «زکّی، بشتاب و پایین بیا! چون امروز باید به خانه تو بیایم و مهمانت باشم!» **6** زکّی با عجله پایین آمد و با هیجان و شادی، عیسی را به خانه خود برد. **7** تمام کسانی که این واقعه را دیدند، گله و شکایت سر داده، با ناراحتی می‌گفتند: «او میهمان یک گناهکار بدنام شده است!» **8** اما زکّی در حضور عیسی خداوند ایستاد و گفت: «سرور من، اینک نصف دارایی خود را به فقرا خواهم بخشید، و اگر از کسی مالیات اضافی گرفته باشم، چهار برابر آن را پس خواهم داد!» **9** عیسی به او فرمود: «این نشان می‌دهد که امروز نجات به اهل این خانه روی آورده است، زیرا این مرد نیز یکی از فرزندان ابراهیم است. **10** زیرا پسر انسان آمده تا گمشده را بجوید و نجات بخشد.» **11** هنگامی که عیسی به اورشلم نزدیک می‌شد، داستانی تعریف کرد تا نظر بعضی اشخاص را درباره ملکوت خدا اصلاح کند، چون تصور می‌کردند که ملکوت خدا همان موقع آغاز خواهد شد. **12** پس چنین فرمود: «روزی نجیب‌زاده‌ای به سرزمینی دوردست احضار شد تا به مقام پادشاهی منصوب شود و به سرزمین خود برگردد. **13** اما پیش از عزیمت، ده نفر از دستیاران خود را فراخواند و به هر یک، سکه‌ای طلا داد تا در غیاب او به تجارت بپردازند. **14** اما برخی از اهالی آن ایالت که با او مخالف بودند، نمایندگانی به حضور امپراتور فرستادند تا اطلاع دهند که مایل نیستند آن نجیب‌زاده بر آنان حکمرانی کند. **15** «اما آن شخص به مقام پادشاهی منصوب شد و به ایالت خود بازگشت و دستیاران خود را فرا خواند تا ببیند با پولش چه کرده‌اند و چه مقدار سود به دست آورده‌اند. **16** «پس اولی آمد و گفت: «سرورم، سکه‌تو ده سکه دیگر سود آورده است.» **17** «پادشاه گفت: «آفرین بر تو، ای خدمتگزار خوب! چون در کار و مسئولیت کوچکی که به تو سپردم، امین بودی، حکمرانی ده شهر را به تو واگذار می‌کنم!» **18** «نفر دوم نیز گزارش داد: «سرورم، سکه‌تو پنج سکه دیگر سود آورده است.» **19** «به او نیز گفت: «بسیار خوب! تو نیز حاکم پنج شهر باش!» **20** «اما سومی همان مبلغی را که در ابتدا گرفته بود، بدون کم و زیاد پس

آورد و گفت: "سرورم، من سکه تو را در پارچه‌ای پیچیدم و در جای و گفت: «کاش می‌توانستی درک کنی که امروز چه چیزی برایت امنی نگاه داشتم. 21 من از تو می‌ترسیدم، چرا که مرد سختگیری آرامش و صلح می‌آورد، اما اکنون از دیدگانت پنهان شده است! 43 هستی. چیزی را که متعلق به تو نیست می‌گیری، و از جایی که به‌زودی دشمنانت، در پشت همین دیوارها، سنگرها ساخته، از هر نکاشته‌ای، محصول درو می‌کنی.» 22 «پادشاه او را سرزنش کرده، سو تو را محاصره کرده، عرصه را بر تو تنگ خواهند نمود. 44 آنگاه گفت: "ای خادم بدکار، تو با این سخنان خود را محکوم کردی! تو را با خاک یکسان کرده، ساکنانت را به خاک و خون خواهند تو که می‌دانستی من اینقدر سختگیر هستم که چیزی را که مال من کشید. حتی نخواهند گذاشت سنگی بر سنگی دیگر باقی بماند، نیست می‌گیرم و از جایی که نکاشته‌ام، محصول درو می‌کنم، 23 بلکه همه چیز را زیر و رو خواهند کرد. زیرا فرصتی را که خدا به تو پس چرا پولم را به صرافان ندادی تا وقتی از سفر برمی‌گردم سودش را داده بود، رد کردی!» 45 سپس وارد معبد شد و کسانی را که در بگیرم؟» 24 «آنگاه به حاضران فرمود که سکه را از او بگیرند و به آن آنجا مشغول خرید و فروش بودند، بیرون کرد و بساط آنان را در هم خدمتکاری بدهند که ده سکه سود آورده بود. 25 «گفتند: قربان، ریخت، 46 و به ایشان گفت: «کتاب مقدس می‌فرماید که "خانه من او خودش به اندازه کافی دارد!» 26 «پادشاه جواب داد: بله، این خانه دعا خواهد بود»، اما شما آن را لانهٔ دزدان ساخته‌اید.» 47 از حقیقت همیشه صادق است که کسی که بتواند آنچه را که دارد آن پس عیسی هر روز در خانه خدا تعلیم می‌داد. کاهنان اعظم، خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود، ولی کسی که علمای دین و مشایخ قوم در پی فرصتی بودند تا او را بکشند، 48 اما کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر هم کوچک باشد از راهی پیدا نمی‌کردند، چون مردم همواره گرد او جمع می‌شدند تا دست خواهد داد. 27 و اما مخالفینی که نمی‌خواستند من بر آنان سخنانش را بشنوند.

20 در یکی از همان روزها که عیسی در معبد تعلیم می‌داد و حکومت کنم، ایشان را اکنون به اینجا بیاورید و در حضور من، گردن بزنید.» 28 پس از بیان این حکایت، عیسی پیشاپیش دیگران، به سوی اورشلیم به راه افتاد. 29 وقتی به بیت‌فاجی و بیت‌عنیا واقع در کوه زیتون رسیدند، دو نفر از شاگردان خود را جلوتر فرستاد، 30 و به ایشان فرمود: «به دهکده‌ای که در مقابل شماست بروید. هنگامی که وارد شدید، کوزهٔ الاغی را خواهید دید که بسته‌اند. تا به حال کسی بر آن سوار نشده است. آن را باز کنید و به اینجا بیاورید. 31 اگر کسی پرسید: "چرا کوزه را باز می‌کنید؟" بگویید: "خداوند لازمش دارد!"» 32 آن دو شاگرد رفتند و کوزهٔ الاغ را همان‌گونه که عیسی فرموده بود، یافتند. 33 وقتی آن را باز می‌کردند، صاحبانش پرسیدند: «چه می‌کنید؟ چرا کوزه الاغ را باز می‌کنید؟» 34 جواب دادند: «خداوند لازمش دارد!» 35 پس کوزه الاغ را نزد عیسی آوردند، و جامه‌های خود را بر آن انداختند تا او سوار شود. 36 هنگامی که عیسی به راه افتاد، مردم ردهای خود را در مقابل او، روی جاده پهن می‌کردند. 37 وقتی به سرازیری کوه زیتون رسیدند، گروه انبوه پیروانش فریاد شادی برآورد، برای همه معجزات و کارهای عجیبی که او انجام داده بود، خدا را شکر می‌کردند، 38 و می‌گفتند: «مبارک باد پادشاهی که به نام خداوند می‌آید! آرامش در آسمان، و جلال در عرش برین باد!» 39 آنگاه برخی از فریسیان که در میان جمعیت بودند، به عیسی گفتند: «استاد، پیروانت را امر کن که ساکت باشند!» 40 عیسی جواب داد: «اگر آنان ساکت شوند، سنگهای کنار راه بانگ شادی برخوانند آورد!» 41 اما همین که به اورشلیم نزدیک شدند و عیسی شهر را از دور دید، برای آن گریست، 42

وقتی پسر او را دیدند، با هم مشورت کرده، گفتند: «او وارث است؛ کرد، (aiōn g165) 36 و دیگر نخواهند مُرد، زیرا همچون فرشتگان پس بیایید او را بکشیم تا باغ مال ما شود.» 15 «پس او را از باغ بیرون انداختند و کشتند. حال به نظر شما، صاحب باغ چه خواهد کرد؟ 16 او خواهد آمد و همه باغبانها را خواهد کشت و باغ را به دیگران اجاره خواهد داد.» شنوندگان اعتراض کنان گفتند: «چطور بوته سوزان بر او ظاهر شد، از خدا به عنوان خدای ابراهیم، خدای ممکن است باغبانها چنین کاری کنند!» 17 عیسی نگاهی به ایشان کرد و گفت: «پس منظور کلام خدا چیست که می‌گوید: "سنگی که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان شده است؟" 18 چند نفر از علمای دین که آنجا ایستاده بودند، گفتند: «استاد، هر کس بر آن سنگ بیفتد، خرد خواهد شد و اگر آن سنگ بر کسی بیفتد، او را له خواهد کرد!» 19 وقتی کاهنان اعظم و علمای دین این داستان را شنیدند، خواستند همان جا او را دستگیر کنند، چون فهمیدند که منظور عیسی از باغبانهای ظالم در این مثل، خود آنهاست. اما این کار را نکردند، زیرا از مردم ترسیدند. 20 از این رو می‌کوشیدند او را وادار کنند سخنی بگویند تا از آن، علیه خودش استفاده کنند و او را به مقامات رومی تحویل دهند. به همین منظور چند مأمور مخفی نزد او فرستادند که خود را صادق و درستکار نشان می‌دادند. 21 ایشان به عیسی گفتند: «استاد، ما می‌دانیم که آنچه تو می‌گویی و تعلیم می‌دهی، راست و درست است. ما می‌دانیم که تو بدون توجه به مقام و موقعیت افراد، همیشه حقیقت را می‌گویی و تعظیم کنی؛ و چقدر دوست دارند که در کنیسه‌ها بهترین جا را راه خدا را به‌درستی تعلیم می‌دهی. 22 آیا ما باید به دولت روم خراج بدهیم یا نه؟» 23 عیسی که متوجه مکر و حیله ایشان شده بود، گفت: «سکه‌ای به من نشان دهید. نقش و نام چه کسی بر روی آن است؟» جواب دادند: «قیصر روم.» 25 فرمود: «مال قیصر کند. از این رو مجازات آنان بسیار شدید خواهد بود.»

21 وقتی عیسی در معبد ایستاده بود و به اطراف نگاه می‌کرد، ثروتمندانی را دید که هدایای خود را در صندوق پست‌المال می‌ریختند. 2 در همان حال بیوه‌زن فقیری نیز آمد و دو سکه ناچیز در صندوق انداخت. 3 عیسی فرمود: «در واقع این بیوه‌زن فقیر بیشتر از تمام آن ثروتمندان هدیه داده است. 4 چون آنها قسمت کوچکی از آنچه را که احتیاج نداشتند دادند، ولی این زن فقیر هر چه داشت داد.» 5 در این هنگام بعضی از شاگردان عیسی از سنگهای زیبایی که در بنای خانه خدا به کار رفته بود و از هدایای گرانبهایی که مردم وقف کرده بودند، تعریف می‌کردند. اما عیسی به ایشان فرمود: 6 «روزی فرا می‌رسد که تمام این چیزهایی که می‌بینید، سنگی بر سنگی دیگر باقی نخواهد ماند، بلکه همه زیر و رو خواهد شد.» 7 ایشان با تعجب گفتند: «استاد، این وقایع در چه زمانی روی خواهد داد؟ نشانه نزدیک شدن آنها چیست؟» 8 عیسی در جواب فرمود: «مواظب باشید کسی شما را گمراه نکند. زیرا بسیاری به نام من

را به قیصر بدهید، و مال خدا را به خدا!» 26 به این ترتیب، تلاش آنان برای به دام انداختن عیسی بی‌نتیجه ماند و از جواب او مات و مبهوت ماندند و دیگر حرفی نزدند. 27 سپس عده‌ای از صدوقی‌ها که منکر قیامت هستند نزد او آمدند و پرسیدند: 28 «استاد، در تورات موسی آمده است که اگر مردی بی‌ولاد فوت شود، برادر آن مرد باید آن زن بیوه را به همسری بگیرد، و برای برادر خود نسلی باقی بگذارد. 29 حال، هفت برادر بودند؛ اولی زنی گرفت و بی‌ولاد مُرد. 30 برادر کوچکترش با آن بیوه ازدواج کرد و او هم بی‌ولاد مرد. 31 به این ترتیب، تا برادر هفتم، همه یکی پس از دیگری، با آن زن ازدواج کردند و همه نیز بی‌ولاد مردند. 32 در آخر، آن زن نیز مرد. 33 حال در روز قیامت، آن زن، همسر کدام یک از این برادران خواهد بود؟ چون او در واقع زن همه ایشان بوده است.» 34 عیسی جواب داد: «ازدواج، برای مردم فانی این دنیاست؛ (aiōn g165) 35 اما کسانی که شایسته شمرده شوند که به عالم آینده و قیامت مردگان برسند، نه زن خواهند گرفت و نه شوهر خواهند

آمده، خواهند گفت، «من مسیح هستم» و «زمان موعود فرا رسیده زد: «درخت انجیر یا سایر درختان را بنگرید. 30 وقتی شکوفه است». اما باور نکنید. 9 و هنگامی که خبر جنگها و آشوبها را می‌کنند، بی‌آنکه کسی به شما بگوید، می‌فهمید تابستان نزدیک بشنوید، پریشان نشوید زیرا باید اول چنین وقایعی اتفاق بیفتند، اما به است. 31 همین‌طور نیز وقتی تمام این نشانه‌ها را ببینید، بدانید که این زودی دنیا به آخر نخواهد رسید.» 10 سپس ادامه داد: «قومها و به‌زودی ملکوت خدا آغاز خواهد شد. 32 «براستی به شما می‌گویم ممالک به هم اعلان جنگ خواهند داد. 11 در جاهای مختلف که تا این چیزها اتفاق نیفتند، این نسل از میان نخواهد رفت. 33 دنیا، زمین لرزه‌های عظیم، قحطی‌ها و بیماری‌های مسری پدید خواهد آمد و در آسمان نیز چیزهای عجیب و هولناک دیده خواهد شد. 12 شد. 34 «پس مراقب باشید! نگذارید پرخوری، میگساری و غم و «اما قبل از این وقایع، دوره آزار و جفا و شکنجه پیش خواهد آمد. غصه‌های زندگی، دلان را سنگین سازد و آن روز مانند دامی شما را شما را به خاطر نام من، به کنیسه‌ها و زندانها خواهند سپرد، و به حضور پادشاهان و والیان خواهند کشاند. 13 اما این فرصتی خواهد بود تا درباره‌ی من شهادت دهید. 14 پس پیشاپیش نگران نباشید که وحشتناک در امان بوده، در حضور پسر انسان بایستید.» 37 به این چگونگی از خود دفاع کنید، 15 زیرا به شما خواهم آموخت که چه ترتیب، او هر روز در معبد به تعلیم مردم می‌پرداخت و هنگام عصر نیز بگویید، به طوری که هیچ‌یک از دشمنانتان، یارای پاسخگویی و از شهر خارج شده، شب را در کوه زیتون به صبح می‌رساند. 38 ایستادگی در مقابل شما را نخواهند داشت! 16 پدر و مادر و برادران و بستگان و دوستانتان به شما خیانت خواهند کرد و شما را تسلیم دشمن خواهند کرد؛ و برخی از شما کشته خواهید شد؛ 17 تمام مردم دنیا به خاطر نام من از شما متنفر خواهند شد. 18 اما موی از سر شما گم نخواهد شد! 19 اگر تا به آخر تحمل کنید، جانهای خود را نجات خواهید داد. 20 «اما هرگاه دیدید که اورشلیم به محاصره دشمن درآمده، بدانید که زمان ناپودی آن فرا رسیده است. 21 آنگاه کسانی که در یهودیه هستند، به تپه‌های اطراف فرار کنند و آتانی که در اورشلیم هستند از شهر بیرون بروند و کسانی که در بیرون شهر هستند، به شهر باز نگردند. 22 زیرا آن زمان، هنگام مجازات خواهد بود، روزهایی که تمام هشدارهای انبیا تحقق خواهند یافت. 23 وای به حال زنانی که در آن زمان آستین باشند یا کودک شیرخوار داشته باشند. زیرا این قوم دچار مصیبت سختی شده، خشم و غضب خدا بر آنان عارض خواهد شد؛ 24 ایشان به دم شمشیر خواهند افتاد و یا اسیر شده، به سرزمینهای بیگانه تبعید خواهند گشت. اورشلیم نیز به دست بیگانگان افتاده، پایمال خواهد شد تا زمانی که دوره تسلط بیگانگان به پایان رسد. 25 «آنگاه در آسمان اتفاقات عجیبی خواهد افتاد و در خورشید و ماه و ستارگان، علائم هولناکی دیده خواهد شد. بر روی زمین، قومها از غرش دریاها و خروش امواج آن، آشفته و پریشان خواهند شد. 26 بسیاری از تصور سرنوشت هولناکی که در انتظار دنیاست، ضعف خواهند کرد؛ زیرا نیروهایی که زمین را نگاه داشته‌اند، به لرزه در خواهند آمد. 27 آنگاه تمام مردم روی زمین پسر انسان را خواهند دید که در ابری، با قدرت و شکوه عظیم می‌آید. 28 پس وقتی این رویدادها آغاز می‌شوند، بایستید و به بالا نگاه کنید، زیرا نجات شما نزدیک است!» 29 سپس این مثل را برایشان

22

عید فطیر که به پَسَح نیز معروف است نزدیک می‌شد. 2 در طی روزهای عید، کاهنان اعظم و سایر علمای دین در پی فرصت بودند تا عیسی را بی‌سر و صدا بگیرند و به قتل برسانند، اما از شورش مردم وحشت داشتند. 3 در همین زمان، شیطان وارد وجود یهودا اسخریوطی یکی از دوازده شاگرد عیسی شد. 4 پس او نزد کاهنان اعظم و فرماندهان محافظین معبد رفت تا با ایشان گفتگو کند که چگونه عیسی را به دستشان تسلیم نمایند. 5 ایشان نیز از این امر بسیار شاد شدند و قول دادند که مبلغی به او بدهند. 6 بنابراین یهودا به دنبال فرصتی می‌گشت تا به دور از چشم مردم، عیسی را به آنان تسلیم کند. 7 روز عید فطیر که می‌بایست برهٔ پَسَح قریانی شود، فرا رسید. 8 پس عیسی، دو نفر از شاگردان، یعنی پطرس و یوحنا را به شهر فرستاده، گفت: «بروید و شام پَسَح را تدارک ببینید تا بخوریم.» 9 ایشان از عیسی پرسیدند: «کجا می‌خواهی تدارک ببینیم؟» 10 فرمود: «وقتی داخل شهر شوید، مردی با کوزه‌ای آب در دست به شما بر می‌خورد. به دنبال او بروید. به هر خانه‌ای که داخل شد، 11 به صاحب آن خانه بگویید، «استادمان ما را فرستاده است تا اتاقی را که برای ما حاضر کرده‌ای تا امشب شام پَسَح را بخوریم، به ما نشان دهی.» 12 او شما را به بالاخانه، به یک اتاق بزرگ و مفروش خواهد برد. شام را همان جا تدارک ببینید.» 13 آن دو شاگرد به شهر رفتند و همه چیز را همان‌طور که عیسی گفته بود یافتند و شام پَسَح را در آنجا تدارک دیدند. 14 هنگامی که وقت مقرر فرا رسید، عیسی با دوازده رسول بر سر سفره نشست. 15 آنگاه به ایشان فرمود: «با اشتیاق زیاد، در انتظار چنین لحظه‌ای بودم، تا پیش از آغاز رنجها

و زحمتانم، این شام پیش را با شما بخورم. **16** زیرا به شما می‌گویم **36** فرمود: «اما اکنون اگر کوله‌بار و پول دارید، با خود بردارید؛ و اگر که دیگر از این شام نخواهم خورد تا آن زمان که مفهوم واقعی آن در شمشیر ندارید، جامه خود را بفروشید و شمشیری بخرید! **37** چون ملکوت خدا جامه تحققی بیوشد.» **17** آنگاه پیاله‌ای به دست گرفت زمان انجام این پیشگویی درباره من رسیده است که می‌گوید: او از و شکر کرد و آن را به شاگردان داد و فرمود: «بگیرید و میان خود خطاکاران محسوب شد. آری، هر چه درباره من پیشگویی شده تقسیم کنید، **18** زیرا به شما می‌گویم که من تا زمان برقراری ملکوت است، عملی خواهد شد.» **38** گفتند: «استاد، دو شمشیر داریم.» خدا، دیگر از این محصول انگور نخواهم نوشید.» **19** سپس نان را اما عیسی فرمود: «بس است!» **39** آنگاه عیسی همراه شاگردان برداشت و خدا را شکر نمود و آن را پاره کرد و به ایشان داد و گفت: خود، از آن بالاخانه بیرون آمد و طبق عادت به کوه زیتون رفت. **40** «این بدن من است که در راه شما فدا می‌شود. این را به یاد من به در آنجا به ایشان گفت: «دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند!» جا آورید.» **20** به همین ترتیب، پس از شام، جامی دیگر برداشت **41** سپس به اندازه پرتاب یک سنگ دورتر رفت و زانو زد و چنین دعا و گفت: «این جام، نشانه عهد جدید میان خدا و قومش است، کرد: **42** «ای پدر، اگر خواست توست، این جام رنج و عذاب را از عهدی که با خون خود آن را مهر می‌کنم. خون من در راه شما ریخته مقابل من بردار، اما خواست تو را می‌خواهم، نه خواست خود را.» می‌شود. **21** اما اینجا، سر همین سفره، کسی نشسته است که خود **43** آنگاه از آسمان فرشته‌ای ظاهر شد و او را تقویت کرد. **44** پس را دوست ما می‌داند، ولی او همان کسی است که به من خیانت او با شدت بیشتری به دعا ادامه داد، و از کشمکش روحی آنچنان می‌کند. **22** پسر انسان باید مطابق نقشه خدا کشته شود، اما اوای به حال کسی که او را تسلیم دشمن می‌کند!» **23** شاگردان شروع کردند به پرسیدن از یکدیگر که کدام یک از ایشان دست به چنین کاری خواهد زد! **24** در ضمن بین شاگردان این بحث درگرفت گفت: «چرا خوابیده‌اید؟ برخیزید و دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه که کدام یک از ایشان بزرگتر است. **25** عیسی به ایشان گفت: نکند!» **47** این کلمات هنوز بر زبان او بود که ناگاه گروهی با «در این دنیا، پادشاهان و بزرگان به زیر دستانشان دستور می‌دهند و هدایت یهودا، یکی از دوازده شاگرد عیسی، سر رسیدند. او جلو آنها هم چاره‌ای جز اطاعت نداشتند. **26** اما در میان شما کسی آمد و به رسم دوستی، صورت عیسی را بوسید. **48** عیسی به او از همه بزرگتر است که خود را کوچکتر از همه بداند و به دیگران خدمت کند. **27** در این دنیا، ارباب بر سر سفره می‌نشینند و نوکرانش به او خدمت می‌کنند. اما اینجا بین ما اینطور نیست، چون من می‌دهید بکنیم؟ شمشیرهایمان حاضر است!» **50** همان لحظه خدمتگزار شما هستم. **28** و شما کسانی هستید که در سختیهای یکی از ایشان به روی خادم کاهن اعظم شمشیر کشید و گوش من، نسبت به من وفادار بوده‌اید؟ **29** از این رو، همان‌گونه که راست او را برید. **51** عیسی بلافاصله گفت: «دیگر بس است!» پدرم به من اجازه داده است تا فرمانروایی کنم، من نیز به شما اجازه سپس گوش او را لمس کرد و شفا داد. **52** آنگاه عیسی به کاهنان می‌دهم که در سلطنت من شریک شوید، **30** و بر سر سفره من اعظم، فرماندهان محافظین معبد و مشایخی که آن گروه را رهبری بنشینید و بخورید و بنوشید، و بر تختها نشسته، بر دوازده قبیله اسرائیل می‌کردند، گفت: «مگر دزد فراری هستم که با چوب و چماق و فرمانروایی کنید. **31** «ای شمعون، شمعون، شیطان می‌خواست شمشیر به سراغم آمده‌اید؟ **53** من هر روز با شما در معبد بودم؛ همگی شما را بیازماید و همانند گندم، غربال کند؛ **32** اما من برای چرا در آنجا مرا نگرفتید؟ اما اکنون زمان شماست، زمان فرمانروایی تو دعا کردم تا ایمانت از بین نرود. پس وقتی توبه کردی و به سوی ظلمت!» **54** به این ترتیب او را گرفته، به خانه کاهن اعظم بردند. من بازگشتی، ایمان برادرانت را تقویت و استوار کن!» **33** شمعون پطرس نیز از دور ایشان را دنبال کرد. **55** سربازان در حیاط آتشی گفت: «خداوند، من حاضر با تو به زندان بروم، حتی با تو بعیرم!» روشن کردند و دور آن نشستند. پطرس نیز در میان ایشان نشست. **34** عیسی فرمود: «پطرس، بدان که همین امشب، پیش از بانگ خروس، سه بار مرا انکار کرده، خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی!» را شناخت و گفت: «این مرد هم با عیسی بود!» **57** اما پطرس **35** سپس از شاگردان پرسید: «هنگامی که شما را فرستادم تا پیام انکار کرد و گفت: «دختر، من اصلاً او را نمی‌شناسم!» **58** کمی انجیل را به مردم اعلام کنید، و پول و کوله‌بار و لباس اضافی با خود بعد، یک نفر دیگر متوجه او شد و گفت: «تو هم باید یکی از آنها بر نداشته بودی، آیا به چیزی محتاج شدید؟» جواب دادند: «نه.» باشی.» جواب داد: «نه آقا، نیستم!» **59** در حدود یک ساعت

بعد، یک نفر دیگر با تأکید گفت: «من مطمئن هستم که این مرد اهانت قرار دادند، و ردایی شاهانه به او پوشاندند و نزد پیلائوس باز یکی از شاگردان عیسی است، چون هر دو اهل جلیل هستند.» **60** فرستادند. **12** همان روز پیلائوس و هیروдіس، دشمنی خود را کنار پطرس گفت: «ای مرد، از گفته‌هایت سر در نمی‌آورم!» و همین که گذاشته، با یکدیگر صلح کردند. **13** آنگاه پیلائوس، کاهنان اعظم و این را گفت، خروس بانگ زد. **61** همان لحظه عیسی سرش را سران یهود و مردم را فرا خواند **14** و به ایشان گفت: «شما این مرد برگرداند و به پطرس نگاه کرد. آنگاه سخن عیسی را به یاد آورد که به اتهام شورش به ضد حکومت روم نزد من آوردید. من در حضور که به او گفته بود: «تا فردا صبح، پیش از بانگ خروس، سه بار خودتان از او بازجویی کردم و متوجه شدم که اتهامات شما علیه او مرا انکار خواهی کرد!» **62** پس پطرس از حیاط بیرون رفت و به بی‌اساس است. **15** هیروдіس نیز به همین نتیجه رسید و به همین تلخی گریست. **63** اما نگهبانانی که عیسی را تحت نظر داشتند، او عتت او را نزد ما پس فرستاد. این مرد کاری نکرده است که مجازاتش را مسخره می‌کردند و به او سیلی می‌زدند، **64** و چشمان او را اعدام باشد. **16** بنابراین، فقط دستور می‌دهم شلاقش بزنند، و بعد بسته، می‌گفتند: «نبوت کن! بگو ببینیم چه کسی تو را زد؟» **65** و آزادش می‌کنم.» **17** (طبق رسم، در هر عید پستح یک زندانی آزاد ناسزاهای بسیار دیگر به او می‌گفتند. **66** وقتی هوا روشن شد، می‌شد.) **18** اما مردم یکصد فریاد برآوردند: «اعدامش کن و باراباس شوری مشایخ، مرکب از کاهنان اعظم و علمای دین، تشکیل جلسه را برای ما آزاد کن!» **19** باراباس به جرم شورش و قتل در اورشلیم، دادند. ایشان عیسی را احضار کرده، **67** از او پرسیدند: «به ما زندانی شده بود.» **20** پیلائوس بار دیگر با مردم سخن گفت، چون بگو، آیا تو مسیح هستی یا نه؟» عیسی فرمود: «اگر هم بگویم، باور می‌خواست عیسی را آزاد کند. **21** اما ایشان بلندتر فریاد زدند: نخواهید کرد **68** و اگر از شما بپرسم، جواب نخواهید داد. **69** اما از این پس پسر انسان به دست راست خدا خواهد نشست!» **70** «چرا؟ مگر او چه گناهی کرده است؟ من دلیلی ندارم که به مرگ همه فریاد زده، گفتند: «پس تو ادعا می‌کنی که پسر خدا هستی؟» محکومش کنم. دستور می‌دهم شلاقش بزنند و آزادش می‌کنم.» **23** فرمود: «بله، شما خود گفتید که هستم.» **71** فریاد زدند: «دیگر چه مصلوب شود؛ و سرانجام فریادهای ایشان غالب آمد، **24** و پیلائوس نیاز به شاهد داریم؟ خودمان کفر را از زبانش شنیدیم!»

23

آنگاه اعضای شورا همگی برخاسته، عیسی را به حضور «پیلائوس»، فرماندار رومی یهودیه بردند، **2** و شکایات خود را علیه او عنوان کرده، گفتند: «این شخص مردم را تحریک می‌کند که به دولت روم مالیات ندهند، و ادعا می‌کند که مسیح، یعنی پادشاه ماست.» **3** پیلائوس از عیسی پرسید: «آیا تو مسیح، پادشاه یهود هستی؟» عیسی جواب داد: «خودت گفتی.» **4** پیلائوس رو به کاهنان اعظم و جماعت کرد و گفت: «خوب، اینکه جرم نیست!» **5** ایشان پافشاری نموده، گفتند: «اما او در سراسر یهودیه، از جلیل تا اورشلیم، هر جا می‌رود، به ضد دولت روم آشوب بپا می‌کند.» **6** پیلائوس پرسید: «مگر او اهل جلیل است؟» **7** وقتی از این امر اطمینان حاصل کرد، دستور داد او را نزد هیروдіس ببرند، زیرا ایالت جلیل جزو قلمرو حکومت هیروдіس بود. اتفاقاً هیروдіس در آن روزها، به مناسبت عید، در اورشلیم به سر می‌برد. **8** هیروдіس از دیدن عیسی بسیار شاد شد، چون دربار او خیلی چیزها شنیده بود و امیدوار بود که با چشم خود یکی از معجزات او را ببیند. **9** او سؤالات گوناگونی از عیسی کرد، اما هیچ جوابی نشنید. **10** در این میان، کاهنان اعظم و دیگر علمای دین حاضر شدند و عیسی را به باد تهمت گرفتند. **11** هیروдіس و سرانانش نیز او را مسخره کرده، مورد

را ببخش، زیرا که نمی‌دانند چه می‌کنند.» سرایان رومی لباسهای و دارو و عطریات تهیه کردند که به رسم آن زمان، به جسد بمالند عیسی را به حکم قرعه میان خود تقسیم کردند. 35 مردم ایستاده تا زود فاسد نشود. اما وقتی دارو آماده شد، دیگر روز شَبَات فرا بودند و تماشا می‌کردند. سران قوم نیز ایستاده، به او می‌خندیدند و رسیده بود. پس مطابق قانون مذهبی یهود، در آن روز به استراحت مسخره‌کنان می‌گفتند: «دیگران را نجات می‌داد؛ حال اگر واقعاً پرداختند.

24 مسیح و برگزیده خداست، خود را نجات دهد!» 36 سرایان نیز او را مسخره نموده، شراب ترشیده خود را به او تعارف می‌کردند، و 37 می‌گفتند: «اگر تو پادشاه یهود هستی، خود را نجات بده!» 38 روی صلیب، بالای سر او، تخته‌ای کوبیدند که روی آن نوشته شده بود: «این است پادشاه یهود!» 39 یکی از آن دو جنایتکار که در کنار عیسی مصلوب شده بود، به طعنه به او گفت: «اگر تو مسیح هستی، چرا خودت و ما را نجات نمی‌دهی؟» 40 اما آن مجرم دیگر او را سرزنش کرد و گفت: «حتی الان هم که محکوم به مرگ شده‌ای، از خدا نمی‌ترسی؟» 41 این حق ما است که بمیریم، چون گناهکاریم. اما از این شخص، یک خطا هم سر زده است.» 42 سپس رو به عیسی کرد و گفت: «ای عیسی، وقتی ملکوت خود را آغاز کردی، مرا هم به یاد آور!» 43 عیسی جواب داد: «خاطرجمع باش که تو همین امروز با من در بهشت خواهی بود!» 44 به هنگام ظهر، تاریکی تمام آن سرزمین را فراگرفت، و 45 نور خورشید از تابیدن بازایستاد. آنگاه پرده ضخیمی که در جایگاه مقدس معبد آویزان بود، از وسط دو پاره شد. 46 سپس عیسی با صدایی بلند گفت: «ای پدر، روح خود را به دستهای تو می‌سپارم.» این را گفت و جان سپرد. 47 افسر رومی که مأمور اجرای حکم بود، وقتی این صحنه را دید خدا را ستایش کرد و گفت: «این مرد حقیقتاً بی‌گناه بود!» 48 کسانی که برای تماشا گرد آمده بودند، وقتی این اتفاقات را دیدند، اندوهگین و سینه‌زنان، به خانه‌های خود بازگشتند. 49 در این میان، دوستان عیسی و زنانی که از جلیل به دنبال او آمده بودند، دورتر ایستاده، نگاه می‌کردند. 50 در این میان، شخصی بود نیک و باتقوا به نام یوسف، از اعضای شورای عالی یهود، 51 اما با تصمیم و اقدام ایشان موافقت نکرده بود. او که زادگاهش شهر رامه، واقع در یهودیه بود، مشتاقانه در انتظار فرارسیدن ملکوت خدا به سر می‌برد. 52 او نزد پیلاطس رفت و جسد عیسی را درخواست کرد. 53 پس از کسب اجازه، جسد عیسی را از بالای صلیب پایین آورد، آن را در کفن پیچید و در مقبره‌ای تراشیده شده در دل صخره که قبلاً کسی در آن گذاشته نشده بود، قرار داد. 54 تمام کار کفن و دفن، همان عصر جمعه انجام شد. یهودیان کارهای روز تعطیل شَبَات را عصر روز جمعه تدارک می‌دیدند. 55 زنانی که از جلیل به دنبال عیسی آمده بودند، همراه یوسف رفتند و محل مقبره را دیدند و مشاهده کردند که جسد عیسی چگونه در آن گذاشته شد. 56 سپس به خانه بازگشتند

مرگ محکوم شده، مصلوب گردد. **21** ولی ما با امیدی فراوان، برای خوردن دارید؟» **42** آنها مقداری ماهی پخته به او دادند. **43** او تصور می‌کردیم که او همان مسیح موعود است که ظهور کرده تا قوم نیز در برابر چشمان شگفت‌زده ایشان، آن را خورد. **44** آنگاه به اسرائیل را نجات دهد. علاوه بر اینها، حالا که سومین روز بعد از این ایشان فرمود: «آیا به یاد دارید که پیش از مرگم، وقتی با شما بودم، ماجراها است، **22** چند زن از جمع ما، با سخنان خود ما را به می‌گفتم که هر چه در تورات موسی و کتابهای انبیا و زبور داوود، حیرت‌انداختند، زیرا آنان امروز صبح زود به مقبره رفتند، **23** اما پیکر درباره من نوشته شده است، همه باید عملی شود؟ حال، با آنچه که او را نیافتند. ایشان آمدند و به ما گفتند که فرشتگانی را دیده‌اند که برای من اتفاق افتاد، همه آنها عملی شد!» **45** آنگاه ذهنشان را باز به آنها گفته‌اند که او زنده است! **24** پس چند نفر از مردان ما به سر کرد تا همه پیشگویی‌های کتاب آسمانی را درک کنند. **46** سپس قبر رفتند و دیدند که هر چه زنان گفته بودند، عین واقعیت بوده فرمود: «بله، از زمانهای دور، در کتابهای انبیا نوشته شده بود که است، اما عیسی را ندیدند.» **25** آنگاه عیسی به ایشان فرمود: مسیح موعود باید زنج و زحمت ببیند، جانش را فدا کند و روز سوم «چقدر شما نادان هستید! چرا اینقدر برایتان دشوار است که به زنده شود؟ **47** و این است پیام نجاتبخشی که باید از اورشلیم به همه سخنان انبیا ایمان بیاورید؟ **26** آیا ایشان به روشنی پیشگویی نکرده‌اند قومه‌ها برسد: «همه کسانی که از گناهانشان توبه کنند و به سوی من که مسیح پیش از آنکه به عزت و جلال خود برسد، می‌بایست تمام بازگردند، آمرزیده خواهند شد.» **48** شما دیده‌اید و شاهد هستید که این زحمات را ببینند؟» **27** سپس تمام پیشگویی‌هایی را که درباره همه این پیشگویی‌ها واقع شده است. **49** «اینک من روح‌القدس را خودش در تورات موسی و کتابهای سایر انبیا آمده بود، برای آنان که پدرم به شما وعده داده است، بر شما خواهم فرستاد. از این رو شرح داد. **28** در این هنگام به دهکده عموآس و پایان سفرشان پیش از آنکه این پیام نجاتبخش را به دیگران اعلام کنید، در اورشلیم رسیدند و عیسی خواست که به راه خود ادامه دهد. **29** اما چون هوا بماند تا روح‌القدس بیاید و شما را با قدرت الهی از عالم بالا، مجهز کم‌کم تریک می‌شد، آن دو مرد با اصرار خواهش کردند که شب را کند.» **50** آنگاه عیسی ایشان را با خود تا نزدیکی «بیت‌عنیا» برد. نزد ایشان بماند. پس عیسی به خانه ایشان رفت. **30** وقتی بر سر در آنجا دستهای خود را به سوی آسمان بلند کرد و ایشان را برکت سفره نشستند، عیسی نان را برداشت و شکرگزاری نموده، به هر یک داد، **51** و در همان حال، ایشان را ترک کرد و به آسمان بالا برده تکه‌ای داد. **31** ناگهان چشمانشان باز شد و او را شناختند! همان شد. **52** شاگردان او را پرستش کردند و با شادی بسیار به اورشلیم لحظه عیسی ناپدید شد. **32** آن دو به یکدیگر گفتند: «دیدنی وقتی بازگشتند، **53** و به معبد رفتند. آنان همواره در آنجا مانده، خدا را در راه، مطالب کتاب آسمانی را برای ما شرح می‌داد، چگونه دلمان شکر و ستایش می‌کردند.

به تپش افتاده بود و به هیجان آمده بودیم؟» **33** پس بی‌درنگ به اورشلیم بازگشتند و نزد آن یازده شاگرد عیسی رفتند که با سایر پیروان او گرد آمده بودند، **34** و می‌گفتند: «خداوند حقیقتاً زنده شده است! پطرس نیز او را دیده است!» **35** آنگاه آن دو نفر نیز ماجرای خود را تعریف کردند و گفتند که چگونه عیسی در بین راه به ایشان ظاهر شد و به چه ترتیب سر سفره، هنگام پاره کردن نان، او را شناختند. **36** در همان حال که گرم گفتگو بودند، ناگهان عیسی در میانشان ایستاد و سلام کرد. **37** اما همه وحشت کردند، چون تصور کردند که روح می‌بیند! **38** عیسی فرمود: «چرا وحشت کرده‌اید؟ چرا شک دارید و نمی‌خواهید باور کنید که خودم هستم! **39** به جای میخها در دستها و پایهایم نگاه کنید! می‌بینید که واقعاً خودم هستم. به من دست بزنید تا خاطر جمع شوید که من روح نیستم، چون روح گوشت و استخوان ندارد، اما همین‌طور که می‌بینید، من دارم.» **40** در همان حال که سخن می‌گفت، دستها و پاهای خود را به ایشان نشان داد. **41** آنان شاد و حیرت‌زده بودند و نمی‌توانستند آنچه را که می‌دیدند، باور کنند. عیسی از ایشان پرسید: «آیا در اینجا چیزی

26 یحیی گفت: «من مردم را فقط با آب تعمید می‌دهم؛ ولی همین

جا در میان این جمعیت، کسی هست که شما او را نمی‌شناسید.

در آغاز کلمه بود، کلمه با خدا بود، و کلمه، خدا بود. 2 او 27 و به‌زودی خدمت خود را در بین شما آغاز می‌کند. مقام او به آغاز با خدا بود. 3 هر چه وجود دارد، به‌وسیلهٔ او آفریده شده و قدری بزرگ است که من حتی شایسته نیستم بند کفشهایش را باز چیزی نیست که توسط او آفریده نشده باشد. 4 در او حیات بود، و کنم.» 28 این گفتگو در بیت‌عنیا روی داد. بیت‌عنیا در آن طرف این حیات همانا نور جمیع انسان‌ها بود. 5 او همان نوری است که رود اردن و جایی است که یحیی مردم را تعمید می‌داد. 29 روز بعد، در تاریکی می‌درخشد و تاریکی هرگز نمی‌تواند آن را خاموش کند. یحیی، عیسی را دید که به سوی او می‌آید. پس به مردم گفت: 6 خدا یحیی را فرستاد 7 تا این نور را به مردم معرفی کند و مردم «نگاه کنید! این همان برّای است که خدا فرستاده تا برای آموزش به‌واسطهٔ او ایمان آورند. 8 یحیی آن نور نبود، او فقط شهادی بود تا گناهان تمام مردم دنیا قربانی شود. 30 این همان کسی است که نور را به مردم معرفی کند. 9 آن نور حقیقی که به هر انسانی روشنایی گفتم بعد از من می‌آید ولی مقامش از من بالاتر است، زیرا پیش از من می‌بخشد، به جهان می‌آید. 10 گرچه جهان را او آفریده بود، اما آنکه من باشم، او وجود داشت. 31 من هم او را نمی‌شناختم، اما زمانی که به این جهان آمد، کسی او را نشناخت. 11 او نزد قوم برای این آمد که مردم را با آب تعمید دهد تا به این وسیله او را به خود آمد، اما حتی آنها نیز او را نپذیرفتند. 12 اما به تمام کسانی قوم اسرائیل معرفی کنم.» 32 سپس گفت: «من روح خدا را دیدم که او را پذیرفتند و به او ایمان آوردند، این حق را داد که فرزندان که به شکل کیوتی از آسمان آمد و بر او قرار گرفت. 33 همان‌طور خدا گردند. 13 این اشخاص تولدی نو یافتند، نه همچون تولدهای که گفتم، من هم او را نمی‌شناختم ولی وقتی خدا مرا فرستاد تا مردم معمولی که نتیجهٔ امیال و خواسته‌های آدمی است، بلکه این تولد را را تعمید دهم، در همان وقت به من فرمود: «هرگاه دیدی روح خدا خدا به ایشان عطا فرمود. 14 کلمه، انسان شد و بر روی این زمین و از آسمان آمد و بر کسی قرار گرفت، بدان که او همان است که در بین ما زندگی کرد. او لریز از فیض و راستی بود. ما جلال او را به منتظرش هستید. اوست که مردم را با روح‌القدس تعمید خواهد داد.» چشم خود دیدیم، جلال پسر بی‌ظنیر پدر آسمانی ما، خدا. 15 34 و چون من با چشم خود این را دیدم، شهادت می‌دهم که او یحیی او را به مردم معرفی کرد و گفت: «این همان است که به پسر خداست.» 35 فردای آن روز، وقتی یحیی با دو نفر از شاگردان شما گفتم کسی که بعد از من می‌آید، مقامش از من بالاتر است، خود ایستاده بود، 36 عیسی را دید که از آنجا می‌گذرد، یحیی زیرا پیش از آنکه من باشم، او وجود داشت.» 16 از فراوانی او، با اشتیاق به او نگاه کرد و گفت: «ببینید! این همان برّای است برکاتی فیض‌آمیز بی‌دری نصیب همگی ما شد. 17 زیرا شریعت که خدا فرستاده است.» 37 آنگاه دو شاگرد یحیی برگشتند و در به‌واسطهٔ موسی داده شد، اما فیض و راستی به‌وسیلهٔ عیسی مسیح بی‌عیسی رفتند. 38 عیسی که دید دو نفر به دنبال او می‌آیند، آمد. 18 کسی هرگز خدا را ندیده است؛ اما پسر یگانهٔ خدا که برگشت و از ایشان پرسید: «چه می‌خواهید؟» جواب دادند: «آقا، به قلب پدرش نزدیک است او را به ما شناساند. 19 روزی سران کجا اقامت دارید؟» 39 فرمود: «بیاید و ببینید.» پس همراه عیسی قوم یهود از اورشلیم، چند تن از کاهنان و دستیارانشان را نزد یحیی فرستادند تا بدانند آیا او ادعا می‌کند که مسیح است یا نه. 20 (یکی از آن دو، آندریاس برادر شمعون پطرس بود.) 41 آندریاس یحیی صریحاً اظهار داشت: «نه، من مسیح نیستم.» 21 پرسیدند: رفت و برادر خود را یافته، به او گفت: «شمعون، ما مسیح را پیدا کردیم، پس که هستی؟ آیا ایلیا پیامبر هستی؟» جواب داد: «نه!» 42 و او را آورد تا عیسی را ببیند. عیسی چند لحظه به او پرسیدند: «آیا آن پیامبر نیستی که ما چشم به راهش می‌باشیم؟» نگاه کرد و فرمود: «تو شمعون، پسر یونا هستی. ولی از این پس باز هم جواب داد: «نه.» 22 گفتند: «پس بگو کیستی تا بتوانیم پطرس نامیده خواهی شد!» (پطرس یعنی «صخره».) 43 روز بعد، برای سران قوم که ما را به اینجا فرستاده‌اند، جوابی ببریم.» 23 عیسی تصمیم گرفت به ایالت جلیل برود. در راه، فیلیپ را دید یحیی گفت: «چنانکه اشعایا نبی پیشگویی کرده، من صدای ندا و به او گفت: «همراه من بیا.» 44 (فیلیپ نیز اهل بیت‌صیدا و کنده‌ای هستم که در بیابان فریاد می‌زند: ای مردم، راه را برای آمدن همشهری آندریاس و پطرس بود.) 45 فیلیپ رفت و نتنائیل را پیدا خداوند هموار سازید.» 24 سپس، افرادی که از طرف فرقهٔ فریسی‌ها آمدند، پرسیدند: «خوب، اگر نه مسیح هستی، نه ایلیا موسی و پیامبران خدا درپاراش خبر داده‌اند. نامش عیسی است، پسر و نه آن پیامبر، پس با چه اجازه و اختیاری مردم را تعمید می‌دهی؟» یوسف و اهل ناصره.» 46 نتنائیل با تعجب پرسید: «گفتی اهل

ناصره؟ مگر ممکن است از ناصره هم چیز خوبی بیرون آید؟» فیلیپ صرافان را بر زمین ریخت و میزهای ایشان را وازگون ساخت. **16** گفت: «خودت بیا و او را ببین.» **47** عیسی وقتی دید که نتائیل سپس به سراغ کبوترفروشان رفت و گفت: «اینها را از اینجا بیرون نزدیک می‌شود، به او فرمود: «ببینید، این شخص که می‌آید، مردی بربید و خانه پدر مرا به بازار تبدیل نکنید.» **17** آنگاه شاگردان او آن بس صدیق و یک اسرائیلی واقعی است.» **48** نتائیل پرسید: «مرا نبوت کتب مقدس را به یاد آوردند که می‌فرماید: «اشتیاقی که برای از کجا می‌شناسی؟» عیسی فرمود: «قبل از آنکه فیلیپ تو را پیدا خانه تو دارم، مثل آتش در من زبانه می‌کشد.» **18** سران قوم یهود از کند، من زیر درخت انجیر تو را دیدم.» **49** نتائیل حیرت‌زده گفت: عیسی پرسیدند: «تو چه اجازه و اختیاری داری که این کارها را انجام «استاد، تو پسر خدایی! تو پادشاه اسرائیل می‌باشی!» **50** عیسی دهی؟ اگر خدا اجازه آن را به تو داده، با نشانه‌های معجزه‌آسا آن را به گفت: «چون فقط گفتم تو را زیر درخت انجیر دیدم، به من ایمان ما ثابت کن!» **19** عیسی جواب داد: «بسیار خوب، معجزه‌ای که آوردی؟ بعد از این چیزهای بزرگتر خواهی دید.» **51** سپس اضافه برای شما می‌کنم این است: این معبد را خراب کنید تا من در عرض کرد: «براستی به شما می‌گویم که خواهید دید آسمان گشوده شده و سه روز آن را دوباره بسازم!» **20** گفتند: «چه می‌گویی؟ چهل و شش فرشتگان خدا بر پسر انسان بالا و پایین می‌روند، چرا که او همان سال طول کشید تا این خانه را ساختند. تو می‌خواهی در سه روز آن را بسازی؟» **21** ولی منظور عیسی از «این معبد»، بدن خودش نزدبان میان آسمان و زمین است.»

2 دو روز بعد، مادر عیسی در یک جشن عروسی در دهکده قانا در جلیل میهمان بود. **2** عیسی و شاگردان او نیز به عروسی دعوت شده بودند. **3** هنگام جشن، شراب تمام شد. مادر عیسی با نگرانی نزد او آمد و گفت: «شراب ندارند!» **4** عیسی فرمود: «بانوی گرمی، چرا مرا درگیر این کار می‌سازی؟ زمان من هنوز فرا نرسیده است.» **5** با این حال، مادر عیسی به خدمتکاران گفت: «هر چه به شما می‌گوید، انجام دهید.» **6** در آنجا شش خمره سنگی بود که فقط در مراسم مذهبی یهودیان از آن استفاده می‌شد و گنجایش هر یک حدود صد لیتر بود. **7** عیسی به خدمتکاران فرمود: «این خمره‌ها را پر از آب کنید.» **8** وقتی پر کردند، فرمود: «حالا کمی از آن را بردارید و نزد رئیس مجلس بربید!» **9** رئیس مجلس خبر نداشت آن آب را که شراب شده بود، از کجا آورده‌اند (هرچند خدمتکاران می‌دانستند). پس وقتی آن را چشید، داماد را صدا زد **10** و گفت: «میزبانان همیشه با شراب خوب از میهمانان پذیرایی می‌کنند و بعد که همه سرشان گرم شد، شراب ارزانتر را می‌آورند. ولی تو شراب تازه چیست؟ چگونه امکان دارد پیرمردی مثل من، به شکم مادرش خوب را برای آخر نگه داشته‌ای.» **11** بدین ترتیب عیسی نخستین بازگردد و دوباره متولد شود؟» **5** عیسی جواب داد: «آنچه می‌گویم نشانه معجزه‌آسای خود را در قنای جلیل به ظهور آورد و جلال خود را آشکار ساخت و شاگردانش به او ایمان آوردند. **12** سپس عیسی با مادر، برادران و شاگردان خود برای چند روز به شهر کفرناحوم رفت. **13** عید پشخ که یکی از اعیاد بزرگ یهود بود، نزدیک می‌شد. پس گفتم باید تولد تازه پیدا کنی. **8** درست همان‌گونه که صدای باد را عیسی به شهر اورشلیم رفت. **14** آنجا، در معبد، مردم را دید که برای انجام مراسم قربانی، به خرید و فروش گاو، گوسفند و کبوتر مشغولند. صرافان پولها را روی میزها چیده بودند و با مشتری‌ها داد و ستد می‌کردند. **15** عیسی با طناب، تازبانه‌ای ساخت و همه را من سخنانت را به درستی درک نمی‌کنم.» **10** عیسی جواب داد: «نیقودیموس، تو از علمای دینی اسرائیل هستی؛ چگونه این چیزها را

3 در این میان، مردی بود از گروه فریسیان به نام نیقودیموس، که یکی از اعضای شورای عالی یهود بود. **2** او شبی نزد عیسی آمد و گفت: «استاد، ما روحانیون این شهر، همه می‌دانیم که تو از طرف خدا آمده‌ای تا ما را تعلیم دهی. نشانه‌های معجزه‌آسایت گواه بر این است که خدا با توست.» **3** عیسی جواب داد: «براستی به تو می‌گویم، اگر تولدی تازه پیدا نکنی، هرگز نمی‌توانی ملکوت خدا را ببینی.» **4** نیقودیموس با تعجب گفت: «منظورت از تولد تازه چیست؟ چگونه امکان دارد پیرمردی مثل من، به شکم مادرش بازگردد و دوباره متولد شود؟» **5** عیسی جواب داد: «آنچه می‌گویم عین حقیقت است. تا کسی از آب و روح تولد نیابد، نمی‌تواند وارد ملکوت خدا شود. **6** زندگی جسمانی را انسان تولید می‌کند، ولی زندگی روحانی را روح خدا از بالا می‌بخشد. **7** پس تعجب نکن که **13** عید پشخ که یکی از اعیاد بزرگ یهود بود، نزدیک می‌شد. پس گفتم باید تولد تازه پیدا کنی. **8** درست همان‌گونه که صدای باد را عیسی به شهر اورشلیم رفت. **14** آنجا، در معبد، مردم را دید که برای انجام مراسم قربانی، به خرید و فروش گاو، گوسفند و کبوتر مشغولند. صرافان پولها را روی میزها چیده بودند و با مشتری‌ها داد و ستد می‌کردند. **15** عیسی با طناب، تازبانه‌ای ساخت و همه را من سخنانت را به درستی درک نمی‌کنم.» **10** عیسی جواب داد: «نیقودیموس، تو از علمای دینی اسرائیل هستی؛ چگونه این چیزها را

درک نمی‌کنی؟ **11** برستی به تو می‌گویم که ما آنچه را که می‌دانیم کوچکتر. **31** «او از آسمان آمده و مقامش از همه بالاتر است. من دیده‌ام می‌گویم ولی شما نمی‌توانید باور کنید. **12** من از امور از این زمین هستم و فقط امور زمینی را درک می‌کنم. **32** او آنچه را این دنیا با شما سخن می‌گویم و شما باور نمی‌کنید. پس اگر از که دیده و شنیده است بیان می‌کند، ولی عده کمی سخنان او را باور امور آسمان با شما صحبت کنم چگونه باور خواهید کرد؟ **13** چون می‌کنند. **33** کسی که سخنان او را باور می‌کند، تأیید می‌کند که هیچ‌کس تا به حال به آسمان بالا نرفته که از آنجا برگشته باشد. اما خدا حقیقت است، **34** زیرا او از جانب خدا فرستاده شده است. او پسر انسان از آسمان به این جهان آمده است. **14** همان‌گونه که موسی در بیابان مجسمه‌ای برزی از مار را بر بالای چوبی بلند کرد، به او می‌بخشد. **35** پدر آسمانی ما او را دوست می‌دارد، و همه چیز پسر انسان نیز باید بلند کرده شود، **15** تا هر که به او ایمان آورد، حیات جاویدان یابد. **(aiōnios g166)** **16** زیرا خدا به قدری مردم جهان را دوست دارد که یگانه پسر خود را فرستاده است، تا هر که به او ایمان آورد، هلاک نشود بلکه زندگی جاوید ییابد. **(aiōnios)** می‌ماند.» **(aiōnios g166)**

4 g166) **17** خدا پسر خود را به جهان فرستاد تا مردمان را محکوم سازد، بلکه تا جهان را به وسیله او نجات بخشد. **18** «کسانی که به او ایمان بیاورند، هیچ نوع محکومیت و هلاکتی در انتظارشان نیست؛ ولی کسانی که به او ایمان نیاورند، از هم اکنون محکومند، چون به یگانه پسر خدا ایمان نیاورده‌اند. **19** محکومیت بی‌ایمانان به این دلیل است که نور از آسمان به این جهان آمد ولی مردم تاریکی را بیشتر از نور دوست داشتند، چون اعمال و رفتارشان بد است. **20** مردم از نور آسمانی نفرت دارند، چون می‌خواهند در تاریکی، گناه ورزند؛ پس به نور نزدیک نمی‌شوند، مبدا کارهای گناه‌آلودشان دیده شود و به سزای اعمالشان برسند. **21** ولی درستکاران با شادی به سوی نور می‌آیند تا همه ببینند که آنچه می‌کنند، پسندیده خداست.» **22** پس از آن، عیسی و شاگردانش اورشیم را ترک گفتند. او مدتی در ناحیه یهودیه با اهالی آنجا به سر برد و ایشان را تعمید می‌داد. **23** یحیی در این هنگام نزدیک سلیم در محلی به نام عنون مردم را تعمید می‌داد، چون در آنجا آب زیاد بود و مردم برای تعمید نزد وی می‌آمدند. **24** این پیش از آن بود که یحیی به زندان بیفتد. **25** روزی، میان یکی از یهودیان و شاگردان یحیی بر سر آیین تطهیر بحثی درگرفت. **26** شاگردان یحیی نزد او آمدند و گفتند: «استاد، آن شخصی که آن طرف رود اردن بود و گفتی که مسیح است، اکنون او نیز مردم را تعمید می‌دهد و همه نزد او می‌روند، در صورتی که باید پیش ما بیایند.» **27** یحیی جواب داد: «کسی نمی‌تواند چیزی دریافت کند، مگر آنچه که از آسمان به او عطا شود. **28** کار من این است که راه را برای مسیح باز کنم تا مردم همه نزد او بروند. شما خود شاهدید که من صریحاً گفتم که مسیح نیستم، بلکه آمده‌ام تا راه را برای او باز کنم. **29** در یک عروسی، عروس پیش داماد می‌رود و دوست داماد در شادی او شریک می‌شود. من نیز دوست دامادم و از خوشی داماد خوشحالم. **30** او باید روزبه‌روز بزرگتر شود و من

گفتی. **18** تا به حال پنج بار شوهر کرده‌ای، و این مردی که اکنون عیسی را بازگو می‌کرد و می‌گفت: «این شخص هر چه تا به حال با او زندگی می‌کنی، شوهر تو نیست. عین حقیقت را گفتم!» کرده بودم، به من بازگفت! از این جهت، بسیاری از سامریان به **19** زن که مات و مبهوت مانده بود، گفت: «آقا، می‌بینم که نبی عیسی ایمان آوردند. **40** وقتی آنان به نزد عیسی رسیدند، خواهش هستی!» **20** و بی‌درنگ موضوع گفتگو را عوض کرده، گفت: «چرا کردند که نزدشان بماند. او نیز دو روز با ایشان ماند. **41** در همین شما یهودیان اینقدر اصرار دارید که فقط اورشلیم را محل پرستش دو روز، بسیاری به سخنان او گوش دادند و به او ایمان آوردند. **42** خدا بدانید، در صورتی که ما سامریان مثل اجدادمان این کوه را آنگاه به آن زن گفتند: «ما دیگر فقط به خاطر سخن تو به او ایمان محل عبادت می‌دانیم؟» **21** عیسی جواب داد: «ای زن، سختم را نمی‌آوریم، زیرا خودمان سخنان او را شنیده‌ایم و ایمان داریم که او باور کن. زمانی می‌رسد که پدر را نه بر این کوه خواهید پرستید و نجات‌دهنده جهان است.» **43** بعد از دو روز، عیسی از آنجا به نه در اورشلیم. **22** شما سامریان درباره کسی که می‌پرستید چیزی منطقی جلیل رفت، **44** چون همان‌طور که خود می‌گفت: «نبی در نمی‌دانید، اما ما یهودیان او را می‌شناسیم، زیرا نجات از طریق قوم دیار خود مورد احترام نیست.» **45** وقتی به جلیل رسید، مردم با یهود فرا می‌رسد. **23** اما زمانی می‌آید، و در واقع همین الان آمده آغوش باز از او استقبال کردند، زیرا در روزهای عید در اورشلیم، است، که پرستندگان راستین، پدر را به روح و راستی پرستش خواهند معجزات او را دیده بودند. **46** همچنانکه در جلیل می‌گشت، بار کرد. پدر طالب چنین پرستدگانی است. **24** زیرا خدا روح است، و دیگر به شهر قانا رفت، همان جایی که در جشن عروسی آب را هر که بخواد او را پرستد، باید به روح و راستی پرستد.» **25** زن گفت: «من می‌دانم که مسیح به زودی می‌آید. شما یهودی‌ها هم که پسرش بیمار بود، از شهر کفرناحوم نزد او آمد. **47** او شنیده بود این را قبول دارید، و وقتی او بیاید، همه چیز را برای ما روشن خواهد کرد.» **26** عیسی فرمود: «من که با تو سخن می‌گویم، همان مسیح به قانا آمده، عیسی را یافت و از او خواهش کرد تا بیاید و پسرش را هستم!» **27** در همین وقت، شاگردان عیسی از راه رسیدند و وقتی شفا دهد، چون پسرش در آستانه مرگ بود. **48** عیسی پرسید: «آیا تا دیدند او با یک زن گفتگو می‌کند، تعجب کردند، ولی هیچ‌یک از معجزات بسیار نیندید، ایمان نخواهید آورد؟» **49** آن افسر التماس کرد ایشان جرأت نکرد بپرسد چرا با او صحبت می‌کند. **28** آنگاه زن و گفت: «سرورم، خواهش می‌کنم تا پسرم نمرده، بیا و او را شفا کوزه خود را همان جا کنار چاه گذاشت و به شهر بازگشت و به مردم بده.» **50** آنگاه عیسی فرمود: «برگرد به خانه؛ پسر شفا یافته گفت: **29** «بیاید مردی را ببینید که هر چه تا به حال کرده بودم، به من بازگفت. فکر نمی‌کنید او همان مسیح باشد؟» **30** پس مردم از ده بیرون ریختند تا عیسی را ببینند. **31** در این میان، شاگردان اصرار می‌کردند که عیسی چیزی بخورد. **32** ولی عیسی به ایشان گفت: «درواز در حدود ساعت یک بعد از ظهر، «من خوراکی دارم که شما از آن خبر ندارید.» **33** شاگردان از یکدیگر پرسیدند: «مگر کسی برای او خوراک آورده است؟» **34** که عیسی فرمود: «پسرت شفا یافته است.» پس با تمام خانواده خود عیسی فرمود: «خوراک من این است که خواست خدا را به جا آورم و به عیسی ایمان آورد. **54** این دومین معجزه عیسی بود که بعد از کاری را که به عهده من گذاشته است انجام دهم. **35** آیا فکر بیرون آمدن از یهودیه، در جلیل انجام داد.

5 می‌کنید وقت برداشت محصول چهار ماه دیگر، در آخر تابستان پس از مدتی، عیسی به اورشلیم بازگشت تا در مراسم یکی از اعیاد یهود شرکت کند. **2** داخل شهر، نزدیک دروازه‌ای به نام دروازه گوسفند، استخری بود که به زبان عبری آن را بیت‌جسدا می‌گفتند، و پنج سکوی سر پوشیده در اطرافش بود. **3** در آنجا دسته‌دسته بیماران کور و لنگ و افلیج بر روی زمین دراز کشیده بودند و منتظر بودند آب استخر تکان بخورد. **4** زیرا هر چند وقت یکبار، فرشته‌ای از آسمان می‌آمد و آب استخر را تکان می‌داد و اولین کسی که داخل استخر می‌شد، شفا می‌یافت. **5** یکی از بیمارانی که در آنجا بود، مردی بود

که سی و هشت سال تمام زمینگیر بود. **6** وقتی عیسی او را دید مرگ نجات پیدا کرده، به زندگی جاوید پیوسته است. (aiōnios)

و پی برد که بیماری‌اش طول کشیده است، پرسید: «می‌خواهی (g166) **25** مطمئن باشی زمانی فرا خواهد رسید و در واقع الان فرا شفا یابی؟» **7** بیمار جواب داد: «سرورم، دیگر رمقی در بدنم رسیده است که صدای پسر خدا به گوش مردگان خواهد رسید و هر نامانده است. کسی را نیز ندارم که وقتی آب تکان می‌خورد، مرا در که به آن گوش دهد، زنده خواهد شد. **26** پدر در خود حیات دارد استخر بیندازد. تا می‌آیم به خود حرکتی بدهم، می‌بینم که قبل از و آن را به پسر نیز عطا کرده است تا در خود حیات داشته باشد. **27** من، دیگری داخل آب شده است.» **8** عیسی به او فرمود: «برخیز، و به او اختیار داده است تا مردم را داوری کند، زیرا پسر انسان است. بسترت را جمع کن و راه برو!» **9** همان لحظه بیمار شفا یافت و **28** از این سخن من تعجب نکنید، زیرا زمانی فرا می‌رسد که جمیع بستر خود را جمع کرد و به راه افتاد. ولی آن روز که عیسی این آنان که در قبر هستند، صدای او را خواهند شنید، **29** و از قبر بیرون معجزه را انجام داد، شَبَات بود. **10** پس سران قوم یهود اعتراض‌کنان خواهند آمد، تا کسانی که نیکی کرده‌اند، به زندگی جاوید برسند و به مردی که شفا یافته بود گفتند: «چه می‌کنی؟ مگر نمی‌دانی امروز کسانی که بدی کرده‌اند، محکوم گردند. **30** من به تنهایی نمی‌توانم شَبَات است و نباید کاری انجام دهی؟ پس چرا رختخوابت را جمع می‌کنی؟» **11** جواب داد: «آن کسی که مرا شفا داد، به من از این رو، داوری من عادلانه است، زیرا در پی انجام اراده کسی گفتم چنین کنم.» **12** پرسیدند: «چه کسی به تو چنین دستوری هستم که مرا فرستاد، نه اراده خودم. **31** «وقتی درباره خودم چیزی داده است؟» **13** آن مرد جوابی نداشت بدهد چون عیسی در میان می‌گویم، شما باور نمی‌کنید. **32** اما شخص دیگری هست که به جمعیت ناپدید شده بود. **14** ولی بعد، عیسی در معبد او را یافت و نفع من شهادت می‌دهد، و به شما اطمینان می‌دهم که هر آنچه او فرمود: «بین، تو دیگر شفا پیدا کرده‌ای، حالا اگر می‌خواهی وضعت درباره من می‌گویم، راست است. **33** شما افرادی را برای تحقیق بدتر از اول نشود، دیگر گناه نکن.» **15** او نزد سران قوم رفت و نزد یحیی فرستادید، و شهادت او درباره من راست بود. **34** از این گفت: «کسی که مرا شفا داد، عیسی است.» **16** پس، ایشان به گذشته، شاهد اصلی من انسان نیست بلکه خداست. گفتم که آزار و اذیت عیسی پرداختند و او را متهم به قانون‌شکنی کردند چون یحیی شاهد است، تا شما به من ایمان آورید و نجات یابید. **35** روز شَبَات این معجزه را انجام داده بود. **17** ولی عیسی جواب داد: یحیی مانند چراغی بود که نور می‌بخشید و شما حاضر بودید برای «پدر من خدا همیشه کارهای نیک انجام می‌دهد، و من نیز از او مدتی در نورش شاد باشید. **36** ولی من شاهدی بزرگتر از سخنان پیروی می‌کنم.» **18** با شنیدن این پاسخ، سران قوم یهود بیش از پیش در صدد کشتن او برآمدند، چون نه تنها قانون مذهبی را می‌شکست، است این معجزه‌ها را به‌عمل می‌آورد، و همین معجزه‌هاست که ثابت بلکه خدا را نیز پدر خود می‌خواند و به این ترتیب خود را با خدا برابر می‌کند خدا مرا فرستاده است. **37** خدا خود گواه من است، خدایی می‌ساخت. **19** عیسی ادامه داد: «براستی به شما می‌گویم که پسر که هرگز او را ندیده‌اید و صدایش را نشنیده‌اید. **38** عَئِش نیز این نمی‌تواند به میل خود کاری انجام دهد، بلکه فقط کارهایی را به‌عمل می‌آورد که می‌بیند پدرش انجام می‌دهد. زیرا هر کاری که پدر انجام می‌دهد، به من که با پیام خدا نزد شما فرستاده شده‌ام، ایمان بیاورید. **39** می‌دهد، پسر نیز انجام می‌دهد. **20** زیرا پدر، پسر را دوست دارد و «شما کتب مقدس را به دقت بررسی می‌کنید، چون عقیده دارید که هر چه می‌کند، به پسر می‌گوید. او معجزه‌های بزرگتر از شفا می‌دهد. در صورتی که همان کتاب به من مرد نیز انجام خواهد داد تا شما تعجب کنید. **21** زیرا همان‌گونه که پدر مردگان را زنده می‌کند و به ایشان حیات می‌بخشد، پسر نیز به پدر مردگان را زنده می‌کند و به ایشان حیات می‌بخشد، پسر نیز به هر که بخواید، حیات می‌بخشد. **22** پدر بر کسی داوری نمی‌کند، بلکه داوری گناهان تمام مردم را به پسر واگذار کرده، **23** تا همه به او احترام بگذارند همان‌طور که به خدا احترام می‌گذارند. اگر به پسر احترام نگذارید، در واقع به پدری که او را فرستاده احترام نمی‌گذارید. حاضرید کسانی را قبول کنید که از طرف خدا فرستاده نشده‌اند بلکه **24** «حقیقت را به شما می‌گویم: هر که به کلام من گوش دهد و به نمایندۀ خود شما و از جنس خودتان می‌باشند! **44** تعجبی ندارد خدا که مرا فرستاده است ایمان بیاورد، زندگی جاوید دارد و هرگز به خاطر گناهانش بازخواست نخواهد شد، بلکه از همان لحظه از یکدیگر هستید، و به حرمتی که از جانب خدای یگانه می‌آید،

اعتنایی ندارید. 45 «با این حال، فکر نکنید کسی که در حضور «نترسید! منم!» 21 وقتی خواستند او را سوار قایق کنند، متوجه پدر، شما را متهم خواهد ساخت، من هستم. کسی هست که شما شدند که قایق به ساحل رسیده است. 22 صبح روز بعد، آن سوی را متهم می‌سازد، همان موسی که به او امید بسته‌اید. 46 شما حتی دریاچه، مردم بار دیگر جمع شدند تا عیسی را ببینند، زیرا دیده بودند به موسی ایمان ندارند، چون اگر داشتید، به من نیز ایمان می‌آوردید، که شاگردان عیسی با تنها قایقی که در آنجا بود آن محل را ترک برای اینکه موسی در کتاب تورات درباره من نوشته است. 47 و چون گفته و عیسی را با خود نبرده بودند. 23 چند قایق دیگر نیز از تیریه نوشته‌های او را قبول ندارند، به من نیز ایمان نمی‌آورد.»

6 پس از این رویداد، عیسی به آن سوی دریاچهٔ جلیل رفت (دریاچهٔ جلیل به دریاچهٔ تیریه نیز معروف است)، 2 و جمعیت انبوهی او را دنبال می‌کردند، زیرا نشانه‌های معجزه‌آسایی را که او با شفای بیماران به عمل می‌آورد، دیده بودند. 3 آنگاه عیسی به تپه‌ای برآمد و با شاگردانش نشست. 4 عید پِسَح یهودیان نیز نزدیک بود. 5 وقتی عیسی نگاه کرد و دید که جماعت بزرگی به سوی او می‌آیند، به فیلیپ فرمود: «از کجا نان بخیریم تا این جماعت را سیر کنیم؟» 6 عیسی این سؤال را از او کرد تا ببیند نظر او چیست، چون عیسی خود می‌دانست چه کند. 7 فیلیپ جواب داد: «خروارها نان لازم است تا بتوانیم این جمعیت را سیر کنیم.» 8 یکی دیگر از شاگردان عیسی، آندریاس برادر شمعون پطرس، گفت: 9 «پسر بچه‌ای اینجا است که پنج نان جو و دو ماهی دارد. ولی این به چه کار این جمعیت می‌آید؟» 10 عیسی فرمود: «بگویید همه بنشینند.» پس تمام جمعیت روی سبزه‌ها نشستند. فقط مردها در آن جمعیت، پنج هزار نفر بودند. 11 آنگاه عیسی نانها را برداشت، خدا را شکر کرد و داد تا بین مردم تقسیم کنند. با ماهیها نیز چنین کرد. مردم هر قدر خواستند خوردند. 12 وقتی همه سیر شدند، عیسی به شاگردان فرمود: «تکه‌های باقیمانده را جمع کنید تا چیزی تلف نشود.» 13 پس آنها جمع کردند و از پس مانده‌های آن نان جو که مردم خورده بودند، دوازده سبد پر شد. 14 وقتی مردم این معجزهٔ بزرگ را دیدند گفتند: «بدون شک این همان پیامبری است که ما چشم به راهش بوده‌ایم.» 15 وقتی عیسی دید که مردم می‌خواهند او را به زور ببرند و پادشاه کنند، از ایشان جدا شد و به تنهایی بر فراز کوهی برآمد. 16 هنگام غروب، شاگردان عیسی به کنار دریاچه رفتند و به انتظار او نشستند. 17 ولی وقتی دیدند هوا تاریک شده و عیسی هنوز از کوه باز نگشته، سوار قایق شدند و به طرف کَفَرناحوم، که در آن سوی دریاچه بود، حرکت کردند. 18 در همان حال که پارو می‌زدند و جلو می‌رفتند، باد شدیدی وزیدن گرفت و دریاچه توفانی شد. 19 هنوز بیش از پنج یا شش کیلومتر از ساحل دور نشده بودند که ناگهان در میان ظلمت و توفان، عیسی را دیدند که روی آب به طرف قایق راه می‌رود. همه وحشت کردند. 20 ولی عیسی به ایشان فرمود:

آمده است. **42** پس گفتند: «مگر این همان عیسی، پسر یوسف خداست که به انسان زندگی جاودانی می‌بخشد. از تلاشهای انسانی نیست؟ همه ما پدر و مادرش را می‌شناسیم! حالا چطور شده که ادعا می‌کند از آسمان آمده است؟» **43** ولی عیسی جواب داد: «اینقدر هستند. **64** با این حال، بعضی از شما به من ایمان نخواهید آورد.» اعتراض نکنید. **44** فقط کسی می‌تواند نزد من بیاید که پدرم خدا که مرا فرستاده است او را به سوی من جذب کند، و من در روز آورد و چه کسی به او خیانت خواهد کرد. **65** پس گفت: «به قیامت او را زنده خواهم ساخت. **45** همان‌طور که در کتب انبیا آمده همین دلیل گفتم فقط کسی می‌تواند نزد من بیاید که پدرم خدا او را است: "همه از خدا تعلیم خواهند یافت." پس کسانی که صدای خدای پدر را بشنوند و راستی را از او بیاموزند، به سوی من می‌آیند. **46** البته منظوم این نیست که کسی خدا را دیده است. هرگز! چون فقط من که از نزد او آمده‌ام، او را دیده‌ام. **47** «براستی به شما می‌گویم که هر که به من ایمان آورد، از همان لحظه، زندگی جاوید دارد.» **(aiōnios g166)** **48** من نان حیات هستم. **49** پدران شما در بیابان آن نان را خوردند، اما عاقبت مردند. **50** اما هر که از این نان آسمانی بخورد، تا به ابد زنده می‌ماند. **51** آن نان زنده که از آسمان نازل شد، منم. هر که از این نان بخورد، تا ابد زنده می‌ماند. این نان همان بدن من است که فدا می‌کنم تا جهان حیات بیاید.» **(aiōn g165)** **52** یهودیان با شنیدن این سخن، بار دیگر سخت مشاجره کرده، به یکدیگر گفتند: «چه گفته عجیبی! چطور می‌خواهد بدنش را به ما بدهد تا بخوریم؟» **53** پس عیسی باز فرمود: «براستی به شما می‌گویم که تا بدن پسر انسان را نخورید و خون او را ننوشید، هرگز نمی‌توانید زندگی جاوید داشته باشید. **54** ولی کسی که بدنم را بخورد و خونم را بنوشد زندگی جاوید دارد، و من در روز قیامت او را زنده خواهم ساخت. **(aiōnios g166)** **55** چون بدنم خوراک واقعی و خونم نوشیدنی واقعی است. **56** به همین دلیل، هر که بدنم را بخورد و خونم را بنوشد، در من خواهد ماند و من در او. **57** من به قدرت پدرم خدا زندگی می‌کنم، همان که مرا به این جهان فرستاد. به همین شکل، کسی نیز که از من تغذیه می‌کند، به قدرت من زندگی خواهد کرد. **58** نان واقعی منم که از آسمان آمده‌ام. نانی که اجداد شما در بیابان خوردند، نتوانست ایشان را برای همیشه زنده نگه دارد. اما هر که از این نان بخورد، برای همیشه زنده خواهد ماند.» **(aiōn g165)** **59** عیسی این سخنان را در

7 پس از آن عیسی به ناحیه جلیل رفت و در روستاهای آنجا می‌گشت تا از یهودیه دور باشد، زیرا در آنجا سران یهود می‌خواستند او را بکشند. **2** اما عید خیمه‌ها که یکی از اعیاد بزرگ یهود بود، نزدیک می‌شد. **3** برادران عیسی به او گفتند: «اینجا را ترک کن و به یهودیه برو تا پیروان معجزات تو را ببینند. **4** چون اگر بخواهی خود را اینطور پنهان کنی، هرگز به شهرت نخواهی رسید. اگر براستی شخص بزرگی هستی، این را به دنیا ثابت کن.» **5** حتی برادرانش نیز به او ایمان نداشتند. **6** عیسی جواب داد: «من نمی‌توانم الان بروم، ولی شما می‌توانید. الان وقت آمدن من نیست. ولی برای شما فرقی ندارد که کی بروید، **7** چون مردم دنیا از شما نفرت ندارند ولی از من متنفرند، زیرا من اعمال زشت و گناه‌آلودشان را به ایشان گوشزد می‌کنم. **8** شما الان بروید و در مراسم عید شرکت کنید. ولی من بعد، در وقت مناسب خواهم آمد.» **9** ایشان رفتند، ولی عیسی در جلیل ماند. **10** سپس، عیسی نیز برای عید رفت، اما طوری که کسی متوجه آمدن او نشد. **11** در آنجا سران یهود او را جستجو می‌کردند و با کنجکاوی از یکدیگر می‌پرسیدند: «پس عیسی کجاست؟» **12** در میان مردم نیز بحث زیاد بود. برخی طرفدار او بودند و می‌گفتند: «عیسی مرد بزرگوار است»، و برخی مخالف او بودند و می‌گفتند: «نه، عیسی مردم را گمراه می‌کند.» **13** با این حال، هیچ‌کس جرأت نمی‌کرد آزادانه درباره او اظهار نظر کند، چون از سران قوم یهود می‌ترسیدند. **14** وقتی نیمی از ایام عید سپری شده بود، عیسی وارد معبد شد و برای مردم موعظه کرد. **15** سران

قوم یهود از سخنان او تعجب کردند و به یکدیگر گفتند: «عجیب تا او را بگیرند. 33 آنگاه عیسی به مردم فرمود: «من فقط مدت است! چگونه امکان دارد شخصی که هیچوقت در مدرسه دینی ما کوتاهی در میان شما خواهم بود. پس از آن، نزد فرستنده خود باز درس نخوانده است، اینقدر معلومات داشته باشد؟» 16 عیسی به خواهم گشت. 34 آنگاه شما مرا جستجو خواهید کرد، اما مرا ایشان فرمود: «آنچه به شما می گویم، از فکر و نظر خود نیست نخواهید یافت و به جایی که می روم، نمی توانید به آن راه یابید.» 35 بلکه از خدایی است که مرا فرستاده است. 17 اگر کسی برآستی سران قوم از این گفته عیسی تعجب کردند و از یکدیگر پرسیدند: بخواهد مطابق خواست خدا زندگی کند، بی خواهد برد که آنچه «مگر کجا می خواهد برود؟ شاید می خواهد از این مملکت خارج من می گویم، از خداست نه از خود. 18 کسی که نظر خود را شود و نزد یهودیان در سایر ممالک برود. شاید هم می خواهد نزد بگوید، هدفش این است که مورد توجه مردم قرار گیرد؛ ولی کسی که غیریهودیان برود. 36 منظورش چه بود که گفت: «مرا جستجو خواهید می خواهد خدا مورد تمجید و ستایش قرار گیرد، او شخص درستکار و کرد، اما مرا نخواهید یافت و به جایی که می روم، نمی توانید به آن راه بی ریزی است. 19 مگر موسی تورات را به شما نداده است؟ اما یابید؟» 37 در روز آخر عید که مهمترین روز آن بود، عیسی با هیچ یک از شما از آن اطاعت نمی کند. چرا می خواهید مرا بکشید؟» صدای بلند به مردم فرمود: «هر که تشنه است، نزد من بیاید و 20 ایشان از این سخن، یکه خوردند و گفتند: «تو به کلی عقلت را بنوش. 38 چنانکه در کتب مقدس نوشته شده، هر که به من ایمان از دست داده‌ای! چه کسی می خواهد تو را بکشد؟» 21 عیسی بیاورد، «از درون او نهرهای آب زنده جاری خواهد شد.» 39 منظور جواب داد: «من یک بیمار را در روز شبّات شفا دادم و همه تعجب عیسی از نهرهای آب زنده، همان روح القدس بود که به کسانی کردید. 22 در صورتی که خود شما نیز در روز شبّات کار می کنید. داده می شود که به عیسی ایمان بیاورند. ولی روح القدس هنوز به به دستور موسی پسرانتان را حتی در روز شبّات ختنه می کنید. (البته کسی عطا نشده بود، چون عیسی هنوز به جلال نرسیده بود. 40 ختنه از زمان ابراهیم رسم شده، نه از زمان موسی.) 23 اگر روز مردم وقتی این سخن را از عیسی شنیدند، گفتند: «برآستی این باید ختنه پسران به شبّات بیفتد، شما او را در روز شبّات ختنه می کنید همان پیامبری باشد که منتظرش بودیم.» 41 دیگران می گفتند: «این تا شریعت موسی را نشکسته باشید. پس چرا مرا محکوم می کنید خود مسیح است.» بعضی نیز می گفتند: «این مرد نمی تواند مسیح که روز شبّات یک بیمار را شفای کامل دادم؟ 24 از قضاوت بر اساس معیارهای ظاهری دست بردارید، و با معیارهای حقیقی قضاوت نشده که مسیح از نسل داوود پادشاه است و در دهکده بیت لحم، کنید.» 25 بعضی از اهالی اورشلیم به یکدیگر می گفتند: «مگر این زادگاه داوود، متولد می شود؟» 43 پس، مردم چند دسته شدند. همان نیست که می خواهند او را بکشند؟ 26 پس چطور حالا آزادانه 44 بعضی نیز خواستند او را بگیرند، ولی کسی دست به سوی او موعظه می کند و کسی به او چیزی نمی گوید؟ شاید سران قوم ما نیز دراز نکرد. 45 مأمورانی که رفته بودند تا عیسی را بگیرند، دست سرانجام بی برده اند که او همان مسیح است. 27 ولی این غیرممکن خالی بازگشتند. فریسی ها و سران کاهنان پرسیدند: «پس چرا او را است. چون ما شنیده ایم که وقتی مسیح بیاید، هیچ کس نمی داند از نیاوردید؟» 46 گفتند: «هیچ کس تا به حال مانند این مرد سخنانی کجا آمده است. در صورتی که ما همه می دانیم که این شخص کجا چنین دلنشین نگفته است.» 47 فریسی ها ایشان را ریشخند کرده، متولد شده است.» 28 پس عیسی به هنگام موعظه خود در معبد، گفتند: «پس شما هم فریب خورده اید؟ 48 آیا حتی یک نفر از ما به مردم فرمود: «شما البته مرا می شناسید و می دانید کجا متولد و سران قوم و فریسی ها به او ایمان آورده ایم؟» 49 این مردم نادان که به او کجا بزرگ شده ام. ولی من از طرف کسی آمده ام که شما او را ایمان آورده اند، شریعت را نمی دانند. لعنت خدا بر ایشان باد!» 50 نمی شناسید، و او حقیقت محض است. 29 من او را می شناسم در اینجا نبقودیموس، همان که قبلاً نزد عیسی رفته بود و یکی از برای اینکه از او هستم و اوست که مرا نزد شما فرستاد.» 30 با ایشان بود، برخاست و گفت: 51 «آیا شریعت به ما اجازه می دهد شنیدن این سخنان، سران قوم خواستند او را بگیرند ولی کسی جرأت کسی را بدون محاکمه، محکوم سازیم؟» 52 به او جواب دادند: این کار را به خود نداد، چون هنوز زمان مقرر نرسیده بود. 31 با وجود «مگر تو هم جلیلی هستی؟ برو و کتب مقدس را با دقت بخوان تا این، در همان وقت بسیاری ایمان آوردند که او همان مسیح است و ببینی که هیچ پیامبری از جلیل ظهور نمی کند.» 53 پس از این به یکدیگر گفتند: «آیا انتظار دارید مسیح که چشم به راهش بودیم، سخن، همه برخاستند و به خانه های خود رفتند.

از این بیشتر معجزه کند؟» 32 هنگامی که فریسیان و سران کاهنان شنیدند مردم درباره عیسی چه می گویند، بی درنگ مأمورانی فرستادند

عیسی به کوه زیتون بازگشت. 2 ولی روز بعد، صبح زود، باز خودش را بکشد؟ منظورش چیست که می‌گوید جایی می‌روم که شما به معبد رفت. مردم نیز دور او جمع شدند. عیسی نشست و مشغول تعلیم ایشان شد. 3 در همین وقت، سران قوم و فریسیان زنی را که در حال زنا گرفته بودند، کشان کشان به مقابل جمعیت آوردند 4 و به عیسی گفتند: «استاد، ما این زن را به هنگام عمل زنا گرفته‌ایم. 5 او مطابق قانون موسی باید کشته شود. ولی نظر تو چیست؟»

6 آنان می‌خواستند عیسی چیزی بگوید تا او را به دام بیندازند و محکوم کنند. ولی عیسی سر را پایین انداخت و با انگشت بر زمین می‌نوشت. 7 سران قوم اصرار می‌کردند که او جواب دهد. پس عیسی سر خود را بلند کرد و به ایشان فرمود: «اگر می‌خواهید او را سنگسار کنید، سنگ اول را باید کسی به او بزند که خود تا به حال گناهی نکرده باشد.» 8 سپس، دوباره سر را پایین انداخت و به نوشتن بر روی زمین ادامه داد. 9 سران قوم، از پیر گرفته تا جوان، یکایک بیرون رفتند تا اینکه در مقابل جمعیت فقط عیسی ماند و آن زن. 10 آنگاه عیسی بار دیگر سر را بلند کرد و به آن زن فرمود: «آنانی که تو را متهم می‌ساختند، کجا رفتند؟ حتی یک نفر هم نماند که تو را محکوم کند؟» 11 زن گفت: «نه، سرورم!» عیسی فرمود: «من نیز تو را محکوم نمی‌کنم. برو و دیگر گناه نکن.» 12 عیسی در یکی از تعالیم خود، به مردم فرمود: «من نور جهان هستم، هر که مرا پیروی کند، در تاریکی نخواهد ماند، زیرا نور حیات بخش راهش را روشن می‌کند.» 13 فریسیان گفتند: «تو بر خودت شهادت می‌دهی، پس شهادت معتبر نیست.» 14 عیسی فرمود: «من هر چه می‌گویم عین حقیقت است، حتی اگر درباره‌ی خودم باشد. چون می‌دانم از کجا آمده‌ام و به کجا باز می‌گردم. ولی شما این را نمی‌دانید. 15 شما با معیارهای انسانی مرا قضاوت می‌کنید، اما من هیچ‌کس را قضاوت نمی‌کنم. 16 اگر نیز چنین کنم، قضاوت من کاملاً درست است، چون من تنها نیستم، بلکه پدری که مرا فرستاد، با من است. 17 مطابق شریعت شما، اگر دو نفر درباره‌ی موضوعی شهادت دهند، شهادت ایشان به طور مسلم قابل قبول است. 18 درباره‌ی من نیز دو نفر هستند که شهادت می‌دهند، یکی خودم و دیگری پدرم که مرا فرستاده است.» 19 پرسیدند: «پدرت کجاست؟» عیسی جواب داد: «شما که نمی‌دانید من کیستم، چگونه می‌خواهید پدرم را بشناسید؟ اگر مرا می‌شناختید، پدرم را نیز می‌شناختید.» 20 عیسی این سخنان را در قسمتی از معبد که خزانه در آنجا بود، بیان کرد. این حال کسی او را نگرفت، چون وقت او هنوز به سر نرسیده بود. 21 باز به ایشان فرمود: «من می‌روم و شما به دنبالش من خواهید گشت و در گناهانتان خواهید مرد؛ و به جایی نیز که من می‌روم، شما نمی‌توانید بیایید.» 22 یهودیان از یکدیگر پرسیدند: «مگر می‌خواهد

گوش دهید. **44** شما فرزندان پدر واقعی‌تان ابلیس می‌باشید و دوست والدینش نیست. اما این اتفاق افتاد تا قدرت خدا در او دیده شود. **4** دارید اعمال بد او را انجام دهید. او از همان اول قاتل بود و از فرصت باقیست من باید وظیفه‌ای را که فرستنده من به عهده من حقیقت نفرت داشت. در وجود او ذره‌ای حقیقت پیدا نمی‌شود، گذاشته است انجام دهم، زیرا وقت کمی تا شب باقی مانده و در آن چون ذاتاً دروغگو و پدر همه دروغگوهاست. **45** به همین دلیل است نمی‌توان کاری انجام داد. **5** من تا وقتی در این جهان هستم، به آن که وقتی من حقیقت را به شما می‌گویم، نمی‌توانید باور کنید. **46** نور می‌بخشم!» **6** آنگاه آب دهان بر زمین انداخت و با آن گِل کدام یک از شما می‌تواند مرا حتی به یک گناه متهم سازد؟ پس حال که حقیقت را از من می‌شنوید، چرا به من ایمان نمی‌آورید؟ **47** سیلوحا برو و چشمانت را بشوی.» (سیلوحا به زبان عبری به معنی هر کس که پدرش خدا باشد، با خوشحالی به سخنان خدا گوش «فرستاده» می‌باشد.) آن کور نیز رفت، و چشمان خود را در آن می‌دهد؛ و چون شما گوش نمی‌دهید، ثابت می‌کنید که فرزندان خدا حوض شست و بینا بازگشت. **8** همسایه‌ها و کسانی که او را به نیستید. **48** سران قوم فریاد زده، گفتند: «ای سامری اجنبی، ما از عنوان فقیری نابینا می‌شناختند، از یکدیگر پرسیدند: «آیا این همان ابتدا درست می‌گفتم که تو دیوذه‌ای.» **49** عیسی فرمود: «من گدای کور است؟» **9** بعضی گفتند همانست و بعضی دیگر گفتند: دیوذه نیستم. من به پدرم، خدا، احترام می‌گذارم، ولی شما به من «نه، غیرممکن است که او باشد. اما شباهت زیادی به او دارد.» مرد بی‌احترامی می‌کنید. **50** با اینکه من نمی‌خواهم خود را عزت و بزرگی ببخشم، اما این خداست که مرا بزرگی و عزت خواهد بخشید. اوست داور راستین. **51** این که می‌گویم عین حقیقت است: هر که احکام مرا اطاعت کند، هرگز نخواهد مرد.» **52** (aiōn g165) سران یهود گفتند: «حالا دیگر برای ما ثابت شد که تو دیوذه‌ای. ابراهیم و تمام پیامبران بزرگ خدا مردند؛ حال، تو ادعا می‌کنی که هر که از تو اطاعت کند، هرگز نخواهد مرد؟» **53** (aiōn g165) یعنی تو از پدر ما ابراهیم که مرد، بزرگتری؟ از پیامبران خدا هم که مردند بزرگتری؟ خود را که می‌دانی؟» **54** عیسی به ایشان فرمود: «اگر من بخوام خودم را جلال بدهم، این کار ارزشی نخواهد داشت؛ اما این پدر من است که به من جلال می‌بخشد، همان کسی که ادعا می‌کنید خدای شماست. **55** شما او را نمی‌شناسید، اما من او را می‌شناسم؛ و اگر بگویم او را نمی‌شناسم، آنگاه مانند شما دروغگو خواهم بود! ولی حقیقت این است که من خدا را می‌شناسم و کاملاً مطیع او هستم. **56** جد شما ابراهیم با شادی چشم به راه آمدن من بود؛ او آن را دید و شاد گردید.» **57** سران قوم یهود فریاد زدند: «چه می‌گویی؟ تو حتی پنجاه سال نیز نداری و می‌گویی ابراهیم را دیده‌ای؟» **58** عیسی به ایشان فرمود: «این حقیقت محض است که پیش از آنکه ابراهیم باشد، من هستم!» **59** سران قوم که دیگر طاقت شنیدن سخنان او را نداشتند، سنگ برداشتند تا او را بکشند. ولی عیسی از کنار ایشان گذشت و از معبد بیرون رفت و از نظرها پنهان شد.

9 وقتی عیسی از محلی می‌گذشت، کور مادرزادی را دید. **2** شاگردان از او پرسیدند: «استاد، این شخص چرا کور به دنیا آمده است؟ آیا در اثر گناهان خود او بوده است یا در نتیجه گناهان پدر و مادرش؟» **3** عیسی جواب داد: «این به خاطر گناهان خودش یا خودش پرسید. او بالغ است و می‌تواند خودش همه چیز را بگوید.» **22** پدر و مادر او از ترس سران قوم یهود چنین گفتند، چون ایشان اعلام کرده بودند که هر که بگوید عیسی همان مسیح است، او را از تمام مزایای جامعه محروم خواهند کرد. **23** از همین رو بود که والدینش گفتند: «او بالغ است؛ از خودش پرسید.» **24** فریسی‌ها

دوباره آن شخص را که ناپیدا بود خواستند و گفتند: «برای این شفا کسانی که این مثل را شنیدند، منظور عیسی را درک نکردند. 7 پس خدا را تمجید کن نه عیسی را، چون ما می‌دانیم که عیسی آدم برای ایشان توضیح داد و فرمود: «مطمئن باشید که من آن دری گناهکاری است.» 25 جواب داد: «اینکه او گناهکار است یا نه، هستم که گوسفندان از آن وارد می‌شوند. 8 دیگران که پیش از من من نمی‌دانم. فقط می‌دانم که کور بودم و اکنون بینا هستم!» 26 از آمدند، همه دزد و راهزن بودند. به همین جهت، گوسفندان واقعی به او پرسیدند: «خوب، عیسی با تو چه کرد؟ چطور چشمانت را باز سخنان ایشان گوش ندادند. 9 بله، من در هستم. کسانی که از این کرد؟» 27 جواب داد: «من یک بار به شما گفتم، مگر نشنیدید؟ در وارد می‌شوند، نجات پیدا می‌کنند و در داخل و بیرون می‌گردند و چرا می‌خواهید دوباره تعریف کنم؟ آیا شما هم می‌خواهید شاگرد او چراگاه سبز و خرم می‌یابند. 10 کار دزد این است که بدزد، بکشد بشوید؟» 28 آنها او را دشنام داده، گفتند: «تو خودت شاگرد او و ناپود کند؛ اما من آمده‌ام تا به شما حیات واقعی را به فراوانی عطا هستی. ما شاگرد موسی می‌باشیم. 29 ما می‌دانیم که خدا با موسی نمایم. 11 «من شبان نیکو هستم. شبان نیکو از جان خود می‌گذرد سخن می‌گفت. اما درباره این شخص، هیچ چیز نمی‌دانیم.» 30 تا گوسفندان را از جنگل گرگها نجات دهد. 12 ولی کسی که جواب داد: «این خیلی عجیب است که او می‌تواند کوری را بینا کند مزدور است و شبان نیست، وقتی می‌بیند گرگ می‌آید، گوسفندان را و شما درباره او هیچ چیز نمی‌دانید؟ 31 همه می‌دانند که خدا به گذاشته، فرار می‌کند، چون گوسفندان از آن او نیستند و او شبانان دعای اشخاص شاید گوش نمی‌دهد، بلکه دعای کسی را می‌شنود نیست. آنگاه گرگ به گله می‌زند و گوسفندان را پراکنده می‌کند. که خداترس باشد و اراده او را انجام دهد. 32 از آغاز جهان تا به حال هیچوقت کسی پیدا نشده که بتواند چشمان کور مادرزاد را باز کند. (aiōn g165) 33 اگر این شخص از طرف خدا نبود، چگونه می‌توانست چنین کاری بکند؟» 34 ایشان فریاد زدند: «تو سراپا در او را می‌شناسم. من جان خود را در راه گوسفندان فدا می‌کنم. 16 گناه متولد شده‌ای، حال می‌خواهی به ما درس بدهی؟» پس او را من گوسفندان دیگری نیز دارم که در این آغل نیستند؛ آنها را نیز باید بیرون کردند. 35 وقتی این خبر به گوش عیسی رسید، او را پیدا کرد و فرمود: «آیا تو به پسر انسان ایمان داری؟» 36 جواب داد: «پدرم مرا دوست دارد، چون «سرورم، بگو او کیست، چون می‌خواهم به او ایمان بیاورم.» 37 من جانم را می‌دهم و باز پس می‌گیرم. 18 کسی نمی‌تواند به زور عیسی فرمود: «تو او را دیده‌ای و هم اکنون با تو سخن می‌گویدی.» جانم را بستانند. من داوطلبانه آن را فدا می‌کنم. زیرا اختیار این را دارم. 38 گفت: «بله، ای خداوند، ایمان دارم.» و عیسی را پرستش کرد. که جانم را فدا کنم، و اختیار آن را دارم تا آن را باز پس بگیرم. 39 عیسی به او فرمود: «من به این جهان آمده‌ام تا داوری کنم، تا به ناپیانیان بینایی ببخشم و به آثانی که تصور می‌کنند می‌بینند، نشان دهم که کورند.» 40 بعضی از فریسیان که آنجا بودند، گفتند: «آیا منظور این است که ما کوریم؟» 41 عیسی جواب داد: «اگر به حرفهای او گوش می‌دهید؟» 21 دیگران گفتند: «به نظر دیوانه کور بودید، گناهی نمی‌داشتید؛ اما حالا که ادعا می‌کنید بینایی، در اورشلیم جشن سالگرد تقدیس معبد، موسوم به جشن خنوکا فرا رسید. زمستان بود، 23 و عیسی در صحن معبد، در تالار سلیمان قدم می‌زد. 24 سران قوم یهود دور او را گرفتند و پرسیدند: «تا به کی می‌خواهی ما را در شک و تردید نگاه داری؟ اگر تو همان مسیح هستی، روشن و واضح به ما بگو.» 25 عیسی جواب داد: «من قبلاً به شما گفتم ولی باور نکردید. معجزه‌هایی که به قدرت پدرم می‌کنم، ثابت می‌کند که من مسیح هستم. 26 اما شما به من ایمان نمی‌آورید، زیرا جزو گوسفندان من نیستید. 27 گوسفندان من صدای مرا می‌شناسند، من نیز ایشان را می‌شناسم و آنها به دنبال من می‌آیند. 28 من به ایشان زندگی جاوید می‌بخشم تا هرگز هلاک

نشوند. هیچ کس نیز نمی‌تواند ایشان را از دست من بگیرد. (aiōn) می‌تواند راه بروند و نیفتند. آنها راه را می‌بینند زیرا از نور این جهان برخوردارند. 10 فقط در شب است که خطر افتادن وجود دارد، چون هوا تاریک است. «11 آنگاه فرمود: «دوست ما ایلعازر خوابیده است و من می‌روم تا او را بیدار کنم.» 12 شاگردان به او گفتند: «سرور برداشتند تا او را بکشند. 32 عیسی فرمود: «از جانب پدرم کارهای ما، پس حالش خوب خواهد شد.» 13 ولی منظور عیسی این بود نیک بسیاری انجام داده‌ام. برای کدام یک از آنها می‌خواهید مرا سنگسار کنید؟» 33 جواب دادند: «ما به خاطر کفری که می‌گوییم که ایلعازر در خواب است. 14 آنگاه عیسی به طور واضح فرمود: می‌خواهم تو را بکشیم، نه برای کارهای خوب. چون تو یک انسانی (ایلعازر مرده است. 15 و من خوشحالم که در کنار او نبودم، چون ولی ادعای خدایی می‌کنی.» 34 عیسی در پاسخ فرمود: «مگر در مرگ او یک بار دیگر به شما فرصت خواهد داد که به من ایمان تورات شما نوشته نشده که «گفتم شما خدایانید؟» 35 حال، اگر آوری. حال بیاید نزد او برویم.» 16 یکی از شاگردان او به نام توما، کتب مقدس که نمی‌توانند نادرست باشند، به کسانی که کلام خدا که به او دوقلو هم می‌گفتند، به شاگردان دیگر گفت: «بیایید ما به ایشان رسید، می‌فرمایند که «خدایان» هستند، 36 آیا کفر است نیز برویم و با او بمریم.» 17 وقتی به بیت‌عنیا رسیدند، شنیدند کسی که خدا او را تقدیس کرده و به جهان فرستاده، بگوید «من پسر که ایلعازر را چهار روز پیش به خاک سپرده‌اند. 18 بیت‌عنیا فقط خدا» هستیم؟ 37 اگر معجزه نمی‌کنم، به من ایمان نیاورید. 38 چند کیلومتر تا اورشلیم فاصله داشت 19 و عده‌ای از سران قوم ولی اگر می‌کنم و باز نمی‌توانید به خود من ایمان بیاورید، لاف‌ها به معجزاتم ایمان آوری تا بدانید که پدر در من است و من در پدر.» بدهند. 20 وقتی به مارتا خبر دادند که عیسی آمده است، برخاست 39 بار دیگر خواستند او را بگیرند ولی عیسی رفت و از آنان دور و بی‌درنگ به پیشواز او رفت، ولی مریم در خانه ماند. 21 مارتا به شد. 40 سپس به آن طرف رود اردن رفت، یعنی نزدیک به جایی که عیسی گفت: «سرورم، اگر اینجا بودی، برادرم نمی‌مرد. 22 حال نیز یحیی در آغاز مردم را تعمیر می‌داد. 41 در آنجا بسیاری از مردم نزد دیر نشده؛ اگر از خدا بخواهید، برادرم دوباره زنده خواهد شد.» 23 او آمدند؛ ایشان به یکدیگر می‌گفتند: «یحیی معجزه‌های نکرد، ولی هر چه درباره این شخص گفت، راست بود.» 42 و بسیاری که در «من قیامت و حیات هستم. هر که به من ایمان داشته باشد، حتی آنجا بودند، به عیسی ایمان آوردند.

11

روزی، شخصی به نام ایلعازر بیمار شد. او در بیت‌عنیا زندگی می‌کرد، در همان دهکدهٔ مریم و خواهرش مارتا. 2 این مریم که برادرش اکنون بیمار بود، همان است که عطری گرانها را بر پاهای عیسی ریخت و با گیسوانش آنها را خشک کرد. 3 این دو خواهر برای عیسی پیغام فرستاده، گفتند: «سرور ما، دوست عزیزتان سخت بیمار است.» 4 وقتی عیسی این خبر را شنید فرمود: «این بیماری موجب مرگ ایلعازر نخواهد شد، بلکه باعث جلال خدا خواهد گشت، و پسر خدا نیز از این رویداد جلال خواهد یافت.» 5 عیسی با اینکه نسبت به مارتا و مریم و ایلعازر لطف خاصی داشت، اما وقتی خبر بیماری ایلعازر را شنید، در محلی که بود، دو روز دیگر نیز ماند. 7 پس از آن، به شاگردان خود فرمود: «بیایید به یهودیه بازگردیم.» 8 شاگردان اعتراض کرده، گفتند: «همین چند روز پیش بود که سران یهود می‌خواستند تو را در یهودیه بکشند. حال می‌خواهی باز به آنجا بروی؟» 9 عیسی جواب داد: «در روز، دوازده ساعت هوا روشن است. تا زمانی که همه جا روشن است، مردم

37 ولی بعضی می گفتند: «این مرد که چشمان کور را باز کرد، چرا نتوانست کاری کند که ایلعازز نمیرد؟» **38** باز عیسی به شدت متأثر ببیند، خیر دهد تا او را بگیرند.

12 شش روز پیش از آغاز عید پِسَح، عیسی وارد بیت عنیا شد، همان جایی که ایلعازز مرده را زنده کرده بود. **2** یک شب در آن دهکده به افتخار عیسی ضیافتی ترتیب دادند. مارتا پذیرایی می کرد و ایلعازز با عیسی بر سر سفره نشسته بود. **3** آنگاه مریم شیشه‌ای از عطر سنبل خالص و گرانها را برداشته، آن را روی پاهای عیسی ریخت و با گیسوان خود آنها را خشک کرد. خانه از بوی عطر پر شد. **4** ولی یهو اسخرویوطی که یکی از شاگردان عیسی بود و بعد به او خیانت کرد، گفت: **5** «چرا این عطر به سیصد سکه نقره فروخته نشد، تا پولش را به فقرا بدهیم؟» **6** البته او در فکر فقرا نبود بلکه در فکر خودش بود، چون مسئول دخل و خرج و نگهداری پول شاگردان بود و اغلب از این پول می‌دزدید. **7** عیسی جواب داد: «کاری به کار او نداشته باشید! او با این کار، بدن مرا برای دفن آماده کرد. **8** فقرا همیشه دور و بر شما هستند، ولی مرا همیشه با خود نخواهید داشت.» **9** وقتی یهودیان اورشلیم شنیدند که عیسی به آنجا آمده، دسته‌دسته به دیدن او شتافتند. آنان در ضمن بسیار مایل بودند ایلعازز را نیز که عیسی او را زنده کرده بود، ببینند. **10** پس کاهنان اعظم تصمیم گرفتند ایلعازز را هم بکشند، **11** زیرا به خاطر او بعضی از سران قوم یهود نیز ایمان آورده بودند که عیسی همان مسیح است. **12** روز بعد، در تمام شهر خبر پیچید که عیسی به اورشلیم می‌آید. پس، جمعیت انبوهی که برای مراسم عید آمده بودند، **13** با شاخه‌های نخل به پیشواز او رفتند، در حالی که فریاد می‌زدند: «هوشیعانا!» «مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید!» «مبارک است پادشاه اسرائیل!» **14** عیسی نیز کرّه الاغی یافت و بر آن سوار شد، همان گونه که نوشته شده است: **15** «تترس، ای دختر صهیون، اینک پادشاه تو می‌آید، سوار بر کرّه الاغی!» **16** شاگردان او در آن زمان متوجه این پیشگویی نشدند، ولی بعد از این که عیسی به جلال خود در آسمان بازگشت، پی بردند که تمام این چیزها قبلاً درباره‌ی او نوشته شده بود، و همان گونه نیز بر او واقع شده بود. **17** در بین جمعیت، کسانی که زنده شدن ایلعازز را به چشم خود دیده بودند، آن را برای دیگران تعریف می‌کردند. **18** در واقع به خاطر همین نشانه‌ی معجزه‌آسا بود که مردم با چنان شور و حرارتی به پیشواز او رفتند. **19** فریسی‌ها به یکدیگر گفتند: «دیگر از ما کاری ساخته نیست. ببینید، تمام دنیا به دنبال او رفته‌اند!» **20** عده‌ای یونانی که برای مراسم عید به اورشلیم آمده بودند، **21** نزد فیلیپ برای شرکت در مراسم عید به اورشلیم خواهد آمد؟» **57** ولی از طرف

عیسی را ببینیم.» **22** فیلیپ این را با آندریاس در میان گذاشت و گفت. **42** با این همه، بعضی از سران قوم یهود ایمان آوردند که او هر دو رفتند و به عیسی گفتند. **23** عیسی جواب داد: «وقت آن همان مسیح است، ولی به کسی نگفتند چون می‌ترسیدند فریسان از رسیده است که پسر انسان به جلالی که در آسمان داشت بازگردد. کنیسه بیرونشان کند. **43** در واقع چیزی که برای این اشخاص **24** این که می‌گویم عین حقیقت است: اگر دانه گندم در خاک نیفتد و نمیرد، تنها می‌ماند؛ اما اگر بمیرد دانه‌های تازه بسیاری تولید می‌کند. **25** اگر کسی جان خود را دوست بدارد، آن را از دست خواهد داد. اما کسی که در این جهان از جان خود بگذرد، آن را برای حیات جاویدان حفظ خواهد کرد. **(aiōnios g166) 26** «هر که بخواهد مرا خدمت کند، باید به دنبال من بیاید. و هر جا من باشم، خدمتگزارم نیز باید باشد. و پدر، هر کسی را که به من خدمت کند، تکریم خواهد کرد. **27** اکنون جانم آشفته است. آیا باید دعا کنم که: «ای پدر، از آنچه می‌خواهد بر من واقع شود، مرا رهایی ده؟» ولی من برای همین امر به این جهان آمده‌ام! **28** پس می‌گویم: «ای پدر، نام خود را جلال و سرافرازی ده.» ناگاه صدایی از آسمان گفت: «جلال دادم و باز جلال خواهم داد.» **29** وقتی مردم این صدا را شنیدند، بعضی گمان بردند که صدای رعد بود و بعضی دیگر گفتند: «فرشته‌ای با او سخن گفت.» **30** ولی عیسی فرمود: «این صدا برای شما بود، نه برای من. **31** چون وقت آن رسیده است که خدا مردم دنیا را داوری کند و فرمانروای این دنیا، یعنی شیطان را از قدرت بیندازد. **32** وقتی مرا از زمین بلند کردید، همه را به سوی خود جذب خواهد کرد.» **33** عیسی با این گفته، به نوع مرگ خود بر صلیب اشاره کرد. **34** مردم پرسیدند: «تو از مرگ سخن می‌گویی؟ تا جایی که ما می‌دانیم مسیح باید همیشه زنده بماند و هرگز نمیرد. پس چرا تو می‌گویی که مسیح باید بمیرد؟ اصلاً دربارهٔ که صحبت می‌کنی؟» **(aiōn g165) 35** عیسی جواب داد:

13 شب عید پَسَح فرا رسید. عیسی می‌دانست که وقت آن رسیده که این جهان را ترک کند و نزد پدر برود. او که شاگردانش را در طول خدمت زمینی‌اش محبت کرده بود، اکنون محبت خود را به کمال به ایشان نشان داد. **2** وقت شام بود، و ابلیس از پیش، یهودا، پسر شمعون اسخریوطی را برانگیخته بود که به عیسی خیانت کند. **3** عیسی می‌دانست که پدر اختیار همه چیز را به دست او سپرده، و اینکه از نزد خدا آمده و باید بار دیگر نزد او بازگردد. **4** پس، از سر شام بلند شد، لباس خود را درآورد، حوله‌ای به کمر بست، **5** آب در لگن ریخت و به شستن پاهای شاگردان و خشک کردن آنها با حوله پرداخت. **6** وقتی به شمعون پطرس رسید، پطرس به او گفت: «سرورم، تو نباید پاهای ما را بشویی.» **7** عیسی جواب داد: «اکنون عَلت کار مرا درک نمی‌کنی؟ ولی یک روز خواهی فهمید.» **8** پطرس بار دیگر با اصرار گفت: «نه، هرگز نمی‌گذارم پاهای مرا بشویی.» عیسی فرمود: «اگر پاهای تو را نشویم تو به من تعلق نخواهی داشت.» **(aiōn g165) 9** پطرس با عجله گفت: «سرورم، پس حالا که اینطور است، نه فقط پا، بلکه دست و صورتم را نیز بشوی.» **10** عیسی جواب داد: «کسی که تازه حمام کرده، فقط کافی است که پاهای خود را بشوید تا تمام بدنش پاکیزه شود. شما نیز پاکیزه ولی نه همه.» **11** چون عیسی می‌دانست چه کسی به او خیانت خواهد کرد؛ از این جهت گفت که همهٔ شاگردان پاک

فرمود: «این صدا برای شما بود، نه برای من. **31** چون وقت آن رسیده است که خدا مردم دنیا را داوری کند و فرمانروای این دنیا، یعنی شیطان را از قدرت بیندازد. **32** وقتی مرا از زمین بلند کردید، همه را به سوی خود جذب خواهد کرد.» **33** عیسی با این گفته، به نوع مرگ خود بر صلیب اشاره کرد. **34** مردم پرسیدند: «تو از مرگ سخن می‌گویی؟ تا جایی که ما می‌دانیم مسیح باید همیشه زنده بماند و هرگز نمیرد. پس چرا تو می‌گویی که مسیح باید بمیرد؟ اصلاً دربارهٔ که صحبت می‌کنی؟» **(aiōn g165) 35** عیسی جواب داد: «نور من فقط تا مدتی کوتاه بر شما خواهد تابید؛ پس تا فرصت هست، در نور راه بروید، تا تاریکی بر شما چیره نشود. آنان که در تاریکی راه می‌روند، نمی‌توانند ببینند به کجا می‌روند. **36** تا دیر نشده، به نور ایمان آوريد تا نورانی شوید.» آنگاه عیسی رفت و خود را از چشم مردم پنهان کرد. **37** با وجود تمام معجزاتی که عیسی کرد، بسیاری از مردم ایمان نیاوردند که او همان مسیح است. **38** این درست همان است که اشعای نبی پیشگویی کرده بود که: «خداوندان، چه کسی پیام ما را باور کرده، و بازوی توانای خداوند بر چه کسی آشکار شده است؟» **39** البته ایشان نتوانستند ایمان بیاورند، چون همان‌طور که اشعای گفته بود: **40** «خدا چشمانشان را کور و دل‌هایشان را سخت کرده است، تا با چشمانشان نبینند و با دل‌هایشان نفهمند و به سوی خدا باز نگردند تا شفایشان دهد.» **41** اشعیا به این دلیل این را گفت که جلال او را دید و دربارهٔ او سخن

نیستند. **12** پس از آنکه پاهای شاگردان خود را شست، لباس خود را پوشید و سر میز شام نشست و پرسید: «آیا فهمیدید چرا این کار را کردم؟ **13** شما مرا استاد و خداوند می‌خوانید، و درست می‌گویید کرد که شما شاگردان من می‌باشید.» **36** شمعون پطرس پرسید: چون همین‌طور نیز هست. **14** حال، اگر من که خداوند و استاد شما هستم، پاهای شما را شستم، شما نیز باید پاهای یکدیگر را بشوید. **15** من به شما سرمشقی دادم تا شما نیز همین‌طور رفتار کنید. **16** چون مسلماً خدمتکار از اربابش بالاتر نیست و قاصد نیز از فرستنده‌اش مهمتر نمی‌باشد. **17** در زندگی، سعادت در این است که به آنچه می‌دانید، عمل کنید.» **18** «این را به همه خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی.»

14 «خاطرتان آسوده باشد. شما که به خدا ایمان دارید، به من می‌شناسم. اما آنچه در کتب مقدس آمده باید جامه عمل بپوشد که می‌فرماید: «کسی که نان و نمک مرا می‌خورد، دشمن من شده است.» **19** این را به شما می‌گویم تا وقتی واقع شد، به من ایمان بیاورید. **20** بدانید که هر کس فرستاده مرا قبول کند، مرا پذیرفته است و آنکه مرا قبول کند فرستاده مرا پذیرفته است.» **21** پس از این سخن، عیسی به شدت محزون شد و با دلی شکسته گفت: «براستی به شما می‌گویم که یکی از شما به من خیانت خواهد کرد.» **22** شاگردان مات و مبهور به یکدیگر نگاه می‌کردند و در حیرت بودند که عیسی این را درباره چه کسی می‌گوید. **23** یکی از شاگردان، که عیسی دوستش می‌داشت، کنار او تکیه زده بود. **24** شمعون پطرس به او اشاره کرد تا ببرد کیست که دست به چنین کار وحشتناکی می‌زند. **25** پس، آن شاگرد به عیسی نزدیکتر شد و پرسید: «خداوند، آن شخص کیست؟» **26** فرمود: «آن کسی است که یک لقمه می‌گیرم و به او می‌دهم.» **27** آنگاه لقمه‌ای گرفت و آن را به یهودا پسر شمعون اسخریوطی داد. **27** به محض اینکه لقمه از گلو یهودا پایین رفت، شیطان داخل او شد. پس عیسی به او فرمود: «کاری را که می‌خواهی انجام دهی، زودتر عملی کن!» **28** هیچ‌کس به هنگام شام منظور عیسی را نفهمید. **29** فقط بعضی گمان کردند که چون پول دست یهودا بود، عیسی به او دستور داد که برود و خوراک بخرد و یا چیزی به فقرا بدهد. **30** یهودا لقمه را خورد و بی‌درنگ در تاریکی شب بیرون رفت. **31** به محض اینکه یهودا از اتاق خارج شد، عیسی فرمود: «وقت آن رسیده است که پسر انسان وارد جلالش شود و خدا نیز توسط او جلال یابد. **32** خدا نیز به زودی بزرگی و جلال خود را به من خواهد داد. **33** ای فرزندان من که برایم بسیار عزیز هستید، چقدر این لحظات کوتاهند. به زودی باید شما را بگذارم و بروم. آنگاه همان‌طور که به سران قوم یهود گفتم، همه جا به دنبال من خواهید گشت، اما مرا نخواهید یافت و نخواهید توانست به جایی که می‌روم، بیایید. **34** «پس حال، دستوری تازه به

تا پشتیبان و تسلی بخش دیگری به شما عطا نماید که همیشه با شما بماند. (aiōn g165) این پشتیبان و تسلی بخش همان روح القدس است که شما را با تمام حقایق آشنا خواهد ساخت. مردم دنیا به او دسترسی ندارند، چون نه در جستجوی او هستند و نه او را می شناسند. ولی شما در جستجوی او هستید و او را می شناسید، چون او همیشه با شماست و در وجودتان خواهد بود. 18 «شما را یثیم و بی سرپرست نخواهم گذاشت و نزد شما خواهم آمد. 19 برای مدت کوتاهی جهان مرا نخواهد دید، اما شما خواهید دید. چون من زنده ام شما نیز خواهید زیست. 20 وقتی زندگی را از سر بگیرم، خواهید دانست که من در خدای پدر هستم و شما در من هستید و من نیز در شما هستم. 21 کسی مرا دوست دارد که از احکام من اطاعت کند؛ و چون مرا دوست دارد، پدرم نیز او را دوست خواهد داشت و من نیز او را دوست خواهم داشت و خود را به او نشان خواهم داد.» 22 یکی از شاگردان او به اسم یهوذا (البته نه یهوذای اِسخریوطی) پرسید: «سرور من، چرا خود را فقط به ما نشان می دهی، اما نه به همه مردم این جهان؟» 23 عیسی جواب داد: «من خود را فقط به کسانی نشان می دهم که مرا دوست می دارند و از احکام من اطاعت می کنند. پدرم نیز ایشان را دوست دارد و ما نزد ایشان آمده، با ایشان زندگی خواهیم کرد. 24 اگر کسی مرا دوست نداشته باشد، کلام مرا اطاعت نخواهد کرد. سخنانی که می شنوید، از من نیست، بلکه از پدری است که مرا فرستاده است. 25 این چیزها را اکنون که با شما هستم، می گویم. 26 ولی وقتی پدر تسلی بخش را به جای من فرستاد، یعنی همان روح القدس را، او همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد؛ در ضمن هر چه را که به شما گفته ام، به یادتان خواهد آورد. 27 «من هدیه ای نزد شما می گذارم و می روم. این هدیه، آرامش فکر و دل است. آرامشی که من به شما می دهم، مانند آرامش های دنیا بی دوام و زودگذر نیست. پس مضطرب و هراسان نباشید. 28 فراموش نکنید چه گفتم؛ گفتم که می روم و زود باز می گردم. اگر واقعاً مرا دوست داشته باشید، از این خبر شاد خواهید شد، چون نزد پدرم می روم که از من بزرگتر است. 29 من همه چیز را از پیش به شما گفتم تا وقتی واقع می شود، به من ایمان آورید. 30 «دیگر فرصت زیادی نمانده است تا باز با شما سخن گویم، زیرا شیطان که فرمانروای این دنیاست، نزدیک می شود. البته او بر من هیچ قدرتی ندارد. 31 من آزادانه آنچه پدر از من می خواهد می کنم تا مردم دنیا بدانند که من چقدر پدرم را دوست دارم. «برخیزید از اینجا برویم.»

خواهند کرد، از این رو که شما از آن منید و همچنین به این دلیل که خدا را نمی‌شناسند، خدایی که مرا فرستاده است. 22 «اگر من به مرا به شما نشان می‌دهد، منظوم همین بود. 16 «به‌زودی خواهم دنیا نمی‌آدم و با مردم سخن نمی‌گفتم، تقصیری نمی‌داشتند. ولی رفت و دیگر مرا نخواهید دید. ولی بعد از مدت کوتاهی باز می‌گردم حال که آمده‌ام، دیگر برای گناهانشان عذر و بهانه‌ای ندارند. 23 و دوباره مرا خواهید دید.» 17 بعضی از شاگردان از او یکدیگر هر که از من نفرت دارد، از پدرم نیز نفرت دارد. 24 اگر من در پرسیدند: «استاد چه می‌گوید؟ منظورش از این سخن چیست که مقابل چشمان این مردم کارهایی نکرده بودم که غیر از من کسی می‌گوید: «دیگر مرا نخواهید دید، ولی بعد از مدت کوتاهی دوباره مرا تا به حال نکرده بود، بی‌تقصیر می‌بودند؛ ولی اینک حتی با دیدن خواهرید؟» 18 منظورش از «نزد پدر می‌روم» چیست؟» 19 عیسی تمام این معجزات، باز از من و از پدرم نفرت دارند؛ 25 به این متوجه شد که شاگردان می‌خواهند از او سؤال کنند. پس فرمود: شکل، آنچه در تورات ایشان نوشته شده، جامه عمل می‌پوشد که «می‌پرسید منظوم چیست که گفتم: «دیگر مرا نخواهید دید، ولی می‌فرماید: «بی‌جهت از من نفرت داشتند.» 26 «اما من آن روح بعد از مدت کوتاهی خواهید دید؟» 20 مردم دنیا از رفتن من شاد تسلی‌بخش را به کمک شما خواهم فرستاد. او سرچشمه تمام حقایق است و از طرف پدرم آمده، درباره‌ی من همه چیز را به شما خواهد گفت. 27 شما نیز باید درباره‌ی من با تمام مردم سخن بگویید، چون زایمان، رنج او به شادی تبدیل می‌شود و درد را فراموش می‌کند، زیرا انسان جدیدی به دنیا آورده است. 22 شما نیز اکنون غمگین می‌باشید، ولی دوباره شما را خواهم دید. آنگاه شاد خواهید شد و کسی نمی‌تواند آن شادی را از شما بگیرد. 23 در آن هنگام دیگر از من چیزی نخواهید خواست. من واقعیت را به شما می‌گویم، شما خودتان هر چه از پدرم به نام من بخواهید، به شما خواهد داد. 24 تا به حال به نام من چیزی نخواسته‌اید. بخواهید تا بیاید و شاد شوید و شادی‌تان کامل گردد. 25 «این چیزها را با منگه‌ها به شما گفتم. ولی زمانی فرا می‌رسد که دیگر نیازی به این کار نخواهد بود و همه چیز را به روشنی درباره‌ی پدرم به شما خواهم گفت. 26 آنگاه به نام من درخواست خواهید کرد. البته لازم نیست که من سفارش شما را به پدر بکنم تا آنچه را که می‌خواهید به شما بدهد؛ 27 چرا که خود پدر، شما را دوست دارد، زیرا شما مرا دوست دارید و ایمان دارید که من از نزد پدرم آمده‌ام. 28 بله، من از نزد پدرم خدا به این دنیا آمده‌ام، و حال دنیا را می‌گذارم و نزد او باز می‌گردم.» 29 شاگردان گفتند: «اکنون آشکارا با ما سخن می‌گویید و نه با مثل. 30 اکنون بی‌بردم که همه چیز را می‌دانی و حتی نیاز نداری کسی سؤالش را با تو در میان بگذارد. همین برای ما کافی است تا ایمان بیابیم که شما از نزد خدا آمده‌اید.» 31 عیسی پرسید: «آیا سرانجام به این موضوع ایمان آوردید؟ 32 ولی وقتی می‌رسد، و یا بهتر بگویم همین الان رسیده است که شما مانند کاه پراکنده می‌شوید و هر یک به خانه خود برمی‌گردید و مرا تنها می‌گذارید. ولی من تنها نیستم، چون پدرم با من است. 33 این چیزها را گفتم تا خیالتان آسوده باشد. در این دنیا با مشکلات و زحمات فراوان روبرو خواهید شد؛ با این حال شجاع باشید، چون من بر دنیا پیروز شده‌ام.»

16

«این امور را از هم اکنون به شما می‌گویم تا وقتی با مشکلات روبرو می‌شوید، ایمان خود را از دست ندهید. 2 شما را از کنیسه‌ها بیرون خواهند راند و حتی زمانی فرا خواهد رسید که مردم شما را خواهند کشت به خیال اینکه خدا را خدمت می‌کنند. 3 به این علت با شما اینچنین رفتار خواهند کرد که نه پدر را می‌شناسند، و نه مرا. 4 پس در آن موقع به یاد داشته باشید که خبر تمام این پیش‌آمدها را از قبل به شما داده‌ام. علت اینکه این موضوع را زودتر به شما نگفتم این است که خودم با شما بودم. 5 «اما اکنون نزد کسی می‌روم که مرا فرستاد، و هیچ‌یک از شما نمی‌پرسید: «به کجا می‌روی؟» 6 در عوض غمگین و محزونید. 7 رفتن من به نفع شماست، چون اگر نروم، آن روح تسلی‌بخش نزد شما نخواهد آمد. ولی اگر بروم او خواهد آمد، زیرا من او را نزد شما خواهم فرستاد. 8 وقتی او بیاید، جهان را در رابطه با گناه، عدالت خدا و داوری آینده محکوم خواهد کرد. 9 گناه جهان آن است که نمی‌خواهد به من ایمان بیاورد. 10 عدالت خدا ظاهر می‌شود زیرا من نزد پدر می‌روم و دیگر مرا نخواهید دید. 11 داوری خواهد آمد، زیرا رئیس این جهان هم اکنون تحت محکومیت قرار دارد. 12 «بسیار چیزهای دیگر دارم که بگویم، ولی افسوس که حال نمی‌توانید بفهمید. 13 ولی وقتی روح‌القدس که سرچشمه همه راستی‌ها است بیاید، تمام حقایق را بر شما آشکار خواهد ساخت. زیرا از جانب خود سخن نخواهد گفت، بلکه آنچه را که از من شنیده است، بیان خواهد کرد. او از آینده نیز شما را باخبر خواهد ساخت. 14 او جلال و بزرگی مرا به شما نشان خواهد داد و با این کار باعث عزت و احترام من خواهد شد. 15

وقتی عیسی سخنان خود را به پایان رساند، به سوی آسمان نگاه کرد و گفت: «پدر، وقت موعود فرا رسیده است. بزرگی و جلال پست را آشکار کن تا او نیز جلال و بزرگی را به تو بازگرداند.

2 زیرا تو اختیار زندگی تمام مردم دنیا را به دست او سپرده‌ای؛ و او به آن عده‌ای که به او عطا کرده‌ای، زندگی جاوید می‌بخشد. **(aiōnios g166)** 3 و حیات جاویدان این است که تو را که یگانه خدای راستین هستی، و عیسی مسیح را که فرستاده‌ای، بشناسند.

(aiōnios g166) 4 «بر روی زمین آنچه را که به من محول کرده بودی، انجام دادم تا باعث بزرگی و جلال تو شوم. 5 و حال، ای پدر، مرا در حضور خود جلال بده، با همان جلالی که پیش از آفرینش جهان نزد تو داشتم. 6 «من تو را به کسانی که به من بخشیدی، شناساندم. ایشان در دنیا بودند و تو ایشان را به من بخشیدی. در واقع همیشه از آن تو بودند و تو ایشان را به من دادی؛ و هر چه به ایشان گفتم، اطاعت کردند. 7 حال، می‌دانند که هر چه من دارم، هدیه‌ی توست. 8 هر دستوری به من دادی، به ایشان دادم و ایشان قبول کردند و دانستند که من از نزد تو به این جهان آمده‌ام و ایمان دارند که تو مرا فرستاده‌ای. 9 «من برای مردم دنیا دعا نمی‌کنم بلکه برای کسانی دعا می‌کنم که به من بخشیدی، چون از آن تو هستند. 10 هر چه از آن من باشد متعلق به تو نیز هست، و هر چه از آن تو باشد متعلق به من هم می‌باشد. از این جهت، ایشان باعث افتخار و سربلندی منند. 11 به‌زودی من این جهان را گذاشته، نزد تو خواهم آمد، ولی ایشان در این جهان می‌مانند. پس ای پدر مقدس، کسانی را که به من بخشیده‌ای، با توجهات پدران‌هات حفظ فرما تا مانند من و تو با هم یکی باشند. 12 تا زمانی که با ایشان بودم، با قدرت نامی که به من دادی، از ایشان محافظت کردم. ایشان را طوری حفظ کردم که هیچ‌یک از دست نرفت، مگر آن کس که برای هلاکت مقرر شده بود، تا نوشته‌ی کتب مقدس به واقعیت پیوندد. 13 «و حال، نزد تو می‌آیم. تا وقتی که با آنان بودم، چیزهای بسیار به ایشان گفتم تا از خوشی من لبریز باشند. 14 من احکام تو را به ایشان داده‌ام. دنیا از آنان نفرت دارد، زیرا آنان به این دنیا تعلق ندارند، چنانکه من ندارم. 15 نمی‌خواهم که ایشان را از دنیا ببری، بلکه می‌خواهم آنان را از قدرت شیطان حفظ کنی. 16 ایشان نیز مانند من از این دنیا نیستند. 17 کلام راستی خود را به آنان بیاموز تا پاک و مقدس شوند. 18 همان‌طور که تو مرا به این جهان فرستادی، من نیز ایشان را به میان مردم می‌فرستم. 19 من خود را وقف آنان کرده‌ام تا در راستی و پاکی رشد کنند. 20 «من فقط برای این شاگردان دعا نمی‌کنم؛ بلکه برای ایمانداران آینده نیز دعا می‌کنم که به‌وسیله‌ی شهادت ایشان به من ایمان خواهند آورد. 21 دعا می‌کنم تا همه یک باشند، همان‌طور که

18 پس از پایان دعا، عیسی با شاگردانش به باغی از درختان زیتون واقع در آن سوی دره‌ی قدرون رفت. **2** یهودای خائن نیز آن محل را می‌شناخت، زیرا عیسی و شاگردانش بارها در آنجا گرد آمده بودند. **3** پس یهودا به همراه سربازان و محافظین مخصوص معبد که کاهنان اعظم و فریسیان در اختیارش گذاشته بودند، با اسلحه و مشعلها و چراغها وارد باغ شدند. **4** عیسی با اینکه می‌دانست چه در انتظار اوست، جلو رفت و از ایشان پرسید: «چه کسی را می‌خواهید؟» **5** جواب دادند: «عیسای ناصری را!» عیسی فرمود: «من خودم هستم!» وقتی عیسی این را می‌گفت یهودا نیز آنجا ایستاده بود. **6** به محض اینکه گفت من خودم هستم، همه عقب‌عقب رفتند و بر زمین افتادند. **7** عیسی باز از ایشان پرسید: «چه کسی را می‌خواهید؟» باز جواب دادند: «عیسای ناصری را.» **8** فرمود: «من که گفتم خودم هستم. اگر مرا می‌خواهید، بگذارید اینها بروند.» **9** او چنین کرد تا آنچه قبلاً گفته بود به انجام برسد که: «هیچ‌یک از کسانی را که به من بخشیدی، از دست ندام.» **10** در همین وقت، شمعون پطرس شمشیر خود را کشید و گوش راست خادم کاهن اعظم را برید. نام آن خادم مالخوس بود. **11** عیسی به پطرس فرمود: «شمشیرت را غلاف کن. آیا جامی را که پدرم به من داده است، نباید بنوشم؟» **12** آنگاه سربازان و فرماندهان و محافظین معبد یهود عیسی را گرفتند و دستهای او را بستند، **13** و او را نخست نزد حنا، پدرزن قیافا که در آن سال کاهن اعظم بود، بردند. **14** قیافا همان است که به سران قوم یهود گفته بود که بهتر است یک نفر برای قوم بمیرد. **15** شمعون پطرس و نیز یک شاگرد دیگر، عیسی را دنبال کردند. آن شاگرد چون

با کاهن اعظم آشنا بود، توانست به‌همراه عیسی داخل خانهٔ کاهن کرده‌ای؟» **36** عیسی فرمود: «پادشاهی من یک پادشاهی زمینی اعظم شود. **16** ولی پطرس پشت در ماند، تا اینکه آن شاگرد دیگر نیست. اگر بود، پیروانم می‌جنگیدند تا در چنگ سران قوم یهود آمد و با کنیزی که دربان آنجا بود، گفتگو کرد و پطرس را با خود به گرفتار نشوم. پادشاهی من متعلق به این دنیا نیست.» **37** پیلاتس داخل خانه برد. **17** آن کنیز از پطرس پرسید: «آیا تو از شاگردان پرسید: «به هر حال منظورت این است که تو پادشاهی؟» عیسی عیسی هستی؟» جواب داد: «نه، نیستم.» **18** بیرون، هوا سرد فرمود: «تو می‌گویی که من پادشاهم. به همین منظور است که متولد بود. پس خدمتکاران و مأموران، آتشی درست کردند و دور آن جمع شدم و به جهان آمده‌ام تا بر حقیقت شهادت دهم؛ و تمام کسانی شدند. پطرس نیز به میان ایشان رفت تا خود را گرم کند. **19** در حقیقت را دوست می‌دارند، تصدیق می‌کنند که آنچه می‌گویم داخل، کاهن اعظم، از عیسی دربارهٔ شاگردان و تعالیم او سؤالاتی پرسید: «حقیقت چیست؟» سپس **20** عیسی جواب داد: «همه می‌دانند من چه تعلیمی می‌دهم. بیرون رفت و به یهودیان گفت: «او هیچ جرمی مرتکب نشده است؛ من آشکارا در کنیسه‌ها و در معبد موعظه کرده‌ام؛ تمام سران قوم یهود **39** ولی رسم این است که در هر عید پَسَح یک زندانی را برای سخنان مرا شنیده‌اند و به کسی مخفیانه چیزی نگفته‌ام. **21** چرا این شما آزاد کنم. آیا می‌خواهید پادشاه یهود را آزاد کنم؟» **40** ولی سؤال را از من می‌کنی؟ از کسانی بپرس که سخنانم را شنیده‌اند. آنان جواب داد: «**22** وقتی این را گفت، یکی از یک انقلابی شورش‌گرا بود.»

19 آنگاه به دستور پیلاتس، عیسی را شلاق زدند. **2** سپس کاهن اعظم اینطور جواب می‌دهی؟» **23** عیسی جواب داد: «اگر سختی ناراست گفتم، آن را ثابت کن. ولی اگر سخنم راست است، چرا سبیلی می‌زنی؟» **24** سپس حنا عیسی را دست بسته، نزد قیافا فرستاد که او نیز کاهن اعظم بود. **25** در حالی که شمعون پطرس در کنار آتش ایستاده بود و خود را گرم می‌کرد، یک نفر دیگر از او پرسید: «مگر تو از شاگردان او نیستی؟» جواب داد: «البته که نیستم.» **26** یکی از خدمتکاران کاهن اعظم که از خویشان کسی بود که پطرس گوشش را بریده بود، گفت: «مگر من خودم تو را در باغ با عیسی ندیدم؟» **27** باز پطرس حاشا کرد. همان لحظه خروس بانگ زد. **28** نزدیک صبح، بازجویی از عیسی تمام شد. پس قیافا او را به کاخ فرماندار رومی فرستاد. یهودیان برای اینکه نجس نشوند، داخل کاخ نشدند، چون اگر داخل می‌شدند دیگر نمی‌توانستند در مراسم عید پَسَح و مراسم قربانی شرکت کنند. **29** پس فرماندار رومی که نامش پیلاتس بود، بیرون آمد و پرسید: «اتهام این شخص چیست؟ چه شکایتی از او دارید؟» **30** جواب دادند: «اگر مجرم نبود، او را به تو تسلیم نمی‌کردیم.» **31** پیلاتس گفت: «پس او را ببرید و مطابق قوانین مذهبی خودتان محاکمه کنید.» سران یهود گفتند: «ما یهودیان اجازهٔ اعدام کسی را نداریم.» **32** این مطابق پیشگویی خود عیسی بود که فرموده بود به چه طریقی باید بمیرد. **33** پیلاتس به داخل کاخ برگشت و دستور داد عیسی را نزد او بیاورند. آنگاه از او پرسید: «آیا تو پادشاه یهود هستی؟» **34** عیسی پرسید: «آیا این سؤال خودت است، یا دیگران در مورد من به تو گفته‌اند؟» **35** پیلاتس گفت: «مگر من یهودی هستم که این چیزها را از من می‌پرسی؟ قوم خودت و کاهنانشان تو را به اینجا آورده‌اند. چه

14 آن روز، روز «آمادگی» برای عید پَسَح بود، و ظهر هم نزدیک نفر را که همراه عیسی مصلوب شده بودند، شکستند. **33** ولی می‌شد. پیلاتس به یهودیان گفت: «این هم پادشاهتان!» **15** مردم وقتی به عیسی رسیدند، دیدند که مرده است. پس ساقهای او را فریاد زدند: «نابودش کن، نابودش کن! مصلوبش کن!» پیلاتس نشکستند. **34** با این حال، یکی از سربازان نیزه خود را به پهلوی گفت: «می‌خواهید پادشاهتان را اعدام کنیم؟» کاهنان اعظم فریاد عیسی فرو کرد، که بلافاصله خون و آب از آن خارج شد. **35** کسی زند: «غیر از قیصر، پادشاه دیگری نداریم.» **16** پس پیلاتس عیسی که این وقایع را دید، بر آنها شهادت داده است، و شهادت او راست را در اختیار ایشان گذاشت تا بُرده، مصلوبش کنند. سربازان عیسی را است. او می‌داند که حقیقت را می‌گوید، و به این منظور شهادت تحویل گرفتند **17** و صلیب را بر دوشش گذاشته، او را از شهر بیرون می‌دهد تا شما نیز ایمان بیاورید. **36** این امور رخ داد تا نوشته کتب بردند تا به محلی به نام جمجمه رسیدند که به زبان عبرانیان جُلجُنا مقدس جامه عمل پیو شد که می‌فرماید: «هیچ‌یک از استخوانهای خوانده می‌شود. **18** در آنجا او را با دو نفر دیگر، در دو طرف او شکسته نخواهد شد.» **37** و در بخشی دیگر نیز آمده که «به مصلوب کردند، و عیسی در وسط آن دو قرار گرفت. **19** پیلاتس تماشای کسی خواهند نشست که به او نیزه زدند.» **38** ساعتی بعد، دستور داد در بالای صلیب او نوشته‌ای نصب کنند که روی آن نوشته یکی از بزرگان یهود، به نام یوسف که اهل رامه بود و از ترس سران شده بود: «عیسی ناصری، پادشاه یهود.» **20** بسیاری از یهودیان آن قوم، مخفیانه شاگرد عیسی شده بود، با بی‌باکی به حضور پیلاتس نوشته را خواندند، زیرا مکانی که عیسی در آن مصلوب شده بود، رفت و اجازه خواست تا جسد عیسی را از بالای صلیب پایین بیاورد نزدیک شهر بود، و این نوشته هم به زبانهای آرامی، لاتینی (یعنی و به خاک بسپارد. پیلاتس به او اجازه داد و او نیز پیکر عیسی را رومی باستان) و یونانی بود. **21** پس، سران کاهنان به پیلاتس گفتند: «پایین آورد و با خود برد. **39** به‌همراه او، نِقودیموس هم که یک شب «این نوشته را عوض کنید و به جای "پادشاه یهود" بنویسید:" او گفت نزد عیسی آمده بود، حدود سی کیلو مواد مُعَطَّر که از مُر و چوب عود که من پادشاه یهود هستم.» **22** پیلاتس جواب داد: «آنچه نوشتم، تهیه شده بود، برای مراسم تدفین آورد. **40** ایشان جسد عیسی را نوشتم.» **23** وقتی سربازان عیسی را مصلوب کردند، لباسهای او گرفتند و آن را به رسم تدفین یهود با عطریات در کفن پیچیدند. **41** را بین خود به چهار قسمت تقسیم نمودند؛ ولی وقتی به ردای او در نزدیکی محل اعدام، باغ کوچکی بود و مقبره‌ای نو در آن قرار رسیدند، دیدند که یکپارچه بافته شده و درز ندارد. **24** پس به داشت که تا آن زمان، جسدی در آن گذاشته نشده بود. **42** پس یکدیگر گفتند: «حیف است این را پاره کنیم. بنابراین قرعه می‌اندازیم چون روز تدارک برای پَسَح یهود در پیش بود و قبر در همان نزدیکی تا ببینیم به که می‌رسد.» و این مطابق پیشگویی کتب مقدس بود که قرار داشت، جسد عیسی را همان جا دفن کردند.

20 روز یکشنبه، صبح زود، وقتی هوا هنوز تاریک بود، مریم مجدلیه به سوی قبر رفت و با کمال تعجب دید که آن سنگ از جلو مقبره کنار رفته است. **2** پس شتابان نزد پطرس و آن شاگردی که عیسی دوستش می‌داشت آمد و گفت: «پیکر سرورمان را از مقبره برده‌اند و معلوم نیست کجا گذاشته‌اند.» **3** پس پطرس و آن شاگرد دیگر به سوی مقبره روانه شدند. **4** هر دو می‌دویدند، اما آن شاگرد دیگر از پطرس جلو افتاد و زودتر از او به آنجا رسید. **5** پس خم شد و به داخل نگاه کرد و کفن کتانی را دید که در آنجا قرار داشت، اما داخل نشد. **6** سپس شمعون پطرس رسید و داخل مقبره شد. او نیز فقط کفن خالی را دید، **7** و متوجه شد که پارچه‌ای که به سر و صورت عیسی پیچیده بودند، همان‌طور پیچیده و جدا از کفن مانده بود. **8** آنگاه آن شاگرد نیز داخل مقبره شد و دید و ایمان آورد که عیسی زنده شده است! **9** چون تا آن هنگام هنوز به این حقیقت پی نبرده بودند که کتب مقدس می‌فرماید که او باید زنده شود. **10** پس به خانه رفتند. **11** ولی مریم مجدلیه به مقبره برگشته بود و حیران بالای دار پایین بیاورند. **32** پس سربازان آمدند و ساق‌های آن دو می‌فرماید: «لباسهایم را میان خود تقسیم کردند و بر ردای من قرعه انداختند.» پس سربازان نیز چنین کردند. **25** در پای صلیب، مریم مادر عیسی، خاله عیسی، مریم زن کلویا و مریم مجدلیه ایستاده بودند. **26** وقتی عیسی مادر خود را در کنار شاگردی که دوستش می‌داشت، دید، به مادر خود گفت: «این پسر تو باشد.» **27** و به آن شاگرد نیز فرمود: «او مادر تو باشد.» از آن روز به بعد، آن شاگرد مادر عیسی را به خانه خود برد. **28** عیسی می‌دانست که دیگر همه چیز تمام شده است. پس برای اینکه مطابق پیشگویی کتب مقدس عمل کرده باشد، فرمود: «تشنه‌ام.» **29** در آنجا یک کوزه شراب ترشیده بود. پس اسفنجی در آن فرو کردند و بر سر نی گذاشتند و جلوی دهان او بردند. **30** وقتی عیسی چشید، فرمود: «تمام شد!» و سر خود را پایین انداخت و روح خود را تسلیم کرد. **31** سران قوم یهود نمی‌خواستند جسد‌ها فرادی آن روز که شیآت و روز اول عید بود، بالای دار بمانند. بنابراین، از پیلاتس خواهش کردند که دستور بدهد ساق‌های ایشان را بشکنند تا زودتر بمیرند و جسدشان را از بالای دار پایین بیاورند. **32** پس سربازان آمدند و ساق‌های آن دو

ایستاده، گریه می‌کرد. همچنانکه اشک می‌ریخت، خم شد و داخل که ندیده به من ایمان می‌آوردند.» **30** شاگردان عیسی معجزات مقرر را نگاه کرد. **12** در همان هنگام، دو فرشته را دید با جامه‌های بسیاری از او دیدند که در این کتاب نوشته نشده است. **31** ولی سفید، که در جایی نشسته بودند که پیکر عیسی گذاشته شده بود، همین مقدار نوشته شد تا ایمان آوری که عیسی، همان مسیح و پسر یکی نزدیک سر و دیگری نزدیک پاها. **13** فرشته‌ها از مریم پرسیدند: خداست و با ایمان به او، زندگی جاوید بیابید.

21 «چرا گریه می‌کنی؟» جواب داد: «پیکر سرورم را برده‌اند و نمی‌دانم کجا گذاشته‌اند.» **14** ناگاه مریم احساس کرد کسی پشت سر او ایستاده است. برگشت و نگاه کرد. عیسی خودش بود. ولی مریم او را نشناخت. **15** عیسی از مریم پرسید: «چرا گریه می‌کنی؟ به دنبال چه کسی می‌گردی؟» مریم به گمان اینکه باغبان است، به او گفت: «سرورم، اگر تو او را برده‌ای، بگو کجا گذاشته‌ای تا بروم او را بردارم.» **16** عیسی گفت: «مریم! مریم به طرف او برگشت و با شادی فریاد زد: «زئونی!» (که به زبان عبرانیان یعنی «استاد»). **17** عیسی فرمود: «به من دست زن، چون هنوز نزد پدرم بالا نرفته‌ام. ولی برو و برادرانم را پیدا کن و به ایشان بگو که من نزد پدر خود و پدر شما و خدای خود و خدای شما بالا می‌روم.» **18** مریم شاگردان را پیدا کرد و به ایشان گفت: «خداوند زنده شده است! من خودم او را دیدم!» و پیغام او را به ایشان داد. **19** غروب همان روز، شاگردان دور هم جمع شدند و از ترس سران قوم یهود، درها را از پشت بستند. ولی ناگهان عیسی را دیدند که در میانشان ایستاده است. عیسی فرمود: «آرامش و سلامتی بر شما باد!» **20** و زخم دستها و پهلوهای خود را به ایشان نشان داد تا او را بشناسند. وقتی خداوند خود را دیدند، بی‌اندازه شاد شدند. **21** عیسی باز به ایشان فرمود: «آرامش و سلامتی بر شما باد. همچنانکه پدر مرا به این جهان فرستاد، من نیز شما را به میان مردم می‌فرستم.» **22** آنگاه به ایشان دمید و فرمود: «روح‌القدس را بیابید. **23** هرگاه گناهان کسی را ببخشید، بخشیده می‌شود، و هرگاه نبخشید، بخشیده نمی‌شود.» **24** توما معروف به «دوقلو» که یکی از دوازده شاگرد مسیح بود، آن شب در آن جمع نبود. **25** پس، وقتی به او گفتند که خداوند را دیده‌اند، جواب داد: «من که باور نمی‌کنم. تا خودم زخم میخهای صلیب را در دستهای او نبینم و انگشتانم را در آنها نگذارم و به پهلو زخمی‌اش دست زنم، باور نمی‌کنم که او زنده شده است.» **26** یک هفته بعد، باز شاگردان دور هم جمع شدند. این بار توما نیز با ایشان بود. باز هم درها بسته بود که ناگهان عیسی را دیدند که در میانشان ایستاد و فرمود: «آرامش و سلامتی بر شما باد!» **27** عیسی رو به توما کرد و فرمود: «انگشتت را در زخم دستهایم بگذار. دست به پهلویم بین و بیش از این بی‌ایمان مباش. بلکه ایمان داشته باش!» **28** توما گفت: «ای خداوند من، و ای خدای من.» **29** عیسی به او فرمود: «بعد از اینکه مرا دیدی، ایمان آوردی. ولی خوشا به حال کسانی

سوم عیسی به او فرمود: «ای شمعون، آیا پسر یونا، آیا مرا دوست می‌داری؟» پطرس رنجیده‌خاطر شد که عیسی برای بار سوم از او پرسید که «آیا مرا دوست می‌داری؟» پس گفت: «سرورم، شما از همه چیز آگاهید. می‌دانید که دوستان دارم.» عیسی به او فرمود: «پس به بره‌های کوچک من خوراک بده. 18 واقعیت این است که وقتی جوان بودی هر کاری می‌خواستی می‌توانستی بکنی و هر جا می‌خواستی می‌رفتی، ولی وقتی پیر شوی، دیگران دستت را می‌گیرند و به این طرف و آن طرف می‌کشند، و جایی می‌برند که نمی‌خواهی بروی.» 19 این را فرمود تا پطرس بداند که با چه نوع مرگی خواهد مرد و خدا را جلال خواهد داد. بعد عیسی به او فرمود: «حالا به دنبال من بیا.» 20 پطرس برگشت و دید شاگردی که عیسی دوستش می‌داشت به دنبالشان می‌آید، یعنی همان کسی که سر شام، کنار عیسی تکیه زده، از او پرسیده بود: «استاد، کدام یک از ما به شما خیانت می‌کنیم؟» 21 پطرس از عیسی پرسید: «سرورم، بر سر او چه خواهد آمد؟» 22 عیسی جواب داد: «اگر بخواهم او بماند تا بازگردم، چه ربطی به تو دارد؟ تو دنبال من بیا.» 23 پس این خبر در میان برادران پیچید که آن شاگرد محبوب نخواهد مرد. در صورتی که عیسی هرگز چنین چیزی نگفت، او فقط فرمود: «اگر بخواهم او بماند تا بازگردم، چه ربطی به تو دارد.» 24 آن شاگرد تمام این چیزها را دید و اینجا نوشت؛ و ما همه می‌دانیم که این نوشته‌ها عین حقیقت است. 25 من گمان می‌کنم اگر تمام رویدادهای زندگی عیسی در کتابها نوشته می‌شد، دنیا گنجایش آن کتابها را نمی‌داشت!

در کتاب نخست خود، ای تئوفیلوس، به شرح کامل زندگی و تعالیم عیسی پرداختم و نوشتم که او چگونه، 2 پس از آنکه احکام خود را توسط روح القدس به رسولان برگزیده خود داد، به آسمان بالا رفت. 3 او در مدت چهل روز پس از مرگ خود، بارها خود را زنده به رسولان ظاهر ساخت و به طرق گوناگون به ایشان ثابت کرد که واقعاً زنده شده است. در این فرصتها، او دربارهٔ ملکوت خدا با ایشان سخن می گفت. 4 در یکی از این دیدارها بود که عیسی به ایشان گفت: «از شهر اورشليم بيرون نرويد بلکه منتظر روح القدس باشيد زیرا او همان هديه‌ای است که پدرم وعده‌اش را داده و من نیز درباره‌اش با شما سخن گفتم. 5 «بچي شما را با آب تعميد داد ولي تا چند روز ديگر شما با روح القدس تعميد خواهيد يافت.» 6 هنگامی که عیسی با شاگردان بود آنان از او پرسیدند: «خداوند، آیا در همین زمان است که حکومت از دست رفتهٔ اسرائیل را باز برقرار خواهی کرد؟» 7 جواب داد: «این زمانها را پدرم، خدا، تعيين می کند و دانستن آنها کار شما نیست. 8 ولی آنچه لازم است بدانيد اين است که وقتی روح القدس بر شما نازل شود، قدرت خواهيد يافت تا در اورشليم، در سراسر يهوديه، سامره، و تا دورترين نقاط جهان دربارهٔ من شهادت دهيد.» 9 پس از آنکه عیسی این سخنان را به پایان رساند، در

مقابل چشمان ایشان، به سوی آسمان بالا برده شد و ابری او را از نظر ایشان پنهان ساخت. 10 ایشان هنوز برای دیدن او به آسمان خیره بودند که ناگهان متوجه شدند دو مرد سفیدپوش در میانشان ایستاده‌اند 11 و گفتند: «ای مردان جلیلی، چرا اینجا ایستاده‌اید و به آسمان خیره شده‌اید؟ همین عیسی که از شما گرفته و به آسمان برده شد، روزی نیز باز خواهد گشت، به همین شکل که دیدید به آسمان رفت.» 12 این رویداد تاریخی بر روی کوه زیتون واقع شد که با اورشليم در حدود یک کیلومتر فاصله داشت. پس، از آنجا به شهر بازگشتند. 13 چون رسیدند، به بالاخانهٔ منزلی رفتند که در آن اقامت داشتند. نام آنانی که حضور داشتند، از این قرار است: پطرس، یوحنا، یعقوب، آندریاس، فیلیپ، توما، برتولما، متی، یعقوب (پسر حلفی)، شمعون (عضو حزب فداییان)، یهوذا (پسر یعقوب). 14 ایشان به‌طور مرتب با هم گرد می‌آمدند و در دعا متحد می‌شدند، به‌همراه مریم، مادر عیسی، و چند زن دیگر، و برادران عیسی. 15 در یکی از آن روزها که در حدود صد و بیست نفر حاضر بودند، پطرس برخاست و به ایشان گفت: 16 «برادران، لازم بود پیشگویی کتب مقدس دربارهٔ یهوذا عملی شود که اشخاص شریو را راهنمایی کرد تا عیسی را بگیرند، زیرا مدت‌ها قبل از آن، داوود

آنانی که یهودی شده‌اند، همگی می‌شنویم که این اشخاص به زبان چشم‌ها خود دیدیم که خدا عیسی را زنده ساخت. **33** «او اکنون خود ما از اعمال عجیب خدا سخن می‌گویند!» **12** همه در حالی در آسمان، بر عالی‌ترین جایگاه افتخار در کنار خدا نشسته است که مبهوت بودند، از یکدیگر می‌پرسیدند: «این چه واقعه‌ای است؟» و روح‌القدس موعود را از پدر دریافت کرده و او را بر پیرون خود **13** بعضی نیز مسخره کرده، می‌گفتند: «اینها مست هستند!» **14** عطا فرموده است، که امروز شما نتیجه‌اش را می‌بینید و می‌شنوید. آنگاه پطرس با یازده رسول دیگر از جا برخاست و با صدای بلند به **34** «زیرا داوود خودش هرگز به آسمان بالا نرفت. با این حال، ایشان گفت: «ای اهالی اورشلیم، ای زائرینی که در این شهر به سر می‌برید، گوش کنید! **15** اینها برخلاف آنچه شما فکر می‌کنید **35** تا دشمنان را به زیر پایت بیفکنیم. **36** از این جهت، من مست نیستم. چون اکنون ساعت نه صبح است و هنگام شرابخواری امروز به وضوح و روشنی به همه شما هموطنان اسرائیلی‌ام می‌گویم و مستی نیست! **16** آنچه امروز صبح شاهد آن هستید، یوئیل نبی چنین پیشگویی کرده بود: **17** «خدا می‌فرماید: در روزهای آخر، خداوند و مسیح تعیین فرموده است!» **37** سخنان پطرس مردم را روح خود را بر همه مردم خواهم ریخت. پسران و دختران شما نبوت خواهند کرد، جوانان شما رویاها و پیران شما خوابها خواهند دید. **18** «برادران، اکنون باید چه کنیم؟» **38** پطرس جواب داد: «هر یک از در آن روزها روح خود را حتی بر غلامان و کنیزانم خواهم ریخت و شما باید از گناهانتان دست کشیده، به سوی خدا بازگردید و به نام ایشان نبوت خواهند کرد. **19** بالا، در آسمان، عجایب، و پابین، بر عیسی مسیح تعمیم بگیرد تا خدا گناهانتان را ببخشد. آنگاه خدا به زمین، آیات به ظهور خواهد آورد، از خون و آتش و بخار. **20** پیش از فرا رسیدن روز بزرگ و پرشکوه خداوند، آفتاب تاریک و ماه مانند خون مسیح به شما که از سوی خداوند، خدای ما دعوت شده‌اید، و نیز سرخ خواهد شد. **21** اما هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت. **22** «حال، ای مردان اسرائیلی به من گوش دهید! همان‌طور وعده داده که روح‌القدس را عطا فرماید.» **40** سپس پطرس به تفصیل که خود نیز می‌دانید، خدا به‌وسیله عیسی ناصری معجزات عجیب درباره عیسی سخن گفت و تمام شنندگان را تشویق نمود که خود را ظاهر کرد تا به همه ثابت کند که عیسی از جانب او آمده است. از گناهان مردم شرور آن زمانه آزاد سازند. **41** از کسانی که پیام او را **23** از سوی دیگر، خدا مطابق اراده و نقشه‌ای که از پیش تعیین پذیرفتند، تقریباً سه هزار نفر تعمیم گرفتند و به جمع ایشان پیوستند. فرموده بود، به شما اجازه داد تا به دست اجنبی‌های بی‌دین، عیسی را **42** ایشان خود را وقف تعلیمی ساختند که رسولان می‌دادند، و با بر صلیب کشیده، بکشید. **24** ولی خدا او را دوباره زنده ساخت و سایر ایمانداران رفاقت و مشارکت می‌کردند، و با هم خوراک خورده، از قدرت مرگ رهایی، زیرا مرگ نمی‌توانست چنین کسی را در چنگ خود اسیر نگه دارد. **25** «زیرا داوود نبی می‌فرماید: «خداوند را همیشه می‌پرداختند. **43** در ضمن، در اثر معجزات زیادی که توسط رسولان پیش روی خود دیده‌ام. او در کنار من است و هیچ چیز نمی‌تواند مرا به عمل می‌آمد، در دل همه ترسی توأم با احترام نسبت به خدا ایجاد بلرزاند. **26** پس دلم شاد است و زبانم در وجد؛ بدنم نیز در امید ساکن است. **27** زیرا تو جان مرا در چنگال مرگ رها نخواهی کرد و نخواهی گذاشت قدوس تو در قبر بیوسد. **28** (Hadēs g86) تو می‌فروختند و بین فقرا تقسیم می‌نمودند؛ **46** و هر روز مرتب در معبد راه حیات را به من نشان خواهی داد. حضور تو مرا از شادی لبریز با هم عبادت می‌کردند، در خانه‌ها برای شام خداوند جمع می‌شدند، می‌کند.» **29** «برادران عزیز، کمی فکر کنید! این سخنان را جدّ ما و با خوشحالی و شکرگزاری هر چه داشتند با هم می‌خوردند، **47** و داوود درباره خودش نگفت زیرا او مرد، دفن شد و قبرش نیز هنوز همین‌جا در میان ماست. **30** ولی چون نبی بود، می‌دانست خدا هر روز عده‌ای را نجات می‌بخشد و به جمع ایشان می‌افزود.

3 قول داده و قسم خورده است که از نسل او، مسیح را بر تخت سلطنت او بنشاند. **31** داوود به آینده دور نگاه می‌کرد و زنده شدن مسیح را می‌دید و می‌گفت که خدا جان او را در چنگال مرگ رها نخواهد کرد و نخواهد گذاشت بدنش در قبر بیوسد. (Hadēs g86) **32** داوود در واقع درباره عیسی پیشگویی می‌کرد و همه ما با

داشت می‌گذاشتند تا از کسانی که وارد معبد می‌شدند گدایی کند. **21** چون همان‌طور که خدا از زمانهای قدیم به زبان انبیای مقدّس **3** وقتی پطرس و یوحنا می‌خواستند وارد معبد شوند، آن مرد از ایشان پول خواست. **4** ایشان به او خیره شدند. سپس پطرس گفت: «به ما نگاه کن!» **5** گدای لنگ به امید اینکه چیزی به او بدهند، با اشتیاق به ایشان نگاه کرد. **6** پطرس گفت: «من نقره یا طلایی ندارم که به تو بدهم! اما آنچه را که دارم، به تو می‌دهم! در نام عیسی مسیح ناصری به تو دستور می‌دهم که برخیزی و راه بروی!» **7** سپس دست او را گرفت و از زمین بلندش کرد. در همان لحظه پاها و قوزک پاهای او صحیح و سالم شد و قوت گرفت، **8** به طوری که از جا پرید، لحظه‌ای روی پاهای خود ایستاد و به راه افتاد! آنگاه در حالی که بالا و پایین می‌پرید و خدا را شکر می‌کرد، با پطرس و یوحنا داخل معبد شد. **9** اشخاصی که آنجا بودند، او را دیدند که راه می‌رود و خدا را شکر می‌کند، **10** و پی بردند که او همان گدای لنگی است که هر روز در کنار «دروازهٔ زبای» معبد می‌نشست، بی‌اندازه تعجب کردند! **11** پس همه به طرف ایوان سلیمان هجوم بردند و او را دیدند که کنار پطرس و یوحنا بود و از آنها جدا نمی‌شد. آنگاه با احترام ایستادند و با حیرت به این واقعهٔ عجیب خیره شدند. **12** پطرس از این فرصت استفاده کرد و به گروهی که در آنجا گرد آمده بودند گفت: «ای مردان اسرائیلی، چرا اینقدر تعجب کرده‌اید؟ چرا اینچنین به ما خیره شده‌اید؟ مگر خیال می‌کنید که ما با قدرت و دینداری خودمان این شخص را شفا داده‌ایم؟ **13** خدای ابراهیم، اسحاق، یعقوب که خدای اجداد ماست با این معجزه، خدمتگزار خود عیسی را سرفراز کرده است. منظورم همان عیسی است که شما تسلیمش کردید و در حضور پیلاتس انکارش نمودید، در صورتی که پیلاتس می‌خواست او را آزاد سازد. **14** بله، شما نخواستید او آزاد شود، بلکه آن مرد پاک و مقدّس را رد کردید، و اصرار داشتید به جای او یک قاتل آزاد شود. **15** شما سرچشمهٔ حیات را کشتید، ولی خدا او را زنده کرد. من و یوحنا شاهد این واقعه هستیم چون بعد از آنکه او را کشتید، ما او را زنده دیدیم! **16** «شما خود می‌دانید که این مرد فقیر قبلاً لنگ بود. اما اکنون، نام عیسی او را شفا داده است، یعنی ایمان به نام عیسی باعث شفای کامل او شده است. **17** «برادران عزیز، در ضمن این را نیز می‌دانم که رفتار شما و سران قوم شما از روی نادانی بود. **18** از طرف دیگر، دست خدا هم در این کار بود، زیرا مطابق پیشگویی‌های همهٔ انبیا، مسیح می‌بایست بر روی صلیب برای آموزش گناهان ما جان خود را فدا می‌کرد. **19** پس، توبه کنید، از گناهانتان دست بکشید و به سوی خدا بازگردید تا گناهانتان پاک شود و دوران آسودگی و خرمی از جانب خداوند فرا برسد. **20** و عیسی را، که همانا مسیح شماست، بار دیگر بفرستد.»

4 ایشان هنوز مشغول گفتگو با مردم بودند که ناگهان کاهنان اعظم با سرنگهبان معبد و چند تن از فرقهٔ صدوقی‌ها بر ایشان تاختند. **2** ایشان از اینکه پطرس و یوحنا دربارهٔ زنده شدن عیسی با مردم سخن می‌گفتند، بسیار مضطرب و پریشان شده بودند. **3** پس آنان را گرفتند و چون عصر بود تا روز بعد زندانی کردند. **4** اما بسیاری از کسانی که پیام ایشان را شنیده بودند، ایمان آوردند و به این ترتیب تعداد ایمانداران به حدود پنج هزار رسید! **5** روز بعد، بزرگان و مشایخ و علمای دین در اورشلیم تشکیل جلسه دادند. **6** حتّٰا کاهن اعظم با قیافا، یوحنا، اسکندر و سایر بستگانش نیز حضور داشتند. **7** آنگاه پطرس و یوحنا را آوردند و از ایشان پرسیدند: «این کار را به چه قدرت و به چه نامی انجام داده‌اید؟» **8** پطرس که پر از روح‌القدس بود، به ایشان گفت: «ای بزرگان قوم و مشایخ، **9** اگر منظورتان این کار خیری است که در حق این شخص لنگ کرده‌ایم و می‌پرسید که چگونه شفا پیدا کرده است، **10** اجازه دهید صریحاً به همهٔ شما تمامی قوم اسرائیل بگویم که این معجزه را در نام عیسی مسیح ناصری و با قدرت او انجام داده‌ایم، یعنی همان کسی که شما بر صلیب کشتید ولی خدا او را زنده کرد. بله، با قدرت اوست که این مرد الان صحیح و سالم اینجا ایستاده است. **11** چون بنا به گفتهٔ کتب مقدّس، عیسی همان سنگی است که شما معماری را کردید، ولی سنگ اصلی ساختمان شده است. **12** غیر از عیسی مسیح کسی نیست که بتواند ما را رستگار سازد! چون در زیر آسمان، نام دیگری وجود ندارد که مردم بتوانند توسط آن از گناه نجات یابند.» **13** وقتی اعضای شورا جرأت و شهامت پطرس و یوحنا را دیدند، مات و مبهوت ماندند، خصوصاً که می‌دیدند افرادی عادی و بدون

تحصیلات مذهبی هستند. همچنین پی بردند که ایشان از پیروان نیرومندان در ایشان عمل می‌کرد. **34** کسی نیز محتاج نبود، چون عیسی بوده‌اند. **14** از طرف دیگر، فقیر لنگ نیز صحیح و سالم کنار هر کس زمین یا خانه‌ای داشت، می‌فروخت و پولش را **35** به رسولان ایشان ایستاده بود و نمی‌توانستند شقای او را انکار کنند! **15** پس می‌داد تا بین نیازمندان تقسیم کنند. **36** برای مثال، شخصی بود به ایشان را از تالار شورا بیرون فرستادند تا با یکدیگر مشورت کنند. **16** نام یوسف که رسولان او را برنابا یعنی «مُشوق» لقب داده بودند! او آنان از یکدیگر می‌پرسیدند: «با ایشان چه کنیم؟ ما که نمی‌توانیم از قبیلهٔ لاوی و اهل قبرس بود. **37** از مزرعهٔ خود را فروخت و پولش را منکر این معجزهٔ بزرگ شویم، چون در اورشلیم همه از آن باخبرند. **17** آورد و پیش قدمهای رسولان گذاشت.

ولی شاید بتوانیم جلوی تبلیغاتشان را بگیریم. پس به ایشان می‌گویم **5** شخصی نیز بود به نام حنانيا، با همسرش سفیره، که زمینی را اگر بار دیگر نام عیسی را بر زبان بیاورند و دست به چنین کارهایی بزنند، مسئول عواقب آن خواهند بود.» **18** پس ایشان را احضار کرده، گفتند که دیگر دربارهٔ عیسی با کسی سخن نگویند. **19** اما پطرس و یوحنا جواب دادند: «خودتان قضاوت کنید! آیا درست است که به جای اطاعت از حکم خدا، از دستور شما اطاعت کنیم؟ **20** ما نمی‌توانیم آنچه را که از عیسی دیده و شنیده‌ایم، به کسی نگویم.» **21** پس آن دو را پس از تهدیدهای بیشتر رها کردند، چون نمی‌دانستند چطور مجازاتشان کنند بدون اینکه آشوب تازه‌ای به راه افتد؛ زیرا به خاطر این معجزهٔ بزرگ، همه خدا را شکر می‌کردند. **22** معجزهٔ شفای مردی که بیش از چهل سال فلج بود! **23** پطرس و یوحنا به محض اینکه آزاد شدند، نزد سایر رسولان عیسی بازگشتند و تصمیمات کاهنان اعظم و مشایخ را برای ایشان بازگو کردند. **24** آنگاه تمام ایمانداران با هم دعا کرده، گفتند: «ای خداوند متعال، ای آفرینندهٔ آسمان و زمین و دریا و هر آنچه در آنهاست، **25** تو مدتها پیش به‌وسیلهٔ روح‌القدس از زبان جد ما و خدمتگزار خود داوود نبی فرمودی: "چرا قومها شورش می‌کنند؟ چرا ملتها بی‌جهت توطئه می‌چینند؟ **26** پادشاهان جهان صف‌آرایی کرده‌اند و رهبران ممالک با هم جمع شده‌اند بر ضد خداوند و مسیح او." **27** (این درست همان چیزی است که در این شهر رخ داد، زیرا هیروдіس پادشاه، و پونتیوس پیلاطس فرماندار، و غیریهودیان، با قوم اسرائیل، ضد عیسی مسیح، خدمتگزار مقدس تو همدست شدند، **28** تا کاری را انجام دهند که قدرت و ارادهٔ تو از پیش مقدر کرده بود. **29** و حال، ای خداوند، به تهدیدهای ایشان گوش کن و به ما خدمتگزاران خود جرأت بده تا پیام تو را به مردم برسانیم. **30** قدرت شفابخش خود را نیز به ما عطا فرما تا به‌وسیلهٔ نام خدمتگزار مقدس تو عیسی، معجزات بزرگ و کارهای عجیب انجام دهیم.» **31** پس از این دعا، خانه‌ای که در آن بودند به لرزه درآمد و همه از روح‌القدس پر شدند و پیام خدا را با جرأت به مردم رساندند. **32** تمام ایمانداران با هم یکدل و یکرأی بودند، و کسی دارایی خود را از آن خود نمی‌دانست، چون هر چه را که داشتند، با هم قسمت می‌کردند. **33** رسولان دربارهٔ زنده شدن عیسی خداوند با قدرتی عظیم شهادت می‌دادند، و فیض خدا

18 و رسولان را گرفتند و به زندان انداختند. **19** ولی همان شب یهودای جلیلی برخاست و عده‌ای مرید پیدا کرد. ولی او نیز کشته فرشته خداوند آمده، درهای زندان را باز کرد و آنان را بیرون آورد و به شد و مردانش پراکنده شدند. **38** «پس به نظر من کاری به کار این ایشان گفت: **20** «بروید و در صحن معبد بایستید و پیام کامل این اشخاص نداشته باشید. اگر آنچه می‌گویند و می‌کنند از خودشان حیات را به ایشان بیان کنید!» **21** پس صبح زود به معبد رفتند و است، طولی نمی‌کشد که خودبه‌خود از بین خواهد رفت. **39** اما مشغول موعظه شدند! کاهن اعظم و همکارانش به معبد آمدند و از اگر از جانب خداست، نمی‌توانید آنها را از میان بردارید. مواظب تمام اعضای شورای یهود و مشایخ اسرائیل دعوت کردند تا جلسه‌ای باشید مبادا با خدا درافتاده باشید.» **40** اعضای شورا نصیحت او تشکیل دهند. چند نفر را نیز فرستادند تا رسولان را از زندان بیاورند و را قبول کردند، و رسولان را آورده، شلاق زدند و گفتند که دیگر محاکمه کنند. **22** اما وقتی مأموران به زندان رفتند، کسی را در درباره عیسی با کسی سخن نگویند. سپس ایشان را آزاد کردند. **41** آنجا نیافتند. پس بازگشتند و گزارش داده، گفتند: **23** «درهای رسولان از آنجا بیرون آمدند و شاد بودند که خدا ایشان را شایسته زندان کاملاً قفل بود، نگهبانان نیز کنار درها نگهبانی می‌دادند. دانست که به خاطر نام او رنج بکشند و بی‌احترامی ببینند. **42** از آن اما وقتی درها را باز کردیم، کسی داخل زندان نبود!» **24** فرمانده **24** پس هر روز در خانه‌ها کلام خدا را تعلیم می‌دادند و در معبد وعظ نگهبانان و کاهنان اعظم از این خبر گیج و مبهوت شدند و از خود می‌کردند که عیسی همان مسیح است.

می‌پرسیدند که سرانجام این ماجرا چه خواهد شد! **25** در همین **6** با افزایش تعداد ایمانداران، شکایتها در میان ایشان به وجود آمد. کسانی که یونانی زبان بودند، گله داشتند که میان بیوه‌زنان ایشان و بیوه‌زنان عبری زبان، تبعیض قائل می‌شوند و به این به اندازه آنان خوراک نمی‌دهند. **2** پس، آن دوازده رسول تمام ایمانداران را جمع کردند و گفتند: «ما باید وقت خود را صرف رساندن پیام خدا به مردم کنیم، نه صرف رساندن خوراک به این و آن. **3** پس برادران عزیز، از میان خود هفت نفر نیک‌نام که پر از روح‌القدس و حکمت باشند انتخاب کنید تا آنان را مسئول این کار کنیم. **4** ما نیز وقت خود را صرف دعا، موعظه و تعلیم خواهیم نمود.» **5** این پیشنهاد را همه پسندیدند و این اشخاص را انتخاب کردند: استیفان (مردی با ایمانی قوی و پر از روح‌القدس)، فیلیپ، پروخروس، نیکانور، تیمون، پرمیناس و نیکلائوس اهل انطاکیه. نیکلائوس یک غیریهودی بود که اول یهودی و بعد مسیحی شده بود. **6** این هفت نفر را به رسولان معرفی کردند و رسولان نیز برای ایشان دعا کرده، دست بر سرشان گذاشتند و برکتشان دادند. **7** پس پیام خدا همچنان در همه جا اعلام می‌شد و تعداد ایمانداران در شهر اورشلیم افزایش می‌یافت. حتی بسیاری از کاهنان یهودی نیز پیرو عیسی شدند. **8** استیفان نیز که مردی بسیار باایمان و پر از قدرت روح‌القدس بود، در میان مردم معجزات شگفت‌انگیز و نشانه‌های عظیم به‌عمل می‌آورد. **9** اما یک روز چند یهودی از کینسه‌ای مشهور به «آزاد مردان» برای بحث و مجادله نزد استیفان آمدند. این عده از قیروان، اسکندریه مصر، قیلیقه و آسیا آمده بودند. **10** ولی کسی نمی‌توانست در برابر حکمت و روحی که استیفان با آن سخن می‌گفت، مقاومت کند. **11** پس آنان به چند نفر رشوه دادند تا بگویند ما شنیدیم که استیفان به موسی و به خدا کفر می‌گفت. **12** این تهمت به شدت مردم و مشایخ و

علمای دین را بر ضد استیفان تحریک کرد. پس سران قوم یهود او را آورد که جمعی هفتاد و پنج نفر بودند. **15** به این ترتیب، یعقوب و گرفتند و برای محاکمه به مجلس شورا بردند. **13** شاهدان دروغین بر ضد استیفان شهادت داده، می‌گفتند که او مرتب به معبد و تورات موسی بد می‌گوید. **14** می‌گفتند: «ما با گوش خودمان شنیدیم که می‌گفت عیسی ناصری معبد را خراب خواهد کرد و تمام احکام موسی را باطل خواهد ساخت!» **15** در این لحظه، همه آنانی که در شورا نشستند بودند، به استیفان خیره شده بودند و دیدند که صورتش همچون صورت فرشته است!

7 آنگاه کاهن اعظم از استیفان پرسید: «آیا این تهمت‌ها صحیح دارد؟» **2** استیفان گفت: «ای برادران و پدران گوش دهید. خدای پرشکوه و جلال، در بین‌النهرین بر جد ما ابراهیم ظاهر شد، پیش از آنکه او به حران کوچ کند. **3** خدا به او فرمود: ولایت، خانه پدری و خویشاوندان خود را رها کن و به سرزمینی که من تو را بدانجا هدایت خواهم نمود، برو. **4** پس ابراهیم از سرزمین کلدانیان بیرون آمد و به حران رفت و تا مرگ پدرش در آنجا ماند. سپس خدا او را به اینجا آورد، به سرزمینی که شما اکنون در آن زندگی می‌کنید. **5** ولی در آن زمان، حتی یک وجب از این زمین را به او نداد. اما به او قول داد که سرانجام تمام این سرزمین از آن او و نسل او خواهد شد، و این در حالی بود که ابراهیم هنوز صاحب فرزندی نشده بود. **6** طرف دیگر، خدا به ابراهیم فرمود: «نسل تو مدت چهارصد سال در مملکت بیگانه‌ای بندگی خواهند کرد و مورد ظلم و ستم قرار خواهند گرفت. **7** و همچنین فرمود: من آن قومی را که ایشان را اسیر سازند، مجازات خواهم نمود و بعد قوم خود را به این سرزمین باز خواهم آورد تا مرا عبادت کنند.» **8** «در آن هنگام، خدا آیین ختنه را نیز به ابراهیم داد تا نشان عهد و پیمان بین نسل او و خدا باشد. پس اسحاق، پسر ابراهیم، وقتی هشت روزه بود، ختنه شد. اسحاق پدر یعقوب بود و یعقوب صاحب دوازده پسر شد که هر کدام سرسلسله یکی از قبیله‌های بنی‌اسرائیل شدند. **9** فرزندان یعقوب به یوسف حسد بردند و او را فروختند تا در مصر غلام شود. ولی خدا با یوسف بود، **10** و او را از تمام غمها و رنجهایش آزاد کرد و مورد لطف فرعون، پادشاه مصر قرار داد. خدا به یوسف حکمت فوق‌العاده‌ای عطا کرد، تا آنجا که فرعون او را نخست‌وزیر مصر و وزیر دربار خود ساخت. **11** «آنگاه قحطی و مصیبتی عظیم در مصر و کنعان پدید آمد به حدی که اجداد ما چیزی برای خوردن نداشتند. **12** وقتی یعقوب شنید که در مصر هنوز غله پیدا می‌شود، پسران خود را فرستاد تا غله بخرند. **13** بار دوم که به مصر رفتند، یوسف خود را به برادرانش شناسانید، سپس ایشان را به حضور فرعون معرفی کرد. **14** پس از آن، یوسف پدر خود یعقوب و خانواده برادرانش را به مصر

او را رد کرده و به او گفته بودند: چه کسی تو را حاکم و داور مرد عادل، یعنی مسیح، را پیشگویی می‌کردند؟ و سرانجام مسیح ما ساخته است؟ خدا توسط فرشته‌ای که در بوته آتش ظاهر شد را نیز گرفتید و کشتید! **53** بله، شما عمداً با خدا و احکام او موسی را فرستاد تا هم حاکم ایشان باشد و هم نجات‌دهنده ایشان. مخالفت می‌کنید، گرچه این احکام را از فرشتگان دریافت کردید.»

36 موسی با معجزات بسیار قوم اسرائیل را از مصر بیرون آورد، و از **54** سران قوم یهود از شنیدن این سخنان سخت برآشفند و به شدت دریای سرخ عبور داد و چهل سال ایشان را در بیابان هدایت کرد. خشمگین شدند. **55** ولی استیفان پیر از روح القدس به سوی آسمان **37** «همین موسی به قوم اسرائیل گفت: خدا از میان برادران شما، خیره شد و جلال خدا را دید و همچنین عیسی را که به دست پیامبری مانند من برایتان خواهد فرستاد. **38** «موسی در بیابان با راست خدا ایستاده بود. **56** پس به ایشان گفت: «نگاه کنید! من نیاکان ما بود، یعنی با مجمع قوم خدا. او واسطه‌ای بود بین قوم آسمان را می‌بینم که گشوده شده و مسیح را می‌بینم که به دست اسرائیل و آن فرشته‌ای که کلمات حیات بخش را در کوه سینا به او راست خدا ایستاده است!» **57** حاضرین که دیگر طاقت شنیدن این داد تا آنها را به ما برساند. **39** ولی اجداد ما نخواستند مطیع موسی سخنان را نداشتند، گوش‌های خود را گرفته، فریادی بلند سر دادند و شوند. آنها او را رد کردند و خواستند که به مصر بازگردند. **40** بر سر استیفان ریختند، **58** و کشان‌کشان او را از شهر بیرون بردند تا ایشان به هارون گفتند: برای ما بت‌هایی بساز تا خدایان ما باشند و ما را به مصر بازگردانند، زیرا نمی‌دانیم بر سر این موسی که ما را از مصر بیرون آورد، چه آمده است! **41** «پس بتی به شکل گوساله که استیفان را سنگسار می‌کردند، او چنین دعا کرد: «ای عیسی ساختند و برایش قربانی کردند و به افتخار آنچه ساخته بودند، جشن گرفتند. **42** از این رو خدا از آنان بیزار شد و ایشان را به حال خود گذاشت. «خداوند، این گناه را به حساب آنان مگذار!» بعد از این گذاشت تا آفتاب، ماه و ستارگان را عبادت کنند! در کتاب انبیا، دعا، جان سپرد.

8 خداوند می‌فرماید: ای قوم اسرائیل، در آن چهل سالی که در بیابان سرگردان بودید، آیا برای من قربانی و هدایا آوردید؟ **43** نه، عشق و علاقه واقعی شما به بت‌هایتان بود، به پرستشگاه بُت مولک، ستاره بت رفان، و تمام آن بت‌هایی که ساخته بودید تا آنها را بپرستید. پس من نیز شما را به آن سوی بابل تبعید خواهم کرد. **44** «اجداد ما در بیابان خیمه عبادت را حمل می‌کردند. این خیمه درست مطابق آن نقشه‌ای ساخته شده بود که خدا به موسی نشان داده بود. **45** سالها بعد، وقتی یوشع در سرزمین موعود، با اقوام بت‌پرست می‌جنگید، این خیمه را به آنجا آورد. قوم اسرائیل نیز تا زمان داوود پادشاه، در آن عبادت می‌کردند. **46** «خدا نسبت به داوود عنایت خاصی داشت. داوود نیز از خداوند درخواست کرد تا این افتخار نصیبش گردد که برای خدای یعقوب محلی برای سکونت بنا کند. **47** ولی در واقع سلیمان بود که آن را ساخت، همان معبد را. **48** اما واقعیت این است که خدای متعال در معابدی که به دست انسان ساخته شده باشد، منزل نمی‌کند، چنانکه خودش از زبان نبی فرموده: **49** آسمان، تخت سلطنت من است، و زمین کرسی زیر پام. آیا می‌توانید معبدی اینچنین برایم بسازید؟ آیا می‌توانید چنین مکانی برای آسودن برابم بنا کنید؟ **50** مگر دست من تمام این هستی را نیافریده است؟ **51** «ای خدانشناسان، ای یاغیان! تا کی می‌خواهید مانند اجدادتان با روح القدس مقاومت کنید؟ **52** کدام پیامبری است که نیاکان شما او را شکنجه و آزار نداده باشند، پیامبرانی که آمدن آن

آوردند، هم مردان و هم زنان تعمید گرفتند. **13** سپس شمعون نیز بگوید؟ زیرا حیات او از زمین برداشته شد. **34** خزانه‌دار حبشی از ایمان آورده، تعمید گرفت. او از فیلیپ جدا نمی‌شد و از معجزات او فیلیپ پرسید: «آیا اشعیا این چیزها را دربارهٔ خودش می‌گفت یا دربارهٔ مات و مهبوت می‌ماند. **14** وقتی رسولان در اورشلیم شنیدند که شخص دیگری؟» **35** آنگاه فیلیپ از آن نوشتهٔ مقدس شروع کرد و با اهالی سامره پیغام خدا را قبول کرده‌اند، پطرس و یوحنا را به آنجا استفاده از قسمت‌های دیگر کتاب مقدس، پیام نجاتبخش عیسی را به فرستادند. **15** وقتی ایشان به سامره رسیدند، برای نوایمانان دعا کردند او رسانید. **36** همچنانکه کالسکه پیش می‌رفت، به یک برکهٔ آب تا روح‌القدس را بیابد، **16** زیرا ایشان فقط به نام عیسی خداوند رسیدند. مرد حبشی گفت: «نگاه کن! این هم آب! آیا امکان دارد تعمید گرفته بودند و هنوز روح‌القدس بر هیچ‌یک از ایشان نازل نشده حالا تعمید بگیرم؟» **37** فیلیپ جواب داد: «اگر با تمام وجودت بود. **17** پس پطرس و یوحنا دست‌های خود را بر سر این نوایمانان ایمان آورده‌ای، امکان دارد.» جواب داد: «من ایمان دارم که عیسی گذاشتند و ایشان نیز روح‌القدس را یافتند. **18** وقتی شمعون دید که مسیح، پسر خداست.» **38** پس کالسکه را نگاه داشتند و هر دو با قرار گرفتن دست‌های رسولان بر سر مردم، روح‌القدس عطا می‌شود، داخل آب رفتند و فیلیپ او را تعمید داد. **39** وقتی از آب بیرون مبلغی پول نزد پطرس و یوحنا آورد تا این قدرت را بخرد. **19** او آمدند، روح خداوند فیلیپ را برداشت و برد و خزانه‌دار حبشی دیگر گفت: «به من نیز این قدرت را بدهید تا هر وقت دست بر سر کسی او را ندید، ولی راه خود را با خوشحالی پیش گرفت و رفت. **40** اما می‌گذارم، روح‌القدس را بیابد!» **20** اما پطرس جواب داد: «پولت با فیلیپ در شهر اشدود دیده شد. پس هم در آنجا و هم در شهرهای تو نابد باد! گمان می‌کنی هدیهٔ خدا را می‌توان با پول خرید! **21** تو سر راه خود، پیغام خدا را به مردم رساند تا به شهر قیصریه رسید.

9 از این نعمت بی‌نصیب هستی، چون دلت نزد خدا پاک نیست. و اما سولس هنوز سخت به تهدید و کشتار پیروان مسیح **22** از این شرارت خود توبه کن و دعا کن تا شاید خدا این افکار ناپاکت را ببخشد. **23** زیرا می‌بینم که پر از حسادت تلخ و اسیر گناه هستی!» **24** شمعون با التماس گفت: «برای من دعا کن تا بلایی بر سرم نیاید.» **25** پطرس و یوحنا آنچه را که خدا در زندگی آنان کرده بود، برای ایمانداران سامره تعریف کردند و کلام خداوند را به آنان تعلیم دادند. آنگاه به اورشلیم بازگشتند. سر راهشان به چند روستا نیز سر زدند و پیغام خدا را به اهالی آنجا نیز بشارت دادند. **26** پس از این واقعه، فرشتهٔ خداوند به فیلیپ گفت: «برخیز و رو به جنوب، به راهی برو که از اورشلیم به بیابان غزه می‌رود.» **27** پس فیلیپ به طرف آن جاده به راه افتاد. وقتی به آنجا رسید به خزانه‌دار مملکت حبشه برخورد که در دربار «کنداکه»، ملکهٔ حبشه، نفوذ و قدرت فراوانی داشت. او برای عبادت در معبد به اورشلیم رفته بود، **28** و اکنون با کالسکه به وطن خود بازمی‌گشت. در ضمن کتاب اشعیا نبی را با صدای بلند می‌خواند. **29** روح خدا به فیلیپ گفت: «تندتر برو تا به کالسکه برسی.» **30** فیلیپ جلو دوید و شنید که چه می‌خواند. پس پرسید: «آیا آنچه را که می‌خوانید درک می‌کنید؟» **31** مرد حبشی جواب داد: «نه، وقتی کسی نیست به من پیام‌دهد، چگونه می‌توانم درک کنم؟» پس، از فیلیپ خواهش کرد که سوار کالسکه شود و کنار او بنشیند. **32** آن قسمتی که از کتب مقدس می‌خواند، این بود: «همچنانکه گوسفند را به سوی کشتارگاه می‌برند، او را نیز به کشتارگاه بردند. او مثل بره‌ای که پشم‌هایش را می‌چینند، لب به اعتراض نگشود. **33** او فروتن بود؛ از این رو هرگونه بی‌عدالتی در حق او روا داشتند. چه کسی می‌تواند از نسل او سخن

بسیار آزار رسانده است! **14** و می‌گویند از طرف کاهنان اعظم اجازه دارد که همه آثانی را که در این شهر نام تو را می‌خوانند، دستگیر نام اینیاس که به مدت هشت سال فلج و بستری بود. **34** پطرس به کند!» **15** اما خداوند فرمود: «برو و آنچه می‌گویم، انجام بده، چون او گفت: «ای اینیاس، عیسی مسیح تو را شفا می‌دهد! برخیز و او وسیله برگردیدن من است تا پیام مرا به قومها و پادشاهان و همچنین بسترت را جمع کن.» او نیز بلافاصله شفا یافت. **35** آنگاه تمام بنی‌اسرائیل برساند. **16** من به او نشان خواهم داد که چقدر باید در اهالی لده و شارون با دیدن این معجزه، به خداوند ایمان آوردند. **36** راه من زحمت بکشد.» **17** پس حناپا رفته، سولس را یافت و دست خود را بر سر او گذاشت و گفت: «برادر شائول، خداوند یعنی همان عیسی که در راه به تو ظاهر شد، مرا فرستاده است که برای تو دعا کنم تا از روح‌القدس پر شوی و چشمانت نیز دوباره بینا شود.» **18** کرد. دوستانش جسد او را شستند و در بالاخانه‌ای گذاشتند تا بپزند در همان لحظه، چیزی مثل پولک از چشمان سولس افتاد و بینا شد. و او را دفن کنند. **38** در این هنگام، شنیدند که پطرس در شهر او بی‌درنگ برخاست و تعمیر یافت. **19** سپس غذا خورد و قوت گرفت. سولس چند روز در دمشق نزد ایمانداران ماند. **20** آنگاه به کنیسه‌های یهود رفت و به همه اعلام کرد که عیسی در حقیقت پسر بالاخانه‌ای بردند که جسد دورکاس در آن بود. در آنجا بیوه‌زنان گرد خداست! **21** کسانی که سخنان او را می‌شنیدند، مات و مبهوت می‌ماندند و می‌گفتند: «مگر این همان نیست که در اورشلیم پیروان عیسی را شکنجه می‌داد و اینجا نیز آمده است تا آنها را بگیرد و زندانی کند و برای محاکمه نزد کاهنان اعظم برود؟» **22** ولی سولس با شور و اشتیاق فراوان موعظه می‌کرد و برای یهودیان دمشق با دلیل و برهان ثابت می‌نمود که عیسی در حقیقت همان مسیح است. **23** پس از گذشت روزهای بسیار، سران قوم یهود تصمیم گرفتند او را بکشند. **24** سولس از نقشه آنان باخبر شد و دانست که شب و روز کنار دروازه‌های شهر کشیک می‌دهند تا او را به قتل برسانند. گزید.

10 پس طرفداران سولس یک شب او را در زنبیلی گذاشتند و از شکاف حصار شهر به پایین فرستادند. **26** وقتی به اورشلیم رسید بسیار کوشید تا نزد ایمانداران برود. ولی همه از او می‌ترسیدند و تصور می‌کردند که حيله‌ای در کار است. **27** تا اینکه برنابا او را نزد رسولان آورد و برای ایشان تعریف کرد که چگونه سولس در راه دمشق خداوند را دیده و خداوند به او چه فرموده و اینکه چگونه در دمشق قدرت به نام عیسی وعظ کرده است. **28** پس سولس نزد رسولان ماند و آزادانه در اورشلیم آمد و رفت می‌کرد و با شهادت به نام خداوند موعظه می‌نمود. **29** ولی عده‌ای از یهودیان یونانی زبان که سولس با ایشان بحث می‌کرد، توطئه چیدند تا او را بکشند. **30** وقتی سایر ایمانداران از وضع خطرناک سولس آگاه شدند، او را به قیصریه بردند و از آنجا به خانه‌اش در طرسوس روانه کردند. **31** به این ترتیب کلیسا آرامش یافت و قوت گرفت و در یهودیه و جلیل و سامره پیشرفت کرد. ایمانداران در ترس خدا و تسلی روح‌القدس زندگی می‌کردند و به تعدادشان افزوده می‌شد. **32** پطرس نیز به همه جا می‌رفت و به وضع ایمانداران رسیدگی می‌کرد. در یکی از این

می کردند، پطرس در عالم رؤیا دید که **11** آسمان باز شد و چیزی پطرس را دعوت کن تا به اینجا بیاید. او در خانه شمعون چرم‌ساز که شبیه سفره‌ای بزرگ به طرف زمین آمد که از چهار گوشه آویزان بود. خانه‌اش در ساحل دریاست، میهمان است. **33** «بی بی‌درنگ به **12** در آن سفره، انواع مختلف چارپایان و خزندگان و پرندگان وجود دنبال شما فرستادم و شما نیز لطف کرده، زود آمدید. حال، همگی داشت. **13** سپس صدایی به پطرس گفت: «برخیز و هر کدام را که در اینجا هستیم و در حضور خدا منتظریم تا پیامی را که خداوند می‌خواهی، ذبح کن و بخور!» **14** پطرس گفت: «ای خداوند، من فرموده که به ما بگویند، بشنویم.» **34** آنگاه پطرس جواب داد: چنین کاری نخواهم کرد، چون در تمام طول عمرم هرگز به چیزی «حالا می‌فهمم که فقط یهودیان محبوب خدا نیستند! **35** بلکه هر حرام و ناپاک لب زده‌ام!» **15** باز آن صدا گفت: «آنچه را که خدا کس از هر نژاد و قومی که خدا را بپرستد و کارهای نیک بکند، مورد پاک ساخته، تو ناپاک نخوان!» **16** این رؤیا سه بار تکرار شد. پسند او واقع می‌شود. **36** شما قیماً از آن بشارت و مژده‌ای که خدا سپس، آن سفره به آسمان بالا رفت. **17** پطرس گیج شده بود، چون به قوم اسرائیل داده آگاه می‌باشید، یعنی این مژده که انسان می‌تواند نه معنی این رؤیا را درک می‌کرد و نه می‌دانست چه باید بکند. در به‌وسیله عیسی مسیح که خداوند همه است، به سوی خدا بازگردد. همین وقت، آن سه نفری که کرنیلیوس فرستاده بود، خانه را پیدا **37** شما می‌دانید که این امر چگونه پس از تعمیدی که یحیی بدان کرده، به دم در رسیده بودند، **18** و می‌گفتند: «آیا شمعون معروف موعظه می‌کرد، در جلیل آغاز شد و به سرتاسر یهودیه رسید. **38** به پطرس در اینجا اقامت دارد؟» **19** در حالی که پطرس درباره رؤیا و بدون شک می‌دانید که خدا عیسی ناصری را با روح‌القدس و می‌اندیشید، روح‌القدس به او گفت: «سه نفر آمده‌اند تا تو را ببینند. قدرت خود مَسُح کرد. او به همه جا می‌رفت و کارهای نیک انجام **20** برخیز و پایین برو، و بدون شک و تردید همراه ایشان برو، زیرا می‌داد و همه آتانی را که تحت ظلم و قدرت ابلیس قرار داشتند شفا ایشان را من فرستادم.» **21** پطرس پایین رفت و به ایشان گفت: می‌بخشید، زیرا خدا با او بود. **39** «و ما رسولان شاهد تمام اعمالی «من پطرس هستم. چه فرمایشی دارید؟» **22** جواب دادند: «ما از جانب کرنیلیوس، افسر رومی آمده‌ایم. او شخص نیکوکار و خداترسی بود که او را بر صلیب کشتند. **40** ولی سه روز بعد، خدا او را زنده است و مورد احترام یهودیان نیز می‌باشد. فرشته‌ای نیز به او ظاهر شده کرد و ظاهر فرمود، **41** البته نه به همه مردم، بلکه به شاهدانی که از و گفته است که به دنبال شما بفرستد و شما را به خانه دعوت کرده، پیش انتخاب کرده بود، یعنی به ما که بعد از زنده شدنش، با او سخنانتان را بشنود.» **23** پطرس آنان را به خانه برد و پذیرایی کرد و خوردیم و نوشیدیم. **42** و خدا ما را فرستاده تا این خبر خوش را به روز بعد با ایشان به قیصریه رفت. چند نفر از ایمانداران «یافا» نیز با همه برسانیم و بگویم که خدا عیسی را تعیین نموده تا داور زندگان و او رفتند. **24** فردای آن روز به قیصریه رسیدند. کرنیلیوس بستگان و مردگان باشد. **43** تمام پیامبران نیز نوشته‌اند که هر کس به او ایمان دوستان نزدیک خود را هم جمع کرده بود و انتظار ایشان را می‌کشید. بی‌آورد، گناهانش بخشیده خواهد شد.» **44** هنوز سخن پطرس تمام **25** به محض اینکه پطرس وارد خانه شد، کرنیلیوس در مقابل او به نشد بود که روح‌القدس بر تمام شنوندگان نازل شد! **45** یهودیانی خاک افتاد و او را پرستش کرد. **26** اما پطرس او را برخیزانید و که همراه پطرس آمده بودند، وقتی دیدند که روح‌القدس به غیریهودیان گفت: «بلند شو! من نیز مانند تو یک انسانم.» **27** پس برخاسته، نیز عطا شده است، مات و مبهوت ماندند. **46** زیرا شنیدند که گفتگوکنان به اتافی که عده زیادی در آن جمع بودند، رفتند. **28** ایشان به زبانهای غیر سخن می‌گویند و خدا را می‌ستایند. آنگاه پطرس به ایشان گفت: «شما خود می‌دانید که قوانین یهود اجازه پطرس گفت: **47** «حالا که اینها روح‌القدس را درست مانند ما نمی‌دهد که من به خانه شخصی غیریهودی بیایم. ولی خدا در رؤیا یافته‌اند، آیا کسی می‌تواند از تعمیدشان در آب مانع گردد؟» **48** پس به من نشان داده است که هرگز نباید کسی را نجس بدانم. **29** به نام عیسی مسیح ایشان را تعمید داد. آنگاه کرنیلیوس التماس کرد از این رو وقتی شما به دنبال من فرستادید، بی‌چون و چرا آمدم. که پطرس چند روزی نزد آنان بماند.

11 خبر ایمان آوردن غیریهودیان بلافاصله در همه جا پیچید و به گوش رسولان و سایر پیروان مسیح در یهودیه نیز رسید. **2** پس هنگامی که پطرس به اورشلیم بازگشت، ایمانداران یهودی تبار با او درگیر شدند **3** و گفتند که چرا با غیریهودیان نشست و برخاست کرده و از همه بدتر، با آنان بر سر یک سفره غذا خورده است. **4** آنگاه پطرس موضوع را از اول به تفصیل برای ایشان تعریف کرد و گفت: **5** «یک

روز در شهر یافا بودم. وقتی دعا می‌کردم، در رؤیا دیدم که چیزی شخصی مهربان و پر از روح‌القدس بود و ایمانی قوی داشت. در شبیه سفره‌ای بزرگ از آسمان پایین آمد که از چهار گوشه آویزان بود. نتیجه، مردم دسته‌دسته به خداوند ایمان می‌آوردند. 25 برنابا به 6 وقتی خوب به آن نگاه کردم دیدم در آن سفره انواع چارپایان اهلی طرسوس رفت تا سولس را بیاید. 26 وقتی او را پیدا کرد به انطاکیه و وحشی، خزندگان و پرندگان وجود داشت. 7 سپس صدایی شنیدم آورد و هر دو یک سال در انطاکیه ماندند و عده زیادی از نوایمانان که به من گفت: برخیز و از هر کدام که می‌خواهی ذبح کن و را تعلیم دادند. در انطاکیه بود که برای نخستین بار پیروان عیسی بخور. 8 «گفتم: "ای خداوند، من چنین کاری نخواهم کرد، چون مسیح را «مسیحی» لقب دادند. 27 در این هنگام، چند نبی از در تمام طول عمرم هرگز به چیزی حرام و ناپاک لب نزنده‌ام!» 9 «اما اورشلیم به انطاکیه آمدند. 28 یکی از آنان که نامش آغابوس بود، در آن صدا از آسمان بار دیگر گفت: "آنچه را که خدا پاک ساخته، تو یک مجلس عبادتی برخاست و با الهام روح خدا پیشگویی کرد که ناپاک نخوان!" 10 «این صحنه سه بار تکرار شد. سپس آن سفره به‌زودی سرزمین اسرائیل دچار قحطی سختی خواهد شد. این قحطی دوباره به آسمان بالا رفت. 11 درست در همین وقت، سه نفر به در زمان فرمانروایی کلودیوس قیصر پدید آمد. 29 پس، مسیحیان آنجا خانه‌ای که من در آن میهمان بودم رسیدند. آنها آمده بودند که مرا به تصمیم گرفتند هر کس در حد توانایی خود، هدیه‌ای بدهد تا برای قیصریه ببرند. 12 روح‌القدس به من گفت که همراه ایشان بروم و به مسیحیان یهودیه بفرستد. 30 این کار را کردند و هدایای خود را به غیریهودی بودن ایشان توجهی نداشته باشم. این شش برادر نیز با من دست برنابا و سولس سپردند تا نزد مشایخ کلیسای اورشلیم ببرند.

آمدند. پس به خانه شخصی رسیدیم که به دنبال من فرستاده بود. 12 در همین زمانها بود که هیرودیس پادشاه به آزار و شکنجه 13 او برای ما تعریف کرد که چگونه فرشته‌ای بر او ظاهر شده و به او گفته: "کسانی به یافا بفرست تا شمعون پطرس را پیدا کنند. 14 او خواهد گفت که چطور تو و خانواده‌ات می‌توانید نجات بیابید!" 15 «هنگامی که برای ایشان شروع به صحبت کردم، روح‌القدس بر ایشان نازل شد، درست همان‌طور که اول بر ما نازل شد. 16 آنگاه به یاد سخنان خداوند افتادم که فرمود: "یحیی با آب تعمید می‌داد؛ ولی شما با روح‌القدس تعمید خواهید یافت." 17 حال، اگر خدا به این غیریهودیان نیز همان هدیه را داد که به ما پس از ایمان آوردن به خداوند عیسی مسیح بخشید، پس من که باشم که سر راه خدا بایستم.» 18 وقتی این را شنیدند، قانع شدند و گفتند: «خدا را شکر که همان لطفی را که در حق ما نمود، در حق غیریهودیان نیز انجام داده و به ایشان این امکان را بخشیده تا دست از گناه کشیده، به سوی او بازگردند و حیات جاودانی را به دست آورند.» 19 پس از قتل استیفان، وقتی شکنجه و آزار ایمانداران اورشلیم شروع شد، آنانی که از اورشلیم فرار کرده بودند، تا فینقیه و قبرس و انطاکیه پیش رفتند و پیغام انجیل را فقط به یهودیان رساندند. 20 ولی چند نفر از ایمانداران اهل قبرس و قیروان وقتی به انطاکیه رسیدند، با یونانیان نیز درباره عیسی خداوند سخن گفتند. 21 قدرت خداوند با آنان بود، به طوری که بسیاری از این غیریهودیان ایمان آوردند و به سوی خداوند بازگشت کردند. 22 وقتی این خبر به گوش ایمانداران کلیسای اورشلیم رسید، برنابا را که اهل قبرس بود، به انطاکیه فرستادند تا به این نوایمانان کمک کند. 23 وقتی برنابا به آنجا رسید و دید که خدا چه کارهای شگفت‌آوری انجام می‌دهد، بسیار شاد شد و ایمانداران را تشویق کرد که با تمام وجود به خداوند وفادار بمانند. 24 برنابا

رهانیده است!» **12** آنگاه، پس از لحظه‌ای تأمل، به خانهٔ مریم مادر روح‌القدس سفر خود را آغاز کردند. نخست به بندر سلوکیه رفتند و از یوحنا معروف به مرقس رفت. در آنجا عدد زیادی برای دعا گرد آمده آنجا با کشتی عازم جزیرهٔ قبرس شدند. **5** در قبرس به شهر سلامیس بودند. **13** پطرس در زد و خادمه‌ای به نام رُدا آمد تا در را باز کند. رفتند و در کنیسهٔ یهودیان کلام خدا را موعظه کردند. یوحنا معروف **14** وقتی صدای پطرس را شنید، از فرط شادی، بدون اینکه در را باز به مرقس نیز به‌عنوان دستیار، آنها را همراهی می‌کرد. **6** در آن جزیره، کند، برگشت تا به همه مژده دهد که پطرس در می‌زند. **15** ولی آنان شهر به شهر گشتند و پیغام خدا را به مردم رساندند، تا اینکه به شهر حرف او را باور نکردند و گفتند: «مگر دیوانه شده‌ای؟» اما وقتی پطرس رسیدند. در آنجا به یک جادوگر یهودی برخوردند به نام باریشوع دیدند اصرار می‌کنند، گفتند: «لایه فرشتهٔ اوست.» **16** ولی پطرس که ادعای پیغمبری می‌کرد. **7** وی با «سرجیوس پولس» که فرماندار بی‌وقته در می‌زد. سرانجام رفتند و در را باز کردند. وقتی دیدند خود رومی قبرس و شخصی فرهیخته و دانا بود، طرح دوستی ریخته بود. پطرس است، مات و مبهوت ماندند. **17** پطرس اشاره کرد که آرام فرماندار برنابا و سولس را به حضور خود فراخواند، چون می‌خواست باشند و تعریف کرد که چه اتفاقی افتاده و چطور خداوند او را از زندان پیغام خدا را از زبان آنان بشنود. **8** ولی علیمان، همان جادوگر (زیرا بیرون آورده است. پیش از رفتن نیز از ایشان خواست تا یعقوب و سایر معنی نامش همین است)، مزاحم می‌شد و نمی‌گذاشت فرماندار به برادران را آگاه سازند. بعد به جای امن‌تری رفت. **18** صبح در زندان پیغام برنابا و پولس گوش دهد و سعی می‌کرد نگذارد به خداوند غوغایی بپا شد. همه پطرس را جستجو می‌کردند. **19** وقتی هیرودیس ایمان بیاورد. **9** آنگاه سولس که پولس نیز خوانده می‌شد، پُر از به دنبال او فرستاد و آگاه شد که در زندان نیست، هر شانزده نگهبان روح‌القدس شده، مستقیم به چشمان علیمان نگاه کرد و گفت: **10** «را بازداشت کرده، حکم اعدامشان را صادر کرد. آنگاه یهودیه را ترک (ای فرزند ابلیس، ای حیل‌گر بدذات، ای دشمن تمام خوبی‌ها، آیا کرده، به قیصریه رفت و مدتی در آنجا ماند. **20** وقتی هیرودیس در از مخالفت کردن با خدا دست برنمی‌داری؟ **11** حال که چنین قیصریه بود، گروهی از نمایندگان شهرهای صور و صیدون به دیدن خدا تو را چنان می‌زند که تا مدتی کور شوی و نور خورشید را او آمدند. هیرودیس نسبت به اهالی این دو شهر خصوصیت عمیقی نینبانی!» در دم، چشمان علیمان تیره و تار شد و کورگورانه به این سو داشت. پس ایشان حمایت بلاستوس وزیر دربار او را به دست آوردند و آن سو می‌رفت و التماس می‌کرد کسی دست او را بگیرد و راه و از هیرودیس تقاضای صلح کردند، زیرا اقتصاد شهرهای آنان به داد را به او نشان دهد. **12** وقتی فرماندار این را دید، از قدرت پیام و سند با سرزمین او بستگی داشت. **21** در روز مقرر، هیرودیس لباس خدا متحیر شد و ایمان آورد. **13** پولس و همراهانش پطرس را ترک شاهانه‌ای پوشید و بر تخت سلطنت نشست و تظنی ایراد کرد. **22** کردند و با کشتی عازم ایالت پامفیلیا شدند و در بندر پرچه پیاده مردم فریاد برآوردند: «این صدای خداست، نه صدای انسان!» **23** شدند. در آنجا یوحنا معروف به مرقس از ایشان جدا شد و به اورشلیم همان لحظه فرشتهٔ خداوند هیرودیس را چنان زد که بدنش پر از کرم شد و مرد، زیرا به جای اینکه خدا را تمجید کند، گذاشت مردم او را رفتند. ایشان روز شنبات برای پرستش خدا به کنیسهٔ یهود وارد شدند. پرستش کنند. **24** اما پیغام خدا به سرعت به همه می‌رسید و تعداد ایمانداران روز به روز بیشتر می‌شد. **25** برنابا و سولس نیز به اورشلیم رفتند و هدایای مسیحیان را به کلیسا دادند و بعد به شهر انطاکیه لطفاً برایشان بیان کنید.» **16** پولس از جا برخاست و با دست اشاره کرد تا ساکت باشند و گفت: «ای مردان اسرائیل، و ای غیریهودیان بازگشتند. در این سفر یوحنا معروف به مرقس را نیز با خود بردند.

13 در کلیسای انطاکیه سوریه، تعدادی نبی و معلم وجود داشت که عبارت بودند از: برنابا، شمعون که به او «سیاه» نیز می‌گفتند، لوقیوس اهل قیروان، منائن که برادرخواندهٔ هیرودیس پادشاه بود، و سولس. **2** یک روز، وقتی این اشخاص روزه گرفته بودند و خدا را عبادت می‌کردند، روح‌القدس به ایشان فرمود: «برنابا و سولس را برای من جدا کنید تا به خدمت مخصوصی که ایشان را بدان فرا خوانده‌ام، مشغول شوند.» **3** پس به روزه و دعا ادامه داد، دستها بر سر آن دو گذاشتند و آنان را روانه ساختند. **4** برنابا و پولس با هدایت

را برکنار نمود و داوود را به جای وی پادشاه ساخت و فرمود: داوود، 40 پس مواظب باشید مبدا گفته‌های پیامبران شامل حال شما نیز پسر یسا، مرد دلخواه من است. او کسی است که هر چه بگویم بشود که می‌گویند: 41 شما که حقیقت را خوار می‌شمارید، ببینید و اطاعت، می‌کند. 23 و عیسی، آن نجات‌دهنده‌ای که خدا وعده‌اش تعجب کنید و ناپود شوید! زیرا در روزگار شما کاری می‌کنم که حتی را به اسرائیل داد، از نسل همین داوود پادشاه است. 24 «ولی پیش وقتی خیرش را به شما دهند، باور نکنید!» 42 آن روز وقتی پولس و از آمدن او، یحیی موعظه می‌کرد که لازم است تمامی قوم اسرائیل از برنابا کنیسه را ترک می‌گفتند، مردم از ایشان خواهش کردند که هفته گناهان خود دست بکشند، به سوی خدا بازگشت نمایند و تعمید بعد نیز دربارهٔ این امور برای ایشان صحبت کنند. 43 وقتی جماعت بگیرند. 25 وقتی یحیی دورهٔ خدمت خود را به پایان رساند، به مرخص شدند، بسیاری از یهودیان و غیریهودیان خدایپرست به دنبال مردم گفت: آیا تصور می‌کنید که من مسیح هستم؟ نه، من مسیح پولس و برنابا رفتم. این دو با ایشان سخن گفتند و ترغیبشان کردند تا نیستم. مسیح به زودی خواهد آمد. من حتی شایسته نیستم که بند در فیض خدا ثابت‌قدم بمانند. 44 هفته بعد تقریباً همهٔ مردم شهر کفشپایش را باز کنم. 26 «برادران، خدا این نجات را به همهٔ ما آمدند تا کلام خدا را از زبان آنان بشنوند. 45 اما وقتی سران یهود هدیه کرده است. این نجات هم برای شماست که از نسل ابراهیم دیدند که مردم اینچنین از پیغام رسولان استقبال می‌کنند، از روی می‌باشید، و هم برای شما غیریهودیان که خدایپرست هستید. 27 حسادت از آنان بدگویی کردند و هر چه پولس می‌گفت، ضد آن را «ولی یهودیان شهر اورشلیم، با سران قوم عیسی را کشتند، و به این ترتیب پیشگویی پیامبران را تحقق بخشیدند. ایشان او را نپذیرفتند و پی نبردند که او همان کسی است که پیامبران درباره‌اش پیشگویی کرده‌اند، با اینکه هر شیآت نوشته‌های آن پیامبران را می‌خواندند و که لایق حیات جاودانی نیستید. (aiōnios g166) 47 و این درست می‌شنیدند. 28 هر چند عیسی بی‌گناه بود، ولی به پیلاتس اصرار کردند که او را بکشد. 29 سرانجام وقتی تمام بلاهای پیشگویی شده را بر سر او آوردند، او را از صلیب پایین آورده، در مقبره گذاشتند. 30 ولی خدا او را زنده کرد! 31 و کسانی که همراه او از جلیل به اورشلیم آمده بودند، بارها او را زنده دیدند. ایشان اکنون شاهدان او نزد قوم ما، یعنی قوم اسرائیل هستند. 32 «من و برنابا برای همین به آن ناحیه رسید. 50 آنگاه سران قوم یهود، زنان دیندار و متشخص و اینجا آمده‌ایم تا این خبر خوش را به شما نیز برسانیم. این وعده به اجداد ما داده شد. 33 و خدا آن را با زنده کردن عیسی، برای ما که فرزندان ایشانیم، وفا کرد. این است آنچه در مزمور دوم دربارهٔ عیسی نوشته شده است: «تو پسر من هستی! امروز من پدر تو شده‌ام.» 52 اما کسانی که در اثر پیغام 34 «زیرا خدا وعده داده بود که او را از مردگان برخیزاند تا در قبر نپوسد، چنانکه در کتب مقدس آمده: «آن برکات مقدس را که به داوود وعده دادم، برای تو انجام خواهم داد.» 35 مزمور دیگری به طور مفصل شرح می‌دهد که: «تو نخواهی گذاشت قدوس تو در قبر بپوسد.» 36 این آیه اشاره به داوود نیست چون داوود، در زمان خود مطابق میل خدا خدمت کرد و بعد مرد، دفن شد و بدنش نیز پوسید. 37 پس این اشاره به شخص دیگری است، یعنی به کسی است که خدا او را دوباره زنده کرد و بدنش از مرگ ضرر و زبانی ندید. 38 «برادران، توجه کنید! در این مرد، یعنی عیسی برای گناهان شما امید آمزش هست. 39 هر که به او ایمان آورد، از قید تمام گناهانش آزاد خواهد شد و خدا او را خوب و شایسته به حساب خواهد آورد؛ و این کاری است که شریعت موسی هرگز نمی‌تواند برای ما انجام دهد.

14 در شهر قونیه نیز پولس و برنابا به کنیسه یهود رفتند و چنان با قدرت سخن گفتند که عدۀ زیادی از یهودیان و غیریهودیان ایمان آوردند. 2 اما یهودیانی که ایمان نیآورده بودند، غیریهودیان را نسبت به پولس و برنابا بدگمان ساختند و تا توانستند از آنان بدگویی کردند. 3 با وجود این، پولس و برنابا مدت زیادی آنجا ماندند و با دلیری پیغام خدا را به مردم اعلام نمودند. خداوند نیز به ایشان قدرت داد تا معجزاتی بزرگ و حیرت‌آور انجام دهند تا ثابت شود که پیغامشان از سوی اوست. 4 اما در شهر دو دستگی ایجاد شد؛ گروهی طرفدار سران یهود بودند و گروهی دیگر طرفدار رسولان مسیح. 5 آنگاه جمعی از مردمان غیریهودی و یهودی، به‌همراه رهبرانشان توطئه چیدند

تا بر ایشان تاخته، سنگسارشان کنند. **6** رسولان وقتی از این امر از آنجا به اتالیب رفتند. **26** سرانجام، با کشتی به انطاکیه سوریه آگاهی یافتند، به شهرهای منطقه لیکائونیه، یعنی لیستره و دربه و بازگشتند، یعنی به شهری که این سفر طولانی را از آنجا آغاز کرده و اطراف آنجا گریختند، **7** و به هر جا می‌رسیدند، پیغام خدا را به مردم در آن به فیض خدا سپرده شده بودند تا این خدمت را انجام دهند. می‌رساندند. **8** در لیستره به مردی که لنگ مادرزاد بود برخوردند که **27** وقتی پولس و برنابا به انطاکیه رسیدند، مسیحیان را گرد آوردند و هرگز راه نرفته بود. **9** هنگامی که پولس موعظه می‌کرد، او گوش فرا گزارش سفر خود را تقدیم کرده، مژده دادند که چگونه خدا درهای می‌داد و پولس به او چشم دوخته، دید ایمان شفا یافتن دارد. **10** ایمان را به روی غیریهودیان نیز گشوده است. **28** آنان مدت زیادی پس به او گفت: «برخیز و بایست!» او نیز از جا جست و شروع کرد نزد مسیحیان انطاکیه ماندند.

به راه رفتن! **11** وقتی حاضران این واقعه را دیدند فریاد برآورد، به زبان محلی گفتند: «این اشخاص خدایان هستند که به صورت انسان ظاهر شده‌اند!» **12** ایشان تصور کردند که برنابا زئوس است و پولس نیز هرمس، چون پولس سخنگوی اصلی بود. **13** کاهن زئوس که معبدش درست بیرون دروازه شهر بود، چند گاو و تاجهایی از گُل به دروازه شهر آورد؛ او و جماعت آماده می‌شدند تا قربانی تقدیمشان کنند. **14** اما وقتی برنابا و پولس به قصد مردم بی بردند، لباسهای خود را پاره کردند و به میان مردم رفتند و فریاد زدند: **15** «ای مردم، چرا چنین می‌کنید؟ ما صرفاً انسان هستیم، درست مانند خودتان! ما برایتان این مژده را آورده‌ایم که باید از این چیزهای باطل و بی‌ارزش دست بردارید و به خدای زنده روی بیاورید، خدایی که آسمان و زمین و دریا و هرآنچه را که در آنهاست، آفرید. **16** در دوران گذشته، خدا قومها را به حال خود رها کرد تا به هر راهی که می‌خواهند بروند، **17** با اینکه برای اثبات وجود خود، همواره دلایل کافی به ایشان می‌داد. برای نمونه، از رحمت خود، به موقع برایتان باران می‌فرستد، و محصول خوب و غذای کافی به شما عطا می‌کند، و دلنات را از شادی لبریز می‌سازد.» **18** سرانجام، حتی با این سخنان، به زحمت توانستند مردم را از تقدیم قربانی باز دارند. **19** ولی چند روز بعد، یهودیانی از انطاکیه و قونیه آمدند و اهالی شهر را چنان تحریک نمودند که بر سر پولس ریختند و او را سنگسار کردند و به گمان اینکه دیگر مرده است، او را کشان‌کشان به بیرون شهر بردند. **20** اما چون ایمانداران دور او گرد آمدند، او برخاست و به شهر بازگشت و روز بعد با برنابا به شهر دربه رفت. **21** در آنجا نیز پیغام خدا را به مردم اعلام کردند و عده‌ای را شاگرد مسیح ساختند. بعد از آن باز به لیستره، قونیه و انطاکیه بازگشتند، **22** و در آنجا ایمانداران را تقویت کرده، تشویقشان می‌کردند که به ایمان خود وفادار بمانند، و می‌گفتند: «باید با عبور از سختی‌های بسیار، وارد ملکوت خدا شویم.» **23** سپس در هر کلیسا، مسیحیان باتجربه را به عنوان شیخ تعیین کردند. آنگاه روزه گرفته، برای ایشان دعا کردند و آنان را به دست خداوندی که به او ایمان داشتند سپردند. **24** پس از آن، از راه پیسیدیه به پمفلیه سفر کردند. **25** و باز در پرجه موعظه کردند و

15

در همان زمان که پولس و برنابا در انطاکیه بودند، عده‌ای از یهودیه آمدند و به مسیحیان تعلیم غلط داده، می‌گفتند: «اگر کسی به آیین موسی وفادار نماند و ختنه نشود، محال است بتواند نجات پیدا کند.» **2** پولس و برنابا در این باره به مخالفت و مباحثه شدید با ایشان پرداختند، تا بالاخره قرار شد مسیحیان انطاکیه، پولس و برنابا را با چند نفر از میان خود به اورشلیم بفرستند تا عقیده رسولان و مشایخ کلیسای آنجا را در این باره جویا شوند. **3** پس ایشان با بدرقه کلیسا، به سوی اورشلیم حرکت کردند و سر راهشان، در شهرهای فنیقیه و سامره نیز به مسیحیان سر زدند و مژده دادند که غیریهودیان نیز به مسیح ایمان آورده‌اند؛ و همه از شنیدن این خبر شاد شدند. **4** وقتی به اورشلیم رسیدند اعضای کلیسا و رسولان و مشایخ، ایشان را با آغوش باز پذیرفتند. پولس و برنابا نیز آنچه را که خدا به وسیله ایشان انجام داده بود گزارش دادند. **5** آنگاه چند نفر از مسیحیان که قبلاً از فرقه فریسیان بودند، برخاسته، گفتند: «تمام غیریهودیانی که مسیحی شده‌اند باید ختنه شوند و شریعت موسی را نگاه دارند.» **6** پس رسولان و مشایخ کلیسا تصمیم گرفتند جلسه‌ای تشکیل دهند تا به این موضوع رسیدگی کنند. **7** در این جلسه، پس از مباحثه بسیار، پطرس برخاست و به ایشان گفت: «برادران، شما همه می‌دانید که از مدتها پیش خدا مرا از میان خودتان انتخاب کرد تا پیغام انجیل را به غیریهودیان برسانم تا ایشان آن را بشنوند و ایمان آورند. **8** خدا که از دل مردم باخبر است، روح‌القدس را همان‌طور که به ما داد، به غیریهودیان نیز ارزانی داشت تا این حقیقت را ثابت کند که ایشان را نیز مانند ما می‌پذیرد. **9** «پس خدا میان ما و آنان هیچ فرقی نگذاشت، چون همان‌طور که دل ما را با ایمان پاک کرد، دل آنان را نیز پاک نمود. **10** حال، چرا می‌خواهید از کار خدا ایراد بگیرید و باری روی دوش دیگران بگذارید که نه ما توانستیم حمل کنیم و نه اجداد ما؟ **11** مگر ایمان ندارید که با فیض عیسی خداوند، همه یکسان نجات پیدا می‌کنند؟» **12** بدین ترتیب، بحث خاتمه یافت. سپس حضار به برنابا و پولس گوش دادند و ایشان معجزاتی را که خدا در میان غیریهودیان به عمل آورده بود، بازگو

کردند. **13** پس از ایشان، نوبت به یعقوب رسید. او برخاست و روانه کردند تا به کلیسای اورشلیم برگردند. **34** اما سیلاس تصمیم گفت: «برادران، گوش کنید. **14** پطرس برای شما بیان کرد که گرفت در آنجا بماند. **35** پولس و برنابا در انطاکیه ماندند تا همراه چگونگی خدا برای نخستین بار بر غیریهودیان ظاهر شد تا برای جلال دیگران، کلام خدا را تعلیم و بشارت دهند. **36** پس از چندی، خود، از میان ایشان قومی جدید انتخاب کند. **15** و این امر که پولس به برنابا پیشنهاد کرد که بازگردند و به شهرهایی که قبلاً در غیریهودیان ایمان می‌آوردند، دقیقاً منطبق با کلام انبیا است، همان‌طور آنجا موعظه کرده بودند، سر بزنند تا ببینند ایمانداران در چه حالند. که نوشته شده: **16** «پس از آن، باز خواهیم گشت و خیمهٔ افتادهٔ **37** برنابا موافقت کرد و خواست یوحنا معروف به مرقس را نیز با داوود را از نو بر پا خواهیم داشت و ویرانه‌هایش را بازسازی خواهیم کرد خود ببرند. **38** ولی پولس صلاح نمی‌دید کسی را با خود ببرند که و آن را به حالت نخست برخواهم گردانید، **17** تا باقی افراد بشر در پامفیلیا آنان را ترک نموده و با ایشان همکاری نکرده بود. **39** بتوانند خداوند را بچویند، حتی تمام قومهایی که نام مرا بر خود دارند. این است سخن خداوندی که این امور را به انجام می‌رساند»، **18** اموری که از دیرباز معلوم بوده است. (aiōn g165) **19** «بنابراین، عقیدهٔ من این است که نباید در مورد غیریهودایی که به سوی خدا باز می‌گردند، مسائل را دشوار سازیم. **20** فقط بنویسیم که گوشت

16 حیواناتی را که برای بنها قربانی شده‌اند و خون و حیوانات خفه شده را نخورند و از بی‌عفتی بپرهیزند. **21** چون سالهاست که روزهای شَبَات در هر شهر در کنیسه‌ها این شریعت موسی موعظه می‌شود.» **22** پس رسولان و مشایخ کلیسا با تمام اعضای کلیسا رأی دادند که دو نفر را همراه پولس و برنابا به انطاکیه بفرستند تا نتیجهٔ این جلسه را به ایشان اطلاع دهند. این دو نفر یکی یهودا معروف به برسابا بود و دیگری سیلاس. ایشان هر دو از افراد سرشناس کلیسا بودند. **23** متن نامه‌ای که با خود بردند، از این قرار بود: «ما رسولان، مشایخ و برادران اهل اورشلیم به شما برادران غیریهودی اهل انطاکیه، سوریه و قیلیقیه سلام می‌رسانیم. **24** از قرار معلوم، افرادی از میان ما نزد شما آمده، شما را مشوش ساخته و رنجانده‌اند و بدون دستور ما به شما گفته‌اند که برای نجات یافتن، باید شریعت یهود را نگاه دارید. **25** پس، ما تصمیم گرفتیم از طرف خود این دو نماینده را همراه عزیزانمان برنابا و پولس نزد شما فرستیم، **26** افرادی که به خاطر خداوند ما عیسی مسیح از جان خود گذشته‌اند. **27** پس ما یهودا و سیلاس را می‌فرستیم تا به شما بگویند که نظر ما دربارهٔ مشکل شما چیست. **28** زیرا با هدایت روح‌القدس صلاح دیدیم که باری بر دوش شما نگذاریم، جز این ضروریات که: **29** از گوشت حیواناتی که برای بنها قربانی می‌شوند و گوشت حیوانات خفه شده و خون و بی‌عفتی بپرهیزید. اگر از این چیزها دوری کنید، کار خوبی خواهید کرد. همین و بس.» **30** این چهار نفر بی‌درنگ به انطاکیه رفتند و تمام مسیحیان را دور هم جمع کردند و آن نامه را به ایشان دادند. **31** وقتی نامه را خواندند بی‌اندازه شاد شدند. **32** سپس، یهودا و سیلاس که هر دو نبی بودند، با سخنان بسیار ایمانداران را تشویق و تقویت کردند. **33** سپس مدتی در آنجا ماندند، و بعد ایمانداران ایشان را به سلامت

برای دعا بیایم. پس به گفتگو با زنانی نشستیم که در آنجا گرد آمده خانه‌اش رساندند. **33** او نیز فوری زخمهای ایشان را شست و سپس بودند. **14** یکی از این زنان لیدیه نام داشت. او فروشنده پارچه‌های با اهل خانه‌اش تعمیر گرفت. **34** آنگاه پولس و سیلاس را به خانه ارغوانی و اهل طیاتیرا و زنی خدایپرست بود. همان‌طور که به پیام برد و به ایشان خوراک داد. زندانبانان و اهل خانه او از اینکه به خدا ما گوش می‌داد، خداوند دل او را گشود، به طوری که هر چه را ایمان آورده بودند، بسیار شاد بودند. **35** وقتی صبح شد از طرف که پولس می‌گفت، می‌پذیرفت. **15** او با تمام اعضای خانواده‌اش دادگاه مأمورانی آمدند و به زندانبانان گفتند: «پولس و سیلاس را آزاد تعمیر گرفت و خواهش کرد که میهمان او باشیم و گفت: «اگر کن بروند.» **36** او نیز به پولس گفت: «مقامات شهر دستور داده‌اند اطمینان دارید که برآستی به خداوند ایمان دارم، پس بیایید میهمان که شما را آزاد کنم. پس به سلامتی بروید.» **37** اما پولس جواب من باشی.» آنقدر اصرار نمود تا سرانجام قبول کردیم. **16** یک روز که به محل دعا در کنار رودخانه می‌رفتیم، به کنیزی برخوردیم حالا می‌گویند مخفیانه بیرون برویم! هرگز! چون تابعیت ما رومی که اسیر روحی پلید بود و فالگیری می‌کرد و از این راه سود کلانی است، اعضای دادگاه باید با پای خود بیایند و از ما عذرخواهی عاید اربابانش می‌نمود. **17** آن دختر به دنبال پولس و ما می‌آمد و با **38** مأموران بازگشتند و به دادگاه گزارش دادند. وقتی شنیدند صدای بلند به مردم می‌گفت: «این مردان خدمتگزاران خدای متعال که پولس و سیلاس تابع دولت روم هستند، وحشت کردند. **39** پس هستند و راه نجات را به شما اعلان می‌کنند.» **18** چند روز کار او به زندان آمدند و با التماس گفتند: «لطفاً تشریف ببرید.» و با احترام همین بود تا اینکه پولس آزرده‌خاطر شد و به روح ناپاکی که در او بود ایشان را از زندان بیرون آوردند و خواهش کردند که از شهر بیرون گفت: «به نام عیسی مسیح به تو دستور می‌دهم که از وجود این بروند. **40** پولس و سیلاس وقتی از زندان بیرون آمدند، به خانه لیدیه دختر بیرون بیایی!» در همان لحظه روح پلید او را رها کرد. **19** وقتی بازگشتند تا با ایمانداران ملاقات کنند و یکبار دیگر ایشان را تشویق اربابان او دیدند که با این کار درآمدشان قطع شده، پولس و سیلاس کنند. سپس آنجا را ترک کردند.

17 ایشان از شهرهای آمفیولیس و آپولونیا گذشتند و به حضور مقامات شهر فریاد می‌زدند: «این یهودیان شهر ما را به آشوب کشیده‌اند. **21** رسمی را تعلیم می‌دهند که برخلاف قوانین ما رومیان است.» **22** گروهی از مردم شهر نیز با آنان همدست شدند. در دادگاه لباسهای پولس و سیلاس را از نشان درآوردند و ایشان را سخت چوب زدند. **23** پس از ضرب و شتم فراوان، هر دو را به زندان انداختند و زندانبانان را تهدید کردند که اگر اینها فرار کنند، او را خواهند کشت. **24** او نیز ایشان را به بخش درونی زندان برد و پاهای آنان را با زنجیر بست. **25** نیمه‌های شب وقتی پولس و سیلاس مشغول دعا و سرود خواندن بودند و دیگران نیز به آنان گوش می‌دادند، **26** ناگهان زلزله‌ای رخ داد! شدت آن به قدری زیاد بود که پایه‌های زندان لرزید و همه درها باز شد و زنجیرها از دست و پای زندانبانان فرو ریخت! **27** زندانبانان از خواب پرید و دید تمام درهای زندان باز است و فکر کرد که زندانبانان فرار کرده‌اند؛ پس شمشیرش را کشید تا خود را بکشد. **28** ولی پولس فریاد زد: «به خود صدمه‌ای زن! ما همه اینجا هستیم!» **29** زندانبانان خواست تا چراغی برایش بیاورند و سراسیمه به درون زندان دوید و در حالی که می‌لرزید به پای پولس و سیلاس افتاد. **30** سپس ایشان را از زندان بیرون آورد و با التماس گفت: «آقایان، من چه کنم تا نجات یابم؟» **31** جواب دادند: «به عیسی خداوند ایمان آور تا تو و تمام افراد خانواده‌ات نجات یابید.» **32** آنگاه پیام خداوند را به او و اهل

طبق معمول به کنیسه یهود رفتند تا پیغام انجیل را اعلام نمایند. **11** سقوط هر یک از قومهای جهان و مرزهای آنها را از پیش تعیین کرده ولی اهالی بیریه از مردم تسالونیکي نسیب‌تر بودند و با اشتیاق به پیغام است. **27** «قصده خدا این بود که مردمان به جستجوی او برآیند تا آنان گوش می‌دادند و هر روز کتب مقدّس را با دقت می‌خواندند تا ببینند گفته‌های پولس و سیلاس مطابق کلام خدا هست یا نه. **12** نزدیکتر است. **28** زیرا در اوست که زندگی و حرکت و هستی به این ترتیب، عدّه زیادی از یهودیان و نیز بسیاری از زنان و مردان داریم. همان‌طور که یکی از شعراي شما نیز گفته است که «از نسل سرشناس یونانی ایمان آوردند. **13** اما وقتی یهودیان تسالونیکي باخبر او هستیم. **29** پس حال که از نسل خدا هستیم، نباید خدا را بُنی شدند که پولس در بیریه موعظه می‌کند، به آنجا رفتند و در آنجا نیز تصور کنیم که صنعتگر از طلا یا نقره یا سنگ ساخته باشد. **30** در آشوبی بر پا کردند. **14** مسیحیان بی‌درنگ پولس را به سوی کناره دریا گذاشته، خدا از نادانی بشر در این امور چشم‌پوشی می‌کند، اما اکنون فرستادند، ولی سیلاس و تیموتائوس همان جا ماندند. **15** همراهان به همگان حکم می‌فرماید که توبه کنند و به سوی او بازگردند. **31** پولس تا شهر آتن با او رفتند و از آنجا به بیریه بازگشتند و از طرف پولس برای سیلاس و تیموتائوس پیغام آوردند که هر چه زودتر به آتن شخص مورد نظر خود با عدل و انصاف داوری کند. خدا با زنده برونند. **16** وقتی پولس در آتن منتظر سیلاس و تیموتائوس بود، از وجود آن همه بت که در شهر بود، به شدت آشفته شد. **17** پس برای **32** وقتی شنیدند که پولس درباره زنده شدن مرده سخن می‌گوید، به گفتگو با یهودیان و غیریهودیان خداپرست، به کنیسه یهود می‌رفت و او خندیدند. اما بعضی نیز گفتند: «می‌خواهیم در این باره باز هم هر روز در بازار هر که را می‌دید با وی گفتگو می‌کرد. **18** گروهی از فیلسوفان اپیکوری و رواقی نیز به مباحثه با او پرداختند. برخی از آنان می‌پرسیدند: «این مرد پُر حرف سعی دارد چه بگوید؟» بعضی نیز می‌گفتند: «گویا می‌خواهد از خدایان بیگانه دفاع کند.» ایشان این نیز زنی به نام داماریس، و چند نفر دیگر.

18 حرفها را می‌زدند، چون پولس خیر خوش عیسی و قیامت را اعلان می‌کرد. **19** پس او را به تالار اجتماعات شهر دعوت کردند که بالای تپه‌ای به نام «آرپوگوس» بود و گفتند: «بیا درباره این مذهب تازه بیشتر برای ما صحبت کن. **20** چون چیزهایی که تو می‌گویی برای ما تازگی دارد و می‌خواهیم بیشتر بشنویم.» **21** تمام اهالی آتن و حتی خارجیان آنجا گویی کاری نداشتند به‌جز اینکه دور هم جمع شوند و تمام وقت خود را صرف گفتگو درباره عقاید تازه کنند. **22** پس پولس در تالار اجتماعات تپه مریخ در مقابل مردم ایستاد و گفت: «ای اهالی آتن، می‌بینم که شما بسیار مذهبی هستید، **23** چون وقتی در شهر گردش می‌کردم، پرستشگاههای فراوان شما را به‌دقت نگاه می‌کردم. حتی قربانگاهی دیدم که روی آن نوشته شده بود «تقدیم به خدای ناشناخته». این خدا که شما بدون شناختنش می‌پرستید، همان است که می‌خواهم درباره‌اش با شما سخن بگویم. **24** «او همان کسی است که این دنیا و هر چه را که در آن هست آفریده است. چون او خود، صاحب آسمان و زمین است، در این بتخانه‌ها که به دست انسان ساخته شده‌اند، ساکن نمی‌شود، **25** و احتیاج به دستنرخ ما ندارد، چون بی‌نیاز است! زیرا خود او به همه نَفَس و حیات می‌بخشد، و هر نیاز انسان را رفع می‌کند. **26** او تمام مردم دنیا را از یک انسان به وجود آورد، یعنی از آدم، و قومها را در سرتاسر این زمین پراکنده ساخته است؛ او زمان به قدرت رسیدن و

برساند. بسیاری در این شهر به من تعلق دارند.» **11** پس پولس یک سال و نیم در آنجا ماند و کلام خدا را تعلیم داد. **12** اما وقتی همان مسیح است.

19 در همان زمان که اپلس در شهر قرنتس بود، پولس نیز در مناطق داخلی سفر می‌کرد، تا اینکه به افسس رسید، و در آنجا با چند ایماندار ملاقات کرد. **2** پولس از ایشان پرسید: «آیا وقتی به عیسی مسیح ایمان آوردید، روح القدس را یافتید؟» جواب دادند: «نه، ما حتی نمی‌دانیم روح القدس چیست!» **3** پولس پرسید: «پس به چه ایمانی اعتراف کردید و تعمید گرفتید؟» جواب دادند: «به آنچه یحیی تعلیم داده است.» **4** پولس به ایشان گفت: «تعمیدی که یحیی می‌داد برای این بود که مردم از گناه دست کشیده، به سوی خدا بازگردند و به عیسی ایمان بیاورند، یعنی به همان کسی که یحیی وعده ظهورش را می‌داد.» **5** وقتی این را شنیدند، به نام عیسی خداوند تعمید گرفتند. **6** سپس، هنگامی که پولس دست بر سر آنان گذاشت، روح القدس بر ایشان قرار گرفت و به زبانهای مختلف سخن گفتند و نبوت کردند. **7** این افراد حدوداً دوازده نفر بودند. **8** در ضمن، پولس برای مدت سه ماه، هر شب‌ت به کنیسه می‌رفت و با شهادت سخن می‌گفت، و درباره ملکوت خدا مباحثه می‌کرد و دلایل قانع‌کننده می‌آورد. **9** اما بعضی سرسخت و لجوج شدند و از ایمان آوردن سر باز می‌زدند، و در ملاء عام به «طریقت» بد می‌گفتند. پس پولس آنها را ترک گفت و ایمانداران را با خود برد. سپس هر روز در تالار سخنرانی تیرانوس جلسات بحث و گفتگو برگزار می‌کرد. **10** دو سال به این ترتیب گذشت تا اینکه تمام ساکنان ایالت آسیا پیغام خداوند را شنیدند، هم یهودیان و هم یونانیان. **11** خداوند به پولس قدرت داد تا معجزات شگفت‌آوری به انجام رساند، **12** به طوری که هرگاه دستمال یا تکه‌ای از لباس او را روی اشخاص بیمار می‌گذاشتند، شفا می‌یافتند و ارواح پلید از وجودشان بیرون می‌رفتند. **13** یک بار گروهی از یهودیان دوره‌گرد که شهر به شهر می‌گشتند و برای اخراج ارواح پلید ورد می‌خواندند، خواستند امتحان کنند که اگر اسم عیسی خداوند را بر زبان آورند، می‌توانند ارواح پلید را از وجود دیوانگان بیرون کنند یا نه. وردی هم که می‌خواندند این بود: «ای روح پلید، به همان عیسی که پولس درباره‌اش موعظه می‌کند، تو را قسم می‌دهیم که از وجود این دیوانه بیرون بیايي!» **14** این کار را هفت پسر «اسکیوا» که یک کاهن یهودی بود، انجام می‌دادند. **15** اما وقتی این را روی یک دیوانه امتحان کردند، روح پلید جواب داده، گفت: «من عیسی را می‌شناسم، پولس را هم می‌شناسم، ولی شما دیگر کیستید؟» **16** سپس، دیوانه به آنان حمله کرد و آنان را چنان زد که برهنه و خون‌آلود از خانه فرار کردند! **17** این خبر در سراسر

افسس پیچید و به گوش همه یهودیان و یونانی‌ها رسید، به طوری که وقتی فهمیدند یهودی است، بلندتر فریاد زدند: «بزرگ است آرتمیسی همه ترسیدند و از آن پس به نام عیسای خداوند احترام می‌گذاشتند. افسسیان!» این سر و صدا تا دو ساعت ادامه یافت. 35 سرانجام 18 بسیاری از کسانی که به مسیح ایمان آوردند، آمدند و در ملاً عام شهردار توانست ایشان را آرام کند و چند کلمه سخن بگوید. شهردار به اعمال گناه‌آلود خود اعتراف کردند. 19 برخی نیز که قبلاً به سحر گفت: «ای مردم افسس، همه می‌دانند که شهر ما افسس، حافظ و جادو اشتغال داشتند، طومارها و طلسمهای خود را آوردند و در معبد آرتمیسی بزرگ است و تمثال او از آسمان برای ما بر زمین افتاده مقابل همه سوزاندند. وقتی بهای آنها را تخمین زدند، بالغ بر پنجاه است. 36 چون در این شکی نیست، پس اگر کسی چیزی بگوید، هزار سکه نقره شد. 20 این پیش‌آمد تأثیر عمیق پیغام خدا را در شما نباید زود رنجیده‌خاطر شوید و کاری نسنجیده انجام دهید. 37 آن نواحی نشان می‌داد. 21 پس از تمام این وقایع، پولس از سوی روح خدا هدایت شد که پیش از مراجعت به اورشلیم، از مقدونیه و دزدیده‌اند و نه به الهه ما بی‌احترامی کرده‌اند. 38 اگر دیمتریوس و آخائیه عبور کند. او می‌گفت: «بعد از آن باید به روم نیز بروم!» 22 صنعتگران از کسی شکایتی دارند، در دادگاه باز است و قضات هم پس همکاران خود، تیموتائوس و ارسطوس را جلوتر به یونان فرستاد و آماده‌اند تا به شکایتهای رسیدگی کنند. بگذارید ایشان از راههای خود کمی بیشتر در آسیا ماند. 23 ولی تقریباً در همین هنگام، در افسس شورش بر ضد مسیحیان بر پا شد. 24 این شورش به تحریک شخصی به نام دیمتریوس به راه افتاد که یک زرگر بود و مجسمه‌های زیرا این خطر وجود دارد که حاکم رومی به خاطر آشوب امروز، از ما نفرهای از آرتمیسی، یکی از الهه‌های یونانی‌ها، می‌ساخت و برای صنعتگران شهر کسب و کاری فراوان ایجاد می‌کرد. 25 روزی دیمتریوس کارگران و همکاران خود را جمع کرد و به ایشان گفت: همه متفرق شدند.

20 «آقایان، درآمد ما از این کسب و کار است. 26 ولی به طوری که می‌دانید و دیده و شنیده‌اید، این پولس بسیاری را متقاعد ساخته است که این بتها خدا نیستند. به همین جهت بازار ما کساد شده است! نه فقط ما در افسس ضرر می‌بینیم، بلکه همکاران ما در سرتاسر آسیا ورشکست می‌شوند. 27 و نه فقط کسب و کار ما از رونق می‌افتد، بلکه حتی ممکن است این معبد الهه ما، آرتمیسی، از چشم و دل مردم بیفتد و این خدای باشکوه فراموش شود، خدایی که نه فقط تمام مردم ایالت آسیا بلکه در سرتاسر دنیا مردم او را می‌پرستند.» 28 وقتی حاضرین این را شنیدند، خشمگین شده، فریاد زدند: «بزرگ است آرتمیسی افسسیان!» 29 کم‌کم مردم از گوشه و کنار جمع شدند و طولی نکشید که غوغایی در شهر بر پا شد. همه به سوی تماشاخانه شهر هجوم بردند و گایوس و اِستَرخوس را که از همسفران پولس و اهل مکادونیه بودند گرفتند و کشان‌کشان برای محاکمه بردند. 30 پولس می‌خواست مداخله کند، اما مسیحیان مانع شدند. 31 چند نفر از مقامات آن ایالت نیز که از دوستان پولس بودند، برای او پیغام فرستادند و خواهش کردند که پا به میدان مسابقات نگذارد. 32 در میدان آشوبی به پا شد. مردم تا نفس داشتند فریاد می‌زدند و هر کس یک چیز می‌گفت. بیشترشان نیز نمی‌دانستند چرا به آنجا آمده‌اند. 33 در این بین چند یهودی، اسکندر را یافتند و او را جلو انداخته، از او خواستند تا ماجرا را توضیح دهد. اسکندر با تکان دادن دست از مردم خواست که ساکت شوند و سعی کرد چیزی بگوید. 34 اما

وقتی هیاهو پایان یافت، پولس به دنبال مسیحیان فرستاد و پس از موعظه و تشویق، از آنان خداحافظی کرد و به طرف مقدونیه به راه افتاد. 2 سر راه خود به هر شهری که می‌رسید، برای مسیحیان موعظه می‌کرد. به این ترتیب، به یونان رسید 3 و سه ماه در آنجا اقامت گزید. او آماده می‌شد که با کشتی به سوریه برود، اما وقتی پی برد که یهودیان توطئه چیده‌اند او را بکشند، تصمیم گرفت از راه مقدونیه مراجعت کند. 4 چند نفر نیز تا ایالت آسیا همراه او رفتند که عبارت بودند از سوپاترس اهل بیره، ارسترخوس و سکندس اهل تسالونیک، گایوس اهل دربه، تیموتائوس، تیخیکوس و تروفیموس که همه به شهرهای خود در آسیا بازمی‌گشتند. 5 ایشان جلوتر رفتند و در تروآس منتظر ما ماندند. 6 پس از عید پَسَح، از شهر فیلیپی سوار کشتی شدیم و پنج روز بعد به بندر تروآس در آسیا رسیدیم و یک هفته در آنجا ماندیم. 7 در روز اول هفته، برای پاره کردن نان گرد آمدیم و پولس برای مردم سخن می‌گفت؛ و چون قصد داشت روز بعد از آن شهر برود، تا نیمه‌های شب به صحبت کردن ادامه داد. 8 در بالاخانه‌ای که جمع بودیم، چراغهای بسیاری روشن بود. 9 همین‌طور که پولس سخن را طول می‌داد، جوانی به نام اِفتیخُس که کنار پنجره نشسته بود، خوابش برد و از طبقه سوم به پایین افتاد و مرد. 10 پولس پایین رفت و خود را روی مرد جوان انداخت و گفت: «ناراحت نباشید. او زنده است!» 11 آنگاه به بالاخانه بازگشت و

نان را پاره کرد و خورد. سپس باز سخن را ادامه داد تا کم‌کم هوا روشن شد. آنگاه ایشان را ترک گفت. **12** در این فاصله، آن جوان می‌سیارم که قادر است ایمان شما را بنا کند و به اتفاق همه کسان را صحیح و سالم به خانه بردند و همگی تسلی عظیمی یافتند. **13** که تقدیس شده‌اند، به شما نیز میراث بخشید. **33** «می‌بینید که من پولس می‌خواستم از راه خشکی به آسوس بروم، ولی ما پیش از او با هرگز به پول و لباس کسی چشم طمع نداشته‌ام، **34** بلکه با این کشتی به آن شهر رفتیم. **14** در آسوس به هم رسیدیم و با کشتی به مِتیلیونی رفتیم. **15** روز بعد، از جزیرهٔ خیوس گذشتیم و روز دوم به بندر ساموس رسیدیم، و روز سوم وارد میلیتوس شدیم. **16** پولس بودم، چون کلمات عیسی‌ای خداوند را به خاطر داشتم که فرمود: نمی‌خواست این بار در شهر افسس توقف نماید، چون عجله داشت که اگر ممکن باشد، برای عید پنتیکاست در اورشلم باشد. **17** اما وقتی در میلیتوس از کشتی پیاده شدیم، برای مشایخ کلیسای افسس را در آغوش کشیده، بوسیدند. **38** آنچه که بیشتر از همه آنان را پیغام فرستاد که بیایند در کشتی او را ببینند. **18** وقتی آمدند، به آنان گفت: «شما می‌دانید از روزی که به ایالت آسیا قدم گذاشتم تا به حال، **19** با کمال فروتنی و اشک و آه به خداوند خدمت کرده و همیشه با خطر مرگ روبرو بوده‌ام، چون یهودیان برای کشتن من توطئه می‌چیدند. **20** با وجود این، هرگز تردیدی به خود راه نداده‌ام که هرآنچه را که برایتان سودمند بوده، موعظه کنم، بلکه حقیقت را به شما تعلیم داده‌ام، چه در میان مردم و چه در خانه‌ها. **21** همچنین، چه به یهودیان و چه به یونانیان اعلام کرده‌ام که باید از طریق توبه، به سوی خدا بازگردند، و به خداوندانمان، عیسی مسیح، ایمان داشته باشند. **22** «اکنون به دستور روح خداوند می‌خواهم به اورشلم بروم و نمی‌دانم در آنجا برایم چه پیش خواهد آمد، **23** به جز اینکه روح‌القدس در هر شهر به من می‌گوید که زندان و زحمت در انتظارم می‌باشد. **24** اما جان من برایم ارزشی ندارد مگر اینکه آن را در راه خدمتی که عیسی‌ای خداوند به من سپرده است صرف کنم و آن را به کمال انجام دهم، یعنی پیغام خوش انجیل فیض خدا را به دیگران برسانم. **25** «می‌دانم که بعد از این، هیچ‌کدام از شما که پیغام خدا را بارها به شما اعلام کرده‌ام، دیگر مرا نخواهید دید. **26** بنابراین، امروز قاطعانه اعلان می‌کنم که چنانچه کسی از میان شما به راه هلاکت رفته، خون او به گردن من نیست. **27** چون در حق کسی کوتاهی نکردم، بلکه پیغام خدا را به همه رساندم. **28** «پس مراقب خود و قوم باشید. گلهٔ خدا یعنی کلیسا را که با خون خود خریده است خوراک دهید و شبانی کنید، کلیسایی که روح‌القدس شما را بر آن ناظر قرار داده است. **29** می‌دانم وقتی بروم معلمین دروغین مانند گرگان درنده به جان شما خواهند افتاد و به گله رحم نخواهند کرد. **30** بعضی از میان خود شما نیز حقیقت را وارونه جلوه خواهند داد تا مردم را به دنبال خود بکشند. **31** پس، مواظب خود باشید! فراموش نکنید در این سه سالی که با شما بودم، پیوسته از شما مواظبت می‌کردم و شبانه روز در دعا برای شما

21 وقتی از آنها جدا شدیم، با کشتی مستقیم به جزیرهٔ کوس رفتیم. روز بعد به رودس رسیدیم و از آنجا به پاترا رفتیم. **2** در پاترا یک کشتی یافتیم که به فیلیپیه می‌رفت. پس سوار آن شدیم و حرکت کردیم. **3** جزیرهٔ قبرس را از دور تماشا کردیم و از جنوب آن گذشتیم و در بندر صور در سوریه پیاده شدیم تا کشتی بارش را خالی کند. **4** در آنجا ایماندارانی یافتیم و هفت روز نزد ایشان ماندیم. ایشان به‌واسطهٔ روح خدا، پولس را ترغیب می‌کردند که به اورشلم نرود. **5** آخر هفته وقتی به کشتی بازگشتیم، تمام ایمانداران با زنان و فرزندان‌شان ما را تا ساحل بدرقه کردند. در آنجا همه با هم دعا کردیم **6** و بعد از خداحافظی، سوار کشتی شدیم و آنها نیز به خانه‌هایشان بازگشتند. **7** پس از ترک بندر صور، به پتولامیس رسیدیم. در آنجا به دیدن ایمانداران رفتیم، ولی فقط یک روز در آنجا ماندیم. **8** از آنجا عازم قیصریه شدیم و به خانهٔ فیلیپ مبشر رفتیم. فیلیپ یکی از آن هفت نفری بود که انتخاب شده بودند تا مسئول تقسیم خوراک بین بیوه‌زنان باشند. **9** او چهار دختر داشت که هنوز ازدواج نکرده بودند و خدا به ایشان این عطا را داده بود که بتوانند نبوت کنند. **10** در آن چند روزی که آنجا بودیم، مردی به نام آغابوس از یهودیه وارد قیصریه شد **11** و به دیدن ما آمد. او نیز عطای نبوت داشت. روزی آغابوس کمر بند پولس را گرفت و با آن دست و پای خود را بست و گفت: «روح‌القدس می‌فرماید: "یهودیان در اورشلم صاحب این کمر بند را به همین ترتیب خواهند بست و او را به دست رومی‌ها خواهند سپرد."» **12** با شنیدن این مطلب، همهٔ ما و ایمانداران قیصریه به پولس التماس کردیم که به اورشلم نرود. **13** ولی پولس گفت: «چرا گریه می‌کنید؟ شما دل مرا می‌شکنید! من حاضر نه فقط در اورشلم زندانی شوم، بلکه به خاطر عیسی‌ای خداوند جانم را نیز بدهم.» **14**

وقتی دیدیم که او منصرف نمی‌شود، دیگر اصرار نکردیم و گفتیم: «هر چه خواست خداست، همان بشود.» 15 کمی بعد بار سفر بستیم و عازم اورشلیم شدیم. 16 در این سفر چند نفر از مسیحیان قیصریه نیز همراه ما آمدند. وقتی به اورشلیم رسیدیم، به خانه شخصی جمعیت شتافت. چشم مردم که به سرپازها افتاد، از زدن پولس دست به نام مناسون رفتیم. مناسون اهل قبرس و یکی از مسیحیان قدیمی بود. 17 مسیحیان اورشلیم همه به گرمی از ما پذیرایی کردند. 18 او را ببندند. سپس از مردم پرسید: «این کیست و چه کرده است؟» روز دوم پولس ما را با خود برد تا با یعقوب ملاقات کنیم. تمام مشایخ کلیسای اورشلیم نیز حضور داشتند. 19 پس از سلام و احوالپرسی، پولس آنچه را که خدا به وسیله او در میان غیریهودیان انجام داده بود، به طور مفصل برای ایشان بیان کرد. 20 ایشان ابتدا خدا را شکر کردند بعد گفتند: «برادر، خودت می‌دانی که هزاران یهودی به مسیح ایمان آورده‌اند و اصرار دارند که مسیحیان یهودی‌نژاد باید آداب و رسوم یهودی خود را حفظ کنند. 21 از طرف دیگر، در میان آنان شایع شده است که تو به یهودیانی که در میان غیریهودیان زندگی می‌کنند، تعلیم می‌دهی که از شریعت موسی برگردند و می‌گویند که نباید فرزندان خود را ختنه کنند و سن یهود را نگاه دارند. 22 حال، چه باید کرد؟ چون حتماً باخیر می‌شوند که تو آمده‌ای. 23 «پس ما اینطور پیشنهاد می‌کنیم: چهار نفر در اینجا هستند که به رسم یهود نذر کرده‌اند. 24 تو با ایشان به معبد برو و مراسم طهارت را با آنان انجام بده و در ضمن مخارج ایشان را نیز بپرداز تا بتوانند سرشان را بتراشند. آنگاه به همه ثابت خواهد شد که تو رعایت سنن یهود را برای مسیحیان یهودی‌نژاد جایز می‌دانی و خودت نیز احکام یهود را اطاعت می‌کنی و با ما در این امور هم عقیده می‌باشی. 25 «از مسیحیان غیریهودی هم ما هرگز نخواستیم پایبند آداب و رسوم یهود باشیم. فقط به آنان نوشتیم گوشت حیواناتی که برای بتها قربانی می‌شوند و گوشت حیوانات خفه شده و خون نخورند و از بی‌عفتی بپرهیزند.» 26 پولس راضی شد و روز بعد با آن چهار نفر مراسم طهارت را بجا آورد و به معبد رفت. سپس اعلام کرد که یک هفته بعد برای هر یک از ایشان قربانی تقدیم خواهد کرد. 27 هنوز هفته به آخر نرسیده بود که چند نفر از یهودیان از ایالت آسیا پولس را در معبد دیدند و مردم را بر ضد او شورانیدند. ایشان وی را گرفته، 28 فریاد برآورد، گفتند: «ای بنی اسرائیل، بشتابید و کمک کنید! این همان است که بر ضد قوم ما موعظه می‌کند و به همه می‌گوید که احکام یهود را زیر پا بگذارند. حتی به معبد توهین می‌کند و غیریهودیان را نیز با خود آورده تا اینجا را نجس سازد!» 29 چون صبح همان روز پولس را با یک غیریهودی به نام تروفیموس اهل افسس، در بازار دیده بودند و تصور کردند پولس او را به معبد آورده است. 30 تمام مردم شهر به هیجان آمدند و آشوب بزرگی به راه افتاد. پولس را به زور از معبد بیرون

22 «برادران عزیز و پدران من، اجازه دهید برای دفاع از خود چند کلمه سخن بگویم.» 2 وقتی شنیدند به زبان خودشان سخن می‌گوید، بیشتر ساکت شدند. 3 آنگاه پولس گفت: «من نیز مانند شما یهودی هستم و در شهر طرسوس قلیبقیه به دنیا آمدم. ولی در همین اورشلیم، در خدمت عمالائیل تحصیل کرده‌ام. در مکتب او احکام و آداب و رسوم دین یهود را به دقت فراگرفتم، و بسیار غیرت داشتم که در هر کاری باعث تکریم خدا گردم، همان‌گونه که شما نیز امروز برای او غیرت دارید. 4 من پیروان طریقت عیسی را تا سرحد مرگ شکنجه و آزار می‌دادم؛ و مردان و زنان مسیحی را دستگیر و زندانی می‌کردم. 5 کاهن اعظم و اعضای شورای عالی یهود شاهد هستند که آنچه می‌گویم راست است، زیرا از آنان خطاب به سران یهود در دمشق نامه دریافت کردم تا اجازه دهند مسیحیان را بیابم و دست بسته به اورشلیم بیاورم تا مجازات شوند. 6 «وقتی در راه دمشق بودم، نزدیک ظهر ناگهان نور خیره‌کننده‌ای از آسمان گرداگرد من تابید، 7 به طوری که بر زمین افتادم و صدایی شنیدم که به من می‌گفت: "شائول! شائول! چرا به من جفا می‌کنی؟" 8 «پرسیدم: "خداوندا، تو کیستی؟" «فمود: "من عیسیا ناصری هستم،

همان که تو به او جفا می‌رسانی!» **9** «همراهان من نور را دیدند، اما گفته‌های کسی را که با من سخن می‌گفت، درک نکردند. **10** است، با عجله از آنجا دور شدند. فرمانده نیز بسیار ترسید زیرا دستور داده بود یک تبعهٔ روم را ببینند و شلاق بزنند. **30** روز بعد، فرمانده پولس را از زندان بیرون آورد و دستور داد کاهنان اعظم و شورای یهود شدت آن نور نایبنا شدم. پس همراهانم دستم را گرفتند و به دمشق بردند. **12** در آنجا شخصی بود به نام حنانيا که مردی دیندار بود، و تمام این درسرها معلوم شود.

23 پولس در حالی که به اعضای شورا خیره شده بود گفت: «ای برادران، من همیشه نزد خدا با وجدانی پاک زندگی کرده‌ام!» **2** بلافاصله حنانيا، کاهن اعظم، به اشخاصی که نزدیک پولس بودند، دستور داد تا بر دهانش بزنند. **3** پولس به او گفت: «ای خوش‌ظاهر بدباطن، خدا تو را خواهد زد! تو آنجا نشسته‌ای تا مرا طبق احکام شرع قضاوت کنی، اما خودت شریعت را زیر پا می‌گذاری، چون دستور می‌دهی مرا به این شکل بزنند!» **4** کسانی که نزدیک پولس ایستاده بودند، به او گفتند: «به کاهن اعظم خدا اهانت می‌کنی؟» **5** پولس جواب داد: «برادران، نمی‌دانستم که او کاهن اعظم است، زیرا نوشته شده: به سران قوم خود بد مگو.» **6** آنگاه پولس که پی برده بود گروهی از اعضای شورا صدوقی هستند و گروهی دیگر فریسی، با صدای بلند گفت: «ای برادران، من فریسی هستم. تمام اجدادم نیز فریسی بوده‌اند! و امروز به این دلیل اینجا محاکمه می‌شوم که به قیامت مردگان اعتقاد دارم!» **7** این سخن در میان اعضای شورا جدایی انداخت و فریسیان به مخالفت با صدوقیان برخاستند. **8** زیرا صدوقیان معتقد بودند که زندگی بعد از مرگ و فرشته و روح وجود ندارد، در صورتی که فریسی‌ها به تمام اینها اعتقاد داشتند. **9** به این طریق، جنجالی برپا شد. در این میان عده‌ای از علمای دین که فریسی بودند، برخاستند و با اعتراض گفتند: «ما خطایی در این شخص نمی‌یابیم. شاید در راه دمشق روح یا فرشته‌ای با او سخن گفته باشد.» **10** جدال چنان بالا گرفت که فرمانده ترسید پولس را تکه‌تکه کند، پس به سربازان دستور داد او را از چنگ مردم بیرون آورده، به داخل قلعه بازگردانند. **11** آن شب خداوند در کنار پولس ایستاد و به او فرمود: «پولس، دل قوی دار! همان‌طور که اینجا با مردم دربارهٔ من سخن گفتی، در روم نیز سخن خواهی گفت.» **12** صبح روز بعد، گروهی از یهودیان جمع شدند و سوگند یاد کردند که تا پولس را نکشند، نه چیزی بخورند و نه چیزی بنوشند! **13** شمار کسانی که در این توطئه دخیل بودند، بیش از چهل نفر بود. **14** آنها نزد کاهنان اعظم و مشایخ رفتند و تصمیم خود را با آنان در میان گذاشته، گفتند: «ما قسم خورده‌ایم تا پولس را نکشیم لب به غذا نزنیم. **15** شما و اهل شورا به فرماندهٔ هنگ بگویید که بار دیگر

پولس را به شورا بفرستد، به این بهانه که می‌خواهید دربارهٔ او بیشتر تحقیق کنید. آنگاه ما در بین راه او را خواهیم کشت.» **16** ولی خواهرزادهٔ پولس به نقشهٔ آنان پی برد و به قلعه آمد و پولس را از این امر آگاه ساخت. **17** پولس یکی از مأموران را صدا زد و گفت: «این جوان را نزد فرمانده ببر، چون می‌خواهد خبر مهمی به او بدهد.» **18** مأمور او را پیش فرمانده برد و گفت: «پولس زندانی، مرا صدا زد و خواهش کرد این جوان را نزد شما بیآورم تا خبری به عرضتان برساند.» **19** فرمانده دست پسر را گرفت و به گوشه‌ای برد و از او پرسید: «چه می‌خواهی بگویی؟» **20** گفت: «همین فردا یهودیان می‌خواهند از شما خواهش کنند که پولس را به شورا ببرید، به بهانهٔ اینکه می‌خواهند تحقیق بیشتری دربارهٔ او بکنند. **21** ولی خواهش می‌کنم شما این کار را نکنید! چون بیش از چهل نفرشان کمین کرده‌اند تا بر سر او بزنند و او را بکشند. قسم نیز خورده‌اند که تا او را نکشند، نه چیزی بخورند و نه چیزی بنوشند. حالا همه حاضر و آماده‌اند، فقط منتظرند که شما با درخواستشان موافقت کنید.» **22** وقتی آن جوان می‌رفت، فرمانده به او گفت: «به کسی نگو که این موضوع را به من گفته‌ای.» **23** سپس فرمانده دو نفر از افسران خود را احضار کرد و به ایشان دستور داد، گفت: «دوپیست سرباز پیاده، دوپیست نيزه‌دار و هفتاد سواره نظام آماده کنید تا امشب ساعت نُه به قیصریه بروند. **24** یک اسب هم برای پولس آماده کنید تا سوار شود، و او را صحیح و سالم نزد فلیکس فرماندار برساند.» **25** این نامه را هم برای فرماندار نوشت: **26** «کلودیوس لیسپاس به جناب فلیکس، فرماندار گرامی سلام می‌رساند. **27** یهودیان این مرد را گرفته بودند و می‌خواستند او را بکشند. وقتی فهمیدم رومی است، سربازانی فرستادم و نجاتش دادم. **28** سپس او را به شورای ایشان بردم تا معلوم شود چه کرده است. **29** متوجه شدم دعوا بر سر عقاید یهودی خودشان است و البته چیزی نبود که بشود به سبب آن او را زندانی یا اعدام کرد. **30** اما وقتی آگاه شدم که توطئه چیده‌اند تا او را بکشند، تصمیم گرفتم وی را به حضور شما بفرستم. به هر کس هم که از او شکایت داشته باشد می‌گویم به حضور شما بیاید.» **31** پس همان شب سربازان مطابق دستور فرماندهٔ خود، پولس را به شهر آنتی پاتریس رسانیدند. **32** صبح روز بعد پولس را تحویل سواره نظام دادند تا او را به قیصریه ببرند و خود به قلعه بازگشتند. **33** وقتی به قیصریه رسیدند، پولس را با نامه به فرماندار تحویل دادند. **34** فرماندار نامه را خواند. سپس از پولس پرسید: «اهل کجایی؟» پولس جواب داد: «اهل قیلیقیه هستم.» **35** فرماندار به او گفت: «هرگاه شاکیانان برسند، به پرونده‌ات رسیدگی خواهیم کرد.» سپس، دستور داد که او را در قصر هیرودیس پادشاه نگه دارند.

پنج روز بعد، حنانيا کاهن اعظم با عده‌ای از مشایخ يهود و یک وکیل دعوی به نام تروتولوس، به قیصریه آمد تا شکایت خود را از پولس تقدیم دادگاه کند. **2** وقتی پولس را به داخل فرا خواندند، امر آگاه ساخت. **17** پولس یکی از مأموران را صدا زد و گفت: «این جوان را نزد فرمانده ببر، چون می‌خواهد خبر مهمی به او بدهد.» **18** مأمور او را پیش فرمانده برد و گفت: «پولس زندانی، مرا صدا زد و خواهش کرد این جوان را نزد شما بیآورم تا خبری به عرضتان برساند.» **19** فرمانده دست پسر را گرفت و به گوشه‌ای برد و از او پرسید: «چه می‌خواهی بگویی؟» **20** گفت: «همین فردا یهودیان می‌خواهند از شما خواهش کنند که پولس را به شورا ببرید، به بهانهٔ اینکه می‌خواهند تحقیق بیشتری دربارهٔ او بکنند. **21** ولی خواهش می‌کنم شما این کار را نکنید! چون بیش از چهل نفرشان کمین کرده‌اند تا بر سر او بزنند و او را بکشند. قسم نیز خورده‌اند که تا او را نکشند، نه چیزی بخورند و نه چیزی بنوشند. حالا همه حاضر و آماده‌اند، فقط منتظرند که شما با درخواستشان موافقت کنید.» **22** وقتی آن جوان می‌رفت، فرمانده به او گفت: «به کسی نگو که این موضوع را به من گفته‌ای.» **23** سپس فرمانده دو نفر از افسران خود را احضار کرد و به ایشان دستور داد، گفت: «دوپیست سرباز پیاده، دوپیست نيزه‌دار و هفتاد سواره نظام آماده کنید تا امشب ساعت نُه به قیصریه بروند. **24** یک اسب هم برای پولس آماده کنید تا سوار شود، و او را صحیح و سالم نزد فلیکس فرماندار برساند.» **25** این نامه را هم برای فرماندار نوشت: **26** «کلودیوس لیسپاس به جناب فلیکس، فرماندار گرامی سلام می‌رساند. **27** یهودیان این مرد را گرفته بودند و می‌خواستند او را بکشند. وقتی فهمیدم رومی است، سربازانی فرستادم و نجاتش دادم. **28** سپس او را به شورای ایشان بردم تا معلوم شود چه کرده است. **29** متوجه شدم دعوا بر سر عقاید یهودی خودشان است و البته چیزی نبود که بشود به سبب آن او را زندانی یا اعدام کرد. **30** اما وقتی آگاه شدم که توطئه چیده‌اند تا او را بکشند، تصمیم گرفتم وی را به حضور شما بفرستم. به هر کس هم که از او شکایت داشته باشد می‌گویم به حضور شما بیاید.» **31** پس همان شب سربازان مطابق دستور فرماندهٔ خود، پولس را به شهر آنتی پاتریس رسانیدند. **32** صبح روز بعد پولس را تحویل سواره نظام دادند تا او را به قیصریه ببرند و خود به قلعه بازگشتند. **33** وقتی به قیصریه رسیدند، پولس را با نامه به فرماندار تحویل دادند. **34** فرماندار نامه را خواند. سپس از پولس پرسید: «اهل کجایی؟» پولس جواب داد: «اهل قیلیقیه هستم.» **35** فرماندار به او گفت: «هرگاه شاکیانان برسند، به پرونده‌ات رسیدگی خواهیم کرد.» سپس، دستور داد که او را در قصر هیرودیس پادشاه نگه دارند.

داشتند، مطرح می‌کردند. **20** حال، از این آقایی که اینجا هستند این محکمه رسمی حکومت روم است، و در نتیجه باید درست در برسید که شورای ایشان، چه خطایی در من دیده است؟ **21** به‌جز همینجا محاکمه شوم. شما خودتان خوب می‌دانید که من هیچ اینکه با صدای بلند در حضور ایشان گفتم: «به خاطر ایمان به قیامت خطایی نسبت به یهودیان مرتکب نشده‌ام. **11** اگر هم کاری کرده‌ام مردگان است که امروز در پیشگاه شما محاکمه می‌شوم!» **22** که سزاوار مرگ باشم، حاضر بعیرم! ولی اگر بی‌تقصیرم، نه شما و نه فلیکس که از «طریقت» به‌خوبی آگاهی داشت، محاکمه را به تعویق هیچ‌کس دیگر حق ندارد مرا به دست اینها بسپارد تا کشته شوم. من انداخت و گفت: «منتظر باشید تا لیسپاس، فرمانده پادگان بیاید. درخواست می‌کنم خود قیصر به دادخواست من رسیدگی فرمایند.» آنگاه به شکایت شما رسیدگی خواهم کرد.» **23** سپس، دستور **12** فستوس با مشاوران خود مشورت کرد و بعد جواب داد: «بسیار داد پولس را زندانی کنند ولی به افسر مسئول سفارش کرد که با او خوب! حالا که می‌خواهی قیصر به دادخواست تو رسیدگی کند، به خوش‌رفتاری نمایند تا از هر جهت راحت باشد و بگذارند دوستانش به ملاقات او بیایند و احتیاجاتش را تأمین کنند. **24** چند روز بعد، خود برینکی برای خوشامدگویی به فستوس، به قیصریه آمد. **14** در آن فلیکس با همسر خود، دروسیلا که یهودی بود، آمد و پولس را احضار چند روزی که آنجا بودند، فستوس موضوع پولس را پیش کشید و به کرد. وقتی پولس درباره ایمان به عیسی مسیح سخن می‌گفت، هر دو پادشاه گفت: «یک زندانی داریم که فلیکس محاکمه او را به من با دقت گوش می‌دادند. **25** اما وقتی از عدالت و خویشتنداری و واگذار کرد. **15** وقتی در اورشلیم بودم سران کاهنان و مشایخ یهود داور آینه سخن به میان آورد، فلیکس وحشت کرد و به پولس نزد من از او شکایت کردند و خواستند اعدامش کنم. **16** البته من گفتم: «فعالاً بس است! هر وقت مناسب تشخیص دادم، به دنبال فوری به ایشان گفتم که قانون روم کسی را بدون محاکمه محکوم خواهم فرستاد.» **26** در ضمن، فلیکس امید داشت پولس رشوه‌ای به او بدهد تا آزادش کند؛ پس وقت و بی‌وقت به دنبال او می‌فرستاد و با او صحبت می‌کرد. **27** دو سال به این ترتیب گذشت تا اینکه پُرکیوس فستوس جانشین فلیکس شد. فلیکس هم چون می‌خواست یهودیان از او راضی باشند، پولس را همچنان در زندان نگاه داشت. فقط مربوط به مذهب خودشان بود و یک نفر به نام عیسی که ایشان می‌گویند مرده است، اما پولس ادعا می‌کند که او زنده است! **20**

25 سه روز پس از اینکه فستوس وارد قیصریه شد و پست جدید خود را تحویل گرفت، از قیصریه به اورشلیم سفر کرد. **2** در آنجا سران کاهنان و مشایخ یهود نزد فستوس رفتند و اتهامات خود را علیه پولس عرضه داشتند، **3** و اصرار کردند که هر چه زودتر او را به اورشلیم بفرستد. نقشه آنان این بود که پولس را در بین راه بکشند. **4** ولی فستوس جواب داد: «چون پولس در قیصریه است و خودم نیز به‌زودی به آنجا باز می‌گردم، **5** پس عده‌ای از رهبران شما می‌توانند همراه من بیایند تا او را محاکمه کنیم.» **6** فستوس نزدیک هشت تا ده روز در اورشلیم ماند و سپس به قیصریه بازگشت و روز بعد پولس را برای بازجویی احضار کرد. **7** وقتی پولس وارد دادگاه شد، یهودیان اورشلیم دور او را گرفتند و تهمت‌های زیادی بر او وارد آوردند که البته نتوانستند آنها را ثابت کنند. **8** پولس تمام اتهامات آنان را رد کرد و گفت: «من بی‌تقصیرم. من نه مخالف شریعت یهود هستم، نه به معبد بی‌احترامی کرده‌ام، و نه علیه حکومت روم دست به اقدامی زده‌ام.» **9** فستوس که می‌خواست رضایت یهودیان را جلب کند، از پولس پرسید: «آیا می‌خواهی به اورشلیم بروی و آنجا در حضور من محاکمه شوی؟» **10** پولس جواب داد: «نه!

27 چون صحیح نیست یک زندانی را به حضور قیصر بفرستم ولی ننویسم جرم او چیست!

26

اگرپاس به پولس گفت: «اجازه داری در دفاع از خود سخن بگویی.» آنگاه پولس دست خود را دراز کرده، به دفاع از خود پرداخت و گفت: **2** «ای اگرپاس پادشاه، برای من باعث افتخار است که بتوانم در حضور شما به اتهاماتی که از طرف یهودیان بر من وارد شده است جواب دهم و از خود دفاع کنم. **3** مخصوصاً که می‌دانم شما با قوانین و آداب و رسوم یهود آشنا هستید، پس تمنا دارم با شکیبایی به عرایضم توجه بفرمایید: **4** «همان‌طور که یهودیان می‌دانند، من از کودکی در دین یهود آموزش دقیقی دیدم، اول در شهر خود طرسوس و بعد در اورشلیم، و مطابق آن هم زندگی کرده‌ام. **5** اگر ایشان بخواهند، می‌توانند سخنانم را تصدیق کنند که من همیشه یک فریسی خیلی جدی بوده و از قوانین و آداب و رسوم یهود اطاعت کرده‌ام. **6** ولی این همه تهمت که به من می‌زنند به این علت است که من در انتظار انجام آن وعده‌ای می‌باشم که خدا به اجداد ما داده است. **7** تمام دوازده قبیله اسرائیل نیز شبانه روز تلاش می‌کنند تا به همین امید برسند که من دارم، همین امیدی که، ای پادشاه، یهودیان آن را در من محکوم می‌کنند. **8** چرا باید برای شما ای حاضرین باور نکردنی باشد که خدا می‌تواند مردگان را زنده کند؟ **9** «من هم زمانی معتقد بودم که باید پیروان عیسی ناصری را آزار داد. **10** از این جهت، به دستور سران کاهنان، مسیحیان زیادی را در اورشلیم زندانی کردم. وقتی به مرگ محکوم می‌شدند، من نیز به ضد ایشان رأی موافق می‌دادم. **11** در همه کنیسه‌ها بارها مسیحیان را با زجر و شکنجه وادار می‌کردم به مسیح کفر بگویند. شدت مخالفت من به قدری زیاد بود که حتی تا شهرهای دور دست نیز آنان را تعقیب می‌کردم. **12** «یک روز، در یکی از چنین مأموریت‌هایی، به سوی دمشق می‌رفتم و اختیارات تام و دستورهای کاهنان اعظم را نیز در دست داشتم. **13** در بین راه نزدیک ظهر، ای پادشاه، از آسمان نور خیره‌کننده‌ای گرداگرد من و همراهانم تابید، نوری که از خورشید نیز درخشانش بود. **14** وقتی همه ما بر زمین افتادیم، صدایی شنیدم که به زبان عبری به من می‌گفت: «شائول! شائول! چرا به من جفا می‌کنی؟ لگد زدن به سگها برایت دشوار است.» **15**

«پرسیدم: "خداوند تو کیستی؟" «خداوند فرمود: "من عیسی هستم، همان که تو به او جفا می‌رسانی. **16** حال، برخیز! چون به تو ظاهر شده‌ام تا تو را انتخاب کنم که خدمتگزار و شاهد من باشی. تو باید واقعه امروز و اموری را که در آینده به تو نشان خواهم داد، به مردم اعلام کنی. **17** و من از تو در برابر قوم خود و قومهای بیگانه حمایت خواهم کرد. بله، می‌خواهم تو را نزد غیریهودیان بفرستم، تا چشمانشان را باز کنی، تا از گناه دست کشیده، و از ظلمت شیطان بیرون آیند، و در نور خدا زندگی کنند. و من گناهان ایشان را خواهم بخشید و آنان را به خاطر ایمانی که به من دارند، در برکات مقدسین سهیم خواهم ساخت.» **19** «بنابراین، ای اگرپاس پادشاه، من از آن رؤیای آسمانی سرپیچی نکردم. **20** پس نخست به یهودیان در دمشق، اورشلیم و سرتاسر یهودیه و بعد به غیریهودیان اعلام کردم که توبه نموده، به سوی خدا بازگشت کنند و با اعمال خود نشان دهند که واقعاً توبه کرده‌اند. **21** به خاطر همین موضوع، یهودیان در معبد مرا دستگیر کردند و کوشیدند مرا بکشند. **22** اما به یاری خدا و تحت حمایت او، تا امروز زنده مانده‌ام تا این حقایق را برای همه، چه کوچک و چه بزرگ، بیان کنم. پیغام من همان است که انبیای یهود و موسی به مردم تعلیم می‌دادند، **23** که مسیح می‌بایست درد و رنج بکشد و اولین کسی باشد که پس از مرگ زنده شود تا به این وسیله، به زندگی یهود و غیریهود روشنائی بخشد.» **24** ناگهان فستوس فریاد زد: «پولس تو دیوانه‌ای! مطالعه بسیار مغز تو را خراب کرده است!» **25** اما پولس جواب داد: «عالیجناب فستوس، من دیوانه نیستم. آنچه می‌گویم عین حقیقت است. **26** خود پادشاه نیز این امور را می‌دانند. من بسیار روشن و واضح سخن می‌گویم، چون خاطرجمع هستم که پادشاه با تمام این رویدادها آشنایی دارند، زیرا هیچ‌یک از آنها در خفا اتفاق نیفتاده است. **27** ای اگرپاس پادشاه، آیا به انبیای یهود ایمان دارید؟ می‌دانم که دارید...» **28** اگرپاس سخن او را قطع کرد و گفت: «آیا تصور می‌کنی چنین زود می‌توانی مرا متقاعد کنی که مسیحی شوم؟» **29** پولس در پاسخ گفت: «چه زود یا چه دیر، از خدا می‌خواهم که نه فقط شما، بلکه تمام کسانی که امروز سخن مرا می‌شنوند، مانند من مسیحی شوند، البته نه یک مسیحی در زنجیر!» **30** آنگاه پادشاه، فرماندار، برنیک و سایرین برخاستند و از تالار دادگاه بیرون رفتند. **31** هنگامی که در این مورد با یکدیگر مذاکره نمودند، به توافق رسیده، گفتند: «این مرد کاری نکرده است که سزوار مرگ یا حبس باشد.» **32** اگرپاس به فستوس گفت: «اگر از قیصر دادخواهی نکرده بود، می‌شد او را آزاد کرد.»

27

سرانجام ترتیبی دادند که ما را با کشتی به ایتالیا بفرستند. پولس و چند زندانی دیگر را به افسری به نام یولیوس که از افسران گارد امپراتوری بود، تحویل دادند. **2** ما سوار کشتی‌ای شدیم که از آدرامیتیم آمده بود و قرار بود در چند بندر در ایالت آسیا لنگر باید واقعه امروز و اموری را که در آینده به تو نشان خواهم داد، به مردم اعلام کنی. **17** و من از تو در برابر قوم خود و قومهای بیگانه

می کرد. **3** روز بعد که در بندر صیدون لنگر انداختیم، بولیوس با از دیگری سپری می شد، بدون این که رنگ آفتاب یا ستارگان را پولس بسیار خوش رفتاری کرد و اجازه داد که به دیدن دوستانش برود و ببینیم. باد همچنان با شدت می خروشید و دمی فرو نمی نشست. تا موقع حرکت کشتی میهمان آنان باشد. **4** از آنجا باز راه دریا را در همه امیدشان را از دست داده بودند. **21** برای مدت زیادی هیچ کس پیش گرفتیم ولی باد مخالف چنان شدید بود که کشتی از مسیرش لب به غذا نرزد بود، تا اینکه پولس کارکنان کشتی را دور خود جمع خارج شد. پس مجبور شدیم از شمال قبرس که باد پناه بود حرکت کرد و گفت: «آقایان، اگر از همان اول به من گوش می دادید و از کنیم. **5** از آبهای ایالات قیلیقیه و پمفلیه که گذشتیم، در میرا پیاده بندر زیبا جدا نمی شدید، این همه ضرر و زیان نمی دیدید!» **22** ولی شدیم که در ایالت لیکیه واقع است. **6** در آنجا افسر ما یک کشتی حالا غصه نخورید؛ حتی اگر کشتی غرق شود، به جان هیچ یک از ما مصری پیدا کرد که از اسکندریه می آمد و عازم ایتالیا بود. پس ما را ضرری نخواهد رسید. **23** چون دیشب فرشته آن خدایی که از آن او سوار آن کرد. **7** پس از چند روز که دریا متلاطم بود، بالاخره به بندر هستم و خدمتش می کنم، در کنارم ایستاد **24** و گفت: «پولس، قنیدوس نزدیک شدیم. ولی کولاک به قدری شدید بود که مجبور نترس چون تو حتماً به حضور قیصر خواهی رسید! علاوه بر این، خدا شدیم مسیر خود را تغییر دهیم و به طرف جزیره کریت برویم. از به درخواست تو، زندگی تمام همسفرانت را نجات خواهد داد.» **25** بندر سلمونی گذشتیم **8** و با زحمت بسیار آهسته آهسته در جهت «پس دل و جرأت داشته باشید! من به خدا ایمان دارم. هر چه مخالف باد به طرف ساحل جنوبی پیش رفتیم تا به بندر زیبا رسیدیم خدا فرموده است، همان خواهد شد! **26** ولی این را نیز بدانید که که نزدیک شهر لسائیه بود. **9** ما وقت زیادی را به هدر دادیم، و در یک جزیره، کشتی ما از هم متلاشی خواهد شد.» **27** پس از دیگر سفر دریایی خطرناک شده بود، زیرا روز کفاره گذشته بود. پولس چهارده روز توفان، در یک نیمه شب هولناک، در حالی که در دریای این موضوع را به مسئولان کشتی تذکر داد و گفت: **10** «ای مردان، آدریاتیک دستخوش موجهای کوه پیکر دریا بودیم، دریانوردان احساس به عقیده من، سفرمان فاجعه بار خواهد بود و صدمه بسیاری به کشتی کردند که به خشکی نزدیک شده ایم. **28** عمق آب را که اندازه و بار آن وارد خواهد شد، حتی به جان ما نیز.» **11** ولی افسری که گرفتند، معلوم شد چهل متر است. کمی بعد باز اندازه گرفتند و مسئول زندانیان بود به ناخدا و صاحب کشتی بیشتر گوش می داد تا معلوم شد فقط سی متر است. **29** با این حساب ترسیدند کشتی به به پولس. **12** و چون بندر زیبا پناهگاه خوبی نبود و نمی شد زمستان تخته سنگهای ساحل بخورد، بنابراین از پشت کشتی چهار لنگر به را در آنجا گذراند، اکثر کارکنان کشتی مصلحت دانستند که به دریا انداختند و دعا می کردند هر چه زودتر روز شود. **30** چند نفر از فینیکس بروند تا زمستان را در آنجا به سر برند. فینیکس از بنادر خوب ملاحان می خواستند کشتی را رها کنند و بگریزند. پس به این بهانه کریت بود و هم رو به شمال غربی و هم رو به جنوب غربی داشت. که می خواهند لنگرهای جلوی کشتی را به آب بیندازند، قایق نجات **13** در همان وقت از جنوب، باد ملایمی وزید و گمان کردند برای را به آب انداختند. **31** اما پولس به سربازان و افسر فرمانده آنان سفر روز خوبی است. پس، لنگر کشتی را کشیدند و در طول ساحل گفت: «اگر ملاحان در کشتی نمانند، همه شما از بین خواهید حرکت کردیم. **14** اما طولی نکشید که ناگهان هوا تغییر کرد. باد رفت.» **32** پس سربازان طنابهای قایق نجات را بریدند و آن را در دریا شدیدی معروف به باد شمال شرقی، از جانب جزیره به سوی ما رها کردند تا کسی فرار نکند. **33** وقتی هوا روشن شد، پولس به همه وزیدن گرفت. **15** توفان کشتی را به طرف دریا راند. آنها اول سعی التماس کرد که چیزی بخورند و گفت: «دو هفته است که شما لب کردند کشتی را به ساحل برسانند ولی موفق نشدند. به ناچار کشتی را به غذا نرزداید. **34** خواهش می کنم برای سلامتی خودتان چیزی به حال خود رها کردند تا ببینند چه پیش می آید. باد تند هم آن را به بخورید. چون مویی از سر شما کم نخواهد شد!» **35** آنگاه نانی جلو می راند. **16** بالاخره کشتی را به جنوب جزیره کوچکی رساندیم برداشت، در مقابل همه از خدا تشکر کرد و تکه ای از آن را خورد. به نام کلودا، و در آنجا با هزار زحمت قایق نجات را که در عقب **36** ناگهان همه احساس کردند که حالشان بهتر شده و مشغول کشتی بود، روی کشتی آوردند. **17** سپس کشتی را با طناب محکم خوردن شدند. **37** در کشتی جمعاً دوپست و هفتاد و شش نفر بستند تا بدنه آن بیشتر دوام یابورد. از ترس اینکه مبادا کشتی در شتزار بودیم. **38** کارکنان کشتی پس از صرف غذا، تمام گندمی را که در ساحل آویزنا گیر کند، بادبانهای آن را پایین کشیدند و گذاشتند تا کشتی بود، به دریا ریختند و کشتی سبک تر شد. **39** وقتی روز شد، باد تند آن را به پیش براند. **18** روز بعد که دریا توفانی تر بود، بار نتوانستند بدانند آنجا کجاست. ولی خلیجی دیدند با ساحلی شنی. کشتی را به دریا ریختند. **19** فردای آن روز هم لوازم یدکی کشتی و نمی دانستند آیا می توانند از میان تخته سنگها کشتی را به ساحل هر چه را که به دستشان رسید، به دریا ریختند. **20** روزها یکی پس برسانند یا نه. **40** بالاخره تصمیم گرفتند امتحان کنند. پس لنگرها را

بریدند و در دریا رها کردند. سکان کشتی را شل کردند، بادبانهای آپوس، به پیشواز ما آمدند. بعضی نیز در شهر «سه میخانه» به جلو را بالا کشیدند و یکراست به طرف ساحل پیش رفتند. 41 اما استقبال ما آمدند. وقتی پولس ایشان را دید، خدا را شکر کرد و جان کشتی به سدی از شن و گل در زیر آب برخورد و به گل نشست. تازه‌ای گرفت. 16 وقتی به روم رسیدیم، به پولس اجازه دادند که هر دماغه کشتی در شن فرو رفت و قسمت عقب آن در اثر امواج شدید متلاشی شد. 42 سربازان به افسر فرمانده خود توصیه کردند که اجازه دهد زندانیان را بکشند، میادا کسی شناکنان به ساحل برسد و فرار و به ایشان گفت: «ای برادران، یهودیان اورشلیم مرا گرفتند و تحویل کند! 43 اما یولیوس موافقت نکرد چون می‌خواست پولس را نجات دهد. سپس به تمام کسانی که می‌توانستند شنا کنند دستور داد به و نه به آداب و رسوم اجدادمان بی‌حرمتی کرده بودم. 18 رومی‌ها داخل آب بیزند و خود را به خشکی برسانند، 44 و بقیه سعی کنند از من بازجویی کردند و خواستند آزاد کنند، چون بی بردند کاری روی تخته‌پاره‌ها و قطعات کشتی به دنبال آنان بروند. به این ترتیب نکرده‌ام که سزوار مرگ باشم. 19 اما وقتی یهودیان مخالفت کردند، همگی به سلامت به ساحل رسیدند!

28 وقتی سالم به ساحل رسیدیم، فهمیدیم در جزیره مالت هستیم. مردم آن جزیره با ما بسیار خوش‌رفتاری کردند و چون باران می‌آمد و سرد بود آتشی درست کردند تا از ما پذیرایی کنند. 3 پولس نیز هیزم جمع می‌کرد و روی آتش می‌گذاشت. ناگهان در اثر حرارت، ماری سمی از هیزمها بیرون آمد و محکم به دست او چسبید! 4 وقتی اهالی جزیره دیدند که مار بر دستش آویخته، به یکدیگر گفتند: «بدون شک این مرد قاتل است! با اینکه از توفان جان به در برد، اما عدالت نمی‌گذارد زنده بماند!» 5 اما پولس مار را در آتش انداخت بدون این که صدمه‌ای ببیند. 6 مردم منتظر بودند بدن پولس ورم کند، یا ناگهان بیفتد و بمیرد، ولی هر چه منتظر شدند، خبری نشد. پس نظرشان را عوض کردند و گفتند: «او یکی از خدایان است!» 7 نزدیک ساحل، همان جایی که ما پیاده شدیم، ملکی بود متعلق به پوپلیوس، حاکم آن جزیره. او ما را با خوشی به خانه خود برد و با کمال احترام سه روز از ما پذیرایی کرد. 8 از قضا پدر پوپلیوس مبتلا به تب و اسهال خونی بود. پولس نزد او رفت و برایش دعا کرد و دست بر سر او گذاشت و شفای داد! 9 آنگاه همه بیماران دیگر آن جزیره نیز آمدند و شفا یافتند. 10 در نتیجه سیل هدایا به سوی ما جاری شد. به هنگام حرکت نیز، هر چه برای سفر لازم داشتیم برای ما به کشتی آوردند. 11 سه ماه بعد، با یک کشتی دیگر حرکت کردیم. این بار با کشتی اسکندریه‌ای به اسم «خدایان دوقلو» که زمستان در آن جزیره مانده بود سفر می‌کردیم. 12 سر راهمان سه روز در سیراکیوس ماندیم. 13 از آنجا دور زدیم تا به ریگیون رسیدیم. روز بعد باد جنوبی وزید. پس یک روزه به بندر پوژیولی رسیدیم. 14 در آنجا ایماندارانی یافتیم که از ما خواهش کردند یک هفته پیش ایشان بمانیم. به این ترتیب، به روم رسیدیم. 15 مسیحیان روم که شنیده بودند ما می‌آیم، تا فوروم بر سر راه

ضمن آشنایی با یکدیگر، بگویم که این زنجیری که به دستهای من بسته‌اند به خاطر این است که ایمان دارم امید اسرائیل یعنی مسیح موعود ظهور کرده است. 21 ایشان در پاسخ گفتند: «ما چیزی بر ضد تو نشنیده‌ایم. نه نامه‌ای از یهودیه داشته‌ایم و نه گزارشی از مسافرانی که از اورشلیم آمده‌اند. 22 ولی می‌خواهیم از خودت بشنویم که چه ایمانی داری، چون تنها چیزی که درباره مسیحیان می‌دانیم این است که همه جا از آنان بد می‌گویند.» 23 پس قرار شد یک روز دیگر بیایند. در روز مقرر، عدّه زیادی به خانه او آمدند و پولس درباره ملکوت خدا و عیسی مسیح برای ایشان صحبت کرد. او از صبح تا شب از پنج کتاب موسی و کتب انبیای یهود برای سخنان خود دلیل می‌آورد. 24 در میان حضار، بعضی ایمان آوردند و بعضی نیاوردند. 25 اما بعد از بحث و جدل با یکدیگر، از پولس جدا شدند، در حالی که این سخنان آخر او بی‌دری در گوشه‌هایشان طنین‌افکن بود که گفته بود: «روح‌القدس چه خوب به اشعای نبی فرموده است: 26 «نزد این قوم برو و بگو: وقتی آنچه را که می‌گویم، بشنوید، چیزی نخواهد فهمید. وقتی آنچه را که انجام می‌دهم، ببینید، آن را درک نخواهید کرد. 27 زیرا دل این مردمان سخت شده، و گوشه‌هایشان قادر به شنیدن نیست، و چشمان خود را بسته‌اند، به‌گونه‌ای که چشمانشان نمی‌تواند ببیند، و گوشه‌هایشان قادر به شنیدن نیستند، و دلشان نمی‌تواند درک کند، و نمی‌توانند نزد من بازگردند تا شفایشان بخشم.» 28 «پس می‌خواهم بدانید که نجات خدا نزد غیریهودیان فرستاده شده، و ایشان گوش فرا خواهند داد.» 29 پس از آنکه این را گفت، یهودیان از آنجا رفتند، در حالی که سخت با یکدیگر جرّ و بحث می‌کردند. 30 پولس دو سال تمام در خانه اجاره‌ای خود ساکن بود و تمام کسانی را که به دیدن او می‌آمدند، با روی خوش می‌پذیرفت 31 و با شهادت درباره ملکوت

خدا و عیسی مسیح خداوند با ایشان سخن می‌گفت، بدون آنکه
کسی مانع او شود.

آوردن به آن، به حضور خدا راه یابند. **17** پیغام این است که خدا فقط در یک صورت از سر تقصیرات ما می‌گذرد و به ما شایستگی آن را می‌دهد که به حضور او برویم؛ و آن وقتی است که به عیسی مسیح ایمان آوریم. **2** مسیح ایمان برساند. همان انجیلی که خدا وعده‌اش را از زمانهای دور توسط انبیای خود شده: «عادل به ایمان خواهد زیست.» **18** اما خدا خشم و غضب در کتب مقدس داده بود. **3** این انجیل درباره‌ی اوست، که به‌لحاظ خود را از آسمان بر تمام خدانشناسی‌ها و شرارت‌های اشخاصی زندگی زمینی‌اش، از نسل داوود پادشاه بود؛ **4** اما به‌لحاظ قدوسیت الهی‌اش، با زنده شدنش پس از مرگ، ثابت کرد که پسر نیرومند خداست، یعنی خداوند ما، عیسی مسیح. **5** به‌واسطه‌ی مسیح فیض و رسالت یافته‌ایم تا به همه‌ی اقوام غیریهود اعلام کنیم که او چه لطف عظیمی به ایشان نموده است، تا ایشان نیز به او ایمان آورند، از او اطاعت کنند و نام او را جلال دهند **6** و این شامل شما نیز می‌شود که فراخوانده شده‌اید تا از آن عیسی مسیح باشید. **7** این نامه را به همه‌ی کسانی که در روم محبوب خدا هستند و فراخوانده شده‌اند تا قوم مقدس او باشند، می‌نویسم. از پدرمان خدا و خداوندان عیسی مسیح، طالب فیض و آرامش برای شما هستیم. **8** پیش از هر چیز، باید بگویم که خیرایمانان به تمام دنیا رسیده است. از این رو، برای این خبر و برای وجود هر یک از شما، خدا را به‌وسیله‌ی عیسی مسیح شکر می‌کنم. **9** خدا شاهد است که من پیوسته برای شما دعا می‌کنم، و روز و شب احتیاجاتان را به حضور او می‌برم، به خدایی که با تمام توانم او را خدمت می‌کنم و مؤذنه‌ی انجیل او را که درباره‌ی پسرش عیسی مسیح است، به دیگران اعلام می‌نمایم. **10** دعای دیگرم این است که اگر خدا بخواهد، پس از این همه انتظار، سعادت دیدار شما نصیب شود. **11** زیرا بسیار مشتاق دیدارتان هستم تا بتوانم شما را از برکات خدا برخوردار سازم، و باعث تقویت ایمانان شما شوم. **12** از این گذشته، من خود نیز نیاز به کمک شما دارم تا به‌وسیله‌ی ایمانان تقویت شوم. به این ترتیب، هر یک از ما باعث تقویت ایمان یکدیگر می‌شویم. **13** اما برادران عزیز، مایلم بدانید که بارها خواسته‌ام نزد شما بیایم، اما هر بار مانعی پیش آمده است. قصد من از آمدن، این بود که خدمتی در میان شما انجام دهم و وعده‌ای را به سوی مسیح هدایت کنم، همان‌طور که در جاهای دیگر نیز کرده‌ام. **14** زیرا من خود را مدیون می‌دانم که این خیر خوش را به همه برسانم، چه به اشخاص متمدن و چه به اشخاص بی‌تمدن، چه به باسوادان و چه به بی‌سوادان. **15** پس تا آنجا که در توان دارم، خواهم کوشید که به روم، نزد شما بیایم و مؤذنه‌ی انجیل را در میان شما اعلام نمایم. **16** زیرا من از انجیل مسیح شرم ندارم چون قدرت خداست برای نجات تمام کسانی که ایمان بیاورند. پیغام انجیل در ابتدا فقط به یهودیان اعلام می‌شد، اما اکنون همه می‌توانند با ایمان

32 با اینکه می‌داند خدا برای چنین اعمالی، مجازات مرگ تعیین کرده است، نه فقط خودشان مرتکب آنها می‌شوند، بلکه دیگران را نیز به انجام این کارها تشویق می‌کنند!

2 شاید کسی پیش خود فکر کند این مردم چقدر پست هستند که دست به چنین کارهایی می‌زنند. هرگاه کسی بگوید که این اشخاص بدکار باید مجازات شوند، در حقیقت خودش را محکوم می‌کند، چون او نیز همان گناهان را مرتکب می‌شود. **2** اما می‌دانیم که خدا عادل است و داوری او بر کسانی که این گونه اعمال را انجام می‌دهند، بر حق است. **3** ای آدمی، آیا تصور می‌کنی که خدا دیگران را برای چنین گناہانی مجازات خواهد کرد، اما از گناهان تو چشم‌پوشی خواهد نمود؟ **4** اگر خدا تا به حال نسبت به تو صبر و تحمل نشان داده است، آیا این برای تو مهم نیست؟ آیا متوجه نیستی که مهربانی خدا برای این بوده که تو توبه کنی؟ **5** اگر دل خودت را سخت کنی و توبه نکنی برای خود مجازات وحشتناکی فراهم می‌آوری، زیرا به‌زودی روز خشم و غضب خدا فرا می‌رسد روزی که در آن خدا تمام مردم جهان را عادلانه محکوم خواهد کرد، **6** و به هر کس مطابق کارهایش پاداش یا کیفر خواهد داد. **7** او زندگی جاوید را به کسانی می‌بخشد که با صبر و تحمل، آنچه را که راست است، به عمل می‌آورند و خواستار جلال و احترام و بقای هستند که خدا عطا می‌کند. **(aiōnios g166)** **8** اما بر خودخواهان و آنانی که با حقیقت وجود خدا ضدیت می‌کنند و به راههای گناه‌آلود خود می‌روند، خشم و غضب خود را فرو خواهد ریخت. **9** رنج و عذاب گریبانگیر همه کسانی خواهد گردید که گناه می‌ورزند، از یهودی گرفته تا غیریهودی. **10** اما جلال و سربلندی و آرامش الهی نصیب همه آنانی خواهد شد که از خدا اطاعت می‌کنند، چه یهودی و چه غیریهودی، **11** زیرا خدا تبعیض قائل نمی‌شود. **12** هر کس که گناه کند، هلاک خواهد شد، حتی کسانی که شریعت نوشته شده خدا را نداشته باشند. و کسانی هم که شریعت خدا را دارند، اگر گناه کنند، خدا بنا بر موازین شریعتشان آنها را داوری خواهد کرد. **13** زیرا با شنیدن احکام شریعت نیست که کسی مقبول خدا می‌گردد بلکه با به عمل آوردن آن. **14** حتی غیریهودیان که شریعت نوشته شده خدا را ندارند، وقتی طبیعتاً از احکام خدا اطاعت می‌کنند نشان می‌دهند که از آنها آگاهند. **15** معلوم است که شریعت خدا بر دلشان نوشته شده است، زیرا وجدان و افکارشان یا آنان را متهم می‌کند یا تأییدشان می‌نماید. **16** و این است پیامی که من اعلام می‌کنم: روزی خواهد آمد که خدا توسط عیسی مسیح، افکار و انگیزه‌های مخفی همه را داوری خواهد کرد. **17** و اما شما یهودیان، تصور می‌کنید که چون

3 پس یهودی بودن چه امتیازی دارد؟ آیا در رسم ختنه ارزشی نهفته است؟ **2** بله، از هر جهت امتیازات بسیاری در اینها نهفته است! نخست اینکه احکام خدا به یهودیان به امانت سپرده شده است. **3** اما اگر برخی از ایشان امین نبودند، چه باید گفت؟ آیا امین نبودن ایشان سبب می‌شود امین بودن خدا باطل گردد؟ **4** البته که نه! حتی اگر همه دروغگو باشند، خدا راستگو است.

همان‌گونه که در کتب مقدّس نوشته شده: «ثابت می‌کنی که در هنگام که بهای آزادی ما را از مکافات گناهانمان پرداخت کرد. 25 آنچه می‌گویی، راستگو هستی، و در محکمه، پیروز می‌شوی.» 5 زیرا خدا عیسی را همچون قربانی کفاره‌کننده گناه عرضه داشت. و اما ممکن است برخی بگویند که گناهکار بودن ما نتیجه خوبی دارد، زیرا کمک می‌کند تا انسان ببیند که خدا تا چه حد عادل و خورش را ریخت، در حضور خدا عادل شمرده می‌شود. این قربانی است. پس آیا دور از انصاف نیست که ما را مجازات کند؟ (البته نشان‌دهنده عدل و انصاف خدا است، زیرا او با صبر و بردباری تمام، چنین استدلالی کاملاً انسانی است.) 6 البته که دور از انصاف از مجازات آنانی که در گذشته‌ها گناه می‌کردند، خودداری می‌کرده نیست! در غیر این صورت، خدا با چه صلاحیتی می‌توانست دنیا را است، 26 به این دلیل که به آینده می‌نگریست و لطفی را که قصد دآوری کند؟ 7 اما باز کسی ممکن است بگوید: «اگر نادرستی داشت در زمان حاضر عملی سازد، شامل حال ایشان می‌فرمود. او با من سبب می‌شود راستی خدا نمایان‌تر گردد و جلالش بیشتر دیده شود، چگونه می‌تواند مرا همچون یک گناهکار محکوم سازد؟» 8 ایمان می‌آورند، عادل به شمار می‌آورد. 27 پس آیا می‌توانیم افتخار بعضی نیز به ما تهمت می‌زند و ادعا می‌کنند که ما می‌گوییم: «هر کنیم به اینکه کاری انجام داده‌ایم تا در پیشگاه خدا پذیرفته شویم؟ چقدر بیشتر گناه کنیم، نفع بیشتری حاصل می‌شود!» آنانی که نه، زیرا تیرئه ما بر اساس اطاعت از شریعت نیست، بلکه بر اساس چنین سخنانی می‌گویند، سزاوارند که محکوم گردند. 9 پس چه نتیجه‌ای باید گرفت؟ آیا ما یهودیان بهتر از دیگرانیم؟ نه، به هیچ وجه! زیرا قبلاً نشان دادیم که همگان، چه یهودی و چه غیریهودی، یهودیان است؟ مگر خدای غیریهودیان هم نیست؟ البته که هست. تحت سلطه گناه قرار دارند. 10 همان‌طور که در کتب مقدّس نوشته شده: «کسی عادل نیست، حتی یک نفر. 11 هیچ‌کس براستی می‌سازد، خواه یهودی باشند و خواه غیریهودی. 31 حال، اگر بر دانا نیست؛ هیچ‌کس در جستجوی خدا نیست. 12 همه گمراه شده‌اند؛ همه عاقل و باطل گردیده‌اند. نیکوکاری نیست، حتی یک نفر.» 13 «گلویشان گوری است گشاده، زبانشان پر است از

دروغ. زهر مار از لبانشان می‌چکد.» 14 «دهانشان آکنده از نفرین و تلخی است.» 15 «پاهایشان برای ریختن خون می‌شتابند. 16 هرجا می‌روند ویرانی و فلاکت برجای می‌گذارند. 17 آنها عاری از صلح و آرامش‌اند.» 18 «آنها هیچ ترسی از خدا ندارند.» 19 حال، می‌دانیم هرآنچه شریعت می‌گوید، به آنانی می‌گوید که خود را متعهد ساخته‌اند مطابق با آن عمل کنند، زیرا هدف شریعت این است که فرصت هر بهانه‌ای را از انسان‌ها بگیرد، و نشان دهد که تمام دنیا در حضور خدا تقصیرکارند. 20 زیرا هیچ‌کس نمی‌تواند با انجام احکام شریعت، در نظر خدا عادل شمرده شود. شریعت فقط نشان می‌دهد که تا چه حد گناهکاریم. 21 اما اکنون خدا راهی پیش پای ما قرار داده تا بدون انجام مطالبات شریعت، بتوانیم عادل شمرده شویم، راهی که در نوشته‌های موسی و انبیای یهود، وعده آن داده شده است. 22 ما با ایمان آوردن به عیسی مسیح، عادل شمرده می‌شویم. این در مورد هر کس که ایمان بیاورد، صدق می‌کند. هیچ فرقی هم نمی‌کند که یهودی باشد یا غیریهودی، 23 زیرا همه گناه کرده‌اند و از معیارهای پرچلال خدا کوتاه می‌آیند. 24 با این حال، خدا با آن فیض خود که سزاوارش نیستیم، به‌اریگان اعلان می‌کند که عادل شمرده می‌شویم. او این کار را به‌واسطه عیسی مسیح انجام داد، آن

فقط به عیسی مسیح ایمان دارند؟ در مورد ابراهیم چطور بود؟ دیدیم به وعده خدا شک نکرد. **20** بله، او هیچگاه شک ننمود. او به خدا که ایمان ابراهیم برای او عدالت شمرده شد. **10** اما این امر چگونه ایمان داشت و ایمانش روزه‌روز قویتر شده، خدا را تجلیل کرد. **21** اتفاق افتاد؟ آیا بعد از ختنه بود که او عادل به شمار آمد، یا پیش از زیرا یقین داشت که خدا قادر است به همه وعده‌های خود عمل کند. آنکه ختنه شود؟ روشن است که پیش از رسم ختنه بود. **11** در واقع **22** به خاطر همین ایمان بود که خدا او را عادل به شمار آورد. او زمانی ختنه شد که مدت‌ها از ایمان آوردن او به خدا و دریافت وعده برکت الهی می‌گذشت. مراسم ختنه، نشانه و علامتی بود از همین دربارۀ ابراهیم نوشته نشده است. **24** بلکه برای این نوشته شد که ما واقعیت. در نتیجه ابراهیم از لحاظ روحانی، پدر کسانی است که اطمینان بیابیم که خدا ما را نیز از همان راه به حضور خود می‌پذیرد، بدون ختنه شدن به خدا ایمان می‌آورند تا ایشان نیز عادل شمرده شوند. **12** در ضمن، ابراهیم از لحاظ روحانی پدر کسانی است که از مرگ زنده کرد. **25** او به خاطر گناهان ما به مرگ سپرده شد، و ختنه شده‌اند، اما با توجه به زندگی ابراهیم، بی‌بره‌اند که نجات و دوباره زنده شد تا ما در پیشگاه خدا عادل به حساب آییم.

5 لطف خدا، از راه ایمان به دست می‌آید، نه در اثر مراسم ختنه. زیرا پس چون از راه ایمان در نظر خدا عادل محسوب شده‌ایم، به واسطه عیسی مسیح از رابطه مسالمت‌آمیزی با خدا بهره‌مند هستیم. **2** به سبب همین ایمان است که او ما را در جایگاه عالی و ممتازی قرار داده که سزاوارش نبودیم، جایگاهی که اکنون نیز در آن قرار داریم. ما با اطمینان و شادی فراوان، منتظریم تا در جلال خدا سهیم شویم. **3** اما نه تنها از این بابت شادیم، بلکه وقتی با مشکلات زندگی و سختیهای روزگار نیز روبرو می‌شویم، باز خوشحال هستیم زیرا می‌دانیم این سختیها به خیر و صلاح ما هستند چون به ما می‌آموزند که صبر و تحمل داشته باشیم. **4** صبر و تحمل نیز باعث رشد و استحکام شخصیت ما می‌شود و ما را یاری می‌کند تا ایمانمان به خدا روزه‌روز قویتر گردد. چنین ایمانی سرانجام امید ما را نیز نیرومند و پایدار می‌سازد. **5** و این امید ما را مایوس نمی‌کند، زیرا او روح‌القدس را به ما بخشیده تا دل‌های ما را از محبتش لبریز سازد. **6** پس ملاحظه می‌کنید که در آن هنگام که ما عاجز و درمانده بودیم، درست در زمان مناسب، مسیح آمد و جان خود را در راه ما، گناهکاران، فدا کرد! **7** حتی اگر ما انسانهایی خوب و پرهیزگار می‌بودیم، کمتر کسی ممکن بود حاضر شود جانش را در راه ما فدا کند، هر چند ممکن است کسی پیدا شود که بخواهد در راه یک انسان خوب و نجیب جانش را فدا کند. **8** اما ببینید خدا چقدر ما را دوست داشت که با وجود اینکه گناهکار بودیم، مسیح را فرستاد تا در راه ما فدا شود. **9** اگر آن زمان که گناهکار بودیم، مسیح با ریختن خون خود این فداکاری را در حق ما کرد، حالا که خدا ما را بی‌گناه به حساب آورده، چه کارهای بزرگتری برای ما انجام خواهد داد و ما را از خشم و غضب آیندۀ خدا رهایی خواهد بخشید. **10** هنگامی که دشمنان خدا بودیم، او به وسیله مرگ پسرش ما را با خود آشتی داد؛ پس اکنون که دوستان خدا شده‌ایم به وسیله حیات پسرش نجات خواهیم یافت. **11** حال، چقدر از رابطه عالی و جدیدی که با خدا

داریم، شادیم! اینها همه از برکت وجود خداوند ما عیسی مسیح **6** خوب، اکنون چه باید کرد؟ آیا باید به زندگی گذشته و گناه‌آلود است که در راه گناهکاران، جان خود را فدا کرد تا ما را دوستان خدا سازد. **12** وقتی آدم نافرمانی کرد، گناه وارد دنیا شد. گناه آدم مرگ را به‌همراه آورد، و بدین‌سان مرگ گریبانگیر همگان گردید، چرا که همه گناه کردند. **13** بله، حتی پیش از آنکه شریعت عطا شود، انسان گناه می‌کرد، اما گناه به حساب نمی‌آمد، زیرا هنوز شریعت و حکمی نبود که زیر پا گذاشته شود. **14** با وجود این، مردمان از روزگار آدم تا زمان موسی نیز همگی مردند، حتی آنان که مانند آدم، از حکم مشخصی نافرمانی نکرده بودند. اما آدم نماد یا نمایندهٔ مسیح بود، همان مسیح که قرار بود بیاید. **15** اما میان گناه آدم و هدیهٔ فیض‌آمیز خدا فرق بزرگی هست! زیرا گناهی که فقط یک انسان انجام داد، یعنی آدم، مرگ را برای بسیاری به‌همراه آورد. اما چقدر عظیمتر است فیض شگفت‌انگیز خدا و هدیهٔ او که همانا بخشایش است، که از طریق یک انسان دیگر، یعنی عیسی مسیح، شامل حال بسیاری از مردمان می‌گردد. **16** همچنین نتیجهٔ هدیهٔ فیض‌آمیز خدا تفاوت بسیاری دارد با پیامد گناه آن انسان. زیرا مکافات به‌دنبال یک گناه آمد و محکومیت را به‌همراه آورد، اما هدیهٔ رایگان خدا منتهی می‌گردد به عادل شمرده شدن و تبرئهٔ ما از گناه، گرچه همگی مرتکب گناهان بسیار شده‌ایم. **17** زیرا گناه یک انسان، یعنی آدم، سبب شد مرگ بر بسیاری فرمانروایی کند. اما چقدر عظیمتر است فیض شگفت‌انگیز خدا و هدیهٔ او، یعنی عادل‌شمردگی، زیرا همهٔ آنانی که این فیض و هدیه را دریافت می‌کنند، در پیروزی بر گناه و بر مرگ خواهند زیست، که این از طریق آن انسان دیگر، یعنی عیسی مسیح فراهم شده است. **18** بله، گناه آدم برای همه محکومیت به‌همراه آورد، اما عمل شایسته و عادلانهٔ مسیح رابطهٔ درست با خدا و نیز حیات را به ارمغان می‌آورد. **19** زیرا همان‌طور که نافرمانی یک انسان، یعنی آدم، باعث شد بسیاری گناهکار شوند، اطاعت یک انسان دیگر، یعنی مسیح نیز سبب خواهد گردید که خدا بسیاری را عادل به شمار آورد. **20** پس شریعت موسی عطا شد تا همه بتوانند ببینند که تا چه حد گناهکارند. اما هر چقدر انسان‌ها بیشتر مرتکب گناه شدند، فیض حیرت‌انگیز خدا نیز افزون‌تر گردید. **21** به این طریق، همان‌طور که گناه بر مردمان فرمانروایی می‌کرد و ایشان را به سوی مرگ سوق می‌داد، اکنون نیز فیض شگفت‌انگیز خدا به جای آن حکومت می‌کند، و ما را وارد رابطه‌ای درست با خدا می‌سازد، که منتهی به حیات جاویدان در خداوند ما عیسی مسیح می‌شود.

(aiōnios g166)

منجر به مرگ می‌شود، و یا اطاعت از خدا را انتخاب کنید که منجر به زندگی جاوید می‌گردد. **17** اما خدا را شکر که اگرچه در گذشته اسیر و بردهٔ گناه بودید، اما اکنون با تمام وجود مطیع تعلیمی شده‌اید

که ما به شما سپرده‌ایم. **18** و حال که از بردگی گناه آزاد شده‌اید، من بدون آگاهی از شریعت زندگی می‌کردم. اما وقتی از این احکام بندهٔ پاک و صداقت باشید. **19** این مسائل را به طور ساده در قالب آگاهی یافتن، متوجه شدم که آنها را زیر پا گذاشته‌ام، و به همین روابط ارباب و برده بیان می‌کنم تا آن را بهتر درک کنید؛ منظوری این علت گناهکار و محکوم به مرگ هستم. **10** همان احکام نیکو که است که همان‌طور که در گذشته بردهٔ همه نوع گناه بودید، اکنون نیز انتظار می‌رفت راه زندگی را به من نشان دهند، سبب محکومیت و به خدمت آن اموری کمر ببندید که راست و مقدس هستند. **20** در مرگ من شدند. **11** گناه مرا فریب داد و با استفاده از احکام پاک آن روزها که بردهٔ گناه بودید، در قید و بند نیکی و راستی نبودید. **21** الهی، مرا محکوم به مرگ کرد. **12** اما با وجود این مسائل، هیچ اما فایدهٔ چنین زندگی چه بود؟ خودتان اکنون از آن کارها شرمگین شکی نیست که شریعت، به خودی خود کاملاً خوب و مقدس هستید، زیرا نتیجه‌ای جز هلاکت ابدی نداشتند. **22** اما الان شما از قدرت گناه آزاد شده‌اید و در خدمت خدا هستید؛ بنابراین، او نیز شما را هر روز پاکتر و شایسته‌تر می‌سازد تا سرانجام زندگی جاوید نصیبان گردد. **(aiōnios g166)** **23** زیرا هر که گناه کند، تنها دستمزدی که خواهد یافت، مرگ است؛ اما هر که به خداوند ما عیسی مسیح ایمان آورد، پادشاه او از خدا زندگی جاوید است. **(aiōnios g166)**

7 ای برادران و خواهران عزیز، شما که از اصول شریعت آگاهی دارید، مگر نمی‌دانید که این اصول تا زمانی بر شخص حاکمیت دارد که وی زنده باشد. **2** به عنوان مثال، مطابق شریعت، زنی که ازدواج کرده، تا زمانی که شوهرش زنده است، به او مقید و متعهد است، اما اگر شوهرش فوت کند، از آن شریعتی که او را به آن مرد متعهد و مقید می‌سازد، آزاد می‌شود. **3** به این طریق، تا زمانی که شوهرش هنوز زنده است، اگر با مردی دیگر رابطهٔ جنسی برقرار سازد، زناکار خوانده می‌شود. اما اگر شوهرش فوت کند، از آن حکم شرعی آزاد می‌شود، و چنانچه با مرد دیگری ازدواج کند، زناکار نخواهد بود. **4** برادران و خواهران من، شما نیز به‌واسطهٔ پیکر مسیح، نسبت به شریعت مُردید، تا بتوانید متعلق به شخص دیگری شوید، به او که از مردگان برخیزانیده شد. در نتیجهٔ آن، می‌توانیم برای خدا ثمر نیکو بیاوریم. **5** هنگامی که هنوز طبیعت کهنهٔ ما بر وجودمان مسلط بود، امیال گناه‌آلود که شریعت در ما بر می‌انگیخت، در درون ما عمل می‌کردند، و به این ترتیب، برای مرگ ثمر می‌آوردیم. **6** اما اکنون از شریعت آزاد شده‌ایم، زیرا نسبت به آن مردیم و دیگر در اسارت قدرت آن قرار نداریم. اکنون می‌توانیم خدا را خدمت کنیم، نه از طریق روش قدیمی، یعنی اطاعت از مقرراتی نوشته‌شده، بلکه از طریق راه و روش زندهٔ روح خدا. **7** پس آیا منظور این است که شریعت گناه‌آلود است؟ مسلماً نه! در واقع، این شریعت بود که گناه مرا به من نشان می‌داد. برای مثال، اگر شریعت نگفته بود «طمع نوزز»، من هرگز بی‌نی نمی‌بردم که طمع ورزیدن گناه است. **8** اما گناه از فرصتی که احکام شریعت فراهم می‌آورد، استفاده می‌کرد تا هر نوع طمع را در من برانگیزد! اگر شریعتی نبود، گناه از چنین قدرتی برخوردار نمی‌شد. **9** زمانی

بنابراین، برای کسانی که به مسیح عیسی تعلق دارند، هیچ محکومیتی نیست. **2** و چون شما به مسیح عیسی تعلق دارید، قدرت حیات بخش روح القدس شما را از سلطه گناه و مرگ آزاد کرده است. **3** شریعت موسی به سبب ناتوانی طبیعت گناه‌آلود ما، قادر نبود ما را نجات بخشد. به همین دلیل، خدا کاری را انجام داد که شریعت قادر به انجامش نبود. او پسر خود را در بدنی شبیه به بدنی که ما گناهکاران داریم، فرستاد. و در آن بدن، پایان سلطه گناه بر ما را اعلان داشت، از این طریق که پسر خود را به‌عنوان قربانی‌ای برای گناهان ما فرستاد. **4** پس حال، قادریم احکام و دستورهای خدا را اطاعت کنیم، زیرا ما دیگر از طبیعت گناه‌آلود خود پیروی نمی‌کنیم بلکه از روح خدا. **5** آثانی که اسیر طبیعت گناه‌آلود خود هستید، به چیزی جز امور گناه‌آلود نمی‌اندیشند، اما آثانی که تابع روح خدا هستید، به اموری فکر می‌کنند که روح القدس را خشنود می‌سازد. **6** اگر اجازه دهیم طبیعت گناه‌آلودمان بر فکر و ذهن ما مسلط باشد، نتیجه‌ای جز مرگ حاصل نمی‌گردد. اما چنانچه اجازه دهیم روح القدس بر افکارمان مسلط باشد، نتیجه‌اش حیات و آرامش خواهد بود. **7** طرز فکر و ذهنی که تحت سلطه طبیعت گناه‌آلود ما قرار دارد، با خدا دشمنی دارد، و مطیع شریعت خدا نیست، و نمی‌تواند هم باشد. **8** از این رو، کسانی که هنوز اسیر طبیعت کهنه گناه‌آلودشان هستند، نمی‌توانند خدا را خشنود سازند. **9** البته شما زیر حاکمیت طبیعت گناه‌آلودتان نیستید، بلکه زیر حاکمیت روح القدس هستید، اگر روح خدا در وجود شما ساکن باشد. به یاد داشته باشید که اگر روح مسیح در وجود کسی ساکن نباشد، او اصلاً مسیحی نیست. **10** اما اگر مسیح در وجود شما باشد، هرچند بدن شما به‌سبب گناه مرده است، اما روح خدا به این دلیل که عادل شمرده شده‌اید، به شما حیات می‌بخشد. **11** و اگر روح خدایی که عیسی مسیح را پس از مرگ زنده کرد، در وجود شما باشد، همان خدا بدنهای فانی شما را نیز پس از مرگ به‌وسیله همین روح که در وجود شماست، زنده خواهد کرد. **12** پس، ای برادران عزیز، شما دیگر به هیچ وجه مجبور نیستید از امثال طبیعت گناه‌آلود سابق خود پیروی کنید، **13** زیرا در این صورت گمراه و هلاک خواهید شد. اما اگر با قدرت روح خدا، این طبیعت کهنه را با اعمال ناپاکش نابود سازید، زنده خواهید ماند. **14** زیرا تمام کسانی که از روح خدا پیروی می‌کنند، فرزندان خدا هستند. **15** پس همچون برده‌ها، رفتارمان آمیخته با ترس و لرز نباشد، بلکه مانند فرزندان خدا رفتار نماییم، فرزندی که به عضویت خانواده خدا پذیرفته شده‌اند و خدا را پدر خود می‌خوانند. **16** زیرا روح خدا در عمق وجود ما، به ما می‌گوید که ما فرزندان خدا هستیم. **17** و اگر فرزندان خدا هستیم،

خواهد ساخت؟ این خداست که عادل می‌شمارد. **34** پس کیست ربکا ازدواج کرد. سپس ربکا دوقلو آیدشتن شد. **11** اما پیش از آنکه که محکومشان سازد؟ هیچ‌کس! زیرا مسیح عیسی برای ما مُرد و برخیزانیده شد و بر دست راست خدا قرار گرفت، و الان نیز برای ما شفاعت می‌کند. **35** چه کسی می‌تواند ما را از محبت مسیح جدا سازد؟ آیا زحمات یا سختی‌ها، یا آزار و اذیتها، یا قحطی، یا عریانی، یا خطرات، یا شمشیر؟ **36** چنانکه در کتب مقدّس نوشته شده: «به کوچکتر از خدمت خواهد کرد.» **13** در کتب مقدّس در این باره این خاطر، تو در تمام طول روز، با مرگ مواجه‌ایم؛ همچون گوسفندانی گونه آمده است: «یعقوب را دوست داشتم، اما عیسو را رد کردم.» **14** پس چه بگویم؟ آیا خدا از روی بی‌انصافی عمل می‌کند؟ هرگز! همواره از آن ماست! چگونه؟ به یاری عیسی مسیح که آنقدر ما را محبت کرد که جانش را در راه ما فدا ساخت! **38** زیرا یقین دارم که نه مرگ، نه زندگی، نه فرشتگان و نه ارواح پلید، نه زمان حال و نه آینده، نه هیچ قدرتی، **39** و نه آنچه در بالای جهان و نه آنچه پایین‌تر از جهان است، و نه هیچ چیز دیگر در تمامی خلقت، نمی‌تواند ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است، جدا سازد.

9 مسیح را شاهد می‌گیرم که حقیقت کامل را بیان می‌کنم. وجدانم به‌واسطه روح‌القدس نیز این را تأیید می‌کند. **2** در دل خود دردی جانکاه و اندوهی بی‌پایان دارم. **3** زیرا آرزو می‌کردم که خود لعنت شوم و از مسیح محروم گردم به خاطر قوم، برای آنان که از نژاد من هستند، **4** یعنی قوم اسرائیل. ایشان برگزیده شدند تا فرزندخواندگان خدا گردند. خدا جلال خود را بر ایشان آشکار ساخت، و عهدهایی با آنان بست و شریعت خود را به ایشان به ودیعت سپرد. او افتخار پرستش خود و امکان دریافت وعده‌های عالی خود را به آنان عطا کرد. **5** مردان بزرگ خدا، اجداد شما بودند. مسیح نیز که اکنون بر همه چیز حاکم است، از لحاظ طبیعت بشری خود، مانند شما یهودی بود. خدا را تا ابد سپاس باد! (aiōn)

6 پس آیا خدا در انجام وعده‌های خود به یهودیان کوتاهی کرده است؟ هرگز! زیرا این وعده‌ها به کسانی داده نشده که فقط از پدر و مادر یهودی متولد می‌شوند، بلکه به آنانی داده شده که براسستی یهودی‌اند. **7** کافی نیست که شخص از نسل ابراهیم باشد؛ همه آنانی که از نسل ابراهیم هستند، فرزندان حقیقی او نیستند. بلکه نوشته شده است: «توسط اسحاق است که تو صاحب نسلی می‌شوی که وعده‌اش را به تو داده‌ام.» **8** این نشان می‌دهد که تمام فرزندان ابراهیم، فرزندان خدا نیستند، بلکه فقط آنانی فرزند خدا هستند که به آن وعده نجات که به ابراهیم داد، ایمان بیاورند. **9** زیرا خدا به ابراهیم فرموده بود: «سال دیگر، در همین وقت خواهم آمد و سارا پسری خواهد داشت.» **10** این پسر جد ما اسحاق بود که با

دیگر نیز گفته: «اگر خداوند لشکرهای آسمان برای ما نسلی باقی نمی‌گذاشت، مانند اهالی سدوم و عموره به کلی از بین رفته بودیم.» زمینه، یهود و غیریهود یکسانند، زیرا همه دارای یک خداوند هستند، **30** بنابراین، چه نتیجه‌ای می‌گیریم؟ می‌توان چنین نتیجه گرفت که خداوندی که گنجینه‌های عظیم خود را در اختیار همه آتانی می‌گذارد خدا فرصتی عالی در اختیار غیریهودیان قرار داده است؛ ایشان با اینکه در گذشته در جستجوی خدا نبودند، اما اکنون می‌توانند به وسیله نجات خواهد یافت. **13** زیرا «هر که نام خداوند را بخواند در گذشته در جستجوی خدا نبودند، اما اکنون می‌توانند به وسیله نجات خواهد یافت». **14** اما چگونه مردم نام کسی را بخوانند که به ایمان، بی‌گناه به حساب آیند و مورد قبول خدا قرار گیرند. **31** اما او ایمان ندارند؛ و چگونه ایمان بیابوند، در حالی که راجع به او قوم اسرائیل با اینکه سخت می‌کوشیدند تا با رعایت احکام و قوانین چیزی نشنیده‌اند؟ و چگونه بشنوند، اگر کسی مؤذۀ انجیل را به مذهب، رضایت خدا را جلب کند، موفق نشدند. **32** به چه دلیل؟ ایشان اعلام نکنند؟ **15** و چگونه بروند و اعلام کنند، اگر کسی به این دلیل که به ایمان تکیه نمی‌کردند، بلکه می‌خواستند از راه رعایت احکام شریعت و انجام اعمال نیک، در نظر خدا پاک و بی‌گناه جلوه کنند. به همین سبب نیز به آن «سنگ لغزش» برخورد نمی‌فرماید: «خداوند، چه کسی پیام ما را باور کرده است؟» کرده، افتادند. **33** خدا نیز در این باره در کتب مقدّس به ایشان اخطار داده، فرموده بود: «اینک در اورشلیم سنگی قرار می‌دهم که سبب لغزش شود و صخره‌ای که باعث سقوط گردد. اما هر که به او توکل کند، هرگز سرافکنده نخواهد شد.»

10 برادران عزیز، آرزوی قلبی و دعای من برای یهودیان این است که ایشان نجات یابند. **2** من می‌دانم که آنان در دل خود چه غیرت و احترامی برای خدا دارند، اما این غیرت از روی درک و شناخت صحیح نیست. **3** زیرا ایشان راهی را که خدا برای انسان در نظر گرفته تا توسط آن مقبول خدا شود، درک نمی‌کنند. با رد کردن راه خدا آنها از راه خودشان که همانا حفظ شریعت است خواستند مقبول خدا شوند. **4** زیرا مسیح پایان شریعت است. در نتیجه همه کسانی که به او ایمان آورند مقبول خدا می‌شوند. **5** زیرا موسی درباره عادل شدن از راه شریعت، چنین می‌نویسد: «از طریق اطاعت از احکام شریعت است که شخص از حیات برخوردار می‌شود.» **6** اما راه ایمان که انسان را مقبول خدا می‌سازد، می‌گوید: «در دل خود مگو که "چه کسی به آسمان بالا خواهد رفت؟" (به این منظور که مسیح را به پایین، به زمین بیاورد). **7** و نیز نگو "چه کسی به ژرفاها پایین خواهد رفت؟" (به این منظور که مسیح را به زندگی بازگرداند).» **(Abysos g12)** **8** اما چه می‌گوید؟ «این کلام به شما بسیار نزدیک است؛ آن در دهان و در دل شماست.» و این درست همان کلام ایمان است که ما آن را وعظ می‌کنیم. **9** در واقع، اگر انسان با زبان خود نزد دیگران اقرار کند که عیسی مسیح خداوند اوست و در قلب خود نیز ایمان داشته باشد که خدا او را پس از مرگ زنده کرد، نجات خواهد یافت. **10** زیرا شخص در دل خود ایمان می‌آورد و عادل شمرده می‌شود، و با زبان ایمان خود را اقرار می‌کند و نجات می‌یابد. **11** کتب مقدّس نیز می‌فرماید: برگزیده است تا نجات دهد. **6** بنابراین، اگر این نجات، همان‌طور

بله، درک کردند، زیرا حتی در روزگار موسی، خدا فرمود: «شما با پرستش خدایان بیگانه و باطل، خشم و غیرت مرا برانگیختید، من نیز شما را با قومهای بیگانه و باطل به خشم و غیرت می‌آورم.» **20** بعدها اشعیا با جسارت بیشتری، از قول خدا فرمود: «درمانی که در جستجوی من نبودند، مرا یافتند، و به آتانی که مرا نمی‌جستند، خود را آشکار ساختم.» **21** اما درباره قوم اسرائیل می‌فرماید: «تمام روز دستهای خود را به سوی ایشان دراز کردم، به سوی قومی نافرمان و لجباز.»

11 حال، از شما می‌پرسم که آیا خدا قوم خود اسرائیل را رها کرده و ایشان را ترک گفته است؟ هرگز؛ به هیچ وجه چنین نیست! فراموش نکنید که من خود، یهودی و از نسل ابراهیم و از طایفه بنیامین هستم. **2** نه، خدا قوم خود را که از ابتدا برگزیده بود، رد نکرده است. مگر نمی‌دانید کتب مقدّس در ماجرای مربوط به ایلیای نبی، چه می‌گوید و اینکه او چگونه از قوم اسرائیل نزد خدا لب به شکایت می‌گشاید؟ **3** «خداوند، ایشان انبیای تو را کشته و مذبوحی تو را ویران کرده‌اند، و فقط من مانده‌ام، و می‌خواهند مرا هم بکشند.» **4** آیا به خاطر دارید خدا به او چه جواب داد؟ خدا فرمود: «تنها تو واقع، اگر انسان با زبان خود نزد دیگران اقرار کند که عیسی مسیح خداوند اوست و در قلب خود نیز ایمان داشته باشد که خدا او را پس از مرگ زنده کرد، نجات خواهد یافت. **10** زیرا شخص در دل خود ایمان می‌آورد و عادل شمرده می‌شود، و با زبان ایمان خود را اقرار می‌کند و نجات می‌یابد. **11** کتب مقدّس نیز می‌فرماید: برگزیده است تا نجات دهد. **6** بنابراین، اگر این نجات، همان‌طور

که گنیم، در اثر فیض خدا باشد، طبیعتاً دیگر به سبب اعمال نیک آن نخواهد بود. زیرا اگر در اثر اعمال نیک آن باشد، در آن صورت شاخه‌ها بریده شدند تا جایی برای من باز شود!» **20** درست است. فیض دیگر فیض نیست. **7** پس موضوع این است: قوم اسرائیل که آن شاخه‌ها یعنی یهودیان به این دلیل قطع شدند که به خدا ایمان مشتاقانه در پی دریافت لطف الهی بودند، به مقصود خود نرسیدند. نداشتند؛ شما نیز فقط به این دلیل به جای آنها پیوند شدید که به البته عده‌ای از ایشان موفق شدند، آن عده که خدا انتخاب کرده خدا ایمان داشتید. پس مغرور نشوید، بلکه از خدا بترسید. **21** زیرا بود، اما بقیه سختدل شدند. **8** چنانکه نوشته شده: «تا به امروز خدا اگر خدا بر شاخه‌های طبیعی درخت رحم نکرد، بر شما نیز رحم روح بی‌حسی به آنها داده است، و چشمان و گوشه‌هایشان را طوری نخواهد فرمود. **22** پس ببینید خدا چقدر مهربان و در عین حال بسته است که نتواند ببیند و بشنود.» **9** داوود نبی نیز در این باره سخنگوی است. او نسبت به نافرمانان بسیار سختگیر است. اما اگر چنین گفته است: «همان بهتر که سفره زنگینشان برایشان دام و تله شما در ایمان و محبتی که به او دارید، ثابت بماند، نسبت به شما باشد تا تصور کنند دنیا به کامشان است. باشد که برکاتشان باعث لغزششان گردد و عقوبتی را که سزاوارش هستند، دریافت کنند. **10** از طرف دیگر، اگر یهودیان از بی‌ایمانی دست بکشند و به سوی خدا چشمانشان کور شود تا نتواند ببیند، و کمره‌هایشان همیشه خم بماند.» **11** آیا این به آن معناست که برای قوم خدا که منحرف شده او قادر است این کار را انجام دهد. **24** خدا شما غیریهودیان را که او و سقوط کرده‌اند دیگر امیدی نیست؟ هرگز! هدف خدا این بود که را نمی‌شناختید و مانند شاخه‌های درخت زیتون وحشی بودید، چنین هدیه نجات خود را به غیریهودیان عطا کند تا از این راه در یهودیان محبت کرده و برخلاف طبیعت، به درخت خوب خودش پیوند زده غیرتی به وجود آید و ایشان نیز طالب نجات گردند. **12** از آنجا که یهودیان هدیه نجات خدا را نپذیرفتند و لغزیدند، هدیه نجات و برکات غنی الهی در اختیار سایر مردم دنیا قرار گرفت. حال، اگر یهودیان **25** برادران عزیز، می‌خواهم شما از یک سر الهی آگاه باشید، تا دچار هم به مسیح ایمان بیاروند، چه نعمتهای بزرگتری نصیب مردم دنیا غرور نشوید. درست است که عده‌ای از قوم اسرائیل در حال حاضر بر خواهد شد! **13** اکنون روی سختم با شما غیریهودیان است. چنانکه ضد انجیل عمل می‌کنند؛ اما این حالت فقط تا زمانی ادامه خواهد می‌داند خدا مرا به عنوان رسول خود برای خدمت به غیریهودیان یافت که آن عده از شما غیریهودیان که خدا از ابتدا در نظر داشته انتخاب کرده است و من به این موضوع افتخار می‌کنم، **14** با این است، به مسیح ایمان بیاروید. **26** پس از آن، تمام قوم اسرائیل نجات امید که وادارشان کنم طالب همان برکی باشد که شما غیریهودیان خواهید یافت. در همین مورد، نوشته شده است: «نجات دهنده‌ای از دارید و از این راه باعث نجات برخی از ایشان شوم. **15** زیرا اگر رد اورشلیم خواهد آمد و اسرائیل را از بی‌دینی رهایی خواهد داد. **27** این شدن آنان توسط خدا سبب نجات بقیه مردم جهان شد، پس حال است عهد من با ایشان که گناهان ایشان را پاک خواهم نمود.» **28** اگر یهودیان نیز به سوی مسیح بازگردند، چه پرشکوه و عالی خواهد شد! مانند این خواهد بود که مردگان به زندگی بازگردند! **16** از آنجا بوده است، زیرا سبب شد که خدا هدیه نجات خود را به شما عطا که ابراهیم و سایر اجداد اسرائیل مقدس بودند، فرزندان‌شان نیز باید همان‌طور باشند، چنانکه تمام توده خمیر مقدس است چون تکه‌ای از اسحاق و یعقوب داد، محبوب او هستند. **29** زیرا وقتی خدا کسی را آن به عنوان هدیه تقدیم می‌شود. و اگر ریشه درخت مقدس باشد، برگزید و نعمتی به او بخشید، دیگر تصمیمش را تغییر نمی‌دهد. او شاخه‌ها نیز مقدسند. **17** اما بعضی از شاخه‌های این درخت که برگزید و وعده‌های خود را پس نمی‌گیرد. **30** زمانی شما نسبت به خدا یهودیان باشند بریده شدند و به جای آنها، شاخه‌های زیتون وحشی، یاغی بودید؛ اما وقتی یهودیان هدیه خدا را رد کردند، او همان هدیه یعنی شما غیریهودیان پیوند زده شدید. پس اکنون شما در آن برکاتی را به شما عطا کرد. **31** در حال حاضر یهودیان یاغی‌اند؛ اما ایشان که خدا به ابراهیم و فرزندان‌شان وعده داد شریک هستید، همان‌گونه نیز روزی از همان مهربانی و رحمتی که خدا نسبت به شما دارد، که شاخه‌های پیوند شده، در شیوه و مواد غذایی درخت اصلی شریک برخوردار خواهند شد. **32** زیرا خدا همه را در بند نافرمانی قرار داد تا می‌شوند. **18** اما باید مواظب باشید که دچار غرور نشوید و به این بتواند بر همه یکسان رحم کند. (eleēsē g1653) **33** وه که چه نیالید که به جای شاخه‌های بریده، قرار گرفته‌اید. فراموش نکنید خدای پرجلالی داریم! حکمت و دانش و ثروت او چه عظیم است! که ارزش شما فقط به این است که جزئی از درخت هستید. بله، مشیت و راههای او فوق ادراک ماست! **34** «زیرا کیست که بتواند

افکار خداوند را درک کند؟ کیست که بتواند مشاور او باشد؟ **35** سبب مسیحی بودن، مورد جفا و آزار قرار داد، او را نفرین نکنید، «چه کسی می‌تواند هدیه‌ای به او تقدیم نماید که قابل او باشد و از او انتظار عوض داشته باشد؟» **36** هر چه هست از خداست؛ وجود همه چیز به قدرت او وابسته است و همه چیز برای شکوه و جلال اوست. ستایش بی‌پایان بر او باد! آمین. (aiōn g165)

12

پس ای برادران و خواهران عزیز، در مقابل این لطف و رحمت خدا، التماس می‌کنم که بدن خود را به خدا تقدیم کنید. بگذارید بدن‌تان قربانی زنده و مقدّس باشد، آن نوع قربانی که مورد پسند خداست. راه و روش پرستش خدا براستی همین است. **2** رفتار و کردار و شیوه زندگی مردم دنیا را تقلید نکنید، بلکه بگذارید خدا افکار و طرز فکرتان را دگرگون کند تا به انسانی جدید تبدیل شوید. آنگاه قادر خواهید شد اراده خدا را درک کرده، آنچه را که خوب و کامل و مورد پسند اوست، کشف کنید. (aiōn g165) **3** به عنوان پیام‌آور خدا، از جانب او شما را نصیحت می‌کنم که خود را بزرگتر از آنچه که هستید به حساب نیاورید، بلکه درباره خود واقع‌بینانه قضاوت کنید و خود را با آن مقدار ایمانی بسنجید که خدا به شما عطا کرده است. **4** درست همان‌طور که بدن ما از اعضای گوناگون تشکیل شده، و هر عضوی وظیفه خاصی دارد، **5** بدن مسیح یعنی کلیسا نیز اعضای گوناگون دارد؛ و ما که بسیاری از اعضای بدن او را تشکیل می‌دهیم، و به یکدیگر تعلق داریم. **6** خدا برحسب فیض خود، به آنانی که اعمالشان درست است، از مأموران دولت هراسی ندارند، اما هر یک از ما عطا‌ی خاصی بخشیده است تا وظایف خاصی را انجام دهیم. اگر خدا به شما عطا‌ی نیوت کردن داده است، به فراخور ایمان خود نیوت کنید. **7** اگر عطا‌ی شما، خدمت کردن به دیگران است، این کار را به طرز شایسته انجام دهید. اگر عطا‌ی تعلیم دادن دارید، خوب تعلیم بدهید. **8** اگر عطا‌ی شما تشویق است، دیگران را تشویق کنید. اگر عطایان کمک به نیازمندان است، با سخاوت‌مندی چنین کنید. اگر خدا توانایی مدیریت عطا کرده است، این مسئولیت را جدی بگیرید. آنانی که عطا‌ی تسلی دادن به افسردگان را دارند، بگذار با رغبت و روحیه مسیحی، این خدمت را انجام دهند. **9** خدمت به شما ادامه دهند. **7** حق هر کس را به او ادا کنید: مالیاتها تظاهر به محبت نکنید، بلکه محبتتان صادقانه باشد. از هر بدی اجتناب کنید؛ به نیکویی ببینید. **10** یکدیگر را همچون برادران مسیحی، به شدت دوست بدارید. هر یک از شما دیگری را بیشتر از خود احترام کند. **11** در خدمت به خداوند تبلی و سستی به خود راه ندهید، بلکه با شور و شوق روحانی او را خدمت کنید. **12** به دیگران، در واقع از احکام الهی اطاعت کرده‌اید و خواست خدا را امید می‌دید که دارید شاد باشید، در سختی‌ها صبور باشید و همیشه دعا بجا آورده‌اید. **9** زیرا این احکام که می‌گویند، «زنا نکن؛ قتل نکن؛ دزدی نکن؛ در رفع نیازهای برادران مسیحی خود، کوشا باشید. در دزدی نکن؛ طمع نوزز»، و هر حکم دیگری که هست، در یک خانه شما همیشه به روی مهمان باز باشد. **14** اگر کسی شما را به

13 مطیع دولت و قوانین آن باشید، زیرا آنها را خدا برقرار کرده است. در تمام نقاط جهان، همه دولت‌ها را خدا بر سر قدرت آورده شده، و هر عضوی وظیفه خاصی دارد، **5** بدن مسیح یعنی کلیسا نیز اعضای گوناگون دارد؛ و ما که بسیاری از اعضای بدن او را تشکیل می‌دهیم، و به یکدیگر تعلق داریم. **6** خدا برحسب فیض خود، به آنانی که اعمالشان درست است، از مأموران دولت هراسی ندارند، اما هر یک از ما عطا‌ی خاصی بخشیده است تا وظایف خاصی را انجام دهیم. اگر خدا به شما عطا‌ی نیوت کردن داده است، به فراخور ایمان خود نیوت کنید. **7** اگر عطا‌ی شما، خدمت کردن به دیگران است، این کار را به طرز شایسته انجام دهید. اگر عطا‌ی تعلیم دادن دارید، خوب تعلیم بدهید. **8** اگر عطا‌ی شما تشویق است، دیگران را تشویق کنید. اگر عطایان کمک به نیازمندان است، با سخاوت‌مندی چنین کنید. اگر خدا توانایی مدیریت عطا کرده است، این مسئولیت را جدی بگیرید. آنانی که عطا‌ی تسلی دادن به افسردگان را دارند، بگذار با رغبت و روحیه مسیحی، این خدمت را انجام دهند. **9** خدمت به شما ادامه دهند. **7** حق هر کس را به او ادا کنید: مالیاتها تظاهر به محبت نکنید، بلکه محبتتان صادقانه باشد. از هر بدی اجتناب کنید؛ به نیکویی ببینید. **10** یکدیگر را همچون برادران مسیحی، به شدت دوست بدارید. هر یک از شما دیگری را بیشتر از خود احترام کند. **11** در خدمت به خداوند تبلی و سستی به خود راه ندهید، بلکه با شور و شوق روحانی او را خدمت کنید. **12** به دیگران، در واقع از احکام الهی اطاعت کرده‌اید و خواست خدا را امید می‌دید که دارید شاد باشید، در سختی‌ها صبور باشید و همیشه دعا بجا آورده‌اید. **9** زیرا این احکام که می‌گویند، «زنا نکن؛ قتل نکن؛ دزدی نکن؛ در رفع نیازهای برادران مسیحی خود، کوشا باشید. در دزدی نکن؛ طمع نوزز»، و هر حکم دیگری که هست، در یک خانه شما همیشه به روی مهمان باز باشد. **14** اگر کسی شما را به

خوش دوست پدر...» **10** بله، محبت به هیچ کس بدی نمی کند. مسیح نیز به همین منظور مرد و زنده شد تا بتواند هم در طول زندگی پس اگر به انسانها محبت نمایند، مانند آنست که همه دستورها و هم در زمان مرگمان، خداوند و صاحب اختیار ما باشد. **10** احکام الهی را بجا آورده‌اید. خلاصه، تنها حکم و قانونی که لازم بنابراین، چرا برادر یا خواهر خود را مورد قضاوت قرار می‌دهی؟ یا چرا دارید، محبت است. **11** موضوع دیگری که ما را به انجام اعمال با نظر تحقیر به او نگاه می‌کنی؟ به یاد داشته باشید که هر یک از ما نیک ترغیب می‌کند، این است که وقت به سرعت می‌گذرد و عمر ما باید به تنهایی در مقابل تخت داوری خدا بایستیم. **11** زیرا نوشته به پایان می‌رسد. پس بیدار شوید زیرا اکنون وقت بازگشت خداوند شده است: «خداوند می‌گوید: به حیات خود قسم که هر زانویی در نزدیکتر است از آن زمانی که ایمان آوردیم. **12** شب به پایان خود برابر من خم خواهد شد و هر زبانی مرا ستایش خواهد کرد.» **12** رسیده و روز نجات نزدیک است. بنابراین، اعمال گناه‌آلود تاریکی را بله، هر یک از ما باید به خدا حساب پس بدهیم. **13** پس، از کنار گذاشته، زره نور را در برکنیم. **13** زیرا ما به روشنائی روز تعلق محکوم ساختن یکدیگر دست بکشیم و در عوض، بکشید رفتارمان داریم و باید نزد دیگران رفتاری شایسته داشته باشیم. از حضور در به گونه‌ای باشد که باعث لغزش و افتادن ایمانداران دیگر نگردید. محافل عیاشی و نیز از مستی و زنا و شهوترانی و دعوا و حسادت **14** من خود، به سبب اختیاری که عیسای خداوند به من داده بپرهیزید. **14** در عوض حضور عیسی مسیح خداوند را در بر کنید و است، یقین دارم که خوردن هیچ خوراکی به خودی خود نادرست در پی ارضای هوسهای شیرانه خود نباشید.

14 کسی را که ایمانش ضعیف است، در جمع خود بپذیرید، و با او درباره اموری که نظری قطعی در خصوصشان نیست، جرّ و بحث نکنید. **2** برای مثال، ایمان یک شخص به او اجازه می‌دهد هر چیزی را بخورد، اما شخصی دیگر که وجدانش حساس است، فقط سبزیجات می‌خورد. **3** پس آنانی که خوردن چنین گوشتی را بلامانع می‌دانند، آنانی را که نمی‌خورند تحقیر نکنند؛ و آنانی که نمی‌خورند، از کسانی که می‌خورند ایراد نگیرند، زیرا خدا ایشان را نیز به فرزندپذیرفته است. **4** آنان بندگان خدا هستند، نه بندگان شما؛ آنان فقط به خدا پاسخگو هستند، نه به شما. بنابراین، بگذارید خدا درستی یا نادرستی عقیده‌شان را به ایشان نشان دهد؛ و البته خدا قادر است کمکشان کند که راه صحیح را در پیش گیرند. **5** بعضی نیز تصور می‌کنند که مسیحیان باید روزهای مقدّس یهودیان را به عنوان روزهای مخصوص عبادت خدا نگه دارند اما بعضی دیگر چنین کاری را بیهوده می‌دانند و معتقدند که همه روزها به طور یکسان از آن خدا هستند. در مورد این گونه مسائل، هر کس باید برای خودش تصمیم بگیرد. **6** آنانی که در روزهایی خاص خداوند را عبادت می‌کنند، به منظور تکریم او چنین می‌کنند. آنان نیز که هر نوع غذایی را می‌خورند، به منظور تکریم خداوند چنین می‌کنند، زیرا پیش از خوردن، خدا را سپاس می‌گویند. و آنان نیز که از خوردن بعضی خوراکیها پرهیز می‌کنند، می‌خواهند خداوند را خشنود سازند و خدا را سپاس می‌گویند. **7** به هر حال نباید فراموش کنیم که ما صاحب اختیار خود نیستیم و نمی‌توانیم هر طور که می‌خواهیم زندگی کنیم و یا هر طور که می‌خواهیم، بمیریم. **8** چه در زندگی و چه در مرگ، ما از خداوند پیروی می‌کنیم و متعلق به او هستیم. **9**

ما که قوی هستیم، باید ملاحظهٔ آتانی را بکنیم که در عیسی مسیح به وسیلهٔ من انجام می‌دهد، افتخار کنم. 18 من جرأت خصوص چنین اموری حساس هستند. نباید فقط خودمان را خوشنود سازیم. 2 هر یک از ما باید به دیگران کمک کنیم تا آنچه را که درست است، انجام دهند. باید ایشان را در خداوند بنا کنیم. 3 زیرا مسیح نیز برای خوشنودی خودش زندگی نمی‌کرد، چنانکه در کتب مقدّس نوشته شده که «توهینهای اهانته‌کنندگان تو بر من افتاده است.» 4 زیرا هر چه در گذشته در کتب مقدّس نوشته شده، برای آموزش ماست تا به واسطهٔ صبری که در آنها تعلیم داده شده، و آن دلگرمی که ارائه می‌دهند، بتوانیم امید داشته باشیم. 5 باشد تا خدایی که عطا کنندهٔ صبر و دلگرمی است، به شما کمک کند تا با هم در صلح و صفای کامل زندگی کنید و نسبت به یکدیگر طرز فکری را داشته باشید که شایستهٔ پیروان مسیح عیسا است. 6 در آن صورت، همهٔ ما خواهیم توانست یکدل و یک زبان خدا را که پدر خداوند ما عیسی مسیح است، پرستش و تمجید کنیم. 7 یکدیگر را به گرمی به جمع خود بپذیرید، همان‌طور که مسیح نیز شما را به گرمی پذیرفته است تا خدا جلال یابد. 8 به یاد داشته باشید که عیسی مسیح آمد تا یهودیان را خدمت کند و به این ترتیب ثابت نماید که خدا امین است و به وعده‌های خود که به اجداد ایشان داده، عمل می‌کند. 9 همچنین به یاد داشته باشید که او آمد تا غیریهودیان را هم نجات دهد تا ایشان نیز خدا را به خاطر رحم و شفقتی که بر آنان نموده است، شکر و ستایش کنند. نوشته شده است: «در میان قومها تو را سپاس می‌گویم و به نام تو سرود می‌خوانم.» 10 باز در جای دیگر می‌فرماید: «شما ای قومها، به همراه قوم او بنی اسرائیل، شادی کنید!» 11 همچنین می‌گوید: «ای قومها، خداوند را ستایش کنید! همه او را ستایش کنند!» 12 اشعای نبی نیز می‌فرماید: «وارث تخت داوود ظهور خواهد کرد و پادشاه قومها خواهد شد و امید ایشان تنها به او خواهد بود.» 13 دعا می‌کنم تا خدایی که سرچشمهٔ همهٔ امیدهاست، به شما برای ایمانی که به او دارید، آرامش و شادی عطا کند تا به یاری روح‌القدس، امیدتان روزبه‌روز افزون شود. 14 ای برادران، من هیچ تردیدی در مورد درک عمیق و رفتار نیک شما ندارم و مطمئنم این مطالب را آنقدر خوب می‌دانید که قادرید آنها را به دیگران هم تعلیم دهید. 15 اما با وجود این، من با جسارت بر بعضی از این نکات تأکید کردم چون می‌دانستم که فقط یک یادآوری، کافی است؛ زیرا من به فیض خدا، 16 فرستادهٔ عیسی مسیح هستم برای خدمت به شما غیریهودیان، تا مؤدهٔ انجیل را به شما رسانده، شما را همچون قربانی خوشبو به خدا تقدیم کنم، چون شما به وسیلهٔ روح‌القدس، مرا در مبارزات یاری دهید. 31 دعا کنید که در اورشلیم از یهودیانی مقدّس و مورد پسند او شده‌اید. 17 پس می‌توانم به تمام کارهایی که

خدمت من، مقبول مسیحیان آنجا واقع شود. **32** پس از آن، خواهم تعلیم دهند که با آنچه شما آموخته‌اید، مغایرت دارد. **18** چنین توانست به خواست خدا، با قلبی شاد نزد شما بیایم تا یکدیگر را تقویت کنیم. **33** دعایم این است که خدا که سرچشمه آرامش نفع خودشان هستند. ایشان خوب سخنرانی می‌کنند و مردم ساده‌دل است، با همه شما باشد. آمین!

16 خواهران فیبی را که از خادمان کلیسای شهر کنخریه است به شما معرفی می‌کنم. **2** او را همچون کسی که شایسته احترام در میان قوم خداست، در خداوند بپذیرید. او را با احترامی که شایسته مقدّسین است، در خداوند بپذیرید و به هر وسیله‌ای که می‌توانید به او کمک کنید، زیرا او به بسیاری، از جمله خود من، در زمان نیاز کمک کرده است. **3** به پریسکیلا و شوهرش آکیلا سلام برسانید. ایشان در امر خدمت به عیسی مسیح، همکاران من بوده‌اند. **4** در حقیقت آنان جان خود را برای من به خطر انداختند و نه تنها من، بلکه تمام کلیساهای غیریهود از ایشان سپاسگزارند. **5** خواهش می‌کنم سلامهای گرم مرا به ایماندارانی که برای عبادت در خانه ایشان گرد می‌آیند، برسانید. به دوست عزیزم اینتوس سلام برسانید. او نخستین کسی بود که در ایالت آسیا به مسیح ایمان آورد. **6** همچنین سلام مرا به مریم برسانید که برای کمک به ما بسیار زحمت کشید. **7** به خویشاوندان من، آندرونیکوس و یونیا که با هم در زندان بودیم، سلام برسانید. ایشان پیش از من مسیحی شدند و رسولان احترام زیادی برای آنان قائلند. **8** به مسیحی خوب و دوست عزیزم آپلیاس سلام برسانید، **9** همچنین به همکار ما در خدمت خداوند اوربانوس و دوستم استاخیس. **10** به آپلیس که وفاداری خود را به مسیح ثابت کرده است و همین‌طور به کسانی که در خانه آرسئوبولس کار می‌کنند، سلامهای گرم مرا برسانید. **11** به خویشاوند من هیرودیون و همچنین به ایماندارانی که در خانه ناركسوس هستند، سلام برسانید. **12** به خدمتگزاران خداوند، بانوان گرامی تریفینا و تریفوسا و نیز پریسیس عزیز که برای خداوند زحمت بسیار کشیده‌اند، سلام برسانید. **13** به رؤفُس، آن مسیحی برگزیده، و به مادر او که در حق من نیز مادری کرده است، سلام مرا برسانید. **14** خواهش می‌کنم سلامهای مرا به آسینکرتوس، فلیگون، هرماس، پتروپاس، هرمیس، و برادران دیگری که با ایشان هستند، برسانید. **15** همچنین به فیلولوگوس، یولیا، نیرپاس و خواهرش، و به اولمپاس و تمام مسیحیانی که با ایشان هستند، سلام مرا برسانید. **16** یکدیگر را با بوسه‌ای مقدّس سلام بگویید. تمام کلیساهای مسیح به شما سلام می‌فرستند. **17** در خاتمه، ای عزیزان، استدعا دارم از آنانی که دو دستگی و تفرقه ایجاد می‌کنند، دوری کنید زیرا چنین اشخاص باعث سستی ایمان دیگران می‌باشند و می‌خواهند عقایدی را درباره مسیح

تا ابد جلال باد! آمین. (aiōn g165)

نمی‌رسد، زیرا کلمات زیبا و فلسفی به کار نمی‌برم، مبادا از تأثیر نیرومندی که در پیام ساده صلیب مسیح وجود دارد، بکاهم. **18** من این نامه از طرف پولس است که به خواست خدا انتخاب شده به خوبی می‌دانم که برای آنانی که به سوی هلاکت می‌روند، چقدر تا رسول عیسی مسیح باشد و نیز از طرف برادر ما سوستانیس. **2** احمقانه به نظر می‌رسد وقتی می‌شنوند که عیسی مسیح بر روی این نامه را به شما کلیسای خدا در قرتنس می‌نویسم که توسط خدا صلیب جان خود را فدا کرد تا انسان را نجات بخشد. اما برای ما که دعوت شده‌اید تا قوم مقدّس او باشید. او شما و نیز همه مسیحیان را در راه نجات پیش می‌رویم، این پیغام نشانه قدرت خداست. **19** زیرا که در هر جای دیگر نام خداوند ما عیسی مسیح را می‌خوانند، که در کتب مقدّس نوشته شده: «حکمت حکیمان را از میان خواهم خداوند ما و خداوند ایشان است، توسط مسیح عیسی تقدیس کرده برد و فهم فهیمان را باطل خواهم ساخت.» **20** پس کجا بیاورید این است. **3** از پدرمان خدا، و خداوند ما عیسی مسیح، خواستار فیض خردمندان و علمای دین و فلاسفه که درباره مسائل عمیق دنیا به و آرامش برای شما هستیم. **4** همواره خدا را برای وجود شما شکر می‌کنم به سبب فیضی که به شما عطا فرموده عقل و حکمت آنان بپوش و باطل است. **(aiōn g165)** **21** زیرا است. **5** زیرا او کلیسای شما را از هر نظر غنی ساخته – با تمام سخنان شیوایتان و تمام شناخت و معرفتان. **6** آنچه ما درباره مسیح به شما گفتیم چنان در شما ریشه دوانید **7** که شما توانستید از همه عطایای روحانی بهره‌مند گردید و اکنون نیز آماده و چشم به راه یهودی و چه غیریهودی، آن را بی‌معنی و بپوش می‌دانند. **22** زیرا بازگشت خداوند ما عیسی مسیح می‌باشید. **8** خدا نیز ایمان شما را تا روز بازگشت عیسی مسیح استوار نگاه خواهد داشت، تا در آن روز نیز فقط مسائلی را می‌پذیرند که با فلسفه و حکمتشان منطبق باشد. از هر گناه و خطایی، مبرا و آزاد محسوب شوید. **9** خدا این کار را **23** اما پیام ما این است که مسیح برای نجات انسان مصلوب شد و برای ما به عمل خواهد آورد، زیرا او در انجام وعده‌های خود امین و مرد؛ و این پیام برای یهودیان توهم‌آمیز است و برای یونانیان بپوش و وفادار است. او همان خدایی است که شما را دعوت نموده تا با پرسش عیسی مسیح، خداوند ما، دوستی و اتحاد روحانی داشته باشید. **10** اما ای برادران عزیز، به نام خداوند ما عیسی مسیح به اوست برای نجات ایشان. **25** نقشه نجات خدا که در نظر بعضی شما التماس می‌کنم که از بحث و جدل دست برداشته، بکشید با یهودی و بی‌معنی است، بسی حکیمان‌تر است از نقشه‌های حکیمانۀ یکدیگر توافق داشته باشید تا در میان شما جدایی و شکاف پیش داناترین مردم؛ و مرگ مسیح بر روی صلیب که در نظر برخی نشانه نیاید. خواهش می‌کنم که در فکر و هدف متحد باشید. **11** زیرا ای برادران عزیز، چند تن از وابستگان خانواده «خلویس» به من خبر دادند که در میان شما بحث و جدل و تفرقه وجود دارد. **12** به این ترتیب دعوت شدید، در چه جایگاهی قرار داشتید. بسیاری از شما بر اساس بعضی از شما می‌گویند پیرو پولس هستند و بعضی دیگر می‌گویند معیارهای این دنیا، حکیم یا صاحب نفوذ یا از خانواده‌های اصیل طرفدار «اپلس» و یا «پطرس» می‌باشند و عده‌ای نیز ادعا می‌کنند نبودید. **27** بلکه خدا اشخاصی را برگزیده، که مانند شما در نظر که فقط پیرو مسیح هستند. **13** آیا مسیح پاره‌پاره شده است؟ آیا این مردم دنیا، نادان و ضعیف هستند، تا از این راه آنانی را که دانا پولس بود که برای آموزش گناهان شما مصلوب شد؟ آیا کسی از شما به نام پولس تعمیم گرفته است؟ **14** خدا را شکر می‌کنم که به غیر از کریسیوس و گالیوس، کسی دیگر از شما را تعمیم ندادم! **15** بنابراین، هستند، بله، خدا همان کسانی را برگزیده که دنیا ایشان را هیچ کسی نمی‌تواند بگوید که من قصد داشته‌ام گروه جدیدی به نام می‌انگارد، تا نشان دهد آنانی که مهم و بزرگ به نظر می‌آیند، هیچ «کلیسای پولس» تشکیل دهد. **16** البته خانواده «استیفان» را نیز هستند؛ **29** و به این ترتیب هیچ بشری نتواند در برابر خدا فخروروشی تعمیم داده‌ام. ولی دیگر به یاد ندارم کسی را به غیر از اینان تعمیم کند. **30** این خدا بود که شما را به مسیح عیسی پیوند داد، و هم داده باشم. **17** زیرا مسیح مرا نفرستاده تا مردم را تعمیم دهم، بلکه تا او بود که سبب شد مسیح برای ما خود حکمت شود. مسیح ما پیغام انجیل را اعلام کنم. حتی موعظه‌هایم نیز چندان گیرا به نظر را عادل گردانید، ما را پاک و مقدّس ساخت و از گناه رهایی‌مان

بخشید. **31** در کتب مقدّس آمده است: «اگر کسی می‌خواهد به روحانی‌اند می‌توانند مقصود او را درک کنند؛ اما سایرین قادر نیستند چیزی افتخار کند، به کاری که خداوند انجام داده است، افتخار این مطالب را بفهمند. **15** شخص روحانی هر چیز را تشخیص می‌دهد و درک می‌کند و همین امر موجب تعجب و ناراحتی مردم کند.»

2 برادران و خواهران عزیز، حتی نخستین بار که به نزد شما آمدم، وقتی پیام خدا را برای شما اعلام می‌کردم، از کلمات دشوار ادبی و افکار فلسفی استفاده نکردم، **2** زیرا قصد داشتم فقط و فقط درباره عیسی مسیح و مرگ او بر صلیب سخن بگویم. **3** بنابراین، با ضعف و ترس و لرز بسیار نزد شما آمدم. **4** پیام و سخنانم نیز بسیار ساده و خالی از حکمت انسانی بود، اما قدرت روح خدا در آن دیده می‌شد و ثابت می‌کرد که پیام من از جانب خداست. **5** من چنین کردم، تا پایه ایمان شما بر قدرت خدا باشد، نه بر حکمت انسان. **6** با این حال، وقتی در میان مسیحیان باتجربه هستم، در سخنانم از حکمت و فلسفه استفاده می‌کنم، اما نه از حکمت و فلسفه‌ای که مورد پسند دنیا و حاکمان آن است، حاکمانی که محکوم به نابودی‌اند.

3 برادران و خواهران عزیز، من تا به حال نتوانسته‌ام با شما همچون افراد روحانی سخن بگویم، زیرا شما جسمانی هستید و هنوز در مسیح رشد نکرده‌اید. **2** مجبور شدم به جای غذای سنگین، به شما شیر بدهم، زیرا قادر به هضم آن نبودید. حتی حالا نیز باید به شما شیر داد، **3** زیرا هنوز تابع طبیعت گناه‌آلودتان هستید. شما به یکدیگر حسادت می‌ورزید و در میانان دو دستگی و خصومت وجود دارد. آیا این نشان نمی‌دهد که هنوز طفل هستید و مانند انسانهای دنیوی رفتار می‌کنید؟ **4** به عنوان مثال، هم اکنون مشاجره شما بر سر این است که آیا «پولس» بزرگتر است یا «اُپُلُس»، و به این ترتیب باعث دو دستگی در کلیسا می‌شوید. آیا همین امر نشان نمی‌دهد که در زندگی روحانی، چقدر کم رشد کرده‌اید؟ **5** من کیستم، و یا اپلُس کیست که به خاطر ما بحث و جدل می‌کنید؟ از این کار شما تعجب می‌کنم. زیرا ما فقط خدمتگزاران خدا هستیم و هر یک عطا و خدمت خاصی داریم، و شما به کمک ما، به مسیح ایمان آورده‌اید. **6** خدمت من این بود که بذر کلام خدا را در قلبهای شما بکارم، و خدمت اپلُس این بود که آن را آبیاری کند. اما این خدا بود که باعث رشد آن در قلبهای شما گردید. **7** مهم نیست که چه کسی می‌کارد، یا چه کسی آبیاری می‌کند. مهم، کار خداست که سبب رشد می‌شود. **8** بین من و اپلُس فرقی نیست و هر یک برای زحمتی که کشیده‌ایم، پاداش خواهیم گرفت. **9** ما فقط همکاریان خدا هستیم؛ و شما مزرعه خدا هستید، نه مزرعه ما؛ شما عمارت خدا هستید، نه عمارت ما. **10** به خاطر فیضی که خدا به من بخشیده، همچون معماری دانا و کاردان، بنیاد عمارت را گذاشتم. و اکنون، شخصی دیگر عمارتی بر آن می‌سازد. اما هر که بر این بنیاد، عمارتی می‌سازد، باید بسیار مراقب باشد. **11** زیرا هیچ‌کس نمی‌تواند بنیاد محکم دیگری بسازد، جز آنکه از قبل داشتیم و آن بنیاد، عیسی مسیح است. **12** اما بر این بنیاد واحد، می‌توان عمارتی با مصالح گوناگون بنا کرد. بعضی، عمارت را با طلا و نقره و جواهرات می‌سازند و بعضی دیگر با چوب و علف خشک و کاه؛ **13** اما زمانی فرا خواهد رسید، یعنی همان روزی که مسیح همه را داوری خواهد

نمی‌کشیدند. **(aiōn g165) 9** این همان چیزی است که در کتب مقدّس آمده، که می‌فرماید: «خدا برای دوستداران خود، چیزهایی فراهم نموده که هیچ انسانی هرگز ندیده، نشنیده و به فکرش نیز خطور نکرده است.» **10** اما خدا این امور را توسط روح خود بر ما آشکار ساخته است، زیرا روح خدا از عمیق‌ترین اسرار خدا آگاهی دارد و آنها را بر ما آشکار می‌سازد. **11** هیچ‌کس نمی‌تواند بداند که در باطن شخصی دیگر چه می‌گذرد، مگر خود آن شخص. به همین ترتیب، هیچ‌کس نمی‌تواند افکار و نقشه‌های خدا را درک کند، مگر روح خدا. **12** و ما روح خدا را دریافت کرده‌ایم، نه روح این دنیا را، تا بتوانیم بفهمیم خدا چه هدایای پرشکوهی از لطف و برکت خود، نصیب ما ساخته است. **13** به هنگام گفتگو درباره این هدایا نیز از کلماتی که به عنوان یک انسان می‌توانیم به کار ببریم، استفاده نمی‌کنیم، بلکه همان کلماتی را به کار می‌بریم که روح خدا به ما الهام می‌کند. به این ترتیب، حقایق روح‌القدس را با کلمات روح‌القدس بیان می‌نمایم. **14** اما کسی که روحانی نیست نمی‌تواند افکار و اسرار خدا را که روح‌القدس به ما می‌آموزد، درک کند و بی‌درد. این امور به نظر او پوچ و بی‌معنی می‌آیند، زیرا فقط آنانی که

نمود، که کار هر معمار مورد آزمایش قرار خواهد گرفت تا معلوم شود نوشته شده، فراتر نرود.» آنگاه به این دلیل که پیرو یکی از رهبران با چه مصالحی عمارت را ساخته است. کار هر شخص از آش خود هستید و نه پیرو رهبری دیگر، به خود نخواهید بالید. 7 چرا گذراننده خواهد شد تا ارزش و اصالت آن مشخص گردد. 14 آن ایقدر به خود می‌بالید؟ مگر هر چه دارید، از خدا نیافته‌اید؟ پس در معماری پادشاه خواهد یافت که بر آن بنیاد، عمارتی با مصالح خوب ساخته باشد و حاصل کارش صحیح و سالم از بوته آزمایش بیرون آید. را کسب کرده‌اید؟ 8 شما تصور می‌کنید هم اکنون تمام برکات 15 اما اگر عمارتی که ساخته باشد، بسوزد، ضرر بزرگی به او خواهد روحانی را که می‌خواستید، به دست آورده‌اید و از لحاظ روحانی رسید. اگرچه خود نجات خواهد یافت، اما همچون کسی خواهد بود بی‌نیاز هستید. همچون سلاطین، بر تخت پادشاهی تکیه زده‌اید و ما که از میان شعله‌های آتش فرار کرده باشد. 16 آیا هنوز بی‌نبرده‌اید را به کلی فراموش کرده‌اید! ای کاش که واقعاً بر تخت سلطنت که همه شما با هم، معبد هستید و روح خدا در میان شما، یعنی در نشسته بودید، زیرا در آن صورت ما نیز می‌توانستیم با شما سلطنت این خانه ساکن است. 17 اگر کسی معبد را آلوده و خراب کند، خدا او را از این خواهد برد. زیرا معبد، مقدس و پاک است، و آن معبد شما هستید. 18 دیگر خود را فریب ندهید. اگر طبق معیارهای این جهان، خود را صاحب هوش و خرد فوق‌العاده‌ای می‌دانید، اول باید نادان شوید تا بتوانید حکیم واقعی باشید، (aiōn g165) 19 زیرا حکمت این دنیا، در نظر خدا نادانی محض است. همان‌طور که در است! در صورتی که خودتان مسیحیانی دانا و باشعور هستید! ما کتب مقدس نوشته شده که «حکیمان را در زیرکی خودشان به دام ضعیفیم، اما شما قوی! همه ما را پست می‌شمارند، اما به شما می‌اندازد.» 20 باز می‌فرماید: «خداوند از افکار نادانان آگاه است و می‌داند که آنها پوچ و بی‌ارزش‌اند.» 21 پس، هیچ‌یک از شما بدرفتاری قرار گرفته‌ایم؛ و آواره و بی‌خانمان بوده‌ایم. 12 با دستهای بداندید که خدا همه چیز را در اختیار شما گذاشته است. 22 پولس، اپلس، پطرس، دنیا، زندگی، مرگ، حال و آینده؛ همه و همه از آن شماست 23 و شما از آن مسیح و مسیح از آن خداست.

4 پس شما باید من و اپلس را خدمتگزاران مسیح بدانید، که با روشن ساختن اسرار خدا، شما را از برکات الهی بهره‌مند می‌سازیم. 2 مهمترین وظیفه یک خدمتگزار این است که دستورهای اربابش را به طور کامل اجرا کند. 3 حال، آیا من خدمتگزار خوبی بوده‌ام؟ می‌خواهم بدانید که برای من چندان مهم نیست که شما و یا دیگران درباره من چگونه قضاوت می‌کنید. حتی نظر خودم نیز برای من اهمیت ندارد! 4 گرچه وجدانم راحت است، اما این مرا بی‌گناه نمی‌سازد. خداوند است که مرا خواهد آزمود و درباره من قضاوت خواهد کرد. 5 پس درباره هیچ‌کس پیش از وقت قضاوت نکنید تا اینکه خداوند بیاید. وقتی خداوند بازگردد، همه چیز را روشن خواهد ساخت و همه به وضوح خواهند دید که هر یک از ما در عمق وجودمان، چگونه شخصی بوده‌ایم و با چه نیتی خدا را خدمت کرده‌ایم. در آن زمان، خدا هر کس را همانقدر که سزاوار است، تحسین خواهد نمود. 6 حال ای برادران و خواهران، من از خودم و اپلس نمونه آوردم، تا معنی این جمله را بیاموزید که می‌گوید: «از آنچه

اعمال خود آن را نشان دهد، نه فقط با سخنان خود. **21** حال، خود **6** وقتی کسی از شما شکایتی علیه ایماندار دیگر دارد، چگونه انتخاب کنید، آیا ترجیح می‌دهید برای تنبیه و سرزنش نزد شما بیایم، یا با محبت و تواضع؟

5 در واقع، به من گزارش داده‌اند که در میان شما هرزگی جنسی وجود دارد، آن هم از نوعی که حتی خدانشناسان نیز آن را تحمل نمی‌کنند! شنیده‌ام که یکی از اعضای کلیسای شما، با نامادری خود رابطه جنسی دارد. **2** اما شما به جای اینکه ماتم بگیرید، افتخار می‌کنید! آیا نمی‌بایست کسی را که چنین کاری می‌کرده، از میان خود برانید؟ **3** من گرچه در جسم با شما نیستم، اما در روح با شما هستم. و به‌عنوان کسی که به این شکل در میان شما حضور دارد، بر کسی که این کار را کرده است، پیشاپیش به نام خداوندمان، عیسی، حکم صادر کرده‌ام. **4** به این ترتیب، وقتی گرد می‌آید، من در روح با شما خواهم بود، و نیز قدرت خداوندمان عیسی، حضور خواهد داشت. **5** سپس، این مرد را از کلیسا اخراج کنید و به منظور نابودی جسم، به دست شیطان بسپارید، تا شاید به هنگام بازگشت خداوندمان عیسی، روح او نجات یابد. **6** افتخار کردن شما درست نیست. مگر نمی‌دانید که این گناه مانند مقدار کمی خمیرمایه است که تمام خمیر را ژر می‌آورد؟ **7** پس با بیرون راندن این شخص شریر از میان خود، خود را از خمیرمایه کهنه خلاصی دهید. آنگاه همچون خمیری تازه و فطیر خواهید بود، که برآستی همین‌طور هم هستید. زیرا مسیح که بره عید پَنسح ماست، قربانی شده است. **8** پس، بیایید این عید را برگزار کنیم، نه با نانی کهنه که با خمیرمایه بداندیشی و شرارت تهیه شده، بلکه با نان فطیر و بدون خمیرمایه، که همانا صداقت و راستی است! **9** در نامه قبلی نوشتم که با اشخاص بی‌عفت معاشرت نکنید. **10** البته منظورم از اشخاص بی‌عفت، بی‌ایمانان نیستند که در زناکاری، طمع، فریب مردم و بت‌پرستی زندگی می‌کنند. زیرا نمی‌توانید در این دنیا زندگی کنید و با چنین کسانی برخورد نکنید. **11** بلکه منظورم این بود که اگر کسی ادعا می‌کند که برادر مسیحی شماست اما در عین حال زناکار، طمعکار، بلذبان، بت‌پرست، مشروب‌خوار و یا فریبکار است، با او معاشرت نکنید. با چنین کسی حتی بر سر یک سفره هم ننشینید! **12** وظیفه ما این نیست که افراد خارج از کلیسا را مورد قضاوت و داوری قرار دهیم. اما وظیفه داریم با آثانی که در کلیسا هستند و زندگی گناه‌آلودی دارند، با شدت برخورد کنیم و بر آنان داوری نماییم. **13** افراد خارج از کلیسا را خدا داوری و مجازات خواهد کرد. بنابراین، همان‌گونه که نوشته شده، باید «این بدکار را از میان خود بیرون برانید.»

تقدیم کنید، با او یکی خواهید شد. **18** به همین دلیل است که شوهرش جدا شود. **14** زیرا شوهر بی‌ایمان از طریق همسرش تقدیس می‌گویم از زنا بگریزد. هیچ گناهی تا به این اندازه، بر بدن اثر شوم نمی‌گذارد. وقتی مرتکب این گناه می‌شوید، به بدن خود صدمه می‌زنید. **19** آیا هنوز نمی‌دانید که بدن شما، مسکن روح‌القدس به طوری که می‌بینیم، ایشان مقدّس هستند. **15** اما اگر شوهر یا می‌باشد که او را خدا به شما عطا کرده است؟ آیا نمی‌دانید که زن بی‌ایمان مایل باشد از همسر ایماندار خود جدا شود، بگذارید روح‌القدس در وجود شما زندگی می‌کند؟ پس بدن شما، از آن جدا شود. در چنین شرایطی، زن یا شوهر ایماندار در قید و بند خودتان نیست! **20** خدا شما را به بهایی گران خریدار است، پس تمام اعضای بدن خود را برای نشان دادن جلال و عظمت خدا به کار ببرید، چون او صاحب بدن شماست.

7 دربارهٔ موضوعاتی که در نامهٔ خود نوشته بودید: بله، خوب است که مرد رابطهٔ جنسی با زن نداشته باشد. **2** اما به سبب فسادهای جنسی که در اطراف ما وجود دارد، بهتر است هر مرد برای خود زنی بگیرد و هر زن، شوهری برای خود اختیار کند. **3** زن و مرد باید وظایف زناشویی خود را نسبت به یکدیگر انجام دهند. **4** دختری که ازدواج می‌کند، دیگر اختیار کامل بدن خود را ندارد، بلکه شوهرش نیز بر آن حقی دارد. همچنین شوهر بر بدن خود اختیار کامل ندارد، زیرا همسرش نیز بر آن حقی دارد. **5** بنابراین، شما زوجها از رابطهٔ زناشویی با یکدیگر پرهیز نکنید، مگر برای مدتی محدود و با توافق طرفین، تا بتوانید خود را وقف روزه و عبادت نمایید. اما بعد از این مدت، روابط عادی زناشویی را از سر بگیرید، تا مبدا شیطان شما را به علّت عدم تسلط بر نفس، در وسوسه اندازد. **6** البته حکم نمی‌کنم، بلکه پیشنهاد می‌کنم که بطور موقت از رابطهٔ جنسی پرهیز کنید. **7** کاش همه می‌توانستند مانند من مجرد بمانند. اما هر کس عطای خاصی از جانب خدا دارد. یکی این عطا را دارد و دیگری آن عطا را. **8** حال، به افراد مجرد و به بیوه‌زان می‌گویم: بهتر است مانند من مجرد بمانند. **9** اما اگر نمی‌تواند بر امیال خود مسلط باشند، بهتر است که ازدواج کنند، زیرا ازدواج کردن، بهتر است از سوختن در آتش شهوت. **10** اما برای آنانی که ازدواج کرده‌اند یک حکم دارم، حکمی که از جانب من نیست بلکه خود خداوند آن را فرموده است؛ و آن این است که زن نباید از شوهرش جدا شود. **11** اما اگر قبلاً از او جدا شده است، بهتر است یا مجرد بماند، یا نزد شوهرش بازگردد. شوهر نیز نباید زن خود را طلاق دهد. **12** اکنون می‌خواهم نکاتی را بیان کنم که گرچه مستقیم از جانب خداوند نیستند، اما به نظر من بسیار مفید می‌باشند. اگر یک مرد مسیحی، همسری غیرمسیحی دارد، و آن زن حاضر است با او زندگی کند، او نباید زن خود را طلاق دهد. **13** همچنین اگر یک زن مسیحی شوهری غیرمسیحی دارد و شوهرش از او می‌خواهد که با او زندگی کند، آن زن نباید از

ازدواج، مشکلات شما را بیشتر می‌کند، و من دلم نمی‌خواهد که خدا می‌شناسدش. **4** حال به اصل مطلب برگردیم. آیا صحیح است شما را در مشکلات ببینم. **29** باید به یاد داشته باشیم که فرصت گوشتی را که برای بنها قربانی شده است، بخوریم؟ همه می‌دانیم که برای کار خداوند بسیار کم است. به همین دلیل، کسانی که زن بت، خدا نیست، زیرا فقط یک خدا هست و بس. **5** به عقیده دارند، باید تا آنجا که ممکن است، برای کار خداوند آزاد باشند. بعضی از مردم، خدایان بسیاری در آسمان و بر زمین هستند. **6** اما ما **30** غم یا شادی یا ثروت، نباید کسی را از خدمت به خداوند باز می‌دانیم که فقط یک خدا وجود دارد، یعنی پدر آسمانی ما که تمام دارد. **31** آتانی که از امکانات مادی دنیا برخوردارند، طوری زندگی چیزها را آورده و ما را نیز به وجود آورده تا از آن او باشیم. همچنین کنند که به این دنیا دل بسته نشوند، زیرا شکل کنونی دنیا به‌زودی از می‌دانیم که فقط یک سرور و خداوند وجود دارد، یعنی عیسی مسیح، بین خواهد رفت. **32** من می‌خواهم که شما در همه چیز فارغ از که همه چیز به وسیله او آورده شده و حیات ما از اوست. **7** اما همه اضطراب و نگرانی باشید. مردی که ازدواج نکرده است، می‌تواند ایمانداران از چنین شناختی برخوردار نیستند. بعضی‌ها چنان به این تمام وقت خود را صرف خدمت خداوند کند و تمام فکرش این باشد تصور خو گرفته‌اند که بنها واقعی هستند که وقتی خوراکی را می‌خورند که او را خشنود سازد. **33** اما مردی که ازدواج کرده است، نمی‌تواند که به بنها تقدیم شده، آن را پرستش خدایان واقعی تلقی می‌کنند و براحتمی خداوند را خدمت کند، زیرا مجبور است در فکر مادیات نیز وجدان ضعیفشان آلوده می‌گردد. **8** اما این را بدانید که خوراک، ما باشد و بکوشد همسرش را راضی نگاه دارد. **34** در واقع عشق و را به خدا نزدیکتر نمی‌سازد، زیرا نه با خوردن آن بدتر می‌شویم، و نه با علاقه او، بین خدا و همسرش تقسیم می‌شود. همین‌طور زنی که نخوردن آن، بهتر! **9** اما مواظب باشید که مبادا آزادی شما در خوردن دیگر متأهل نیست و یا هنوز ازدواج نکرده، می‌تواند در فکر امور چنین گوشتی، موجب لغزش و انحراف مسیحیانی گردد که از شما خداوند باشد و اینکه چگونه در جسم و روح مقدس بماند. اما زن ضعیفتر هستند. **10** زیرا اگر شخصی که به خاطر وجدان ضعیفش، شوهردار باید در فکر کارهایی مانند خانه‌داری باشد و خواسته‌های خوردن گوشت قربانی را درست نمی‌داند، ببیند که شما با شناخت شوهرش را در نظر بگیرد. **35** من این مطالب را برای کمک به شما کاملی که دارید، در نه‌ناخورنی بنخانه نشسته‌اید و مشغول خوردن می‌گویم، و منظور این نیست که شما را در قید و بند بگذارم. آزوی چنین گوشتی هستید. آیا او نیز ترغیب نمی‌شود تا خوراکی را که من این است که به شایستگی زندگی کنید و هیچ دغدغه‌ای مانع به بنها تقدیم شده، بخورد؟ **11** به این ترتیب، دانایی شما باعث سرسپردگی‌تان به خداوند نشود. **36** اگر کسی می‌بیند که نسبت به هلاکت آن ایماندار ضعیف می‌شود که مسیح جانش را به خاطر او دختری که نامزدش است پرهیز ندارد و نمی‌تواند بر امیال خود مسلط فدا کرد. **12** وقتی ایمانداران را ترغیب به انجام کاری می‌کنید که آن باشد و نامزدش نیز به حد بلوغ رسیده و می‌خواهد با این دختر ازدواج را درست نمی‌دانند، شما نه تنها نسبت به آنها بلکه نسبت به مسیح کند، گناهی مرتکب نشده است. اشکالی ندارد؛ بگذارید ازدواج نیز گناه می‌کنید. **13** پس اگر خوردن گوشتی که برای بت قربانی کند. **37** اما اگر کسی با اراده‌ای محکم تصمیم گرفته است که شده است، باعث گناه کردن برادر من می‌شود، من تا عمر دارم از آن ازدواج نکنم، و می‌بینم که نه تمایلی به این کار دارد و نه نیازی نخواهم خورد، مبادا باعث لغزش او شوم. (aiōn g165)

9 به آن، تصمیم عاقلانه‌ای گرفته است. **38** پس کسی که ازدواج آیا مانند هر کس دیگری، آزاد نیستیم؟ آیا رسول نیستیم؟ آیا خداوندان، عیسی را ندیده‌ام؟ آیا شما ثمره کار من در خداوند بهتری می‌کنید. **39** زن تا زمانی که شوهرش زنده است، به او بسته است. اما اگر شوهرش از دنیا برود، می‌تواند دوباره ازدواج کند، اما فقط با یک ایماندار. **40** ولی به نظر من، بهتر است ازدواج نکنند. و من فکر می‌کنم که آنچه می‌گویم، از جانب روح خداست.

8 سؤال بعدی شما درباره خوردن گوشتی است که برای بنها قربانی شده است. این طرز فکر که «همه ما اشخاص دانایی داشته باشیم، همان کاری که سایر رسولان و برادران خداوندان، هستیم»، باعث می‌شود انسان دچار تکبر و غرور شود. اما آنچه عیسی، و پطرس انجام می‌دهند؟ **6** آیا فقط من و برنابا باید برای موجب استحکام روحانی کلیسا می‌گردد، محبت است و نه دانش. تأمین نیازهای خود کار کنیم؟ **7** کدام سرباز است که به هنگام کسی که تصور می‌کند همه چیز را می‌داند، در واقع هنوز خیلی خدمت نظام، خودش مخارجش را تأمین نماید؟ یا کدام باغبان است چیزها نمی‌داند. **3** اما کسی که خدا را دوست می‌دارد، اوست که

که درختی غرس کند ولی اجازه نداشته باشد از میوه آن بخورد؟ یا بوند، من نیز زیر شریعت زندگی کردم. گرچه پیرو شریعت نیستم، کدام چوپان است که گله‌ای را چوپانی کند ولی حق نداشته باشد از شیر آن بنوشد؟ 8 شاید فکر کنید که این نکات را از دیدگاه انسانی می‌گویم. اما چنین نیست، زیرا قانون خدا نیز همین را می‌گوید. 9 در تورات موسی نوشته شده که «دهان گاوی را که خرمن می‌کوبد، نبند و بگذار به هنگام کار، از خرمنت بخورد.» آیا گمان می‌کنید خدا فقط به فکر گاوها بود که چنین دستوری داد؟ 10 آیا فکر نمی‌کنید که این دستور را برای ما نیز داده است؟ بله، همین‌طور است. خدا این حکم را داد تا نشان دهد که مسیحیان باید معاش خدمتگزاران روحانی خود را تأمین کنند. کسی که شخم می‌زند و خرمن می‌کوبد، البته باید سهمی از محصول ببرد. 11 ما در دل شما بذریکی برکت آن سهمی هم را کاشته‌ایم. حال، اگر درخواست کمک مالی از شما داشته باشیم، آیا چیز بزرگی خواسته‌ایم؟ 12 اگر دیگران حق دارند از سوی شما حمایت مالی شوند، آیا ما نباید بیشتر حق داشته باشیم؟ اما از این حق استفاده نکردیم. بلکه برعکس، هر چیز را تحمل کردیم تا مبادا مانعی بر سر راه انجیل مسیح ایجاد کنیم. 13 آیا نمی‌دانید که خدا به خدمتگزاران خانه‌اش اجازه داد تا خوراک خود را از هدایایی که مردم به خانه او می‌آورند، تأمین نمایند، و خدمتگزاران مذبح نیز از قربانیهای مردم سهمی ببرند. 14 به همین ترتیب، خداوند فرموده است هر که پیام انجیل را اعلام می‌کند، هزینه زندگی‌اش باید توسط مسیحیان تأمین شود. 15 اما با وجود این، من هرگز از این حق خود استفاده نکرده‌ام. اگر هم حالا چنین مطلبی را می‌نویسم، منظوری نیست که از این پس از کمکهای شما بهره‌مند شوم. من ترجیح می‌دهم از گرسنگی بمیرم، اما این افتخارم را از دست ندهم؛ من افتخار می‌کنم که پیغام انجیل را بدون دستمزد اعلام می‌دارم. 16 زیرا انجام این خدمت، به خودی خود برای من امتیازی محسوب نمی‌شود، چون من موظفم که این خدمت را انجام دهم، و اگر در انجام آن کوتاهی کنم، وای بر من! 17 اگر من به میل خود داوطلب می‌شدم که خدا را خدمت کنم، در آن صورت توقع دستمزد نیز می‌داشتم. اما چنین نیست، زیرا خدا خود، مرا برگزیده و این خدمت مقدس را به من سپرده است و من هیچ اختیاری از خود ندارم. 18 در چنین شرایطی، دستمزد من چیست؟ دستمزد من، همان شادی است که از اعلام خیر خوش انجیل به دست می‌آورم، آن هم بدون آنکه از کسی کمک مالی بگیرم و یا حق خود را مطالبه کنم. 19 زیرا گرچه آزادم و غلام هیچ‌کس نیستم، اما خود را غلام همه ساختم تا بتوانم عده بیشتری را برای مسیح به دست آورم. 20 وقتی با یهودیان بودم، مانند خودشان رفتار می‌کردم تا یهودیان را به سوی مسیح بیاورم. آن هنگام که با کسانی بودم که پیرو شریعت یهود

10 ای برادران عزیز، نباید آنچه را که در زمانهای گذشته برای قوم ما اتفاق افتاد، از یاد ببریم، هنگامی که ایشان در بیابان سفر می‌کردند، خدا ابری فرستاد تا پیشاپیش آنان حرکت کند و هدایتشان نماید؛ سپس آنان را به سلامت از دریای سرخ عبور داد. 2 در واقع می‌توانیم بگوییم که ایشان در دریا و در ابر، تعمید گرفتند و با این کار، نشان دادند که موسی را پیروی خواهند کرد. 3 ایشان همگی همان خوراک روحانی را خوردند و همان آشامیدنی روحانی را نوشیدند. زیرا از آن صخره روحانی می‌نوشیدند که همراهی‌شان می‌کرد، و آن صخره همانا مسیح بود. 5 با این حال، خدا از بیشتر آنان خشنود نبود، و به همین دلیل، اجسادشان در تمام بیابان انداخته و پراکنده شد. 6 این درس عبرتی است برای ما، تا مانند آنان در آرزوی اعمال پلید و شرورانه نباشیم، 7 و همچون آنان به سوی پرستش تنها نرویم. در کتب مقدس نوشته شده: «قوم برای خوردن و نوشیدن نشستند، و برای لهو و لُعب به پا خاستند.» 8 همچنین مانند بعضی از آنان نباشیم که مرتکب زنا شدند، و به این سبب فقط در یک روز،

بیست و سه هزار نفر از ایشان هلاک گردیدند. **9** صبر و تحمل باشید و نفع دیگران را نیز در نظر بگیرید. **25** پس می‌توانید به این مسیح را نیز امتحان نکنیم، زیرا عده‌ای از آنان چنین کردند و از نیش صورت عمل کنید: هر گوستی را که در بازار می‌فروشند، بخیرید مارهای سمی مردند. **10** همچنین مانند برخی از ایشان، از خدا و بخورید، و نرسید که گوشت قربانی بپهاست یا نه، تا وجدانتان کارهای او گله و شکایت نکنیم، زیرا در اثر همین کار بود که خدا ناراحت نشود. **26** زیرا همان‌طور که در کتب مقدّس آمده: «زمین و فرشته خود را فرستاد تا نابودشان کند. **11** تمام اتفاقات و بلایایی که بر سر قوم ما آمد، برای این نوشته شد که ما بخوانیم و همان اشتباهات را تکرار نکنیم، تا در این روزهای آخر که دنیا به پایان خود نزدیک می‌شود، درس عبرتی بگیریم. (aiōn g165) **12** پس هوشیار باشید و فکر نکنید که از ایشان بهتر هستید! شما نیز ممکن است در دام گناه گرفتار شوید. **13** وسوسه‌ها و آزمایشهایی که به سراغ شما می‌آیند، از وسوسه‌ها و آزمایشهایی که دیگران دچار آن می‌شوند، متفاوت نیست. و خدا امین است؛ او اجازه نخواهد داد بیش از حد توانایی خود آزرده شوید. به هنگام آزمایش او راه‌گیری نیز به شما نشان خواهد داد تا تاب تحملش را داشته باشید. **14** پس ای عزیزان، با هوشیاری کامل از هرگونه بت‌پرستی بگریزید. **15** شما اشخاص دانایی هستید؛ خودتان قضاوت کنید که آنچه می‌گویم درست است یا نه. **16** پیاله‌ای که به هنگام شام خداوند از آن می‌نوشیم و برای آن دعای برکت می‌کنیم، آیا به این معنی نیست که هر کس از آن می‌نوشد، در برکات خون مسیح شریک می‌شود؟ و نانی که قسمت کرده، با هم می‌خوریم، آیا نشان نمی‌دهد که ما با هم در برکات بدن مسیح شریکیم؟ **17** تعداد ما هر قدر هم که باشد، همه از همان نان می‌خوریم و نشان می‌دهیم که همه عضو یک بدن می‌باشیم، یعنی بدن مسیح. **18** قوم اسرائیل را در نظر بگیرید؛ آیا آنانی که از گوشت قربانی می‌خورند، به‌وسیله این عمل با یکدیگر متحد نمی‌شوند؟ **19** پس منظوری چیست؟ آیا منظوری این است که این بنتها واقعاً خدا هستند؟ یا اینکه قربانی‌هایی که به آنها تقدیم می‌شوند، ارزش و اهمیتی دارند؟ **20** به هیچ وجه! منظوری این است که کسانی که برای این بنتها قربانی می‌آورند، در واقع خود را همراه با قربانی‌هایشان نه به خدا، بلکه به شیاطین تقدیم می‌کنند، و من نمی‌خواهم که هیچ‌یک از شما، با خوردن گوشت این قربانیها، با شیاطین شریک شوید. **21** شما نمی‌توانید هم از پیاله سفره خداوند بنوشید و هم از پیاله سفره شیطان؛ هم از نان سفره خداوند بخورید و هم از نان سفره شیطان. **22** می‌خواهید چه کنید؟ آیا می‌خواهید آتش خشم و غضب خداوند را بر ضد خود شعله‌ور سازید؟ یا می‌خواهید نشان دهید که از او تواناترید؟ **23** شما می‌گویید: «اجازه دارم هر کاری انجام دهم»، اما بدانید که هر کاری برایتان سودمند نیست. می‌گویید: «اجازه دارم هر کاری انجام دهم»، اما هر کاری باعث بنا نمی‌شود. **24** نباید فقط به فکر خودتان باشید؛ به فکر دیگران هم

11

پس از من سرمشق بگیرید، چنانکه من نیز از مسیح سرمشق می‌گیرم. **2** بردارن عزیز، شما را تحسین می‌کنم که هر چه به شما آموختم، به یاد دارید و به آنها عمل می‌کنید. **3** اما می‌خواهم این موضوع را نیز یادآور شوم که سرّ هر مرد، مسیح است، و سرّ زن، مرد است، و سرّ مسیح، خدا. **4** به همین دلیل اگر در جلسه‌ای مردی با سر پوشیده، دعا یا نبوّت کند، به سرّ خود بی‌احترامی کرده است. **5** همچنین اگر زنی در جلسه‌ای، با سر برهنه دعا یا نبوّت کند، به سرّ خود بی‌احترامی کرده است، زیرا این مانند آن است که آن زن، سرش را بتراشد. **6** اگر زن نمی‌خواهد سر خود را بپوشاند، پس سرش را نیز بتراشد! اما چون برای زن شرم‌آور است که سرش را بتراشد، پس باید سرش را بپوشاند. **7** اما مرد نباید به هنگام عبادت، سر خود را بپوشاند یا کلاهی بر سر داشته باشد، زیرا مرد به صورت خدا سرشته شده و جلال او را منعکس می‌سازد. اما زن منعکس‌کننده جلال و شکوه مرد است. **8** نخستین مرد، از زن به وجود نیامد، بلکه اولین زن از مرد به وجود آمد. **9** در ضمن، نخستین مرد که آدم بود، برای

حوا آفریده نشد، بلکه حوا برای آدم آفریده شد. 10 به همین دلیل، و پیاله می‌نوشتید، در واقع این حقیقت را اعلام می‌کنید که مسیح برای نیز به خاطر فرشتگان که نظاره‌گر هستند، زن باید سر خود را بپوشاند نجات شما، جان خود را فدا کرده است. پس تا زمان بازگشت تا نشان دهد که تحت اقتدار قرار دارد. 11 اما در میان قوم خداوند خداوند، این را نگاه دارید. 27 بنابراین، اگر کسی به طور ناشایست هم زن به مرد محتاج است و هم مرد به زن. 12 زیرا با اینکه اولین زن از این نان بخورد و از این پیاله بنوشد، به بدن و خون خداوندمان زن از مرد پدید آمد، ولی از آن پس، تمام مردها از زن به دنیا آمده‌اند. عیسی مسیح بی‌احترامی کرده و نسبت به آنها مرتکب گناه شده اما به هر حال مرد و زن هر دو از خالق خود، خدا می‌باشند. 13 است. 28 به همین دلیل است که هر کس پیش از آنکه از نان حال، نظر خودتان در این باره چیست؟ آیا درست است که زن در بخورد و از پیاله بنوشد، باید خود را بیازماید. 29 زیرا اگر کسی به یک جمع، بدون پوشش سر دعا کند؟ 14 آیا این بدیهی نیست که طور ناشایسته از نان بخورد و از پیاله بنوشد، یعنی تشخیص ندهد که اگر مردی موی بلند داشته باشد، برایش شرم‌آور است؟ 15 و آیا موی بدن مسیح همان کلیساست، با شرکت در آن، خود را در نظر خدا بلند موجب افتخار و شادی زن نیست؟ زیرا این مو به‌عنوان پوشش به محکوم کرده است، چون به مرگ مسیح بی‌حرمتی نموده است. 30 او داده شده است. 16 اما اگر کسی می‌خواهد در این باره بحث و از اینروست که بسیاری از شما ضعیف و بیمارند و حتی بعضی مجادله کند، تنها چیزی که می‌توانم به او بگویم این است که ما مرده‌اند. 31 اما اگر خود را امتحان کنید، دیگر خدا شما را محکوم همیشه این را تعلیم داده‌ایم که زن به هنگام دعا یا نیت، باید سر و تنبیه نخواهد نمود. 32 اما حتی اگر خداوند ما را محکوم و تنبیه خود را بپوشاند. تمام کلیساها نیز در این امر توافق دارند. 17 اما کند، به این منظور است که در آینده با سایر مردم دنیا مورد محاکمه در آنچه الان به شما می‌نویسم نمی‌توانم شما را تحسین کنم. زیرا و دوری قرار نگیریم. 33 پس ای برادران عزیز، هنگامی که برای شام شنیده‌ام که وقتی برای شرکت در شام خداوند گرد هم می‌آید، ضری خداوندمان عیسی مسیح جمع می‌شوید، صبر کنید تا دیگران هم که به شما وارد می‌آید، بیش از نفع آن است. 18 نخست اینکه بیایند. 34 اگر کسی خیلی گرسنه است، در خانه بخورد تا وقتی با می‌شوم وقتی به‌عنوان کلیسا گرد هم می‌آید، در میان شما تفرقه‌ها و دیگران جمع می‌شود، باعث محکومیت و مجازات خود نشود. وقتی جدایی‌ها وجود دارد، و تا حدی این گفته‌ها را باور می‌کنم. 19 آمد، به مسائل دیگر نیز رسیدگی خواهم کرد.

تردیدی نیست که باید میان شما اختلافاتی باشد، تا مشخص شود که کدام یک از شما مورد تأیید خدا هستید. 20 وقتی برای خوردن دور هم جمع می‌شوید، آنچه می‌خورید در واقع شام خداوند نیست. 21 زیرا شنیده‌ام که بعضی بدون آنکه منتظر دیگران باشند، با عجله شام خودشان را می‌خورند و آن را با دیگری تقسیم نمی‌کنند. پس به بعضی‌ها خوراک کافی نمی‌رسد و گرسنه می‌ماند، در حالی که دیگران آنقدر خورده و نوشیده‌اند که مست شده‌اند. 22 آیا این درست است؟ مگر نمی‌توانید خوراکتان را در خانه بخورید تا باعث بی‌حرمتی کلیسا نشوید و فقرا را که نمی‌توانند با خود خوراک بیاورند، خجالت‌زده نسازید؟ به شما چه بگویم؟ آیا شما را تحسین کنم؟ هرگز! 23 این است آنچه خود خداوندمان عیسی مسیح درباره این شام فرموده است و من قبلاً آن را به شما تعلیم داده‌ام: خداوند ما عیسی، در شبی که یهودا به او خیانت کرد، نان را به دست گرفت، 24 و پس از شکرگزاری، آن را پاره کرد و به شاگردان خود داد و گفت: «این بدن من است که در راه شما فدا می‌کنم. این را به جا آورید.» 25 همچنین پس از شام، جام را برداشت و گفت: «این جام، نشانهٔ پیمان جدید میان خدا و قومش است، پیمانی که با خون خود آن را مهر می‌کنم. هر بار که از آن می‌نوشید، به یاد من باشید.» 26 به این ترتیب، هر بار که این نان را می‌خورید و از این

12

حال، ای برادران و خواهران، می‌خواهم در خصوص عطایای روح‌القدس نکاتی بنویسم تا برداشت نادرست از آن نداشته باشید. 2 می‌دانید که پیش از ایمان آوردن به خداوند، در میان تنهایی که قادر به سخن گفتن نبودند، سرگردان بودید و از یک بت به بت دیگر پناه می‌بردید. 3 اما اکنون به کسانی برمی‌خورید که ادعا می‌کنند از جانب روح خدا برایتان بیگامی دارند. چگونه می‌توان دانست که آیا ایشان واقعاً از جانب خدا الهام یافته‌اند، یا اینکه فریبکارند؟ راهش این است: کسی که تحت قدرت روح خدا سخن می‌گوید، هرگز نمی‌تواند عیسی را لعنت کند. هیچ‌کس نیز نمی‌تواند با تمام وجود عیسی را خداوند بخواند، جز اینکه روح‌القدس این حقیقت را بر او آشکار ساخته باشد. 4 گرچه عطایا گوناگونند، اما سرچشمه همه آنها همان روح‌القدس است. 5 گرچه خدمات گوناگونند، اما همه ما همان خداوند را خدمت می‌کنیم. 6 خدا به روشهای گوناگون کار می‌کند، اما این کارها را در همگی ما همان خداست که به‌عمل می‌آورد. 7 به هر یک از ما عطایی داده شده تا بتوانیم همدیگر را کمک کنیم. 8 روح خدا به یک شخص عطای بیانی پیامی پر از حکمت را می‌بخشد، و همان روح به شخصی دیگر، عطای بیان پیامی پر از معرفت و شناخت را. 9 او به یکی ایمانی فوق‌العاده عطا

می‌نماید، و به دیگری قدرت شفای بیماران را می‌بخشد. **10** به یکی عضوی مستقل و ضروری در این بدن می‌باشید. **28** برخی از اعضایی قدرت انجام معجزات می‌دهد، به دیگری عطای نبوت کردن. به یکی عطای تشخیص میان روحها را می‌بخشد. باز به یکی این عطا را می‌بخشد که بتواند به هنگام دعا به زبانهایی که نیاموخته است، سخن گوید، و به دیگری عطای ترجمه این زبانها را می‌دهد. **11** اما تمام این عطایا از جانب یک روح، یعنی همان روح‌القدس است، و اوست که تصمیم می‌گیرد به هر کس چه عطایی ببخشد. **12** بدن یکی است اما اعضای بسیار دارد. وقتی تمام این اعضا کنار هم قرار می‌گیرند، بدن تشکیل می‌شود. بدن مسیح نیز همین‌طور است. **13** زبانهایی که قبلاً نیاموخته‌اند. **29** آیا در کلیسا همه رسول هستند؟ آیا زیرا ما همگی به وسیله یک روح، یعنی روح‌القدس، تعمید یافتیم تا بدنی واحد را تشکیل دهیم - خواه یهودی باشیم و خواه غیریهودی، چه برده باشیم و چه آزاد - و به همه ما از همان روح‌القدس داده شد تا بنوشیم. **14** بله، بدن فقط دارای یک عضو نیست، بلکه اعضای گوناگون دارد. **15** اگر یا بگوید: «من چون دست نیستم، جزو بدن نمی‌باشم»، آیا این گفته دلیل می‌شود که پا جزو بدن نباشد؟ **16** یا اگر گوش بگوید: «من چون چشم نیستم، جزو بدن به حساب نمی‌آیم»، چه پیش می‌آید؟ آیا این سخن، گوش را از سایر اعضای بدن جدا می‌کند؟ **17** اگر تمام بدن چشم بود! در آن صورت چگونه می‌توانستید بشنوید؟ یا تمام بدن گوش بود! چگونه می‌توانستید چیزی را بو کنید؟ **18** اما همان‌طور که مشاهده می‌شود، خدا هر عضوی را درست آن گونه که در نظر داشت، در بدن قرار داده است. **19** اگر همه اعضا یکسان و یکی بودند، دیگر بدنی وجود نمی‌داشت! **20** بله، اعضا بسیارند، ولی بدن یکی است. **21** چشم هرگز نمی‌تواند به دست بگوید: «من احتیاجی به تو ندارم.» سر هم نمی‌تواند به پاها بگوید: «من نیازی به شما ندارم.» **22** برعکس، بعضی از اعضا که ضعیف‌ترین و کم‌اهمیت‌ترین اعضا به نظر می‌رسند، در واقع بیش از بقیه ضروری هستند، **23** و اعضایی را که به باور ما کمتر قابل احترام هستند، با دقت بیشتری می‌پوشانیم، و اعضایی را که زیبا نیستند بطور خاص زینت می‌دهیم. **24** در حالی که اعضای زیبایی بدن ما، نیاز به چنین توجهی ندارند. بنابراین، خدا اعضای بدن را طوری در کنار هم قرار داده است که به اعضایی به ظاهر کم‌اهمیت، احترام و توجه بیشتری شود؛ **25** تا به این ترتیب در میان اعضای بدن هماهنگی ایجاد شود و هر عضو همانقدر که به خود علاقه و توجه دارد، به اعضای دیگر نیز علاقمند باشد. **26** به این ترتیب، اگر عضوی از بدن دچار دردی شود، تمام اعضای بدن با آن همدردی می‌کنند؛ و اگر افتخاری نصیب یک عضو گردد، تمام اعضا با او شادی می‌نمایند. **27** مقصودم از این سخنان این است که شما همگی با هم بدن مسیح هستید، اما هر یک به تنهایی

13 اگر عطای سخن گفتن به زبانهای مردمان و فرشتگان را داشته باشیم، زبانهایی که هیچگاه نیاموخته‌ام، اما در وجود خود نسبت به انسانها محبتی نداشته باشم، همچون زنگی پُرتین و سنجی پرهیاهو خواهم بود. **2** اگر عطای نبوت داشته باشم و بتوانم تمام اسرار و علوم را درک کنم، یا اگر چنان ایمانی داشته باشم که به فرمان من کوهها جابه‌جا گردند، اما انسانها را دوست نداشته باشم، هیچ هستم. **3** اگر تمام اموال خود را به فقرا ببخشم، و بدن خود را بدهم تا در میان شعله‌های آتش سوزانده شود، اما نسبت به انسانها محبتی نداشته باشم، هیچ سودی نخواهم برد. **4** کسی که محبت دارد، صبور است و مهربان؛ حسود نیست و به کسی رشک نمی‌برد؛ مغرور نیست و هیچگاه خودستایی نمی‌کند؛ **5** به دیگران بی‌احترامی و بی‌تذکری نمی‌کند؛ اصراری ندارد که همه چیز به دلخواه او انجام پذیرد و خودمحور و خودبین نیست؛ زود خشمگین نمی‌شود، و حساب خطاهای دیگران را نگاه نمی‌دارد؛ **6** هرگز از بی‌انصافی و بی‌عدالتی خوشحال نمی‌شود، بلکه از پیروز شدن حقیقت شاد می‌گردد. **7** محبت ما را قادر می‌سازد که همه سختی‌ها را تحمل کنیم، ایمان خود را در هر شرایطی نگاه داریم، اعتماد خود را به خدا حفظ کنیم، و هر اتفاقی بیفتد، شکیبای باقی بمانیم. **8** همه عطایایی که خدا به ما می‌بخشد، روزی به انتها خواهد رسید. نبوتها، سخن گفتن به زبانه و دانستن علم و اسرار، روزی پایان خواهد پذیرفت. اما محبت تا ابد باقی خواهد ماند و از میان نخواهد رفت. **9** در حال حاضر، با وجود تمام این عطایا، علم و نبوتهای ما جزئی و ناقص است. **10** اما زمانی که کامل آید، دیگر نیازی به این عطایا نخواهد

بود. **11** می‌توانم این مثال را بیاورم که به هنگام کودکی، مانند یک کودک سخن می‌گفتم و مانند یک کودک تفکر و استدلال می‌کردم. باید دعا کند تا خدا به او عطای ترجمه این زبانها را نیز بدهد. **14** اما چون بالغ شدم، فکر رشد کرد و کارهای کودکانه را ترک گفتم. **12** آنچه اکنون می‌بینم و می‌دانم، مبهم و تیره است؛ اما روزی همه چیز را واضح و روشن خواهیم دید، به همان روشنی که خدا اکنون دعا خواهد کرد و هم با عقل؛ هم با روح سرود خواهد خواند و هم قلب ما را می‌بیند. **13** پس، سه چیز همیشه باقی خواهند ماند: ایمان، امید و محبت، اما از همه اینها بزرگتر، محبت است.

14 پس، محبت را مهمترین هدف زندگی خود بسازید. اما در عین حال، مشتاقانه دعا کنید تا روح‌القدس عطای روحانی را نیز به شما عنایت کند، خصوصاً عطای نبوت را. **2** زیرا کسی که به زبانهای نیامخته سخن می‌گوید، روی سخنش با افراد نیست، بلکه با خداست، چرا که دیگران نمی‌توانند گفته‌هایش را درک کنند. او به واسطه روح‌القدس، رازها را بیان می‌کند. **3** اما کسی که نبوت می‌کند، یعنی پیغامهای خدا را به ایمانداران اعلام می‌دارد، با این کار به آنان کمک می‌نماید تا رشد کنند، تشویق شوند و تسلی یابند. **4** پس، کسی که به زبانها سخن می‌گوید، فقط به رشد خود کمک می‌کند، اما آنکه نبوت می‌نماید، به رشد تمام کلیسا کمک می‌کند. **5** آرزوی من این است که همه شما به زبانها سخن بگویید، اما بیشتر می‌خواهم که نبوت کنید، زیرا نبوت کردن بهتر است از سخن گفتن به زبانها، مگر آنکه کسی بتواند مطلبی را که شما به زبانهای غیر می‌گویید، برای دیگران ترجمه کند تا ایشان نیز از آن بهره‌مند شوند. **6** و حال، برادران و خواهران عزیز، اگر نزد شما پیام و به زبانهای نیامخته سخن گویم، چه نفعی به شما خواهد رساند؟ اما اگر برایتان پیامی بیاورم که خدا برابم مکشوف ساخته، یا شناخت و معرفی خاص، و یا نبوت یا تعلیمی بیاورم، در این صورت به شما نفع رسانده‌ام. **7** حتی سازهایی مثل نی و چنگ، اگر به طور واضح نواخته نشوند، چگونه می‌توان آهنگ آنها را تشخیص داد؟ به همین ترتیب، اگر ما هم به زبان قابل درک سخن نگویم، دیگران چگونه سخنان ما را درک خواهند کرد؟ **8** یا اگر در میدان جنگ، شیپور آماده‌باش را نتوانند، چه کسی خود را برای نبرد آماده خواهد ساخت؟ **9** به همین صورت، اگر با زبان خود، سخنان نامفهوم بگویید، چگونه کسی می‌تواند بداند که چه می‌گویید؟ انگار که گفته‌هایتان در هوا گم می‌شوند! **10** بدون شک در دنیا زبانهای بسیار زیادی وجود دارند. اما هیچ‌یک بی‌معنی نیست. **11** اما اگر من زبان دیگری را نفهمم، او برای من همچون یک بیگانه است و من هم برای او. **12** این در مورد شما نیز صادق است. از آنجا که تا این حد مشتاق عطای روح‌القدس هستید، خواهان عطایایی باشید که برای رشد

زبانهای غیر سخن گویند، نه در حضور همه و با صدای بلند. **29** هستم، چون بعد از آن پدیدهایی که به کلیسای خدا روا داشتیم، حتی اگر کسانی هستند که نبوتی از جانب خدا دارند، بهتر است دو یا سه نفر از ایشان به نوبت پیغام خدا را اعلام نمایند و دیگران آن را خاطر فیض خداست، و این فیض و لطف او در حق من بی نتیجه هم بسنجند. **30** در ضمن اگر پیغام یا مطلبی از جانب خدا بر شخص نبوده است، زیرا من از سایر رسولان نیز بیشتر زحمت کشیده‌ام، دیگری آشکار شود، آن کسی که مشغول سخن گفتن است، باید البته نه من، بلکه فیض خدا که با من بود. **11** به هر حال، فرقی ساکت شود. **31** به این ترتیب، تمام کسانی که پیغامی از سوی خداوند دریافت کرده‌اند، خواهند توانست یکی پس از دیگری پیغام خدا را اعلام کنند تا همه تعلیم بگیرند و تقویت شوند. **32** اما اگر پیغامی که ما اعلام کردیم، این بود که مسیح از مردگان روح انبیا مطیع انبیاست. **33** خدا هرج و مرج را دوست ندارد، برخاسته است و شما نیز به آن ایمان آوردید، پس چگونه است که بلکه هماهنگی و نظم و ترتیب را. همان گونه که در تمام کلیساها بعضی از شما اکنون می‌گویند که مرده‌ها هرگز زنده نخواهند شد؟ مشاهده می‌شود، **34** زنان در جلسات باید ساکت باشند. آنها نباید سخن بگویند بلکه گوش کنند و اطاعت نمایند، چنانکه کتاب تورات می‌فرماید. **35** اگر سؤالی نیز دارند، در خانه از شوهران خود بپرسند، پیغامها و موعظه‌های ما باطل است و ایمان و اعتماد شما نیز به خدا، چون صحیح نیست که زنان در جلسات کلیسا گفتگو و اظهار نظر بی‌اساس و بیهوده می‌باشد. **15** در این صورت، ما رسولان نیز همه کنند. **36** آیا کلام خدا از شما سرچشمه گرفته است، یا شاید فکر دروغگو هستیم، زیرا گفته‌ایم که خدا مسیح را زنده کرده و از قبر می‌کنید که فقط شما اراده خدا را می‌شناسید و پس؟ در این صورت بیرون آورده است؛ اگر قیامت مردگان وجود نداشته باشد، این گفته ما سخت در اشتباه هستیم! **37** اگر ادعا می‌کنید که عطای نبوت و یا سایر عطاای روح القدس را دارید، پس باید اولین کسانی باشید که نشده است. **17** و اگر مسیح زنده نشده، ایمان شما نیز بی‌فایده دریابید آنچه می‌گویم، احکام خود خداوند است. **38** اما اگر کسی باز مخالف است، بگذار در نادانی خود باقی بماند. **39** پس ای برادران و خواهران عزیز، با اشتیاق بسیار خواهان عطای نبوت باشید و ما به مسیح فقط برای زندگی در این دنیا باشد، از تمام مردم دنیا در ضمن کسی را از سخن گفتن به زبانها منع نکنید. **40** هر کاری بدبخت‌تریم. **20** اما واقعیت این است که مسیح پس از مرگ، زنده به جای خود نیکوست و باید با نظم و ترتیب انجام شود.

15

حال، ای برادران و خواهران، بگذارید بار دیگر آن انجیل را به یاد شما آورم، همان خبر خوشی را که قبلاً به شما اعلام کردم و شما هم آن را پذیرفتید و هنوز نیز بر آن استوارید. **2** همین خبر خوش است که اگر به آن ایمان داشته باشید، باعث نجاتان می‌گردد، مگر آنکه ایمانتان واقعی نباشد. **3** من آنچه را که مهمترین مطلب بود و به خودم نیز رسیده بود، به شما انتقال دادم، یعنی این حقایق را که مسیح طبق نوشته‌های کتب مقدس، جان خود را در راه آموزش گناهان ما فدا کرد و مرد، **4** در قبر گذاشته شد و مطابق همین کتب روز سوم زنده گردید و از قبر بیرون آمد. **5** سپس، پطرس و بعد، بقیه آن دوازده رسول او را دیدند. **6** سپس او خود را به بیش از پانصد نفر از برادران ما ظاهر کرد، که بسیاری از ایشان هنوز زنده‌اند و بعضی نیز فوت شده‌اند. **7** بعد از آن، یعقوب و همه رسولان او را دیدند. **8** آخر از همه، من نیز او را دیدم. در واقع، من همچون طفلی بودم که پیش از وقت به دنیا آمده باشد، **9** زیرا من از تمام رسولان کوچکتر همان‌طور که به سبب گناه آدم، مرگ به این دنیا آمد، در اثر کار نجاتبخش مسیح نیز زندگی پس از مرگ نصیب ما شد. **22** زیرا همان‌گونه که همه به دلیل تعلق به «آدم» می‌میرند، همه آنانی نیز که متعلق به مسیح می‌گردند، بار دیگر زنده خواهند شد. **23** اما هر کس به نوبت خود: نخستین کسی که زنده شد، مسیح بود؛ سپس به هنگام بازگشت او، تمام آنانی که به او تعلق دارند، زنده خواهند شد. **24** پس از آن، آخرت فرا خواهد رسید. در آن زمان، مسیح تمام دشمنان خود را نابود خواهد ساخت و سلطنت را به خدای پدر واگذار خواهد کرد. **25** زیرا سلطنت مسیح تا زمانی خواهد بود که همه دشمنان خود را نابود سازد. **26** آخرین دشمن او مرگ است، که آن هم باید مغلوب و نابود شود. **27** چون در کتب مقدس آمده: «خدا همه چیز را زیر پاهای او نهاد.» البته وقتی می‌گوید «همه چیز» زیر پاهای او نهاد شد، معلوم است که این خود خدا را، که همه چیز را زیر پاهای مسیح نهاد، شامل نمی‌شود. **28** سرانجام، وقتی مسیح بر تمام دشمنان خود پیروزی یافت، آنگاه خود او نیز که پسر

خداست، خود را تحت فرمان پدرش، خدا قرار خواهد داد تا خدا که حیات بخش شد. **46** پس، نخست باید این بدن نفسانی را داشته او را بر همه چیز مسلط ساخته بود، بر کُلّ عالم هستی حاکم شود. باشیم، سپس در آینده خدا بدن روحانی و آسمانی را به ما خواهد **29** اما اگر مردگان هیچگاه زنده نخواهند شد، پس چرا بعضی به داد. **47** آدم اول از خاک زمین آفریده شد، اما آدم دوم یعنی مسیح، جای مردها تعمد می گیرند؟ این تعمد چه فایده‌ای دارد، مگر اینکه از آسمان آمد. **48** هر یک از ما انسانها، بدنی خاکی داریم، شبیه ایمان داشته باشند که روزی مردها دوباره زنده خواهند شد؟ **30** یا ما بدن آدم. همچنین آنانی که از آن مسیح می گردند، همانند او بدنی چرا هر روز جانمان را به خطر می اندازیم و هر لحظه با مرگ دست آسمانی خواهند یافت. **49** همان طور که در حال حاضر، هر یک از و پنجه نرم می کنیم؟ **31** به افتخاری که به رشد روحانی شما در ما بدنی داریم مانند بدن آدم، روزی هم بدنی خواهیم داشت، مانند خداوند ما عیسی مسیح دارم، سوگند که من هر روز با مرگ روبرو بدن مسیح. **50** ای عزیزان، مقصودم این است که بدن خاکی که می شوم. **32** و اگر برای مردگان قیامتی نباشد، پیکار من با حیوانات از گوشت و خون ساخته شده است، نمی تواند وارد ملکوت خدا درنده یعنی همان مردمان شهر افسس، چه سودی داشت؟ اگر قیامتی شود، و این بدنهای فانی ما، درخور زندگی جاوید نیستند. **51** نیست، «بیباید بخوریم و بنوشیم، چون فردا می میریم.» **33** فریب حال، رازی شگفت انگیز را با شما در میان می گذارم: ما همگی کسانی را که چنین سخنانی می گویند، نخورید، زیرا «همنشینی با افراد ناباب، خلق و خوی نیکو را فاسد می سازد.» **34** به خود آید و درست بیندیشید و دست از راههای گناه آلود خود بشوید، زیرا هم زدن، همه ایماندارانی که مرده اند، با بدنی فناپذیر زنده خواهند برخی از شما آنچه را که درباره خدا آموخته بودند، از یاد برده اند. شد. آنگاه ما نیز که هنوز زنده ایم، ناگهان تبدیل خواهیم پذیرفت و این را می گویم تا شما را خجل سازم. **35** اما شاید کسی بپرسد: بدنی نو خواهیم یافت. **53** زیرا بدنهای فاسدشدنی باید به بدنهایی «چگونه مردگان زنده خواهند شد؟ به هنگام زنده شدن، چه نوع فسادناپذیری، و بدنهای فانی به بدنهایی نامیرا تبدیل شوند. **54** آنگاه بدنی خواهند داشت؟» **36** چه سؤال ناآگاهانه‌ای! جواب سؤالتان را وقتی بدن فاسدشدنی آن بدن فسادناپذیر را پوشید، و بدن فانی آن می توانید در باغچه خانه‌تان ببینید! وقتی دانه‌ای در خاک می کارید، بدن نامیرا را، آنگاه کلامی که نوشته شده، عملی خواهد گردید که پیش از آنکه سبز شود، نخست می پوسد و می میرد؛ **37** و هنگامی که سبز می شود، شکش با آن دانه‌ای که کاشتید، خیلی فرق دارد. کجاست؟ ای مرگ، نیش تو کجاست؟» **(Hadēs g86)** **56** زیرا زیرا چیزی که شما می کارید، دانه کوچکی است، خواه گندم، خواه گناه آن نیشی است که منجر به مرگ می شود، و قدرت خود را دانه‌ای دیگر. **38** اما خدا به آن دانه، بدنی تازه و زیبا می دهد، نیز از شریعت دریافت می کند. **57** خدا را شکر برای تمام اینها! همان بدنی که اراده کرده است. از هر نوع دانه، گیاهی خاص به اوست که ما را به وسیله خداوندمان عیسی مسیح پیروزی می گرداند. وجود می آید. **39** درست همان گونه که دانه‌ها و گیاهان با هم فرق دارند، بدنهای نیز با هم فرق دارند. بدن انسانها، حیوانات، ماهیها و اشتیاق تمام، مشغول خدمت به خداوند باشید، زیرا می دانید زحمتی پرندگان، همه با هم فرق دارند. **40** بدنی که فرشتگان آسمان دارند، که برای خداوند می کشید، بی نتیجه نیست.

16 اما درباره هدایایی که در نظر دارید برای مسیحیان اورشلیم متفاوت است. **41** خورشید یک نوع زیبایی و شکوه دارد و ماه و ستارگان، نوعی دیگر. حتی ستاره‌ها از لحاظ زیبایی و درخشندگی با یکدیگر فرق دارند. **42** در قیامت مردگان نیز چنین خواهد بود. بدنی که به هنگام مرگ، در زمین کاشته می شود، فاسدشدنی است، اما بدنی که برمی خیزد، هرگز فاسد نخواهد شد. **43** در ذلت کاشته می شود، اما در جلال برمی خیزد. در ضعف کاشته می شود، اما در قوت برمی خیزد. **44** بدنی طبیعی کاشته می شود، اما بدنی روحانی برمی خیزد. زیرا همان گونه که بدن طبیعی وجود دارد، بدن روحانی نیز وجود دارد. **45** چنانکه در کتب مقدس نوشته شده است: «اولین انسان یعنی آدم، موجود زنده‌ای شد.» اما آدم آخر، یعنی مسیح، روح

بیشتر نزد شما بمانم، شاید تمام زمستان را. آنگاه با کمک شما به سفر ادامه خواهیم داد. 7 زیرا این بار نمی‌خواهم فقط بر سر راه، شما را ملاقات کنم، بلکه به خواست خداوند در نظر دارم مدتی نزد شما بمانم. 8 اما تا عید پنتیکاست در اینجا یعنی در «افسس» خواهیم ماند، 9 زیرا برای اعلام و تعلیم پیغام انجیل فرصت خوبی وجود دارد، گرچه تعداد مخالفان نیز کم نیست. 10 هرگاه «تیموتائوس» نزد شما آید، از او به گرمی پذیرایی کنید، زیرا او نیز مانند من مشغول خدمت به خداوند است. 11 اجازه ندهید کسی به او به دیده تحقیر بنگرد، بلکه او را به سلامتی روانه سازید تا با دلگرمی نزد من بازگردد، زیرا چشم به راه او و سایر برادران هستم. 12 از اپلس خواهش کردم که همراه ایشان به ملاقات شما بیاید، اما به نظر او، خواست خدا نیست که اکنون بیاید. اما هرگاه فرصت کند، خواهد آمد. 13 هوشیار باشید؛ در ایمان استوار بمانید؛ شجاع و قوی باشید. 14 کارهای شما، همه با محبت باشند. 15 استیفائوس و خانواده او را قطعاً به یاد دارید. ایشان اولین کسانی بودند که در یونان مسیحی شدند، و زندگی خود را صرف کمک و خدمت به مسیحیان کرده‌اند. خواهش می‌کنم 16 راهنمایی‌های ایشان را بجا بیاورید، و به آنان و تمام کسانی که با چنین صمیمیتی در کنار شما زحمت می‌کشند، تا آنجا که می‌توانید کمک نمایید. 17 بسیار شادم که استیفانس، فروتونائوس و اخائیکوس برای دیدن من به اینجا آمده‌اند. ایشان جای خالی شما را پر می‌کنند و به جای شما به من کمک می‌نمایند. 18 آنان سبب شادی و دلگرمی من شدند و یقین دارم که نسبت به شما هم همین‌طور بوده‌اند. امیدوارم قدر زحمات چنین اشخاص را بدانید. 19 کلیساهای ایالت آسیا سلامهای گرم می‌فرستند. آکیلا و همسرش پریسکیلا و همچنین سایر کسانی که در خانه ایشان برای عبادت جمع می‌شوند، به شما سلام می‌رسانند. 20 اینجا، تمام دوستان از من خواسته‌اند که درودهایشان را به شما برسانم. با بوسه‌ای مقدس به یکدیگر سلام بگویید. 21 من، پولس، این درودها را به خط خودم می‌نویسم. 22 اگر کسی خداوند را دوست ندارد، لعنت بر او باد! ای خداوند مسیح، بیا! 23 فیض خداوند ما عیسی با شما باشد. 24 همه شما که از آن عیسی مسیح هستید، محبت‌های قلبی مرا بپذیرید. آمین.

سفرم به مقدونیه و بار دوم، به هنگام بازگشت از آنجا. آنگاه شما مرا در سفرم به یهودیه یاری خواهید داد. 17 حال ممکن است برسید تا رسول عیسی مسیح باشد و نیز از طرف برادر ما تیموتائوس. این از مردم این دنیا شده‌ام که وقتی می‌گویند «بله»، منظورشان «نه» نامه را به کلیسای خدا در فُرنس و نیز به همهٔ مسیحیان سراسر ایالت اخائیه می‌نویسم. 2 از پدرمان خدا، و خداوندان عیسی مسیح، اعتماد می‌باشد، شاهد است که سخنان ما نیز قابل اعتماد می‌باشد و خواستار فیض و آرامش برای شما هستیم. 3 سپاس بر خدا، پدر وقتی می‌گویم «بله»، منظورمان همان «بله» است. 19 زیرا پسر خداوند ما عیسی مسیح، که پدر رحمتها و خدای همهٔ تسلیات است. 4 او ما را تسلی می‌دهد تا ما نیز همین تسلی را به کسانی دهیم که در زحمتند و به همدردی و تشویق ما نیاز دارند. 5 یقین پیغام و موعظهٔ ما یعنی من و سیلاس و تیموتائوس، دربارهٔ یک چنین بدانید که هر قدر برای مسیح بیشتر زحمت ببینیم، از او تسلی و کسی بود. 20 اوست که تمام وعده‌های خدا را، هر چند که بسیار دلگرمی بیشتری خواهیم یافت. 6 حتی وقتی زیر بار سختی‌ها کمر خم می‌کنیم، این نیز برای تسلی و نجات شما است. زیرا هنگامی چقدر نسبت به وعده‌هایش امین و وفادار است، تا او جلال یابد. که ما خودمان نیز تسلی می‌یابیم و دلگرم می‌شویم، قطعاً شما را نیز 21 چنین خدایی است که ما را با شما در مسیح استوار نموده و ما دلگرم خواهیم ساخت. آنگاه می‌توانید با شکیبایی، متحمل همان را مسح کرده تا پیام انجیل او را به همگان برسانیم، 22 و مهر رنجهایی شوید که ما متحمل هستیم. 7 و یقین داریم که وقتی در مالکیت خود را بر ما زده، و روح‌القدس را به عنوان یعنازهٔ برکات آینده رنجهای ما شریک می‌شوید، در تسلی و دلگرمی‌ای که خدا به ما می‌بخشد نیز شریک خواهید شد. 8 ایمانداران عزیز، بی‌شک شنیده‌اید که در ایالت آسیا چه سختی‌ها کشیدیم. فشار مشکلات به سخت خود، برنجانم. 24 در ضمن، منظور این نیست که بر شما حدی بود که امید نداشتیم زنده بمانیم، 9 و احساس می‌کردیم که سروری کنیم و بگویم که چگونه ایمانان را به اجرا درآورید. هدف ما محکوم به مرگ هستیم، چون برای نجات خود، کاری از دستمان این است که با یکدیگر همکاری کنیم تا سرشار از شادی شوید، زیرا برنمی‌آید. اما این زحمت‌ها درس خوبی به ما داد تا دیگر به خودمان به دلیل ایمان خودتان است که استوار ایستادید.

2

متکی نباشیم، بلکه به خدایی توکل کنیم که می‌تواند حتی مرده‌ها را زنده کند. پس همه چیز را به دست خدا سپردیم. 10 او نیز ما را یاری داد و از مرگی وحشتناک رهانید؛ و امید داریم که بعد از این نیز باز ما را رهایی بخشد. 11 و اما شما نیز باید با دعاها یاری ما را یاری کنید. وقتی ببینید که خدا به دعاها بی‌درستی در حق ما و برای سلامت ما می‌کنید، این گونه پرشکوه جواب می‌دهد، آنگاه خدا را بیشتر سپاس خواهید گفت. 12 آنچه باعث افتخار ماست، این است که می‌توانیم با نهایت صداقت بگویم که در رفتارمان با مردم و مخصوصاً با شما، همیشه صادق و بی‌ریا بوده‌ایم، و چشم امیدمان فقط به یاری خداوند بوده است، نه به توانایی‌های خودمان. 13 نامه‌هایی که به شما نوشتیم، همه روشن و واضح بوده‌اند و هرگز مغربی سر بسته نگفته‌ایم. و من امید دارم 14 همان‌طور که تا حدی ما را شناخته‌اید، روزی ما را به طور کامل بشناسید و به ما افتخار کنید. آنگاه ما نیز در روز بازگشت خداوندان عیسی، به شما افتخار خواهیم کرد. 15 با چنین اطمینانی به درک و فهم روحانی شما بود که تصمیم گرفتیم با دوبار ملاقات شما، دوبار برکت به شما برسانم؛ 16 بار اول، در راه

ببخشید و تسلی دهید، و گرنه ممکن است فشار یأس و اندوه، او را در غیر این صورت قادر نخواهیم بود با تکیه به نیروی خود، کار از پای درآورد. **8** پس خواهش می‌کنم به او نشان دهید که دوستش ارزشمندی برای خدا انجام دهد، چون قابلیت‌های و موفقیت‌های ما از دارید. **9** من آن نامه را نوشتم تا شما را امتحان کنم و ببینم که تا چه خداست. **6** اوست که ما را صلاحیت بخشیده تا خدمتگزاران عهد حد از من اطاعت می‌کنید. **10** وقتی شما کسی را ببخشید، من و پیمان نوین او باشیم. این عهد مبتنی بر احکام و مقرراتی نوشته شده نیز او را می‌بخشم. و اگر من کسی را ببخشم، با اجازه مسیح و نیست، بلکه عهدی است مبتنی بر کار روح القدس. آن عهد و پیمان به خاطر شما می‌بخشم، البته اگر فکر می‌کنید که ببخشیدن من کهن نوشته‌ای بیش نیست و به مرگ منتهی می‌گردد؛ اما در این عهد واقعاً لازم است. **11** دلیل دیگری که سبب می‌شود این شخص را و پیمان جدید، روح القدس حیات می‌بخشد. **7** با این حال، آن ببخشم، این است که نباید بگذاریم شیطان از این فرصت بهره‌برداری روش و پیمان قدیم که منجر به مرگ و مجازات ابدی می‌شد، با کند، چون ما از حیل‌های او آگاهیم. **12** از این سخن بگذریم. چنان شکوه و جلالی شروع شد که بنی اسرائیل تاب و توان نداشتند به من در ضمن سفر، به شهر تروآس رسیدم و خداوند فرصتهای بسیار صورت نورانی موسی نگاه کنند؛ زیرا وقتی موسی احکام الهی را که بر خوبی فراهم آورد تا پیام انجیل مسیح را به مردم اعلام کنم. **13** اما روی لوحهای سنگی حک شده بود، از حضور خدا برای مردم آورد، برادرمان تیتوس را آنجا پیدا نکردم و برای او بسیار نگران شدم. پس، صورت او در اثر جلال خدا می‌درخشید. اما این درخشش به تدریج با اهالی آنجا خداحافظی کردم و به ایالت مقدونیه رفتم، تا شاید محو می‌شد. **8** پس اکنون که روح خدا به انسان زندگی حقیقی تیتوس را در آنجا پیدا کنم. **14** اما خدا را شکر که همواره ما را در می‌بخشد، آیا نباید انتظار جلال بیشتری را داشته باشیم؟ **9** اگر پیروزی مسیح سهم می‌سازد، و هر جا می‌رویم، ما را به کار می‌برد روشی که باعث محکومیت و هلاکت می‌شد، با چنان جلال و تا مسیح را به مردم معرفی کنیم، و پیام انجیل را همچون عطری شکوهی همراه بود، پس چقدر بیشتر طریقی که سبب نجات انسان خوشبو در همه جا برافشانیم. **15** و از آنجا که مسیح در زندگی ما می‌گردد، باید جلال و شکوه بیشتری داشته باشد! **10** در واقع آن حضور دارد، ما برای خدا عطری خوشبو هستیم، عطری که بوی آن جلال دوران گذشته که در صورت موسی می‌درخشید، قابل مقایسه با به مشام همه می‌رسد، چه نگاهکاران و چه نجات یافتگان. **16** برای جلال برتر این پیمان جدید، نمی‌باشد. **11** پس اگر آن روش قدیم آنانی که در راه گناه گام برمی‌دارند و به سوی هلاکت می‌روند، ما که موقتی بود و به تدریج محو و نابود می‌شد، بر از جلال و شکوه بوی هراس‌انگیز محکومیت و می‌دهیم، اما برای آنانی که در راه آسمانی بود، چقدر بیشتر این راه جدید خدا برای نجات ما، که نجات گام برمی‌دارند، عطری هستیم که به همه چیز طراوت و حیات همیشگی و جاودانی است، باشکوه می‌باشد. **12** پس چون این تازه می‌بخشد. اما چه کسی قابلیت و توانایی آن را دارد که به این طریق جدید چنین امید و اطمینانی به ما می‌بخشد، از شهادت تمام صورت، انجیل را موعظه کند؟ **17** ما مانند بسیاری نیستیم که با برخورداری هستیم. **13** و نه همچون موسی، که نقابی به صورت خود کلام خدا تجارت می‌کنند و تنها هدفشان این است که از این راه زد تا قوم اسرائیل محو شدن جلال را از صورتش نبینند. **14** اما نه درآمد خوبی داشته باشند، بلکه از سوی خدا فرستاده شده‌ایم، تا با فقط صورت موسی پوشیده بود، بلکه درک و فهم قوم او نیز زیر نقاب قدرت مسیح و با قلبی پاک و زیر نظر خود خدا سخن گوئیم.

3 آیا باز شروع به خودستایی کرده‌ایم؟ آیا ما نیز مانند معلمان دروغین احتیاج به ارائه توصیه‌نامه‌ها به شما یا گرفتن توصیه‌نامه‌ها از شما داریم؟ **2** تنها توصیه‌نامه‌ای که به آن نیاز داریم، خود شما هستید! زندگی شما نامه‌ای است که بر دل ما نوشته شده و هر کسی می‌تواند آن را بخواند و تشخیص دهد که چه خدمت نیکویی در میان شما انجام داده‌ایم. **3** همه می‌توانند ببینند که شما نامه مسیح هستید، نامه‌ای که ما نوشته‌ایم، نه با قلم و جوهر، بلکه به وسیله روح خدای زنده؛ و نه روی لوحهای سنگی، بلکه بر دل‌های انسانها. **4** اما اگر جرأت می‌کنیم که چنین ادعاهایی درباره خودمان بکنیم، علتش این است که به وسیله مسیح به خدا اعتماد کامل داریم. **5**

بنابراین، از آنجا که به واسطه رحمت خداست که از این خدمت برخورداریم، دلسرد نمی‌شویم. **2** ما سعی نداریم با حيله و نیرنگ مردم را به سوی مسیح هدایت کنیم. ما نمی‌خواهیم کسی را فریب دهیم. هیچگاه سعی نمی‌کنیم کسی را وادار نماییم تا به تعالیمی که برخلاف کتاب مقدس است، ایمان آورد. ما هرگز به چنین روش‌های شرم‌آوری متوسل نمی‌شویم، بلکه خدا شاهد است که جز حقیقت و راستی، چیز دیگری را اعلام نمی‌نماییم، و می‌کوشیم تا از این راه تأثیر نیکویی بر مردم بگذاریم. **3** اما اگر پیام نجاتی که اعلام می‌کنیم، مبهم است و درک آن دشوار می‌باشد، فقط برای آنانی چنین است که به سوی هلاکت می‌روند. **4** شیطان که حاکم این

دنایا بر از نگاه است، چشمان این اشخاص بی‌ایمان را بسته است تا نتوانند نور پرچلال انجیل را ببینند و معنی پیام ما را درباره جلال مسیح که چهره قابل رویت خدای نادیده است، درک کنند. (aiōn g165) **5** پیغام و وعظ ما نیز هیچگاه در تعریف از خودمان نبوده

5 زیرا می‌دانیم وقتی این خیمه زمینی که اکنون در آن زندگی می‌کنیم فرو ریزد، یعنی وقتی بمیریم و این بدنهای خاکی را ترک گوئیم، در آسمان خانه‌ها یعنی بدنهای جاودانی خواهیم داشت که به دست خدا برای ما ساخته شده است، نه به دست انسان. (aiōnios)

g166 2 حال که در این بدن زندگی می‌کنیم، چقدر خسته و فرسوده می‌شویم. به همین دلیل مشتاقانه روزی را انتظار می‌کشیم که بدن آسمانی‌مان را همچون لباسی نو در بکنیم. **3** آنگاه به یقین روح‌هایی بدون بدن نخواهیم بود. **4** ما در این بدن خاکی، تحت فشار هستیم و آه و ناله می‌کنیم؛ اما در ضمن نمی‌خواهیم بمیریم و از این بدن خلاص شویم، بلکه می‌خواهیم به همین صورت که هستیم، بدن آسمانی خود را بیوشیم تا این بدنهای فانی در آن زندگی جاوید غرق شود. **5** این است آنچه که خدا برای ما تدارک دیده است؛ و برای آنکه یقین بدانیم که همه این برکات را نصیب ما خواهد ساخت، روح‌القدس را به عنوان بیعانه به ما داده است. **6** از این رو، همواره دلگرمیم، و می‌دانیم تا زمانی که در این بدن خاکی سکونت داریم، در خانه ابدی با خداوند زندگی نمی‌کنیم. **7** ما این امور را نه با دیدن بلکه با ایمان باور می‌کنیم. **8** بنابراین، از مرگ ترسی نداریم، بلکه از آن استقبال می‌کنیم، چون می‌دانیم که پس از مرگ نزد خداوند رفته، در خانه آسمانی‌مان به سر خواهیم برد. **9** اما چه در این دنیا، در این بدن باقیم، و چه در آسمان با مسیح، هدفمان این است که همواره در هر چه می‌کنیم، خشنودی او را جلب نماییم. **10** زیرا همه ما در مقابل تخت داوری مسیح خواهیم ایستاد و هر یک از ما نتیجه اعمالی را که در زمان سکونت در بدن خود انجام داده است، خواهد دید، چه نیک، چه بد. **11** بنابراین، چون چنین ترس و احترامی نسبت به خداوند در دل ما هست، می‌کوشیم تا مردم را به سوی نجات هدایت کنیم. خدا از دل ما باخبر است و می‌داند که آنچه می‌گوئیم، عین حقیقت است. امیدوارم شما هم به

است، بلکه در موعظه‌هایمان فقط به عیسی مسیح اشاره کرده‌ایم و او را به عنوان خداوند معرفی نموده‌ایم. تنها چیزی که درباره خودمان می‌گوئیم این است که ما به خاطر فداکاری که مسیح بر روی صلیب کرد، خدمتگزاران شما هستیم. **6** زیرا همان خدایی که فرمود: «نور از میان تاریکی بدرخشید»، نور خود را در دل‌های ما نیز تابانید، تا درک کنیم که این نور پرچلال اوست که از چهره عیسی مسیح می‌درخشد. **7** اما این گنج گرانبها را در ظرفهای خاکی داریم، یعنی در بدن انسانی و ضعیف خود، تا همه بدانند که این قدرت فوق‌العاده و بزرگ‌تر از سوی خداست، نه از خودمان. **8** زحمات از هر سو بر ما فشار می‌آورد، اما له نشده‌ایم. حیران و سردرگم می‌شویم، اما امید خود را از دست نمی‌دهیم. **9** مردم ما را آزار می‌دهند، اما خدا ما را هرگز تنها نمی‌گذارد. زمین می‌خوریم، اما به یاری خدا باز برمی‌خیزیم و به پیش می‌رویم. **10** از طریق رنج و سختی، بدن ما همواره در مرگ عیسی شریک می‌گردد، تا حیات عیسی نیز در بدن ما دیده شود. **11** بله، گرچه زنده‌ایم، اما به خاطر خدمت به عیسی، پیوسته با مرگ مواجه هستیم، تا حیات عیسی نیز در بدنهای فانی ما آشکار گردد. **12** ما به خاطر اعلام پیام انجیل با مرگ روبرو می‌شویم، اما همین پیام، باعث شده است که شما زندگی جاوید را بیابید. **13** در کتب مقدس نوشته شده: «به خدا ایمان آورد، پس سخن گفتم.» ما نیز چون از همان نوع ایمان برخورداریم، به اعلام پیام انجیل ادامه می‌دهیم. **14** می‌دانیم همان خدا که خداوند ما عیسی را پس از مرگ زنده کرد، ما را نیز مانند عیسی مسیح، زنده خواهد کرد تا به همراه شما به حضور او ببرد. **15** پس تمام زحماتی که متحمل می‌شویم، همه به نفع شماست. و هر چه تعداد کسانی

این موضوع بی برده باشید. **12** فکر نکنید که بار دیگر شروع به کاری ثابت کنید که خدمتگزاران واقعی خدا هستیم. هر نوع رنج و خودستایی کرده‌ایم! نه، بلکه می‌خواهیم دلیلی داشته باشید تا بتوانید به ما افتخار کنید و جواب آن دسته از معلمین دروغین را بدهید که افتاده‌ایم؛ با تهاجم مردم خشمگین مواجه شده‌ایم؛ بیش از توان خود به ظاهر فخر می‌کنند، نه به آنچه در قلب است. **13** آیا گمان کار کرده‌ایم؛ بی‌خوابی و گرسنگی کشیده‌ایم. **6** با زندگی پاک می‌کنید که عقل خود را از دست داده‌ایم که درباره خود اینچنین خود، با بینش روحانی، با صبر، با مهربانی، با حضور روح‌القدس در سخن می‌گوییم؟ حتی اگر چنین باشد، برای آنست که خدا جلال ما، و با محبت بی‌ریای خود به همه ثابت کرده‌ایم که ادعاهایمان یابد! و اگر در سلامت عقل به سر می‌بریم، به نفع شماست. **14** هر آنچه می‌کنیم، نه برای نفع خودمان، بلکه برای این است که عشق کرده‌است؛ با سلاحهای روحانی در دست راست برای حمله و در مسیح سراسر وجود و هستی‌مان را تسخیر کرده‌است. و چون ایمان داریم که مسیح جان خود را در راه همه ما فدا کرد، به این نیز ایمان بی‌احترامی، چه از ما تعریف کنند و چه انتقاد، همواره نسبت به داریم که ما هم نسبت به زندگی گناه‌آلود گذشته خود، مرده‌ایم. **15** خداوند وفادار می‌مانیم. مردم ما را دروغگو می‌پندارند، حال آنکه جز مسیح برای همه مرد تا تمام کسانی که زنده‌اند یعنی کسانی که از او حقیقت سخنی نمی‌گوییم. **9** گاهی همچون افراد بی‌ارزش و گمنام زندگی جاوید یافته‌اند، دیگر برای خود و ارضای خواسته‌های خود به نظر می‌آییم، اما بسیاری ما را می‌شناسند. همواره خطر مرگ ما را زندگی نکنند، بلکه برای خشنودی همان کسی زندگی کنند که در راه ایشان مرد و دوباره زنده شد. **16** بنابراین، از این پس برادران مسیحی خود را برحسب ظاهر و مطابق با طرز فکر مردم دنیا، قضاوت حال از شادی خداوند لبریزیم. فقیریم، ولی بسیاری را با گنجهای نمی‌کنیم. زمانی من نیز درباره مسیح چنین قضاوت می‌کردم و بر این روحانی، ثروتمند می‌سازیم. صاحب چیزی نیستیم، اما همه چیز باور بودم که او یک انسان عادی است. اما اکنون دیگر چنین طرز داریم. **11** ای دوستان عزیزم که در قرتس هستید، با شما صادقانه فکری ندارم. **17** کسی که از آن مسیح می‌گردد، تبدیل به شخص جدیدی می‌شود. او دیگر آن انسان قبلی نیست؛ بلکه زندگی کاملاً بین ما سردی هست، به علت بی‌محتی ما نیست، بلکه در اثر کمی تازه‌ای را آغاز کرده‌است. **18** تمام این نیکویی‌ها از سوی خدایی محبت شماست. **13** با شما همچون فرزندان خود سخن می‌گوییم. است که به خاطر فداکاری عیسی مسیح، ما را با خود آشتی داده‌است، و این مسئولیت را به ما سپرده تا پیام این آشتی را به دیگران نیز برسانیم. **19** پیام ما این است که خدا در مسیح بود و مردم را به آشتی با خود فرا می‌خواند تا گناهانشان را ببخشاید و آثار آن را پاک نماید. **20** ما سفیران مسیح هستیم. خدا به‌وسیله ما با شما سخن می‌گوید. وقتی ما چیزی را از شما درخواست می‌کنیم، مانند این است که مسیح آن را از شما می‌خواهد. بنابراین، از جانب او از شما می‌خواهیم که لطف و محبت خدا را رد نکنید و با او آشتی نمایید. **21** زیرا خدا مسیح را که هرگز گناه نکرد، در راه ما گناه ساخت، تا ما بتوانیم به‌واسطه مسیح در پیشگاه خدا مقبول واقع شویم.

6 از این رو، به عنوان همکاران خدا، از شما خواهش می‌کنیم که از فیض خدا غافل نشوید. **2** زیرا خدا می‌فرماید: «فریاد تو را در وقت مناسب شنیدیم. در روز نجات، به یاری‌ات شتافتیم.» الان، همان «وقت مناسب» است. امروز همان «روز نجات» است. **3** ما به گونه‌ای زندگی و رفتار می‌کنیم که باعث لغزش کسی نگردیم، تا خدمت ما بی‌اعتبار نشود. **4** در واقع سعی ما بر این است که در هر

7 دوستان عزیز، حال که خدا چنین وعده‌هایی به ما ارزانی داشته است، بیایید ما نیز خود را از تمام گناهانی که جسم و روحمان را آلوده می‌کند پاک کنیم، و با خداترسی به سوی قدوسیت کامل پیش

برویم. **2** خواهش می‌کنم بار دیگر دل خود را برای ما بگشایید. زیرا به هیچ‌یک از شما بدی نکرده‌ایم؛ هیچ‌کس را گمراه نساخته‌ایم؛ به کسی را فریب ندادیم و از کسی سوءاستفاده نکرده‌ایم. **3** قصد من راست بود. **15** تیتوس اکنون محبتش نسبت به شما بیش از پیش سزنتش یا محکوم کردن شما نیست. نه! چون همان‌طور که قبلاً هم شده است، چون فراموش نمی‌کند که چگونه با ترس و احترام او را گفته‌ام، محبت ما نسبت به شما به قدری است که هیچ چیز در پذیرفتید، و با جان و دل سخنان و راهنمایی‌های او را به کار بستید. زندگی، حتی مرگ نیز، نمی‌تواند ما را از هم جدا کند. **4** به شما **16** اکنون خوشحالم که می‌توانم از هر جهت به شما اعتماد داشته اطمینان کامل دارم و به وجودتان افتخار می‌کنم. علیرغم تمام رنجها و باشم.

8 سختی‌هایم، شما باعث تشویق من شده‌اید و مرا شاد ساخته‌اید. **5** زمانی نیز که به ایالت مقدونیه رسیدیم، لحظه‌ای آرامش نداشتیم بلکه از هر سو دچار زحمت شدید؛ در بیرون، با دیگران در کشمکش بودیم و در درون نیز ترس و دلهره داشتیم. **6** اما خدا که تسلی دهنده افسردگان است، با آمدن تیتوس ما را آرامش و قوت قلب بخشید. **7** نه فقط دیدن تیتوس باعث تسلی و شادی ما شد، بلکه قوت قلبی نیز که او از شما یافته بود ما را شاد کرد. زیرا او بازگو کرد که شما با چه اشتیاقی چشم به راه من بوده‌اید، و گفت که از آن واقعه چقدر غمگین شده‌اید، و اینکه تا چه اندازه ما را دوست دارید و نسبت به ما وفادارید. با شنیدن این خیرها، شادی من چند برابر شد. **8** پس دیگر از فرستادن آن نامه پشیمان نیستم. البته تا مدتی از این کار ناراحت بودم، چون می‌دانستم که آن نامه، هر چند برای مدتی کوتاه، شما را بسیار غمگین ساخته است. **9** اما اکنون خوشحالم که آن را فرستادم، نه برای اینکه شما را ناراحت کرد، بلکه به این دلیل که اندوه ناشی از آن، شما را به سوی خدا بازگرداند. این غم طبق خواست خدا بود؛ بنابراین، ضرری از جانب ما به شما نرسید. **10** اما آن نوع غم که مد نظر خدا است، توبه را پدید می‌آورد و منجر به نجات می‌گردد و پشیمانی بدان راه ندارد. اما غم و اندوه برای امور دنیوی، منتهی به مرگ روحانی می‌گردد. **11** ببینید این غمی که برای خدا بود، چه نتایجی در شما پدید آورد: چه جدّیتی، چه اشتیاقی برای مُبرّا ساختن خود، چه انزجاری، چه احساس خطری، چه دلنگتنی‌ای، چه غیرتی، و چه آمادگی‌ای برای تنبیه آن خطاکار. در هر موردی، ثابت کردید که در خصوص آن موضوع بی‌تقصیر بودید. **12** وقتی آن نامه را نوشتم، قصدم این نبود که درباره‌ی خطایی که آن شخص نسبت به دیگری مرتکب شده بود، نظرم را بیان کرده باشم بلکه می‌خواستم در حضور خدا بر خودتان آشکار شود که چقدر نسبت به ما علاقه و ارادت دارید. **13** اما علاوه بر تسلی و قوت قلبی که از محبتتان یافتیم، از شادی تیتوس نیز بسیار دلگرم شدیم. او شاد شده بود از اینکه او را به گرمی پذیرفتید، و خاطرش از جانب شما آسوده شد. **14** پیش از آنکه نزد شما بیاید، تعریف شما را نزد او کرده بودم و به او گفته بودم که چقدر به شما افتخار

پیشنهاد کردید، اکنون به مرحله عمل درآورید. **12** مقدار کمک مهم البته تصور نمی‌کنم یادآوری این مسئله، یعنی کمک به نیست، بلکه علاقه و توجه شما به این امر برای خدا اهمیت دارد. در ضمن، او انتظار ندارد که شما بیش از توانایی خود هدیه بدهید، بلکه تا آن حد که می‌توانید. **13** البته منظور این نیست که دیگران به قیمت ناراحتی و زحمت شما، در رفاه باشند! **14** بلکه به گونه‌ای که یکدیگر کمک کنید که همه به یک اندازه و یکسان داشته باشید. در حال حاضر شما اضافی دارید؛ بنابراین، می‌توانید به ایشان کمک کنید. در آینده نیز اگر شما احتیاج داشته باشید، آنان نیاز شما را برآورده خواهند کرد. به این ترتیب، هر کس به اندازه احتیاج خود خواهد داشت. **15** به یاد آورید این نوشته را که می‌فرماید: «کسانی که زیاد جمع کرده بودند چیزی اضافه نداشتند و آنانی که کم جمع کرده بودند چیزی کم نداشتند.» پس شما نیز باید شریک نیازهای دیگران بشوید. **16** خدا را شکر که او در دل تیتوس نیز همان علاقه را ایجاد کرده که ما نسبت به شما داریم. **17** وقتی از او خواهش کردم که نزد شما بیاید، با شادی پذیرفت. در واقع، او چنان مشتاق دیدار شما بود که خود از قبل تصمیم به آمدن داشت. **18** همراه تیتوس، برادر دیگری را نیز می‌فرستم که همه کلیساها او را به خاطر خدماتش به انجیل، می‌شناسند و برایش احترام قائل‌اند. **19** کلیساها نه فقط او را احترام می‌کنند، بلکه او را به عنوان همسفر ما تعیین کرده‌اند تا با هم، این هدایا را به اورشلیم ببریم. این خدمت باعث جلال خداوند می‌شود و نیز علاقه ما را برای کمک به نیازمندان، نشان می‌دهد. **20** در ضمن وقتی با هم سفر کنیم، دیگر کسی به ما سوءظن نخواهد داشت، زیرا مواظبیم که مبدا کسی درباره نحوه جمع‌آوری و استفاده از این هدایای سخاوتمندانه، از ما ایراد بگیرد. **21** ما مواظبیم که در حضور خداوند آنچه درست است انجام دهیم، همچنین می‌خواهیم دیگران نیز این را بدانند. از اینروست که چنین ترتیبی داده‌ایم. **22** برادر دیگری را نیز نزد شما می‌فرستم که همواره کوشایی و جدیت او را در خدمات و کارهای گوناگون دیده‌ایم. حال که میزان علاقه و تمایل شما را برای کمک به دیگران به او گفته‌ام، اشتیاقش برای آمدن نزد شما بیشتر شده است. **23** اما اگر کسی بپرسد که تیتوس کیست، بگویید که او همکار من است و برای کمک به شما آمده است. درباره آن دو برادر نیز می‌توانید بگویید که نمایندگان کلیساهای این منطقه هستند و همواره باعث افتخار نام مسیح بوده‌اند. **24** پس خواهش می‌کنم محبتی را که نسبت به من دارید، به ایشان نیز ابراز دارید و از آنان به گرمی پذیرایی کنید تا همه کلیساها بدانند که بی‌دلیل به شما افتخار نکرده‌ایم.

شما دعا می‌کنند. **15** خدا را شکر برای هدیه‌اش عیسی مسیح، مورد شما داشته، و حتی به گردن شما داریم، پا را از حد خود فراتر هدیه‌ای عالی که با کلمات قابل وصف نیست!

10 حال، با تواضع و مهربانی مسیح از شما درخواستی دارم. بله، این درخواست را همان پولس دارد که برخی از شما درباره‌اش می‌گویند: «وقتی از ما دور است، نامه‌های تهدیدآمیز می‌نویسد، اما وقتی نزد ما می‌آید، جرأت نمی‌کند حتی سخنی بگوید!» **2** درخواست من این است که کاری نکنید که وقتی نزد شما می‌روم، با جسارت با شما رفتار کنم. نمی‌خواهم کار به جایی بکشد که مجبور شوم بعضی از شما را تنبیه کنم، یعنی آنانی را که تصور می‌کنند کارها و سخنان من، غیرروحانی و انسانی است. **3** گرچه من یک انسان عادی و ضعیف هستم، اما برای پیروزی در مبارزات روحانی خود، از نقشه‌ها و روشهای انسانی استفاده نمی‌کنم. **4** اسلحه‌های که ما برای جنگ به کار می‌بریم، اسلحه دنیوی نیست، بلکه دارای قدرتی الهی است برای انهدام دژها! **5** ما هر استدلال و ادعای تکبرآمیز را که در برابر شناخت خدا قد علم کند، در هم می‌شکنیم و هر اندیشه طغیانگرانه‌ای را اسیر ساخته، مطیع مسیح می‌گردانیم. **6** ما در حال آماده‌باش هستیم تا وقتی اطاعت خود شما کامل شد، هر ناطاعتی در دیگران را مجازات کنیم! **7** إشکال شما این است که به ظاهر من نگاه می‌کنید، در نتیجه فقط ضعف و ناتوانی می‌بینید، اما به مسائل باطنی توجهی ندارید. با این همه، اگر کسی از شما ادعا می‌کند که از جانب مسیح، صاحب قدرت و اختیاری است، به یقین من نیز می‌توانم چنین ادعایی بکنم. **8** اما من این قدرت و اختیار را برای کمک به شما به کار برده‌ام، نه برای آزارتان. شاید تصور کنید که به اختیارات خود بیش از حد افتخار می‌کنم؛ اما چنین نیست. **9** این را می‌نویسم تا گمان نکنید که وقتی در نامه‌هایم سرزشتان می‌کنم، قصدم فقط ترساندن شماست و بس. **10** زیرا بعضی می‌گویند: «نامه‌های سنگین و پر قدرت است، اما حضورش ضعیف و موعظه‌های بی‌ارزش است!» **11** چنین افرادی باید بدانند که همان‌گونه که در نامه‌هایمان و در غیاب خود سختگیر هستیم، در عمل و در حضور نیز سختگیر خواهیم بود. **12** اما جرأت نداریم خود را در ردیف کسانی قرار دهیم که خودستایی می‌کنند. خود را نیز با آنها مقایسه نمی‌کنیم. کار ایشان عاقلانه نیست که خود را با یکدیگر مقایسه می‌کنند، و خود را با معیارهایی می‌سنجند که خودشان تعیین کرده‌اند! **13** ولی ما به اختیارات و به آنچه متعلق دیگر، آنها را «غارت» کردم، تا بتوانم شما را خدمت کنم. **9** و در به ما نیست، افتخار نمی‌کنیم؛ بلکه در محدوده کارهایی افتخار می‌کنیم که خدا به ما سپرده است، محدوده‌ای که شامل خدمت در میان شما نیز می‌گردد. **14** پس وقتی ادعا می‌کنیم که اختیاراتی در

11 امیدوارم با این سخنان جاهلانه، شما را خسته نکرده باشم. خواهش می‌کنم تحمل کنید و بگذارید هر چه در دل دارم بگویم. **2** زیرا من غیرتی خدایی نسبت به شما دارم، و از این نگرانم که مبدا غیر از مسیح، به دیگری نیز دل ببندید. زیرا آرزوی من این است که شما مانند دوشیزه‌ای پاکدامن باشید که عشق و محبت خود را فقط برای کسی نگاه می‌دارد که با او ازدواج خواهد کرد. **3** اما می‌ترسم همان‌گونه که حوا فریب حیلۀ مار را خورد، فکر شما نیز از سرسپردگی صادقانه و خالصی که به مسیح دارید، منحرف شود. **4** ترس من به این سبب است که شما خیلی ساده و زودباورید و هر کس هر چه بگوید، فوراً باور می‌کنید. حتی اگر عیسای دیگری را معرفی کند، غیر از آنکه ما به شما معرفی کردیم، یا درباره روح دیگری سخن گویند، غیر از آن روح‌القدس که خدا به شما بخشیده، و یا راه دیگری برای نجات پیش پای شما قرار دهند، شما همه را باور می‌کنید. **5** اما فکر نمی‌کنم از این «رسولان بزرگ» چیزی کم داشته باشم. **6** من حتی اگر سخنران خوبی نباشم، اما در شناخت حقایق روحانی چیزی کم ندارم، و شما نیز متوجه این نکته شده‌اید، زیرا این امر را بارها ثابت کرده‌ام. **7** آیا گناه کردم که پیام انجیل را بدون دریافت هیچ کمک مالی، به شما اعلام کردم و خود را حقیر ساختم تا شما سرفراز شوید؟ **8** من با پذیرفتن کمک مالی از کلیساهای دیگر، آنها را «غارت» کردم، تا بتوانم شما را خدمت کنم. **9** و در تمام مدتی که نزد شما بودم، از هدایای این کلیساها امرار معاش کردم تا بتوانم بدون گرفتن کمکی از شما، به شما خدمت کنم؛ و زمانی که خدا به ما سپرده است، محدوده‌ای که شامل خدمت در میان شما نیز می‌گردد. **14** پس وقتی ادعا می‌کنیم که اختیاراتی در

دست کمک به سوی شما دراز نکردم، زیرا مسیحیان مقدونیه برایم دست و خسته کننده سفر کرده‌ام؛ طغیان رودخانه‌ها، حملهٔ دزدان، هدیه آوردند. تا به حال از شما کمکی نخواسته‌ام و هرگز نیز نخواهم آزار هموطنان یهودی و نیز آزار غیریهودیان همواره مرا تهدید کرده خواست. **10** به آن راستی مسیح که وجود مرا فرا گرفته، سوگند که است. در شهرها با خطر هجوم جمعیت خشمگین، و در بیابان و هیچ‌کس در سرتاسر ایالت آخائیه نخواهد توانست مانع شود که به این دریا با خطر مرگ روبرو بوده‌ام. در کلیساها نیز خطر کسانی که به امر افتخار کنم. **11** شاید فکر کنید که چرا؟ آیا به این دلیل که شما دروغ ادعای برادری دارند، مرا تهدید کرده است. **27** با خستگی و را دوست ندارم؟ نه! خدا می‌داند که چقدر شما را دوست دارم. مشقت و بی‌خوابی خو گرفته‌ام. گرسنگی و تشنگی کشیده‌ام و **12** اما به این روش خود ادامه خواهم داد و کمکهای مالی شما را چیزی برای خوردن نداشته‌ام. بارها سرمای زمستان را بدون لباس کافی نخواهم پذیرفت، تا آنانی که ادعا می‌کنند که همانند ما خدا را گذرانده‌ام. **28** علاوه بر تمام اینها، باری دارم که روز و شب بر خدمت می‌کنند، امکان چنین ادعایی را نداشته باشند. **13** این قبیل دوشم سنگینی می‌کند و آن احساس مسئولیتی است که برای تمام افراد هرگز از جانب خدا فرستاده نشده‌اند. ایشان فریبکارانی هستند کلیساها دارم. **29** کیست از اعضای کلیسا که ناتوان شود، و من نیز که از سادگی شما سوءاستفاده کرده، خود را رسولان مسیح معرفی همان ناتوانی را احساس نکنم؟ کیست که در نگاه گرفتار شود و من کرده‌اند. **14** اما جای تعجب نیست. چون اگر شیطان می‌تواند خود در درون خود نسوزم؟ **30** اگر قرار باشد از خود تعریف و تمجید کنم، را به صورت فرشتهٔ نور درآورد، **15** خدمتکارانش نیز می‌توانند خود ترجیح می‌دهم از چیزهایی باشد که ضعف مرا نشان می‌دهند. **31** را به شکل خدمتگزاران خدا درآورد. اما سرانجام، ایشان به سزای خدا که پدر خداوند ما عیسی مسیح است و تا ابد شایستهٔ تمجید و اعمال زشت خود خواهند رسید. **16** بار دیگر خواهش می‌کنم که ستایش می‌باشد، می‌داند که راست می‌گویم. **(165 aiōn g165)** **32** گمان نکنید سخنان من از روی نادانی است. حتی اگر اینچنین فکر زمانی که در دمشق بودم، فرماندار شهر که از «حارث» پادشاه دستور می‌کنید، باز به سخنان من نادان توجه کنید و بگذارید من نیز مانند می‌گرفت، بر دروازه‌ها مأمور گمارده بود تا مرا دستگیر کنند. **33** اما آنان، کمی خودستایی کنم. **17** البته خودستایی شایستهٔ خدمتگزار مرا در زنبیلی گذاشتند و با طناب از پنجره‌ای که بر دیوار شهر بود، خداوند نیست؛ اما برای اینکه بتوانم خود را با آنانی که دائماً نزد شما پایین فرستادند و از چنگ او گریختم!

از خود تعریف و تمجید می‌کنند، مقایسه نمایم، من نیز راه احمقانهٔ **12** اگرچه چنین تعریف کردن از خود فایده‌ای ندارد، اما باید ایشان را در پیش می‌گیرم. **19** شما که خود را چنین دانا می‌نپندارید، چگونه با اشتیاق به گفته‌های این نادانان گوش می‌دهید؟ ناراحت هم نیستید که شما را اسیر خود می‌کنند، هر چه دارید از چنگتان در می‌آورند، از سادگی شما سوءاستفاده می‌کنند و به صورتتان سیلی می‌زنند! **21** با شرمساری اعتراف می‌کنم که ما در مقایسه با این افراد، آنقدر نیرومند و جسور نبوده‌ایم که بتوانیم چنین رفتاری با شما داشته باشیم! اما بار دیگر از روی نادانی می‌گویم که آنان به هر چه ببالند، من نیز می‌توانم ببالم. **22** آیا به این فخر می‌کنند که عبرانی هستند؟ من نیز هستم! می‌گویند اسرائیلی و قوم برگزیدهٔ خدا هستند؟ مگر من نیستم؟! می‌گویند که از نسل ابراهیم هستند؟ من نیز هستم! **23** به این می‌بالند که مسیح را خدمت می‌کنند؟ اگرچه به این نحو سخن گفتن، دیوانگی است، اما من خیلی بیشتر از ایشان به او خدمت کرده‌ام. من متحمل زحمت زیادتری شده‌ام؛ بیش از آنان به زندان افتاده‌ام، بیشتر شلاق خورده‌ام و دفعات بیشتری با مرگ روبرو شده‌ام. **24** مقامات یهودی پنج بار مرا محکوم به سی و نه ضربه شلاق کردند. **25** سه بار مرا با چوب زدند. یک بار سنگسار شدم. سه بار در سفرهای دریایی، کشتی‌مان غرق شد. یک شبانه روز با امواج دریا دست به گریبان بودم. **26** به نقاط دور

من قرار بگیرد. **10** به همین سبب، به خاطر مسیح در ضعف‌ها، اهانت‌ها، سختی‌ها، آزارها، و مشکلات شادمانم. زیرا وقتی ضعیفم، آنگاه نیرومندم. **11** شما مرا مجبور کردید که همچون یک نادان، از خود تعریف کنم، در حالی که شما خود می‌بایست مرا تحسین می‌کردید. زیرا گرچه هیچ هستم، اما از این «رسولان بزرگ» چیزی کم ندارم. **12** زمانی که با شما بودم و با صبر و شکیبایی، خدا را خدمت می‌کردم، او توسط من معجزات و کارهای شگفت‌آور بسیاری در میان شما انجام داد. همین معجزات، دلیل و گواه هستند بر اینکه من رسول و فرستاده خدا می‌باشم. **13** تنها کاری که در کلیساهای دیگر انجام داده‌ام، ولی برای شما نکرده‌ام، این است که سربرار شما نشده‌ام و از شما کمک مالی نخواستهم، خواهش می‌کنم این کوتاهی مرا ببخشید! **14** حال برای سومین بار قصد دارم نزد شما بیایم؛ این بار نیز سربرار شما نخواهم بود، زیرا نه اموال شما را بلکه خود شما را می‌خواهم! فراموش نکنید که شما فرزندان من هستید؛ وظیفه فرزندان نیست که زندگی والدین خود را تأمین کنند، بلکه والدین هستند که باید نیازهای فرزندان خود را برآورده سازند. **15** من نیز با کمال میل حاضریم هر چه دارم و حتی خود را فدای شما کنم تا از لحاظ روحانی تقویت شوید؛ گرچه هر قدر بیشتر به شما محبت می‌کنم، محبت شما به من کمتر می‌شود! **16** برخی از شما تصدیق می‌کنید که من سربرار شما نبوده‌ام. اما بعضی دیگر ممکن است تصور کنند که من حيله‌گر بودم و با بعضی طرفدارها از شما بهره‌ای برده‌ام! **17** اما چگونه؟ آیا کسانی که نزد شما فرستادم، از شما استفاده‌ای بردند؟ **18** وقتی از تیتوس خواهش کردم که به نزد شما بیاید و برادر دیگرمان را به همراه او فرستادم، آیا ایشان از شما سودی بردند؟ مگر راه و روش ما یکسان نبوده است؟ **19** شاید تصور می‌کنید که تمام این سخنان برای آن است که بار دیگر نظر لطف شما را نسبت به خود جلب نمایم. اما اصلاً چنین نیست! خدا شاهد است که منظور ما از این گفته‌ها، کمک به شما دوستان عزیز است، چون خواهان بنا و تقویت روحانی شما هستیم. **20** زیرا می‌ترسم وقتی نزد شما بیایم، از دیدن وضعیتان خشنود نشوم؛ آنگاه شما نیز از نحوه برخورد من با وضع خود، شاد نخواهید شد. می‌ترسم ایمانداران اینجا به شما سلام می‌رسانند. **14** فیض خداوند ما عیسی که بیایم و ببینم که در میان شما مشاجره، حسادت، تندخویی، خودخواهی، تهمت، بدگویی، غرور و تفرقه وجود دارد. **21** بله، می‌ترسم وقتی این بار نیز نزد شما بیایم، باز خدا مرا به سبب شما شرمنده سازد. بیم دارم که باز ماتم بگیرم، چون بسیاری از شما که پیش از این گناه کرده‌اند، از ناپاکی، گناهان جنسی و فسق و فجوری که مرتکب شده‌اند، توبه نکرده‌اند.

تغییر کرد! زیرا خدایی که مرا از شکم مادر برگزیده بود، از روی لطف و رحمتش، پسر خود را بر من آشکار ساخت و او را به من شناساند

این نامه از طرف پولس رسول است. من نه از جانب گروهی تا بتوانم نزد اقوام غیریهودی رفته، راه نجات به وسیله عیسی مسیح را به یا مقامی انسانی به رسولی منصوب شده‌ام، بلکه به واسطه عیسی ایشان بشارت دهم. وقتی این تغییر در من پدید آمد، با هیچ کس در مسیح و خدای پدر که او را از مردگان برخیزانید. **2** تمام برادران و این باره سخن نگفتم. **17** حتی به اورشلیم هم رفتم تا با کسانی که خواهران اینجا، در نوشتن این نامه به کلیساهای غلاطیه، با من سهمیم پیش از من به رسالت برگزیده شده بودند، مشورت کنم. بلکه به هستند. **3** از درگاه خدای پدر، و خداوندان عیسی مسیح، خواهان بیایانهای عربستان رفتم، و پس از مدتی، به شهر دمشق بازگشتم. فیض و آرامش برای شما هستم. اگر من خود را رسول می‌خوانم، **18** بعد از سه سال، سرانجام به اورشلیم رفتم تا با پطرس ملاقات منظوم آن نیست که یک گروه مذهبی یا هیئتی مرا به عنوان رسول به کار گمارده‌اند. رسالت و مأموریت من از جانب عیسی مسیح رسولان، فقط یعقوب، برادر خداوند ما عیسی مسیح را دیدم. **20** و خدای پدر است، خدایی که او را پس از مرگ زنده کرد. **4** خدا شاهد است آنچه که می‌نویسم عین حقیقت است. **21** پس از زیرا مسیح، به خواست پدر ما خدا، جان خود را فدا کرد و مُرد تا گناهان ما بخشیده شود و از این دنیای آلوده به گناه نجات یابیم.

«دشمن سابق ما، اکنون همان ایمانی را بشارت می‌دهد که قبلاً در **(aiōn g165) 5** خدا را تا به ابد جلال و عزت باد. آمین. **(aiōn) 6 g165** تعجب می‌کنم که به این زودی از خدایی که شما را به واسطه فیض مسیح فرا خوانده است، رویگردان شده و به انجیل دیگری روی آورده‌اید، به پیام دیگری برای کسب حیات جاویدان. **7** زیرا غیر از راهی که به شما اعلام کردم، راه دیگری وجود ندارد. آنانی که راه دیگری به شما معرفی می‌کنند، می‌خواهند شما را فریب داده، حقیقت انجیل مسیح را دگرگون کنند. **8** اگر کسی بخواهد راه دیگری برای رستگاری به شما معرفی کند، به غیر از آن راهی که ما به شما اعلام کردیم، خدا او را لعنت کند، حتی اگر این شخص خود من باشم. اگر فرشته‌ای نیز از آسمان فرود آید و شما را به سوی راه دیگری هدایت کند، لعنت خدا بر او باد! **9** باز تکرار می‌کنم: اگر کسی مؤدّه نجات دیگری، غیر از آنچه که پذیرفته‌اید، به شما ارائه دهد، لعنت خدا بر او باد! **10** آیا اکنون می‌کوشم تأیید انسان‌ها را به دست آورم؟ یا مورد تأیید خدا قرار بگیرم؟ یا اینکه می‌کوشم مردمان را خشنود سازم؟ اگر هنوز در پی خشنودی انسان‌ها بودم، خدمتگزار مسیح نمی‌بودم. **11** ای برادران و خواهران، می‌خواهم بدانید که آن انجیل که به شما بشارت دادم، همان پیام رستگاری، زایدۀ تفکرات انسانی نیست. **12** زیرا خود عیسی مسیح مستقیماً آن را بر من آشکار و مکشوف ساخت. بله، من آن را از هیچ کس دریافت نکردم و از هیچ انسانی نیاموختم. **13** بدون شک سرگذشت مرا هنگامی که هنوز پیرو دین یهود بودم شنیده‌اید، که چگونه به تعقیب مسیحیان می‌پرداختم و ایشان را با بی‌رحمی شکنجه و آزار می‌دادم و همیشه در پی آن بودم که ریشه آنان را از زمین بر کنم. **14** من از بیشتر همسالان یهودی خود مؤمن‌تر بودم و نسبت به اجرای رسوم و سنن مذهب تعصب زیادی داشتم. **15** اما ناگهان همه چیز

2 سپس، بعد از چهارده سال با برنابا باز به اورشلیم رفتم و تیتوس را نیز همراه خود بردم. **2** رفتن من با الهام از خدا بود تا درباره پیامی که در میان اقوام غیریهودی اعلام می‌کنم، با برادران مسیحی خود مشورت و تبادل نظر نمایم. من به طور خصوصی با رهبران کلیسا گفتگو کردم تا ایشان از محتوای پیام من دقیقاً اطلاع حاصل کنند، با این امید که آن را تأیید نمایند. **3** خوشبختانه چنین نیز شد و ایشان مخالفتی نکردند، به طوری که حتی از همسر من تیتوس نیز که غیریهودی بود، نخواستند که ختنه شود. **4** البته مسئله ختنه را کسانی پیش کشیدند که خود را مسیحی می‌دانستند، اما در واقع مسیحی نبودند. ایشان برای جاسوسی آمده بودند تا دریابند که آزادی ما در عیسی مسیح چگونه است و ببینند که ما تا چه حد از شریعت یهود پیروی می‌کنیم. ایشان می‌کوشیدند که ما را برده احکام و قوانین خود سازند. **5** اما ما حتی یک لحظه نیز تسلیم خواسته ایشان نشدیم، زیرا می‌خواستیم درستی محتوای انجیل برای شما محفوظ باقی بماند. **6** رهبران بلند پایه کلیسا هم چیزی به محتوای پیام من نفروزدند. در ضمن، این را نیز بگویم که مقام و منصب آنان تأثیری به حال من ندارد، زیرا در نظر خدا همه برابرند. **7** بنابراین وقتی یعقوب و پطرس و یوحنا که به ستونهای کلیسا معروفند، دیدند که چگونه خدا مرا به کار گرفته تا غیریهودیان را به سوی او هدایت کنم، به من و برنابا دست دوستی دادند و ما را تشویق کردند تا به کار بشارت در میان غیریهودیان ادامه دهیم و آنان نیز به خدمت خود در میان یهودیان ادامه دهند. در واقع همان خدایی که مرا برای هدایت غیریهودیان به

کار گرفته، پطرس را نیز برای هدایت یهودیان مقرر داشته است، زیرا خدا به هر یک از ما رسالت خاصی بخشیده است. **10** فقط سفارش ضرورتی نداشت که مسیح جانس را برای ما فدا کند.

3 ای غلاطیان که عقل خود را از دست داده‌اید، کدام جادوگر اینچنین شما را افسون کرده است؟ مگر این شما نبودید که وقتی مرگ عیسی مسیح بر صلیب را برایتان تشریح کردم، آنچنان مجذوب شدید که گویی همان لحظه او را با چشم خود بر صلیب می‌دیدید؟ **2** فقط می‌خواهم این را بدانم: آیا شما روح‌القدس را از راه اجرای احکام شریعت یافتید، یا از راه شنیدن و ایمان آوردن به انجیل؟ **3** چرا فکرتان را به کار نمی‌اندازید؟ شما که قبلاً با حفظ احکام مذهبی نتوانستید از نظر روحانی مقبول خدا گردید، چگونه تصور می‌کنید که اکنون از همان راه می‌توانید مسیحیان روحانی‌تری باشید؟ **4** شما که اینقدر زحمات را در راه انجیل متحمل شدید، آیا حالا می‌خواهید همه را دور بریزید؟ پس در واقع بیهوده زحمت کشیدید! **5** باز می‌خواهم بدانم که خدا به چه دلیل روح‌القدس را به شما عطا می‌کند و در میان شما معجزات به عمل می‌آورد؟ آیا به دلیل انجام اعمال شریعت، یا به خاطر ایمان به پیمای که شنیدید؟ **6** همان‌گونه که «ابراهیم به خدا ایمان آورد و این برای او عدالت شمرده شد.» **7** در نتیجه، فرزندان واقعی ابراهیم آنانی هستند که حقیقتاً به خدا ایمان دارند. **8** علاوه بر این، در کتب مقدّس از پیش دیده شده بود که خدا غیریهودیان را نیز بر اساس ایمانشان بی‌گناه به شمار خواهد آورد. از این رو، خدا در همان زمان به ابراهیم مژده داد و فرمود: «همه قومها از طریق تو برکت خواهند یافت.» **9** بنابراین، هر که به ایمان توسل می‌جوید، از همان برکت و لطف الهی برخوردار خواهد شد که نصیب ابراهیم، آن مرد ایمان، گردید. **10** همچنین، کسانی که می‌خواهند به وسیله اجرای دستورهای شریعت نجات یابند، زیر لعنت خدا قرار دارند؛ زیرا در کتب مقدّس چنین آمده است: «ملعون باد کسی که حتی یکی از دستورهای کتاب شریعت را زیر پا بگذارد.» **11** در نتیجه، روشن است که هیچ‌کس نمی‌تواند از راه اتکا به شریعت، مورد قبول خدا واقع شود، چنانکه در کتب مقدّس آمده: «عادل به ایمان خواهد زیست.» **12** اما روش شریعت با روش ایمان تفاوت بسیار دارد، زیرا در مورد روش شریعت در کتب مقدّس آمده: «از طریق اطاعت از احکام شریعت است که شخص از حیات برخوردار می‌شود.» **13** اما مسیح ما را از لعنت ناشی از روش شریعت رهایی بخشید. بله، مسیح، لعنت ما را بر خود گرفت، زیرا در کتب مقدّس آمده: «ملعون است هر که به دار آویخته شود.» **14** اکنون خدا می‌تواند همان برکتی را که به ابراهیم وعده داده بود، به وسیله عیسی مسیح به غیریهودیان نیز عطا فرماید. اکنون

همه ما مسیحیان می‌توانیم روح‌القدس موعود را از راه همین ایمان به دست آوریم. **15** برادران عزیز، حتی در زندگی روزمره ما، اگر کسی پیمان و قرارداد اعضا کند و یا وصیتنامه‌ای تنظیم نماید، دیگر تعلق می‌گیرد.

4 هیچ‌کس نمی‌تواند آن را باطل کند و یا تغییری در آن بدهد. **16** مقصودم را این گونه شرح دهم که یک وارث تا زمانی که به همین ترتیب، خدا نیز به ابراهیم و به نسل او وعده‌هایی داد. کتاب مقدس نمی‌گوید که وعده‌ها برای «نسلهای تو» هستند، که گویی پای نسلهای بسیار در میان باشد، بلکه می‌گوید «به نسل تو»، که تنها به یک شخص اشاره می‌کند، یعنی به مسیح. **17** حال، مقصودم این است: شریعتی که خدا چهارصد و سی سال بعد از روزگار ابراهیم به موسی عطا فرمود، نمی‌توانست عهد خدا با ابراهیم را باطل کرده، آن را منتفی سازد. **18** زیرا اگر میراث از راه اجرای شریعت حاصل می‌شد، دیگر با قبول وعده خدا به دست نمی‌آمد. اما خدا آن را از راه وعده به ابراهیم عطا فرمود. **19** پس در این صورت، خدا شریعت را به چه علت عطا کرد؟ شریعت در واقع بعد از وعده‌های خدا عطا شد تا به انسان نشان دهد که احکام خدا را نگاه نمی‌دارد و گناهکار است. اما روش شریعت فقط تا زمان آمدن مسیح می‌بایست ادامه یابد، یعنی همان فرزندی که خدا به ابراهیم وعده داده بود. در اینجا فرق دیگری نیز وجود دارد: خدا شریعت و احکام خود را توسط فرشتگان به موسی عطا کرد تا او نیز آن را به مردم بدهد. **20** حال اگر دو نفر به توافق برسند واسطه‌ای لازم است، اما خدا، که یکی است، وقتی وعده خود را به ابراهیم داد، این کار را بدون واسطه انجام داد. **21** بنابراین، آیا شریعت خدا با وعده‌های او تناقض دارد؟ هرگز! زیرا اگر شریعتی به ما داده می‌شد که می‌توانست به ما حیات ابدی ببخشد، در آن صورت، میسر می‌گردید که با اطاعت از آن، وارد رابطه‌ای درست با خدا شویم. **22** اما کتب مقدس مشخص می‌سازند که همه چیز در زندان گناه اسیر است، تا آن برکت موعود به واسطه ایمان به عیسی مسیح به آنانی عطا شود که ایمان می‌آورند. **23** پیش از آمدن مسیح، همه ما در زندان موقت احکام و قوانین مذهبی به سر می‌بردیم، و تنها امید ما این بود که نجات‌دهنده ما عیسی مسیح بیاید و ما را رهایی بخشد. **24** اجازه بدهید این مطلب را طور دیگری شرح دهم: شریعت همچون دایه‌ای بود که از ما مراقبت می‌کرد تا زمانی که مسیح بیاید و ما را از راه ایمان، مقبول خدا سازد. **25** اما اکنون که روش ایمان آمده، دیگر نیازی نداریم شریعت دایه ما باشد. **26** زیرا همگی ما در اثر ایمان به عیسی مسیح فرزندان خدا می‌باشیم؛ **27** و همه ما که تعمیم گرفته‌ایم، جزئی از وجود مسیح شده‌ایم و مسیح را پوشیده‌ایم. **28** دیگر فرقی نمی‌کند که یهودی باشیم یا غیریهودی، غلام باشیم یا آزاد، مرد باشیم یا زن؛ زیرا همه ما مسیحیان در عیسی مسیح یکی

بکشند، اما انگیزه‌شان خوب نیست. هدف ایشان این است که شما شریعت را نیز یک به یک حفظ کند، و گرنه محکوم به هلاکت را از ما جدا سازند، تا غیرت شما فقط معطوف به ایشان باشد. ابدی است. **4** اگر بخواهید با حفظ دستوره‌های مذهبی مقبول خدا داشتن غیرت و اشتیاق برای جذب افراد، نیکو است، به این شوید، مسیح برای شما هیچ فایده‌ای نخواهد داشت و از فیض و شرط که با انگیزه‌ای خیر و خوب همراه باشد، و نیز اینکه دائمی و لطف الهی محروم خواهید ماند. **5** ولیکن ما به یاری روح‌القدس، و همیشگی باشد، نه فقط در حضور من! **19** ای فرزندان من، بار به واسطه ایمانی که داریم، با اشتیاق تمام منتظریم که امیدمان جامه دیگر در وجود خود برای شما احساس درد می‌کنم، مانند مادری که عمل پیوسته، این امید که در حضور خدا بی‌گناه محسوب شویم. **6** درد زایمان او را فر گرفته، تا شکل مسیح را به خود بگیرد! **20** برای ما که با مسیح عیسی پیوندی تنگاتنگ یافته‌ایم، دیگر نه ختنه چقدر آرزو می‌داشتیم الان نزد شما بومد و با حالت دیگری با شما شدن اهمیتی دارد و نه ختنه نشدن. تنها چیزی که مهم است، سخن می‌گفتم، زیرا واقعاً نمی‌دانم از این راه دور چه کاری از دستم ایمانی است که از آن محبت بجوشد. **7** در این مسابقه خوب برمی‌آید! **21** ای فرزندان من، شما که فکر می‌کنید با اجرای احکام می‌دویدید! چه کسی بر سر راهتان مانع گذاشت تا از اطاعت از شریعت می‌توان نجات یافت، چرا نمی‌خواهید درک کنید معنی واقعی راستی بازیستید؟ **8** بدون شک، این امر از جانب خدا نیست، شریعت و مذهب چیست؟ **22** زیرا درباره ابراهیم می‌خوانیم که او دو چون او خودش شما را دعوت کرده تا به وسیله مسیح آزاد شوید. **9** پسر داشت، یکی از زن برده و دیگری از زن آزاد. **23** پسر زن برده با این تعلیم غلط مانند مقدار کمی خمیرمایه است که تمام خمیر را تلاش انسانی برای تحقق وعده خدا، تولد یافت؛ اما در تولد پسر زن و زور می‌آورد. **10** مطمئنم خداوند شما را در خصوص این مطلب آزاد، خدا خودش به وعده‌اش تحقق بخشید. **24** این امور را به شکل با من هم عقیده خواهد ساخت. اما خدا این شخص خرابکار را، مجازی و تمثیلی به کار می‌بریم. یعنی اینکه این دو زن معرفت دو عهد هر که می‌خواهد باشد، به سزای اعمالش خواهد رساند. **11** ای هستند. یک عهد از کوه سینا است و فرزندان که می‌زاید، غلام و دوستان ایماندار، اگر به گفته بعضی، من هنوز ضرورت ختنه را اعلان کنید هستند. این همان هاجر است. **25** هاجر همان کوه سینا است می‌کنم، پس چرا باز مورد اذیت و آزار قرار دارم؟ اگر چنین می‌کردم، نزد اعراب، و معرفت شهر اورشلیم کنونی است، زیرا با تمام فرزندان دیگر کسی از پیام من درباره صلیب زنجیده‌خاطر نمی‌شد. **12** اما در بردگی به سر می‌برد. **26** اما مادر ما و وطن ما، اورشلیم آسمانی آنانی که فکر شما را مضطرب می‌سازند و می‌خواهند عضوی از است که کنیز و بنده شریعت نیست. **27** چنانکه در کتب مقدس بدنتان را با ختنه کردن، ناقص سازند، راه را تا انتها ببرند و خودشان نوشته شده: «ای زن نازا، شاد باش و سرود بخوان، زیرا فرزندان تو را کاملاً آخته کنند! **13** برادران عزیز، خدا به شما آزادی عطا کرده زیادت از فرزندان زنی خواهند شد که شهرش او را ترک نگفته باشد!» است، اما آزادی نه برای پیروی از خواسته‌های نفستان، بلکه برای **28** ای برادران عزیز، من و شما مانند «اسحاق»، فرزندان هستیم که محبت کردن و خدمت کردن به یکدیگر. **14** زیرا تمام دستوره‌های بنا بر وعده خدا متولد شده‌ایم. **29** و همچنانکه اسحاق، پسر وعده، خدا، در این دستور خلاصه می‌شود که: «همسایه‌ها را همچون جان از دست «اسماعیل»، پسر کنیز، آزار می‌دید، ما نیز که از روح‌القدس خویش دوست بدار». **15** اما اگر مدام در حال زخم زبان زدن به از نو تولد یافته‌ایم، از دست آنانی که می‌خواهند شریعت یهود را بر ما تحمیل کنند، آزار می‌بینیم. **30** اما در کتب مقدس چه نوشته شده این روش ادامه دهید، نتیجه‌اش نابودی کامل یکدیگر خواهد بود. است؟ «کنیز و پسرش را بیرون کن، زیرا پسر کنیز هرگز در ارث پسر زن آزاد سهیم نخواهد شد». **31** خلاصه، ای برادران عزیز، ما فرزندان کنیز نیستیم که غلام شریعت باشیم، بلکه فرزندان آزاد هستیم که به وسیله ایمان خود، مورد پسند خدا قرار گرفته‌ایم.

5 پس، اکنون که مسیح شما را آزاد کرده است، بکوشید آزاد بمانید و بار دیگر اسیر قید و بند شریعت نشوید. **2** به آنچه من پولس می‌گویم با دقت توجه نمایید: اگر تصور می‌کنید که با ختنه شدن و انجام احکام مذهبی می‌توانید مقبول خدا گردید، در آن صورت مسیح دیگر نمی‌تواند شما را رستگار سازد. **3** باز تکرار می‌کنم هر که بخواهد با ختنه شدن، خدا را خشنود سازد، مجبور است بقیه احکام

جادوگری و احضار ارواح؛ دشمنی و دو به هم زنی؛ کینه‌توزی و خودم بنویسم. ببینید با چه حروف درشتی این مطالب را می‌نویسم! خشم؛ خودخواهی و نفع‌طلبی، شکایت و انتقاد و بهانه‌جویی؛ در 12 کسانی که می‌کوشند شما را وادار کنند که ختنه شوید، فقط اشتباه دانستن دیگران و بر حق شمردن خود و اعضای گروه خود؛ یک انگیزه دارند: اینکه به شهرت و احترامشان لطمه‌ای وارد نشود 21 حسادت و مستی و عیاشی و چیزهایی از این قبیل. همان‌طور و از زحمت و آزاری که در اثر اعتقاد به «نجات از طریق صلیب که قبلاً هم اشاره کردم، باز تکرار می‌کنم هر که اینچنین زندگی مسیح» متوجه آنان می‌شود، در امان باشند. 13 این گونه معلمین کند، هرگز در ملکوت خدا جایی نخواهد داشت. 22 اما هرگاه خودشان ختنه شده‌اند، اما حاضر نیستند سایر احکام شریعت را روح خدا زندگی ما را هدایت فرماید، این ثمرات را در زندگی ما رعایت کنند؛ و فقط می‌خواهند که شما نیز ختنه شوید تا بدین وسیله به وجود خواهد آورد: محبت، شادی، آرامش، بردباری، مهربانی، افتخار کنند که شما را مرید خود ساخته‌اند. 14 اما خدا نکند که نیکوکاری، وفاداری، فروتنی و خویششننداری. 23 هیچ‌یک از این من به این گونه مسائل افتخار کنم. تنها افتخار من، همانا صلیب صفات پسندیده، تضادی با احکام مذهبی و شریعت یهود ندارند. خداوند ما عیسی مسیح است. بله، به سبب همین صلیب، تمام 24 آنانی که از آن مسیح عیسی می‌باشند، امیال نفسانی و هوسهای دلبستگی‌هایی که در این دنیا داشتیم، مصلوب شد و از بین رفت و ناپاک خود را بر صلیب مسیح میخکوب کرده‌اند. 25 اگر اکنون با من نیز نسبت به گرایشهای دنیا مصلوب شدم و مردم. 15 حال، قدرت روح خدا زندگی می‌کنیم، لازم است که هدایت او را در تمام مهم نیست که ختنه شده‌ایم یا نه. تنها چیزی که مهم است، این قسمتهای زندگی خود بپذیریم. 26 خودپسند نباشیم و یکدیگر را است که آیا واقعاً دگرگون شده‌ایم و انسان جدیدی گردیده‌ایم؟ 16 نرنجانیم و به یکدیگر حسادت نوزیم.

6 برادران و خواهران عزیز، اگر از یک ایماندار خطایی سر بزنند، شما که روحانی‌تر هستید با کمال فروتنی او را به راه راست بازگردانید؛ در عین حال مراقب باشید که خودتان نیز دچار همان وسوسه نشوید. 2 در تحمل مشکلات و مسائل زندگی به یکدیگر یاری رسانید، و از این طریق است که «شریعت مسیح» را اجرا خواهید کرد. 3 اگر کسی خود را چنان بزرگ می‌پندارد که نمی‌خواهد به این امر گردن نهد، خود را فریب می‌دهد. چنین شخصی را نمی‌توان ایماندار واقعی دانست. 4 هر کس وظیفه خود را به نحو احسن انجام دهد؛ آنگاه از کار خود رضایت حاصل خواهد کرد و دیگر نیازی نخواهد داشت که خود را با دیگران مقایسه کند؛ 5 زیرا هر کس مسئول حمل بار خود خواهد بود، بار رفتار و کردار خود. 6 هر که از تعلیم کلام خدا بهره‌مند می‌شود، باید معلم خود را در هر چیز نیکو سهیم گرداند. 7 اشتباه نکنید: خدا را نمی‌توان فریب داد. پس هر چه بکاریم، همان را درو خواهیم کرد. 8 هر که برای ارضای خواسته‌های طبیعت گناه‌آلود خود بذر بکار، از این طبیعت گناه‌آلود تباهی و مرگ روحانی را خواهد دروید. اما هر که برای خرسندی روح‌القدس بذر بکار، حیات جاودانی را از همان روح درو خواهد کرد. (aiōnios g166) 9 پس ای مؤمنین، از انجام کار نیک خسته نشویم، زیرا در زمان مقرر، پاداش خود را درو خواهیم کرد، به شرطی که دست از کار نکشیم. 10 بنابراین، از هر فرصتی که دست می‌دهد، استفاده کنیم تا در حق همه نیکویی کنیم، به‌خصوص به آنانی که متعلق به خانواده مؤمنین هستند. 11 در خاتمه، می‌خواهم چند کلمه‌ای هم با دست

می‌گویم. همچنین، برای شما دعا می‌کنم و 17 درخواست می‌کنم که خدای خداوند ما، عیسی مسیح، آن پدر پرچلال، روح حکمت این نامه از پولس است که به خواست خدا رسول مسیح و کشف را در شناخت خود به شما عطا فرماید. 18 دعا می‌کنم که عیسی می‌باشد. این نامه را به شما، قوم مقدس خدا در شهر افسس چشمان دلنات روشن شود تا بدانید او ما را برای چه امیدی دعوت می‌نویسم که به خداوند ما عیسی مسیح وفادارید. 2 از پدرمان خدا، کرده، امیدی که با اشتیاق تمام انتظارش را می‌کشیم. همچنین بدانید و خداوندان عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستیم. که اثری که او برای مقدسین تدارک دیده، چه غنی و شکوهمند 3 ستایش باد بر خدا، پدر خداوند ما عیسی مسیح، که ما را به دلیل است. 19 همچنین، دعا می‌کنم تا درک کنید که قدرت خدا برای پیوندان با مسیح، با هر برکت روحانی در قلمروهای آسمانی مبارک ساخته است. 4 خدا حتی پیش از آفرینش جهان، از طریق پیوندان با مسیح، ما را محبت کرد و برگزید تا در نظر او مقدس و بی‌عیب باشیم. 5 او ما را از پیش تعیین کرد تا به واسطه عیسی مسیح، فرزندخواندگان او گردیم. این امر کاملاً مطابق بود با اراده او و موجب خشنودی‌اش می‌گردید. 6 پس خدا را به سبب فیض پرچلالی که به رایگان بر ما فرو ریخته، می‌ستایم، فیضی که متعلق به پسر محبوبش می‌باشد. 7 در او، ما از طریق خوشن، رهایی را دریافت کرده‌ایم، همان بخشایش گناهان را، که مطابق است با دولت‌مندی فیض خدا، پُری او که همه چیز را از هر لحاظ پُری می‌سازد.

8 فیضی که با گشاده‌دستی، و همراه با حکمت و درک کامل، به‌فراوانی بر ما بارانید! 9 خدا اکنون، طرح خود را که پیش از این آشکار نشده بود، بر ما آشکار ساخته است. او این را طبق قصد نیکی خود، به‌واسطه مسیح به انجام رسانید. 10 قصد خدا این بود که وقتی زمان معین فرا برسد، همه چیز را با هم تحت اقتدار مسیح درآورد - همه چیز را خواه در آسمان و خواه بر زمین. 11 همچنین، به دلیل پیوند و اتحادمان با مسیح، وارثان خدا گشته‌ایم، زیرا مطابق با طرح او که همه چیز را بر اساس قصدی که اراده کرده بود به انجام می‌رساند، از پیش برای این مقصود برگزیده شدیم. 12 مقصود خدا از این عمل این بود که ما یهودیان به عنوان نخستین کسانی که به مسیح ایمان آوردیم، او را برای لطفی که در حق ما نموده است، تمجید و ستایش کنیم. 13 و شما غیریهودیان نیز پیام حقیقت یعنی خیر خوش نجات خود را شنیدید. و وقتی به مسیح ایمان آوردید، با روح‌القدس مَهر شدید تا مشخص شود که متعلق به مسیح هستید. خدا از زمانهای گذشته، وعده داده بود که روح‌القدس را عطا کند؛ 14 و حضور روح‌القدس در ما، ضمانت می‌کند که خدا هر چه وعده داده است، به ما عطا خواهد فرمود. مهر روح خدا بر ما، نمایانگر این است که خدا ما را بازخرید کرده و ضمانت نموده است که ما را به حضور خود ببرد. این نیز دلیل دیگری است برای آن که خدای شکوهمند خود را سپاس گوئیم! 15 به همین دلیل، از زمانی که وصف ایمان شما را به عیسی خداوند و محبتتان را به همه ایمانداران او شنیدیم، 16 دائماً برای وجود شما خدا را سپاس

2 روزگاری شما نیز به علت سرکشی و گناهانان، مرده بودید. 2 شما در گناه زندگی می‌کردید، آن هنگام که از روشهای این دنیا و از فرمانروای قدرت هوا پیروی می‌نمودید، یعنی همان روحی که هم اکنون در طغیانگران عمل می‌کند. (aiōn g165) 3 ما نیز همگی مانند آنها بودیم. روش زندگی ما، نشان دهنده طبیعت ناپاک ما بود. ما اسیر هوسها و افکار کثیف خود بودیم و دست به هر کار زشتی می‌زدیم. ما با همین طبیعت سرکش به دنیا آمدیم و درست مانند دیگران، زیر خشم و غضب خدا بودیم. 4 اما خدا که لطف و رحمتش بیش از حد تصور ماست، ما را آنقدر دوست داشت 5 که ما را با مسیح زنده کرد، گرچه در خطایا مرده بودیم. پس صرفاً در اثر فیض خدا نجات یافته‌ایم. 6 بله، خدا به دلیل کاری که مسیح برای ما انجام داد، ما را با او برخیزانید، و با او در قلمروهای آسمانی در مسیح عیسی نشانید، 7 تا از این طریق، بتواند عظمت وصف‌ناپذیر فیض خود در مسیح عیسی را در اعصار آینده، به همه نشان دهد، فیضی که در مهربانی‌اش نسبت به ما تجلی یافته است. (aiōn g165) 8 زیرا به‌واسطه فیض است که نجات یافته‌اید، از طریق ایمان - و این را نمی‌توانید به حساب خود بگذارید، چرا که هدیه‌ای است از جانب خدا. 9 نجات پاداش اعمال نیک ما نیست، و از این رو، هیچ‌کس نمی‌تواند به سبب آن به خود بی‌بالد. 10 زیرا ما ساخته دست خداییم، و در مسیح عیسی آفریده شده‌ایم تا کارهای نیک انجام دهیم، کارهایی که خدا از دیرباز تدارک دیده تا در آنها سلوک کنیم. 11 از این رو، به یاد داشته باشید که شما که غیریهودی

زاده شده‌اید، در گذشته غریبه به شمار می‌آمدید، و یهودیانی که به راز مسیح چگونگی بر من آشکار شد. **5** در زمانهای گذشته خدا این ختنه شدن خود افتخار می‌کنند، شما را «خدانشناسان ختنه‌نشده» راز را با قوم خود در میان نگذاشته بود، اما اکنون آن را به واسطه روح می‌خواندند، گرچه این ختنه که به دست انسان صورت می‌گیرد، خود بر رسولان مقدس و انبیا خود مکشوف ساخته است. **6** آن راز صرفاً بر بدنشان اثر می‌گذارد، نه بر دلشان. **12** در آن زمان، شما جدا از مسیح زندگی می‌کردید و متعلق به قوم اسرائیل نبودید و نسبت به ایشان بیگانه شمرده می‌شدید، و هیچ سهمی در عهدهای خدا مسیح یعنی کلیسا با شما نبود. هر دو با ایمان آوردن به مسیح عیسی و به نداشتن عهدهایی که مبتنی بود بر وعده‌های خدا به قومش، و پیغام انجیل، وعده‌های خدا مبنی بر برکات عالی را دریافت می‌نمایند. زندگی خود را در این دنیا بدون امید و بدون خدا سپری می‌کردید. **7** خدا این فیض را به من داده است تا همه را از این نقشه آگاه سازم **13** اما اکنون از آن عیسی مسیح هستید. گرچه زمانی از خدا دور و برای انجام این رسالت، قدرت و توانایی لازم را نیز عطا کرده است. بودید، اما در اثر کاری که مسیح با خون خود برای شما کرد، اکنون **8** بله، به من که از کوچکترین مقدسین نیز کوچکترم، خدا این فیض به خدا نزدیک شده‌اید. **14** مسیح پیوند صلح و دوستی ماست. او، را عطا فرمود تا به غیریهودیان مزه بدمم که چه گنج گرانبها و غیرقابل ما یهودیان را با شما غیریهودیان آشتی داد و دیوار تعیض را که ما را از هم جدا می‌کرد، از میان برداشت و ما را عضو یک خانواده ساخت. روشن سازم که خدا این راز را چگونه به اجرا درمی‌آورد، رازی که در **15** به این منظور، او در جسم خود، به اعتبار نظام شریعت و احکام قرون و اعصار گذشته، در خدای آفریننده همه چیز پنهان نگاه داشته و مقررات آن پایان بخشید. قصد او این بود که در خویشتن از آن دو گروه از انسان‌ها، قومی نو بیافریند، و میان یهودیان و غیریهودیان صلح و آشتی پدید آورد. **16** اکنون که اعضای یک بدنیم، دیگر بین ما کینه و دشمنی وجود ندارد، زیرا مسیح ما و شما را با خدا صلح داده است. دشمنی دیرینه ما سرانجام در پای صلیب او از میان رفت. **17** عملی ساخته است. **(aiōn g165)** **12** اکنون، به واسطه مسیح و مسیح این پیغام دلنشین صلح و آرامش را، هم به شما غیریهودیان رساند که از خدا دور بودید، و هم به ما یهودیان که به او نزدیک بودیم. **18** حال، همه ما، چه یهودی و چه غیریهودی، به یاری روح خدا و در اثر آن فداکاری که مسیح برای ما انجام داده، می‌توانیم به حضور پدر آسمانی‌مان خدا راه یابیم. **19** اکنون دیگر شما نسبت به خدا غریب و بیگانه نیستید، بلکه همراه با مقدسین، اهل وطن الهی می‌باشید و با سایر ایمانداران عضو خانواده خدا هستید. **20** شما به ساختمانی تعلق دارید که زیربنای آن را رسولان و انبیا تشکیل می‌دهند و عیسی مسیح هم سنگ اصلی آن ساختمان است. **21** ما که ایمان آورده‌ایم، با مسیح به یکدیگر متصل شده‌ایم تا به تدریج رشد کنیم و به صورت یک خانه زیای عبادت درآییم. **22** شما غیریهودیان نیز با یکدیگر بنا می‌شوید تا مسکنی شوید که خدا به واسطه روح خود در آن زندگی می‌کند.

3 به همین دلیل، خود من، پولس، که به خاطر خدمت به مسیح عیسی و برای اعلام پیام او به شما، در زندان به سر می‌برم... **2** حتماً شنیده‌اید که خدا این وظیفه خاص را به من سپرده تا مانند یک مباشر، فیض او را به شما غیریهودیان اعلان کنم. **3** همان‌طور که قبلاً به اختصار برایتان نوشتم، خدا طرح اسرارآمیز خود را بر من مکشوف و آشکار ساخت. **4** این را می‌نویسم تا توضیح دهم که این

اندامهای دیگر کمک می‌کند، به طوری که تمام بدن در تندرستی کامل و پر از محبت، رشد می‌نماید. 17 بنابراین، با اقتداری که خداوند به من بخشیده، با تأکید می‌گویم که دیگر مانند مردمان خدانشناس زندگی نکنید، مانند آنان که ذهن و فکرشان پریشان و مُشوّش است. 18 قوّهٔ درک ایشان تاریک شده و از حیاتی که خدا می‌بخشد دور افتاده‌اند، چرا که ذهن خود را بسته‌اند و دل خود را نسبت به او سخت ساخته‌اند. 19 برای ایشان اهمیتی ندارد که چه کاری خوشت و چه کاری بد؛ در فساد غرق شده‌اند و برای ارضای هوسها و شهوات خود، دست به هر عمل زشتی می‌زنند، و از هیچ کاری روی گردان نیستند. 20 اما مسیح چنین روشی برای زندگی به شما نیاموخته است. 21 اگر واقعاً صدای او را شنیده‌اید و حقایقی را که دربارهٔ خود فرموده است، درک کرده‌اید، 22 پس اکنون باید طبیعت کهنه و روش قبلی زندگی‌تان را همچون جامه از تن به در کنید، جامه‌ای که در اثر هوسهای فریبنده فاسد می‌گردد. 23 فکر و ذهن خود را نو سازید. 24 بله، باید طبیعت تازه را بر تن کنید، طبیعتی که آفریده شده تا در عدالت و تقدّس، مانند خدا باشد. 25 بنابراین از دروغ گفتن دست بردارید. گفتار هر یک از شما با همسایه‌تان راست باشد، زیرا ما همگی اعضای یک بدن هستیم. 26 نگذارید خشم بر شما غلبه کرده، شما را به گناه بکشاند. پیش از آنکه خورشید غروب کند، خشم را از خود دور کنید. 27 جای پایی به ابلیس ندهید. 28 اگر کسی از شما قیلاً دزد بوده، باید فوراً از این کار دست بکشند و با همان دستها، آبرومندانه کار کند تا بتواند به محتاجان کمک نماید. 29 سخنان بد و زشت بر زبان نیاورید، بلکه گفتارنان نیکو و مفید باشد تا به شنوندگان خیر و برکت برساند. 30 طوری زندگی نکنید که باعث رنجش و اندوه روح قدّوس خدا گردد، زیرا او مُهر مالکیت خدا بر شماست تا آن روز فدیهِ و رهایی. 31 هر نوع تلخی، خشم، عصبانیت، درشت‌خویی، ناسزاگویی و بدجنسی را از خود دور کنید، 32 و در عوض نسبت به هم مهربان و دلسوز باشید و یکدیگر را ببخشید، همان‌طور که خدا نیز شما را به خاطر مسیح بخشیده است.

4 من که به سبب خدمت خداوند اینجا در زندان به سر می‌برم، از شما التماس می‌کنم طوری زندگی و رفتار کنید که شایستهٔ مقامتان باشد، مقامی که خدا به شما عطا کرده است. 2 فروتن و مهربان باشید. نسبت به یکدیگر بردبار باشید و به سبب محبتی که به هم دارید، از خطاها و اشتباهات یکدیگر چشم‌پوشی ننمایید. 3 تمام سعی خود را بکنید تا با استفاده از صلح و صفا که شما را به یکدیگر پیوند می‌دهد، آن اتحادی را که روح خدا عطا می‌کند، حفظ کنید. 4 ما همه، اعضای یک بدنیم و در همگی ما یک «روح» ساکن است، یعنی روح‌القدس؛ و همهٔ ما برای رسیدن به یک امید دعوت شده‌ایم، یعنی به آن جلالی که خدا برای ما تدارک دیده است. 5 برای ما فقط یک خداوند، یک ایمان و یک تعمیم وجود دارد. 6 همهٔ ما یک خدا داریم که پدر همهٔ ما و بالاتر از همهٔ ما و در همهٔ ماست و در تمام ذرات وجود ما زندگی می‌کند. 7 با این حال، مسیح طبق صلاحیت خود، از دولت کرم خویش به هر یک از ما فیض خاصی بخشیده است. 8 به همین دلیل است که در کتب مقدّس آمده: «آن هنگام که به برترین مکان بالا رفت، بسیاری را به اسارت برد و هدایا به قومش بخشید.» 9 دقت کنید که وقتی می‌فرماید «بالا رفت»، آیا غیر از این است که می‌بایست ابتدا به پایین‌ترین جاهای زمینی نزول کرده باشد؟ 10 همان کسی که نزول کرد، همان است که به بالا رفت، بالاتر از همهٔ آسمانها، تا همه چیز را در همه جا از حضور خود پر سازد. 11 بدین‌سان او خودش بعضی را به‌عنوان رسول به کلیسا بخشید، بعضی دیگر را به‌عنوان نبی، بعضی را به‌عنوان مُبشّر، و برخی دیگر را نیز به‌عنوان شبان و معلم. 12 مسئولیت این افراد این است که قوم خدا را برای انجام کار او مجهز سازند و کلیسا را که بدن مسیح است، بنا کنند. 13 این کار ادامه خواهد یافت تا آن هنگام که همهٔ ما در ایمان و در شناخت پسر خدا به یگانگی برسیم و بالغ شویم، و قدّ و قامت روحانی‌مان به اندازهٔ قامت کامل مسیح برسد. 14 در آن صورت، دیگر مانند اطفال نخواهیم بود که در اثر سخنان دیگران و دروغهایی که برای گمراهی ما می‌گویند، هر لحظه نسبت به ایمانمان تغییر عقیده بدهیم، 15 بلکه با عشق و علاقه، همواره در پی راستی خواهیم رفت. راست خواهیم گفت، راست عمل خواهیم کرد و راست خواهیم زیست تا به این ترتیب، به تدریج در هر امری مانند مسیح شویم که سر کلیسا می‌باشد. تحت هدایت مسیح است که تمام اعضای بدن او، یعنی کلیسا، در جای خود قرار می‌گیرند. هر اندام با روش خاص خود، به

شما وجود نداشته باشد. چنین گناهان در بین قوم خدا جای ندارد. همان‌طور که مسیح کلیسای خود را محبت کرد و جانش را فدای آن **4** گفتار زشت، سخنان زشت و شوخی‌های خلاف ادب، شایسته نمود، **26** تا آن را از طریق شستشو با آب به واسطه کلام خدا، شما نیست. به جای اینها، با یکدیگر دربارهٔ نیکویی‌های خدا گفتگو مقدّس و پاک سازد، **27** و به این ترتیب بتواند کلیسای شکوهمند و کنید و شکرگزار باشید. **5** این حقیقت چون روز روشن است که پاک برای خود مهیا سازد که هیچ لکه و چروک یا نقصی نداشته ملکوت خدا و مسیح، جای اشخاص بی‌عفت، ناپاک و طمعکار باشد، بلکه مقدّس و بی‌عیب باشد. **28** شوهران نیز باید به همین نیست، زیرا شخص طمعکار عملاً بت‌پرست است، چون امور این شکل همسر خود را مانند بدن خودشان محبت کند. کسی که دنیا را پرستش می‌کند. **6** ممکن است بعضی‌ها بکشند برای این زن خود را محبت می‌کند، در واقع خود را محبت می‌نماید. **29** گونه گناهان بهانه‌هایی بتراشند. اما شما گول این اشخاص را نخورید، هیچ‌کس به بدن خود لطمه نمی‌زند، بلکه با عشق و علاقه از آن زیرا کسانی که مرتکب چنین گناهانی می‌شوند، زیر خشم و غضب مراقبت می‌کند، همان‌گونه که مسیح از بدن خود یعنی کلیسا مراقبت خدا هستند. **7** با این قبیل افراد، نشست و برخاست هم نکنید! **8** به عمل می‌آورد، **30** زیرا ما اندامها و اعضای بدن او هستیم. **31** درست است که زمانی قلب شما نیز سیاه و پر از ظلمت بود؛ اما همان‌طور که در کتب مقدّس آمده: «به همین دلیل، مرّ از پدر و حالا پر از نور خداوند است. پس همچون فرزندان نور رفتار کنید. **9** مادر خود جدا می‌شود و به زن خود می‌پیوندد، و آن دو یک تن اگر چنین نوری در وجود شماست، باید اعمالتان نیک، درست و می‌شوند.» **32** این رازی است بس عمیق، اما بیانگر این است که راست باشد. **10** بکشید تا دریابید چه چیزهایی خداوند را خشنود چگونه مسیح و کلیسا یک هستند. **33** بنابراین تکرار می‌کنم: شوهر می‌سازد. **11** در کارهای پوچ شرارت و تاریکی شرکت نکنید، بلکه باید همسر خود را مانند وجود خود دوست بدارد، و زن نیز باید با بگذارد نور شما بر آنها بناید تا زشتی آنها بر همگان آشکار شود. اطاعت از شوهر خود، او را احترام نماید.

12 زیرا کارهای زشتی که خداناشناسان در تاریکی انجام می‌دهند، حتی ذکرشان هم شرم‌آور است. **13** اما هر چیزی که در معرض نور قرار گیرد، ماهیت واقعی‌اش آشکار و قابل دیدن می‌گردد، **14** و هر چیزی که نور بر آن بناید، خود نیز تبدیل به نور می‌گردد. از این رو است که گفته شده: «ای تو که خوابیده‌ای، بیدار شو و از میان مردگان برخیز، و نور مسیح بر تو خواهد درخشید.» **15** پس مراقب باشید چگونه زندگی می‌کنید، نه مانند بی‌خردان، بلکه مانند دانایان و خردمندان، **16** و از هر فرصتی برای انجام نیکویی نهایت بهره را ببرید، زیرا در روزهای بدی زندگی می‌کنیم. **17** بدون تأمل دست به کاری نزنید، بلکه سعی کنید خواست و ارادهٔ خدا را دریابید و مطابق آن زندگی کنید. **18** از مستی بپرهیزید زیرا مستی انسان را به راههای زشت می‌کشاند. در عوض از روح خدا پر شوید. **19** با مزامیر، سرودها و نغمه‌های روحانی با یکدیگر گفتگو کنید، و در دل خود برای خداوند آهنگ بسازید و بسرایید، **20** و همواره برای همه چیز، خدای پدر را به نام خداوند ما عیسی مسیح شکر کنید. **21** به احترام مسیح، مطیع یکدیگر باشید. **22** ای زنان، از شوهران خود اطاعت کنید، همان‌گونه که از مسیح اطاعت می‌نمایید. **23** زیرا شوهر سرپرست زن است، همان‌طور که مسیح سرپرست کلیساست. به همین علّت بود که او جانش را فدا کرد و نجات‌دهندهٔ کلیسا گردید. **24** پس شما ای زنان، باید در هر امری با کمال میل از شوهر خود اطاعت کنید، درست همان‌گونه که کلیسا مطیع مسیح است. **25** و اما شما ای شوهران، همسران خود را محبت نمایید،

قدرت عظیم خداوند در درون خود، نیرو بگیرید و زورآور شوید. **11**

خود را با تمام سلاحهای خدا مجهز کنید تا بتوانید در برابر وسوسه‌ها و نیرنگ‌های ابلیس ایستادگی نمایید. **12** بدانید که جنگ ما با انسان‌ها نیست، انسانهایی که گوشت و خون دارند؛ بلکه ما با موجودات نامرئی می‌جنگیم که بر دنیای نامرئی حکومت می‌کنند، یعنی بر موجودات شیطانی و فرمانروایان شرور تاریکی. بله، جنگ ما با اینها است، با لشکرهایی از ارواح شرور که در دنیای ارواح زندگی می‌کنند. **(aiōn g165) 13** بنابراین، از یک‌یک سلاحهای خدا به هنگام حمله دشمنان، شیطان، استفاده کنید، تا بتوانید حمله‌های او را دفع نمایید و در آخر، بر پاهای خود محکم بایستید. **14** اما برای این منظور، «کمر بند محکم راستی» را به کمر ببندید و «زره عدالت خدا» را در بر نمایید. **15** «کفش انجیل آرامش بخش» را به پا کنید تا به همه جا رفته، پیغام انجیل را به همه اعلام نمایید. **16** افزون بر همه اینها، «سپر ایمان» را نیز بردارید تا به کمک آن بتوانید تیرهای آتشین آن شریر را خاموش سازید. **17** کلاه خود نجات را بر سر بگذارید و شمشیر روح را که همان کلام خداست، به دست بگیرید. **18** در هر موقعیتی، با انواع دعاها و درخواستها، در روح القدس دعا کنید! و همچنین، در حالت آماده‌باش به سر ببرید و پیوسته به دعا کردن برای همه مقدسین ادامه دهید. **19** برای من نیز دعا کنید تا هرگاه که دهان به سخن می‌گشایم، کلمات درست به من عطا شود تا بتوانم راز انجیل را بدون ترس به مردمان بشناسانم، **20** همان انجیل که به‌عنوان سفیر آن گماشته شده‌ام، اما سفیری در غل و زنجیر، در زندان! پس دعا کنید که آن را دلیرانه اعلام کنم، آن گونه که شایسته است. **21** تیخیکوس، برادر عزیز ما و خدمتگزار وفادار خداوند، از احوال من و از آنچه می‌کنم، شما را آگاه خواهد ساخت. **22** او را فقط به همین منظور نزد شما می‌فرستم، تا از چگونگی حال ما باخبر شوید و با شنیدن سخنان او دلگرم و تشویق گردید. **23** دعا می‌کنم که خدای پدر و خداوند ما عیسی مسیح، به شما برادران عزیز آرامش و محبت و ایمان عطا کند. **24** بر جمیع آنان که خداوند ما، عیسی مسیح، را با محبتی جاودانی دوست می‌دارند، فیض باد.

این نامه از طرف پولس و تیموتائوس، خدمتگزاران مسیح عیسی تأییدات روح قدّوس عیسی مسیح، تمام این امور به آزادی من منجر است. این نامه را به جمیع مقدّسان در شهر فیلیپی که متعلق به خواهد شد. **20** آرزوی قلبی و امید من این است که هرگز در انجام مسیح عیسی هستند، از جمله مشایخ و خدمتگزاران کلیسا می‌نویسم. وظایف خود، شرمند و سرافکننده نشوم، بلکه همواره آماده باشم تا در **2** فیض و آرامش از جانب خدا، پدر ما، و خداوندان عیسی مسیح، تمام سختیها با کمال دلبری دربارهٔ مسیح سخن بگویم، همان‌طور که بر شما باد. **3** هرگاه شما را به یاد می‌آورم، خدای خود را برای در گذشته نیز چنین کرده‌ام؛ تا بدین وسیله، چه زنده باشم و چه وجودتان سپاس می‌گویم. **4** هر بار که برای شما دعا می‌کنم، قلبم بمریم، همیشه باعث سربلندی مسیح گردم. **21** چون برای من، لریز از شادی می‌گردد، **5** زیرا شما از همان روزی که پیغام انجیل زندگی فرصتی است برای خدمت به مسیح، و مرگ به معنی رفتن به را شنیدید تا به حال، کمکهای بسیاری در اشاعه و گسترش آن نزد او می‌باشد. **22** اما اگر زنده ماندن من، سبب خواهد شد که نموده‌اید. **6** اطمینان دارم خدا که این عمل نیکو را در شما آغاز عدهٔ بیشتری را به سوی مسیح هدایت کند، در این صورت واقعاً نمود، شما را یاری خواهد داد تا در فیض او رشد کنید تا به هنگام نمی‌دانم کدام بهتر است، مردن یا زنده ماندن. **23** گاه می‌خواهم بازگشت عیسی مسیح، کار او در شما تکمیل شده باشد. **7** این زنده بمانم و گاه آرزو می‌کنم که این زندگی را ترک گویم و به نزد طبیعی است که دربارهٔ شما چنین احساسی داشته باشم، چون همهٔ مسیح بشتابم، که این برای من خیلی بهتر است. **24** اما در حقیقت شما در دل من جای دارید. چه، زمانی که در زندان بودم و چه، اگر زنده بمانم، می‌توانم کمک بیشتری به شما بکنم. **25** بله، وجود زمانی که آزادانه در میان شما به سر می‌بردم، به اتفاق هم از حقیقت من هنوز در اینجا لازم است؛ از این رو یقین دارم که باز مدتی در این دفاع می‌کردیم و خیر نجات مسیح را به گوش مردم می‌رساندیم؛ به دنیا خواهم ماند و به رشد و شادی شما در ایمان، کمک خواهم همین جهت همواره با هم در برکات خدا شریک بوده‌ایم. **8** فقط نمود. **26** و هنگامی که دوباره نزد شما بیایم، شما دلیل بیشتری برای خدا می‌داند که عیسی مسیح چه محبت و اشتیاق عمیقی نسبت به فخر کردن به مسیح عیسی خواهد داشت به خاطر آنچه که توسط شما در من گذاشته است. **9** از این رو، دعا می‌کنم تا محبتتان از من انجام می‌دهد. **27** اما هر چه برای من پیش آید، چه شما را بار طریق شناخت و درک و بینشی عمیق، روزبه‌روز فزونی یابد، **10** تا دیگر ببینم، چه نینم، به یاد داشته باشید که همواره باید همچون بتوانید عالی‌ترین امور را تشخیص دهید، و برای روز مسیح، پاک و مسیحی واقعی زندگی کنید، تا همیشه خبرهای خوب دربارهٔ شما به بی‌عیب باشید. **11** همچنین آنگاه از ثمرات نجات خود باشید یعنی من برسد و بشنوم که دوش به دوش یکدیگر، در یک روح استوار عدالتی که از طریق عیسی مسیح به دست می‌آید و باعث جلال و ایستاده‌اید و هدف همگی‌تان این است که بدون توجه به مخالفت‌های ستایش خدا می‌گردد. **12** برادران و خواهران عزیز، می‌خواهم این را دشمن، پیام نجات بخش انجیل مسیح را به همه اعلام کنید. همین نیز بدانید که آنچه برای من پیش آمده، در واقع به پیشرفت و گسترش امر برای ایشان نشانهٔ هلاکت است، اما برای شما نشانهٔ این است پیام انجیل منجر شده است؛ **13** زیرا اکنون همه، از جمله نگهبانان که خدا با شماست و به شما زندگی جاوید عطا کرده است. **29** زیرا کاخ سلطنتی، به خوبی می‌داند که من به علّت مسیحی بودن، در خدا به شما این افتخار را داده است که نه فقط به مسیح ایمان زندان به سر می‌برم. **14** به علاوه، زندانی بودن من باعث شده که آوری، بلکه در راه او متحمل زحمات و مشقات نیز بشوید. **30** در بسیاری از مسیحیان اینجا، دیگر ترسی از زندان نداشته باشند؛ و صبر این مجاهده و پیکار، ما با یکدیگر شریک می‌باشیم. شما در گذشته و تحمل من به آنان جرأت بخشیده که با شهادت بیشتری پیام مسیح شاهد زحمات من در راه مسیح بوده‌اید، و همان‌طور که می‌دانید هنوز هم اعلام کنند. **15** البته، بعضی از روی حسادت و رقابت انجیل هم درگیر همان زحمات و مبارزات هستم.

2

پس چنانچه به سبب تعلق خود به مسیح، دلگرم هستید، اگر موعظه می‌کنند چون مرا دوست دارند و پی برده‌اند که خدا مرا برای دفاع از حقیقت به اینجا آورده است. عده‌ای هم برای این موعظه می‌کنند که حسادت مرا برانگیزند، با این تصور که پیشرفت کار آنان، غمی به غمهای من در زندان می‌افزاید. **18** اما هر کس با هر انگیزه و هدفی انجیل را موعظه کند، باعث شادی من می‌شود، چون به هر

خودنمایی زندگی نکنید. فروتن باشید و دیگران را از خود بهتر بدانید. کردم لازم است «اپافرودیوس» را نیز پیش شما بفرستم. او را نزد من **4** فقط به فکر خودتان نباشید، بلکه به کار و مسائل دیگران هم توجه فرستاده بودید تا در وقت احتیاج به من کمک کند. من و او با نمایم. **5** شما باید همان طرز فکری را در پیش گیرید که مسیح هم مانند برادران واقعی بوده‌ایم و دوش به دوش هم کار کرده‌ایم و عیسی داشت. **6** او با اینکه ماهیت خدایی داشت، اما نخواست از جنگیده‌ایم. **26** اکنون او را نزد شما می‌فرستم، چون دلش برای همه برابری خود با خدا به نفع خود استفاده کند، **7** بلکه قدرت و جلال شما تنگ شده است. خصوصاً غمگین شد از اینکه شنید شما از خود را کنار گذاشت و شکل یک بنده را بر خود گرفت، و شبیه بیماری او آگاهی یافته‌اید. **27** در واقع، بیماری او بسیار سخت بود و انسانها شد؛ **8** و وقتی به شکل یک انسان یافت شد، خود را خوار چیزی نمانده بود که از پای درآید. اما خدا، هم به او و هم به من ساخت، و مسیر اطاعت را به‌طور کامل پیمود، اطاعتی تا سرحد رحم کرد و نگذاشت که این غم نیز بر غمهای دیگر من اضافه شود. مرگ، حتی مرگی خفت‌بار بر روی صلیب! **9** به همین جهت، خدا **28** دلم می‌خواهد هر چه زودتر او را نزد شما بفرستم، چون می‌دانم او را بی‌نهایت سرفراز کرد و نامی به او بخشید که از هر نام دیگری بالاتر است، **10** تا به نام عیسی هر زانویی، چه در آسمان، چه بر زمین و چه زیر زمین، خم شود، **11** و هر زبانی اقرار کند که عیسی مسیح، خداوند است، برای جلال خدای پدر. **12** عزیزان من، وقتی من با شما بودم، همیشه از من اطاعت می‌کردید، پس جای شما که از من دور هستید، به من خدمت کند.

3 چقدر بیشتر اکنون که غایبم باید چنین کنید. سخت بکوشید تا با اطاعت از خدا و ترس و احترام نسبت به او، نجات شما ثمر دهد. **13** زیرا خدا خودش در وجود شما کار می‌کند تا بتوانید با میل و رغبت او را اطاعت نمایم و اعمالی را بجا آورید که مورد پسند اوست. **14** کارهایتان را بدون غرغر و شکایت انجام دهید، **15** تا کسی نتواند از شما عیب و ایرادی بگیرد. باید در این دنیای فاسد که پر از افراد نادرست و ناخلف است، همچون فرزندان خدا، پاک و بی‌لکه باشید. آنگاه در میان ایشان مانند ستارگان در آسمان، خواهید درخشید. **16** کلام حیات‌بخش خدا را محکم نگه دارید تا به هنگام بازگشت مسیح، من سرشار از شادی و افتخار شوم، زیرا نتیجه زحماتی را که برای شما کشیده‌ام، خواهم دید. **17** اما حتی اگر جان من مانند هدیه‌ای ریختنی، بر قربانی و خدمت شما که ناشی از ایمان شماست، ریخته شود، شاد خواهم شد و با همگی شما شادی خواهم کرد. **18** شما نیز باید خوشحال باشید و با من شادی کنید که این افتخار را دارم تا در راه شما جان خود را فدا نمایم. **19** در خداوند عیسی امید دارم به‌زودی تیموتائوس را نزد شما بفرستم، تا وقتی نزد من باز می‌گردد، مرا از احوال شما آگاه کند و روحم را شاد سازد. **20** هیچ‌کس مانند تیموتائوس، چنین علاقه‌ خالصی نسبت به شما ندارد؛ **21** گویا هر کس فقط به مسائل خود می‌اندیشد، و به فکر خدمت به عیسی مسیح نیست. **22** اما شما تیموتائوس را می‌شناسید؛ او مثل یک فرزند به من کمک کرده تا پیغام انجیل را اعلام نمایم. **23** بنابراین، امیدوارم به محض روشن شدن وضعیتیم، تیموتائوس را فوری نزد شما بفرستم؛ **24** و امیدوارم به لطف خداوند، خودم هم به‌زودی نزد شما بیایم. **25** در ضمن، فکر

می‌خواهم مسیح را بشناسم و قدرت رستاخیز او را تجربه کنم، و خداوند دائماً شاد باشید، و باز می‌گویم شاد باشید! **5** در هر کاری در رنجهایش شریک شوم، و در مرگش همانند او گردم، **11** تا به از خود گذشتگی نشان بدهید و ملاحظه‌دیگران را نکنید. به خاطر هر قیمتی که شده، قیامت از مردگان را تجربه کنم. **12** منظورم داشته باشید که خداوند به‌زودی باز می‌گردد. **6** برای هیچ چیز این نیست که اینها را اکنون به دست آورده‌ام، یا اینکه به کمال نگران نباشید. در عوض، در هر شرایطی، با دعا و التماس، همراه با رسیدم. بلکه نهایت تلاش خود را می‌کنم تا آن را به دست آورم، شکرگزاری، درخواستهای خود را به پیشگاه خدا ببرید. **7** اگر چنین که مسیح عیسی نیز برای آن مرا به دست آورد. **13** بله برادران عزیز، کنید، از آرامش خدا بهره‌مند خواهید شد، آرامشی که فکر انسان قادر من هنوز آن که باید باشم نیستم، اما تمام نیروی خود را صرف یک به درک آن نیست. این آرامش الهی به فکر و دل شما که به مسیح کار می‌کنم، و آن اینکه گذشته را فراموش کنم و با انتظار و امید به عیسی ایمان آورده‌اید، راحتی و آسایش خواهد بخشید. **8** و حال، آنچه در پیش است چشم بدوزم، **14** و بکوشم تا به خط پایان دوستان عزیزم، یک نکته پایانی: فکرتان را متمرکز سازید بر آنچه مسابقه برسم و جایزه را به چنگ آورم، که برای آن، خدا ما را به راست و قابل احترام است، بر آنچه درست است و پاک، بر آنچه سوی آسمان فرا می‌خواند؛ و همه اینها در اثر فداکاری‌ای است که دوست داشتی است و قابل ستایش. به اموری بیندیشید که عالی و مسیح عیسی برای ما انجام داده است. **15** امیدوارم همگی شما که قابل تحسین است. **9** هر چه از من آموختید، یا از من دریافت مسیحیان بالغی هستید، در این مورد با من هم عقیده باشید. اگر کردید، یا شنیدید، یا در من مشاهده کردید، آنها را به عمل آورید. در مورد مسئله دیگری اختلاف نظر داشته باشید، مطمئناً خدا آن آنگاه خدای آرامش با شما خواهد بود. **10** چقدر از خدا سپاسگزارم را هم برای شما روشن خواهد ساخت، **16** به شرط آنکه همیشه و او را ستایش می‌کنم که بار دیگر به کمک من شتافتید. می‌دانم که از حقیقتی که در وجود شماست پیروی کنید. **17** برادران عزیز، همیشه در این فکر بوده‌اید، اما فرصت انجامش را نمی‌یافتید. **11** مرا سرمشق خود قرار دهید، و به کسانی توجه نمایید که مطابق البته منظورم این نیست که در احتیاج بودم، زیرا آموخته‌ام که به آنچه نمونه ما رفتار می‌کنند. **18** زیرا قبلاً بارها به شما گفته‌ام و اکنون نیز دارم، راضی و قانع باشم. **12** می‌دانم که در تنگدستی و دولت‌مندی، گریه‌کنان می‌گویم که خیلی‌ها که به ظاهر می‌گویند مسیحی‌اند، در چگونه زندگی کنم. رمز قناعت را در هر شرایطی آموخته‌ام، چه سیر واقع دشمنان صلیب مسیح‌اند. **19** این گونه افراد، عاقبتشان هلاکت باشم چه گرسنه، چه زیاد داشته باشم و چه اندک. **13** هر چه خدا ابدی است، چون خدای ایشان شکمشان است و به چیزی فخر از من بخواهد، با کمک مسیح می‌توانم انجام دهم، زیرا مسیح قدرت می‌کنند که باید از آن خجالت بکشند؛ تمام افکارشان متوجه امور انجام آن را به من می‌بخشد. **14** با تمام اینها، لطف کردید که در دنیای فانی است. **20** اما سر منزل اصلی ما آسمان است، که مشکلاتم به کمک شتافتید. **15** شما فیلیپیان به خوبی آگاهید که نجات‌دهنده ما، عیسی مسیح خداوند نیز در آنجاست؛ و ما چشم به وقتی برای نخستین بار پیام انجیل را به شما اعلام نمودم، و سپس راه او هستیم تا از آنجا بازگردد. **21** او به هنگام بازگشت خود، این از مقدونیه روانه شدم، فقط شما به من کمک‌های مالی کردید. بدنهای فانی ما را دگرگون خواهد ساخت و به شکل بدن پرجلال کلیسای دیگری در این امر پیشقدم نشد. **16** حتی زمانی که در خود در خواهد آورد. او با همان قدرتی که همه چیزها را تحت سلطه خود در خواهد آورد، ما را نیز دگرگون خواهد ساخت.

4 ای برادران عزیز، من شما را بسیار دوست می‌دارم و مشتاقانه در انتظار دیدار شما هستم، چون شما شادی من و پاداش زحماتم هستید. ای عزیزان من، به خداوند وفادار بمانید. **2** در ضمن، از آن دو بانوی گرامی، اُفودی و سینتیخی التماس می‌کنم با هم آشتی کنید، زیرا متعلق به خداوند هستند. **3** از تو، دوست و همکار صمیمی خود نیز استدعا می‌کنم که به این دو بانو در حل اختلافشان کمک کنی، زیرا ایشان زمانی دوش به دوش من خدمت کرده‌اند تا پیغام انجیل را اعلام نمایم. ایشان با کلمنت و سایر همقطاران من نیز که نامهایشان در دفتر حیات نوشته شده است، همکاری کرده‌اند. **4** در

هستند، سلام می‌رسانند. **23** فیض خداوند، عیسی مسیح، با روح
شما باد.

مردگان می‌رسند، تا بدین سان، او در همه چیز مُقَدَّم باشد. **19** زیرا

خدا اراده فرمود که الهیت کاملش در وجود پسرش ساکن گردد. **20**

این نامه از طرف پولس است که به اراده خدا، رسول مسیح او به واسطه مسیح، همه چیز را با خود آشتی داد، چه چیزهایی که بر

عسی می‌باشد، و از طرف برادر ما تیموتائوس. **2** این نامه را به قوم

روی زمین‌اند و چه چیزهایی که در آسمان هستند، و با خون او که بر

مقدّس خدا در شهر کولسی که برادران و خواهران وفادار در مسیح صلیب ریخته شد، صلح و آشتی را فراهم ساخت. **21** این صلح و

هستند، می‌نویسیم. از خدا، پدر ما، خواستار فیض و آرامش برای آشتی شامل حال شما نیز می‌شود، شما که زمانی از خدا دور بودید،

شما هستیم. **3** هرگاه برای شما دعا می‌کنیم، ابتدا خدا را که پدر و در ذهن خود با او دشمنی می‌کردید، چرا که اعمالتان شیرازه بود.

خداوند ما عسی مسیح است، برای وجود شما شکر می‌کنیم، **4** زیرا **22** اما اکنون خدا شما را با خود آشتی داده است. این آشتی از

وصف ایمان شما به مسیح عسی و محبتی را که به همه ایمانداران طریق مرگ مسیح، مرگ بدن جسمانی‌اش، امکان‌پذیر شده است. در

او نشان می‌دهید، شنیده‌ایم. **5** علت این ایمان و محبت شما این نتیجه این فداکاری است که مسیح، شما را مقدّس گردانیده و به

است که از همان ابتدا که پیغام راستین انجیل را شنیدید، به شادیهای پیشگاه خدا آورده است. اکنون شما مقدّس و بی‌عیب و بری از

آسمانی دل بستید. **6** همین پیغام که به شما رسید، به سرتاسر دنیا هر محکومیتی در حضور خدا ایستاده‌اید. **23** اما این به شرطی

نیز می‌رسد، و در همه جا با دگرگون ساختن زندگی مردمان، ثمر میسر می‌گردد که همواره در ایمان به این حقیقت استوار باشید و

می‌آورد، همان‌طور که زندگی شما را دگرگون ساخت، از همان روزی در آن ثابت‌قدم بمانید، و نگذارید امیدي که در پیام انجیل نهفته

که آن را شنیدید و حقیقت را درباره فیض خدا درک کردید. **7** است، متزلزل شود. این همان انجیلی است که به گوش شما رسید و

خدمتگزار امین عسی مسیح، یعنی اِپافراس که پیغام انجیل را به شما اکنون نیز به هر مخلوقی در زیر آسمان اعلان می‌شود، و من پولس،

رساند و اکنون از طرف شما با ما همکار و همخدمت است، **8** خدمتگزار آن شده‌ام. **24** اکنون رنجی که به خاطر شما متحمل

ما را آگاه ساخت که روح‌القدس چه محبت عمیقی در دل شما می‌شوم، موجب شادی من است، و من در بدن خود، رنجهایی را

نسبت به دیگران قرار داده است. **9** بنابراین، از آن روز که این خبر را که لازمه خدمت به مسیح است، به خاطر بدن او، یعنی کلیسا،

شنیدیم، دائماً دعا می‌کنیم و از خدا می‌طلبیم که به شما یاری کند تکمیل می‌کنم. **25** همچنین، من از سوی خدا مأموریت یافته‌ام تا

تا خواست و اراده او را دریابید، و به شما حکمت عطا فرماید تا امور روحانی را درک کنید؛ **10** تا به این ترتیب، رفتاری شایسته خداوند و

نمایم، **26** یعنی این راز را که طی اعصار و نسلهای متمادی مخفی نگاه داشته شده بود، اما اکنون بر مقدّسین او آشکار گردیده است.

زندگی خداپسندانه‌ای داشته باشید، به گونه‌ای که در هر کار نیک ثمر بیارید و در شناخت خدا رشد کنید. **11** همچنین، دعا می‌کنیم **(aiōn g165)** **27** زیرا خدا بر آن شد که ایشان دریابند که غنای

که از قدرت پرچلال خدا لبریز شوید تا صبر و تحمل بسیار داشته پرچلال مسیح برای شما غیریهودیان نیز هست. و آن راز این است:

باشید و با شادی **12** همواره پدر آسمانی را سپاس گوید که ما را «مسیح در وجود شما، امید پرشکوه شماست!» **28** پس کسی را که

شایسته آن ساخت تا در میراث قوم خود که در قلمرو نور زندگی درباره‌اش موعظه می‌کنیم، مسیح است، و به هر کس هشدار می‌دهیم

می‌کنند، سهیم شویم. **13** او ما را از دنیای تاریک شیطان نجات و به او به کمک تمام حکمتی که خدا به ما داده، تعلیم می‌دهیم تا

داد و به ملکوت پسر عزیزش منتقل ساخت، **14** همان که از طریق بتوانیم هر کس را در مسیح عسی به بلوغ روحانی کامل برسانیم و به

خونش رهایی و آموزش گناهان را دریافت کردیم. **15** او چهره دیدنی حضور خدا تقدیم کنیم. **29** کار من همین است و در این راه

خدای نادیدنی و نخست‌زاده تمامی آفرینش است. **16** در واقع، تمام زحمت می‌کنم، و با تمام نیرویی که مسیح عطا می‌کند، در این

هستی به‌وسیله عسی مسیح به وجود آمد، یعنی هر آنچه در آسمان و زمینه تلاش و کوشش می‌کنم.

بر زمین است، دیدنی و نادیدنی؛ عالم روحانی با فرمانروایان و تاج و **2**

ای کاش می‌دانستید که من برای شما و ایمانداران لاؤدیکیه تخت ایشان، و فرماندهان و بزرگانشان، همه به‌وسیله مسیح و برای

و مسیحیان دیگری که شخصاً مرا ندیده‌اند، با چه سوز دلی دعا جلال او آفریده شدند. **17** پیش از آنکه چیزی به وجود آید، او وجود

می‌کنم. **2** دعای من این است که همواره دلگرم باشید و به‌وسیله داشت، و قدرت اوست که همه چیز را در عالم هستی در هماهنگی

ریسمانهای نیرومند محبت، به یکدیگر ببندید و با اطمینان واقعی و با یکدیگر نگاه می‌دارد. **18** او سر بدن است، که همان کلیسا

با یکدیگر نگاه می‌دارد. **18** او سر بدن است، که همان کلیسا باشد. او سرآغاز است، و نخست‌زاده آنانی است که به قیامت از

اکنون آشکار شده است، خود مسیح است. **3** تمام گنجینه‌های

حکمت و معرفت خدا، در مسیح نهفته است. **4** این را می‌گویم تا کسی نتواند شما را با سخنان و استدلال‌های فریبنده، گمراه سازد. «سر» همه ماست، به کلی از دست داده است. در حالی که اگر ما **5** زیرا با اینکه جسماً از شما دورم، اما در روح با شما هستم، و شادمانم از اینکه مشاهده می‌کنم تا چه حد منضبط هستید و ایمانتان به مسیح چقدر مستحکم است. **6** پس همان‌طور که این اقرار ایمان را پذیرفتید که مسیح عیسی، خداوند است، به زندگی کردن در او نیز ادامه بدهید. **7** در او ریشه بدوینادت تا از او قوت بگیرید. بکشید که همواره در او رشد کنید و در حقایقی که آموخته‌اید، قوی و نیرومند گردید؛ و برای کارهایی که او برای شما انجام داده است، زندگی‌تان لبریز از شادی و شکرگزاری باشد. **8** هوشیار باشید تا کسی با فلسفه‌های باطل خود، ایمان و شادی روحانی را از شما نگیرد؛ نظریات غلط و پوچ ایشان، بر افکار و عقاید مردم استوار است، نه در فرمایشات و تعالیم مسیح. **9** در مسیح طبیعت و ذات الهی، به طور

کامل، در یک بدن انسانی ظاهر شده است. **10** بنابراین، وقتی مسیح را دارید، همه چیز دارید و وجود شما از حضور خدا لبریز است. مسیح در واقع حاکم بر تمامی ریاستها و قدرتهاست. **11** هنگامی که به مسیح پیوستید، در واقع ختنه نیز شدید، اما نه ختنه‌ای که به دستهای انسانی صورت می‌گیرد، بلکه ختنه‌ای که مسیح انجام می‌دهد، به این گونه که طبیعت گناه‌آلودتان را بُرد و دور انداخت. **12** زیرا زمانی که تعمید گرفتید، در واقع طبیعت کهنه و گناهکاران با مسیح مرد و دفن شد؛ سپس با مسیح زنده شدید و حیاتی نوین را آغاز کردید. تمام اینها در اثر این بود که به کلام خدای توانا ایمان آوردید، خدایی که مسیح را پس از مرگ زنده کرد. **13** زمانی شما در گناهان خود مرده بودید، و هوسهای گناه‌آلود بر وجودتان مسلط بود. اما خدا شما را در حیات مسیح سهیم گرداند، زیرا همه گناهانتان را آمرزید، **14** و سند محکومیت شما را که حاکی از ناطاعتی شما بود، از بین برد. خدا نامه اعمالتان را بر صلیب مسیح می‌خکوب کرد و همه گناهانتان را به حساب او گذاشت. **15** به این ترتیب، او قدرتها و فرمانروایان روحانی را خلع ید کرد، و ایشان را در ملأ عام رسوا ساخت و به وسیله صلیب بر آنها پیروز شد. **16** پس اجازه ندهید کسی شما را به خاطر آنچه می‌خورید یا می‌نوشید، یا در خصوص برگزاری جشنهای مذهبی، عید مانو یا روز مقدس شَبات محکوم سازد. **17** تمام اینها احکامی موقتی بودند که با آمدن مسیح از اعتبار افتادند. آنها فقط سایه‌ای از آن «واقعیت» بودند که قرار بود بیاید، و آن واقعیت، خود مسیح است. **18** نگذارید کسی که از فروتنی دروغین و پرستش فرشتگان لذت می‌برد، صلاحیت شما را زیر سؤال ببرد. چنین شخصی به افراط وارد جزئیات رُئیاهایی می‌شود که دیده است. ذهن غیرروحانی او سبب می‌شود که به خاطر امور بی‌ارزش و

3 اکنون که همراه مسیح برای حیاتی نو برخیزانده شده‌اید، مشتاق امور آسمانی باشید، همان جا که مسیح است و بر دست راست خدا نشسته است. **2** همواره به آنچه در آسمان است بیندیشید، و به امور این دنیای زودگذر دل نبندید. **3** به این دنیای فانی همانقدر دل ببندید که یک شخص مرده دل می‌بندد! زیرا زندگی واقعی شما در آسمان است، همراه مسیح در حضور خدا! **4** وقتی مسیح که زندگی واقعی ماست بازگردد، شما نیز با او خواهید درخشید و در جلال و شکوه او شریک خواهید شد. **5** پس به گناهان این دنیا نزدیک نشوید؛ هوسهای ناپاک را که در وجودتان کمین می‌کنند، نابود سازید؛ هرگز خود را با گناهانی چون بی‌عفتی، ناپاکی، شهوترانی و هوسهای ننگین دیگر آلوده نکنید. به چیزهای خوش‌ظاهر این دنیا نیز طمع نوزید، چون طمع نوعی بت‌پرستی است. **6** آثانی که مرتکب چنین اعمالی می‌شوند، یقیناً گرفتار خشم و غضب خدا خواهند شد. **7** شما نیز زمانی که هنوز به این دنیای گناه‌آلود تعلق داشتید، اسیر همین عاداتهای شرم‌آور بودید. **8** اما اکنون وقت آن است که خشم و کینه و فحش و سخنان زشت را همچون جامه‌ای پوسیده از تن خود درآوردید و دور بیندازید. **9** به یکدیگر دروغ نگوئید، زیرا آن طبیعت کهنه و فاسد شما که دروغ می‌گفت، دیگر مرده و از بین رفته است؛ **10** و اکنون زندگی کاملاً تازه‌ای را در پیش گرفته‌اید، که طی آن در شناخت راستی ترقی می‌کنید و می‌کوشید هر روز بیشتر شبیه مسیح، خالق این زندگی تازه شوید. **11** در این زندگی تازه، دیگر نه مهم است یهودی باشید یا غیریهودی، ختنه شده یا ختنه نشده، برتر یا سگالی، برده یا آزاد؛ چون تنها چیزی که اهمیت دارد، مسیح است، که در همه ما زندگی می‌کند. **12** حال که خدا شما را برگزیده

تا قوم مقدّسی باشید که مورد محبت اوست، پس جامهٔ شفقت و عاقلانه رفتار نمایید. **6** گفتگوی شما همیشه پر از فیض و خوشایند دلسوزی، مهربانی، فروتنی، ملایمت و بردباری را بر تن کنید، **13** و بوده، و با نمک اصلاح شده باشد، تا بدانید به هر کس چگونه رفتار دیگران را تحمل کنید و آماده باشید تا ایشان را ببخشید. هرگز پاسخ دهید. **7** برادر عزیزمان تیخیکوس، شما را از وضع من آگاه از یکدیگر کینه به دل نگیرید. از یاد نبرید که مسیح شما را بخشیده خواهد ساخت؛ او خدمتگزار وفادار مسیح و همخدمت من است. است؛ پس شما نیز باید دیگران را ببخشید. **14** مهمتر از همه، **8** او را فقط به همین منظور نزد شما می‌فرستم، تا از چگونگی حال بگذارید محبت هادی زندگی شما باشد، زیرا محبت عامل همبستگی ما باخبر شوید و با شنیدن سخنان او دلگرم و تشویق گردید. **9** کامل مسیحیان است. **15** بگذارید آرامشی که مسیح می‌بخشد، در ضمن اونیسیموس را نیز همراه او می‌فرستم که برادر عزیز ما و همواره بر دل‌های شما مسلط باشد، چون همهٔ ما باید مانند اعضای از خود شماسات. این دو برادر، شما را در جریان همهٔ وقایع اینجا یک بدن، در هماهنگی و صفا زندگی کنیم. در ضمن، همیشه خواهند گذاشت. **10** آریسترخوس که با من در زندان است، و مرثس شکرگزار باشید. **16** بگذارید کلام مسیح به کمال در میان شما پسر عمومی برنابا، به شما سلام می‌رساند. همان‌گونه که قبلاً هم ساکن گردد. با مزایم، سرودها و نغمه‌های روحانی و با تمام حکمتی سفارش کرده‌ام، هرگاه مرقس نزد شما آید، از او به گرمی پذیرایی که او به شما عطا می‌کند، به یکدیگر تعلیم و اندرز دهید و با قلبی کنید. **11** یسوع یوستوس نیز سلام می‌رساند. از مسیحیان یهودی‌نژاد، شکرگزار برای خدا بسرایید. **17** هرآنچه می‌کنید و هر سخنی که بر فقط همین چند نفر در اینجا با من خدا را خدمت می‌کنند، و خدا زبان می‌آورد، همه را به نام عیسی خداوند انجام دهید، و از طریق می‌داند که چقدر باعث دلگرمی من شده‌اند! **12** ایپافراس، که از او خدای پدر را سپاس گویند. **18** ای زانی، از شوهران خود اطاعت خود شما و خدمتگزار عیسی مسیح است به شما سلام می‌رساند. او کنید، زیرا این خواست خداوند است. **19** ای شوهران، همسران خود همیشه با جدیت برای شما دعا می‌کند تا کامل و استوار شوید و را محبت نمایید و با ایشان تندی و تلخی نکنید. **20** ای فرزندان، در هر امری اراده و خواست خدا را درک کنید. **13** من شخصاً همیشه مطیع والدین خود باشید، زیرا این خداوند را خشنود می‌سازد. شاهد هستم که او با چه تلاش و کوششی برای شما و همچنین **21** و شما پدران، فرزندانان را آفندر سرزنش نکنید که دلسرد و دل برای مسیحیان اهل لائودیکیه و هیراپولیس دعا می‌کند. **14** لوقا شکسته شوند. **22** ای غلامان، در هر امری مطیع اربابان خود در این پزشک محبوب و همچنین دیماس به شما سلام می‌رساند. **15** به دنیا باشید. نه تنها در حضور ایشان به وظایف خود خوب عمل کنید، برادران ما در لائودیکیه، و به نیمفاس و مؤمنینی که در خانهٔ او برای بلکه به سبب محبت و احترامتان به مسیح، همیشه از صمیم قلب عبادت جمع می‌شوند، سلام برسانید. **16** در ضمن، پس از خواندن خدمت نمایید. **23** هر کاری را از جان و دل انجام دهید، درست این نامه، آن را به کلیسای لائودیکیه بفرستید، و نامه‌ای را هم که مانند اینکه برای مسیح کار می‌کنید، نه برای انسان. **24** فراموش برای ایشان نوشته‌ام، بگیرید و بخوانید. **17** به اریخیوس نیز بگویید: نکنید که شما پاداشتان را از مسیح خداوند دریافت خواهید کرد، «در انجام خدمتی که خداوند به تو سپرده است، کوشا باش!» **18** یعنی همان میراثی را که برای شما نگاه داشته است، زیرا شما در واقع این چند کلمه را نیز من، پولس، به خط خودم می‌نویسم و درود غلام مسیح هستم. **25** هر که کار خطایی مرتکب شود، مکافات می‌فرستم: «مرا در این زندان فراموش نکنید! خدا شما را فیض عنایت خطاپش را خواهد یافت، زیرا خدا استثنای قائل نمی‌شود. فرماید.»

4 شما اربابان نیز باید با عدل و انصاف با غلامان خود رفتار کنید. فراموش نکنید که خود شما نیز در آسمان ارباب دارید که همیشه ناظر بر رفتار شماسات. **2** با ذهنی هوشیار و دلی شکرگزار، خود را وقف دعا کنید. **3** برای ما نیز دعا کنید تا خدا فرصت‌های بسیاری ایجاد کند و بتوانیم راز مسیح را اعلان کنیم. در واقع، به همین دلیل است که در اینجا در حبس به سر می‌برم. **4** دعا کنید که جرأت کافی داشته باشم تا این پیغام را آزادانه و تمام و کمال بیان نمایم. **5** از هر فرصت نهایت استفاده را بکنید تا پیغام انجیل را به دیگران برسانید، و بدانید چگونه با کسانی که هنوز ایمان نیآورده‌اند،

حقایق انجیل را اعلام نمایم. از این رو، ذره‌ای نیز پیغام خدا را تغییر نمی‌دهیم، حتی اگر به مذاق مردم سازگار نباشد؛ زیرا ما خدمتگزار این نامه از طرف پولس، سیلاس و تیموتائوس است. این خدای هستیم که از تمام نیت‌های دلمان باخبر است. **5** خودتان نامه را به شما کلیسای تسالونیکیان که از آن خدای پدر و عیسی آگاهید که ما هرگز سعی نکردیم با چرب‌زبانی، توجه شما را به خود مسیح خداوند می‌باشید، می‌نویسیم. از خدا خواستار فیض و آرامش جلب کنیم؛ از روابطمان با شما نیز برای کسب منافع مادی استفاده برای شما هستیم. **2** ما همیشه خدا را برای وجود همه شما شکر نکردیم، خدا خودش شاهد است. **6** در ضمن، نه از شما و نه از می‌نماییم و دائماً برای شما دعا می‌کنیم، **3** و در حضور خدا و کسی دیگر انتظار احترام و تکریم نداشتیم، گرچه به عنوان رسولان پدرمان، به یاد می‌آوریم اعمال شما را که در اثر ایمان پدید می‌آیند، مسیح، این حق را به گردن شما داشتیم. **7** اما نه فقط از این حق و نیز زحماتتان را که از محبت سرچشمه می‌گیرند، و شکیبایی و خود استفاده نکردیم، بلکه مانند یک مادر مهربان از شما مراقبت صبرتان را که از امید بر خداوند عیسی مسیح الهام می‌یابد. **4** ای نمودیم. **8** محبت و علاقه ما نسبت به شما آنقدر زیاد بود که نه تنها برادران عزیز و ای محبوبان خدا، می‌دانیم که خدا شما را برگزیده پیغام خدا را، بلکه جانهای خود را نیز در اختیار شما گذاشتیم. **9** است، **5** زیرا زمانی که پیغام انجیل را به شما اعلام نمودیم، آن را برادران عزیز، حتماً به یاد دارید که با چه زحمتی، شب و روز کار کلمات و سخنانی بی‌معنی نپنداشتید، بلکه با علاقه بسیار به آن می‌کردیم و برای امرار معاش عرق می‌ریختم، تا وقتی پیغام انجیل خدا گوش فرا دادید. آنچه می‌گفتیم، عمیقاً در شما اثر می‌گذاشت، زیرا را به شما می‌رسانیم، سرپا کسی نباشیم. **10** شما خودتان شاهدید روح‌القدس به شما یقین کامل می‌بخشید که سخنان ما راست است؛ و خدا نیز گواه است که رفتار ما با هر یک از شما، پاک و بی‌ریا و رفتار ما نیز شما را از این امر مطمئن می‌ساخت. **6** در نتیجه، شما از بی‌عیب بوده است. **11** حتماً به خاطر دارید که چگونه مانند یک ما و از خداوند پیروی کردید، و با وجود زحمات شدیدی که به پدر که فرزند خود را نصیحت می‌کند با شما رفتار کردیم. **12** به سبب پیغام ما متوجه شما شده بود، با آن شادی که از روح‌القدس شما التماس و توصیه می‌کردیم و تشویقتان می‌کردیم که زندگی و است، پیغام ما را پذیرفتید. **7** به این ترتیب، شما برای مسیحیان رفتارشان شایسته خدا باشد، خدایی که شما را دعوت کرده تا در سراسر مقدونیه و یونان نمونه شدید. **8** اکنون کلام خداوند به وسیله ملکوت و جلال او سهیم گردید. **13** همچنین دائماً خدا را شکر شما در همه جا پخش شده و به گوش مردم سرزمینهای دیگر نیز می‌کنیم که وقتی پیام خدا را پذیرفتید، همان پیام را که از ما شنیدید، رسیده است. هر جا قدم می‌گذاریم، سخن از ایمان حیرتانگیز شما آن را سخنان انسانی نپنداشتید، بلکه گفته‌های ما را به‌عنوان کلام به خداست؛ لذا نیازی نیست که ما دیگر چیزی در این خصوص خدا پذیرفتید، که البته چنین نیز هست. و این پیغام همچنان در درون بگوییم، **9** زیرا خودشان برای ما بیان می‌کنند که با آمدن ما نزد شما که ایمان دارید، عمل می‌کند. **14** و پس از آن، همان رنجها و شما، چگونه از بت‌پرستی دست کشیدید و به سوی خدا بازگشتید تا مشکلاتی که بر کلیساهای یهودیه که در مسیح عیسایند، وارد آمد، خدای زنده و حقیقی را خدمت کنید. **10** در ضمن، بازگو می‌کنند شما را نیز در برگرفت، زیرا شما از هموطنان خود همان جور و ستمی که چگونه چشم انتظار بازگشت پسر خدا از آسمان هستید که خدا را دیدید که ایشان از هموطنان یهودی خود دیدند. **15** از آنان که او را پس از مرگ زنده کرد، یعنی عیسی که ما را از وحشت داوری انبیای پیشین و حتی عیسی خداوند را کشتند؛ اکنون نیز بی‌رحمانه ما را آزار می‌دهند. آنان هم با خدا مخالفند، هم با انسان؛ **16** و

برادران و خواهران عزیز، شما خود می‌دانید که آمدن ما نزد شما چقدر مفید و پرثمر بود. **2** آگاهی که پیش از آنکه نزد شما بیایم، در شهر فیلیپی به سبب اعلام پیام انجیل، چقدر با ما بدرفتاری کردند و چقدر آزار و زحمت دیدیم. با این حال، با وجود مخالفت‌های شدید، خدا به ما جرأت داد تا با دلیری، پیغام انجیل را به شما نیز برسانیم. **3** پس ملاحظه می‌کنید که پیغام انجیل را نه با انگیزه‌های نادرست و مقاصد ناپاک بلکه با سادگی و خلوص نیت به شما رساندیم. **4** در واقع، خدا به ما اعتماد کرده تا به عنوان رسولان او،

او، چیست؟ آیا شما نیستید؟ **20** شما پرستی افتخار و شادی ما خواست خدا این است که مقدّس باشید و از هر نوع گناه جنسی خود را دور نگاه دارید. **4** هر یک از شما باید بیاموزد که بدن خود را تحت تسلط درآورَد و زندگی خود را در تقدّس و احترام سپری کند.

3 سرانجام، چون من دیدم که بیش از این تحمل دوری شما را ندارم، تصمیم گرفتم در «آتن» تنها بمانم، **2** و «تیموتائوس» را که برادر و همکار ما در خدمت خداست برای اعلان انجیل مسیح، نزد شما بفرستم تا ایمانتان را تقویت کند و شما را دلداری دهد، **3** و نگذارد در اثر سختی‌ها دلسرد شوید؛ گرچه می‌دانید که این سختی‌ها، جزئی از نقشهٔ خدا برای ما می‌باشد. **4** همان زمان نیز که نزد شما بودیم، از پیش به شما می‌گفتم که سختی‌های فراوان به سراغتان خواهد آمد، و همین‌طور هم شد. **5** همان‌گونه که گفتم، چون دیگر نمی‌توانستم تحمل کنم که از شما بی‌خبر باشم، بی‌درنگ تیموتائوس را فرستادم تا از استواری ایمانتان یقین حاصل کند. می‌ترسیدم شیطان شما را در وسوسه و آزمایش انداخته باشد و به این ترتیب تمام زحماتی که برای شما کشیده‌ایم، به هدر رفته باشد. **6** اما اکنون که تیموتائوس از نزد شما بازگشته است، به ما مژده داده که ایمان و محبت شما به قوت خود باقی است و ما را نیز فراموش نکرده‌اید، و به همان اندازه که ما مشتاق دیدار شما هستیم، شما نیز برای دیدن ما اشتیاق دارید. **7** بنابراین ای برادران و خواهران عزیز، با وجود تمام مشکلات و زحمتان، بسیار دلگرم شدیم، زیرا شنیدیم که در ایمانتان قوی مانده‌اید. **8** تا زمانی که شما در ایمان به خداوند استوار باشید، تحمل مشکلات برای ما آسان خواهد بود. **9** حقیقتاً نمی‌دانیم برای وجود شما و این همه خوشی و شادی که نصیب ما کرده‌اید چگونه از خدا تشکر کنیم؟ **10** روز و شب دائماً با جدّیت دعا می‌کنیم و از خدا می‌خواهیم به ما اجازه دهد که بار دیگر شما را ببینیم تا هر نقصی را که در ایمانتان وجود دارد، برطرف کنیم. **11** باشد که پدرمان خدا و خداوندمان عیسی مسیح، بار دیگر ما را به نزد شما بفرستد. **12** خداوند محبت شما را چنان فزونی بخشد که بتوانید یکدیگر و دیگران را به شدت محبت کنید، همان‌گونه که ما شما را محبت می‌نماییم؛ **13** تا به این ترتیب، پدرمان خدا دل شما را قوی و بی‌گناه و پاک سازد، تا در آن روز که خداوند ما عیسی مسیح با مقدّسین خود باز می‌گردد، در حضور خدا، مقدّس و بی‌عیب بایستید.

4 دیگر اینکه، ای برادران و خواهران عزیز، به نام عیسی خداوند از شما استدعا داریم چنان رفتار کنید که خدا را خشنود سازید، چنانکه به شما آموختیم. البته، همین‌گونه نیز رفتار می‌کنید، اما شما را تشویق می‌کنیم تا در این مورد بیشتر تلاش کنید. **2** زیرا می‌دانید که به اقتدار عیسی خداوند چه تعالیمی به شما دادیم. **3** اراده و

همچون دزد شب، بی‌خبر سر می‌رسد. **3** همان وقت که مردم شما می‌خواهم که این نامه را برای همه مؤمنین بخوانید. **28** فیض می‌گویند: «همه جا امن و امان است»، ناگهان مصیبت دامنگیرشان خواهد شد، همان‌طور که درد به سراغ زن آستن می‌آید؛ آنگاه راه فراری برای آنان وجود نخواهد داشت. **4** اما برادران عزیز، شما در تاریکی گناه و بی‌خبری نیستید که وقتی روز خداوند سر رسد، غافلگیر شوید، مانند کسی که دزد به او حمله کرده باشد. **5** شما همگی فرزندان نور و روز هستید، و با تاریکی و شب کاری ندارید. **6** بنابراین، آماده باشید و مانند دیگران به خواب نروید. منتظر بازگشت مسیح باشید و هوشیار بمانید. **7** شب، وقت خواب و مستی و بی‌خبری است، **8** ولی ما که در روشنائی روز زندگی می‌کنیم، باید هوشیار باشیم و زره ایمان و محبت را در برکنیم، و امید نجات را همچون کلاهخود بر سر بگذاریم. **9** از یاد نبریم که خدا ما را برنگزیده تا زیر غضب خود قرار دهد، بلکه ما را انتخاب نموده تا به‌وسیله خداوند ما عیسی مسیح نجات دهد. **10** او جان خود را فدا کرد تا ما بتوانیم تا ابد با او زندگی کنیم، خواه به هنگام بازگشت او زنده باشیم، خواه نباشیم. **11** پس به همین ترتیب، به تشویق و تقویت یکدیگر ادامه دهید. **12** ایمانداران عزیز، کسانی را که رهبران شما در کار خداوند هستند، گرامی بدارید. آنها در بین شما سخت تلاش می‌کنند و به شما پند می‌دهند. **13** ایشان را به سبب زحماتی که برای شما می‌کشند، با تمام وجود احترام بگذارید و محبت کنید. همچنین با یکدیگر در صلح و صفا به سر ببرید. **14** برادران عزیز، اشخاص تنبل و سرکش را تأدیب کنید؛ افراد محجوب و ترسو را دلداری دهید؛ ضعفا را یاری نمایید؛ نسبت به همه، صبر و تحمل را پیشه کنید. **15** مواظب باشید بدی را با بدی تلافی نکنید، بلکه بکوشید همواره به یکدیگر و به تمام مردم خوبی کنید. **16** همیشه شاد باشید! **17** پیوسته دعا کنید! **18** برای هر پیش‌آمدی خدا را شکر نمایید، زیرا این است خواست خدا برای شما که از آن عیسی مسیح هستید. **19** آتش روح را خاموش نکنید. **20** نبوتها یعنی پیامهایی را که خدا به مؤمنین می‌دهد، کوچک و حقیر نشمارید، **21** بلکه به دقت به آنها گوش فرا دهید، و اگر تشخیص دادید که از جانب خدا هستند، آنها را بپذیرید. **22** خود را از هر نوع بدی دور نگاه دارید. **23** دعا می‌کنم که خود خدای آرامش، شما را تماماً مقدس سازد. باشد که روح و جان و بدن شما تا روز بازگشت خداوند ما عیسی مسیح بی‌عیب و استوار بماند. **24** همان خدایی که شما را خوانده است تا فرزندان او باشید، طبق وعده‌اش این را نیز برای شما انجام خواهد داد. **25** برادران عزیز، برای ما دعا کنید. **26** با یوسه‌ای مقدس به تمام برادران سلام بگویید. **27** در نام خداوند از

دوم تسالونیکیان

1

روز خداوند از هم اکنون آغاز شده، به آسانی پریشان خاطر و دچار تزلزل فکری گردید. گفته‌های ایشان را باور نکنید، حتی اگر ادعا این نامه را کنند نبوت یا مکاشفه‌ای داشته‌اند، یا اینکه به نامه‌ای استناد کنند که به شما کلیسای تسالونیکیان که در پدر ما خدا و خداوند ما عیسی گویی از جانب ما بوده است. 3 اجازه ندهید کسی به هیچ وجه مسیح محفوظ هستید، می‌نویسیم. 2 از پدرمان خدا و خداوندمان شما را بفریید، زیرا آن روز فرا نخواهد رسید، مگر اینکه اول ارتداد و عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستیم. 3 برادران طغیانی برضد خدا بر پا شود، و آن مرد قانون شکن ظهور کند، همان عزیز، موظفیم همواره خدا را برای وجود شما شکر نماییم. بله، شایسته کسی که محکوم به هلاکت در جهنم است. 4 او با هر چه خدا است که چنین کنیم، زیرا ایمان شما به گونه‌ای چشمگیر رشد کرده، خوانده می‌شود و مورد پرستش قرار می‌گیرد، مخالفت خواهد نمود. و محبت شما نسبت به یکدیگر بسیار زیاد شده است. 4 به هر حتی وارد معبد خواهد شد، و در آنجا نشسته، ادعا خواهد کرد که کلیسای که می‌رویم، به وجود شما افتخار می‌کنیم و برای ایشان بیان خداست. 5 آیا به یاد ندارید که وقتی نزد شما بودم، این را می‌گفتم؟ می‌نماییم که چگونه شما با وجود مشکلات طاقت‌فرسا و آزار و 6 خداوندان می‌دانید چه چیزی مانع آمدن اوست؛ زیرا او فقط زمانی اذیتها، شکیبایی و ایمان کامل به خدا را حفظ کرده‌اید. 5 این آزار و می‌تواند ظهور کند که وقتش رسیده باشد. 7 اما آن بی‌دینی هم اذیتها نشان می‌دهند که راههای خدا منصفانه و عادلانه است، زیرا او اکنون نیز مخفیانه عمل می‌کند، و همچنان مخفی خواهد ماند تا آن به‌وسیله این زحمات و رنجها، از یک طرف شما را برای ملکوت خود کسی که مانع اوست، از سر راه کنار برود. 8 آنگاه آن مرد خبیث آماده می‌کند، 6 و از طرف دیگر تیبیه و مجازات را برای آنانی که ظهور خواهد کرد. اما خداوند ما عیسی به هنگام بازگشت خود، او شما را زجر می‌دهند مهیا می‌سازد. 7 بنابراین، به شما که رنج و آزار را با نفس دهان خویش هلاک کرده، با حضور خود ناپود خواهد می‌بینید، اعلام می‌دارم که وقتی عیسی خداوند به ناگاه در میان شعله‌های آتش یا فرشتگان نیرومند خود از آسمان ظاهر شود، خدا به آلت دست او خواهد بود؛ او با کارهای عجیب و حیرت‌انگیز خود ما و به شما آسودگی خواهد بخشید؛ 8 اما آنانی را که از شناختن همه را فریب داده، معجزات بزرگ انجام خواهد داد. 10 کسانی خدا و پذیرش خدا و پذیرش نقشه نجات او توسط عیسی مسیح سر که فریب او را می‌خورند، آنانی هستند که راه راست را رد کرده و باز می‌زنند، مجازات خواهد کرد. 9 ایشان به مجازات جاودانی راه جهنم را در پیش گرفته‌اند. ایشان حقیقت را دوست ندارند و خواهند رسید، و تا ابد از حضور خداوند دور خواهند ماند و هرگز آن را نمی‌پذیرند تا نجات یابند. 11 از این رو، خدا اجازه خواهد شکوه و عظمت قدرت او را نخواهند دید. (aiōnios g166) 10 داد فریب خورده، گمراه شوند، و این دروغها را باور کنند. 12 در بله، این رویدادها در روز بازگشت او واقع خواهد شد، روزی که قوم نتیجه، تمام کسانی که دروغ را می‌پذیرند و راستی را رد می‌کنند و از او و مؤمنین او، ستایش و تحسین را نثار او کنند. در آن روز شما نیز شرارت شاد می‌شوید، به حق محکوم خواهید شد. 13 اما ای برادران در میان ستایش‌کنندگان او خواهید بود، زیرا به شهادتی که ما درباره‌ی او ای محبوبان خدا، ما باید همیشه برای وجود شما خدا را شکر او دادیم، ایمان آوردید. 11 پس ما به دعای خود برای شما ادامه کنیم، زیرا خدا از همان ابتدا شما را برگزید تا نجات بخشد و به‌وسیله قدرت روح پاکش و ایماننان به راستی، شما را پاک سازد. 14 به ما، و به آرزوهای نیکی که دارید، جامه عمل بپوشاند، و با قدرت همین منظور، او مژده نجات را به‌وسیله ما به شما رساند و از طریق خود اعمال شما را که از ایمان سرچشمه می‌گیرد، کامل کند. 12 ما، شما را دعوت کرد تا در جلال خداوند ما عیسی مسیح شریک آنگاه مردم ما مشاهده اعمال شما، نام خداوند ما عیسی مسیح را گردید. 15 پس ای برادران و خواهران عزیز، با توجه به این مطالب، ستایش و تمجید خواهند کرد؛ شما نیز به سبب تعلق به او، عزت و استوار باشید و به حقایقی که حضوراً و یا توسط نامه‌هایمان به شما حرمت خواهد یافت. بدانید که لطف و فیض خدای ما و خداوند ما آموختیم، محکم بچسبید. 16 خود خداوند ما عیسی مسیح و پدر ما عیسی مسیح همه این امتیازات را برای شما فراهم آورده است.

2

حال، ای ایمانداران عزیز، بگذارید موضوعاتی را درباره‌ی بازگشت خداوند ما عیسی مسیح، و نحوه جمع شدن ما به نزد او را روشن سازیم: استدعا می‌کنیم 2 اجازه ندهید از سوی آنانی که می‌گویند تسلی عطا کند و شما را نیرو بخشد تا همواره کردار و گفتارنان نیک باشد.

ای برادران، در خاتمه خواهش می‌کنم برای ما دعا کنید. نخست دعا کنید که پیغام خداوند، در هر جا که اعلام می‌شود، بدون مانع به سرعت پخش شود و باعث نجات مردم گردد، همان‌طور که سبب نجات شما نیز شد. **2** همچنین، دعا کنید تا از چنگ مردمان بدکار و شریر رهایی یابیم، زیرا همه ایماندار نیستند. **3** اما خداوند وفادار است و شما را تقویت خواهد نمود و در برابر هر نوع حمله شیطان، از شما محافظت خواهد کرد. **4** خداوند ما را مطمئن ساخته که هر چه به شما آموخته‌ایم، انجام می‌دهید و خواهید داد. **5** خداوند دل‌های شما را به محبت خدا و پایداری مسیح هدایت فرماید. **6** و اکنون برادران عزیز، به حکمی که به نام خداوند ما عیسی مسیح و با قدرت او صادر می‌کنیم، توجه کنید: از هر مسیحی تبیل که اوقات خود را به بیکاری می‌گذرانند، و نمی‌خواهد مطابق الگویی که ارائه دادیم کار کند، دوری نمایید. **7** زیرا شما خوب می‌دانید که چه درسی باید از ما بگیرید: شما هرگز ندیدید که ما در میان شما بیکار بگردیم. **8** نان هیچ‌کس را مفت نخوردیم، بلکه روز و شب کار کردیم و عرق ریختیم تا بتوانیم لقمه نانی به دست آورده، سرپار شما نباشیم؛ **9** نه به این دلیل که حق نداشتیم از شما تقاضای خوراک بکنیم، بلکه می‌خواستیم الگویی به شما بدهیم و نشان دهیم که برای امرار معاش باید کار کرد. **10** همان موقع نیز که آنجا نزد شما بودیم، حکم کردیم که: «هر کس نمی‌خواهد کار کند، حق ندارد خوراک بخورد.» **11** با این حال باز می‌شنویم که در میان شما بعضی تبیلی می‌کنند و نمی‌خواهند تن به کار بدهند؛ در ضمن وقت شما را نیز با بدگویی درباره دیگران، تلف می‌کنند. **12** به نام عیسی مسیح خداوند به این قبیل اشخاص نصیحت می‌کنیم و دستور می‌دهیم که به زندگی خود نظم و آرامش ببخشند و به کار و کوشش بپردازند تا نانی به دست آورند. **13** به بقیه شما نیز ای برادران و خواهران عزیز، می‌گویم که هیچگاه از نیکی کردن خسته نشوید. **14** اما اگر کسی هست که نمی‌خواهد از دستورهای ما در این نامه اطاعت کند، مراقب او باشید و با او معاشرت نکنید تا از عمل خویش شرمند شود. **15** اما به چشم دشمن به او نگاه نکنید، بلکه مانند برادری که احتیاج به نصیحت دارد، او را هوشیار سازید. **16** خود خداوند که سرچشمه آرامش است، به شما در هر وضعی که هستید، پیوسته آرامش عطا فرماید. خداوند با همه شما باشد. **17** اینک من، پولس این سلام و درود را مانند سایر نامه‌هایم، به خط خود می‌نویسم، تا بدانید که این نامه از طرف من است. این هم خط من: **18** فیض خداوند ما عیسی مسیح بر همه شما باشد.

اول تیموتائوس

1

ببرد و نشان دهد که حتی نسبت به بدترین گناهکاران صبور است، تا دیگران نیز دریابند که می‌توانند زندگی جاوید داشته باشند. (aiōnios 17 g166) جلال و حرمت شایسته‌ی خدایی است که پادشاه تمام دورانهاست. او نادیدنی و غیرفانی است. تنها او خداست، و اوست دانای کل. آمین! (aiōn g165) 18 در حال، پسر، تیموتائوس، بر اساس پیامهای نبوتی که پیشتر در مورد تو بیان شده بود، تو را سفارش می‌کنم به این که با به یاد آوردن آنها، در جنگ نیکوی خداوند، خوب بجنگی. 19 به ایمانی که به مسیح داری محکم بچسب و وجدان خود را پاک نگاه دار و مطابق ندای آن عمل کن. زیرا بعضی از ندای وجدان خود سرپیچی کرده، به کارهایی دست زدند که می‌دانستند درست نیست. به همین علت، بعد از مدتی مخالفت با خدا، ایمان خود را به مسیح از دست دادند. 20 همینائوس و اسکندر، دو نمونه از این قبیل افراد می‌باشند. ایشان را در چنگ شیطان رها کردم تا تنبیه شوند و درس عبرت بگیرند که دیگر به خدا اصیل. 6 اما این افراد، اصلاً توجهی به این امور روحانی ندارند کفر نگویند.

2

فقط در پی ایجاد مجادله بی‌بوده هستند؛ 7 دوست دارند معلم شریعت شوند، حال آنکه نمی‌دانند درباره‌ی چه سخن می‌گویند و چه چیزی را با چنین اطمینانی اظهار می‌دارند. 8 البته شریعت و احکام مذهبی خوب است، به شرطی که به طرز صحیح و آن گونه که خدا در نظر دارد، به کار رود. 9 همچنین می‌دانیم که قانون و شریعت برای انسانهای درستکار مقرر نشده، بلکه برای قانون‌شکنان، افراد یاعی، خدانشناسان، گناهکاران، افراد نامقدس، بی‌دینان، و نیز برای آنانی که پدر و مادر خود را می‌کشند، و مرتکب قتل می‌گردند. 10 بله، شریعت برای زناکاران، همجنس‌بازان، برده‌فروشان، دروغگویان، افرادی که در محکمه‌ها شهادت دروغ می‌دهند، و نیز برای تمام کسانی است که مرتکب اعمالی مغایر با تعلیم صحیح می‌گردند، 11 تعلیمی که مطابق انجیل پرچلال خدای متبارک است، و من نیز برای اعلام آن تعیین شده‌ام. 12 بنابراین، خداوندمان عیسی مسیح را شکر می‌گویم که قدرت انجام این خدمت را به من داد، و مرا درخو اعتماد شمرد و به این خدمت گمارد. 13 با اینکه قبلاً به مسیح کفر می‌گفتم و مسیحیان را تعقیب می‌کردم و آزار و شکنجه می‌دادم، اما خدا بر من رحم فرمود، زیرا نمی‌دانستم چه می‌کنم و هنوز مسیح را نشناخته بودم. 14 وه که خداوند ما چه مهربان و پر محبت است! او نشان داد که چگونه به او ایمان بیاورم و از محبت مسیح عیسی لبریز شوم. 15 این سخن درخو اعتماد است و همه باید آن را بپذیرند که عیسی مسیح به جهان آمد تا گناهکاران را نجات بخشد. من خود، بزرگترین گناهکاران هستم. 16 اما خدا بر من رحم کرد، تا به این ترتیب عیسی مسیح بتواند مرا به عنوان نمونه‌ای برای دیگران به کار

است که خدا نخست آدم را آفرید و بعد حوّا را. **14** و این آدم نبود راز که او در جسم ظاهر شد، و از سوی روح القدس تصدیق گردید، که فریب شیطان را خورد، بلکه زن فریب خورد و نتیجه آن گناه بود. فرشتگان او را دیدند، در میان ملت‌ها درباره او موعظه شد، در جهان **15** اما زنان از طریق آوردن فرزند رستگار خواهند شد، البته اگر به به او ایمان آورند، و در جلال به بالا برده شد.

زندگی کردن در ایمان، محبت، تقدّس و نجات ادامه دهند. **4** اما روح القدس آشکارا می‌فرماید که در زمانهای آخر، برخی از

3 این گفته کاملاً قابل اعتماد و درست است که اگر کسی در مسیحیان از ایمان رویگردان شده، از روحهای فریبکار و از اموری اشتیاق منصف نظارت بر کلیسا باشد، در آرزوی کاری شریف و پیروی خواهند کرد که دیوها تعلیم می‌دهند. **2** این قبیل تعلیم آبرومندانه است. **2** اما ناظر کلیسا باید شخصی بی‌عیب و نقص، را افرادی ریاکار و دروغگو رواج می‌دهند، افرادی که وجدانشان شوهر وفادار یک زن، اهل اعتدال و ملایمت، خویششدار، محترم، حساسیت خود را به‌طور کامل از دست داده، گویی با آهنی سوزان آن میهمان‌نواز و مشتاق تعلیم دادن کلام خدا باشد. **3** همچنین نباید را داغ کرده‌اند. **3** ایشان مردم را از ازدواج منع کرده، حکم می‌کنند مشروب‌خوار و تندخو باشد، بلکه نرم‌خو، و از دعا و منازعه بپرهیزد، و که از خوردن برخی خوراکیها بپرهیزند، خوراکیهایی که خدا آفریده تا پولدوست نیز نباشد. **4** باید ببنواند امور خانواده خود را به‌خوبی اداره مؤمنان و آگاهان از حقیقت آنها را با شکرگزاری بخورند. **4** هر چه کند، و مراقب باشد که فرزندانش از او اطاعت کرده، وی و سایرین را که خدا آفریده، خوب است و باید با شادی از آنها استفاده کنیم. احترام کنند، **5** زیرا اگر کسی نتواند خانواده خود را اداره کند، چگونه البته باید برای آنها از خدا شکرگزاری نمود، **5** زیرا با کلام خدا و دعا خواهد توانست کلیسای خدا را اداره و خدمت نماید؟ **6** ناظر نباید تقدیس می‌شوند. **6** اگر این امور را به دیگران تعلیم دهی، خادمی تازه ایمان باشد، زیرا ممکن است دچار غرور گردد و به محکومیتی شایسته برای عیسی مسیح خواهی بود، که از ایمان و تعلیم صحیح دچار شود که ابلیس نیز دچار شد. **7** او در خارج از کلیسا، در میان بهره گرفته است، تعلیمی که آن را پیروی کرده‌ای. **7** وقت خود را مردم غیرمسیحی نیز باید نامی نیک داشته باشد، تا ابلیس نتواند او را با بحث درباره عقاید پوچ و افسانه‌های احمقانه تلف نکن، بلکه به‌وسیله اتهامات گوناگون به دام بیندازد، و دست و پای او را برای بکوش و تمرین کن تا زندگی خدایسندانه‌ای داشته باشی. **8** تربیت خدمت به اعضای کلیسا ببندد. **8** به همین شکل، شماسان که بدن خوب است، اما تمرین در امور خدا بسیار بهتر از آن است، و دستیاران ناظران کلیسا هستند، باید اشخاصی محترم و موثّر باشند. وعده‌هایی که می‌دهد هم برای زندگی حال و هم حیات آینده مفید باید از ریاکاری و دورویی دوری کنند، و از افراط در شراب‌خواری است. **9** این عین حقیقت است و همه باید آن را بپذیرند. **10** ما بپرهیزند، و در پی منافع مالی نامشروع نباشند؟ **9** بلکه باید به حقایق عمیق ایمان متعهد باشند، و با وجدانی آسوده زندگی کنند. **10** ایمان بیابوند، زیرا امید ما به خدای زنده است که نجات‌دهنده همه اما پیش از آنکه کسی را به مقام شماسی بگمارد، اول وظایف می‌باشد، به‌خصوص آتانی که راه نجات او را پذیرفته‌اند. **11** این دیگری در کلیسا به او محول کن، تا خصوصیات و توانایی‌های نکات را تعلیم بده و یقین حاصل کن که همه آنها را آموخته‌اند. **12** او را بیازمایی. اگر از عهده انجام وظایفش به خوبی برآمد، آنگاه او را به شماسی منصوب کن. **11** زنان ایشان نیز باید محترم و در گفتار و کردار و محبت و ایمان و پاکي، برای همه ایمانداران باوقار باشند و درباره دیگران بدگویی نکنند، بلکه خویششدار بوده، در نمونه باشی. **13** تا زمان آمدن من، به خواندن و تشریح کتاب مقدّس هر امری قابل اعتماد باشند. **12** شماس باید فقط یک زن داشته باشد و نسبت به او وفادار بوده، سرپرست خوبی برای خانواده خود باشد. **13** شماسانی که خوب خدمت کنند، اجر خوبی به دست خواهد آورد، زیرا هم مورد احترام مردم خواهند بود و هم ایمان و بهترین نحو استفاده کن. **15** به این امور خوب توجه کن و با تمامی اعتمادشان به مسیح عیسی نیرومندتر خواهد گردید. **14** با اینکه وجود خود را وقف آنها نما تا پیشرفت تو بر همه آشکار شود. **16** به امیدوارم به‌زودی نزد تو بیایم، اما این نکات را می‌نویسم، **15** تا اگر دقت مراقب شیوه زندگیات و نیز تعلیمی که می‌دهی باش. در این آمدنم به تأخیر افتاد، بدانی در خانه خدا چگونه باید رفتار کرد، امور راسخ و استوار بمان، زیرا اگر چنین کنی، خدا از طریق تو، هم خانه‌ای که کلیسای خدای زنده است و ستون و بنیان حقیقت. **16** خودت را نجات خواهد داد و هم شنوندگانت را.

با مرد سالخورده هرگز با خشونت سخن نگو، بلکه او را همچون پدر خود با احترام نصیحت کن. با جوانان مثل برادران خود، با محبت سخن بگو. **2** با زنان پیر مانند مادر خود و با دختران جوان همچون خواهران خود رفتار کن و افکار دربارۀ ایشان همیشه پاک باشد. **3** از بیوه‌زنان مراقبت و نگهداری کن، البته اگر کسی را نداشته باشند که از ایشان مراقبت نماید. **4** اما اگر فرزندان یا نوه‌هایی دارند، ایشان باید از آنان نگهداری به عمل آورند، و بیاموزند که نیکوکاری را از خانه شروع کنند و اول از همه، دین خود را به والدین و اجداد خود ادا نمایند. این چیزی است که خدا را خشنود و راضی می‌سازد. **5** بیوه واقعی زنی است که واقعاً کسی را در این دنیا ندارد و چشم‌امیدش به خداست و شب و روز در دعا از خدا یاری می‌جوید. **6** اما بیوه‌زنی که بیکار می‌گردد و بدگویی می‌کند و در پی خوشگذرانی است، در حال حیات، مرده است. **7** این باید جزو مقررات کلیسای شما باشد، تا اعضا بدانند چه کاری درست است و آن را انجام دهند. **8** اما اگر کسی به احتیاجات خویشان و به‌خصوص اعضای خانواده خود بی‌توجه باشد، ایمان واقعی را انکار کرده است؛ چنین شخصی از یک کافر هم پست‌تر است. **9** فقط بیوه‌زنی را برای دریافت حمایت از کلیسا ثبت نام کن که سنش بالای شصت سال بوده، و به شوهرش که فوت کرده، وفادار بوده باشد. **10** چنین بیوه‌زنان باید کارهای نیکو انجام داده باشند نظیر تربیت فرزندان، میهمان‌نوازی از غریبه‌ها، شستن پایهای مقدّسان، کمک به رنج‌دیدگان، و همچنین خویشتن را به انجام هر نوع کار نیک وقف نموده باشند. **11** بیوه‌های جوانتر از این را جزو این گروه نپذیر، زیرا وقتی امیال جسمانی‌شان بر تعهدی که به مسیح سپرده‌اند، چیره گردد، می‌خواهند بار دیگر ازدواج کنند. **12** به این ترتیب، به سبب شکستن پیمان اولشان با مسیح، مورد محکومیت قرار می‌گیرند. **13** از این گذشته، بیوه جوان ممکن است به بیکاری و تنبلی عادت کند، و خانه به خانه بگردد و در مورد این و آن به بدگویی بپردازد در کار دیگران فضولی کرده، بیوه‌ده‌گویی نماید. **14** پس به نظر من، بهتر است که بیوه‌های جوان ازدواج کنند و بچه‌دار شوند و به خانه‌داری بپردازند، تا کسی نتواند از کلیسا غیب و ایرادی بگیرد. **15** زیرا چنانکه پیداست، عده‌ای از بیوه‌ها از کلیسا روگردان شده، شیطان را پیروی می‌کنند. **16** بار دیگر یادآوری می‌کنم که خویشان هر بیوه‌زن باید خرج او را بدهند و این بار را بر دوش کلیسا نگذارند، تا کلیسا بتواند از بیوه‌زنانی نگهداری کند که براستی کسی را ندارند. **17** مشایخی که امور کلیسا را خوب اداره می‌کنند، سزاوار احترام و دستمزدی کافی هستند، به‌خصوص آنانی که در کار موعظه و تعلیم کلام خدا زحمت می‌کشند. **18** زیرا در کتب مقدّس آمده: «دهان

تقوا را پیشه خود ساز؛ به خدا اعتماد کن؛ انسان‌ها را محبت نما؛
 صبور و مهربان باش. **12** در جنگ نیکوی ایمان به خوبی بجنگ و
 به دست آور آن زندگی جاوید را که خدا تو را به آن فراخواند، آن
 هنگام که در حضور گواهان بسیار، اعتراف نیکو کردی. (aiōnios)
g166 **13** در حضور خدایی که به همه زندگی می‌بخشد، و در
 حضور مسیح عیسی که با دلیری در برابر پُتیوس پیلاتس شهادت
 داد، به تو سفارش می‌کنم **14** که تمامی اوامر خدا را انجام دهی، تا
 کسی نتواند از حال تا بازگشت خداوند ما عیسی مسیح، عیبی در تو
 بیابد؛ **15** زیرا خدای متبارک که تنها قادر متعال و شاه شاهان و سرور
 سروران است، در زمان معین مسیح را خواهد فرستاد. **16** تنها اوست
 که فناپذیر است، و در نوری سکونت دارد که کسی را یارای نزدیک
 شدن به آن نیست، و هیچ بشری او را ندیده و نخواهد دید. عزت و
 قدرت تا به ابد بر او باد. آمین. (aiōnios g166) **17** به کسانی که
 در این دنیا ثروتی دارند بگو که مغرور نشوند و به آن امید نیندند چون
 دیر یا زود از بین خواهد رفت، بلکه امیدشان به خدا باشد که هر چه
 لازم داریم سخاوتمندانه برای ما فراهم می‌سازد تا از آنها لذت ببریم.
(aiōn g165) **18** به ایشان بگو دارایی خود را در راه خیر صرف
 کنند و در نیکوکاری ثروتمند باشند؛ با شادی به محتاجان کمک
 نمایند، و همیشه آماده باشند تا از ثروتی که خدا به ایشان عطا کرده
 است، به دیگران نفعی برسانند. **19** با این کارهای نیک، ایشان
 گنجی واقعی برای خود ذخیره می‌کنند که بنیان خوبی برای آینده
 است، تا آن حیاتی را به دست آورند که زندگی واقعی است. **20** ای
 تیموتائوس، آنچه را که خدا به تو به امانت سپرده است، حفظ کن.
 خود را درگیر بحث‌های بیهوده نکن، به‌خصوص با کسانی که دم از
 علم و دانش می‌زنند. **21** بعضی از این دسته افراد، در اثر همین
 بحث‌ها، ایمانشان را از دست داده‌اند. فیض خداوند با تو باد.

دوم تیموتائوس

1

این نامه از طرف پولس است، که طبق اراده خدا، رسول و را مورد لطف و رحمت خود قرار دهد، زیرا بارها به دیدن من آمد و فرستاده عیسی مسیح می باشد. من مأموریت یافته ام که این وعده خدا باعث دلگرمی و شادی من گردید. او هیچگاه از زندانی بودن من عار را در همه جا اعلام کنم که هر که به مسیح ایمان آورد، زندگی جاوید نداشت، **17** بلکه به محض رسیدن به روم، همه جا به دنبال من خواهد یافت. **2** این نامه را به فرزند عزیزم، تیموتائوس می نویسم. از گشت تا اینکه مرا پیدا کرد. **18** خداوند در روز بازگشت مسیح بر او خدای پدر و خداوندان عیسی مسیح، خواستار فیض و رحمت و رحمت فرماید. تو خود به خوبی آگاهی که خدمات او در آفئس آرامش برای تو می باشد. **3** وقتی پیوسته، شب و روز تو را در دعاهایم جقدر مفید بوده است.

2

به یاد می آورم، خدا را سپاس می گویم، خدایی را که با وجدانی پاک، مانند نیاکانم خدمت می کنم. **4** نمی دانی جقدر مشتاق دیدارت هستم و تا چه حد از دیدن مجدد تو شاد خواهم شد، زیرا همیشه اشکهایی را که به هنگام وداع می ریختی، به یاد دارم. **5** هیچگاه از یاد نمی برم چه ایمان خالصی به خداوند داشتی، درست مانند مادرت یونیکو و مادر بزرگت لوتیز؛ و اطمینان دارم که حالا نیز ایمانت به همان اندازه مستحکم است. **6** به همین جهت، می خواهم یادآوری کنم که آن عطای خدا را که در توست شعله ور سازی، همان عطایی که خدا به هنگام دعا و با دستگذاری من بر تو، در وجود تو قرار داد. **7** زیرا آن روحی که خدا به ما بخشیده، نه روح ترس، بلکه روح قوت و محبت و انضباط است. **8** هرگز از شهادت دادن به دیگران درباره خداوندان عار نداشته باش. در ضمن، از من نیز که به خاطر او در زندانم عار نداشته باش؛ بلکه با اتکا به قدرتی که خدا به تو می بخشد، تو نیز آماده باش تا با من به خاطر انجیل زحمت ببینی. **9** این خداست که ما را نجات داد و برای زندگی مقدس برگزید، نه به دلیل لیاقت ما، بلکه به سبب اینکه پیش از آفرینش جهان اراده فرموده بود فیض خود را به وسیله عیسی مسیح به ما نشان دهد. (aiōnios) **g166** **10** و حال، با ظهور نجات دهنده مان عیسی مسیح، اراده او آشکار شده است؛ او قدرت مرگ را در هم شکست، و به ما راه ورود به زندگی جاوید را نشان داد که همانا ایمان آوردن به پیغام انجیل اوست؛ **11** و برای اعلام و تعلیم همین پیغام است که خدا مرا برگزیده تا رسول و فرستاده او باشم. **12** به همین دلیل است که در این زندان متحمل زحمات هستم، اما شرمگین نیستم که مانند یک مجرم در زندان به سر می برم، زیرا می دانم به چه کسی ایمان آورده و اعتماد کرده ام، و یقین دارم که او می تواند امانتم را تا روز بازگشت خود محفوظ نگاه دارد. **13** به سخنان و تعلیم صحیحی که از من شنیدی، محکم بچسب و از آنها سرمشق بگیر، بخصوص از ایمان و محبتی که عیسی مسیح می بخشد. **14** آن امانت نیکو، یعنی عطای الهی را به کمک روح القدس که در وجود تو ساکن است، حفظ کن. **15** همان طور که می دانی، تمام مسیحیانی که از ایالت آسیا به

چنین بحث‌هایی می‌باشند. **18** این دو از راه راست منحرف شده‌اند ایشان افکاری آلوده و فاسد دارند و از ایمان برگشته‌اند. **9** اما همیشه و تعلیم می‌دهند که روز قیامت فرا رسیده است، و به این ترتیب ایمان اینطور نخواهد ماند، و یک روز گمراهی و نادانی‌شان بر همه آشکار عده‌ای را تضعیف کرده‌اند. **19** اما حقایق الهی پا برجا می‌ماند و خواهد گردید، چنانکه نادانی نبین و می‌بیرس آشکار شد. **10** اما تو، هیچ چیز نمی‌تواند آن را تکان دهد؛ همچون سنگ زیر بنایی است تیموتائوس، خود می‌دانی که من چه تعلیم می‌دهم، چگونه زندگی که بر روی آن، این دو جمله نوشته شده است: «خداوند کسانی را می‌کند، و هدف من در زندگی چیست. تو از ایمان و صبر و محبت که واقعاً به او تعلق دارند می‌شناسد» و «آنانی که خود را از آن مسیح و بردباری من آگاهی؛ **11** و شاهد زحمات و رنج‌هایی که در راه می‌داند، باید از اعمال نادرست دوری کنند.» **20** در خانهٔ شخص اعلام پیغام انجیل کشیدم هستی؛ و به یاد داری که در انطاکیه، قونیه ثروتمند، همه نوع ظرف وجود دارد، از ظروف طلا و نقره گرفته تا و لستره با چه سختیها و رنج‌هایی مواجه شدم. اما خداوند مرا از همهٔ ظروف چوبی و گلی. از ظرف‌های گرانها برای مصارف عالی استفاده این خطرات نجات داد. **12** در واقع، همهٔ آنانی که می‌خواهند می‌شود، و از ظرف‌های ارزان برای مصارف عادی. **21** اگر کسی خود مطابق ارادهٔ خدا زندگی کند، از دشمنان مسیح عیسی رنج و آزار را از گناه دور نگاه دارد، مانند ظرف گرانها خواهد بود و مسیح برای خواهند دید. **13** اما افراد نادرست و علمای دروغین، روزبه‌روز بدتر هدف‌های عالی، او را به کار خواهد گرفت. **22** از هر آنچه شهوات شده، بسیاری را فریب خواهند داد و خود نیز فریب شیطان را خواهند جوانی را برمی‌انگیزد، بگریز، و با کسانی که با دلی پاک، خداوند را خورد. **14** اما تو باید به آنچه آموختی، ایمان راسخ داشته باشی. تو می‌خوانند، در پی عدالت، ایمان، محبت و صلح و صفا باش. **23** به صحت و درستی آنها اطمینان داری زیرا می‌دانی که آنها را از افراد باز تکرار می‌کنم: خود را درگیر بحث‌های بچ و بی‌معنی نکن، چون قابل اعتمادی آموخته‌ای؛ **15** خودت نیز از کودکی کتب مقدس را این گونه بحث‌ها باعث خشم و نزاع می‌گردد. **24** مرد خدا نباید فراموشی. این کتابها به تو حکمت بخشیده‌اند تا بدانی که دست اهل مجادله و دعوا باشد، بلکه باید با صبر و ملامت، کسانی را یافتن به نجات، از راه ایمان به عیسی مسیح امکان‌پذیر است. **16** که در اشتباهند، به راه راست هدایت کند. **25** مخالفان را باید با در واقع، تمام کتب مقدس الهام خداست و سودمند است تا حقیقت ملامت و نرم‌خویی راهنمایی نماید، به این امید که خدا به ایشان را به ما تعلیم دهد، و آنچه را که در زندگی ما نادرست است، به ما توبه عنایت فرماید تا به شناخت حقیقت برسند، **26** و به سر عقل تذکر دهد. همچنین وقتی راه را به اشتباه می‌پیمایم، ما را اصلاح بیابند و از دام ابلیس که ایشان را اسیر خود ساخته تا اراده‌اش را به می‌کند و آنچه را که درست است، به ما تعلیم می‌دهد. **17** خدا به‌وسیلهٔ کلامش ما را از هر جهت آماده و مجهز می‌سازد تا به همه انجام برسانند، رهایی یابند.

3

اما این را نیز باید بدانی که در روزهای آخر، زمانهای بسیار دشواری روی خواهد داد، **2** زیرا مردمان، خودمحور، پولدوست، خودستا، متکبر، بدزبان، نامطمین نسبت به والدین، و ناسپاس بوده، هیچ چیز را مقدس نخواهند شمرد. **3** همچنین فاقد محبت، بی‌گذشت، تهمت‌زن، ناپرهیزگار، خشن و متنفر از نیکویی خواهند بود. **4** در آن زمان، خیانت در دوستی امری عادی به نظر خواهد آمد. انسانها لذت را بیشتر از خدا دوست خواهند داشت؛ **5** به ظاهر افرادی دیندار خواهند بود، اما قدرت آن را انکار خواهند کرد. می‌گویند. **4** ایشان توجهی به پیغام راستین کلام خدا نخواهند نمود، تو را با این قبیل افراد کاری نباشد. **6** این گونه افراد هستند که با هزاران نیرنگ به خانه‌های مردم راه پیدا می‌کنند و با زنان کم‌عقل که گذشته گناه‌آلودی داشته‌اند، طرح دوستی می‌ریزند و تعلیم غلط خود را به خورد ایشان می‌دهند. **7** چنین زنان همواره کسانی را که تعلیم جدیدی می‌آورند، پیروی می‌کنند، اما هرگز به شناخت حقیقت و زمان رحلت من فرا رسیده است. **7** در جنگ نیکو جنگیده‌ام، دست نمی‌یابند. **8** همان‌گونه که نبین و می‌بیرس با موسی مخالفت و مسابقه را به پایان رسانده‌ام، و خدمت خود را با وفاداری انجام می‌کردند، این معلمین نیز با حقیقت و راستی مخالفت می‌کنند؛ داده‌ام. **8** حال، تاجی در آسمان انتظار مرا می‌کشد، تاجی که

خداوند ما مسیح، آن داور عادل، در روز بازگشت خود به من خواهد داد؛ اما نه فقط به من، بلکه به تمام کسانی که با زندگی‌شان نشان می‌دهند که مشتاقانه منتظر بازگشت او هستند. **9** سعی کن هر چه زودتر نزد من بیایی، **10** زیرا دیماس مرا ترک کرده است؛ او به خاطر علائق و دلبستگی‌هایش به امور این دنیا، به تسالونیکه‌ی رفته است. در ضمن کریسکیس به غلاطیه و تیتوس به دلماطیه رفته‌اند.

(aiōn g165) 11 فقط لوقا پیش من است. هرگاه آمدی، مرقس را نیز با خود بیاور، زیرا به کمک او احتیاج دارم. **12** تینیکوس هم دیگر اینجا نیست چون او را به افسس فرستادم. **13** وقتی می‌آیی، فراموش نکن ردای مرا که در شهر تروآس نزد کارپوس گذاشته‌ام، همراه بیاوری. در ضمن، کتابها، بخصوص اوراق پوستی را نیز بیاور.

14 اسکندر مسگر به من بسیار بدی کرد؛ خداوند خودش او را تنبیه کند. **15** تو نیز خود را از او دور نگاه دار، چون او با گفته‌های ما به مخالفت برخاسته است. **16** در نخستین جلسه دادگاه، هیچ‌کس برای کمک به من، در جلسه حضور نیافت؛ همه مرا ترک کردند. امیدوارم خدا این خطا را به حساب ایشان نگذارد. **17** اما خداوند خودش مرا یاری نمود و فرصت داد تا با دلیری پیغام نجاتبخش انجیل را به گوش همه قومهای دنیا برسانم. او مرا از مرگ حتمی نجات داد و نگذاشت طعمه شیران بشوم. **18** بله، خداوند مرا از هر اتفاق بدی حفظ خواهد کرد و سلامت به ملکوت آسمانی خود خواهد رساند. جلال تا ابد از آن خداوند باد. آمین. **(aiōn g165) 19**

سلام مرا به پریسکیلا و آکیلا برسان، همچنین به کسانی که در خانه اُنیسیفوروس هستند. **20** اراستوس در قرنتس ماند؛ تروفیموس را نیز که بیمار بود، در میلیتوس ترک کردم و آمدم. **21** سعی کن قبل از زمستان اینجا باشی. یوپولوس، پودنس و لینوس، کلادیا و همه برادران سلام می‌رسانند. **22** عیسی مسیح خداوند با روح تو باد. فیض خداوند با شما باد.

سیاه دارد و بی‌ایمان است، هیچ چیز برایش پاک نیست، زیرا هم فکرش فاسد و آلوده است و هم وجدانش. **16** این‌گونه انسانها ادعا می‌کنند که خدا را می‌شناسند، اما با کردارشان او را انکار می‌کنند.

است. من فرستاده شده‌ام تا ایمان برگزیدگان خدا را تقویت کنم و به آنها نفرت‌انگیز و یاغی‌اند و به درد هیچ کار خوبی نمی‌خورند.

2 اما تو روش صحیح زندگی مسیحی را تعلیم ده. **2** به مردان سالخورده تعلیم ده که باوقار و متین و خویشتندار بوده، ایمانی صحیح داشته باشند، و هر کاری را از روی محبت و صبر انجام دهند. **3** به زنان سالخورده نیز بیاموز که در زندگی و رفتار خود باوقار باشند، غیبت نکنند، اسیر شراب نبوده، آنچه را که نیکوست، به دیگران تعلیم دهند، **4** تا بتوانند به زنان جوانتر بیاموزند که چگونه شوهر و فرزندان خود را دوست بدارند، **5** عاقل و پاکدامن باشند، و کذب‌نویی شایسته و همسری مطیع برای شوهر خود باشند، تا کسی بهانه‌ای برای بدگویی از کلام خدا نیابد. **6** همچنین، جوانان را نصیحت کن تا پرهیزگار و خرداندیش باشند. **7** تو خود نیز باید با انجام هر کار نیک، برای ایشان نمونه باشی؛ در تعلیم خود، اخلاص و جدیت به خرج بده. **8** سخنان نیز باید منطقی و معقول باشد، تا کسانی که با تو مخالفت می‌کنند، چون فرصت بد گفتن از ما نیابند، خجل شوند. **9** غلامان را نصیحت کن که از دستورهای ارباب خود اطاعت کنند و بکوشند تا در هر امری رضایت خاطر ایشان را فراهم سازند؛ در مقابل گفته‌های ارباب خود نیز جواب پس ندهند؛ **10** یادآوری کن که از ایشان دزدی نکنند، بلکه در عمل نشان دهند که از هر جهت قابل اعتماد هستند، به‌گونه‌ای که تعلیم درباره‌ی خدا و نجات‌دهنده‌ی ما را از هر حیث، جذّاب و گیرا سازند. **11** زیرا فیض خدا ظاهر شده است، فیضی که سرچشمه‌ی نجات برای همه‌ی مردم است، **12** و به ما می‌آموزد که از زندگی بی‌بند و بار و خوشگذرانی‌های گناه‌آلود دست بکشیم و زندگی پاک و خدایسندانه‌ی در این دنیا داشته باشیم. **(aiōn g165) 13** اگر چنین زندگی کنیم، می‌توانیم با امید و اشتیاق، منتظر روز مبارکی باشیم که در آن، خدای بزرگ و نجات‌دهنده‌مان عیسی مسیح باشکوه و جلال‌ظاهر می‌شود. **14** او جان خود را در راه گناهان ما فدا ساخت تا ما را از هر شرارتی رهایی بخشد، و ما را طاهر سازد، و از ما قومی پدید آورد که به شکلی خاص متعلق به او بوده، عمیقاً مشتاق انجام اعمال نیک باشند. **15** این حقایق را تعلیم ده و مؤمنان را به انجام آنها تشویق کن. هرگاه لازم دیدی، با قدرت و اختیار کامل ایشان را توبیخ و اصلاح نما. اجازه نده کسی سخنان تو را خوار بشمارد.

3 به ایمانداران یادآوری کن که فرمانروایان و مقامات حکومتی را اطاعت و احترام نمایند، و همواره آماده‌ی انجام کار نیک باشند. **2** به دلش پاک است، همه چیز برایش پاک است؛ اما کسی که دلی

ایشان بگو که درباره هیچ کس بدگویی نکنند، و از دعوا دوری کنند و فروتنی واقعی را به همه نشان دهند. **3** ما نیز زمانی نادان و یاغی و گمراه و اسیر شهوتها و لذتهای ناپاک بودیم. زندگی ما پر بود از کینه و حسادت؛ همه از ما نفرت داشتند، ما نیز از همه متنفر بودیم. **4** اما زمانی رسید که مهربانی و لطف نجات‌دهنده ما خدا آشکار شد، **5** و ما را نجات داد، اما نه به خاطر کارهای نیکویی که انجام داده بودیم، بلکه فقط در اثر رحمتی که نسبت به ما داشت. او با شستن گناهانمان، تولدی نو و زندگی‌ای تازه که از روح‌القدس است، بخشید. **6** در اثر کاری که نجات‌دهنده ما عیسی مسیح انجام داد، خدا روح‌القدس را به فراوانی به ما عطا فرمود، **7** تا به فیض او، بی‌گناه به شمار بیاییم، و اطمینان داشته باشیم که زندگی ابدی را به ارث خواهیم برد. (**aiōnios g166**) **8** این مطالب همه درست و صحیح می‌باشند. از این رو، می‌خواهم آنها را با تأکید به ایمانداران یادآوری کنی، تا ایشان همواره به انجام اعمال نیکو بپردازند، زیرا این امور برای همه انسانها خوب و مفید است. **9** خود را درگیر مناقشات احمقانه و نسب‌نامه‌ها و جرّ و بحث بر سر شریعت مساز، زیرا بی‌فایده هستند و دردی را نیز دوا نمی‌کنند. **10** اگر کسی باعث ایجاد تفرقه و جدایی شود، یکی دو بار به او هشدار بده. پس از آن دیگر کاری با او نداشته باش، **11** زیرا می‌دانی که چنین شخصی گمراه است و غوطه‌ور در گناه، و گناهان خودش او را محکوم می‌سازد. **12** در نظر دارم آرتیماس یا تیخیکوس را نزد تو بفرستم. هرگاه یکی از این دو به آنجا رسید، هر چه زودتر به نیکوپولیس نزد من بیا، زیرا تصمیم دارم زمستان را در آنجا بگذرانم. **13** تا حد امکان به زیناس و اپلس کمک کن تا به سفر خود ادامه دهند، و هر چه احتیاج دارند برای ایشان تدارک ببین؛ **14** تا به این ترتیب اعضای کلیساهای ما یاد بگیرند که در رفع نیازهای ضروری انجام کارهای نیک کوشا باشند و زندگی خود را بی‌ثمر سپری نکنند. **15** همه کسانی که نزد من هستند به تو سلام می‌رسانند. تو نیز به ایمانداران آنجا که ما را دوست می‌دارند، سلام برسان. فیض خداوند با همه شما باد.

من مدیونی. 20 بله، برادر عزیزم، این محبت را در حق من انجام ده، تا دل خسته من شاد شود و مسیح را سپاس گویم. 21 این نامه این نامه را برایت می‌نویسم، چون یقین دارم که هر چه از تو تقاضا کنم، حتی بیشتر از آن را انجام خواهی داد. 22 در ضمن، اتاقی نیز برای من آماده کن، زیرا امیدوارم که خدا دعای شما را مستجاب فرموده، اجازه دهد که به زودی نزد شما آیم. 23 همزندان من ایپافراس، که او نیز به سبب اعلام پیغام انجیل عیسی مسیح زندانی است، سلام می‌رساند. عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستم. 24 همچنین همکاران من، مرقس، آرسترخوس، دیماس و لوقا سلام می‌رسانند. 25 فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما باد.

می‌کنم، 5 زیرا از دیگران می‌شنوم که چه ایمان استواری به عیسی خداوند داری، و چه محبتی در حق همه مقدّسان، یعنی در حق ایمانداران انجام می‌دهی. 6 دعا می‌کنم که ایمان و اعتمادی را که به خداوند داری، با دیگران در میان بگذاری، تا ایشان نیز تحت تأثیر قرار گیرند و ببینند که چه نیکویی‌ها و مواهبی از عیسی مسیح نصیب تو شده است. 7 من خودم از محبت تو ای برادر، شادی و تسلی پیدا کرده‌ام، زیرا مهربانی تو دل‌های ایمانداران را تازه کرده است. 8 از این رو، گرچه در مسیح حق دارم جسارت کنم و به تو دستور دهم تا آنچه را که درست است انجام دهی، 9 اما بر اساس محبت، ترجیح می‌دهم آن را به شکل خواهش مطرح کنم. بله، من، پولس پیر، که اکنون به خاطر خدمت به مسیح عیسی زندانی نیز شده‌ام، 10 از تو استدعا می‌کنم که با فرزندم، آنیسیموس که در زمان حبس خود، پدر ایمانی او شدم، مهربان باشی. 11 اینیسیموس (با اینکه معنی نامش «مفید» است) در گذشته برای تو مفید نبوده است، اما اکنون چه برای تو و چه برای من مفید است. 12 حال که او را نزد تو باز می‌گردانم، درست مانند این است که قلب خود را می‌فرستم. 13 می‌خواستم او را نزد خود نگاه دارم، تا در این مدتی که به سبب اعلام پیغام انجیل در زندان به سر می‌برم، به جای تو مرا کمک کند. 14 اما نخواستم بدون موافقت تو این کار را انجام دهم تا نیکوکاری تو از روی اجبار نباشد، بلکه از روی میل و اختیار. 15 شاید او به این دلیل برای مدتی کوتاه از تو جدا شد تا برای همیشه نزد تو بازگردد، (aiōnios g166) 16 اما نه دیگر به‌عنوان غلام و برده، بلکه برتر از غلام، به‌عنوان برادری عزیز. او برای من بسیار عزیز است، اما برای تو عزیزتر، هم به‌عنوان یک همنوع و هم به‌عنوان برادر در خداوند. 17 اگر واقعاً مرا دوست خود می‌دانی، به همان صورت که از من استقبال می‌کردی، از او نیز استقبال کن و او را بپذیر. 18 اگر هم پیش از این ضرری به تو رسانده یا چیزی به تو بدهکار باشد، آن را به حساب من بگذار. 19 من، پولس، این را به دست خودم می‌نویسم که آن را پس خواهم داد. البته لازم به یادآوری نیست که تو خودت جانت را به

عظیمی بی‌اعتنا باشیم؟ زیرا این مؤده را ابتدا عیسی‌ای خداوند اعلام نمود، و بعد کسانی که آن را از دهان او شنیدند، آن را برای ما تأیید کردند. **4** خدا نیز با نشانه‌ها، کارهای شگفت‌انگیز، معجزات گوناگون و عطایایی که روح‌القدس مطابق اراده خود می‌بخشد، صحت کلام ایشان را ثابت نمود. **5** به یاد داشته باشید که خدا عالم آینده را که از آن سخن می‌گوییم، زیر فرمان فرشتگان قرار نداده است. **6** اما در جایی از کتب مقدّس، شخصی شهادت داده و کامل وجود اوست. او با کلام نیرومند خود تمام عالم هستی را اداره می‌کند. او به این جهان آمد تا جانش را فدا کند و ما را پاک ساخته، گذشته گناه‌لود ما را محو نماید؛ پس از آن، در بالاترین مکان افتخار، یعنی به دست راست خدای متعال نشست. **4** به این طریق، او از فرشته‌ها برتر گردید. نام او نیز گواه بر این برتری است: «پسر فرمان او، چیزی باقی نگذاشته که مطیع او نباشد. ولی تا به حال حاضر نمی‌بینیم که همه چیز زیر فرمان انسان درآمده باشد؛ **9** اما عیسی را می‌بینیم که اندک زمانی پایین‌تر از فرشتگان قرار گرفت و اکنون در اثر فدا کردن جان خود در راه ما، خدا تاج جلال و افتخار فرموده: «من پدر او خواهم بود، و او پسر من.» **6** و هنگامی که فرزند ارشد او به جهان می‌آمد، فرمود: «همه فرشتگان خدا او را پرستش نمایند!» **7** خدا درباره فرشتگان می‌فرماید: «او فرشتگانش را همچون باد می‌فرستد، و خدمتگزارانش را مانند شعله‌های آتش.» بسیاری را وارد جلال سازد. از این رو، به‌جا و مناسب بود که باعث **8** اما درباره پسرش می‌فرماید: «ای خدا، سلطنت تو تا ابد برقرار برساند که برای تحقق رسالتش ضروری بود. **11** حال که ما به‌وسیله عدالت را دوست داری و از شرارت بیزار؛ بنابراین، خدا، یعنی خدای تو، تو را بیش از هر کس دیگر به روغن شادمانی مسح کرده است.» **10** او همچنین به پسر می‌گوید: «خداوند، در ازل، تو بنیاد زمین را نهادی، و آسمانها را به دست خود ساختی. **11** آنها فانی می‌شوند، اما تو باقی هستی. همه آنها همچون جامه کهنه، پوسیده خواهند شد. **12** مانند ردا آنها را در هم خواهی پیچید و همچون جامه کهنه به دور خواهی افکند. اما تو جاودانی هستی و برای تو هرگز پایانی وجود ندارد.» **13** خدا به هیچ‌یک از فرشتگانش نگفت: «به دست راست من بنشین تا دشمنان را زیر پایت بیفکنم.» **14** زیرا فرشته‌ها فقط روح‌هایی خدمتگزار هستند، و برای کمک و مراقبت از کسانی فرستاده می‌شوند که وارث نجات خواهند شد.

پس حال که بی‌بردی عیسی مسیح دارای چه مقام والایی است، باید به پیغام و کلامی که شنیده‌ایم، به دقت توجه نماییم، مبدا ایمان خود را از دست بدهیم. **2** زیرا اگر پیغام و کلامی که به‌وسیله فرشتگان آورده شد، دارای اعتبار و لازم‌الاجرا بود، و هر که از آن تخلف و نافرمانی می‌کرد، به حق مجازات می‌شد، **3** چگونه امکان دارد که ما از مجازات بگریزیم، اگر نسبت به چنین نجات

که باشیم، خدا تک ما را می‌شناسد؛ چشمان تیزبین خدای زنده، همه ما را چنانکه هستیم می‌بیند. چیزی وجود ندارد که از نظر خدا پنهان بماند، و به اوست که باید سرانجام حساب پس بدهیم. **14** نمی‌دهد. **14** خوراک سنگین برای بالغان است که با تمرین مداوم، پس حال که کاهن اعظمی داریم که از آسمانها عبور کرده، یعنی یاد گرفته‌اند چگونه نیک و بد را از هم تشخیص دهند.

6 عیسی، پسر خدا، بیاید ایمانی را که اعتراف می‌کنیم، محکم نگاه داریم. **15** این کاهن اعظم از ضعفهای ما بی‌خبر نیست، زیرا او خود در همین امور وسوسه شد، اما هرگز به زانو در نیامد و گناه نکرد. **16** پس بیاید با اطمینان به حضور تخت پر فیض خدا برویم تا او رحمت خود را شامل حال ما سازد و به لطف خود، ما را به هنگام نیاز یاری فرماید.

5 در دین یهود، هر کاهن اعظم از میان انسانها انتخاب شده، منصوب می‌گردد تا در امور الهی نماینده انسانها باشد و هدایا و قربانی‌ها برای گناه به خدا تقدیم کند. **2** چنین کاهن اعظمی قادر است تا با افراد نادان و گمراه با ملایمت رفتار کند، چرا که خودش نیز دستخوش ضعف‌هاست. **3** به همین جهت است که باید برای گناهان خود، و نیز گناهان قومش قربانی تقدیم کند. **4** اما نباید بازگرداند. اینان پسر خدا را بار دیگر برای خود مصلوب می‌کنند و در فراموش کرد که هیچ‌کس نمی‌تواند به میل خود، کاهن اعظم شود؛ کاهن را باید خدا برگزیند، همان‌گونه که هارون را نیز خدا برگزید و معین فرمود. **5** به همین ترتیب، مسیح نیز شخصاً خود را به مقام پر افتخار کاهن اعظم نرساند، بلکه خدا او را به این مقام منصوب کرد. خدا به او فرمود: «تو پسر من هستی؛ امروز من پدر تو شده‌ام.» **6** همچنین، در جای دیگر به او گفت: «تو تا ابد کاهن هستی، کاهنی همانند ملکیصدیق.» **7** (aiōn g165) یا این حال، مسیح وقتی در این دنیا به سر می‌برد، با اشک و آه و اندوه عمیق به درگاه خدا دعا و استغاثه می‌کرد تا او را از قدرت مرگ نجات بخشد. خدا نیز دعای او را به سبب اطاعت کاملش مستجاب فرمود. **8** با اینکه عیسی پسر خدا بود، اما با درد و غذایی که متحمل شد، اطاعت را آموخت. **9** پس از گذراندن این تجربه بود که نشان داد به حد کمال رسیده و می‌تواند نجات ابدی را نصیب آتانی سازد که از او اطاعت می‌نمایند؛ **10** (aiōnios g166) خدا او را معین فرمود تا کاهن اعظم باشد، کاهنی همانند ملکیصدیق. **11** درباره این کاهن اعظم، سخن بسیار است، اما شرح آنها دشوار است، به‌خصوص اینکه درک روحانی‌تان کُند و گوشه‌ایان سنگین شده است! **12** مدتی طولانی است که شما مسیحی هستید، و اکنون باید معلم دیگران شده باشید؛ اما چنان در ایمان عقب مانده‌اید که نیاز دارید کسی از سر نو، الفبای کلام خدا را به شما بیاموزد. مانند نوزادی هستید که جز شیر قادر به خوردن چیزی نیست. به اندازه

همان اسحاق باشد. **16** وقتی شخصی برای کسی قسم می‌خورد، کتب مقدّس چیزی درباره مرگ او نوشته نشده است. **9** چهارم، معمولاً به نام کسی سوگند یاد می‌کند که از او بزرگتر است. این حتی می‌توان گفت که «لاوی»، که جدّ همه کاهنان یهود بود، از سوگند، تضمین کننده گفته اوست و به هر نوع بحث و کشمکش طریق ابراهیم، به ملکیصیدق هدیه داد؛ **10** زیرا زمانی که ملکیصیدق میان آن دو خانمه می‌دهد. **17** خدا نیز قسم خورد تا از این راه، به به دیدار ابراهیم آمد، گرچه لاوی هنوز به دنیا نیامده بود، اما می‌توان آنانی که از او وعده کمک دریافت کرده بودند، اطمینان بخشید و گفت در این وقت در داخل بدن ابراهیم بود. **11** پنجم، اگر کهانت ایشان را خاطر جمع سازد که هرگز در وعده و اراده‌اش تغییری نخواهد لایوان که بر پایه شریعت بود، می‌توانست انسان را به کمال برساند، داد. **18** به این ترتیب، خدا به ما، هم وعده کمک داده است و هم دیگر چه نیازی بود که کاهنی دیگر که همانند ملکیصیدق است و نه در مورد آن قسم خورده است، پس ما می‌توانیم در خصوص این دو همانند لایوان و هارون، ظهور کند؟ **12** به علاوه، زمانی که خدا عامل، یعنی وعده و قسم، یقین داشته باشیم، زیرا محال است که کاهنی از نوع دیگر می‌فرستد، باید شریعت و حکم و روش خود خدا دروغ بگوید. اکنون، تمام کسانی که برای رستگاری به خدا پناه را نیز در این خصوص تغییر دهد، تا این امر میسر گردد. چنانکه می‌آورند، با دریافت چنین اطمینانی، جرّائی تازه می‌یابند، و می‌توانند همه می‌دانیم، مسیح از قبیله کاهنان یعنی قبیله لاوی نبود، بلکه به اطمینان کامل داشته باشند که خدا مطابق وعده‌اش، نجاتشان خواهد قبیله یهودا تعلق داشت که برای کهانت انتخاب نشده بود، و موسی داد. **19** امید کاملی که ما به نجات خود داریم، برای جان ما هیچگاه چنین خدمتی را به قبیله یهودا محول نکرده بود. **15** پس به همچون لنگری است نیرومند که به هنگام توفانها ما را ثابت و استوار طور واضح می‌بینیم که خدا، حکم و روش خود را تغییر داد؛ زیرا نگاه می‌دارد. همین امید است که ما را به داخل قدس درونی می‌برد. مسیح که کاهن اعظم جدید و همانند ملکیصیدق است، **16** مطابق

20 اما عیسی جلوتر از ما وارد این جایگاه شده، تا در مقام کاهن اعظم، همانند ملکیصیدق، برای ما شفاعت کند. (aiōn g165)

7 این ملکیصیدق، هم پادشاه سالمیم بود و هم کاهن خدای متعال. زمانی که ابراهیم چندین پادشاه را شکست داده بود و به دیار خود بازمی‌گشت، ملکیصیدق به دیدن او رفت و او را برکت داد. **2** ابراهیم نیز از همه غنایم جنگی، به او دهیک داد. اما معنی نام ملکیصیدق، نخست «پادشاه عدالت» است، و بعد، «پادشاه سالمیم»، یعنی پادشاه صلح و صفا. **3** از آنجا که در کتب مقدّس، چیزی درباره پدر و مادر و شجره‌نامه‌اش نوشته نشده، و در آنها از زمان آغاز زندگی‌اش و پایان آن سخنی به میان نیامده، لذا شبیه به پسر خدا می‌گردد و کاهنی همیشگی باقی می‌ماند. **4** ملاحظه کنید این ملکیصیدق چه سمت بزرگی داشته است: نخست آنکه حتی ابراهیم، نیای بزرگ قوم اسرائیل، یک دهم تمام درآمد خود را به او هدیه داد. **5** حال بنا بر شریعت موسی، کاهنانی که از نسل لاوی هستند می‌باید از برادران اسرائیلی خود دهیک بگیرند، که آنها نیز از نسل ابراهیم‌اند. **6** اما با اینکه ملکیصیدق نسبتی با او نداشت، ابراهیم به او این هدیه را داد. دوم آنکه ملکیصیدق، ابراهیم را که وعده‌های خدا را دریافت کرده بود، برکت داد. **7** به طوری که همه می‌دانند، کسی که قدرت و اختیار دادن برکت دارد، بزرگتر از کسی است که برکت را دریافت می‌کند. **8** سوم، کاهنان یهودی که دهیک را جمع‌آوری می‌کنند، انسانهایی فانی هستند. اما در خصوص ملکیصیدق، گویی خدا شهادت می‌دهد که او هنوز زنده بوده، زیرا در

شده که از حیات بی‌پایان جاری است. **17** در مزامیر نیز به همین موضوع اشاره شده که: «تو تا ابد کاهن هستی، کاهنی همانند ملکیصیدق». (aiōn g165) **18** بله، شریعت و روش سابق کهانت، که بر اساس اصل و نسب بود، کنار گذاشته شد زیرا بی‌فایده و ضعیفتر از آن بود که بتواند به کسی امید نجات ببخشد، **19** زیرا شریعت چیزی را کامل نکرد. اما اکنون ما امید بهتری داریم که از طریق آن به خدا نزدیک شویم. **20** و این روش جدید با سوگند همراه بود. فرزندان هارون بدون هیچ سوگندی کاهن شدند، **21** اما کهانت عیسی با سوگند همراه بود، زیرا خدا به او گفت: «خداوند سوگند خورده است و از آن برنخواهد گشت، که تو تا ابد کاهن هستی.» (aiōn g165) **22** بر اساس این قسم خدا، عیسی می‌تواند موفقیت این عهد و پیمان جدید و بهتر را برای همیشه تضمین کند. **23** در آن روش و پیمان قدیم، تعداد کاهنان می‌بایست زیاد باشد، زیرا مرگ مانع از ادامه خدمت آنها می‌شد. **24** اما عیسی، از آنجا که تا ابد زنده است، برای همیشه کاهن می‌باشد و نیازی به جانشین ندارد. (aiōn g165) **25** بنابراین، قادر است همه آنانی را که به وسیله او نزد خدا می‌آیند، به طور کامل نجات بخشد؛ و چون همیشه زنده است، پیوسته در حضور خدا برای ما وساطت می‌کند. **26** این درست همان کاهن اعظمی است که ما نیاز داریم؛ زیرا او پاک و بی‌عیب و بی‌گناه و از گناهکاران جدا می‌باشد و در آسمان از مقامی پر افتخار برخوردار است. **27** او هرگز احتیاج ندارد مانند سایر کاهنان، هر روز ابتدا برای گناهان خود و بعد برای گناهان قوم، قربانی کند؛ زیرا وقتی

بر روی صلیب، خود را در راه ما قربانی کرد، برای همیشه به تمام قربانیها پایان داد. **28** کاهنان اعظم که مطابق شریعت موسی به این

مقام می‌رسند، افرادی ضعیف می‌باشند که نمی‌توانند خود را از گناه دور نگاه دارند. اما مدتها بعد از اعطای شریعت، خدا پسر خود را که برای همیشه کامل می‌باشد، در مقام کاهن اعظم تعیین کرد و در این خصوص سوگند یاد کرد. (**aiōn g165**)

8 مقصود کلی از این سخنان این است که ما چنین کاهن اعظمی داریم که در آسمان در کنار تخت خدای متعال نشسته است. **2** محل خدمت او، عبادتگاه مقدس آسمان یعنی جایگاه واقعی پرستش است که بانی آن خداوند است، نه انسان. **3** وظیفه کاهن اعظم این است که از جانب مردمان، هدایا و قربانی‌هایی به حضور خدا تقدیم کند. مسیح نیز به عنوان کاهن اعظم می‌بایست چیزی برای تقدیم کردن داشته باشد. **4** اگر عیسی در این جهان بود، نمی‌توانست کاهن باشد، زیرا در اینجا هنوز کاهنانی هستند که به شیوه قدیم، قربانی تقدیم می‌کنند. **5** خدمت ایشان در واقع، نمونه و تقلیدی است از امور آسمانی؛ زیرا زمانی که موسی می‌خواست خیمه‌ای را به عنوان محل عبادت بسازد، خدا به او هشدار داده، گفت: «دقت کن همه را عیناً مطابق طرحی که در بالای کوه به تو نشان دادم، بسازی.» **6** اما مسیح، این کاهن آسمانی، خدمتی بس مهمتر از این کاهنان به عهده دارد، زیرا پیمان جدیدی که از سوی خدا برای ما آورد، برتر از آن پیمان قدیمی است و دارای وعده‌هایی به مراتب عالیتر می‌باشد. **7** عهد قدیمی بی‌نقص نبود، زیرا در غیر این صورت لازم نمی‌شد عهد دیگری جایگزین آن گردد. **8** اما خدا عهد قدیمی را عملی و کافی ندانست، زیرا فرمود: «روزی فرا می‌رسد که با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهدی تازه خواهیم بست. **9** این عهد مانند عهد پیشین نخواهد بود که با اجدادشان بستم، در روزی که دست ایشان را گرفته، از سرزمین مصر بیرون آوردم؛ زیرا، خداوند می‌گوید، آنها به عهد من وفادار نماندند. پس من از ایشان رویگردان شدم. **10** اما خداوند چنین می‌گوید: این است آن عهدی که در آن روز با خاندان اسرائیل خواهیم بست: احکام خود را در ذهن ایشان خواهیم نهاد و بر دل ایشان خواهیم نوشت. آنگاه من خدای ایشان خواهم بود و ایشان قوم من. **11** دیگر کسی به همسایه خود تعلیم نخواهد داد و یا کسی به خویشاوند خود نخواهد گفت "خداوند را بشناس!" زیرا همه، از کوچک و بزرگ، مرا خواهند شناخت. **12** من نیز خطایای ایشان را خواهم بخشید و گناهانشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.» **13** در اینجا خدا از عهدی «جدید» سخن می‌گوید. **9** به هر حال، آن عهد و پیمان نخست که خدا با قوم اسرائیل بست، دارای قواعدی برای عبادت، و مکانی برای پرستش بود. این مکان پرستش، خیمه‌ای بود ساخته دست انسان. **2** این خیمه از دو قسمت تشکیل می‌شد. در قسمت اول که «جایگاه مقدس» نام داشت، شمعدان طلائی، میز و نان حضور قرار می‌گرفت. **3** قسمت دوم، «مقدسترین جایگاه» نامیده می‌شد و پرده‌ای آن را از قسمت اول جدا می‌کرد. **4** در این جایگاه، یک آتشدان طلائی و صندوق عهد قرار داشت. روکش داخلی و بیرونی این صندوق از طلائی خالص بود. داخل صندوق، دو لوح سنگی قرار داشت که بر روی آنها ده فرمان خدا حک شده بود. یک ظرف طلائی پر از «منا» نیز در آن صندوق می‌داد. همچنین، عصای هارون نیز که روزگاری شکوفه آورده بود، در این صندوق گذاشته شده بود. **5** سرپوش صندوق عهد، تخت رحمت نامیده می‌شد، و کروبیان جلال خدا بالهایشان را بر فراز تخت گسترده بودند. تمام اینها، معانی خاصی دارند که الان فرصت نیست به شرح آنها بپردازم. **6** وقتی این وسایل به این ترتیب قرار می‌گیرند، کاهنان برای انجام وظایف خود، به‌طور مرتب وارد قسمت اول عبادتگاه می‌شوند. **7** اما به قسمت دوم، فقط کاهن اعظم می‌تواند وارد شود، آن هم فقط سالی یک بار! او همراه خود مقداری خون قربانی به داخل می‌برد و بر تخت رحمت می‌پاشد، تا گناهان خود و گناهان قوم اسرائیل را کفاره کند. **8** اما روح القدس از طریق تمام این ترتیبات، این نکته را به ما خاطرنشان می‌سازد که مطابق شریعت و روش قدیم، تا زمانی که قسمت اول عبادتگاه برپاست، مردم عادی هیچگاه نخواهند توانست وارد مقدسترین جایگاه گردند. **9** این تصویری است از زمان حاضر. زیرا هدایا و قربانی‌هایی که کاهن تقدیم می‌کند قادر نیست وجدان عبادت‌کننده را کاملاً پاک سازد. **10** چون این شریعت فقط با تشریفات ظاهری سروکار دارد و به مسائلی نظیر خوردن و نوشیدن و غسل و طهارت و نظایر آن می‌پردازد. این تشریفات فقط تا فرا رسیدن راه و روش بهتر قابل اجرا بود. **11** پس، مسیح همچون کاهن اعظم امور نیکویی است که هم اکنون واقع شده‌اند. او وارد خیمه بزرگتر و کاملتر آسمان گردید، خیمه‌ای که نه ساخته دست انسان است و نه جزو عالم مخلوق. **12** او یکبار و برای همیشه به مقدسترین جایگاه وارد شد و خون قربانی را بر تخت رحمت پاشید، اما نه خون بز یا گوساله، بلکه خون خود را، که با آن نجات ابدی ما را فراهم ساخت. (**aiōnios**)

مطابق شریعت موسی، کاهنان خون بزها و گاوهای نر و هدایا و قربانیهایی تقدیم می‌شود که قادر نیست وجدان عبادت‌کننده خاکستر گوساله‌ها را بر آسانی می‌پاشیدند که به لحاظ آیینی نجس شده بودند، تا ایشان جسماً طاهر شوند. **14** پس ببینید چقدر بیشتر خون مسیح وجدان ما را از اعمال منتهی به مرگ پاک خواهد ساخت تا بتوانیم خدای زنده را خدمت و عبادت کنیم. زیرا مسیح به واسطه روح ابدی خدا، خود را بدون عیب به خدا تقدیم کرد. (aiōnios)

10 g166] 15

به این ترتیب، مسیح با این پیمان جدید آمد تا تمام کسانی که از جانب خدا دعوت شده‌اند، بتوانند به سوی او آمده، برکات ابدی موعود را بیابند؛ زیرا مسیح در راه گناهان ایشان فدا شد تا ایشان را از مجازات گناهانی که در چارچوب شریعت قدیم مرتکب شده‌اند، آزاد سازد. (aiōnios g166] **16** زمانی که وصیتی از کسی باقی می‌ماند، پیش از آنکه ارث تقسیم شود، باید ابتدا فوت وصیت‌کننده ثابت گردد. **17** به عبارت دیگر، وصیت‌نامه فقط بعد از مرگ وصیت‌کننده اعتبار می‌یابد، و تا زمانی که او زنده است، هیچ‌یک از وارثین نمی‌تواند سهم خود را دریافت کند. **18** به همین دلیل، حتی پیش از آنکه پیمان قدیم به مرحله اجرا درآید، به نشان از جان گذشتگی مسیح، خون پاشیده شد. **19** به این ترتیب که موسی ابتدا تمام احکام خدا را به قوم اسرائیل اعلام کرد؛ سپس خون گوساله‌ها و بزها را گرفت و با آب و گیاه زوفا و پشم قرمز، بر کتاب احکام خدا و بر سر مردم پاشید، **20** و گفت: «این است خون عهدی که خدا عطا کرده و می‌خواهد از آن اطاعت نمایید.» **21** سپس به همان صورت، بر خیمه مقدس و تمام وسایلی که در مراسم عبادت به کار می‌رفت، خون پاشید. **22** در واقع می‌توان گفت که مطابق پیمان اول، تقریباً همه چیز به وسیله خون پاک می‌گردد و بدون ریختن خون، هیچ گناهی بخشیده نمی‌شود. **23** به همین دلیل، خیمه مقدس زمینی و متعلقات آن، که نمونه و سایه‌ای از چیزهای آسمانی بودند، می‌بایست با خون حیوانات پاک گردند، اما اصل آنها که در آسمان هستند، با قربانی‌هایی نیکوتر از اینها. **24** زیرا مسیح به عبادتگاهی ساخته دست بشر داخل نشد که صرفاً نمونه‌ای از عبادتگاه حقیقی در آسمان بود، بلکه به خود آسمان داخل شد تا اکنون از جانب ما در پیشگاه خدا ظاهر گردد. **25** در ضمن، او خود را بارها قربانی نکرد، برخلاف آنچه که کاهن اعظم بر روی زمین انجام می‌دهد؛ زیرا کاهن اعظم هر سال خون حیوانات قربانی را در مقدس‌ترین جایگاه تقدیم می‌کند. **26** اگر چنین چیزی لازم می‌بود، مسیح مجبور می‌شد از ابتدای عالم تا حال دائماً جان خود را فدا کند. اما چنین نیست. مسیح یک بار و برای همیشه در اواخر عالم آمد تا جان خود را در راه ما فدا کند و تا ابد قدرت گناه را ریشه کن سازد. (aiōn g165] **27** این نمادی است از زمان حاضر که در آن،

«خطای ایشان را خواهیم بخشید و گناهانشان را دیگر به یاد نخواهم به هنگام غارت امولتان، شاد بودید، زیرا می‌دانستید که در آسمان آورد.» 18 پس حال که گناهان ما به طور دائمی بخشیده و فراموش چیزهای بهتری در انتظار شماست که تا ابد از بین نخواهد رفت. 35 شده است، دیگر چه نیازی است که برای آموزش گناهان، بار دیگر پس اعتماد و اطمینانی را که به خداوند دارید از دست ندهید، زیرا قربانی تقدیم کنیم؟ 19 بنابراین، ای برادران عزیز، اکنون می‌توانیم به پادشاه عظیمی در انتظار شماست! 36 اگر می‌خواهید که خدا به سبب خون عیسی، مستقیم وارد مقدس‌ترین جایگاه شده، به حضور وعده خود وفا کند، لازم است که شما نیز با کمال صبر و بردباری، خدا برویم؛ 20 زیرا زمانی که بدن مسیح بر روی صلیب پاره شد، در خواست خدا را انجام دهید. 37 زیرا «دیری نخواهد پایید که او که واقع‌پردۀ مقدس‌ترین جایگاه معبد نیز پاره شد؛ و به این ترتیب او باید بیاید، خواهد آمد و تأخیر نخواهد کرد. 38 و اما عادل به ایمان راهی تازه و حیات بخش برای ما گشود تا ما را به حضور مقدس خدا خواهد زیست. ولیکن اگر کسی از میان ایشان به عقب برگردد و برساند. 21 پس حال که اداره امور خانه خدا، به عهده این کاهن خدا برنگشته‌ام تا به چنان سرنوشته تلخی دچار شویم، بلکه ایمانمان و یقین کامل داشته باشیم که او ما را می‌پذیرد، زیرا خون مسیح بر ما را حفظ کرده‌ام و این ایمان، نجات جانمان را تضمین می‌کند.

11 ایمان یعنی اطمینان داشتن به آنچه امید داریم و یقین داشتن به آنچه که هنوز نمی‌بینیم. 2 مردان خدا در زمان قدیم، به سبب ایمانشان بود که مورد پسند خدا واقع شدند. 3 با ایمان است که درمی‌یابیم عالم هستی به امر خدا شکل گرفت، به گونه‌ای که آنچه دیدنی است، از آنچه قابل دیدن بود، ساخته نشد. (1a165) 4 از راه ایمان بود که هابیل هدیه‌ای نیکوتر از هدیه قائل به خدا تقدیم کرد. به واسطه ایمان بود که او عادل شمرده شد، زیرا خدا درباره هدیه او به نیکی شهادت داد. و با ایمان است که هابیل با اینکه مرده است، هنوز سخن می‌گوید. 5 خنوخ نیز به خدا ایمان داشت. به همین جهت، بدون اینکه طعم مرگ را بچشد، خدا او را به حضور خود برد و دیگر کسی او را ندید. زیرا پیش از آن، خدا فرموده بود که از خنوخ خشنود است. 6 اما خشنود ساختن خدا بدون ایمان و توکل به او محال است. هر که می‌خواهد به سوی خدا بیاید، باید ایمان داشته باشد که خدا هست و به آنانی که با دلی پاک در جستجوی او هستند، پاداش می‌دهد. 7 از طریق ایمان بود که نوح وقتی درباره اموری که هنوز دیده نشده بود، هشدار دریافت کرد، با ترسی مقدس کشتی‌ای ساخت تا خانواده خود را نجات بخشد. او با ایمانش بود که دنیا را محکوم ساخت و وارث عدالت شده، در پیشگاه خدا بی‌گناه به شمار آمد، امری که نتیجه ایمان است. 8 ابراهیم نیز به خاطر ایمانی که به خدا داشت، دعوت او را اطاعت کرد و به سوی سرزمینی که خدا وعده‌اش را داده بود، به راه افتاد. او بدون آنکه بداند به کجا می‌رود، شهر و دیار خود را ترک گفت؛ 9 حتی وقتی به سرزمین موعود رسید، مانند یک بیگانه در خیمه‌ها زندگی می‌کرد. اسحاق و یعقوب نیز که همین وعده را از خدا یافته بودند، مانند او در خیمه‌ها زندگی خود را سپری می‌کردند. 10 ابراهیم با اطمینان کامل، در انتظار روزی بود که خدا او را به آن

شهر مستحکم و جاودان ببرد، شهری که طراح و سازنده‌اش خود شود، تا اینکه از لذت‌های زودگذر گناه بهره‌مند گردد. 26 در نظر او خداست. 11 همسر او سارا نیز به خدا ایمان داشت و به دلیل تحمل زحمت و ننگ در راه مسیح، بسیار باارزشتر از تمام خزاین همین ایمان، قدرت یافت تا باردار شود، گرچه بسیار سالخورده بود؛ و گنجهای مصر بود. زیرا او چشم انتظار آن پادشاه بزرگی بود که زیرا او پی برده بود که خدا قادر است به وعده‌های که به او داده، خدا وعده داده بود. 27 به خاطر ایمان به خدا بود که او بدون وفا کند. 12 بنابراین، از ابراهیم، یعنی از کسی که دیگر قادر به ترس از غضب پادشاه، مصر را ترک گفت و استوار به پیش رفت، تولید مثل نبود، نسلهایی به وجود آمد که همچون ستارگان آسمان و همچون کسی که خدای نادیده را در مقابل دیدگان خود دارد. 28 شنهای کنار دریا، بیشمار بودند. 13 این مردان ایمان، همه مُردند به‌واسطه ایمان بود که به قوم اسرائیل امر کرد که «پسح» را نگاه دارند بدون آنکه تمام وعده‌های خدا را دریافت کنند، اما آنها را از دور و بر چارچوب درهای خانه‌شان خون بپاشند تا فرشته‌ای که پسران دیده، به امید دریافتشان شاد شدند. آنان تصدیق کردند که این نخست‌زاده را هلاک می‌کرد، بر پسران نخست‌زاده قوم اسرائیل دست دنیای زودگذر خانه واقعی ایشان نیست، بلکه در این دنیا، رهگذر و نگذارد. 29 قوم اسرائیل نیز به خدا ایمان آوردند و به سلامت از میان غریب هستند. 14 در واقع، کسانی که چنین سخن می‌گویند، نشان دریای سرخ عبور کردند، گویی از زمین خشک رد می‌شدند. اما وقتی می‌دهند که در انتظار وطنی هستند که بتوانند آن را متعلق به خود مصری‌ها به دنبالشان آمدند و قصد عبور نمودند، همگی غرق شدند. بدانند. 15 در ضمن، اگر بازگشت به دیاری را در سر می‌پروارندند 30 در اثر ایمان بود که حصار شهر اریحا، پس از آنکه قوم اسرائیل به که آن را ترک گفته بودند، قطعاً فرصت چنین کاری را داشتند؛ دستور خدا هفت روز آن را دور زدند، فرو ریخت. 31 اما در آن میان 16 اما ایشان مایل به بازگشت به عقب نبودند، و به امور این دنیا راحاب فاحشه، همراه اهالی اریحا کشته نشد، زیرا به خدا و به دل‌بستگی نداشتند، بلکه علاقه و توجهشان به وطن آسمانی بود. قدرت او ایمان داشت و از فرستادگان قوم خدا به گرمی پذیرایی بنابراین خدا شرمند نیست که خدای ایشان نامیده شود، زیرا شهری در آسمان برای ایشان تدارک دیده است. 17 زمانی که خدا ابراهیم نمونه‌ای بیاورم؟ زیرا وقت مجال نمی‌دهد که از ایمان جدعون، باراق، را در بوته آزمایش قرار داد و از او خواست تا پسرش اسحاق را قربانی سامسون، یفتاح، داوود، سموئیل و انبیای دیگر سخن گویم. 33 کند، او به سبب ایمانی که به خدا داشت، حاضر شد دستور خدا را به‌واسطه ایمان بود که ایشان ممالک را شکست دادند، با عدل و اطاعت نماید. با اینکه او درباره اسحاق وعده‌هایی از خدا دریافت انصاف فرمانروایی کردند، و آنچه را که وعده داده شده بود، به دست کرده بود، اما آماده شد تا او را قربانی کند، 18 گرچه درباره او بود آوردند. ایشان دهان شیرها را بستند، 34 شدت و حدت آتش را که خدا به ابراهیم فرموده بود: «توسط اسحاق است که تو صاحب خاموش ساختند، و از دم شمشیر رستند. ناتوانی ایشان تبدیل به قوت نسلی می‌شود که وعده‌اش را به تو داده‌ام.» 19 زیرا ابراهیم ایمان داشت که حتی اگر اسحاق بمیرد، خدا قادر است او را زنده سازد. کردند. 35 زنان به نیروی ایمان، عزیزان از دست رفته خود را زنده در واقع، همین‌طور نیز شد، زیرا اسحاق از دیدگاه ابراهیم محکوم به آغوش کشیدند. اما عده‌ای دیگر از مؤمنین نیز بودند که تا سرحد مرگ بود، اما عمر دوباره یافت. 20 در اثر ایمان بود که اسحاق مرگ شکنجه و آزار دیدند و ترجیح دادند بمیرند تا اینکه به خدا پسرانش، یعقوب و عیسو را در خصوص آینده‌شان برکت داد. 21 به خیانت ورزند و آزاد شوند. زیرا خاطر جمع بودند که پس از مرگ، ایمان بود که یعقوب، به هنگام پیری و در آستانه رحلت، هر دو پسر آزادی واقعی و جاودانی نصیبشان خواهد شد. 36 بعضی شلاق یوسف را برکت داد و در حالی که بر سر عصای خود تکیه زده بود، خورده، مورد تمسخر قرار گرفتند؛ بعضی دیگر در سیاهچاله به زنجیر سجده کرد. 22 در اثر ایمان بود که یوسف پیش از وفات خود، با کشیده شدند. 37 برخی سنگسار گردیدند و برخی دیگر با ارمه اطمینان اعلام کرد که روزی قوم اسرائیل از سرزمین مصر بیرون خواهند رفت. او حتی در خصوص تدفین استخوانهای خود نیز رهنمودهایی به پوست گوسفندان و بزها، تهیدست و ستم‌دیده و آزادیده، آوارگی ایشان داد. 23 به‌واسطه ایمان بود که والدین موسی او را تا سه ماه پس از زاده شدنش پنهان کردند، زیرا دیدند که او کودکی خوش‌سیما سرگردان شدند، و خود را در غارها و گودالها پنهان کردند. 39 این است، و از حکم پادشاه هراسی به دل راه ندادند. 24 در اثر ایمان انسانهای مؤمن، با اینکه به سبب ایمانشان مقبول خدا واقع شدند، بود که موسی، وقتی بزرگ شد، امتناع ورزید که پسر دختر فرعون اما هیچ‌یک برکات موعود خدا را نیافتند. 40 زیرا خدا می‌خواست که نامیده شود. 25 او ترجیح داد همراه با قوم خدا متحمل ظلم و ستم

ما در نظر گرفته است.

12

پس حال که در این میدان مسابقه، چنین جمعیت انبوهی از شاهدان را داریم که برای تماشای ما گرد آمده‌اند، بیایید هر بار سنگینی را که سبب کُندی یا عقب افتادن ما در این مسابقه می‌شود، و نیز هر گناهی را که به آسانی به دست و پای ما می‌پیچد، از خود دور کنیم، و با صبر و شکیبایی در این مسابقه که در مقابل ما مقرر شده، بدویم. **2** و به عیسی چشم بدوزیم، به او که چنین ایمانی را در قلب ما ایجاد کرده و آن را کامل می‌سازد. زیرا او خود نیز در همین مسیر، صلیب و خفت و خواری آن را تحمل کرد، چون می‌دانست در پی آن، خوشی و شادی عظیمی نصیبش خواهد شد. به همین جهت، اکنون در جایگاه افتخار، یعنی در دست راست تخت خدا نشسته است. **3** پس اگر می‌خواهید در این مسابقه خسته و دل‌سرد نشوید، به صبر و پایداری مسیح بیندیشید، به او که از سوی گناهکاران مصیبت‌ها کشید. **4** از این گذشته، شما تاکنون در مقابله با گناه تا پای جان مقاومت نکرده‌اید. **5** گویا به کلی از یاد برده‌اید آن سخن تشویق‌آمیزی را که خطاب به شما گفته شده، گویی پدری به پسرش می‌گوید. می‌فرماید: «پسر، نسبت به تأدیب خداوند بی‌اعتنا نباش، و هرگاه سرزنشت کند، دل‌سرد نشو. **6** زیرا خداوند کسی را تأدیب می‌کند که دوستش می‌دارد، و کسی را تنبیه می‌نماید که فرزند خود به شمار می‌آورد.» **7** کدام پسر است که پدرش او را تنبیه نکند؟ در واقع، خدا همان رفتاری را با شما می‌کند که هر پدر مهربانی با فرزندش می‌کند. پس، بگذارید خدا شما را تأدیب نماید. **8** اما اگر خدا هرگز شما را تأدیب و تنبیه نکند، معلوم می‌شود که اصلاً فرزند او نیستید، زیرا هر پدری فرزندش را تنبیه می‌کند. **9** علاوه بر این، ما همگی به پدران زمینی خود که ما را تأدیب می‌کردند، احترام می‌گذاریم. پس چقدر بیشتر باید به تأدیب پدر روحهای خود تن در دهیم تا حیات واقعی را بیابیم. **10** پدران ما به صلاح‌حدید خود در دوران کوتاه کودکی‌مان، ما را تأدیب می‌کردند. اما تأدیب خدا برای خیر و صلاح ماست، تا مانند او پاک و مقدّس گردیم. **11** در زمان حال، هیچ تنبیه و تأدیبی خوشایند به نظر نمی‌رسد، بلکه دردناک است. اما نتیجه آن در انتها محصولی از زندگی عادلانه و همراه با آرامش را برای آنانی به بار می‌آورد که از طریق آن تربیت شده‌اند. **12** بنابراین، دستهای ناتوان و زانوان ضعیف خود را قوی سازید. **13** برای پاهای خود، راههایی راست و هموار بسازید، تا وضع آنانی که ناتوان و لنگ هستند، بدتر نشود، بلکه شفا یابند. **14** بکوشید تا با همه مردم در صلح و صفا به سر برید، و

نیز مقدّس باشید، زیرا آنان که مقدّس نیستند، خداوند را نخواهند دید. **15** مواظب باشید مبدا کسی از شما دور شود. دقت کنید تلخی در میان شما ریشه نندواند، زیرا باعث اضطراب شده، به زندگی روحانی بسیاری لطمه خواهد زد. **16** همچنین، مراقب باشید کسی گرفتار زنا و بی‌عفتی نشود، و یا مانند عیسو دنیوی نشود که حق پسر ارشد بودن خود را به یک کاسه آش فروخت! **17** و می‌دانید که بعد از آن، وقتی کوشید وارث این برکت شود، جواب ردّ شنید، و با اینکه با اشکها خواهان آن گردید، دیگر برای توبه دیر شده بود. **18** بله، دقت کنید زیرا شما با مسائلی سروکار دارید که بسیار بالاتر از مسائلی است که قوم اسرائیل با آن مواجه بودند. هنگامی که خداوند در کوه سینا، احکام خود را به قوم اسرائیل داد، ایشان با شعله‌های آتش، تاریکی و ظلمت کامل، توفان هولناک، **19** و صدای سهمگین شیپور مواجه شدند. صدایی نیز که با ایشان سخن می‌گفت، حاوی پیامی چنان هراس‌انگیز بود که از خدا التماس کردند که دیگر چیزی نگوید، **20** زیرا قادر نبودند دستور خدا را تحمل کنند، آن دستور که می‌فرمود: «حتی اگر حیوانی نیز کوه را لمس کند، باید سنگسار گردد.» **21** موسی نیز چنان از آن منظره وحشت‌زده بود که گفت: «از ترس به خود می‌لرزم.» **22** اما سروکار شما با این امور نیست؛ شما به چنین کوهی نزدیک نشده‌اید، بلکه مستقیماً به کوه صهیون و به شهر خدای زنده یعنی اورشلیم آسمانی آمده‌اید. شما وارد محفل شاد گروه بیشمار از فرشتگان شده‌اید. **23** شما به کلیسای پیوسته‌اید که متشکل از فرزندان نخست‌زاده خداست و نام اعضای آن، در آسمان ثبت شده است. شما به حضور خدایی آمده‌اید که داور همگان است، و به روحهای عادلانی نزدیک شده‌اید که به مرحله کمال رسیده‌اند. **24** به حضور عیسی آمده‌اید که آورنده این عهد جدید می‌باشد؛ شما به سوی خون او آمده‌اید که مانند خون هابیل خواستار انتقام نیست، بلکه به روی ما پاشیده شده تا گناهانمان را بشوید. **25** پس مراقب باشید که از او که با شما سخن می‌گوید، نافرمانی نکنید. زیرا اگر قوم اسرائیل به دلیل نافرمانی از سخنان موسی که یک پیغام‌آور زمینی بود، جان به در نبردند، پس ما چگونه از مجازات هولناک آینده در امان خواهیم ماند، اگر از کلام خدایی که از آسمان سخن می‌گوید، سرپیچی کنیم؟ **26** هنگامی که خدا از بالای کوه سینا سخن گفت، صدای او زمین را لرزاند. اما اکنون وعده دیگری داده و فرموده است: «بار دیگر، نه فقط زمین را، بلکه آسمانها را نیز به لرزه درمی‌آورم.» **27** منظور او این است که هر آنچه را که پایه و اساس محکمی ندارد غریبال خواهد کرد تا فقط چیزهایی باقی بمانند که تزلزل‌ناپذیر می‌باشند. **28** پس حال که ملکوتی تزلزل‌ناپذیر نصیب ما خواهد شد، بیایید خدا را از

مصمیم قلب سپاس گویم و او را چنانکه سزاوار است، با خوف و مراقبت از جانهای شماست و از این لحاظ در برابر خدا پاسخگو احترام خدمت نمایم. 29 زیرا خدای ما آتشی سوزاننده است. می‌باشند. پس، به گونه‌ای رفتار کنید که ایشان از خدمت خود لذت ببرند، نه اینکه با درد و رنج آن را انجام دهند، زیرا در این صورت شما نیز رنج خواهید برد. 18 برای ما دعا کنید، زیرا وجدان ما پاک است و هرگز نمی‌خواهیم خطایی از ما سر یزند. 19 این روزها نیز به طور خاص به دعاهای شما نیاز داریم تا بتوانم هر چه زودتر نزد شما بازگردم. 20 و حال دعا می‌کنم به حضور خدایی که منشاء آرامش است، به حضور خدایی که خداوند ما عیسی را که شبان اعظم گوسفندان است پس از مرگ زنده کرد و با خون او، پیمان ابدی را تأیید نمود؛ (aiōnios g166) 21 و از او می‌خواهم که شما را با آنچه نیاز دارید مجهز سازد تا اراده او را بجا آورید، و نیز به قدرت عیسی مسیح آنچه را که پسندیده اوست، در ما عملی سازد. شکوه و جلال تا ابد از آن مسیح باد. آمین. (aiōn g165) 22 ای برادران، خواهش می‌کنم به آنچه در این نامه نوشته‌ام، با صبر و حوصله توجه کنید، زیرا نامه کوتاهی است. 23 می‌خواهم بدانید که برادر ما «تیموتائوس» از زندان آزاد شده است؛ و اگر زود به اینجا برسد، همراه او به دیدن شما خواهیم آمد. 24 سلام مرا به همه رهبران خود و به جمیع مؤمنین برسانید. مسیحیان ایتالیا که در اینجا نزد من هستند، به شما سلام می‌رسانند. 25 فیض با همگی شما باشد.

13

یکدیگر را همچنان مانند برادر و خواهر دوست داشته باشید. 2 فراموش نکنید که با غریبه‌ها مهربان باشید و از ایشان پذیرایی کنید، زیرا بعضی با این کار، بی‌آنکه خودشان متوجه باشند، از فرشته‌ها پذیرایی کرده‌اند. 3 زندانیان را از یاد نبرید؛ با ایشان طوری همدردی نمایید که گویا خودتان نیز در زندان هستید. در غم و رنج مظلومان شریک باشید، زیرا خودتان می‌دانید که ایشان در چه حالی هستند و چه می‌کشند. 4 به ازدواج خود و به عهد و پیمانی که بسته‌اید وفادار باشید، و پیوند زناشویی‌تان را از آلودگی دور نگاه دارید، زیرا خدا به یقین افراد فاسد و زناکار را مجازات خواهد کرد. 5 از پول دوستی بپرهیزید و به آنچه دارید قانع باشید، زیرا خدا فرموده است: «شما را هرگز تنها نخواهم گذاشت و ترک نخواهم کرد.» 6 بنابراین، با اطمینان کامل و با جرأت تمام، می‌توانیم بگوییم: «خداوند یاور من است، پس نخواهم ترسید. انسان به من چه می‌تواند بکند؟» 7 رهبران خود را که کلام خدا را به شما تعلیم دادند، به یاد داشته باشید. به نتایج نیکوی زندگی ایشان ببینید، و از ایمان ایشان سرمشق بگیرید. 8 عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابد همان است. (aiōn g165) 9 پس فریفته عقاید جدید و عجیب و غریب نشوید.

دل ما از فیض خدا تقویت می‌یابد نه از رعایت کردن رسوم مذهبی مربوط به خوردن یا نخوردن برخی خوراکیها. آنانی نیز که این روش را در پیش گرفته‌اند، هیچ نفعی نبرده‌اند. 10 مذبوحی داریم که کاهنان خیمه اجازه خوردن از آن را ندارند. 11 طبق شریعت موسی، کاهن اعظم خون حیوانات قربانی برای کفاره گناهان را به مقدس‌ترین جایگاه عبادتگاه می‌برد و بعد لاشه حیوانات بیرون اردوگاه سوزانده می‌شود. 12 به همین ترتیب، عیسی نیز برای آنکه گناهان ما را بشوید، بیرون از دروازه شهر عذاب کشید و جان سپرد. 13 پس، بیایید ننگ و عاری را که او متحمل گردید، بر دوش بکشیم، و به بیرون از اردوگاه به نزد او برویم، و علائق و دل بستگی‌های این دنیا را پشت سر بنهیم. 14 زیرا در این دنیا، خانه و کاشانه‌ای دائمی نداریم، بلکه چشم انتظار خانه‌ای هستیم که قرار است بیاید. 15 از این رو، بیایید به‌واسطه عیسی، پیوسته حمد و ستایشهای خود را همچون قربانی به خدا تقدیم کنیم، که همانا ثمره لبهایی است که آشکارا ایمان و وفاداری خود را به نام او اعلان می‌کند. 16 از نیکوکاری و کمک به نیازمندان غافل نشوید، زیرا این گونه اعمال مانند قربانیهایی هستند که خدا را بسیار خشنود می‌سازند. 17 از رهبران روحانی خود اطاعت کنید، و هر آنچه می‌گویند با کمال میل انجام دهید، زیرا کار ایشان،

به وسیله کلام حقیقت، یعنی پیام انجیل، حیاتی نو ببخشید، تا ما نویر مخلوقات او باشیم. **19** پس ای عزیزان من، هر یک از شما در گوش کردن تُو، در سخن گفتن کُنَد، و در خشم گرفتن سست باشد. یعنی ایمانداران یهودی تُواد که در سراسر جهان پراکنده‌اند. سلام! **2** **20** زیرا خشم انسان عدالت خدا را عملی نمی‌سازد. **21** بنابراین، برادران و خواهران عزیز، وقتی مشکلات و آزمایشهای سخت از هر نوع نجاست اخلاقی و هر طغیان شرارت را از خود دور سازید، و سو بر شما هجوم می‌آورند، بسیار شاد باشید، **3** زیرا در آزمایش و با فروتنی کلامی را که خدا در دلان کاشته است، بپذیرید؛ زیرا این سختیهاست که صبر و تحملتان بیشتر می‌شود. **4** پس بگذارید صبر کلام قدرت دارد جانهای شما را نجات بخشد. **22** اما فراموش و بردباری‌تان رشد کند و کار خود را به انتها برساند و به حد کمال نکند که این کلام را نه فقط باید شنید، بلکه باید به آن عمل کرد. برسد، زیرا در این صورت، افرادی کامل و بالغ خواهید شد و به هیچ پس خود را فریب ندهید، **23** زیرا کسی که کلام را فقط می‌شنود ولی چیز نیاز نخواهد داشت. **5** اما اگر کسی از شما خواستار حکمت و به آن عمل نمی‌کند، مانند شخصی است که صورت خود را در آینه فهم برای درک اراده خدا باشد، باید آن را از خدا درخواست کند، از نگاه می‌کند؛ **24** اما به محض اینکه از مقابل آینه دور می‌شود، خدایی که آن را سخاوتمندانه عطا می‌فرماید، بدون اینکه شخص را چهره خود را فراموش می‌کند. **25** اما کسی که به کلام خدا که سرزنش کند، و به او عطا خواهد شد. **6** اما وقتی از او درخواست قانون کامل آزادی بشر است، توجه داشته باشد، نه تنها آن را همیشه می‌کنید، شک به خود راه ندهید، بلکه یقین داشته باشید که خدا به خاطر خواهد داشت، بلکه به دستورهایش نیز عمل خواهد کرد، جواب دعایتان را خواهد داد؛ زیرا کسی که شک می‌کند، مانند و خدا عمل او را برکت خواهد داد. **26** هر که خود را مسیحی موعی است در دریا که در اثر وزش باد به این سو و آن سو رانده می‌داند، اما نمی‌تواند بر زبان تند خود مسلط باشد، خود را گول می‌شود. **7** چنین شخصی، ناپایدار است و هرگز نمی‌تواند تصمیم می‌زند و مذهب او پشیزی ارزش ندارد. **27** در نظر خدای پدر، قاطعی بگیرد. پس اگر با ایمان دعا نکنید، انتظار پاسخ نیز از خدا نداشته باشید. **9** ایماندارانی که از مال این دنیا بی‌بهره هستند، نباید خود را حقیر بیندارند، بلکه باید به جایگاه والایی که خدا به دنیا دور نگاه می‌دارد.

2

ایشان عطا فرموده، افتخار کنند. **10** حال آنکه ثروتمندان باید به حقرت و خواری خود افتخار کنند، چرا که همچون گلی صحرائی از میان خواهند رفت. **11** زیرا آفتاب با گرمای سوزانش برمی‌آید و آن گیاه را می‌خشکاند. شکوفه آن نیز می‌افتد و زیبایی‌اش از بین می‌رود. به همین‌سان، ثروتمندان نیز در همان حال که سرگرم تجارت هستند، محو و نابود خواهند شد. **12** خوشا به حال کسی که آزمایشهای سخت زندگی را متحمل می‌شود، زیرا وقتی از این آزمایشها سربلند بیرون آمد، خداوند تاج حیات را به او عطا خواهد فرمود، تاجی که به تمام دوستداران خود وعده داده است. **13** وقتی کسی وسوسه شده، به سوی گناهی کشیده می‌شود، فکر نکند که خدا او را وسوسه می‌کند، زیرا خدا از گناه و بدی به دور است و کسی را نیز به انجام آن، وسوسه و ترغیب نمی‌کند. **14** وسوسه از هوسهای خود ما ناشی می‌شود، که ما را می‌فریبد و به دام می‌افکند. **15** این افکار و امیال وقتی آبتن شوند، گناه را می‌زایند. گناه نیز وقتی به تمامی رشد و نمو کرد، مرگ را می‌زاید. **16** پس ای ایمانداران عزیز، گمراه مشوید. **17** از جانب خدا فقط مواهب نیکو و کامل به ما می‌رسد، از او که آفریننده همه روشنائی‌هاست، و برخلاف سایه‌های جابجاشونده، دچار تغییر نمی‌گردد. **18** او چنین اراده فرمود که ما را

کتاب مقدس آمده، اطاعت می‌کردید که می‌فرماید: «همسایه‌ها را نیز رستگار می‌گردد. 25 راحاب فاحشه نیز نمونه دیگری است برای همچون جان خویش دوست بدار.» 9 اما وقتی تبعض قائل می‌شوید، این موضوع. او در اثر اعمال خود رستگار شد، زیرا مأموران قوم خدا را این حکم شریعت را زیر پا می‌گذارید و به این ترتیب، مرتکب گناه می‌شوید. 10 کسی که همه احکام خدا را مو به مو اجرا کند، ولی در یک امر کوچک مرتکب اشتباه شود، به اندازه کسی مقصر اعمال نیک به بار نیاورد، مرده است.

3 برادران و خواهران عزیزم، شمار کسانی که می‌خواهند معلم شوندد، زیاد نباشد، زیرا می‌دانید داوری بر ما که تعلیم می‌دهیم، سختگیرانه‌تر خواهد بود. 2 بدیهی است که ما همگی دچار لغزش بسیار می‌شویم. اما کسی که در سخن گفتن مرتکب لغزش نگردد، او شخص کاملی است و می‌تواند تمام وجودش را تحت تسلط خود نگاه دارد. اگر کسی بتواند بر زبان خود مسلط شود، قادر خواهد بود در سایر موارد نیز بر خود مسلط باشد. 3 اسی بزرگ را با دهنه‌ای کوچک مطیع خود می‌سازیم و او را به هر جا که بخواهیم می‌بریم. 4 یک سگ‌ان کوچک، کشتی بزرگ را به هر سو که خواست ناخدا باشد، هدایت می‌کند حتی اگر بادی شدید بوزد. 5 زبان نیز در بدن، عضوی کوچک است، اما چه لاف‌ها که نمی‌زند. جرقه‌ای کوچک می‌تواند جنگل بزرگی را به آتش بکشد. 6 زبان نیز همچون آتش است، و دنیایی از ناراستی در میان اندامهای بدن، که سر تا پای آن را آلوده می‌سازد، و کل مسیر زندگی‌مان را به آتش می‌کشد، و خودش نیز به آتش دروزخ خواهد سوخت. (Geenna g1067) 7 انسان توانسته است هرگونه حیوان وحشی، پرنده، خزنده و جاندار دریایی را رام کند، و بعد از این نیز رام خواهد کرد. 8 اما زبان را هیچ انسانی نمی‌تواند رام کند. آن شرارتی است پرتلاطم و آشفته، و آکنده از زهری کشنده. 9 با زبان خود، خداوند یعنی پدرمان را می‌ستاییم، و با همان نیز انسان‌ها را که شبیه به خدا آفریده شده‌اند، نفرین می‌کنیم. 10 از همان دهان، هم برکت جاری می‌شود و هم لعنت. برادران و خواهران عزیزم، نباید چنین باشد. 11 آیا امکان دارد از همان چشمه، هم آب شیرین بجوشد و هم آب شور؟ 12 عزیزان من، آیا می‌توان زیتون را از درخت انجیر چید؟ یا انجیر را از تاک؟ چشمه آب شور نیز نمی‌تواند آب شیرین پدید آورد. 13 آیا در میان شما شخصی حکیم و فهیم هست؟ پس بگذارید دانایی و فهم خود را با شیوه زندگی خداپسندانه و با اعمالی برخاسته از فروتنی نشان دهد، فروتنی و تواضعی که ناشی از حکمت و فهم است. 14 اما اگر در زندگی‌تان کینه و حسادت و خودخواهی وجود دارد، بیپوده سنگ عقل و خرد را به سینه‌تان زدید، که این بدترین نوع دروغ می‌باشد؛ 15 زیرا در آن خرد و حکمتی که خدا می‌بخشد، این گونه صفات ناپسند وجود ندارد، بلکه اینها دنیوی، غیرروحانی و شیطانی هستند. 16 در واقع، هر جا که حسادت و

جاه طلبی وجود دارد، هرج و مرج و هرگونه شرارت دیگر نیز بچشم می خورد. **17** اما حکمتی که از آسمان می باشد، در وهله اول پاک و نجیب است، بعد صلح جو، مؤدب و ملامت؛ حاضر به گفتگو با دیگران و پذیرش نظرات ایشان است؛ لبریز از دلسوزی و اعمال نیک بوده، صمیمی، بی ریا و بی پرده می باشد. **18** آنانی که صلح جو هستند، بذریع صلح می کارند و عدالت درو می کنند.

4 علت جنگ و دعواهای شما چیست؟ آیا علت آنها، آرزوهای ناپاکی نیست که در درون شما در ستیزند؟ **2** در حسرت چیزی به سر می برید که ندارید؛ پس دستتان را به خون آلوده می کنید تا آن را به چنگ آورید. در آرزوی چیزهایی هستید که متعلق به دیگران است و شما نمی توانید داشته باشید؛ پس به جنگ و دعوا می پردازید تا از چنگشان بیرون بکشید. علت اینکه آنچه می خواهید ندارید، این است که آن را از خدا درخواست نمی کنید. **3** وقتی هم درخواست می کنید، خدا به دعایتان جواب نمی دهد، زیرا هدفان نادرست است؛ شما فقط در پی به دست آوردن چیزهایی هستید که باعث خوشی و لذتتان می شود. **4** ای مردمان زناکار، آیا متوجه نیستید که دنیا دوستی به معنی دشمنی با خداست؟ لذا هر که بخواهد دوست دنیا باشد، به یقین دشمن خدا می گردد. **5** تصور می کنید که کتب مقدس بیهوده می گوید که روح خدا که خداوند او را در وجود ما ساکن کرده است، آنقدر به ما علاقه دارد که نمی تواند تحمل کند که دل ما جای دیگری باشد؟ **6** اما نباید از یاد ببریم که خدا برای ایستادگی در برابر چنین خواسته های شریانه ای، فیض بیشتری به ما می بخشد.

5 و اینک، شما ای ثروتمندان، توجه کنید! گریه و زاری نمایید، زیرا بلاهای وحشتناکی در انتظار شماست. **2** از هم اکنون، ثروتان تباه شده و لباسهای گرانبایان را نیز بید خورده است. **3** شما در این دنیای زودگذر، طلا و نقره می اندوزید، غافل از اینکه با این کار، برای خود در روز قیامت مجازات ذخیره می کنید. زیرا همان گونه که طلا و نقرهتان را زنگ خورده است، آتش نیز بدن شما را خواهد خورد. **4** گوش فرا دهید! به ناله کارگرانی که در مزارع شما کار کرده اند، گوش دهید؛ کارگرانی که گولشان زده اید و مزدشان را نداده اید. ناله های ایشان تا به آسمان بالا رفته و به گوش خداوند لشکرهای آسمان رسیده است. **5** شما سالهای عمر خود را در این دنیا به خوشگذرانی و عیش و نوش گذرانیدید و مانند گوسفندان پرورای شده اید که برای روز ذبح آماده می باشند. **6** شما انسان بی گناه را که قادر به دفاع از خود نبود، محکوم کردید و کشتید. **7** و اما شما ای برادران عزیز که برای بازگشت خداوند عیسی مسیح روزشماری می کنید، صبر داشته باشید و مانند کشاورزی باشید که تا پاییز برای برداشت محصول پرارزش خود صبر می کند. **8** پس شما نیز صبر داشته باشید و یقین بدارید که خداوند به زودی باز خواهد گشت. **9** ای برادران، وقتی مشکلات گرفتار می شوید، دیگران را مقصر ندانید و از ایشان شکایت نکنید تا خداوند نیز شما را محکوم نکند؛ زیرا او به زودی داوری عادلانه خود را آغاز خواهد کرد. **10** صبر و بردباری را از اینبای خداوند بیاموزید. **11** همه آنانی که در زندگی صبر و تحمل داشتند، خوشبخت شدند. «ایوب» یک نمونه از افرادی است که با وجود مشکلات و مصائب فراوان، صبر و ایمان خود را از دست نداد و خداوند نیز در آخر او را کامیاب ساخت، زیرا خداوند بسیار رحیم و مهربان است. **12** مهمتر از همه، هیچگاه قسم نخورید، نه به آسمان و زمین و نه به هیچ چیز دیگر. اگر می گوید «بله»، سخنان واقعاً بله باشد، و اگر می گوید «نه»، منظورتان واقعاً نه باشد، تا به این ترتیب اوست که می تواند نجات بخشد یا هلاک کند. پس تو با چه حقی

گناهی از شما سر نزند و مجازات نشوید. **13** اگر در میان شما کسی گرفتار درد و رنج است، دعا کند. آنانی که شادمانند، برای خداوند سرودهای شکرگزاری بخوانند. **14** اگر کسی بیمار باشد، باید از مشایخ کلیسا بخواند که بیایند و برایش دعا کنند، او را به روغن تدهین کنند و از خداوند برای او طلب شفا نمایند. **15** و دعایی که با ایمان همراه باشد، شخص بیمار را شفا خواهد بخشید، و خداوند او را برخواهد خیزانید. چنانچه گناهی نیز مرتکب شده باشد، بر او بخشوده خواهد شد. **16** نزد یکدیگر به گناهان خود اعتراف نمایید و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید. دعای صادفانه مرد عادل، قدرت و تأثیر شگفت‌انگیز دارد. **17** ایلیا انسانی بود همچون ما. با این حال، هنگامی که با تمام دل دعا کرد که باران نیارد، برای مدت سه سال و نیم باران نیارید! **18** و زمانی هم که دعا کرد تا باران بیاید، بارش باران آغاز شد و زمین محصول آورد. **19** برادران عزیز، اگر کسی از راه راست منحرف شده و ایمان خود را از دست داده باشد، اما شخصی به او کمک کند تا به سوی حقیقت بازگردد، **20** این شخص که باعث بازگشت او به سوی خدا شده، بداند که جان گم‌شده‌ای را از چنگال هلاکت ابدی نجات داده و موجب آموزش گناهان زیاد او شده است.

اول پطرس

1

به طور آشکار و واضح به همه اعلام شد. آنان که این پیام را به شما رساندند، با قدرت روح القدس آن را بیان کردند، همان روح القدس این نامه از طرف پطرس، رسول عیسی مسیح است. این نامه را آسمانی که با انبیا سخن می‌گفت. این پیام چنان عظیم و عالی به برگزیدگان خدا که در سراسر ایالات پونتوس، غلاطیه، کپدوکیه، است که حتی فرشتگان آسمان نیز مشتاق تماشای آن هستند. **13** آسیا و بیطینیا پراکنده‌اند و در این جهان غریب هستند، می‌نویسم. **2** بنابراین، آماده و هوشیار باشید. با امید و خویشنداری منتظر بازگشت خدای پدر شما را بنا بر پیشدانی خود برگزید، و روح او شما را عیسی مسیح باشید، زیرا در آن روز، لطف و فیض عظیمی نصیبان تقدیس کرد. در نتیجه، شما او را اطاعت کردید و با خون عیسی خواهد شد. **14** از خدا اطاعت ننماید، چون فرزندان او می‌باشید. مسیح پاک شدید. فیض و آرامش خدا به فراوانی بر شما باشد! **3** پس بار دیگر به سوی گناهانی که در گذشته اسیر آنها بودید، نروید، سپاس بر خدا باد، بر خدا که پدر خداوند ما عیسی مسیح است. او زیرا آن زمان نمی‌دانستید چه می‌کنید. **15** به همین جهت، مانند به سبب لطف بی‌پایان و عظیم خود، ما را از سر نو مولود ساخت و خدای قدوس که شما را فراخوانده تا فرزندان شما باشید، شما نیز در همه عضو خانواده خود گرداند. از این رو، ما اکنون به امید حیات جاوید رفتار خود مقدس باشید. **16** او در کلامش فرموده است: «مقدس زنده‌ایم، زیرا مسیح نیز پس از مرگ، حیات یافت. **4** خدا نیز برای ما، **17** در ضمن به یاد داشته باشید که پدر شما میراثی به دور از فساد و آلودگی و تباهی در آسمان نگاه داشته آسمانی‌تان خدا، که دست دعا به سوی او دراز می‌کنید، در روز جزا است، یعنی حیات جاوید را. **5** و از آنجا که به خدا توکل و اعتماد از کسی طرفداری نخواهد کرد، بلکه اعمال هر کس را عادلانه داوری کرده‌اید، او نیز با قدرت عظیم خود، شما را به سلامت به آسمان خواهد نمود. بنابراین، تا زمانی که در این دنیا هستید، با خداترسی خواهد رسانید تا این میراث را دریافت کنید. بله، در روز قیامت، شما زندگی کنید. **18** خدا برای نجات شما بهایی پرداخت، تا شما را از وارث حیات جاودان خواهید شد. **6** پس حال که چنین میراثی در قید روش پوچ و باطل زندگی که از اجداد خود به ارث برده بودید، پیش دارید، واقعاً شاد باشید، حتی اگر لازم باشد در این دنیا برای آزاد سازد؛ بهایی که خدا برای آزادی از این اسارت پرداخت، طلا و مدتی کوتاه سختیها و زحماتی را متحمل گردید. **7** این سختیها به نقره نبود، **19** بلکه خون گرانهای مسیح بود که همچون بره‌ای منظور آزمایش ایمان شما پیش می‌آید، همان‌طور که آتش نیز طلا را بی‌گناه و بی‌عیب قربانی شد. **20** برای این منظور، خدا او را پیش از گردید و سالم بیرون آمد، سبب خواهد شد که در روز بازگشت عیسی فرستاد تا شما را رستگار سازد. **21** توسط اوست که شما به خدا مسیح، مورد تحسین و تمجید و تکریم قرار گیرید. **8** با اینکه شما تا اکنون نیز گرچه او را جلال بخشیدید؛ و اکنون، ایمان و امید شما بر خداست. **22** حال، به حال مسیح را ندیده‌اید، اما او را دوست دارید. اکنون نیز گرچه او را جلال بخشیدید؛ و اکنون، ایمان و امید شما بر خداست. **22** حال، را نمی‌بینید، اما به او ایمان دارید؛ و این ایمان چنان شادی عظیم و می‌توانید یکدیگر را واقعاً دوست بدارید، زیرا با اطاعت از حقیقت پرجلالی در قلب شما به وجود آورده که قابل وصف نیست. **9** نجات یافتید و وجود شما از خودخواهی و تنفر پاک شده است. همین ایمان نیز سرانجام باعث نجات جانان خواهد شد. **10** این بنابراین، یکدیگر را از صمیم قلب دوست بدارید، **23** زیرا تولد تازه نجات رازی بود که حتی انبیا نیز از آن آگاهی کامل نداشتند، هر چند یافته‌اید، نه از تخم فانی بلکه از تخم غیرفانی که به شما زندگی درباره این نجات فیض‌آمیز که برای شما مقرر شده بود در کتب خود می‌نوشتند. **11** آنان در پی آن بودند که درک کنند روح مسیح در **g165** **24** چنانکه در کتب مقدس آمده: «انسان مانند علف است و وجودشان از چه سخن می‌گوید. زیرا روح، به ایشان الهام می‌کرد که و زیبایی‌اش مانند گل صحرا. علف خشک می‌شود و گل پژمرده. **25** اما کلام خدا تا ابد پا برجا می‌ماند.» این کلام، همان پیام نجاتبخش او خواهد کشید و جلالی که پس از آن خواهد یافت، اشاره کنند.

2

اما ایشان نمی‌دانستند که این رویدادها، برای چه کسی و در چه زمان رخ خواهد داد. **12** تا اینکه خدا به ایشان الهام کرد که این وقایع، در طول حیات ایشان روی نخواهد داد، بلکه سالیان دراز پس از مرگشان واقع خواهد شد. و سرانجام دورانی که اکنون ما در آن زندگی می‌کنیم فرا رسید و این پیام نجات‌بخش، یعنی پیغام انجیل،

آورده‌اید، رشد نمایید. 4 می‌دانید که مسیح، آن سنگ زنده‌ای است بگذارید. 18 شما خدمتکاران، باید مطیع اربابان خود باشید و به که خدا مقرر فرموده تا عمارت روحانی خود را بر آن بنا کند. گرچه ایشان احترام کامل بگذارید، نه فقط به اربابان مهربان و با ملاحظه، انسانها او را رد کردند، اما او نزد خدا برگزیده و گرانهاست. پس به سوی او بیایید، 5 تا شما نیز مانند سنگهای زنده در دست خدا، در انجام ارادهٔ خدا، به ناطق متحمل رنج و زحمت شوید، خدا شما را بنای آن عمارت و عبادتگاه روحانی به کار روید. مهمتر اینکه شما در اجر خواهد داد. 20 اگر به سبب اعمال بد و نادرست مجازات این عبادتگاه، کاهن مقدّس نیز می‌باشید. پس قربانیهای روحانی شوید، چه افتخاری دارد؟ اما اگر به سبب درستکاری و نیکوکاری، مقبول و مورد پسند خدا را توسط عیسی مسیح تقدیم کنید. 6 در رنج و زحمت ببینید و بدون شکایت آن را تحمل نمایید، آنگاه خدا را کتب مقدّس آمده است که: «من در اورشليم سنگی می‌گذارم، خشنود ساخته‌اید. 21 این رنج و زحمت، جزئی از خدمتی است که سنگ زاویهٔ برگزیده و گرانها، و هر که به او توکل کند، سرافکنده خدا به شما محول کرده است. سرمشق شما مسیح است که در نخواهد شد.» 7 این «سنگ» برای شما که ایمان دارید، بسیار راه شما زحمت کشید. پس راه او را ادامه دهید. 22 هرگز از او گرانهاست، اما برای بی‌ایمانان همان سنگی است که درباره‌اش گفته گناهی سر نزد، و فریبی از دهان او بیرون نیامد. 23 وقتی به او ناسزا شده: «سنگی که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان می‌گفتند، پاسخی نمی‌داد؛ و زمانی که او را عذاب می‌دادند، تهدید شده است.» 8 همچنین، در کتب مقدّس آمده است: «او سنگی به انتقام نمی‌کرد، بلکه زندگی خود را به خدایی واگذار کرد که داور است که سبب لغزش می‌شود و صخره‌ای است که باعث سقوط عادل و با انصاف می‌باشد. 24 او بر روی صلیب، بار گناهان ما را می‌گردد.» سقوط و افتادن آنها به این دلیل است که از کلام خدا بر دوش گرفت تا ما بتوانیم از چنگ گناه رهایی یافته، زندگی پاکي اطاعت نمی‌کنند، بنابراین آنچه برای آنها مقدر شده بود، بر سرشان داشته باشیم. همان که به زخمهایش شفا یافته‌اید. 25 شما مانند می‌آید. 9 اما شما مانند آنان نیستید. شما برگزیدگان خدا، و کاهنان گوسفندانی بودید که راهشان را گم کرده‌اند. اما اکنون نزد شبانتان پادشاهمان عیسی، و قومی مقدّس می‌باشید، تا نیکویی خدا را به بازگشته‌اید، شبانی که حافظ جان شماست.

دیگران نشان دهید، زیرا او شما را از تاریکی به نور شگفت‌انگیز خود دعوت نموده است. 10 زمانی شما هیچ هویت نداشتید، اما اکنون قوم خدا می‌باشید؛ زمانی از رحمت و مهربانی خدا بی‌بهره بودید، اما حال، مورد لطف و رحمت او قرار گرفته‌اید. 11 برادران عزیز، شما در این دنیا رهگذری بیش نیستید، و خانهٔ اصلی شما در آسمان است. از این رو، خواهش می‌کنم خود را از لذات گناه‌آلود این دنیا دور نگاه دارید. شما برای این قبیل امیال و هوسها ساخته نشده‌اید؛ به همین دلیل است که آنها با روح و جان شما در جنگ و جدالند. 12 مراقب رفتار خود نزد اطرافیان بی‌ایمانان باشید؛ چه، در این صورت، حتی اگر ایشان شما را متهم به بدکاری نمایند، اما در زمان بازگشت مسیح، خدا را به سبب کارهای نیکتان، تمجید خواهند کرد. 13 به خاطر خداوند، از مقامات کشور اطاعت نمایید، خواه از رهبر مملکت، و خواه از مأمورین دولت که از سوی رهبر منصوب شده‌اند تا خلافکاران را مجازات کنند و درستکاران را تحسین نمایند. 15 خواست خدا این است که شما درستکار باشید تا به این ترتیب دهان اشخاص نادانی را که از شما ایراد می‌گیرند ببندید. 16 درست است که شما از قید و بند احکام مذهبی آزاد شده‌اید، اما این به آن معنی نیست که می‌توانید به هر کار نادرستی دست بزنید، بلکه آزادی خود را باید برای اجرای خواست خدا به کار ببرید. 17 به همه احترام کنید؛ ایمانداران را دوست بدارید؛ از خدا بترسید؛ به پادشاه احترام

هم مهربان و فروتن باشید. **9** اگر کسی به شما بدی کرد، به او بدی ناپاک کرده‌اید و عمر خود را در بی‌بند و باری، شهوت‌رانی، مستی، نکید، و اگر کسی به شما دشنام داد، به او دشنام ندهید؛ بلکه عیش و نوش، بت‌پرستی و گناهان شرم‌آور، تلف نموده‌اید. **4** اکنون برای ایشان دعای خیر و برکت کنید، زیرا خدا ما را برای همین فرا دوستان سابقان تعجب می‌کنند که چرا دیگر همراه ایشان به دنبال خواننده است؛ آنگاه خدا ما را برکت خواهد داد. **10** زیرا نوشته شده: هرگز نمی‌روید؛ از این رو شما را مورد تمسخر قرار می‌دهند. **5** اما «کسی که می‌خواهد زندگی خوب و عمر طولانی داشته باشد، باید ایشان روزی به خدا حساب پس خواهند داد، به خدایی که زندگان و زبانش را از بدی و دروغ حفظ کند. **11** باید از بدی دوری کند و مردگان را داوری خواهد کرد. **6** به همین جهت، پیغام انجیل حتی نیکویی و آرامش را پیشه خود سازد. **12** زیرا که چشمان خداوند بر به کسانی که اکنون مرده‌اند، بشارت داده شد، تا اگرچه مُقَدَّر بود عادلان است و گوشه‌ای به دعای ایشان. اما روی خداوند بر ضد مانند همه مردم بمیرند، اما اکنون تا ابد در روح نزد خدا زنده‌اند. **7** بدکاران است.» **13** معمولاً کسی به سبب نیکوکاری خود مورد آزار به‌زودی، دنیا به پایان خواهد رسید. پس فکر خود را پاک سازید و اذیت قرار نمی‌گیرد؛ **14** اما حتی اگر شما مورد ظلم و ستم واقع خوشبخت‌تر باشید تا بتوانید دعا کنید. **8** از همه مهمتر، یکدیگر را با می‌شوید، خوشا به حال شما، زیرا خداوند به شما پاداش خواهد داد. تمام وجود محبت ننماید، زیرا محبت باعث می‌شود گناهان بیشمار پس نترسید و نگران نباشید، **15** بلکه با خاطری آسوده، خود را به یکدیگر را نادیده بگیرید. **9** با خوشرویی و بدون غرغر، در خانه خود خداوندتان مسیح بسپارید؛ و اگر کسی علت این امید و ایمان را جویند، به روی یکدیگر بکشایید. **10** خداوند به هر یک از شما عطای شد، حاضر باشید تا با کمال ادب و احترام به او توضیح دهید. **16** خاصی بخشیده است؛ این عطایا را برای کمک به هم به کار گیرید با داشتن وجدانی پاک، آنچه را که راست و درست است انجام و به این وسیله، یکدیگر را از برکات و مواهب پرتنوع خدا بهره‌مند دهید؛ زیرا وقتی به درستکاری شما در ایماننان به مسیح پی بردند، از کسی که عطای موعظه کردن دارد، پیام موعظه‌اش را از کار خود شرم‌منده خواهند شد. **17** اگر خواست خدا این است که زحمت ببینید، بهتر است برای نیکوکاری رنج و زحمت بکشید تا برای بدکاری. **18** مسیح نیز زحمت دید. او خود از هر گناهی مبرا بود، اما یک بار جان خود را در راه ما گناهکاران فدا کرد تا ما را به حضور خدا بیاورد. او به لحاظ جسم مُرد، اما به لحاظ روح زنده گشت. **19** سپس نزد ارواح محبوس رفت و به آنان بشارت داد، **20** یعنی به ارواح کسانی که در قدیم، در زمان نوح، از خدا نافرمانی کرده بودند، گرچه خدا وقتی که نوح مشغول ساختن کشتی بود، صبورانه منتظر توبه ایشان بود. فقط هشت نفر از آب توفان نجات یافتند. **21** و آن توفان، تعمید را در نظر ما مجسم می‌کند. وقتی تعمید می‌گیریم، نشان می‌دهیم که به وسیله زنده شدن عیسی مسیح، از مرگ و هلاکت نجات یافته‌ایم. هدف از تعمید، نظافت و شستشوی بدن نیست، بلکه با تعمید یافتن در واقع به سوی خدا باز می‌گردیم و از او می‌خواهیم که دل‌هایمان را از گناه پاک سازد. **22** اکنون مسیح به آسمان رفته است. او به دست راست خدا نشسته است و تمام فرشتگان و ریاستها و قدرتها تحت فرمان او می‌باشند.

4 همان‌گونه که مسیح متحمل رنج بدنی گردید، شما نیز مانند او خود را برای رنج دیدن آماده سازید. زیرا هرگاه به خاطر مسیح متحمل رنج بدنی شوید، دیگر شما را با گناه، کاری نیست. **2** و به این ترتیب خواهید توانست بقیه عمر خود را به انجام اراده و خواست خدا سپری کنید، و نه انجام خواهشهای گناه‌آلود خود. **3** زیرا در گذشته، به قدر کافی وقت خود را همراه خدانشناسان، صرف اعمال

اشکالی ندارد؛ به کارهای خوب خود ادامه دهید و به خدا اعتماد کنید که خالق شماست، زیرا او هرگز شما را رها نخواهد نمود.

5 و حال، خواهشی از مشایخ کلیسا دارم؛ زیرا من خود نیز از مشایخ هستم و شاهد رنجهای مسیح بودم؛ و همچنین در روز بازگشت او، شریک جلال او خواهم بود. **2** خواهش من این است که گله‌ای را که خدا به شما سپرده است، خوراک دهید. با میل و رغبت از ایشان مراقبت نمایید، نه از روی اجبار و نه به خاطر چشم داشت، بلکه به خاطر اینکه می‌خواهید خداوند را خدمت کرده باشید. **3** ریاست‌طلب نباشید، بلکه سرمشق خوبی برای ایشان باشید، **4** تا در روزی که «شبان اعظم» می‌آید، شما را پاداش دهد و در جلال و شکوه بی‌پایان خود شریک سازد. **5** و شما ای جوانان، مطیع مشایخ باشید. به همین ترتیب، همگی شما با روحی فروتن یکدیگر را خدمت نمایید، زیرا «خداوند در برابر متکبران می‌ایستد، اما به فروتنان فیض می‌بخشد.» **6** پس اگر خود را زیر دست نیرومند خدا فروتن سازید، او در زمان مناسب شما را سرپند خواهد نمود. **7** بگذارید خداوند بار تمام غصه‌ها و نگرانیهای شما را به دوش گیرد، زیرا او در تمام اوقات به فکر شما می‌باشد. **8** هوشیار و مراقب باشید، زیرا دشمن شما، ابلیس، همچون شیری گرسنه، غُران به هر سو می‌گردد تا طعمه‌ای بیابد و آن را بلعد. **9** پس در برابر حملات او، به خداوند تکیه کنید و استوار بایستید؛ بدانید که این زحمات فقط به سراغ شما نیامده، بلکه مسیحیان در تمام دنیا با چنین مصائبی مواجه می‌باشند. **10** بنابراین، پس از آنکه مدتی کوتاه این زحمات را تحمل کردید، خدا خودش شما را کامل و توانا و استوار خواهد ساخت. او خدای پر مهر و رحمت است و به خاطر ایمانمان به عیسی مسیح، ما را خوانده تا در جلال و شکوه او شریک گردیم. **(aiōnios g166)** **11** جلال و قدرت تا به ابد از آن اوست. آمین. **(aiōn g165)** **12** این نامه مختصر را به کمک سیلاس نوشتم. به نظر من، او برادر قابل اعتمادی است. امیدوارم با این نامه، باعث تشویق شما شده باشم، زیرا این است فیض راستین خدا که به شما نشان دادم. آنچه نوشتم، به شما کمک خواهد کرد تا در فیض خدا استوار بمانید. **13** خواهرتان در بابل که مانند شما برگزیده خدا است، و پسر مرقس به شما سلام می‌رسانند. **14** از سوی من، یکدیگر را با محبت مسیحی ببوسید. بر همه شما که از آن عیسی مسیح هستید، آرامش باد.

دوم پطرس

1

این نامه از طرف شمعون پطرس، خدمتگزار و رسول عیسی وقتی از خدای پدر، جلال و اکرام را دریافت کرد. صدایی از جلال مسیح است. این نامه را به همه شما که با ما ایمانی یکسان دارید پرشکوه خدا به او در رسید و گفت: «این است پسر عزیز من که از می نویسم. این ایمان به برکت عدالت عیسی مسیح، خداوند و نجات او بسیار خوشنودم.» **18** به، ما خود بر آن کوه مقدس با او بودیم و دهنده ما نصیبتان شده است. **2** دعا می کنم که خدا به شما که در آن پیام آسمانی را با گوشهای خود شنیدیم. **19** همچنین ما پیام انبیا شناخت خدا و خداوندان عیسی رشد می کنید، هر چه بیشتر فیض را داریم که بسیار مطمئن است، و شما کار خوبی می کنید اگر به این و آرامش بخشد. **3** او همچنین با قدرت الهی خود، هر چه که برای پیام توجه کنید، چرا که پیام آنان مانند چراغی است که در جایی یک زندگی خداپسندانه نیاز داریم، به ما می بخشد و حتی ما را در تاریک می درخشد تا زمانی که سپیده بر دمد و ستاره صبح یعنی جلال و نیکی خود سهیم می سازد؛ اما برای این منظور، لازم است مسیح در دلهایتان طلوع کند. **20** قبل از هر چیز این را بدانید که که او را بهتر و عمیقتر بشناسیم. **4** با همین قدرت عظیم بود که هیچ وحی کتب مقدس از فکر خود انبیا تراوش نکرده، **21** زیرا وحی تمام برکات غنی و عالی را که وعده داده بود، به ما بخشید. یکی از هرگز منشاء انسانی نداشته است؛ بلکه انبیا تحت نفوذ روح القدس از این وعدهها این بود که ما را از شهوت و فساد محیط اطرافمان رهایی

2

دهد و از طبیعت و صفات الهی خود بهره ای به ما ببخشد. **5** با توجه به این موضوع، نهایت کوشش خود را بکنید تا به ایمان خود نیکی را بیافزایید؛ و به نیکی، شناخت را؛ **6** به شناخت، خویشنداری را؛ و به خویشنداری، پایداری را؛ و به پایداری، دینداری را؛ **7** و به دینداری، محبت برادرانه؛ و به محبت برادرانه، محبت نسبت به همه مردم. **8** اگر اجازه دهید این خصلت های خوب در شما رشد کنند و فزونی یابند، از لحاظ روحانی نیرومند شده، برای خداوندان عیسی مسیح مفید و پربار خواهید شد. **9** اما کسی که اجازه نمی دهد این خصوصیات در او ریشه بدوانند، در حقیقت کور یا لافل کوتاه بین است و فراموش کرده است که خدا او را از زندگی گناه آلود سابقش نجات داده تا بتواند برای خداوند زندگی کند. **10** بنابراین، ای برادران عزیز، بکوشید تا ثابت کنید که حقیقتاً جزو برگزیدگان و دعوت شدگان خدا هستید؛ زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد و از خدا دور نخواهید شد؛ **11** و خدا نیز دروازه های آسمان را به روی شما خواهد گشود تا وارد ملکوت جاودانی خداوند و نجات دهنده مان عیسی مسیح گردید. (aiōnios)

12 g166 اما من هرگز از یادآوری این مطالب به شما، کوتاهی نخواهم کرد، گرچه آنها را می دانید و در حقیقتی که یافته اید، ثابت و استوار می باشید. **13** تا زمانی که در این دنیای فانی به سر می برم، وظیفه خود می دانم که این نکات را به شما تذکر دهم تا آنها را فراموش نکنید. **14** زیرا می دانم که به زودی دار فانی را وداع خواهم گفت؛ خداوندان عیسی مسیح نیز مرا از این موضوع آگاه ساخته است. **15** بنابراین، سعی می کنم این نکات را چنان در فکر و ذهن شما نقش نمایم که حتی پس از رحلت من نیز بتوانید آنها را به یاد آورید. **16** زمانی که ما درباره قوت و بازگشت خداوندان

کسانی سخت خواهد بود که به دنبال خواسته‌های ناپاک و جسمانی سخنان خداوند و نجات‌دهنده‌مان را به گوش شما رساندیم. **3** پیش خود می‌روند و تابع هیچ قدرتی نیستند. اینان چنان گستاخ هستند از هر چیز می‌خواهم این مطلب را یادآوری کنم که در زمانهای آخر، که حتی موجودات آسمانی را نیز به باد تمسخر می‌گیرند؛ **11** در اشخاصی پیدا خواهند شد که به هر کار نادرستی که به فکرشان حالی که فرشتگانی که در حضور خدا هستند و صاحب قدرت و می‌رسد، دست زده، حقیقت را به باد تمسخر خواهند گرفت، و **4** و قوتی بسیار برتر می‌باشند، هرگز به این موجودات توهین نمی‌کنند. خواهند گفت: «مگر مسیح وعده نداده که باز خواهد گشت؟ پس **12** این معلمین دروغین مانند حیوانات عاری از شعور و تنها تابع او کجاست؟ اجداد ما نیز به همین امید بودند، اما مردند و خبری غرایز خود هستند که آفریده شده‌اند برای به دام افتادن و هلاک شدن. اینان، هر چه را که نمی‌فهمند مسخره می‌کنند، غافل از اینکه **5** ایشان عمداً نمی‌خواهند این حقیقت را به یاد آورند که یک بار روزی مانند همان حیوانات نابود خواهند شد. **13** بله، سزای آنها در خدا جهان را با توفانی عظیم نابود ساخت، آن هم مدت‌ها بعد از عوض شرارتشان همین است. تفریح آنها خوشگذرانی‌های گناه‌آلود آنکه به فرمان خود آسمانها و زمین را آفرید و از آب برای شکل دادن در روز روشن است. وجود ایشان در میان شما لکه ننگ و مایه و احاطه زمین استفاده کرد. **7** اکنون نیز به فرمان خدا، آسمان و رسوایی است. حتی هنگامی که در ضیافت‌های شما شرکت می‌کنند، زمین باقی هستند تا در روز داوری با آتش نابود شوند، یعنی در همان از فریفتن شما لذت می‌برند. **14** چشمانی دارند پر از زنا که از روزی که بدکاران مجازات و هلاک خواهند شد. **8** اما ای عزیزان، گناه ورزیدن سیر نمی‌شود. آنان اشخاص سست اراده را به دام گناه این حقیقت را فراموش نکنید که برای خدا یک روز یا هزار سال می‌اندازند و خود در طمعکاری استاندند! آنان زیر محکومیت خدا قرار دارند. **15** از راه راست خارج شده، مانند «بلعام» پسر «بعور» بازگشت خود تأخیری به وجود نیاورد است. در واقع، او صبر می‌کند گمراه شده‌اند. بلعام پولی را که از انجام ناراستی به دست می‌آورد، و فرصت بیشتری می‌دهد تا گناهکاران توبه کنند، چون نمی‌خواهد دوست می‌داشت؛ **16** اما وقتی الاغ بلعام به زبان انسان به حرف کسی هلاک شود. **10** به هر حال بدانید که روز خداوند حتماً آمد، او را توبیح کرده، از رفتار جنون‌آمیزش جلوگیری کرد. **17** این خواهد آمد، آن هم مثل دزدی که همه را غافلگیری می‌کند. در آن اشخاص همچون چشمه‌های خشکیده، نفعی به کسی نمی‌رسانند، روز، آسمانها با صدایی هولناک از بین خواهند رفت، و اجرام آسمانی و مانند ابرهایی که به هر سو رانده می‌شوند، ناپایدارند و تاریکی در آتش نابود شده، زمین و هر چه در آن است، عیان خواهد شد. مطلق انتظارشان را می‌کشد. **18** ایشان به گناهان و اعمال ناپاک **11** پس حال که می‌دانید هر چه در اطرافمان هست نابود خواهد خود می‌بندد، و آنان را که تازه از چنین زندگی گناه‌آلودی نجات یافته‌اند، با استفاده از فریب شهوت، باز به دام گناه می‌کشاند، به راه آن روز باشید و تلاش کنید تا آن روز زودتر فرا رسد، روزی که **19** و به آنها وعده آزادی می‌دهند، حال آنکه خودشان بنده گناه و آسمانها خواهند سوخت و اجرام آسمانی در شعله‌های آتش ذوب فسادند، زیرا انسان بنده چیزی است که بر او مسلط است. **20** شده، نابود خواهند گشت. **13** ولی ما با امید و اشتیاق، در انتظار هرگاه کسی با شناخت خداوند و نجات دهنده‌مان عیسی مسیح، از آسمانها و زمین جدید می‌باشیم که در آنها فقط عدالت و راستی ناپاکی‌های این دنیا رهایی یابد، ولی بعد از آن، بار دیگر اسیر آن حکمفرما خواهد بود، زیرا این وعده خداست. **14** پس ای عزیزان، از آلودگی‌ها گردد، وضعش بدتر از سابق می‌شود. **21** اگر چیزی درباره آنجا که منتظر این رویدادها هستید و چشم به راه بازگشت مسیح راه عدالت نمی‌دانست، برایش بهتر بود از اینکه آن را بشناسد و سپس می‌باشید، سخت بکوشید تا بی‌گناه زندگی کنید و با همه در صلح به احکام مقدسی که به او سپرده شده است، پشت پا نزنند. **22** این و صفا به سر برید تا وقتی مسیح باز می‌گردد، از شما خشنود باشد. مثل در مورد آنان مصداق دارد که: «سگ به قی خود باز می‌گردد»، **15** در ضمن بدانید که صبر خداوند ما به مردم فرصت می‌دهد تا نجات یابند. این همان است که برادر عزیز ما پولس نیز با آن حکمتی که خدا به او داده است، به شما نوشت. **16** او در همه

3

دوستان عزیز، این دومین نامه‌ای است که به شما می‌نویسم. در نامه‌های خود درباره همین مطلب، سخن گفته است. درک برخی از هر دو نامه کوشیده‌ام مطالبی را که از پیش می‌دانستید، یادآوری نمایم نوشته‌های او دشوار است و بعضی که اطلاع کافی از کتب مقدس تا شما را به تفکری سالم برانگیزانم. **2** می‌خواهم به یاد داشته باشید مطالبی را که از انبیای مقدس و از ما رسولان مسیح آموخته‌اید، زیرا ما همان کاری که با بخشهای دیگر کتب مقدس نیز می‌کنند. اما با

این کار، نابودی خود را فراهم می‌سازند. **17** برادران عزیز، این حقایق را از پیش به شما گوشزد می‌کنم تا مراقب خود باشید و به سوی اشتباهات این اشخاص بدکار کشیده نشوید، مبدا شما نیز از راه راست منحرف گردید. **18** بلکه در فیض و شناخت خداوند و نجات دهنده‌مان عیسی مسیح ترقی نمایید، که هر چه جلال و شکوه و عزت هست، تا ابد برانندهٔ اوست. آمین. (aiōn g165)

از ابتدا، کلمهٔ حیات بخش خدا وجود داشته است، ما او را با چشمان خود دیده‌ایم، و سخنان او را شنیده‌ایم؛ با دستهای خود او را لمس کرده‌ایم. **2** این کلمهٔ حیات بخش از جانب خدا آمد و خود را بر ما آشکار فرمود؛ و ما شهادت می‌دهیم که او را دیده‌ایم، یعنی عیسی مسیح را. بله، او حیات جاودانی است. او نزد خدای پدر بود، اما بعد خود را بر ما آشکار ساخت. (**aiōnios g166**) **3** باز می‌گویم، ما با شما دربارهٔ چیزی سخن می‌گویم که خودمان دیده‌ایم و شنیده‌ایم، تا شما نیز بتوانید مانند ما با خدای پدر و پسرش عیسی مسیح، رابطهٔ نزدیک داشته باشید. **4** ما این را به شما می‌نویسیم تا شما نیز در شادی ما به طور کامل شریک شوید. **5** این است پیامی که از او شنیده‌ایم تا به شما اعلام نماییم: خدا نور است و ذره‌ای تاریکی در او وجود ندارد. **6** پس اگر بگوییم که با خدا رابطه‌ای نزدیک داریم، اما در تاریکی روحانی زندگی کنیم، دروغ می‌گوییم. **7** اما اگر ما نیز مانند مسیح در نور حضور خدا زندگی می‌کنیم، آنگاه با یکدیگر رابطه‌ای نزدیک داریم و خون عیسی، پسر خدا، ما را از هر گناه پاک می‌سازد. **8** اگر بگوییم گناهی نداریم، خود را فریب می‌دهیم و از حقیقت گریزانیم. **9** اما اگر گناهان خود را به او اعتراف کنیم، او که امین و عادل است، گناهان ما را می‌آورد و از هر ناراستی پاکمان می‌سازد. **10** اگر ادعا کنیم که گناهی از ما سر نزده است، دروغ می‌گوییم و خدا را نیز دروغگو می‌شماریم و معلوم می‌شود که کلام او در ما جایی ندارد.

فرزندان عزیزم، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید. اما اگر گناهی از شما سر زد، کسی هست که برای ما نزد خدای پدر وساطت کند و بخشایش ما را از او درخواست نماید. این شخص عیسی مسیح است که مظهر راستی و عدالت است. **2** او کسی است که تاوان گناهان ما را داده تا خدا ما را هلاک نسازد؛ او با این کار، رابطه‌ای دوستانه میان خدا و ما به وجود آورده است. او نه فقط برای گناهان ما، بلکه برای گناهان تمام مردم جهان فدا شد. **3** چگونه می‌توانیم مطمئن باشیم که خدا را می‌شناسیم؟ راهش این است که به قلب خود نگاه کنیم و ببینیم که آیا احکام خدا را بجا می‌آوریم. **4** کسی که می‌گوید خدا را می‌شناسد اما احکام خدا را نگاه نمی‌دارد و خواست او را بجا نمی‌آورد، دروغ می‌گوید و از حقیقت به دور است. **5** فقط کسی می‌تواند واقعاً خدا را بشناسد و با او رابطه‌ای نزدیک داشته باشد که او را هر روز بیشتر دوست داشته، کلام او را بجا آورد. **6** کسی که ادعا می‌کند مسیحی است،

باید مانند مسیح زندگی کند. **7** ای عزیزان، حکمی تازه به شما نمی‌نویسم، بلکه به شما می‌گویم که یکدیگر را محبت نمایید. این یک حکم تازه نیست، بلکه همان حکم قدیمی است که از ابتدا به شما داده شده و همهٔ شما آن را شنیده‌اید. **8** با این حال همیشه تازه است، و همان‌گونه که عیسی به آن عمل کرد، شما نیز باید چنین کنید، زیرا در همان حال که به یکدیگر محبت می‌نمایید، لکه‌های تیره و تار زندگی از میان می‌رود، و نور حقیقی شروع به تابیدن می‌کند. **9** کسی که می‌گوید: «من در نور زندگی می‌کنم»، ولی ممنوع خود را دوست نمی‌دارد، هنوز در تاریکی است. **10** اما هر که ممنوع خود را محبت می‌کند، در نور زندگی می‌کند و می‌تواند راه خود را ببیند، بدون آنکه گرفتار تاریکی و گناه گردد. **11** ولی کسی که ممنوع خود را دوست ندارد، در تاریکی سرگردان است و نمی‌داند به کجا می‌رود، زیرا تاریکی چشمانش را کور کرده است تا راه را نبیند. **12** ای فرزندان، این چیزها را برای شما می‌نویسم، زیرا گناهانتان توسط عیسی آموخته شده است. **13** ای پدران، به شما می‌نویسم، زیرا مسیح را که از ازل بوده است، می‌شناسید. ای جوانان، به شما می‌نویسم، زیرا بر آن شریک پیروز شده‌اید. ای خردسالان، به شما می‌نویسم، زیرا پدرمان خدا را می‌شناسید. **14** ای پدران، به شما نوشتم، زیرا مسیح را که از ازل بوده است، می‌شناسید. ای جوانان به شما نوشتم، زیرا قوی هستید و هر ناراستی پاکمان می‌سازد. **15** اگر ادعا کنیم که گناهی از ما سر نزده است، دروغ می‌گوییم و معلوم می‌شود که کلام او در ما جایی ندارد. **16** وابستگی‌های این دنیا و خواسته‌های ناپاک، میل به داشتن و تصاحب هر آنچه که به نظر جالب می‌آید، و غرور ناشی از ثروت و مقام، هیچ‌یک از خدا نیست؛ بلکه از این دنیای گناه‌آلود می‌باشد. **17** دنیا نابود خواهد شد و چیزهای گناه‌آلود آن نیز از بین خواهند رفت، اما هر که طبق خواست خدا زندگی کند، همیشه برقرار خواهد ماند. (**aiōn g165**) **18** فرزندان عزیزم، پایان دنیا نزدیک شده است. شما حتماً دربارهٔ ظهور «ضدمسیح» چیزهایی شنیده‌اید. حتی الان نیز ضدمسیحان همه جا دیده می‌شوند، و از همین متوجه می‌شویم که پایان دنیا نزدیک شده است. **19** این افراد بین ما بودند، اما در واقع از ما نبودند، چه در غیر این صورت نزد ما می‌ماندند. وقتی از ما جدا شدند، معلوم شد که اصلاً از ما نبودند. **20** اما شما چنین نیستید، زیرا روح‌القدس بر شما قرار گرفته و حقیقت را می‌دانید. **21** اگر این چیزها را می‌نویسم، منظرم این نیست که حقیقت را نمی‌دانید، بلکه فقط می‌خواهم به شما هشدار داده باشم، زیرا شما فرق میان راست و دروغ را تشخیص می‌دهید.

22 دروغگوی واقعی کیست؟ هر که بگوید عیسی همان مسیح نشان می‌دهد که به ابلیس تعلق دارد، زیرا ابلیس از همان ابتدا که نیست، دروغگوست؛ او همان ضد مسیح است، زیرا نه به خدای پدر خود را به گناه آلوده ساخت، تا به حال گناه می‌کند. اما پسر خدا ایمان دارد و نه به پسر خدا. **23** کسی که به عیسی مسیح، پسر آمد تا اعمال ابلیس را باطل سازد. **9** هر که به خانواده خدا ملحق خدا، ایمان نداشته باشد، امکان ندارد بتواند خدای پدر را بشناسد. می‌شود و فرزند خدا می‌گردد، به راه گناه نمی‌رود، زیرا او از طبیعت و اما کسی که به پسر خدا ایمان دارد، خدای پدر را نیز می‌شناسد. حیات الهی برخوردار می‌شود. بنابراین، دیگر نمی‌تواند گناه کند، زیرا **24** ایمان خود را به آنچه که از اول شنیدید، حفظ نمایید زیرا اگر در او زندگی تازه‌ای شکل گرفته است که از خدا جریان می‌یابد. چنین کنید، همیشه با خدای پدر و پسرش، رابطه‌ای نزدیک خواهید داشت، **25** و زندگی جاوید که او وعده داده است، نصیب شما خواهد شد. **(aiōnios g166) 26** این مطالب را درباره این اشخاص باشد و ممنوع خود را نیز محبت نکند، فرزند خدا نیست. **11** زیرا می‌نویسم تا بدانید که ایشان می‌خواهند شما را گمراه کنند. **27** اما پیغامی که از همان ابتدا به ما داده شد، این است که یکدیگر را می‌دانم که روح خدا در شماست و به همین جهت نیازی ندارید محبت نمایید؛ **12** اما نه مانند قائل که از آن شیر بود و برادرش را کسی به شما بیاموزد که چه بکنید، زیرا روح خدا همه چیز را به شما کشت. می‌دانید چرا چنین کرد؟ زیرا کارهای خودش نادرست بود، تعلیم خواهد داد؛ هر چه او می‌گوید حقیقت محض است و دروغ در ولی می‌دانست که اعمال برادرش از اعمال خودش بهتر است. **13** از آن یافت نمی‌شود. پس، همان‌گونه که به شما تعلیم داده است، این رو، برادران من، تعجب نکنید از این که مردم دنیا از شما نفرت همیشه در مسیح بمانند و هرگز از او دور نشوید. **28** بله فرزندان من، بکوشید تا با مسیح رابطه‌ای صمیمی داشته باشید، تا به هنگام بازگشت او، بتوانیم با اطمینان از او استقبال کنیم، نه با ترس و نداشته باشد، در مرگ به سر می‌برد. **15** هر که از برادر خود نفرت داشته باشد، در واقع قاتل است؛ و می‌دانید که هر کس قصد قتل کسی را داشته باشد، هرگز به زندگی ابدی دست نخواهد یافت. هر که عدالت را بجا می‌آورد، فرزند خداست.

3 ببینید خدای پدر چقدر ما را دوست دارد که ما را فرزندان خود خوانده است، و همین‌طور نیز هستیم. اما مردم دنیا این مطلب را درک نمی‌کنند، زیرا خدا را آن‌طور که هست نمی‌شناسند. **2** بله عزیزان، ما اکنون حقیقتاً فرزندان خدا هستیم. گرچه هنوز نمی‌دانیم در آینده چگونه خواهیم بود، اما این را به یقین می‌دانیم که وقتی مسیح بازگردد، مانند او خواهیم شد، چون او را همان‌گونه که هست خواهیم دید. **3** هر که چنین امیدی دارد، می‌کوشد تا پاک بماند، زیرا که مسیح نیز پاک است. **4** هر که گناه می‌کند، احکام خدا را می‌شکند، زیرا گناه چیزی نیست جز شکستن احکام خدا و رفتار کردن برخلاف خواست او. **5** اما می‌دانید که مسیح انسان شد تا بتواند گناهان ما را پاک سازد؛ و این را نیز می‌دانید که او کاملاً پاک و بی‌گناه بود. **6** پس اگر همواره با مسیح رابطه‌ای نزدیک داشته باشیم، در گناه زندگی نخواهیم کرد. اگر کسی در گناه زندگی می‌کند، علّت این است که هرگز با او رابطه‌ای نداشته و او را نشناخته است. **7** فرزندان عزیزم، مراقب باشید کسی شما را در این مورد فریب ندهد: هر که آنچه را که راست است انجام می‌دهد، به این علّت است که راست‌کردار است، همان‌گونه که مسیح راست‌کردار است. **8** اما کسی که در گناه به سر می‌برد،

عزیزان من، هر کسی را که ادعا می‌کند از روح خدا پیغامی دارد، زود باور نکند. نخست، او را بیازمایید تا دریابید که آیا پیغام او از جانب خداست یا نه؛ زیرا معلمین و واعظین دروغین بسیاری در دنیا هستند. **2** برای پی بردن به این که پیغام ایشان از جانب روح خداست یا نه، باید از ایشان بپرسید که آیا ایمان دارند که عیسی مسیح، پسر خدا واقعاً انسان شد یا نه. اگر ایمان داشته باشند، در این صورت پیغام ایشان از جانب خداست. **3** در غیر این صورت، آن پیغام از سوی خدا نیست، بلکه از جانب ضد مسیح است، یعنی آن که شنیده‌اید به زودی می‌آید، و دشمنی او با مسیح از هم اکنون در جهان آشکار است. **4** فرزندان عزیزم، شما از آن خدا هستید و بر آن افراد غلبه یافته‌اید، زیرا روحی که در شماست بزرگتر است از روحی که در دنیا است. **5** این معلمین دروغین از این دنیا هستند؛ به

همین علت، سخنانشان دربارهٔ امور دنیوی است و مردم دنیوی نیز به گفته‌های ایشان توجه می‌کنند. **6** ولی ما فرزندان خدا هستیم، و فقط کسانی به سخنان ما توجه می‌کنند که خدا را می‌شناسند و با او رابطه‌ای نزدیک دارند. اما دیگران توجهی به گفته‌های ما ندارند. این نیز راه دیگری است برای پی بردن به این که آیا پیغامی از جانب خدا هست یا نه؛ زیرا اگر از سوی خدا باشد، مردم دنیوی به آن گوش نخواهند داد. **7** عزیزان من، بیایید یکدیگر را محبت کنیم، زیرا محبت از خداست و هر که محبت می‌کند، از خدا تولد یافته است و خدا را واقعاً می‌شناسد. **8** اما کسی که محبت نمی‌کند، خدا را نمی‌شناسد، زیرا خدا محبت است. **9** خدا با فرستادن پسر یگانه خود به این جهان گناه‌آلود، محبت خود را به ما نشان داد؛ بله، خدا او را فرستاد تا جان خود را در راه ما فدا کند و ما را به زندگی ابدی برساند. **10** این است محبت واقعی! ما او را محبت نکردیم، بلکه او ما را محبت کرد و یگانه پسرش را فرستاد تا کفار گناهان ما شود. **11** عزیزان من، حال که خدا ما را اینچنین محبت نمود، ما نیز باید یکدیگر را دوست بداریم و محبت کنیم. **12** هیچ‌کس هرگز خدا را ندیده است؛ اما اگر یکدیگر را محبت کنیم، خدا در ما ساکن است و محبت او در ما به کمال رسیده است. **13** خدا برای همین روح پاک خود را در وجود ما قرار داده تا بدانیم که خدا در ما ساکن است و ما در خدا. **14** از این گذشته، ما نیز با چشمان خود دیده‌ایم و به همه اعلام می‌کنیم که خدا پسرش را فرستاد تا مردم را نجات بخشد. **15** هر که ایمان داشته باشد و به زبان بگوید که عیسی پسر خداست، خدا در وجود او ساکن است و او نیز در خدا. **16** ما می‌دانیم که خدا چقدر ما را دوست دارد، زیرا گرمی محبت او را چشیده‌ایم. ما محبت او را باور کرده‌ایم. خدا محبت است! و هر که با محبت زندگی می‌کند، با خدا زندگی می‌کند و خدا در اوست.

(aiōnios g166) 14 از این رو، اطمینان داریم که هرگاه از خدا چیزی مطابق خواست او بطلبیم، دعای ما را خواهد شنید؛ 15 و اگر یقین داریم که دعای ما را می‌شنود، می‌توانیم به این هم اطمینان داشته باشیم که آنچه از او بخواهیم، دریافت خواهیم کرد. 16 اگر می‌بینید که برادر شما مرتکب گناهی می‌شود که منتهی به مرگ نیست، از خدا بخواهید که او را ببخشد، و خدا نیز به او حیات جاوید خواهد بخشید، به این شرط که گناهی منتهی به مرگ نباشد. زیرا گناهی هست که منجر به مرگ می‌شود، و نمی‌گویم که برای آن دعا کنید. 17 البته هر کار نادرست گناه است، اما گناهی هست که منتهی به مرگ نمی‌شود. 18 می‌دانیم هر که فرزند خدا شده است، خود را به گناه آلوده نمی‌کند، زیرا مسیح که پسر خداست، او را حفظ می‌کند تا دست آن شریر به او نرسد. 19 می‌دانیم که ما فرزندان خدا هستیم و بقیه مردم دنیا، تحت قدرت و سلطه آن شریر قرار دارند. 20 می‌دانیم که پسر خدا آمده و به ما ببینش داده تا خدای حقیقی را بشناسیم. و حالا ما در خدا هستیم، زیرا در پسرش عیسی مسیح قرار گرفته‌ایم. اوست تنها خدای حقیقی و حیات جاودانی. (aiōnios g166) 21 فرزندان من، از هر چه که جای خدا را در قلبتان می‌گیرد، دوری کنید.

دوم یوحنا

1

از شیخ کلیسا، به بانوی برگزیده و فرزندان که ایشان را به راستی دوست می‌دارم - و نه تنها من، بلکه همه کسانی که راستی را شناخته‌اند. **2** این محبت به خاطر آن راستی است که در وجود ما قرار دارد و تا ابد در ما خواهد ماند. (**aiōn g165**) **3** فیض و رحمت و آرامش از جانب خدای پدر و عیسی مسیح پسر او با ما خواهد بود، زیرا ما به او ایمان حقیقی داریم و یکدیگر را واقعاً محبت می‌نماییم. **4** چقدر شاد شدم که دیدم بعضی از فرزندان تو که در اینجا هستند، از حقیقت پیروی می‌کنند و احکام پدر ما خدا را نگاه می‌دارند. **5** بانوی گرامی، غرض از نوشتن این نامه این است که آن حکم قدیمی را که خدا از ابتدا به ما داد، به یادتان بیاورم، و آن حکم این است که یکدیگر را محبت نمایم. **6** اگر خدا را دوست داریم، باید حکم او را نیز اطاعت کنیم؛ و حکم او از ابتدا این بوده است که به یکدیگر محبت نمایم. **7** این را می‌گویم چون معلمین فریبکار بسیاری در دنیا هستند. ایشان قبول ندارند که عیسی مسیح به صورت یک انسان و با بدنی همچون بدن ما به این جهان آمد. چنین افراد، فریبکار و ضد مسیح هستند. **8** بنابراین، از ایشان برحذر باشید تا مانند آنان نشوید، مبادا اجر آسمانی خود را از دست بدهید که همه ما برای به دست آوردن آن، اینقدر تلاش کرده‌ایم. پس بکوشید تا پاداش خود را تمام و کمال از خداوند دریافت دارید. **9** زیرا اگر از تعالیم مسیح منحرف شوید، از خدا نیز منحرف خواهید شد. اما اگر به تعالیم مسیح وفادار بمانید، خدا را نیز خواهید داشت. به این ترتیب، هم «پدر» را خواهید داشت و هم «پسر» را. **10** اگر کسی نزد شما بیاید و این تعالیم را نیاورد، او را به خانه خود راه ندهید و حتی به او سلام نکنید، **11** زیرا اگر با آنان معاشرت کنید، مانند آنان خواهید شد. **12** مطالب بسیاری برای گفتن دارم، اما نمی‌خواهم همه را در این نامه بنویسم، زیرا امیدوارم بتوانم به زودی بیایم و شما را ببینم. آنگاه خواهیم توانست حضوراً گفتگو کنیم تا خوشی ما کامل شود. **13** فرزندان خواهر برگزیده‌ات، سلام می‌رسانند.

سوم یوحنا

1 از شیخ کلیسا، به گایوس عزیز، که او را از صمیم قلب دوست می‌دارم. **2** برادر عزیزم، از خدا می‌خواهم که در تمام کارهایت موفق باشی، و بدنت نیز مانند روح در سلامتی و تندرستی باشد. **3** وقتی برادران مسیحی ما به اینجا آمدند، مرا بسیار شاد کردند، زیرا به من خبر دادند که به حقایق الهی وفاداری و مطابق احکام انجیل در راستی رفتار می‌کنی. **4** برای من هیچ دلخوشی بزرگتر از این نیست که بشنوم فرزندانم اینچنین از حقیقت پیروی می‌کنند. **5** برادر عزیز، تو در خدمت خود به خداوند، وفادار هستی، زیرا از خادمین او که از آنجا عبور می‌کنند، پذیرایی می‌کنی، هرچند که از آشنایان تو نیستند. **6** ایشان در کلیسای ما از رفتار پر محبت تو تعریف‌ها کرده‌اند. پس کاری نیکو می‌کنی اگر ایشان را آن گونه که سزاوار خداست، روانه سفر کنی. **7** زیرا ایشان برای خدمت به خداوند سفر می‌کنند و پیغام انجیل را به کسانی که هنوز به مسیح ایمان نیاورده‌اند اعلام می‌نمایند، بدون آنکه کمکی از آنان دریافت دارند. **8** پس بر ما واجب است که به چنین افراد کمک کنیم تا ما نیز در پیشبرد حقیقت، با ایشان شریک گردیم. **9** در این باره، قبلاً نامه‌ای مختصر به کلیسا نوشتم، اما دیوترقیس که مقام رهبری را دوست دارد، ما را تحویل نمی‌گیرد. **10** وقتی آدم، اعمال نادرست او را برایت تعریف خواهم کرد، تا بدانی چه اتهامات و سخنان زشتی به ما نسبت داده است. او، نه تنها خدمتگزاران کلیسا را که در سفر هستند، پذیرایی و خدمت نمی‌کند، بلکه دیگران را نیز وادار می‌کند تا ایشان را به خانه خود نپذیرند، و اگر کسی به سخن او توجه نکند، او را از کلیسا بیرون می‌کند. **11** ای عزیز، بدی را سرمشق خود نساز، بلکه از نیکی سرمشق بگیر؛ زیرا کسی که نیکی می‌کند، فرزند خداست، اما کسی که همواره خواهان بدی باشد، خدا را نمی‌شناسد. **12** اما همه شهادت خوبی دربارهٔ دیمیتریوس می‌دهند و این شهادت راست است. ما نیز می‌گوییم که او شخص خوبی است و می‌دانی که راست می‌گوییم. **13** مطالب بسیاری برای گفتن دارم، اما نمی‌خواهم همه را در این نامه بنویسم، **14** زیرا امیدوارم به‌زودی تو را ببینم تا حضوراً گفتگو کنیم. آرامش بر تو باد. دوستان همگی سلام می‌رسانند. سلام مرا به یکایک دوستان برسان.

کشت، و مانند بلعام رفتار می‌کنند که به خاطر پول، دست به هر کاری می‌زد. پس آنها مانند قورح در عصیان خود هلاک خواهند

این نامه از طرف یهودا، خدمتگزار عیسی مسیح و برادر یعقوب شد. **12** این اشخاص که در ضیافت‌های کلیسایی، به جمع شما است. این نامه را به همه کسانی می‌نویسم که از جانب خدای پدر می‌پیوندند، لکه‌های ناپاکی هستند که شما را آلوده می‌کنند. با که شما را دوست دارد و در عیسی مسیح محفوظ نگه می‌دارد، فرا بی‌شرمی می‌خندند و شکم خود را سیر می‌کنند، بدون آنکه رعایت خوانده شده‌اید. **2** از خدا، خواستار رحمت و آرامش و محبت حال دیگران را بنمایند. همچون ابراهانی هستند که از زمینهای خشک روزافزون برای شما هستیم. **3** ای عزیزان، اشتیاق بسیار داشتم تا عبور می‌کنند، بدون آنکه قطره‌ای باران ببارانند. قولهای آنان اعتباری درباره نجاتی که خداوند به ما بخشیده، مطالبی برایتان بنویسم. اما ندارد. درختانی هستند که در موسم میوه، ثمر نمی‌دهند. اینان دو بار اکنون لازم می‌بینم، مطلب دیگری به جای آن بنویسم تا شما را طعم مرگ را چشیده‌اند؛ یک بار زمانی که در گناه بودند، و بار ترغیب نمایم از آن ایمانی که خدا یکبار برای همیشه به مقدسین خود دیگر وقتی از مسیح روگردان شدند. از این رو، باید منتظر داوری سپرده، با جدیت تمام دفاع کنید. **4** زیرا عده‌ای خدانشناس با خدا باشند. **13** تنها چیزی که از خود برجای می‌گذارند، ننگ و نیرنگ وارد کلیسا شده‌اند و تعلیم می‌دهند که ما پس از مسیحی شدن، می‌توانیم هر چه دلمان می‌خواهد انجام دهیم بدون آنکه از مجازات الهی بترسیم. عاقبت هولناک این معلمین دروغین و گمراه هستند و به سوی ظلمت و تاریکی مطلق ابدی می‌شتابند. **(aiōn)** از مدتها پیش تعیین شده است، زیرا با سرور و خداوند یگانه ما **(g165 14 خنوخ، که هفت نسل بعد از آدم زندگی می‌کرد، درباره عیسی مسیح، سر به مخالفت برداشته‌اند. 5** گرچه این حقایق را به خوبی می‌دانید، اما می‌خواهم برخی نکات را بار دیگر یادآوری نمایم. همان‌گونه که می‌دانید، خداوند پس از آنکه قوم اسرائیل را از سرزمین مصر رهایی بخشید، تمام کسانی را که بی‌ایمان شده بودند و از خدا سرپیچی می‌کردند، هلاک ساخت. **6** همچنین به یاد آورید فرشتگانی را که در محدوده اختیارات خود نماندند، بلکه جایگاه خود را ترک کردند، و خدا آنها را در تاریکی مطلق محبوس فرمود تا روز عظیم داوری فرا برسد. **(aidios g126 7** در ضمن، شهرهای «سدوم» و «عموره» را نیز به یاد داشته باشید. اهالی آنجا و شهرهای مجاور، به انواع شهوات و انحرافات جنسی آلوده بودند. بنابراین، همه آنها نابود شدند تا برای ما درس عبرتی باشند و بدانیم که آتش ابدی وجود دارد که در آنجا گناهکاران مجازات می‌شوند. **(aiōnios 8** با وجود همه اینها، این معلمین گمراه که از خوابهای خود الهام می‌گیرند، به زندگی فاسد و بی‌بند و بار خود ادامه می‌دهند، و بدن خود را آلوده می‌سازند؛ در ضمن مطیع هیچ مرجع قدرتی نیز نیستند و موجودات آسمانی را به باد مسخره می‌گیرند. **9** در حالی که «میکائیل»، رئیس فرشتگان، وقتی با ابلیس بر سر جسد موسی بحث می‌کرد، به خود اجازه نداد به او تهمت بزند و اهانت کند؛ بلکه فقط گفت: «خداوند تو را توبیخ فرماید!» **10** اما این اشخاص هر چه را که نمی‌فهمند مسخره می‌کنند و ناسزا می‌گویند؛ ایشان همچون حیوانات بی‌فهم، دست به هر کاری که دلشان می‌خواهد می‌زنند، و به این ترتیب، به سوی نابودی و هلاکت می‌شتابند. عزت، بر خدایی باد که قادر است شما را از لغزش محفوظ بدارد. او **11** وای به حال آنان، زیرا از قائن سرمشق می‌گیرند که برادرش را

ساخت. **25** تمامی جلال بر آن خدای یکتا و نجات‌دهنده ما، به واسطه عیسی مسیح، خداوند ما، باد. تمامی جلال، شکوه، توانایی و اقتدار از ازل، حال، و تا ابد پرازنده اوست! آمین. **(aiōn g165)**

مانند مسی که در کوره آتش صیقل داده باشند. صدای او مثل آتشبار طنین افکن بود. **16** در دست راست او، هفت ستاره بود، و شمشیر دو دم تیزی هم در دهانش قرار داشت. صورت او همچون خورشید بود در درخشش کاملش. **17** وقتی چشمم به او افتاد، مانند مرده جلوی پای او افتادم. اما او دست راست خود را بر من گذاشت و فرمود: «نترس! من ابتدا و انتها هستم! من زنده بودم و مُردم، و حال تا به ابد زنده‌ام، و کلیدهای مرگ و عالم مردگان را در دست دارم. کلام نبوت را می‌خواند و خوشا به حال آنان که به آن گوش فرا می‌دهند، و آنچه را در آن نوشته شده، نگاه می‌دارند، زیرا زمان وقوع این رویدادها نزدیک است. **4** از طرف یوحنا، به هفت کلیسا که در ایالت آسیا هستند. فیض و آرامش بر شما باد، از جانب پروردگاری که هست و بود و می‌آید، و از جانب روح هفتگانه که در پیشگاه تخت الهی است، **5** و از جانب عیسی مسیح که تمام حقیقت را به طور کامل بر ما آشکار می‌فرماید. مسیح نخستین کسی است که پس از مرگ زنده شد، و برتر از تمام پادشاهان این جهان است. سپاس و ستایش بر او که ما را محبت می‌نماید و با خون خود ما را شست و از گناهانمان رهانید؛ **6** او ما را در پادشاهی خود، کاهنان منصوب کرده تا خدا یعنی پدر او را خدمت نماییم. او را تا ابد قدرت و جلال باد! آمین. **(aiōn g165)** **7** بنگرید! او سوار بر ابرها می‌آید. هر چشمی او را خواهد دید؛ حتی آنانی که به او نیره زدند، او را خواهند دید؛ و تمام قومهای جهان برای او سوگواری خواهند کرد. بله، آمین! بگذار چنین باشد. **8** خدا می‌فرماید: «من الف و یا هستم. من ابتدا و انتها هستم.» این را خداوندی می‌فرماید که صاحب تمام قدرتهاست، و هست و بود و می‌آید. **9** من، یوحنا، که این نامه را برای شما می‌نویسم، مانند شما در راه خداوند زنج می‌کشم. اما او به ما صبر و تحمل عطا فرموده و ما را در ملکوت خود سهیم نموده است. من به علّت اعلام پیغام انجیل و بشارت درباره عیسی، به جزیره پطموس تبعید شدم. **10** در روز خداوند، روح خدا مرا فرو گرفت. ناگهان از پشت سر خود، صدایی بلند همچون صدای شیپور شنیدم، **11** که می‌گفت: «من الف و یا هستم. من ابتدا و انتها هستم. هر چه می‌بینی، در نامه‌ای بنویس و آن را برای هفت کلیسا بفرست، یعنی برای کلیساهای اُفُس، اِسْمِرِنَا، پِرْگاموم، تِیَاتِیرَا، سَارْدِیس، فِیلادِلفِیه و لائودیکیه.» **12** هنگامی که برگشتم تا کسی را که با من سخن می‌گفت ببینم، در پشت سر خود هفت شمعدان طلا دیدم. **13** در میان شمعدانها، مردی را دیدم شبیه پسر انسان که ردایی بلند بر تن داشت و کمربندی طلایی دور سینه‌اش بود. **14** سر و موی او سفید بود چون برف و پشم، و چشمانش تیز و نافذ بود همچون شعله‌های آتش. **15** پاهای او می‌درخشید،

2 «این پیام را برای فرشته کلیسای اُفُس بنویس: آنکه هفت ستاره را در دست راست خود دارد و در میان هفت شمعدان طلا قدم می‌زند، این پیام را برای تو دارد: **2** از اعمال نیک و زحمات و صبر تو آگاهم. می‌دانم که از هیچ گناهی در میان اعضای خود چشم‌پوشی نمی‌کنی و ادعای کسانی را که می‌گویند فرستاده خدایند، به دقت سنجیده‌ای و پی برده‌ای که دروغ می‌گویند. **3** تو به خاطر من زنج و زحمت کشیده‌ای و مقاومت کرده‌ای. **4** با این حال، ایرادی در تو می‌بینم: تو محبت نخستین خود را ترک کرده‌ای. **5** پس به یاد آور از کجا سقوط کرده‌ای. برگرد پیش من و کارهایی را به جا آور که در ابتدا به جا می‌آوردی. اگر توبه نکنی، خواهم آمد و شمعدان تو را از میان کلیساها برخواهم داشت. **6** اما نکته خوبی در تو هست: تو نیز مانند من از رفتار نیکولاییان متنفر هستی. **7** هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید: هر که پیروز شود، به او اجازه خواهم داد از میوه درخت حیات که در باغ خداست بخورد. **8** «این پیام را برای فرشته کلیسای اسمیرنا بنویس: این پیام کسی است که اول و آخر است و مُرد ولی اکنون زنده است: **9** از سختیها، زحمات و فقر تو آگاهم، ولی تو ثروتمندی! از کفرهایی که مخالفان می‌گویند نیز باخبرم. ایشان خود را یهودی می‌خوانند، اما نیستند، زیرا از کُنِسه شیطاندند. **10** از زحمات و مشکلاتی که در پیش داری، نترس! به‌زودی ابلیس بعضی از شما را به زندان خواهد افکند تا شما را بیازماید. شما به مدت ده روز آزار و زحمت خواهید دید، اما تا پای مرگ وفادار بمانید تا تاج زندگی جاوید را بر سر شما بگذارم. **11** هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید: هر که پیروز شود، از مرگ دوم آسیبی نخواهد دید. **12** «این پیام را برای فرشته کلیسای پرگاموم بنویس: این پیام

کسی است که می‌داند شمشیر دو دم تیز خود را چگونه به کار برد: **27** و با عصای آهنین بر آنان حکومت نماید، همان‌گونه که **13** می‌دانم که در شهری به سر می‌بری که مقرّ حکومت شیطان پدرم نیز چنین قدرتی به من داد تا بر آنان سلطنت کنم. روزی همهٔ ایشانش مانند کوزهٔ گلی خرد خواهند شد. **28** همچنین من ستارهٔ و مرا انکار نکرده‌ای؛ حتی زمانی که آنتیاس، شاهد وفادار من، به دست هواداران شیطان شهید شد، تو نسبت به من امین ماندی. **14** کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید.

3 «این پیام را برای فرشتهٔ کلیسای ساردس بنویس: این پیام از سوی کسی است که روح هفتگانهٔ خدا و هفت ستاره را دارد: می‌دانم که ظاهراً کلیسای فعال و زنده هستی، اما در حقیقت مرده‌ای. **2** پس بیدار شو و به خود بیا و نگذار آنچه باقی مانده، از بین برود، چون آن هم در شرف نابودی است؛ زیرا رفتار در نظر خدا پر از عیب و نقص است. **3** به سوی آن پیغامی که در ابتدا شنیدی و ایمان آوردی، بازگرد و به آن پایبند باش؛ نزد من بازگرد، و گرنه مانند دزد خواهی آمد و تو غافلگیر خواهی شد. **4** با این همه، در ساردس کسانی هستند که لباس خود را با لکه‌های این دنیا آلوده نکرده‌اند؛ ایشان شایستگی خواهند داشت که در لباس سفید در کنار من گام بردارند. **5** هر که پیروز شود، لباس سفید بر تن خواهد نمود. من نیز هرگز نام او را از دفتر حیات پاک نخواهم کرد، بلکه در حضور پدرم خدا و فرشتگانش اعلام خواهم نمود که او از آن من است. **6** هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید. **7** «این پیام را برای فرشتهٔ کلیسای فیلاذلیه بنویس: این پیام از سوی کسی است که پاک و صادق است و کلید داوود را دارد. دری را که او بگشاید، کسی نمی‌تواند ببندد؛ و دری را که او ببندد، کسی نمی‌تواند بگشاید. **8** تو را خوب می‌شناسم؛ می‌دانم که چندان نیرومند نیستی، اما تلاش خود را کرده‌ای تا از احکام من اطاعت نمایی؛ نام مرا نیز انکار نکرده‌ای. پس من نیز دری به روی تو گشوده‌ام که کسی نمی‌تواند ببندد. **9** اینک آنانی را که از کنیسهٔ شیطانند و خود را یهودی می‌خوانند، اما نیستند، مجبور خواهم ساخت تا آمده، به پاهای تو بیفتند و بدانند که من تو را دوست داشته‌ام. **10** تو از من اطاعت کردی، گرچه این امر به قیمت اذیت و آزارت تمام شد، اما تو در تمام مشکلات، صبر و تحمل نشان دادی. از این رو، من نیز تو را از دورهٔ آزمایش سخت حفظ خواهم نمود، تا از بلایی که بر سر تمام مردم دنیا خواهد آمد، در امان باشی. **11** من به‌زودی خواهم آمد. پس آنچه داری محکم نگاه دار تا کسی نتواند تاج و پادشاه عظیم تو را برآید. **12** هر که پیروز شود، او را ستونی محکم در معبد خدایم خواهم ساخت تا همواره در حضور خدا باشد و دیگر هرگز بیرون نرود. نام خدای خود را نیز بر او خواهم نهاد تا متعلق به شهر خدایم، اورشلیم جدید گردد که از آسمان از من عمل کند، به او قدرت خواهم بخشید تا بر تمام قومها حکمرانی

جانب خدایم می‌آید. همچنین نام جدید خود را بر او خواهم نهاد. **8** این موجودات زنده هرکدام شش بال داشتند، و میان بالهایشان پر **13** هر که این را می‌شوند، خوب توجه کند که روح خدا به کلیسایا از چشم بود. ایشان شبانه روز، بدون وقفه نام خدا را ذکر نموده، چه می‌گویند. **14** «این پیام را برای فرشتهٔ کلیسای لاودیکیه بنویس: می‌گفتند: «قدوس، قدوس، قدوس است خداوند خدای قادر مطلق آن آمین، آن شاهد امین و راست، آنکه منشاء تمام خلقت خداست، که بود و هست و می‌آید!» **9** هر بار که این موجودات زنده به آنکه چنین می‌گویند: **15** من تو را خوب می‌شناسم؛ می‌دانم که نه سرد بر تخت نشسته بود و تا ابد زنده است، جلال و حرمت و سیاس هستی و نه گرم. کاش یکی از این دو بودی! **16** اما چون نه سرد هستی و نه گرم، تو را از دهان خود قوی کرده، بیرون خواهم ریخت. **17** تو گمان می‌کنی که ثروتمند هستی و هر چه می‌خواهی، بدون کم و کاست در اختیار داری. اما غافل از اینکه بدبخت و بیچاره و بینوا و کور و عریان هستی. **18** بنابراین، به تو نصیحت می‌کنم که از تمام موجودات هستی و همه چیز به ارادهٔ تو به وجود آمد.»

5 پس از آن، در دست راست آن کسی که بر تخت نشسته بود، ثروت واقعی را به دست آوری. از من لباس سفید و پاک را بخر و بیوش تا برهنه و شرمسار نباشی. از من دارو بخر و به چشمانت بمال تا بینا شوی. **19** من آنانی را که دوست می‌دارم، تأدیب و تنبیه می‌کنم. تو را نیز تنبیه می‌کنم تا از لاقیدی دست کشیده، برای خدا غیور شوی. **20** اکنون در مقابل در ایستاده، در را می‌کوبم. هر که صدای مرا بشنود و در را بگشاید، داخل شده، با او همسفره خواهم شد و او نیز با من. **21** من به هر که پیروز شود، اجازه خواهم داد که بر تخت سلطنتی‌ام، در کنار من بنشیند، همان‌طور که من نیز پیروز شدم و در کنار پدرم بر تخت او نشستم. **22** هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیسایا چه می‌گویند.»

4 سپس، همان‌طور که نگاه می‌کردم، دیدم که در آسمان دروازه‌ای گشوده شد. آنگاه همان آوایی که قبلاً نیز شنیده بودم، به گوشم رسید؛ آن آوا که همچون صدای شیوری نیرومند بود، به من روح هفتگانهٔ خداست که به تمام نقاط جهان فرستاده می‌شود. **7** گفت: «بالا بیا تا وقایع آینده را به تو نشان دهم.» **2** ناگهان روح آنگاه برهٔ نزدیک آمد و طومار را از دست راست آنکه بر تخت نشسته خدا مرا فرو گرفت و من تختی در آسمان دیدم و بر آن تخت کسی نشسته بود. **3** او همچون سنگ یشم و عقیق می‌درخشید. گردآگرد او سجده کردند. هر یک از آنان یک چنگ و کاسه‌های طلایی پر از تخت او را رنگین‌کمانی تابان چون زمرد، فرا گرفته بود. **4** دور آن بخور داشتند که دعاهای ایمانداران است. **9** ایشان برای او سرود تخت، بیست و چهار تخت دیگر قرار داشت؛ بر آنها بیست و چهار جدیدی می‌خواندند و می‌گفتند: «تو لیاقت داری که طومار را بگیری پیر نشسته بودند که همه لباسی سفید بر تن و تاجی از طلا بر سر و مهرش را باز کرده، آن را بخوانی، زیرا جان را قربانی کردی و مردم داشتند. **5** از آن تخت بزرگ، رعد و برق برمی‌خاست و غرش رعد را از هر نژاد و زبان و قوم و قبیله برای خدا خریدی، **10** و ایشان طنین‌افکن بود. در مقابل آن تخت، هفت چراغ نیز روشن بود. این را برای خدای ما کاهن ساختی و به سلطنت رساندی؛ از این رو هفت چراغ همان روح هفتگانهٔ خدا هستند. **6** در برابر تخت، بر زمین سلطنت خواهند کرد.» **11** سپس در رؤیا، میلیونها فرشته دریایی از بلور درخشان به چشم می‌خورد. چهار موجود زنده نیز در را دیدم که گردآگرد تخت و موجودات زنده و پیران جمع شده، چهار گوشهٔ تخت ایستاده بودند که در جلو و پشت سر خود، چشم داشتند. **7** نخستین موجود زنده، به شکل شیر بود؛ دومی شبیه گاو، در راه نجات مردم قربانی کرد، لیاقت دارد که صاحب قدرت و سومی به صورت انسان و چهارمی به شکل عقابی در حال پرواز بود. دولت، حکمت و قوت، حرمت و جلال و برکت باشد. **13** آنگاه

صدای تمام موجودات آسمان و زمین و زیر زمین و دریاها را شنیدم که می‌سرودند و می‌گفتند: «ستایش و حرمت، جلال و قوت تا ابد از آن بَرّه و آنکه بر تخت نشسته است باد.» **14** (aiōn g165) و آن چهار موجود زنده گفتند: «آمین»، و آن بیست و چهار پیر سجده کرده، او را پرستیدند.

6 همچنانکه محو تماشا بودم، بَرّه نخستین مهر از آن هفت مُهر را گشود. ناگاه یکی از آن چهار موجود زنده، با صدایی همچون غرش رعد گفت: «بیا!» **2** نگاه کردم و اسبی سفید دیدم. سوار بر

اسب، کسی را دیدم که کمانی در دست و تاجی بر سر داشت. او اسب را به جلو می‌راند تا در نبردهای بسیار، پیروز شود و فاتح جنگ باشد. **3** سپس بَرّه مهر دوم را باز کرد. آنگاه شنیدم که موجود زنده دوم گفت: «بیا!» **4** این بار، اسبی سرخ پدیدار شد. به سوار آن شمشیری بزرگ و اقتدار داده شده بود تا صلح و سلامتی را از زمین بردارد. در نتیجه، جنگ و خونریزی در همه جا آغاز شد. **5** چون بَرّه مهر سوم را گشود، شنیدم که موجود زنده سوم گفت: «بیا!» آنگاه

اسب سیاهی را دیدم که سوارش ترازویی در دست داشت. **6** سپس از میان چهار موجود زنده، صدایی به گوش رسید که می‌گفت: «یک قرص نان گندم، یا یک کیلو آرد جو، به قیمت مزد روزانه یک کارگر باشد. اما به روغن زیتون و شراب آسیبی نرسان!» **7** وقتی بَرّه مهر چهارم را گشود، صدای موجود زنده چهارم را شنیدم که گفت: «بیا!» **8** نگاه کردم و دیدم اسب رنگ پریده‌ای ظاهر شد که سوارش مرگ نام داشت. به دنبال او، اسب دیگری می‌آمد که نام سوارش دنیای مردگان بود. به آن دو، اختیار و قدرت داده شد تا یک چهارم زمین را به وسیله جنگ، قحطی، بیماری و جانوران وحشی نابود کنند.

(Hadēs g86) **9** وقتی مهر پنجم را باز کرد، مذبحی ظاهر شد. زیر مذبح، روحهای کسانی را دیدم که برای موعظه کلام خدا و شهادت راستین خود شهید شده بودند. **10** ایشان با صدایی بلند به خداوند می‌گفتند: «ای خداوند پاک و حق، تا به کی بر ساکنان زمین داوری نمی‌کنی و انتقام خون ما را از آنان نمی‌گیری؟» **11** سپس به هر یک از ایشان، ردایی سفید دادند و گفتند که کمی دیگر نیز استراحت کنند تا همقطارانشان که باید مانند ایشان به خاطر خدمت به عیسی مسیح شهید گردند، به جمع آنان بپیوندند. **12** آنگاه بَرّه مهر ششم را گشود. ناگهان زلزله شدیدی رخ داد و خورشید مانند پارچه‌ای سیاه، تیره و تار گشت و ماه به رنگ خون درآمد. **13** سپس دیدم که ستارگان آسمان بر زمین می‌ریزند، درست مانند انجیرهای نارس که در اثر باد شدید، از درخت کنده شده، بر زمین می‌افتند. **14** آسمان نیز مانند یک طومار به هم پیچید و ناپدید گشت و تمام کوهها و

جزیره‌ها تکان خورد، از جای خود منتقل شدند. **15** پادشاهان زمین و رهبران جهان، فرمانداران و ثروتمندان، کوچک و بزرگ، برده و آزاد، همه خود را در غارها و زیر تخته سنگهای کوهها پنهان کردند. **16** ایشان به کوهها و صخره‌ها التماس کرده، می‌گفتند: «ای کوهها و ای صخره‌ها، بر ما بیفتید و ما را از روی آنکه بر تخت نشسته و از خشم بَرّه پنهان کنید. **17** زیرا روز عظیم خشم آنان فرا رسیده است. پس کیست که تاب مقاومت داشته باشد؟»

7 آنگاه چهار فرشته دیدم که در چهار گوشه زمین ایستاده‌اند و نمی‌گذرانند بادهای چهارگانه بر زمین بوزند، تا دیگر برگی در درختان به حرکت در نیاید و دریا صاف و بی‌حرکت بماند. **2** سپس، فرشته دیگری را دیدم که از مشرق می‌آمد و مهر بزرگ خدای زنده را به همراه می‌آورد. او به آن چهار فرشته‌ای که قدرت داشتند به زمین و دریا صدمه بزنند، گفت: **3** «دست نگه دارید! به دریا و زمین و درختان آسیبی نرسانید، تا مهر خدا را به پیشانی بندگان او بزنم.» **4** تعداد کسانی که از تمام قبیله‌های بنی‌اسرائیل مهر شدند، یکصد و چهل و چهار هزار نفر بود، از هر قبیله دوازده هزار. اسامی قبیله‌ها عبارت بودند از: یهودا، روثین، جاد، اشیر، نفتالی، منسی، شمعون، لاوی، یساکار، زبولون، یوسف و بنیامین. **9** پس از آن، دیدم که گروه بزرگی از تمام قومها، قبیله‌ها، نژادها و زبانها، در پیشگاه تخت و در برابر بَرّه ایستاده‌اند. تعداد ایشان چنان زیاد بود که امکان شمارش وجود نداشت. ایشان لباسی سفید بر تن داشتند و در دستشان شاخه‌های نخل دیده می‌شد. **10** آنان همگی با صدای بلند می‌گفتند: «نجات ما از جانب خدای ما که بر تخت نشسته، و از جانب بَرّه است.»

11 در این هنگام، تمام فرشتگان گرداگرد تخت و پیران و چهار موجود زنده ایستادند. سپس، آنان در مقابل تخت سجده کرده، خدا را پرستش نمودند، **12** و گفتند: «آمین! حمد و جلال و حکمت، سپاس و حرمت، قدرت و قوت از آن خدای ما باد، تا به ابد. آمین!» **(aiōn g165)** **13** آنگاه یکی از آن بیست و چهار پیر به من رو کرد و پرسید: «آیا می‌دانی این سفیدپوشان چه کسانی هستند و از کجا آمده‌اند؟» **14** جواب دادم: «این را تو می‌دانی، سرورم.» به من گفت: «اینها همان کسانی هستند که از عذاب سخت بیرون آمده‌اند. ایشان لباسهای خود را با خون "بَرّه" شسته و سفید کرده‌اند. **15** به همین جهت، اکنون در حضور تخت خدا هستند و او را شبانه روز در معبد او خدمت می‌کنند. او که بر تخت نشسته است، ایشان را در حضور خود پناه می‌دهد. **16** آنان از این پس، از گرسنگی و تشنگی و گرمای سوزان نیمروز در امان خواهند بود، **17** زیرا "بَرّه" که پیش تخت ایستاده است، ایشان را خوراک داده، شبان آنان خواهد

بود و ایشان را به چشمه‌های آب حیات هدایت خواهد کرد؛ و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد نمود.»

8 هنگامی که بره مهر هفتم را گشود، در آسمان نزدیک به نیم ساعت سکوت مطلق برقرار شد. **2** سپس دیدم که هفت فرشته در حضور خدا ایستاده‌اند. به ایشان هفت شیپور داده شد. **3** پس از آن، فرشته دیگری آمد و در کنار مذبح ایستاد. در دست او آتشدانی برای سوزاندن بخور بود. پس به او مقدار زیادی بخور دادند تا با دعا‌های مؤمنین بیامیزد و بر روی مذبح زبّین که پیش تخت خدا قرار دارد، تقدیم کند. **4** آنگاه بوی معطر بخور، آمیخته به دعا‌های مؤمنین، از دست فرشته به پیشگاه خدا بالا رفت. **5** سپس آن فرشته، آتشدان را از آتش مذبح پر کرد و به سوی زمین انداخت. ناگاه، رعد و برق و زلزله ایجاد شد. **6** آنگاه، هفت فرشته‌ای که هفت شیپور داشتند، آماده شدند تا شیپورها را به صدا درآورند. **7** فرشته اول شیپور را به صدا درآورد. ناگهان، بر روی زمین تگرگ و آتش و خون بارید، به طوری که یک سوم زمین آتش گرفت و یک سوم درختان با تمام سبزه‌ها سوخت. **8** فرشته دوم شیپور را نواخت. ناگاه چیزی مثل کوهی بزرگ و آتشین به دریا افتاد، به طوری که یک سوم تمام کشتی‌ها غرق شدند و یک سوم دریا مانند خون، سرخ شد، و یک سوم تمام ماهیها مردند. **10** وقتی فرشته سوم شیپور را به صدا درآورد، ستاره‌ای شعله‌ور از آسمان بر روی یک سوم رودخانه‌ها و چشمه‌ها افتاد. **11** نام آن ستاره «تلخی» بود؛ و هنگامی که وارد یک سوم تمام آبهای زمین شد، آنها تلخ گردید و بسیاری به علت تلخی آن جان سپردند. **12** سپس فرشته چهارم شیپور را نواخت. همان لحظه ضربه‌ای به یک سوم خورشید و ماه و ستارگان وارد آمد، به طوری که یک سوم آنها تاریک شد. به این ترتیب، یک سوم روز و یک سوم شب در تاریکی فرو رفت. **13** همچنانکه غرق تماشا بودم، عقاب‌ی دیدم که در وسط آسمان پرواز می‌کند و به آواز بلند می‌گوید: «وای، وای، وای به حال اهالی زمین، زیرا اکنون آن سه فرشته دیگر نیز شیپور خود را به صدا در خواهند آورد.»

9 هنگامی که فرشته پنجم شیپورش را به صدا درآورد، دیدم که «ستاره‌ای» از آسمان بر زمین افتاد. به این ستاره، کلید چاهی را دادند که انتها نداشت. **(Abyssos g12) 2** وقتی با آن کلید، چاه را باز کرد، دودی مانند دود کوره‌ای بزرگ برخاست، به طوری که آفتاب و هوا از دود چاه تیره و تار شد. **(Abyssos g12) 3** سپس از میان دود، ملخهایی بیرون آمده، روی زمین را پوشاندند؛ و به آنها قوت داده شد تا مانند عقربها نیش بزنند. **4** اما به آنها گفته شد که با علف و گیاه و درختان کاری نداشته باشند، بلکه فقط به کسانی

10 سپس فرشته نیرومند دیگری را دیدم که از آسمان پایین می‌آمد. گردآرد او را بر فرا گرفته بود و بر فراز سرش رنگین‌کمانی قرار داشت. صورتش نیز همچون خورشید می‌درخشید و پاهایش مانند

سوتنهای آتش بود. **2** در دست او طوماری کوچک و گشوده قرار داشت. او پای راستش را بر دریا و پای چپش را بر زمین گذاشت، **3** به کنایه سُدم و مصر خوانده می‌شود، به نمایش گذاشته خواهد شد. و صدایی بلند چون غرش شیر برآورد. در جواب او هفت رعد سخن گفتند. **4** آماده می‌شدم تا گفته رعدها را بنویسم که ناگاه صدایی از آسمان به من گفت: «دست نگه دار! سخن رعدها نباید آشکار شود. آنها را ننویس!» **5** آنگاه فرشته‌ای که بر دریا و خشکی ایستاده بود، دست راست خود را به سوی آسمان بلند کرد، **6** و به کسی که تا به ابد زنده است و آسمان را با تمام موجودات آنها، و زمین را با تمام موجودات آنها، و دریا را با تمام موجودات آنها آفرید، قسم خورد که دیگر تأخیری پیش نخواهد آمد، (**aiōn g165**) **7** بلکه وقتی فرشته هفتم شیپور را بنازد، نقشه رازگونه خدا عملی خواهد شد، همان گونه که خدا به انبیای خود وعده داده بود. **8** بار دیگر صدایی از آسمان به من گفت: «برو و طومار باز را از آن فرشته‌ای که بر دریا و خشکی ایستاده است، بگیر.» **9** پس به او نزدیک شدم و از او خواستم طومار را به من بدهد. گفت: «بگیر و بخور. وقتی آن را در دهانت گذاشتی، مانند غسل شیرین خواهد بود، اما وقتی خوردی معدهات تلخ خواهد شد.» **10** پس طومار را گرفتم و خوردم. درست همان گونه که گفته بود، در دهانم شیرین بود، اما وقتی خوردم، معدهام تلخ شد. **11** آنگاه به من گفت: «تو باید باز هم درباره قومها، نژادها، زبانها و پادشاهان بسیار، نبوت کنی.»

11

به من یک چوب اندازه گیری دادند و گفتند: «برو و معبد خدا و همچنین مذهبی را که در آنست اندازه بگیر، و بعد کسانی را که در آنجا پرستش می‌کنند، بشمار. **2** اما محوطه بیرونی را اندازه نگیر زیرا به سایر قومها واگذار شده است؛ ایشان به مدت چهل و دو ماه "شهر مقدس" را پایمال خواهند کرد. **3** اما من دو شاهد خود را خواهم فرستاد و به آنان قدرت خواهم داد تا پلاس پوشیده، برای مدت هزار و دویست و شصت روز پیغام مرا به گوش مردم برسانند.» **4** این دو شاهد همان دو درخت زیتون و دو چراغدان هستند که در حضور خدای تمام زمین می‌ایستند. **5** هر که بخواهد به ایشان اذیت و آزاری برساند، با آتشی که از دهانشان بیرون می‌آید، نابود خواهد شد. هر که آنان را اذیت کند، این گونه باید بمیرد. **6** ایشان، در این سه سال و نیم که پیغام خدا را به مردم اعلام می‌کنند، قدرت خواهند داشت هرگاه که بخواهند، مانع بارش باران گردند، چشمه‌های آب را به خون تبدیل کنند و جهان را به بلایای گوناگون دچار سازند. **7** وقتی آن دو نفر دوره سه سال و نیمه شهادت خود را به پایان برسانند، آن وحش که از چاه بی‌انتهای بیرون می‌آید، به ایشان اعلان جنگ خواهد داد و ایشان را شکست داده، خواهد کشت. (**Abyssos**)

12

پس از آن، منظره عجیبی در آسمان دیده شد که از رویداد مهمی خبر می‌داد: زنی را دیدم که آفتاب را مانند لباس به تن کرده بود و در زیر پاهایش ماه قرار داشت و بر سرش تاجی با دوازده ستاره بود. **2** زن، آبهتن بود و از درد زایمان می‌نالید و برای زاییدن دقیقه شماری می‌کرد. **3** ناگهان، اژدهای سرخی ظاهر شد که هفت سر، هفت تاج و ده شاخ داشت. **4** او با دُمش یک سوم ستارگان را به

دنبال خود کشید و بر زمین ریخت. اژدها در مقابل زن که در حال احترام پیروی کردند. **4** آنان اژدها را که چنین قدرتی به آن جانور داده زایلیدن بود، ایستاد تا نوزاد او را ببعد. **5** زن، پسری به دنیا آورد. این بود، ستایش نمودند. وحش را نیز پرستش کرده، گفتند: «کیست به پسر با عصای آهنین بر تمام قومها فرمان خواهد راند. پس وقتی پسر بزرگی او؟ چه کسی می‌تواند با او بجنگد؟!» **5** سپس، اژدها وحش به دنیا آمد، از دست اژدها بریده شد و به سوی خدا و تخت او بالا را تحریک کرد تا به گرافه گویی بپردازد، و به او اختیار داد تا امور دنیا برده شد. **6** اما مادرش به بیابان فرار کرد. خدا آنجا را برای او آماده را به مدت چهل و دو ماه به دست گیرد. **6** در تمام این مدت، کرده بود تا به مدت هزار و دویست و شصت روز از او مراقبت شود. به اسم خدا و معبد و تمام کسانی که در آسمانند کفر می‌گفت. **7** سپس در آسمان جنگی روی داد. میکائیل و فرشتگان زیر فرمان او **7** اژدها به او قدرت داد تا با قوم مقدس خدا جنگیده، ایشان را با اژدها و فرشتگان او جنگیدند. **8** اژدها شکست خورد و همراه شکست دهد و بر تمام قومها و قبیله‌ها از هر زبان و نژاد دنیا حکومت فرشتگان از آسمان رانده شد. **9** بله، این اژدهای بزرگ، یعنی آن کند؛ **8** همه مردم دنیا نیز او را پرستش خواهند کرد. اما کسانی که مار قدیمی که اسمش ابلیس یا شیطان است و همان کسی است که نامشان از آغاز آفرینش، در دفتر حیات که متعلق به بره است، نوشته تمام مردم دنیا را فریب می‌دهد، با تمام دار و دسته‌اش بر زمین افکنده شده، او را پرستش نخواهند نمود. **9** هر که می‌تواند گوش دهد، شد. **10** آنگاه در آسمان صدایی بلند شنیدم که اعلام می‌کرد: به دقت گوش کند: **10** کسی که قرار است زندانی شود، زندانی «زمان نجات و قدرت و سلطنت خدا و حکومت بر حق مسیح خواهد شد، و کسی که قرار است با شمشیر کشته شود، کشته او رسیده است! چون مدعی برادران ما که روز و شب در پیشگاه خواهد شد. لازم است قوم مقدس خدا در چنین وضعی پایدار و خدای ما به برادران ما تهمت می‌زد، سقوط کرد. **11** برادران ما با وفادار بمانند. **11** سپس، وحش دیگری دیدم که از داخل زمین خون بره» و با بیان حقیقت، بر او پیروز شدند. ایشان جانشان را دریغ بیرون آمد. این جانور دو شاخ داشت، مانند شاخهای بره، ولی مانند نداشتند بلکه آن را در راه خدمت خدا نثار کردند. **12** پس ای اژدها سخن می‌گفت. **12** او تمام قدرت آن وحش اول را که از آسمانها، شادی کنید! ای ساکنان آسمان، شاد باشید! اما وای بر تو زخم کشنده خود خوب شده بود، به کار می‌گرفت و از تمام دنیا ای زمین، وای بر تو ای دریا، زیرا ابلیس با خشم زیاد به سراغ شما می‌خواست که وحش اول را بپرستند. **13** او پیش چشمان همه دست آمده است، چون می‌داند که فرصت زیادی ندارد.» **13** وقتی اژدها به معجزات باور نکردنی می‌زد و از آسمان آتش به زمین می‌آورد! **14** دید که به زمین افتاده است، دست آزار به سوی زنی که پسر را زاییده او از جانب وحش اول اجازه می‌یافت تا این کارهای عجیب را انجام بود دراز کرد. **14** اما به زن دو بال عقاب بزرگ داده شد تا به بیابان داده، مردم دنیا را فریب دهد و ایشان را وادار سازد مجسمه بزرگی از پرواز کند، و در آنجا سه سال و نیم از گزند مار که همان اژدهاست، جانور اول بسازند، همان وحشی که از زخم شمشیر جان به در برده در امان باشد. **15** ناگاه از دهان مار، سیل آب به سوی زن جاری بود. **15** حتی او توانست به آن مجسمه جان ببخشد تا بتواند سخن شد تا او را در کام خود فرو برد. **16** اما زمین به یاری زن شتافت و گوید، و همه کسانی را که او را نمی‌پرستند، به مرگ محکوم کند. دهان باز کرد و سیل را فرو برد. **17** آنگاه اژدها بر زن خشم گرفت و **16** از این گذشته، بزرگ و کوچک، فقیر و غنی، برده و آزاد را وادار رفت تا با بقیه فرزندان او بجنگد. فرزندان آن زن همان کسانی هستند که فرمان خدا را اطاعت می‌کنند و به حقیقتی که به وسیله عیسی بگذارند؛ **17** تا هیچ‌کس نتواند چیزی بخرد مگر این که علامت مخصوص آن وحش، یعنی اسم یا عدد او را بر خود داشته باشد. **18** آشکار شده، پایبند می‌باشند.

13 پس اژدها به کنار دریا رسید و در آنجا به انتظار نشست. آنگاه وحشی را دیدم که از دریا بالا می‌آمد. این جانور هفت سر داشت و ده شاخ. روی هر شاخ او یک تاج بود و روی هر سر او نام کفرآمیزی نوشته شده بود. **2** این وحش شبیه پلنگ بود اما پاهایش مانند پاهای خرس و دهانش مانند دهان شیر بود. اژدها تاج و تخت و قدرت و اختیارات خود را به او بخشید. **3** یکی از سرهایش را دیدم که زخم کشنده‌ای برداشته بود، ولی خودبه‌خود خوب شد! آنگاه تمام مردم دنیا از این معجزه غرق در حیرت شدند و وحش را با ترس و چنگ‌نوازان نیز شباهت داشت. **3** این گروه، در برابر تخت خدا و در مقابل آن چهار موجود زنده و بیست و چهار پیر سرودی تازه

می‌خواندند. این سرود را کسی نمی‌توانست بخواند، مگر آن صد و چهل و چهار هزار نفر که از تمام دنیا بازخرید و آزاد شده بودند. تاک زمین بچینی، چون انگورهایش رسیده و برای داوری آماده شده 4 آنان همان کسانی هستند که خود را آلوده زنان نساخته‌اند، زیرا است.» 19 پس آن فرشته، زمین را با دانش درو کرد و انگورها را در باکره‌اند. آنان هر جا بره می‌رود، او را دنبال می‌کنند. این اشخاص از ظرف بزرگ غضب خدا ریخت. 20 انگورها را در داخل آن ظرف که بین مردم خریداری شده‌اند تا به عنوان هدیه مقدس به خدا و بره در خارج از شهر بود، با پا آنقدر فشردند تا رودی از خون جاری تقدیم شوند. 5 ایشان پاک و بی‌عیب هستند و حتی یک دروغ از دهانشان خارج نشده است. 6 آنگاه فرشته دیگری را دیدم که در می‌رسید.

15 در آسمان علامت عجیب دیگری دیدم که از پیش آمد زمین می‌برد تا به گوش هر قوم و قبیله، از هر زبان و نژاد برساند. (aiōnios q166) فرشته با صدای بلند می‌گفت: «از خدا بترسید و او را جلال دهید، زیرا وقت آن رسیده است که مردم را داوری کند. او را بیرستید که آسمان و زمین و دریا و چشمه‌ها را آفریده است.» 8 سپس فرشته دیگری را دیدم که به دنبال او آمد و گفت: «بابل سقوط کرد، آن شهر بزرگ ویران شد، زیرا تمام قومهای دنیا را فاسد می‌کرد و آنها را و می‌داشت تا از شراب فساد و هرزگی او مست شوند.» 9 سپس فرشته سوم آمد و فریاد زد: «کسانی که آن وحش و مجسمه‌اش را بیرستند و علامت مخصوص او را بر پیشانی یا دست خود بگذارند، 10 جام غضب و مکافات خدا را که در آن هیچ تخفیف و استثنائی نیست، خواهند نوشید و در حضور فرشتگان مقدس و "بره"، در شعله‌های آتش عذاب خواهند کشید. 11 دود آتشی که ایشان را عذاب خواهد داد تا ابد بالا خواهد رفت، به طوری که شب و روز آسایش نخواهند داشت، زیرا آن وحش و مجسمه‌اش را پرستیدند و علامت نام او را بر بدن خود گذاشتند. 12 (aiōn q165) لازم است قوم مقدس خدا در چنین وضعی پایدار مانده، دستوره‌های خدا را اطاعت نمایند و ایمان خود را به عیسی نگاه دارند.» 13 آنگاه، صدایی از آسمان شنیدم که به من می‌گفت: «این را بنویس: خوشا به حال کسانی که از این پس در خداوند می‌میرند.» و روح گفت: «حالا دیگر از تمام دردها آسوده می‌شوند، و به خاطر کارهای خوبی که کرده‌اند پاداش می‌گیرند.» 14 سپس همین‌طور که نگاه می‌کردم، ابری سفید دیدم که یک نفر شبیه پسر انسان بر آن نشسته بود. بر سر او، تاجی زرین و در دستش داس تیزی به چشم می‌خورد. 15 فرشته دیگری از معبد آمد و به کسی که بر ابر نشسته بود، با صدای بلند گفت: «داس را به کار بینداز و درو کن، چون وقت درو است و محصول زمین رسیده است.» 16 پس او که بر ابر نشسته بود، داس خود را به کار انداخت و محصول زمین درو شد. 17 پس از آن، فرشته دیگری از معبدی که در آسمان است بیرون آمد. او نیز داس تیزی در دست داشت. 18 سپس فرشته‌ای دیگر از مذبح بیرون آمد که قدرت و اختیار آتش در دست او بود. او به فرشته‌ای که داس در

16 آنگاه از معبد صدایی بلند شنیدم که به آن هفت فرشته می‌گفت: «بروید و هفت جام غضب خدا را بر زمین خالی کنید.» 2 پس فرشته اول بیرون رفت و وقتی جام خود را بر زمین خالی کرد، در بدن کسانی که نشان آن وحش را داشتند و مجسمه‌اش را پرستش می‌کردند، زخمهایی دردناک و وحشتناک به وجود آمد. 3 فرشته دوم جامش را در دریا ریخت و آب دریا مثل خون مرده شد، و تمام جانوران دریایی مردند. 4 سپس فرشته سوم جام خود را بر رودخانه‌ها و چشمه‌ها ریخت و آب آنها به خون تبدیل شد. 5 آنگاه شنیدم این فرشته که فرشته آنها بود، می‌گفت: «ای قدوس، که هستی و

بوده‌ای، تو عادل‌تری در این حکمها که فرستاده‌ای. **6** زیرا آنها خون آمد، **2** زیرا پادشاهان دنیا با او زنا کرده‌اند و مردم دنیا از شراب مقدّسین و انبیای تو را ریختند. پس به آنان خون دادی تا نبوشند، زناى او سرمست شده‌اند.» **3** روح خدا مرا در خود فرو گرفت و چون سزایشان همین است.» **7** آنگاه صدایی از مذبذب شنیدم که فرشته مرا به بیابان برد. در آنجا زنی دیدم نشسته بر پشت یک وحش می‌گفت: «بله، ای خداوند، ای خدای توانا، تو از روی حق و عدل سرخ رنگ که سراسر بدنش با شعارهای کفرآمیزی نسبت به خدا داوری و مجازات می‌کنی.» **8** سپس فرشته چهارم جامش را روی پوشیده شده بود، و هفت سر و ده شاخ داشت. **4** لباس زن، سرخ و خورشید خالی کرد تا خورشید با آتش خود همه را بسوزاند. **9** پس ارغوانی، و جواهرات او از طلا و سنگهای قیمتی و مروارید بود و در همه از آن حرارت شدید سوختند. اما به جای این که از افکار و رفتار دستش یک جام طلایی داشت که بر بود از فساد و زنا. **5** بر پیشانی بد خود توبه کرده، خدا را جلال دهند، به سبب این بلاها به او کفر او این اسم مرموز نوشته شده بود: «بابل بزرگ، مادر فاحشه‌ها و فساد می‌گفتند. **10** فرشته پنجم جامش را بر تخت آن وحش ریخت، به دنیا.» **6** و متوجه شدم که آن زن مست است؛ او سرمست از خون طوری که تاج و تخت او در تاریکی فرو رفت، و دار و دسته او از خلق خدا و شهدای عیسی بود. من با ترس و وحشت به او خیره شدت درد، لبهای خود را می‌گریزیدند. **11** ایشان نیز از درد زخمهای شدم. **7** فرشته پرسید: «چرا متعجب شدی؟ من راز آن زن و آن خود، به خدای آسمان کفر گفتند و از رفتار بد خود توبه نکردند. وحش را که هفت سر و ده شاخ دارد و زن سوار بر اوست، برایت **12** فرشته ششم جامش را بر رودخانه بزرگ فرات خالی کرد و آب شرح خواهم داد. **8** آن وحش که دیدی، زمانی بود، ولی حالا دیگر رودخانه خشک شد، به طوری که پادشاهان مشرق‌زمین توانستند نیست. با وجود این، از چاه بی‌انتها به زودی بالا می‌آید و در فنای نیروهای خود را بدون برخورد با مانع به سوی غرب بیزند. **13** آنگاه دیدم سه روح پلید به شکل قوریباغه، از دهان ازدها و آن وحش و حیات نوشته شده است، وقتی آن وحش پس از مرگ، دوباره ظاهر پیامبر دروغین بیرون آمدند. **14** این روحهای پلید که می‌توانند معجزه شود، مات و مبهوت خواهند ماند. **(Abyssos g12)** **9** «برای درک نیز بکنند، به سراغ تمام فرمانروایان جهان رفتند تا در آن روز عظیم این همه، حکمت لازم است. هفت سر وحش نشانه هفت کوهند داوری خدا، آنها را به ضد خداوند وارد جنگ کنند. **15** حال، به آنچه عیسی مسیح می‌گوید توجه کنید: «مانند دزد، زمانی که منتظر نیستید می‌آیم! خوشا به حال کسی که برای بازگشت من آماده است رفته‌اند، ششمی فعلاً سلطنت می‌کند و هفتمی نیز به زودی می‌آید، و لباس خود را نگاه می‌دارد مبدا برهنه راه رود و رسوا شود.» **16** اما زیاد دوام نخواهد آورد. **11** آن وحش سرخ رنگ که زمانی بود، آنگاه تمام لشکرهای جهان را در محلی گرد آوردند که به زبان عبری آن را «حارمجدون» (یعنی «کوه مجدو») می‌نامند. **17** فرشته هفتم می‌کرد. بعد از دوره دوم سلطنتش، او نیز هلاک می‌شود. **12** ده نیز جامش را در هوا خالی کرد. آنگاه از آن تخت که در معبد بود، شاخ او، نشانه ده پادشاه است که هنوز به قدرت رسیده‌اند ولی برای صدایی بلند شنیدم که می‌گفت: «همه چیز به پایان رسید!» **18** در مدت کوتاهی به پادشاهی رسیده، با او سلطنت خواهند کرد. **13** آن هنگام، چنان رعد و برق و زمین لرزه شدیدی شد که در تاریخ بشر سابقه نداشت. **19** شهر بابل نیز سه قسمت گردید و سایر قدرت و اختیارات خود را به آن حیوان واگذار خواهند کرد، **14** و با شهرهای دنیا هم به صورت توده‌های پاره سنگ درآمدند. به این هم به جنگ "برّه" خواهند رفت، اما از او شکست خواهند خورد، ترتیب، خدا از گناهان بابل چشم‌پوشی نکرد، بلکه جام غضب خود را تا آخرین قطره، به او نوشاند؛ **20** جزیره‌ها ناپدید و کوهها زیر و رو برگزیدگان و وفاداران او می‌باشند.» **15** سپس فرشته به من گفت: شدند؛ **21** تگرگ وحشتناکی بر سر مردم بارید، تگرگی که هر دانه «آبهای که آن فاحشه بر آنها فرمان می‌راند، نشانه گروه‌های مختلف آن پنجاه کیلو بود! و مردم برای این بالای وحشتناک به خدا کفر و مردم از هر نژاد و قوم است. **16** «آن وحش سرخ رنگ و ده شاخش که دیدی از فاحشه بیزار خواهند شد. پس بر او هجوم آورده، غارتش خواهند کرد و او را لخت و عریان در آتش رها خواهند نمود، **17** زیرا خدا فکری در سرشان گذاشته تا نقشه او را عملی کنند و اختیاراتشان را به وحش سرخ بدهند تا به این وسیله کلام خدا عملی شود. **18**

17 آنگاه یکی از آن هفت فرشته که بلاها را بر روی زمین ریخته بود، نزد من آمد و گفت: «همراه من بیا تا به تو نشان دهم که بر سر آن فاحشه معروف که بر آبهای دنیا نشسته است، چه خواهد

این زن که در رؤیا دیدی، نشانه شهر بزرگی است که بر پادشاهان دنیا سلطنت می‌کند.»

18

بعد از این رؤیاها، فرشته دیگری را دیدم که با اختیار تام از آسمان پایین آمد. این فرشته چنان می‌درخشید که تمام زمین را روشن ساخت. 2 او با صدای بلند فریاد می‌زد: «بابل سقوط کرد، آن شهر بزرگ ویران شد! به کلی ویران شد! بابل کمینگاه دیوها و شیاطین و ارواح پلید شده است. 3 زیرا تمام قوماها از شراب فساد و هرزگی او سرمست شده‌اند. پادشاهان دنیا در آنجا خوشگذرانی کرده‌اند، تاجران دنیا از زندگی پرتحمل آن ثروتمند شده‌اند.» 4 آنگاه صدای دیگری از آسمان شنیدم که می‌گفت: «ای خلق من، از این شهر دل بکنید و خود را با گناهانش آلوده نسازید، و گرنه شما نیز به همان مکافات خواهید رسید. 5 زیرا گناهان این شهر تا فلک بر روی هم انباشته شده است. از این رو، خداوند آماده است تا او را به مجازات جنایاتش برساند. 6 پس، برای کارهای زشتش دو چندان به او سزا دهید. او برای دیگران جام شکنجه پر کرده، پس دو برابر به خودش بنوشانید. 7 تا حال زندگی‌اش غرق در تجمل و خوشگذرانی بوده است؛ از این پس آن را با شکنجه و عذاب لبریز کنید. می‌گویند: "من بیوه بی‌نوا نیستم؛ من ملکه این تاج و تخت می‌باشم؛ هرگز رنگ غم و اندوه را نخواهم دید." 8 پس در عرض یک روز، مرگ و عزا و قحطی دامنگیر او خواهد شد و او در آتش خواهد سوخت. چون خداوند توانا او را به مکافات خواهد رساند.» 9 آنگاه پادشاهان دنیا که با او زنا می‌کردند و از این کار لذت می‌بردند، وقتی ببینند دود از خاکسترش بلند می‌شود، برایش عزا گرفته، 10 از ترس، دور از او خواهند ایستاد و ناله‌کنان خواهند گفت: «افسوس که بابل، آن شهر بزرگ در یک چشم به هم زدن نابود شد!» 11 تاجران دنیا نیز برایش عزا گرفته، زارزار خواهند گریست، زیرا دیگر کسی نخواهد بود که اجناسشان را بخرد. 12 این شهر، بزرگترین خریدار اجناس ایشان بود، اجناسی نظیر طلا و نقره، سنگهای قیمتی و مروارید، کتانهای لطیف و ابریشمهای ارغوانی و قرمز، انواع چوبهای معطر و زینت‌آلات عاج، گرانترین کنده‌کاریهای چوبی، مس و آهن و مرمر، ادویه و عطر، بخور و پماد، کندر و شراب و روغن زیتون، آرد ممتاز و گندم، گاو و گوسفند، اسب و اژدها، برده و جانهای انسانها. 14 تاجران اشک‌ریزان خواهند گفت: «تمام چیزهای دوست داشتنی‌ات را از دست دادی. تجملات و شوکت تو همه بر باد رفته است و هرگز دوباره نصیبت نخواهد شد.» 15 پس، تاجرانی که با فروش این اجناس ثروتمند شده‌اند، دور ایستاده، از خطری که ایشان را تهدید می‌کند خواهند ترسید و گریه‌کنان خواهند گفت: 16 «افسوس که

این شهر است.»

19

پس از آن، صدای گروه بیشماری را شنیدم که در آسمان سرود شکرگزار می‌خواندند، می‌گفتند: «هللویاه، خدا را شکر! نجات از سوی خدای ما می‌آید. عزت و اکرام و قدرت فقط براننده اوست، 2 زیرا داوری او حق و عدل است. او فاحشه بزرگ را که زمین را با فساد خود آلوده می‌ساخت، مجازات نمود و انتقام خون خدمتگزاران خود را از او گرفت.» 3 ایشان بارها و بارها سراییده، می‌گفتند: «هللویاه، خدا را شکر! دود از خاکستر این شهر تا ابد بالا خواهد رفت!» 4 آنگاه، آن بیست و چهار پیر و چهار موجود زنده سجده کرده، خدا را که بر تخت نشسته بود، پرستش نمودند و گفتند: «آمین، هللویاه. خدا را شکر!» 5 سپس از میان تخت، صدای دیگری آمد که می‌گفت: «شما ای خدمتگزاران خدا، کوچک و بزرگ، خدای ما را سپاس گویند و او را اکرام نمایید.» دوباره نصیبت نخواهد شد.» 15 پس، تاجرانی که با فروش این اجناس ثروتمند شده‌اند، دور ایستاده، از خطری که ایشان را تهدید می‌کند خواهند ترسید و گریه‌کنان خواهند گفت: 16 «افسوس که

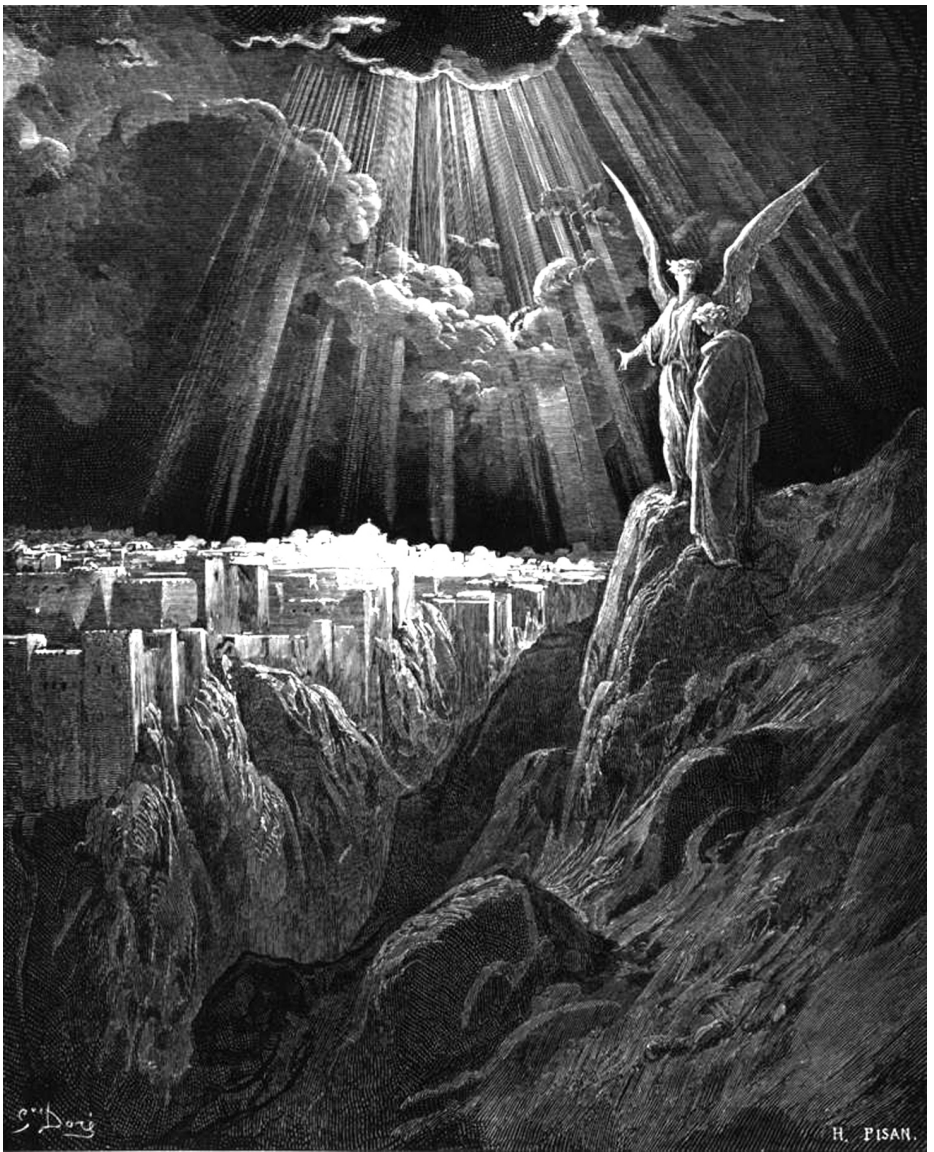
سلطنت می‌کند. **7** بیابید با یکدیگر وجد و شادی کنیم و او را احترام نماییم، زیرا زمان جشن عروسی بره فرا رسیده است. عروس او نیز خود را مهیا کرده، **8** و به او اجازه داده شده تا پاکترین و سفیدترین و لطیفترین لباس کتان را بپوشد. «مقصود از کتان لطیف، همانا اعمال نیک خلق خداست. **9** آنگاه فرشته به من گفت: «بنویس: خوشا به حال کسانی که به جشن عروسی بره دعوت شده‌اند. این را خداوند می‌فرماید.» **10** در این لحظه بود که به پای او افتادم تا او را ببرم. اما او گفت: «نه، چنین نکن! من نیز مانند تو، یکی از خدمتگزاران خدا هستم. من نیز مانند برادران تو، درباره سرهایشان از تن جدا شده بود. همچنین جانهای آتانی را دیدم که ایمان به عیسی شهادت می‌دهم. تمام این نبوتها و هر آنچه که به تو وحش و مجسمه‌اش را نیرستیده بودند و علامتش را بر پیشانی و دست نشان دادم، همه در وصف عیسی است.» **11** سپس دیدم که آسمان گشوده شد. در آنجا آسیبی سفید بود که سوارش «امین و حق» نام گرفته بود. زیرا به حق و عدل مبارزه و مجازات می‌کند. **12** چشمان او مانند شعله‌های آتش بود و بر سرش تاجهای فراوانی قرار داشت. بر پیشانی‌اش نیز نامی نوشته شده بود که فقط خودش معنی آن را می‌دانست. **13** او جامه خون‌آلودی در برداشت و لقبش «کلمه خدا» بود. **14** لشکرهاي آسمانی که لباسهای کتان سفید و پاک بر تن داشتند، سوار بر اسبان سفید، به دنبال او می‌آمدند. **15** از دهان او شمشیر تیزی بیرون می‌آمد تا با آن قومه‌ای بی‌ایمان را سرکوب کند. او با عصای آهنین بر آنان حکمرانی خواهد نمود و با پاهای خود، شراب خشم خدای توانا را در چرخش خواهد فشرد. **16** بر لباس و ران او نیز این لقب نوشته شده بود: «شاه شاهان و سرور سروران.» **17** سپس، فرشته‌ای را دیدم که در آفتاب ایستاده بود و با صدای بلند به پرندگان می‌گفت: «بیابید و بر سر سفروای که خدا برای شما تدارک دیده است، جمع شوید. **18** بیابید و بخورید از گوشت پادشاهان و فرماندهان و زورمندان؛ از گوشت اسبان و سواران آنها، و از گوشت هر انسانی، بزرگ و کوچک، برده و آزاد.» **19** آنگاه دیدم که آن وحش، حکومتهای جهان و لشکریان آنها را گرد آورد تا با آن اسب سوار و لشکر او بجنگند. **20** اما وحش با پیامبر دروغینش گرفتار شدند و هر دو زنده‌زنده به دریاچه آتش که با گوگرد می‌سوزد انداخته شدند؛ بله، همان پیامبری که از جانب وحش معجزات خیره‌کننده انجام می‌داد تا تمام کسانی را که علامت وحش را داشتند و مجسمه‌اش را می‌پرستیدند، فریب دهد. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** آنگاه تمام دار و دسته او با شمشیر تیزی که در دهان اسب سوار بود کشته شدند، و پرندگان شکم خود را با گوشت آنان سیر کردند.

20 سپس، فرشته‌ای را دیدم که از آسمان پایین آمد. او کلید چاه بی‌انتهای را همراه می‌آورد و زنجیری محکم نیز در دست داشت.

سپس زمین و آسمان تازه‌ای را دیدم، چون آن زمین و آسمان از سنگهای زیرینای جواهرنشان ساخته شده بود: لایه اول از یشم، دومی از سنگ لاجورد، سومی از عقیق سفید، چهارمی از زمرد، 20 پنجمی از عقیق سرخ، ششمی از عقیق، هفتمی از زبرجد، هشتمی از یاقوت کبود، نهمی از یاقوت زرد، دهمی از عقیق سبز، یازدهمی از فیروزه و دوازدهمی از یاقوت بود. 21 جنس دوازده دروازه شهر از مروارید بود، هر دروازه از یک قطعه مروارید. خیابان اصلی شهر از طلای ناب بود که مثل شیشه می‌درخشید. 22 در شهر هیچ معبدی دیده نمی‌شد، زیرا خدای قادر مطلق و بره معبد آن هستند. 23 این شهر احتیاجی به نور خورشید و ماه نداشت، چون شکوه و جلال خدا و بره شهر را روشن می‌ساخت. 24 نورش قومه‌ای زمین را نیز نروانی می‌کرد، و پادشاهان دنیا می‌آمدند و جلال خود را نثار آن می‌کردند. 25 دروازه‌های شهر هرگز بسته نمی‌شود، چون در آنجا همیشه روز است و شبی وجود ندارد! 26 عزت و افتخار تمام قومه‌ها به آن وارد می‌شود. 27 هیچ بدی یا شخص نادرت و فاسد اجازه ورود به آنجا را ندارد. این شهر فقط جای کسانی است که نامشان در دفتر حیات بره نوشته شده باشد.

22 آنگاه رودخانه آب حیات را به من نشان داد که مثل بلور، صاف و زلال بود. رودخانه از تخت خدا و بره جاری می‌شد، 2 و از وسط جاده اصلی می‌گذشت. دو طرف رودخانه، درختان حیات قرار داشت که سالی دوازده بار میوه می‌دادند یعنی هر ماه یک نوع میوه تازه. برگهایش نیز شفابخش بود و برای درمان قومه‌ها به کار می‌رفت. 3 در شهر چیزی بد یافت نخواهد شد، چون تخت خدا و بره در آنجاست. خدمتگزاران خدا، او را پرستش خواهند کرد، 4 و رویش را خواهند دید و نامش روی پیشانی‌شان نوشته خواهد بود. 5 در آنجا دیگر شب نخواهد بود. احتیاجی هم به چراغ و خورشید نخواهد بود، چون خداوند بزرگ نور ایشان خواهد بود و ایشان تا ابد سلطنت خواهند کرد. (aiōn g165) 6 آنگاه فرشته به من گفت: «این سخنان راست و قابل اعتماد است. و خدایی که وقایع آینده را از قبل به انبیا خود اطلاع می‌دهد، فرشته خود را فرستاده است تا آنچه را که به‌زودی روی خواهد داد به شما اطلاع دهد.» 7 «گوش کنید! من به‌زودی می‌آیم. خوشا به حال کسانی که آنچه را که در این کتاب نبوت شده، باور می‌کنند.» 8 من، یوحنا، تمام این چیزها را دیدم و شنیدم و زانو زدم تا فرشته‌ای را که آنها را به من نشان داده بود، پرستش کنم. 9 ولی او بار دیگر به من گفت: «نه، این کار را نکن. من نیز مانند تو و برادرانت یعنی انبیا خدا، و تمام کسانی که به حقایق این کتاب اعتماد دارند، از خدمتگزاران عیسی می‌باشم. پس اندازه‌ها را به من گفت. 18 خود شهر از طلای خالص مانند شیشه

فقط خدا را پرستش کن.» **10** سپس به من دستور داده، گفت: «کلام نبوت این کتاب را مهر نکن، چون به زودی به وقوع خواهد پیوست. **11** وقتی آن زمان فرا رسد، بدکاران باز هم به کارهای بد خود ادامه خواهند داد و فاسدان باز هم فاسدتر خواهند شد، ولی نیکان، نیکتر و پاکان، پاکتر می گردند.» **12** عیسی مسیح می فرماید: «چشم به راه باشید، من به زودی می آیم و برای هر کس مطابق اعمالش پاداشی با خود خواهم آورد. **13** من الف و یا، آغاز و پایان، اول و آخر هستم. **14** خوشا به حال کسانی که لباسهایشان را دائماً می شویند. آنها اجازه ورود به شهر و خوردن میوه درخت حیات را خواهند داشت. **15** اما سگها، یعنی جادوگران، زناکاران، قاتلان، بت پرستان، و همه کسانی که دروغ را دوست دارند و آن را به عمل می آورند، به شهر راه نخواهند یافت. **16** «من، عیسی، فرشته خود را نزد شما فرستادم تا این چیزها را به کلیساها اعلام کند. من از اصل و نسب داوود هستم. من ستاره درخشنده صبح می باشم.» **17** روح و عروس می گویند: «بیا!» هر کس این را می شنود، بگوید: «بیا!» هر که تشنه است بیاید، و هر کس مایل است بیاید، و از آب حیات به رایگان بنوشد. **18** به کسی که کلام نبوت این کتاب را می شنود با صراحت می گویم که اگر به نوشته های این کتاب چیزی اضافه کند، خدا بلاهای این کتاب را بر سرش خواهد آورد. **19** و اگر از این پیشگویی ها مطلبی کم کند، خداوند او را از درخت حیات و شهر مقدس که آن را شرح دادم، بی نصیب خواهد ساخت. **20** کسی که این چیزها را گفته است، می فرماید: «بله، من به زودی می آیم!» «آمین! ای عیسی خداوند، بیا!» **21** فیض خداوند ما عیسی با همه شما باد! آمین!

و من، یوحنا، شهر مقدّس اورشلیم را دیدم که از آسمان از جانب خدا پایین می‌آمد. چه منظره باشکوهی بود! شهر اورشلیم به زیبایی یک عروس بود که خود را برای ملاقات داماد آماده کرده باشد! از تخت، صدایی بلند شنیدم که می‌گفت: «خوب نگاه کن! معبد از این پس در میان آدمیان خواهد بود. از این پس خدا با ایشان زندگی خواهد کرد و ایشان خلق‌های خدا خواهند شد. بله، خود خدا با ایشان خواهد بود.

مکاشفه 21:2-3

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aiōdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēse g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 لوقا
7:10 رومیان
1:9 مکاشفه
2:9 مکاشفه
11:9 مکاشفه
7:11 مکاشفه
8:17 مکاشفه
1:20 مکاشفه
3:20 مکاشفه

äidios

20:1 رومیان
6:1 یهودا

aiōn

32:12 متی
22:13 متی
39:13 متی
40:13 متی
49:13 متی
19:21 متی
3:24 متی
20:28 متی
29:3 مَرْقُس
19:4 مَرْقُس
30:10 مَرْقُس
14:11 مَرْقُس
33:1 لوقا
55:1 لوقا
70:1 لوقا
8:16 لوقا
30:18 لوقا
34:20 لوقا
35:20 لوقا
14:4 یوحنا
51:6 یوحنا
58:6 یوحنا
35:8 یوحنا
51:8 یوحنا
52:8 یوحنا
32:9 یوحنا
28:10 یوحنا
26:11 یوحنا
34:12 یوحنا
8:13 یوحنا
16:14 یوحنا

21:3 اعمال رسولان
18:15 اعمال رسولان
25:1 رومیان
5:9 رومیان
36:11 رومیان
2:12 رومیان
27:16 رومیان
20:1 اول قرنتیان
6:2 اول قرنتیان
7:2 اول قرنتیان
8:2 اول قرنتیان
18:3 اول قرنتیان
13:8 اول قرنتیان
11:10 اول قرنتیان
4:4 دوم قرنتیان
9:9 دوم قرنتیان
31:11 دوم قرنتیان
4:1 غلاطیان
5:1 غلاطیان
21:1 افسسیان
2:2 افسسیان
7:2 افسسیان
9:3 افسسیان
11:3 افسسیان
21:3 افسسیان
12:6 افسسیان
20:4 فیلیپیان
26:1 کورنسیان
17:1 اول تیموتائوس
17:6 اول تیموتائوس
10:4 دوم تیموتائوس
18:4 دوم تیموتائوس
12:2 تیتوس
2:1 عبرانیان
8:1 عبرانیان
6:5 عبرانیان
5:6 عبرانیان
20:6 عبرانیان
17:7 عبرانیان
21:7 عبرانیان
24:7 عبرانیان
28:7 عبرانیان
26:9 عبرانیان
3:11 عبرانیان
8:13 عبرانیان
21:13 عبرانیان
23:1 اول پطرس

25:1 اول پطرس
11:4 اول پطرس
11:5 اول پطرس
18:3 دوم پطرس
17:2 اول یوحنا
2:1 دوم یوحنا
13:1 یهودا
25:1 یهودا
6:1 مکاشفه
18:1 مکاشفه
9:4 مکاشفه
10:4 مکاشفه
13:5 مکاشفه
12:7 مکاشفه
6:10 مکاشفه
15:11 مکاشفه
11:14 مکاشفه
7:15 مکاشفه
3:19 مکاشفه
10:20 مکاشفه
5:22 مکاشفه

aiōnios

8:18 متی
16:19 متی
29:19 متی
41:25 متی
46:25 متی
29:3 مَرْقُس
17:10 مَرْقُس
30:10 مَرْقُس
25:10 لوقا
9:16 لوقا
18:18 لوقا
30:18 لوقا
15:3 یوحنا
16:3 یوحنا
36:3 یوحنا
14:4 یوحنا
36:4 یوحنا
24:5 یوحنا
39:5 یوحنا
27:6 یوحنا
40:6 یوحنا
47:6 یوحنا
54:6 یوحنا
68:6 یوحنا

یوحنا 28:10
یوحنا 25:12
یوحنا 50:12
یوحنا 2:17
یوحنا 3:17
اعمال رسولان 46:13
اعمال رسولان 48:13
روميان 7:2
روميان 21:5
روميان 22:6
روميان 23:6
روميان 25:16
روميان 26:16
دوم قرنتيان 17:4
دوم قرنتيان 18:4
دوم قرنتيان 1:5
غلاطيان 8:6

دوم تسالونيكيان 9:1
دوم تسالونيكيان 16:2
اول تيموثائوس 16:1
اول تيموثائوس 12:6
اول تيموثائوس 16:6
دوم تيموثائوس 9:1
دوم تيموثائوس 10:2
تيتوس 2:1
تيتوس 7:3
فليمون 15:1
عبرانيان 9:5
عبرانيان 2:6
عبرانيان 12:9
عبرانيان 14:9
عبرانيان 15:9
عبرانيان 20:13
اول بطرس 10:5
دوم بطرس 11:1
اول يوحنا 2:1
يوحنا 25:2
اول يوحنا 15:3
اول يوحنا 11:5
اول يوحنا 13:5
اول يوحنا 20:5
يهودا 7:1
يهودا 21:1
مكاشفه 6:14

eleēsē

روميان 32:11

Geenna

متى 22:5
متى 29:5
متى 30:5
متى 28:10
متى 9:18
متى 15:23
متى 33:23
مرقس 43:9

مرقس 45:9
مرقس 47:9
لوقا 5:12
يعقوب 6:3

Hadēs

متى 23:11
متى 18:16
لوقا 15:10
لوقا 23:16
اعمال رسولان 27:2
اعمال رسولان 31:2
اول قرنتيان 55:15
مكاشفه 18:1
مكاشفه 8:6
مكاشفه 13:20
مكاشفه 14:20

Limnē Pyr

مكاشفه 20:19
مكاشفه 10:20
مكاشفه 14:20
مكاشفه 15:20
مكاشفه 8:21

Sheol

پيدايش 35:37
پيدايش 38:42
پيدايش 29:44
پيدايش 31:44
اعداد 30:16
اعداد 33:16
تثنيه 22:32
اول سموئيل 6:2
دوم سموئيل 6:22
اول پادشاهان 6:2
اول پادشاهان 9:2
ايوب 9:7
ايوب 8:11
ايوب 13:14
ايوب 13:17
ايوب 16:17
ايوب 13:21
ايوب 19:24
ايوب 6:26
مزامير 5:6
مزامير 17:9
مزامير 10:16
مزامير 5:18
مزامير 3:30
مزامير 17:31
مزامير 14:49
مزامير 15:49
مزامير 15:55
مزامير 13:86
مزامير 3:88
مزامير 48:89

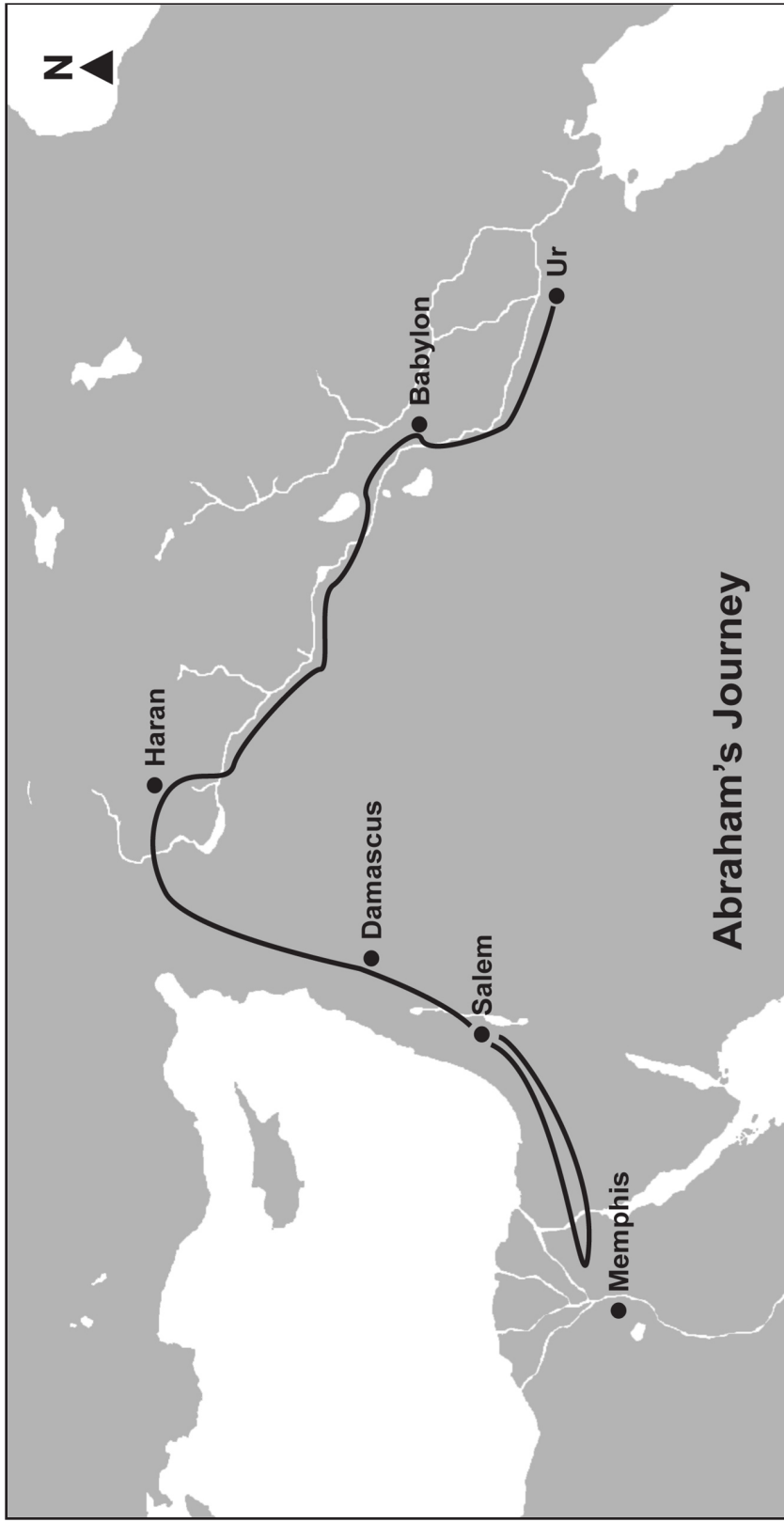
مزامير 3:116
مزامير 8:139
مزامير 7:141
امثال 12:1
امثال 5:5
امثال 27:7
امثال 18:9
امثال 11:15
امثال 24:15
امثال 14:23
امثال 20:27
امثال 16:30
جامعه 10:9
غزل غزلها 6:8
اشعيا 14:5
اشعيا 11:7
اشعيا 9:14
اشعيا 11:14
اشعيا 15:14
اشعيا 15:28
اشعيا 18:28
اشعيا 10:38
اشعيا 18:38
اشعيا 9:57
جزقيال 15:31
جزقيال 16:31
جزقيال 17:31
جزقيال 21:32
جزقيال 27:32
هوشع 14:13
عاموس 2:9
يونس 2:2
حقيق 5:2

Tartaroō

دوم بطرس 4:2

Questioned

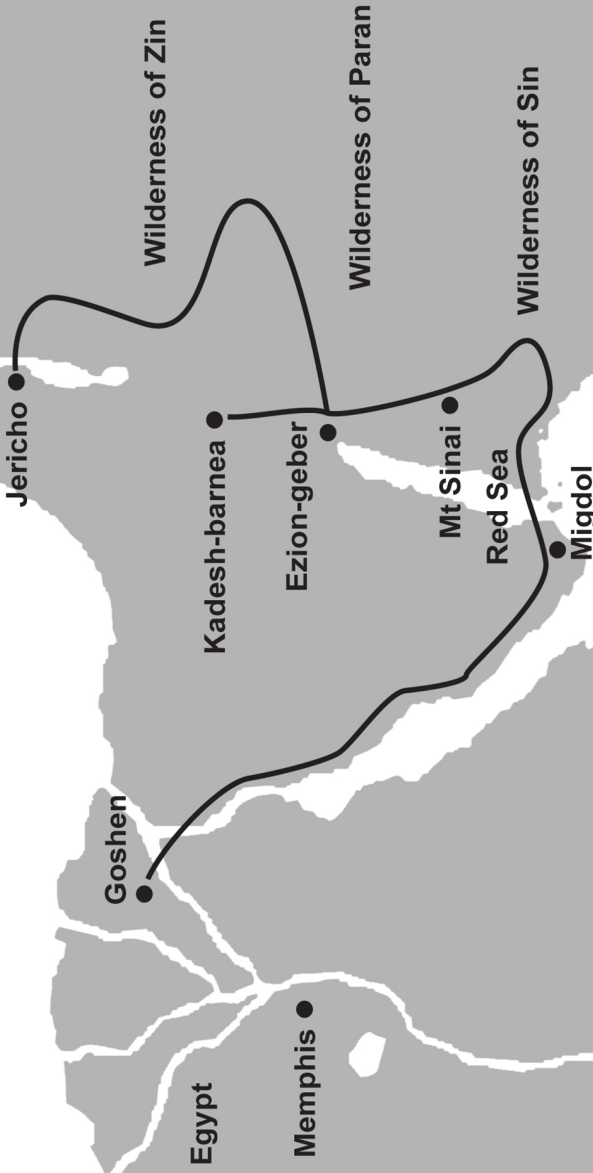
None yet noted

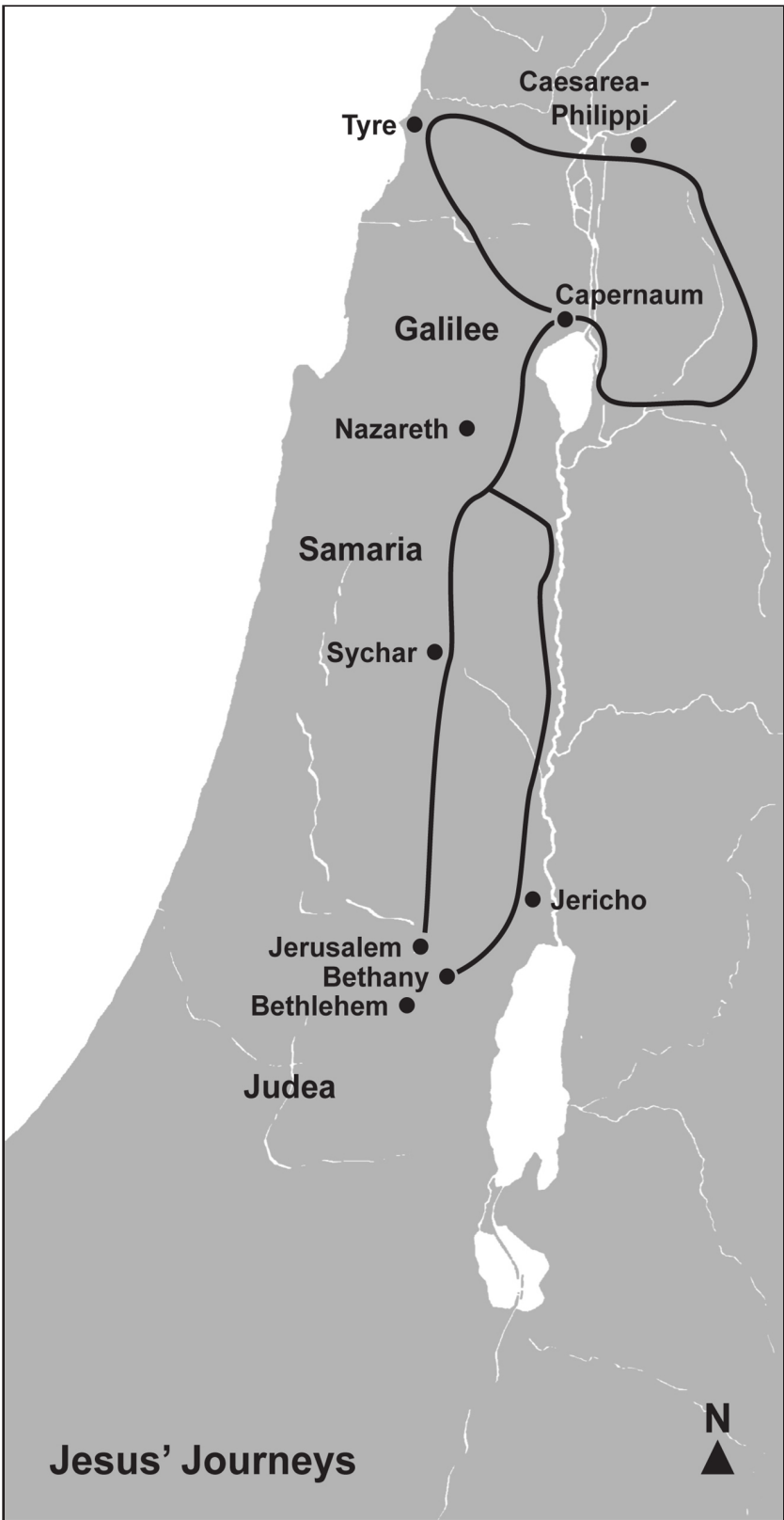
Abraham's Journey

11:8 ابراهيم نيز به خاطر ايسائي که به خدا داشت، دعوت او را اطاعت کرد و به سوي سرزميني که خدا وعده‌اش را داده بود، به راه افتاد. او بدون آنکي بدانکه به کجا مي‌رود، شهر و ديار خود را ترک گشت؛ - عبرانيان

Israel's Exodus

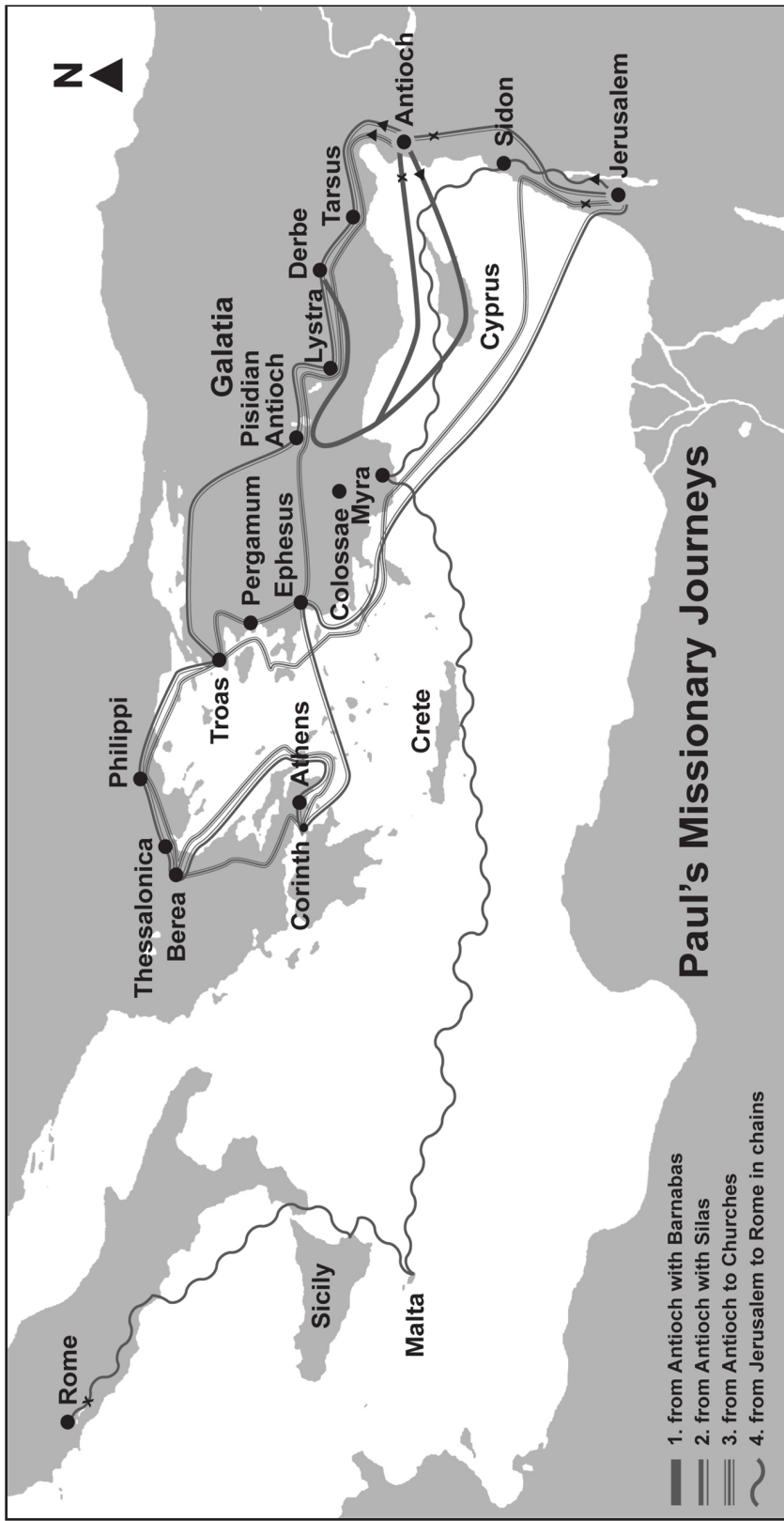

13:17 وقتی سرانجام فرعون به قوم اسرائیل اجازه داد تا از مصر بروند، خدا آنان را از راه اصلی که از سرزمین فلسطینی ها می گذشت نبرد، هرچند آن راه نزدیکتر بود. خدا گفت: «اگر قوم با جنگ روبرو شوند، ممکن است پشیمان شده، به مصر برگردند.» - خروج

Jesus' Journeys

چون پسر انسان نیز نیامده تا کسی به او خدمت کند، بلکه آمده است تا به دیگران کمک کند و جانفش را در راه آزادی دیگران فدا سازد. - متی 10:45

این نامه از طرف پولس، غلام عیسی مسیح است که توسط خدا به رسالت برگزیده شده تا مژده انجیل او را به همگان برساند. - رومیان 1.1

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrdom in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrdom in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philipians 2:9-11.

World Nations

پس بروید و تمام قومها را شناختو من سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر و روح القدس تعینید دهید: - متی 28:19

